BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLIX
F
50
NAPOLI

L.IX
f.
50

XLB
F.F

DECRETA CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.

Secunda editio.

ROMÆ,
In Collegio Romano eiuſdem Societatis.
Anno Domini. M. DC. XVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

AD PATRES PROVINCIALES.

POST Decretorum proximam editionem, cur hæc continuo ſecuta ſit; ſi cui mirum videatur, tria maximè fuerunt, quæ ita neceſſario faciendum ſuaderent. Primum, vt à mendis expurgarentur, quæ plurima, & grauia irrepſerant, non ſolum in verbis tùm omiſſis, tum vitioſe deprauatis: ſed in ipſis

 quo-

quoque Decretis; quorum ſingula in plura ſæpe diſcerpta fuerant, & alia contrà, cum diuerſa eſſent, in vnum pari errore coaluerant. Cui ſane malo mederi quamprimum oportebat. Deinde vero, quia in Decretorum delectu multa fuerant prætermiſſa, quæ deſiderari merito poſſe intelligebamus, danda erat opera vt adijcerentur. Itaque ijs modò exceptis, quæ priuata tantum negotia (de Collegijs nimirum quibuſdam vel admittendis, vel diſſoluendis, de literis ad varios reſcribendis, aut de vſitatis omnium Congregationum ſolennibus exequendis) continebant; cetera omnia ſuis locis diligenter inſerta ſunt: ac plura fortaſſe, quàm opus fuiſſe videri cuipiam poſſit. Sed ſi alteram in partem peccandum erat, in hanc

potius

potius par fuit, quæ Noſtrorum votis congruentior eſſet. Poſtremo quod requiri magnopere videbatur, appoſita eſt ad oram ſeries & ordo cuiuſque Decreti, prout in autographis digeruntur: vt qui in Canonibus, Formulis, Decretiſque ipſis, aut alibi, citatos Decretorum numeros legunt, (citari autem ſemper ij ſolent, qui extant in Manuſcriptis) nullo illos negotio in marginis ora nanciſcantur. Quæ ſanè omnia in prima editione prouideri ab ijs poterant, qui operi præfuerunt, niſi feſtinandi ſtudium obſtitiſſet. Nam cum poſt VII. Congregationis Decretum, quo hæc typis mandari iuſſerat, rem è veſtigio exequi cuperent, ne Prouinciarum deſiderium morarentur; atque ipſi alijs Congregationis occupationibus diſtricti

naua-

nauare operam non poſſent; in aliorum fide & induſtria, quæ ſpem fefellit, fruſtra conquieuerunt. Quod igitur tunc conſequi non licuit, poſterior hæc, vt ſpero, cura perficiet, vt Decretorum editionem & emendatiorem habeamus, & pleniorem.

IN-

INDEX

EORVM QVÆ IN HOC VOLVMINE continentur.

DEcreta primæ Congregationis generalis ante electionem. pag. 1
Decreta eiuſdem poſt electionem. 22
Decreta ſecundæ Congregationis generalis ante electionem. 91
Decreta eiuſdem poſt electionem. 104
De Officio Vicarij. 148
Formula acceptandorum Collegiorum data à R. P. Laynez. 154
Decreta tertiæ Congregationis generalis ante electionem. 159
Decreta eiuſdem poſt electionem. 167
Formula eligendi Præpoſitum Generalem, ſeu Canones ex Actis tertiæ Congregationis ante electionem deſumpti. 194
Formula Congregationis prouincialis à tertia Congregatione approbata. 211
Officium Vicarij Generalis a tertia Congregatione approbatum. 224
Deſignatio locorum Concilij Tridentini quæ pugnare videntur cum Conſtitutionibus noſtris, &c. 230

Decre-

Decreta quartæ Congregationis generalis ante electionem. 235
Decreta eiuſdem poſt electionem. 237
Formula Congregationis generalis in quarta Congregatione confecta & approbata. 274
Formula Congregationis prouincialis in quarta Congregatione recognita & approbata. 313
Formula Congregationis Procuratorum à quarta Congregatione confecta & approbata. 333
Formula Congregationis ad eligendum Vicarium, in quarta Congregatione confecta & approbata. 338
Officium Vicarij Generalis, in quarta Congregatione recognitum & approbatum. pag. 342
Regulæ Aſſiſtentium, in quarta Congregatione confectæ & approbatæ. 348
Regulæ Admonitoris Præpoſiti Generalis. 356
Decreta quintæ Congregationis generalis. pag. 359
Decreta ſextæ Congregasionis generalis. 424
Decreta ſeptimæ Congregationis generalis. pag. 489

DE-

Ordo Decreto-rum in m. ſ.

DECRETA

Primæ Congregationis generalis ante electionem.

I.

DIE xix. Iunij prima Congregatio facta eſt, in qua id ſolum ſtatutum eſt, non eſſe alios expectandos præter Viceprouincialem Aragoniæ, qui vicinus erat: ſed inchoandam eſſe Congregationem, quæ legitima & plena futura erat, licet illi abeſſent, qui euocati iuxta Conſtitutiones fuerant: & quod petenda erat benedictio ſummi Pontificis, & ad id deſignatus eſt ipſe P. Vicarius, cum P. M. Alfonſo Salmerone: & eam obtinuerunt die ſequenti.

Dec. 1. Nō expectati abſentes.

Benedictio Pont. petēda.

II.

VIgeſimaprima Iunij, poſt dictam benedictionem ſummi Pontificis, omnibus congregatis P. Iacobus Laynez Vicarius Generalis narrauit quæ tranſacta fuerant poſt

Dec. 2. Vicarij oratio.

migrationem P. N. Ignatij, quod attinebat ad negotium generalis conuentus. Et quia non omnino iuxta Conſtitutiones ex Prouincijs congregari potuerat Societas, in primis acta omnia approbanda proponit Congregationi, ad effectū legitimæ electionis. Et omnes vnanimiter ſenſerunt facta approbanda eſſe, & ſupplendum ſi quid deeſſet, vt legitima omnino redderetur Congregatio. & ſic reipſa approbauerunt, & ſuppleuerunt.

Defectus ſuppleti.

III.

Dec.3.

Ante electionem nihil tractandū quod ad eam non ſpectet.

CVm proponeretur quibus de rebus agēdum eſſet, omnium conſenſu ſtatutum eſt, vt nulla de re ageretur, niſi de his quæ pertinent ad ipſam electionem, donec Præpoſitus Generalis eligeretur; ſed illi poſtquam electus fuerit, & Congregationi in memoriam redigi poſſe, quæ præterea tractanda viderentur. Vnde ſolos Electores, & non alios admittendos eſſe ad Congregationem vſque ad electionem. Viſum eſt proponendas etiam eſſe vno die res digeſtas, & ſententias die ſequenti dicendas: & ſi informatio maior deſideraretur in re aliqua, á Vicario petendam eſſe. ſi autem poſtridie non conueniret inter omnes, deputandos eſſe Definitores, vel Commiſſarios ad rem conficiendam.

Soli Electores admittendi.

IV.

Dec.4.

Quale Vicarij ſuffragium.

CVm examinari cœpiſſent quædam capita ex octaua parte Conſtitutionum, quæ per-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

pertinent ad electionem; in tertio capite vbi dicitur iuxta finem, quod pars illa in quam Præpoſitus Generalis inclinabit, vel eius Vicarius, paribus alijs ſuffragijs eſſet præferenda: conſtitutum eſt, Vicarium ſolum habere qualitatem præcedendi ceteris paribus tam ſuffragijs, quàm qualitatibus; quodque nulla ſufficiat qualitas ſuffragiorum ad electionem Præpoſiti, ſed numero medietatem omnium ſuffragiorum excedi oportere.

Electio fit numero non qualitate ſuffragiorum.

V.

SVper illud III. cap. VIII. P. quod Prouinciales conuocandi ſint cum alijs duobus Profeſſis, ſtatutum eſt officia data à Præpoſito Generali, ſicuti Prouincialium, Rectorum, &c. non expirare per mortem Generalis ipſo facto; ſed vſque ad electionem noui Præpoſiti durare, cuius erit ea conferre alijs, vel in eiſdem confirmare. Sed quod ad Commiſſarios attinet, agendum eſſe alias maturius. Quicunque tamen officiales extiterint, Vicario ſubeſſe eos debere.

Dec. 5.
Officia Superiorum non expirant per mortem Generalis.

Subſint omnes Vicario.

VI.

PRopoſitum fuit, an à ſolis Electoribus capienda eſſet informatio, &c. Et placuit vt modus deſcriberetur informationis, & reliqua eo pertinentia, & in ſcriptis proponerentur, vt conſiderari & tractari poſſent in ſequenti congregatione. In qua-

Dec. 6.
Ratio informationis capiendæ.

propoſitum fuit, & tandem conſtitutum id quod ſequitur.

DE RATIONE INFORMATIONIS ad electionem Generalis.

VIdendum eſt, qui debeant informationem petere, à quibus capi, de quibus perſonis, de quibus rebus, & quomodo peti, poſtremo quomodo petenti reſponderi debeat.

Qui debeant petere. Cap. I.

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

A quibus peti debeat. Cap. II.

In primis ab Electoribus, qui miſſi ſunt ex prouincijs. videatur tamen an ab omnibus, an à quibuſdam ex eis, à quibus quiſque iudicauerit melius ſe poſſe informari: & hoc ſecundum placuit. Videatur etiam, an ab alijs præterquam à tribus Electoribus capi debeat, & ſi hoc admittitur, à quibuſnam alijs. Viſum fuit, tantum ab Electoribus capiendam eſſe, & non ante quatriduum, quod præcedit diem incluſionis.

De

De quibus perſonis peti debeat. Cap. III.

Videatur, an conueniat de his petere informationem, de quibus venit in mentem vnicuique, quod poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis obeundum, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint, inter Profeſſos tamen quatuor votorum id eſt intelligendum. Et reſponſum eſt affirmatiue.

De quibus rebus peti debeat. Cap. IV.

In genere loquendo, eis de rebus, ex quibus iudicari poteſt, quod aliquis ſit idoneus ad munus Præpoſiti obeundum, vel contra, iuxta Conſtitutiones, & præcipuè 11. cap. 1x. P. ſed etiam habendam eſſe rationem eorum, quæ in 11. & 111. cap. Exam. & primis tribus capitibus prædictæ partis dicuntur. Nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſſit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit. Vltimo etiam petet ab eo qui reddit informationem, an aliquid habeat dicendum de perſona, de qua interrogatur; & an de alia ſentiat capiendam informationem, & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem, aut certiorem informationem habere poſsit, inter eos à quibus peti debet informatio.

Quomodo peti debeat informatio. Cap. V.

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus nec ne; ſed de rebus illis ex quibus iudicare poſſit, an ſit idoneus nec ne.

Eius intentio pura ſit ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitioſis; & tantum Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune animarum bonum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonet. Nec ſolum ab omni ambitione pro ſe, & alijs ſit liber: ſed & diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc vel illum excludendum, vel admittendum, quoad eius fieri poſſit, habeat (donec poſt informationem & orationem, ſuo tempore & loco ſtatuat quam ſententiam ſit dicturus) nec eam præ ſe ferat.

Cum informationem de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem alijs, & cor Deo, vt dictum fuit; memor quod cum iuramento eſt electurus, quem aptiſsimum duxerit.

Defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti, & dici debent, omiſſis alijs, quæ ad bonam electionem Præpoſiti non faciunt.

Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat, cum alijs, præterquam cum

Ele-

Electoribus, in informatione ſilentium ſeruet, memor caritatis.

Non exiſtimet quiſquam Electorum, ſe minus gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, & de quo libere ſecundum ſuam conſcientiam informauerit: quin potius eidem, & vniuerſæ Societati, & Deo rem gratiſsimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem conſideratio, & diſcurſus neceſſarius eſt, & multo magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo ſapientiæ fonte ad bene iudicandum, & eligendum eum, qui Deo quam maxime ſit placiturus: & in hac diuina gratia, potiuſquam in humana diligentia, ſpem conſtituat. meminerit tamen, non ſolum voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltima definitione, vt dictum fuit ſuperius, donec in locum incluſionis ingrediatur.

Quomodo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio. Cap. VI.

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit deferatur.

Caueat & ipſe affectus humanos, non ſolum ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis. & vt dictum eſt de petente, ſic de dante

informationem intelligatur, vt quoad eius fieri poterit, nec ad promotionem, nec ad excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat; ſed vt de re ſpeculatiua, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præciſè conetur explicare.

Non ſolum mendacia, ſed amplificationes, & exaggerationes relinquantur; nihil temere, ſed conſideratè, & maturè, & certa pro certis, opinata pro opinatis referat, vt qui coram Deo agit, & rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſua informatione dixerit.

INTERROGATORIVM EORVM,

Quæ videntur inquiri debere, ſi alioqui perſpecta non ſunt, circa eos, de quibus venit in mentem, quod poſſent eſſe idonei ad officium Præpoſiti Generalis.

1 QVid de eius ſpiritu, & dono deuotionis, ac zelo diuini honoris intelligatur; & nominatim, an indiſcretis deuotionibus fuerit aliquando deditus, aut infirmitati capitis in hac parte, vel illuſionibus Dæmonis fuerit obnoxius; vel contra, an indeuotus.

2 Quid

2 Quid de vitæ exemplo, & de virtutibus eius, ac præſertim de caritate erga Societatem, de zelo animarum, de humilitate & obedientia eius intelligatur. Hic etiam de contrarijs peti poterit; & an de vllo vitio notatus fuerit, præſertim poſt ingreſſum Societatis, & cuiuſmodi illud ſit. Nominatim petendum videtur, an ex impedimentis ſubſtantialibus aliquod habuerit, in quo diſpenſatus fuerit, vel an inciderit poſt ingreſſum in aliquod eorum.

3 De naturali animi magnitudine, & habituali in rebus aggrediendis, & de conſtantia in proſequendis; & contra. & nominatim quomodo in proſperis & aduerſis, in contradictionibus & periculis, pro Dei ſeruitio, & bono Societatis ſe geſſerit.

4 An liberum ſe à paſſionibus iræ, ambitionis, gulæ, & alijs huiuſmodi oſtenderit, an contra.

5 De compoſitione hominis exterioris, & decentia in moribus, & nominatim in ſermone ad ædificationem & perſuaſionem accommodato, & ſic de alijs Dei donis naturalibus, vel adiunctis, quæ ad propoſitum in Societate finem valent.

6 De eius intellectu in rebus ad doctrinam pertinentibus, & memoria: tum de eruditione, aut ignorantia. ſed nominatim petatur, an aliquando de fide male ſenſerit, licet

ante

ante ingreſſum; & an opiniones habuerit aliquas valde fixas differentes à communi doctrina, & approbata in Eccleſia; & an paratus fuerit in huiuſmodi iudicium ſuum ſubmittere, nec ne.

7 Petatur de intellectu practico, & ad res gerendas, præſertim ad gubernationem accommodato. & ſic de dono prudentiæ, ac diſcretionis in rebus ſpiritualibus, vel etiam externis. De conſilij facultate in vtriſque rebus, & diſcretione ſpirituum; & an exercitatus fuerit in huiuſmodi: nominatim, an ſcrupuloſus exiſtimetur, vel plus ſatis liber, aut etiam nimis fixus in proprio ſenſu.

8 An regendi munus vnquam obierit, & quale, & quandiu, & de rectitudine in eius gubernatione, ſeueritate, benignitate, ac patientia erga ſuos: & an profecerint Noſtri ſub eo; & an veneratione, & dilectione ſint eum proſecuti; & quem ſui odorem domi, & foris reliquerit.

9 De vigilantia, & ſtrenuitate in rebus exequendis, de dexteritate in negocijs conficiendis, & in agendo cum hominibus, & contra.

10 De integritate, & viribus corporis ad labores, & de ſanitate, & de oppoſitis.

11 De ætate ad experientiam, & auctoritatem accommodata.

12 De ſpecie externa ad decentiam & ædi-

ædificationem idonea: & in ſpecie videatur, an deformitas aliqua ſit in eo, quæ notatu digna ſit.

13 De externis rebus, quia aliquid conferre vel obeſſe poſſunt ad ædificationem, & ad melius gerendum ſuum officium, vt eſt exiſtimatio, auctoritas, bona fama apud Noſtros & alios: & contra de ijs interrogetur, & præcipuè an in externis aliquid ſit, quod deroget eius auctoritati, & ſi quid huiuſmodi in tertio capite Exam. videbitur interrogandum.

14 Quamdiu notus fuerit in Societate, & probatus ante & poſt profeſſionem, & officia in ea geſta.

15 Quàm benemeritus de Societate habeatur.

16 Si cetera minus eſſent ad rem, obſeruetur certè, an probitas eximia, amor erga Societatem, iudicium bonum, quod ſana etiã doctrina comitetur, in eo ſint, quæ deeſſe ei nullo modo debent. Hactenus Interrogatorium.

De Interrogatorio hoc ſtatutum eſt, neceſſe non eſſe illo vti, ſed vt 11. cap. 1 x. P. & alia prius dicta loca ex Examine, & ipſis Conſtitutionibus conſiderarentur. & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur expedire.

Supe

VII.

Dec. 7. In ambituoſos pœna.

SVper illud VI.cap. P. VIII. quod ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ quiſque teneatur manifeſtare, ſi quem ſciret affectaſſe hoc munus: ſtatutum eſt, addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro alijs; & quod hæc cenſura ſe extendit ad informationem non ſinceram. demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel alijs, in excommunicationem incidere decretum eſt.

VIII.

Dec 8. De electione Generalis in loco ipſo decernendum.

CVm peteretur, an præcipiendum eſſet, ne de electione Præpoſiti quis quicquam certum definiat apud ſeipſum, vſque ad locum in quo includi debent; decretum eſt, obſeruari quidem debere Conſtitutionem in hac parte diligenter; ſed non eſſe addendum præceptum nouum in virtute obedientiæ. ſatis fore, ſi res exaggeraretur, vt quæ magni ſit momenti.

IX.

Dec. 9. Vicarij ambitus.

SI Vicarius ipſe notaretur de ambitu, decretum eſt deferendum eſſe ad duos antiquiſſimos Profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſsimum, pro deferentis arbitrio.

X.

Dec. 10. Miſſa de Spiritu ſancto.

VBi dicitur eodem cap. *celebret aliquis Miſſam de Spiritu ſancto*: Viſum eſt, ab ipſo Vicario dicendam eſſe, vel ab eo quem ipſe elegerit: & quidem coram omnibus, &

Ordo Decretorum in m.ſ.

in aurora: & poſt eius communionem ſtatim Electores communicare debere: Miſſam autem in Eccleſia celebrandam eſſe. & ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, & ſedendo ad dicendã ſententiam, vel ſuffragium dandum, talem eſſe debere, vt primo loco ſedeant primi Profeſſi, qui ſuperſtites ſunt ex nominatis in Bulla Inſtitutionis Societatis: ſecundo Commiſſarij Generalis Præpoſiti (quia tunc nondum erat deciſum, an expiraret cum Præpoſiti morte eorum officium) tertio Præpoſiti Prouinciales, quarto Profeſsi quatuor votorum. in ſuis autem ordinibus, vt ſinguli eſſent priores, qui profeſſionem prius emiſiſſent: & in eundo ad Eccleſiam, vel redeundo, vt bini incederent, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem omnium vſque ad incluſionem in locum Congregationis ſonabit) qui ſuffragium haberent ad locum electionis ſe conferrent, cruce præcedente, & Collegialibus interim canentibus *Veni creator Spiritus* (quem hymnum poſtea ſubmiſſa voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent) & poſt incluſionem Electorum, ijdem Collegiales in horto, vel eccleſia dicerent Litanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem duraret, inchoarent.

Ordo eundi & ſedendi.

Quæ-

X I.

Dec. 11. Locus electionis.

QVæſitum eſt de loco electionis, & an lecti ibi parandi eſſent, & quis eſſet ſecundam concionem habiturus, de qua in eodem VI. cap. agitur. Ad primum reſponſum eſt, locum illum vbi P. Ignatius obijt, in quo modo Sacellum eſt priuatum, eſſe præferendum ad ſucceſſorem illius creandum. Ad ſecundum, lectos non eſſe neceſſarios. Ad tertium, ſcilicet concionem habendam, Doctor Caniſius deſignatus eſt. Electus eſt præterea Doctor Madridius ad Electores includendos vſque ad electionem; & vt liceret ei ſocios eligere, vel Procuratores à Prouincijs miſſos, vel quos vellet.

Secunda oratio. Incluſor.

X I I.

Dec. 12. Inſpiratio cõmunis.

STatim poſt incluſionem tentandum eſſe ſcrutinium, decretum eſt. ſed ſi communis inſpiratio præueniſſet ordinem, acceptandam eſſe, modo adeo luculenta, & notoria eſſet, ne vno quidem dempto, vt nulla tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

X I I I.

Dec. 13. Incluſis nullæ informationes.

DEclarando locum illum in eodem cap. VI. quod ex ijs quæ prius quiſque intellexit, ſtatuere debet quem ſit electurus, & in charta ſcribere nomen perſonæ electæ: ſic conſtitutum eſt, excludi nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in eo loco incluſionis;

Ordo Decretorum in m.ſ.

cluſionis; ſed ex præcedentibus, cum gratia tam illuſtrationis diuinæ, quam diſcurſus, accepta à Deo, & prius & eodem in loco, electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis, qui inter abſentes & præſentes (profeſſos tamen quatuor votorum) eligi poſſet. Omnibus autem dandam eſſe formulam ſcriptam, quo citius ſe expedirent, vt nihil eis deeſſet ſcribendum, præter nomen electi, & etiam eligentis: & hoc manu propria ab vno quoque ſcribendum eſſe, ita vt lateret obſignatum nomen eligentis, non manifeſtandum niſi neceſſitas vrgeret iudicio Congregationis.

X I V.

Dec. 14. Vicarius quorum opera vtetur.

QVæſitum eſt, quorum opera vti deberet Vicarius ante quatriduum illud incluſionem præcedens, ad res alias ad electionem ordinatas tractandas. Et viſum fuit, vt pro ſuo arbitratu vteretur opera eorum, quos aptos eſſe iudicaret. & vt Secretarius & Aſſiſtens, in aliquo ex illis quatuor diebus, ad plura ſuffragia, ex numero trium Electorum de quauis Prouincia eligerentur. Et quidem prius Secretarius, deinde Aſſiſtens, vt prius nominatur in Conſtitutionibus. Vnde in ſedendo, & in alijs ad Congregationem pertinentibus Secretarium præcedere oportere. Fuit autem poſtea, in illo quatriduo ante diem electionis Præpoſiti, in Secreta-

Secretarius & Aſſiſtens.

rium

rium electus Magiſter Ioannes de Polanco, & in Aſsiſtentem P.M.Paſchaſius Broet Prouincialis Galliæ.

X V.

Dec. 15. Iuramentum de ſuffragijs ſincere publicandis.

SVper illud eiuſdē capitis, *Exurgens à ſede Vicarius proteſtetur,* &c. ſtatutum eſt, Vicarium, Secretarium, & Aſsiſtentem iurare debere coram Deo, ſe ſincere accepturos, & publicaturos ſuffragia. & tam proteſtationis huiuſmodi, quam abſolutionis formula hæc eſt, videlicet: *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuinæ maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hic repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non admittendus, nec excludere qui non excludendus legitime ſit in hac electione.* Et, *Auctoritate Dei omnipotentis, mihi licet indigniſsimo per Sedem Apoſtolicam conceſſa, abſoluo vos à quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis, & quatenus ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis, ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.*

Abſolutionis formula.

Super

XVI.

SVper illud eiuſdem VI. cap. *Ipſimet tres prædicti mutuo ſuffragia ſua alius ab alio petat, & iuret*, &c. Viſum fuit hanc formulam tenendam eſſe, vt poſt prædictam proteſtationem & abſolutionem, Secretarius dicat Vicario, *Pater, da tuum ſuffragium in nomine Ieſu*. mox Vicarius ſurgens flectat genua coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat iuramentum à tergo ſuæ ſchedulæ ſcriptum manu pectori admota huius tenoris: *Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſsimum*. Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens, in vrnam mittat: & rurſus ſe inclinando coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum. & mox dicet duobus Socijs ſuis, & ceteris, *Omnes ordine ſuo ferant ſua ſuffragia in nomine Ieſu*. Et ſurget Secretarius, & deinde Aſſiſtens, & reliqui ordine prius dicto, & ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum Vicarij. Quod autem iurant omnes ſe eum eligere, quem ſentiunt in Domino ad hoc onus ferendum aptiſsimũ, hoc modo declaratum eſt, quod ſi quis duos, vel plures pares omnino videret, ſuo iudicio integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

Dec. 16. Ratio ferendi ſuffragium.

Iuramentum Electorum.

Ordo Decretorum in m.ſ.

Quòd autem dicitur in manibus Secretarij relinquenda eſſe ſuffragia, intelligendum eſſe, vrnam fore in menſa coram Secretario, in quam ſuffragia iacienda ſunt: & ex eadem vrna, cum prius mixta fuerint, extrahentur à Secretario ſigillatim, qui nudo capite ſtabit, & extracta ſingula oſtendet P. Vicario. Ille autem viſa, & vtrique ſocio oſtenſa, leget publice, vel Secretario legenda reddet. Et in hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem, conferetur numerus, ſi plures nominati fuerint, & qui pluſquam mediam partem omnium habuerit, Generalis Præpoſitus erit. Et Vicarius, ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè, plura eſſe medietate ſuffragia eius qui eligitur: & poſtmodum formet decretum in hanc formam: *Auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, iuxta noſtras Conſtitutiones, eligo N. in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti.*

Decretū electionis.

Si Vicarius ipſe electus eſſet, ſtatutum eſt, vt ſignificaret, & formaret eius loco Decretum, antiquiſsimus ex Profeſſis Electoribus; & vt ſcriberetur decretum à Secretario, & ſubſcriberetur ab eo qui format illud, & ſigillo Societatis obſignaretur: & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accederent,

inci-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

incipiente Vicario cum Aſſiſtentibus, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet. Poſtremo ſimul omnes ad eccleſiam ſe conferrent, dicentibus Collegij cantoribus Pſalmum, *Benedictus Dominus Deus*, inter eundum, & in ipſa eccleſia, *Te Deum laudamus*, & vnus Sacerdos de choro diceret tres orationes, primam de Trinitate, ſecundam in actionem gratiarum, tertiam de die: & vt vſque ad egreſſum de eccleſia, Præpoſitus non admitteret oſcula manuum ab alijs quam ab Electoribus, vt eſt dictum.

XVII.

Dec. 17. Compromiſſarij quando eligendi.

SVper illud, *Si nõ fuerit qui amplius quàm mediam partem ſuffragiorum babeat, ineatur ratio compromiſſionis*: petitum fuit, an tantum vnum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſet. Et viſum fuit Congregationi, ſecundum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſe inter eos qui habuerunt ſuffragium aliquod ad officium Præpoſiti: & ſi ne tunc quidem crearetur Prępoſitus, eodem modo tertium ſcrutinium tentandum eſſe. Si ne tunc quidem Præpoſitus egrederetur, quinque Electores ad plura ſuffragia eligendos eſſe, & ad quem maior eorum pars inclinaret, illum fore Præpoſitum; & cetera vt ſupra facienda eſſe. Ad hos Electores eligendos dandam eſſe vnam horam, ſi media non ſufficeret; & ſeruandam eſſe for-

mulam ſcribendi, iurandi, & publicandi Electores ſimilem illi, quæ ad Generalem eligendum eſt data. Si accideret duos vni, & totidem alij ſuum dare ſuffragium, quintum debere accedere ad alterũ ex his duobus, quem in Domino iudicaret aptiorem.

Conſtitutum fuit etiam, vt inter eos eligerent huiuſmodi Compromiſſarij Præpoſitum Generalem, qui aliqua ſuffragia habuiſſent, ſepoſitis illis, qui ad tria ſuffragia non pertingunt, niſi huiuſmodi plures eſſent, quam duo: & ſi qua difficultas oriretur, tunc à Congregatione ſtatui oportere quid agendum ſit. Si duo vel tres eminenter plura quam alij ſuffragia haberent; viſum eſt conuenire, vt illi nec actiuam vocem, nec paſſiuam ad electionem Compromiſſariorum haberent.

XVIII.

Dec. 18. Suffragia quãdo comburenda.

SVffragia poſt electionem ſeruanda eſſe à Secretario ſtatutum eſt, donec ſolueretur Congregatio generalis: & tunc ea eſſe comburenda.

XIX.

Dec. 19. Quatriduo nullus domo egrediatur.

FVit etiam ſtatutum, vt quatriduo ante electionem Profeſſi non egrederentur domo ſine licentia P. Vicarij, cui liberum eſſet egredi, ſi quando opus eſſe iudicaret: vt domi orationibus, miſſis quotidie dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacarent. Illos autem

qua-

quatuor dies à vigilia S. Petri inchoandos eſſe, ideſt XXVIII. Iunij MDLVIII. ſtatutum eſt, vt in die Viſitationis B. Virginis II. Iulij electio fieret: & id ipſum ſummus Pontifex, antequam nos eum alloqueremur faciendum cenſuerat. His autem quatuor diebus, vt ita partirentur Domi, & in Collegio ieiunia, diſciplinæ, & orationes, vt non ſinguli quotidie omnia, ſed pars illorum tam Domi, quam in Collegio omnia hæc facerent. Ordo Decretorum in m.ſ.

X X.

PEtitum fuit, cui reſeruanda eſſet excommunicatio latæ ſententiæ ſuperius dicta: & ſtatuit Congregatio P. Vicario, ſi ante electionem incidiſſet; ſi poſt illam, Præpoſito Generali eſſe reſeruandam. Dec. 20. Facultas abſoluẽdi à cẽſuris.

DECRETA
PRIMÆ CONGREGATIONIS poſt electionem.

QVÆ in Congregatione generali acta fuerunt, in hunc ordinem redigentur, vt primo ponantur Decreta, quæ ad rationem ipſius Congregationis pertinent; ſecundo ea, quæ ad Conſtitutiones attinent circa res; tertio, quæ ad eaſdem circa verba. quarto, agetur de quibuſdam Conſtitutionibus repertis extra librum Conſtitutionnm: quinto, de his quæ ad verſionem & editionem Conſtitutionum pertinent. ſexto, ſequentur quæ de alijs varijs rebus decreta ſunt: ſeptimo, de diſſolutione Congregationis.

TITVLVS I.
Circa rationem Congregationis.

Tit. 1. d. 1. Durante Congregatione Superiores non expirant.

I.

QVod non expirat poteſtas Prouincialium, & aliorum officialium, per mor-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

mortem Præpoſiti Generalis, nec per electionem noui, donec diſſoluatur Congregatio generalis. & ita declaratur, quod in Bullis, & Conſtitutionibus hac de re habetur; quodque non liceat Præpoſito mutare huiuſmodi officiales vſque ad diſſolutionem Congregationis, niſi eidem præfatæ Congregationi aliquem eſſe mutandum videretur.

I I.

Tit. 1. d. 2. Sedent ſuis locis.

QVòd Præpoſiti Prouinciales, & alij officiales, manere debent in ſuis locis, de quibus ante electionem actum eſt, ad ſententias dicendas.

I I I.

Tit. 1. d. 3. Procuratores poſt electionē admittuntur.

PRæterea actum eſt de Procuratoribus Prouinciarum, an admittendi eſſent cum ſuffragio in Congregationem. & viſum eſt admitti debere, & quidem cum ſuffragio, & ſuppleri ſi quid deeſſet, iuxta Conſtitutiones, vt legitimè intereſſe, & ſuffragium habere poſſent. Fuerunt autem quinque Procuratores, P Emanuel Goudinus Portugalliæ, P. Georgius Serranus Indiæ, P. Doctor Antonius Cordeſes Aragoniæ, P. Didacus de Guzman Italiæ, P. Didacus de Auellaneda Bæticæ: & ex illo tempore interfuerunt Congregationi.

I V.

Tit. 1. d. 4. Grauiora vno die proponenda, alio conficienda.

QVod vno die proponi, & alio rem conſici oportet in rebus grauioribus, cuiuſ-

cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione generali neceſſario veniunt tractanda. Si quæ alia proponentur, pro arbitrio Patris Præpoſiti, aut eodem, aut alio die tractabuntur.

V.

Tit. 1. d. 5. Ordo proponendi & dicēdi ſententias.

QVòd quæ proponenda ſunt ordine in Declarationibus in VII. caput Conſtitutionum dicto proponi debent, vt poſt Prouincialem ſequantur reliqui de eadem Prouincia. Sed cum ſententiæ dicendæ ſunt, dici debent eo ordine, quo definitum eſt ſedendum eſſe decreto X. ante electionem.

VI

Tit. 1. d. 6. Omnium con ſenſus.

QVòd dicitur VII. cap. Conſt. VIII. P. *ſi rebus agitatis nihil ferè omnium conſenſu conſtitueretur*, exponendum eſſe To *omnium conſenſu*, intelligi de maiori parte ſuffragiorum, cui ſtandum eſt, vt etiam alijs in rebus.

VII.

Tit. 1. d. 7. Definitorum electio.

QVòd cum Definitores eligendi ſunt, per ſcrutinium ad maiorem partem ſuffragiorum eos eligi oporteat.

VIII.

Tit. 1. d. 8. Generalis ſuffragia.

QVòd Præpoſitum Generalem habere duo ſuffragia, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus, intelligendum eſt in Congregatione ipſa generali, & non quando res inter ipſum & quatuor Definito-

res

 Ordo Decretorum in m.ſ.

res tranſigendæ ſunt. Tunc enim vnum ſuffragium ſolum habebit, cum prærogatiua præcedendi in caſu paritatis.

I X.

VT poſt decretum Congregationis plenę, vel etiam Definitorum cum Præpoſito, cōcederetur cuiuis vna interceſſio, ideſt facultas contradicendi in re quauis: in abrogatione autem alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, & duæ interceſſiones permitterentur. Standum eſſe nihilominus, ſiue ſemel, ſiue bis intercedatur, illorum definitioni, penes quos eſt facultas definiendi. Tit. 1. d. 9. Interceſſio.

X.

VTrum ita debeat ſe accingere Congregatio, vt antequam ſoluatur imponat, quoad fieri poterit, vltimam manum Conſtitutionibus. Reſponſum eſt affirmatiuè Tit. 1. d. 10 Conſtitutiōnes recognitæ.

X I.

SI placet vt ita fiat, an præponenda ſint negotia Prouincialium, qui non diſceſſuri ſunt ante ſolutam Congregationem, an poſtponenda. Viſum eſt, dum tractarentur quædam dubia circa Conſtitutiones à Congregatione particulari, cui eſt commiſſum, ita tamen vt poſtea referrentur ad generalem; proponenda eſſe quæ à Prouincijs afferebantur. vt tamen ordo rerum initio propoſitus ſeruetur, poſt decreta pertinentia ad Conſtitutiones hæc ponentur. Tit. 1. d. 11 Quo ordine res tractatæ.

An ſint

XII.

Tit. 1. d. 12. Præcipua prius propoſita.

AN ſint audienda quæcunque ſinguli Patres annotauerunt in Conſtitutiones, an potius iubendum, vt præcipua quæque primum proponant, vt ſaltem de illis, quæ maius faceſſunt negocium, ſtatuere poſsit Congregatio antequam ſoluatur. Poſterius hoc placuit.

XIII.

Tit. 1. d. 13 Proponenda quæ Deputati probarint.

AN ſint omnia referenda pro cuiuſlibet arbitrio ad plenam Congregationem; an ſolum quæ in priuata conſultatione iudicabuntur digna, vt prius ſtatutum fuit. Poſterius placuit.

XIV.

Tit. 1. d. 14 Suffragiũ habet in deputatione etiã qui aliquid opponit.

SI aliquis ex deputandis ad priuatam conſultationem in materia Conſtitutionum, opponat aliquid Cõſtitutionibus, an ipſemet debeat adhiberi in conſultationem eius rei, ita vt habeat ſuffragium cum ceteris; an vero eo ſemoto ſufficiendus ſit alius ea in re. Reſponſum eſt, non eſſe ſemouendum.

TITVLVS II.

De his, quæ pertinent ad Conſtitutiones circa res ipſas.

XV.

Tit. 2. d. 1. Conſtitutiones firmæ & ratæ ſeruãdæ.

PRopoſitum fuit, an liceret, & etiam an expediret, ex Conſtitutionibus aliquid muta-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

mutare. & viſum eſt, ac ſtatutum, eas firmas & ratas habendas eſſe, & etiam obſeruandas, prout in exemplari originali P.N. Ignatij habentur.

XVI.

DEinde non ſolum in vniuerſum non eſſe agendum, ſed nec particulatim, de Conſtitutionibus ſubſtantialibus noſtri Inſtituti. De alijs poſſe quidem tractari; ſed ſine experimento, vel ratione clariſſima nihil poſſe immutari. licere tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipſa cenſeret, qua declaratione opus eſſet.

Tit. 2. d. 2. De Conſtitutionibus agere quatenus liceat.

XVII.

STatutum eſt, vt omnia dubia quæ ad Conſtitutiones pertinerent, viderentur à Patribus Hieronymo Natali, & Ioanne de Polanco; & vt Congregationi proponerent, ſi quid videretur addendum, vel mutandum in Conſtitutionibus; & alij qui dubia haberent, vt ad hos duos referrent; & ſi eis ſatisfieri non poſſet, vt eorum dubia Congregationi proponerentur. Et ita propoſita fuerunt nonnulla, quæ ſparſim varijs ſeſsionibus tractata ſunt; ſed ſimul coniuncta hic ſubdentur: alia cognitioni Superioris ſeruata fuerunt, nec in generali Congregatione propoſita.

Tit. 2. d. 3. Deputati ad dubia Conſtitutionum.

Dein-

XVIII.

Tit.2. d.4. Deputati ad ſeligendum.

DEinde de modo executionis ad huiuſmodi tractanda, viſum eſt, quatuor eſſe deſignandos, qui cum P. Præpoſito auditis, quæ obijcerentur, iudicarent quid eſſet proponendum Congregationi generali, ſi vel ipſi non ſibi ſatisfacerent, vel obijcientibus.

XIX.

Tit.2. d.5. Definitores pro Conſtitutionibus.

CVm propoſitum fuiſſet, an ad res aliquas pertinentes ad Conſtitutiones poſſent aliqui Definitores eligi, quibus ſuam poteſtatem daret Congregatio. Viſum eſt, nullos Definitores eligendos eſſe cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones: ſed vt ipſa Congregatio imponeret vltimam manum, & auctoritatem ipſarum confirmaret, licet confirmatæ alioqui ſatis eſſent. Et his abſolutis, vt primo quoque tempore diſſolueretur Congregatio, de licentia & cum benedictione Pontificis; non tamen antequam imponeret vltimam manum Conſtitutionibus. Et ideo eſſe iubendum, vt quæcunque ſinguli Patres annotaſſent, quæ præſertim negocium faceſſerent, proponerent Congregationi.

XX.

Tit.2. d.6.

AN approbatio noſtri Inſtituti per Paulum IV. eſſet initio Examinis ponenda, quæſitum eſt: & viſum, ſatis eſſe ſi in ſcholio apponatur.

Fue-

XXI.

FVerant propoſita quædam loca Conſti- tutionum, & inter duas lectiones Declarationis litera D. in cap. I. Exam. prior lectio probatur, quæ eſt illa ipſa, quæ in IV. §. ſuper dictum cap. habetur, & incipit *Sin eſtas IV. maneras*, &c. Tit 2. d. 7. Dubia Conſtitutionum. Exam. cap. I. D.

XXII.

IN Declar. ſuper III. cap. Exam. §. *ſea interrogado*, dubitabatur, quæ nam deberet præferri ex tribus quæ inueniebantur declarationibus de re eadem: & vltima præferenda videbatur, quæ incipiebat, *Electio harum perſonarum*, addendo tamen in vltima parte, aliquid ex ſecunda, hoc ſcilicet quod ſequitur, *Si tamen inferior ſe non ad id accommodaret, quod Superior conuenire iudicat, oportebit eum extra domum egredi, niſi aliud Superiori videretur*. Reſponſum. Viſum eſt Congregationi generali, tertiam declarationem eſſe probandam ſine additione; poſſe tamen additionem huiuſmodi poni in Superioris inſtructione. Tit. 2. d. 8. Exam. cap. 3. §. ſea.

XXIII.

IN Declaratione ſuper cap. IV. Exam §. *de ſu parte es bien que ſe le liguen*, vbi dicit, *Societas habeat libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent*: huius vltimi dicti loco an reponi debeat, *cum non conuenit, vt in Societate maneant*. Tit. 2. d. 9. Exam. c. 4 §. Declar.

Re-

Reſponſum. Ad hoc dictum eſt, vt maneret textus antiquus, & ſcholium adderetur, vt referat ad alia loca, in quibus agitur de alijs dimittendis.

XXIV.

Tit. 2. d. 10 Conſtit. P. 2. cap. 4. in Declar.

EX Declaratione in IV. cap. ſecundæ partis ſic habebatur, *Qui egrediuntur a Societate ſua ſponte, quamuis iudicentur ad eam idonei, ſi aliam Religionem eſſent ingreſſi, & habitum eius aſſumpſiſſent, non videretur eos Societas recipere debere, nec minus curare vt eos ad ſe reduceret.* Huius loco an. dici debeat quod ſequitur, *nec curare vt eos ad ſe reduceret, ſi quidem ſint Nouitij. nam in alijs vti poterit Societas (ſi in aliquo caſu videbitur ad maius Dei, ac Domini noſtri obſequium fore) facultatibus a Paulo III. conceſſis, quandoquidem aliam Religionem ingrediendo, non ideo de iure deſierunt eſſe de Societate noſtra.* Reſponſum fuit, in Scholio id ponendum eſſe.

XXV.

Tit. 2. d. 11 Proœm. 4. P. in Declar.

EX Declar. ſuper proœmium IV. P. vbi dicitur ex Hiſpano originali, *videri neceſſarium, vel in primis rationi conſentaneum, eos qui in Societatem ingreſſuri ſunt, viros eſſe,* &c. additum erat, *qui in eam ad profeſſionem, & in Coadiutores ſpirituales formatos ſunt ingreſſuri, viros eſſe,* &c. Reſponsū. tollendum eſſe, quod fuit additum, viſum eſt.

Super

Ordo Decretorum in m.ſ.

XXVI.

SVper II. cap. IV. P. textus ſic habet, *Et tunc non poteſt Societas, nec eius Generalis, quod ſic reliquitur, vel eius partem, vllis extra Societatem hominibus donare; ſed ſi ipſa curam quam habebat, reliquerit, poterunt, qui aliunde poteſtatem habebunt, alicui pio operi quod ſic relictum fuerit applicare.* Dubitabatur, an expediret hoc ita ſtatui; an potius diſtinctione aliqua vti. alia eſt enim ratio Collegiorum, quæ ſine vlla obligatione relinquuntur Societatis arbitrio; alia eorum, quæ cum obligatione aliqua. Rurſus aliqua poſſent fieri Collegia, vel Domus, ex eleemoſynis, vel ex bonis alicuius de Societate, qui commodum Societatis ipſius præcipuè intendit; alia ab alio fundatore externo, quem aliud quidpiam mouet. Viſum eſt Congregationi, hanc clauſulam eſſe emendandam prout in textu originali, & alio approbato à tota Congregatione habetur in dicto paragrapho.

Tit. 2. d. 12 Bona Collegiorum, quæ diſſoluuntur. P. 4. c. 2.

XXVII.

CAp. VI. Conſt. IV. P. vbi dicitur, defendendam traductionem, quoad eius fieri poterit; viſum eſt, tollenda eſſe vltima hæc verba, *quoad eius fieri poterit*: quia vbique poteſt defendi vulgata editio, iuxta Conſtitutionem Conc. Tridentini.

Tit. 2. d. 13 Editio vulgata. P. 4. c. 6.

Cap.

XXVIII.

Tit.2.d.14 Conſtit. P.4. c.6.

CAp. IX. Conſtit. IV. P. §. *alij educuntur poſt ſeptem annos*: totus §. ad declarationes transferendus viſus eſt, ſicuti traſlatus eſt alius cap. III. de quo hic facit mentionem.

XXIX.

Tit.2.d 15 Lingua Hebraica. P.4.c.12.

CAp. XII. IV. P Conſtit, vbi dicitur cognitionem literarum humaniorum neceſſariam eſſe, & linguarum Latinæ, & Græcæ, additur, *& Hebraicæ*, & remouetur ex inferiori loco ſequenti. Nam Hebræa lingua potius cum Latina & Græca numeranda viſa eſt, quam cum Chaldaica, & Arabica.

XXX.

Tit.2.d.16 Præſes diſputationum. P.4. c.13.

SVper XIII. cap. Conſtit. IV. P. vbi dicitur, *Præſideat qui contentionem dirimat*, petebatur an addenda eſſet ſequens declaratio. *Quamuis hoc valdè conueniat cum fieri poterit, non eſt intelligendum, quod obligetur Societas ſemper ad dandum huiuſmodi Præſidem, qui officijs huiuſmodi fungatur. Antiquiſſimus enim Præceptorum qui diſputant, poterit præſtare, quod ex hoc officio iuxta Rectoris iudicium conueniet*. Reſponſum fuit, talem declarationem in Scholio ponendam eſſe.

XXXI.

Tit.2.d.17 Declar. P.4. c.13.

SVper XIII. cap. IV. P. Declar. vbi dicitur §. I. *in quodam tractatu*, viſum eſt adden-

addendum eſſe, *per Generalem Præpoſitum approbato*.

XXXII.

EOdem cap. 9. *Non ſolum* habebat textus *non ſolum repetitiones vltimæ lectionis, verum hebdomadæ, menſis, & anni fieri oportebit*. huius loco ſic reponendum viſum eſt. *Non ſolum repetitiones vltimæ lectionis fieri oportebit, verum & hebdomadæ, & longioris temporis, prout expedire iudicabitur*. Tit. 2. d. 18 Repetitiones. ibid., §. Non ſolum.

XXXIII.

CAp. XIV. Conſt. IV. P. §. vltimo, vbi dicebatur *in Logica, Philoſophia naturali, & morali* additum eſt *& Metaphyſica*. Tit. 2. d. 19 Conſtit. p. IV. c. 14.

XXXIV.

SVper XV. Cap. IV. P. Conſtitut. ad finem vbi dicitur, *honore inuicem præueniant, & doctiores infima loca procurent*; ſic emendatum eſt, *honore inuicem præueniant, nulla obſeruata differentia locorum*. Tit. 2. d. 20 Conſtit. p. IV. c. 15.

XXXV.

CVm non inueniantur Correctores multis in locis, & in alijs ſuſtentari nequeant, vel nolint Scholaſtici ab illis corrigi, petitum eſt, an Conſtitutio XVI. cap. IV. p. pertinens ad correctionem externorum Scholaſticorum, aliqua declaratione relaxari deberet; an potius manere Conſtitutio vt iacet, licet diſpenſetur alicubi pro re nata. Tit. 2. d. 21 Corrector. P. 4. c. 16.

Reſponſum eſt, Conſtitutionem, vt iacet, eſſe retinendam, & ſeruandam. ſicubi tamen neceſſe fuerit diſpenſare, poſſe Præpoſitum Generalem.

XXXVI

Tit.2.c.22. Ceremoniæ in profeſſione. P.v.c.3.

AN aliquæ ceremoniæ in profeſſionibus emittendis addi deberent ad eas, quæ in Conſtitutionibus habentur III. cap. v. P. Statutum eſt, Conſtitutiones eſſe ſeruandas, nec ceremonias addendas.

XXXVII.

Tit.2.c.23 Stipendium pro miniſterijs. P.VI.c.2.

SVper II. cap. VI. P. declar. §. *Quamuis*, vbi dicitur, *non debet quicquam accipi tanquam ſtipendium*, additum eſt, *vel eleemoſyna pro his, quæ ob ſolum Chriſti obſequium, &c. communicantur*.

XXXVIII.

Tit.2 c.24 Ius ſuccedendi. P.6.c.2.Dec.

ACtum eſt deinde, an expediret quandam declarationem ſuper II. cap. VI. P. expungi oportere, vt paupertas ſancta magis reſtringeretur, quæ ſic habet. *Cum vniuerſaliter obſeruetur, nec ius ſuccedendi, nec proprium quid Profeſſos habere, nihilominus ſi aliquis ſua deuotione, & ſancta cum intentione ad maiorem Dei gloriam motus, ante ſuam profeſſionem a Sede Apoſtolica facultatem obtineret, vt vel ipſe, vel Domus, in qua profeſſionem emiſit, poſſet ius ſuccedendi in hereditate habere, dum non ad priuatum vſum illius, ſed ad pia ope-*

ra,

ra, vel ad qua alioqui obligaretur, poſſent ea applicari, & omnia Præpoſiti Generalis arbitrio ſubdi, non contra iſtam Conſtitutionem, vel eius intentionem exiſtimaretur. Hactenus Conſtitutio.

Viſum eſt ergo Congregationi, hanc declarationem ex ipſo libro Conſtitutionum expungendam eſſe, quo magis puræ, & ſanctæ paupertati conſuleretur.

X.X X I X.

Cum Conſtitutiones dicant III, cap. VI. P. Veſperas cantari poſſe, non item Miſſam; an ſit ſtatuendum in vniuerſum Miſſas cantari poſſe, an non; ſed potius Conſtitutionem teneri, & diſpenſari in aliqua Domo, vel Collegio, vbi ratione Prouinciæ iudicaretur expedire, vt in India, Bohemia, & alijs locis. Tit. 2. c. 25. Miſſæ cantus P. 6 c. 3.

Reſponſum eſt, ſeruandam eſſe Conſtitutionem, & non niſi ex grauiſſima cauſa diſpenſandum eſſe à Præpoſito Generali, vt Miſſa cantetur; & id tantum Dominicis diebus, & feſtis.

X L.

Cum dicatur in Conſtitutionibus eodem capite de cantu Veſperarum, quod ne Gregorianus quidem eſſe debeat; an id immutari oporteat, nec ne, licet aliquo in loco diſpenſetur, vt cum cantu prædicto, vel alio dicantur, cum expedire iudicabitur, vt ha- Tit. 2. d. 26 Cantus. P. 6. c. 3.

ctenus Romæ factum eſt.

Reſponſum eſt, Conſtitutiones obſeruandas eſſe in hac parte, nec per Conſtitutionem nouam ab illis quid diuerſum ſtatuendum eſſe.

Tit. 2. d. 27 Collateralis. P. 8. c. 1. in Decl. SVper 1. cap. VIII. Declar. §. *Debet etiam certiorem reddere*, vbi dicit textus, *& ſponte ſua etiam eius loco ſupplere debet, cum per aduerſam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam cauſam ille in re aliqua officio ſuo deeſſet*. Reſpoſitum eſt ſic, *& ſponte ſua etiam eius loco id faciat, cum per aduerſam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam cauſam ille in hac parte officio ſuo deeſſet*.

Cauſa emendationis eſt, ne videatur in re alia, quam in ſcribendo debere Collateralem ſupplere vices Rectoris ſponte ſua.

XLII.

Tit. 2. d. 28 Conſtitut. P. 8. c. 3. in Declar. §. 1. SVper cap. III. VIII. P. Declar. §. 1. Vbi habetur in originali, *Nihilominus poſſent huiuſmodi officiales ſuffragium actiuum, & paſſiuum ad reliqua habere, præterquam vt profeſſis praeeſſe poſſint*; ſic emendandum videbatur quibuſdam, *præterquam vt profeſsis quatuor votorum ordinarie præſint*. & erat ratio emendationis, quia ad tempus qui non eſt profeſſus poſſet præeſſe Collegio vel Prouinciæ, in qua ſunt profeſſi, ſed non ordinariè his præeſſe debent qui quatuor

 Ordo Decretorum in m.ſ.

tuor vota profeſſi ſint, ſecus ſi tria. Congregatio generalis ab hac emendatione ſuſtulit Tò *ordinariè*.

XLIII.

Deinde actum fuit, vt magis declararetur quod pertinet ad officium Vicarij Generalis cap. IV. VIII. P. & ad electionem eius, & poteſtatem; & nominatim qui reputari debeant vicini, vt vocentur ad eius electionem: & an ſolum ad congregandam Societatem, vel etiam ad gubernandam ius habeat; & vt aliqui deputarentur, qui hæc tractarent, & ad Congregationem referrent.

Tit. 2. c. 29 Vicarij electio, & officium. P. 8. c. 4.

Reſponſum fuit, aliquibus eſſe committendum hoc negocium, vt officium Vicarij conficerent, vbi & reliqua prædicta tractarentur, & ad Congregationem referrent. Illud tamen declaratum fuit, non tantum ad conuocandam Societatem, ſed etiam ad eandem gubernandam Vicarij officium ſe extendere. Fuerunt ergo deſignati Patres, Magiſter Natalis, Doctor Torres, Ludouicus Gonzalez, cum Magiſtro Ioanne de Polanco, vt viderent officium Vicarij Generalis, & referrent ad Congregationem. quod tamen propter temporis anguſtias facere non licuit.

XLIV.

Circa eandem VIII. P. cap. V. propoſitum fuit etiam, an Congregatio generalis ad Præpoſiti electionem indicta, poſt præde-

Tit. 2. d. 30 Tépus Congregationis indicendæ. P. 8. c. 5.

ceſſoris mortem nunciatam, ad certum tempus cogi deberet, intra quod ſi non omnes conuenirent, reliqui qui præſentes erunt rem tranſigant, & Congregatio generalis plena, & legitima habeatur.

Reſponſum eſt, Conſtitutiones, quod ad tempus attinet, eſſe ſeruandas; & ſi prorogatio eſſet facienda, per Vicarium fieri debere & Aſſiſtentes, ad plura ſuffragia. ſi tamen exacto termino præſcripto in initio, venerint aliqui deſignati ad Congregationem, vt illi etiam ſuffragium habeant ad prorogationem temporis præſcripti.

XLV.

Tit.2.d.31 Ordo ſedendi, & dicendi ſententias. P.8. c.7.

SVper cap. VII. VIII. P. vbi dicitur de ordine ſedendi, & dicendi ſententias in Congregatione generali, tollendus videbatur ille, qui ponitur in prædicto capitulo, & iuxta decretum Congregationis factum ante electionem emendandus, prout in originali Hiſpanico aliquot verſus huius §. primi, VII. cap. deleti ſunt, inde incipiendo, *y por la facilidad*. & quod dicebatur in initio huius §. *loquentur eodem ordine*, &c. fiat ſcholium, quo declaretur in proponendo hoc intelligi. Placuit.

XLVI.

Tit.2.d.32 Definitores quando eligendi. P. 8. c.7.

SVper VII. cap. VIII. P. vbi dicitur eligendos eſſe Definitores, ſi non omnes, vel ferè omnes cõſenſerint, interpretabatur prius Congregatio de maiori parte; ita vt ſi maior

pars

 Ordo Decretorum in m. ſ.

pars non conſenſiſſet, eligendi eſſent Definitores. Petitum eſt igitur, an iuxta iſtam interpretationem Conſtitutiones emendari debeant, nec ne.

Nihil definiendum eſſe in alterutram partem dixit Congregatio; & vt ſcholium fieret, in quo diceretur, quatuor fuiſſe ſententias hac de re. Primam, quòd pendeat definitio ab omnium, vel penè omnium ſententia. Secundam, quòd à maiori parte, quàm media. Tertiam, quòd à maiori parte ſimpliciter. Quarta fuit, quod ille communis conſenſus refertur ad electionem Definitorum; ita vt fiat diſtinctio poſt illa verba, quæ habentur in originali Hiſpanico, *vna parte, ò otra*, & communi conſenſu, vel ferè omnium eligendi Definitores dicantur.

XLVII.

VIgeſimaquarta Auguſti propoſitum fuit ex parte ſummi Pontificis, vt cogitaremus de Præpoſito Generali noſtro, an perpetuus eſſe deberet, vt dicitur in 1. cap. Conſt. 9. P. & eius Declaratione. Et viſum eſt, nemine diſcrepante, omnino perpetuum eſſe debere. & cum die ſequenti idem proponeretur, idem Congregatio ſentijt. Tit. 2. d. 38 Perpetuitas Generalis. P. 9. c. 1.

De modo autem loquendi ſummo Pontifici, res commiſſa eſt ipſi Præpoſito Generali. Vt autem poſſet Suæ Sanctitati ſignificare noſtræ Societatis iudicium, ſcripta fuit Epiſto-

la, quæ iam ſubdetur, ſummo Pontifici, ab omnibus præterquam ab ipſo Præpoſito ſubſcripta.

Beatiſſime Pater.

Memoriale Congregationis ad Pontificem.

C*Vm Reuerendiſſimus Cardinalis Paceechus electioni noſtri Præpoſiti iuſſu V.S. interfuit; antequam ea fieret, V. B. mentem de qualitate perſonæ, quam eligere deberemus, & animi propenſionem, vt electus perpetuus eſſet, potius quam ad certum, & definitum tempus, nobis ſignificauit. Quanquam V.S. pro ſua benignitate id noſtræ Congregationi integrum relinquebat; Nos omnes lætiſſimis animis ſignificationem hanc voluntatis V. B. tanquam à Deo profectam accepimus, qui vt & nos idem ſentiremus, & optaremus faciebat. Poſtea vbi V.S. ad pedum oſcula nos admittere, & tanta caritate ad diuinum obſequium excitare, & inflammare dignata eſt; præter cetera, eaque ſingularia, quæ nobis in Domino liberariſſime eſt elargita, electionem Præpoſiti, quem nobis perpetuum elegeramus, libentiſſime confirmauit. Qua de re quantas poſſumus Diuinæ clementiæ, & V. B. gratias agimus. Ceterum his diebus Reuerendiſſimus Cardinalis Tranenſis nobis ſignificauit, V.S. etiam nunc de perpetuitate Præpoſiti aliquid dubij habere: proinde,*

Ordo Decretorum in m.ſ.

inde, vt ea de re cogitaremus, edixit. quod & fecimus præmiſſis ad Deum orationibus. Et cum in Congregatione ſemel, atque iterum id eſſet propoſitum, omnes ſummo conſenſu nemine diſcrepante iudicauimus, multo conuenientius eſſe noſtræ Societati, vt noſter Præpoſitus, quandiu vixerit, non mutetur. Quamuis tamen hæc ita ſint, obedientiæ filÿ ſumus, & quidem paratiſsimi ad ea omnia præſtanda, quæ V. S. imperabit. Quia vero fieri poteſt, vt de noſtro iudicio certior fieri V. S. fortaſſe velit, illud hic infra ſubſcripſimus, humiliter qualecunque id eſt, iudicio V. S. ſubÿcientes III. *Kal. Septembr.* M. D. LVIII.

Hanc Epiſtolam XIII. Auguſti omnes Profeſſi ſubſcripſimus, præter duos qui diſceſſerant, P. Caniſium, & P. Pelletarium, & ipſummet Præpoſitum, quem non decebat eam ſubſcribere: eidem tamen Epiſtola data eſt, quam tulit ſecum, ſed non dedit Pontifici honeſtas ob cauſas.

XLVIII.

DVbitatum eſt, an præter caſus illos ſex, qui in IV. cap. IX. P. narrantur, aliquis alius addi deberet, propter quem remouendus eſſet à gubernatione Præpoſitus; cum ſcilicet incurius, vel remiſſus fieret, vel alioqui ineptus ad gubernationem, non ex cauſa natu-

Tit. 2. d. 34 An ad ſex caſus Depoſitionis addendi alij. P. 9. c. 4.

naturali, propter quam Vicarius dicitur eligendus, qui eius officium gerat, ſed ex voluntaria. Statutum eſt autem, nullos caſus eſſe addendos ad illos ſex, nec quicquam immutandum in Conſtitutionibus, quod attinet ad prouidentiam Societatis circa Præpoſitum; & ſpeciatim non eſſe explicandum aliquem caſum de remiſſione voluntaria Præpoſiti.

XLIX.

Tit.2.d.35 Pars nona Conſtitut.

GEneratim ſtatutum eſt, IX. partem Conſtitutionum ad vnguem eſſe obſeruandam: ſi quid tamen experimento, vel ratione manifeſta in dubium vocari accideret, id tractari permiſſum eſt, ſicut in vniuerſum de Conſtitutionibus ſecundo decreto ſtatutum fuerat.

L.

Tit.2.d.36 Quæ Conſtitutiones ſingulis menſibus legendæ.

IN x. P. Conſt. ſub finem, vbi dicitur conſtitutiones quæ ad ſingulos pertinent eſſe ſingulis menſibus legendas. Viſum eſt conformari debere cum eo, quod dixerat in IV. P. & alibi, de lectione Conſtitutionum & Regularum. Placuit, ſed non videbatur repugnare.

LI.

Tit.2.d.37 Scholia Conſtitutionum.

CVm dubitaretur adhuc de rebus quibuſdam pertinentibus ad Conſtitutiones, difficultas per ſcholia quædam addenda remoueri poſſe viſa eſt: & cum quæreretur vbi ponen-

Ordo Decretorum in m. ſ.

ponenda eſſent, & quam auctoritatem ea ſcholia habitura erant.

Reſponſum fuit, ſcholia non ad marginem Conſtitutionum, ſed ſeorſum eſſe ponenda, vt numeris quibuſdam reſponderent textui. auctoritatem autem aliquam eſſe ijs tribuendam, ſed non plenam, vt à tota Congregatione, ſed potius vt à Præpoſito Generali, qui eam dabit, quam ad Societatis bonum dandam cenſuerit. & præmittendam eſſe præfationem, qua narretur quomodo res duobus, ſcilicet Patribus Natali & Polanco, commiſſa fuerit; & ab eis propoſita priuatæ P. Præpoſiti, & aliquorum Patrum Congregationi, in qua de ſcholijs conficiendis ſtatuebatur.

L I I.

Tit. 2. d. 38
Breue pro Conſtitutionibus.

QVæſitum eſt, an breue aliquod impetrandum eſſet à ſummo Pontifice, quod præponeretur Conſtitutionibus.

Viſum eſt, impetrandum eſſe, cum id commodè fieri poſſet, ad approbationem Conſtitutionum.

TITVLVS III.

De his quæ pertinent ad Conſtitutiones circa verba.

L I I I.

Tit. 3. d. 1.
Dubia circa verba Conſtitutionum.

DE verbis autem quibuſdam Conſtitutionum propoſitum fuit, cum Pater ſan-

ctæ

ctæ memoriæ Ignatius commiſerit tribus Patribus, quorum duo Congregationi intererant, vt ſaluo ſenſu verba, prout eis videretur, immutarent; an rata ea eſſent habenda, quæ eo viuente mutata fuerant in originali exemplari, quia non conſtabat an ab eodem P. Ignatio recognita fuiſſent.

Viſum eſt, deputandos eſſe tres, qui viderent, & expenderent, & referrent ad Congregationem quid de huiuſmodi verborum immutationibus ſentirent: & hi fuerunt Doctor Baptiſta de Barma, & Doctor Chriſtophorus Madridius, cum Magiſtro Ioanne de Polanco, qui commiſſo ſibi munere functi ſunt.

Actum eſt etiam de alijs verbis, quæ immutanda quibuſdam videbantur, quia in quibuſdam eorum videbatur error calami irrepſiſſe, & ſigillatim propoſita fuerunt, & ſunt quæ ſequuntur.

L I V.

Tit. 3. d. 2. Conſtit. P. 1. c. 3. in Decl. IN Declar. cap. III. I. P. vbi dicitur, *non eſſe ſolum ipſius particulare peccatum, ſed generale*; notatum eſt, quod poſitum fuerat pro eo quod habebatur in Hiſpanico textu, *non eſſe peccatum perſonale*. Sic etiam inferius eodem §. vbi dicebatur, *ita vt hæreſis, vel ſchiſma peccatum ſit perſonale*; ſimiliter repoſitum fuerat, *ita vt hæreſis vel ſchiſma peccatum ſit particulare perſonæ, & non generale nationis vel patriæ*.

 Ordo Decretorum in m. ſ.

Placuit Congregationi talis emendatio.

L V.

IN Declar. ſuper II. cap. II. partis §. *ſi entro*, vbi dicitur, *eſperando*, an dici debeat, *eſperandoſe*, vt referatur ad Societatem, non ad illum, qui ingreditur, vel imperſonaliter ad vtrumque. Tit. 3. d. 3. Conſtit. P. 2. c. 2. in Decl.

Reſponſum affirmatiuè.

L V I.

IN cap. IV. II. P. Conſtit. vbi dicebatur, *relaxando illis votum*, vt maneant ſine ſcrupulo, an dici debeat, *relaxato illis voto*. Tit. 3. d. 4. Conſtit. P. 2. cap. 2.

Reſponſum eſt affirmatiuè.

L V I I.

IN Declar. ſuper I. cap. III. P. vbi dicebat textus Hiſpanicus, *y aſſi meſmo deue*, dicendum, *y aſſi meſmo ſi deue*. Tit. 3. d. 5. Conſtit. P. 3. c. 1. in Decl.

Placuit emendatio.

L V I I I.

SVper Procemium Declar. IV. P. verſus finem, vbi dicebat textus Hiſpanicus, *ſe empleará en el*, Tò *el*: non habet ad quod referatur: ſed ſic emendandum videbatur, vt dicatur paulò ante, loco verborum illorum, *que ſu Diuina Majeſtad ſera ſeruida*, ſic, *que ſera para mayor ſeruicio de ſu Diuina Majeſtad*, & ita, Tò *el* referetur ad ſeruitium. Tit. 3. d. 6. Procem. P. 4. in Declar.

Placuit emendatio.

LIX.

Tit.3.d.7. Conſtit. P.4. c. 2.

IN Declar. ſuper 11. cap. IV. P. §. Societas, ſic habebat textus Hiſpanicus, *Societas ad vſum ſcholarium exercebit adminiſtrationem redituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, cui committetur, ad defendendum & ſeruandum poſſeſſiones, & reditus Collegij, etiam in iudicio, cum conuenſens & neceſſarium erit. ad eundem pertinebit admittere quod præterea dabitur tali Collegio.* Horum loco, quia putabatur error ſcripturæ, quod ſequitur reponendum videbatur, *Societas in vſum ſcholaſticorum ſuorum, iuxta literas Apoſtolicas, redituum adminiſtrationem exercebit per Præpoſitum Generalem vel alios, quibus ille facultatem ad id communicauerit, quæ ad defendendas, & conſeruandas poſſeſſiones, & reditus Collegiorum etiam in iudicio (cum hoc conuenire, vel neceſſarium eſſe videretur) ſe extendat. ac eiuſdem Præpoſiti erit, & eorum quibus ille facultatem dederit, admittere quicquid præterea Collegijs ad ſuſtentationem, & incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur.*

Viſum eſt Congregationi, emendandum eſſe textum Hiſpanicum, prout habetur §. *la Compañia*, & ſic verteretur latinè, *Societas ad vſum ſcholaſticorū ſuorū prout literæ Apoſtolicæ dicunt, exercebit adminiſtrationem redituum*

 Ordo Decretorum in m.ſ.

dituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, vel alium, cui Generalis id commiſerit, ad defendendum, &c. Et paulò inferius: *& erit eiuſdem Præpoſiti, vel eius, cui ille commiſerit, admittere quod præterea talibus Collegijs donaretur ad ſuſtentationem, & augmentum eorũ in rebus temporalibus*.

L X.

EOdem cap. §. *Qui probantur*, dicitur ſic *Illi ſunt, qui in Domibus probationum verſantur, de quibus in* VI. *parte dicetur*. citatio VI. partis omittenda videbatur, quia ibi non agitur ea de re. Tit.3. d.8. Ibid. §. qui probantur.

L X I.

EOdem cap. VIII. §. *Qui negotia*, error erat ibid. ſcriptoris, in originali. dicebatur enim, *res Collegiorum extra ipſa, intelliguntur præcipuè Procuratores*. pro eo repoſitum fuit, quod ſequitur: *Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, in primis intelliguntur Procuratores*, &c. Et ſic reſpondet Declaratio Conſtitutioni. Tit.3. d.9. Ibid. §. qui negotia.

Placuit emendatio.

L X I I.

SVper VI. cap. IV. P. §. *Nullus de Societate*, dicitur in textu: *Qui tamen talentum ad id ſortiti, & præſertim qui nondum ſtudijs perfuncti ſunt*: error videbatur ſcriptoris, & negatione ſublata, dicendum: *Qui iam ſtudijs perfuncti ſunt*. Tit.3. d.10 Conſtit. P.4. c.4. §. nullus.

Super

LXIII.

Tit.3.d.11 Conſtit. P.4. c.4.

SVper x. cap. P. iv. §. *Signum dabitur*, habebat textus: *Signum dabitur partim per campanam, quæ pulſabitur, vt ſe recipiant ad ſomnum, & ad prandium*. Tollendum videtur Tò *partim*, niſi alterum membrum addatur.

Placuit tolli.

LXIV.

Tit.3.d.12 Conſtit. P.4. c.4.§. Anſi.

IN Conſtit. cap. viii. iv. P. §. *Anſi meſmo*, vbi dicit, *El modo*, deeſt particula *en*, & dicendum, *En el modo*.

LXV.

Tit.3.d.13 Ibid. cap.14.

SVper xiv. cap. §. *prælegetur*, habebat textus: *prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. ſed ſi videretur temporis decurſu aliam Theologiam, huic non contrariam ſtudentibus vtiliorem fore; vt ſi aliqua conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur*. Huius loco ſic reponendum videbatur: *Prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. Sed ſi videretur temporis decurſu alium Auctorem ſtudentibus vtiliorem fore, vt ſi aliqua ſumma, vel liber Theologiæ Scholaſticæ conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur*, &c.

Placuit emendatio.

LXVI.

Tit.3.d.14 Conſtit. P.5. c.1.

PRimo cap. Conſt. v. P. §. 1. ſic habetur. *Quia Scholaſtici approbati admittuntur*

alio

alio modo, & quidem magis interno quàm qui in prima probatione verſantur, videbatur illud *prima*, tollendum; quia comparatio fit cum alijs, qui probantur in toto biennio, & non tantum cum his, qui in prima probatione xv. vel xx. diebus verſantur.

Placuit tolli.

LXVII.

CAp. III. & IV. Conſt. v. P. in formula votorum, qua Profeſſi, & Coadiutores vtuntur, vbi dicitur, *Vice Præpoſiti Generalis*, videbatur addendum *Societatis Ieſu*. Tit.3.d.15 Conſtitut. P.5.c.3.& 4.

Placuit addi.

LXVIII.

IN Declar. cap. II. VI. par. §. *Hoc intelligendum*, vbi dicitur in originali, *nec etiam ſi in occurrenti aliqua occaſione, vel neceſſitate, quis veſtibus pretioſioribus, honeſtis tamen indueretur*: reponendum videbatur, *veſtibus melioribus, honeſtis tamen, &c.* Tit.3.d.16 Conſtitut. P.6.c.2. in Declar.

Placuit.

LXIX.

SVper II. cap. VII. P. in Declar. §. *Los accidentes*, vbi dicit textus Hiſpanicus, *Para mas abreuiar, ò acortar*, dicendum videbatur *abreuiar, ò alargar*, vt patet ex toto contextu. Tit 3.d.17 Conſtitut. P.7.c.2. in Declar.

Placuit emendatio, nam error calami iudicatus fuit.

LXX.

Tit.3.d.18 Conſtitut. P.8.c.6.

SVper VI.cap. VIII. P. in formula electionis dicitur, *Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quod illum eligo*, &c. addendum videbatur, *Ego N. illum eligo*, &c.

Placuit addi.

LXXI

Tit.3.d.19

ALia quædam propoſita fuerunt circa Conſtitutiones, ſed quia viſum eſt nihil eſſe immutandum, non hic ponuntur.

TITVLVS IV.

De quibuſdam Conſtitutionibus repertis extra librum Conſtitutionum.

LXXII.

Tit.4. d.1. Cōſtitutiones extra corpus libri.

CVm quædam Conſtitutiones, vel Ordinationes à P. N. Ignatio non recognitæ, quod ſciatur, extra corpus libri Conſtitutionum reperirentur, propoſitum fuit, quid agendum eſſet de illis. & conſtitutum eſt, vt ſuis locis de ſingulis ageretur. Deinde ex eis aliquas approbauit ipſa Congregatio generalis, aliquas commiſit particulari Congregationi P. Præpoſiti, & quatuor Deputatorum, qui fuerunt P. Natalis, D. Torres, P. Ludouicus Gonzalez cum Magiſtro Polanco. & tam illæ, quam quæ circa eas

decīſa

 Ordo Decretorum in m. ſ.

deciſa ſunt, hic ſubdentur.

LXXIII.

CVm experientia nos docuerit, quod in noſtris Collegijs, vbi neceſſarij ſunt duo, vel tres Sacerdotes, qui vacent miniſterio Sacramentorum, ac verbi diuini; & quatuor, vel quinque Præceptores, qui iuuentutem in literis, & bonis moribus inſtituant; neceſſe eſt etiam alios ibidem verſari, qui eoſdem iuuare poſſent, vicemque eorundem ſupplere ſi in morbum inciderent; ne lectionum ſeries interrumpatur; atque etiam, vt Societas aliquid percipiat emolumenti in alendis aliquot Scholaſticis, qui literas diſcant, quandoquidem tam multi occupati ſunt in obſequio, & auxilio communis boni, ſtatuimus, ne per x. annos proxime futuros incipiendo à 1553. admittatur Collegium vllum, vbi non poſſint xII. ſaltem de Societate ſuſtentari, cum duobus alijs, qui rebus corporalibus inſeruiant, ita vt totus numerus ad xIV. perueniat.

Tit. 4. d. 2. Collegiorum acceptandorũ ratio.

Quia etiam videmus quàm ſit incommodum, quantumque impediatur diuinum obſequium, cum Domus, & Eccleſia exercitijs noſtro inſtituto conſentaneis apta non habetur: cumque Noſtri neceſſe habent occupationes ſpirituales relinquere, vt vacent victui, & rebus temporalibus ad ſtudium neceſſarijs quærendis: ſimiliter ſtatuimus, ne

Ordo Decretorum in m.ſ.

vllum mittatur Collegium ad locum aliquem, vbi Domus conueniens ad noſtrorum habitationem, & ad Scholas tenendas, & Eccleſia ad ſpiritualia exercitia in proximorum auxiliū tractanda nō aſſignetur, ſiue proprietatem eius, ſiue vſum liberum relinquant.

Non item mittatur, ſi ſaltem ad vnum annum, quæ neceſſaria ſunt ad XIV perſonarum ſuſtentationem non dabuntur. Elapſo enim anno ſi Communitati Collegium vtile non inuenietur, poterit nos certiores facere, & inde noſtri alio commigrare poterunt. Si contra, prouidebit illa etiam de rebus neceſſarijs in alterum annum, vel etiam plures, aut de perpetuitate, vel fundatione Collegij aget, prout melius ad Dei gloriam, & communis boni vtilitatem iudicabitur.

Hæc ordinatio placuit Congregationi generali, vt extra corpus Conſtitutionum, velut edictum ad tempus haberetur.

LXXIV.

Tit. 4. d. 3. Nulla obligatio pro miniſterijs.

CVm tam ſit proprium noſtræ profeſsionis non admittere præmium vllum temporale pro miniſterijs ſpiritualibus, in quibus iuxta noſtri Inſtituti rationem in auxilium proximorum occupamur; non conuenit dotationem alicuius Collegij admittere, ſi obligemur ad Concionatorem, vel Confeſſariū vel Lectorem aliquem Theologiæ dandum. Quamuis enim ratio æquitatis, & gratitudi-

nis

nis nos moueat, vt maiori cum ſolicitudine proximis inſeruiamus in huiuſmodi exercitijs noſtri Inſtituti proprijs in Collegijs, quæ cum maiori liberalitate, & deuotione fundata fuerunt; non eſt agendum de obligationibus, vel pactis, quæ repugnant ſinceritati, cum qua in rebus noſtris ſolemus procedere, gratis dando quod gratis accepimus: quamuis ad ſuſtentationem eorum, qui communi bono Collegiorum inſeruiunt, vel ad id literis dant operam, admittatur ea dotatio, quam fundatorum caritas ad Dei gloriam ſolet aſſignare.

Placuit Congregationi generali hæc Conſtitutio, & inſerenda IV. P. Conſtitutionum viſa eſt.

LXXV.

CVm Præpoſitus Generalis, vel Societas Vniuerſitatis alicuius curam ſuſciperet, non repugnaret huius Conſtitutionis intentioni, ſi ſe conſequenter obligaret ad lectiones ordinarias in ea prælegendas, quamuis inter eas aliquæ ad Theologiam pertinerent. Tit.4. d.4. Vniuerſitatis cura.

Placuit etiam declaratio.

LXXVI.

SEquentem Conſtitutionem P.N. Ignatius fieri iuſſit, ſed non eam emendauit. Et ſi in Conſtitutionibus poni debet, ad IX. P. pertinere videtur. Videatur tamen, an inter Conſtitutiones, an melius inter documenta Tit.4. d.5.

Ordo Decretorum in m.ſ.

Superiorum poni debeat.

Menſa priuata pro Superioribus.

Quoniam ei, qui in Congregatione qualibet ſupremam habet curam, ita conuenit humanitas, & affabilitas cum ſubditis, vt auctoritas eius retineatur, & ea reuerentia eidem exhibeatur, quæ ad ſuos regendos ad maiorem Dei gloriam eſt neceſſaria; vt etiam ſubditi minorem habeant perturbationis occaſionem cum eo, quem pro refugio in ſuis perturbationibus habere debent: in Domo, vel Collegio, vbi noſtrorum multitudo vltra xxx. ſe extendit, qui ſupremam habet auctoritatem, non cibum capiat ordinarie cum illis in Refectorio; quamuis ſingulis menſibus ad ſuam, & illorum conſolationem, & vt quomodo res ſe habeant intueatur, id facere debeat: ordinariè tamen, vt eſt dictum capiat ſeorſum cibum, quamuis eiuſdem ſit rationis cum communi, aut magis, aut minus parcus, prout Conſultoribus, vel Aſſiſtentibus, qui in hac parte in ipſum auctoritatem habent, expedire magis tum perſonæ Superioris, tum communi bono iudicabitur.

Reſponſum eſt, vt maneat inter Regulas, non inter Conſtitutiones.

LXXVII.

Tit.4. d.6. Generalis auctoritas in cõtractibus.

DE quadam Conſtitutione recognita à P.N. Ignatio ſanctæ mem. circa auctoritatem Præpoſiti Generalis in celebrandis contractibus, fuit tractatum in particulari

Con-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Congregatione. & viſum fuit declarandum eſſe per Congregationem generalem, quòd talis eſt auctoritas Præpoſiti, & ita factum eſt. & generalis Congregatio approbauit huiuſmodi Conſtitutionem, & inſerta fuit III. cap. IX. P. quod ſic incipit: *In Præpoſito Generali eſt tota auctoritas celebrandi quoſuis contractus*, &c.

TITVLVS V.

De his quæ ad exemplar, ac verſionem, & editionem Conſtitutionum pertinent.

LXXVIII.

Decima Septemb. M. D. LVIII. cum conueniſſent Patres, in plena Congregatione decreuerunt, probatum eſſe quoddam exemplum Examinis, Conſtitutionum, & Declarationum ex autographo P. Ignatij exſcriptum, & cum eo collatum, cum additionibus, & emendationibus, quæ ſunt in margine, auctoritate Congregationis factis. In quorum fidem M. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis Ieſu, ex præſcripto Congregationis, & omnium nomine ſubſcripſit librum illum, & ſigillo Societatis obſignauit. Tit. 5. d. 1. Probatur exemplar Conſtitutionum.

LXXIX.

De Examine & Conſtitutionibus, & Declarationibus ex Hiſpanico idiomate in Tit. 5. d. 2. Probatur verſio Latina.

Latinum verſis quæſitũ eſt, an imprimi oporteret, & quam auctoritatem habere deberent. Et primum quidem ſtatutum fuit, aliquos eſſe deputandos, qui cum originali conferrent verſionem: & deputati fuerunt complures ab ipſa Congregatione. & quæ apud ipſos erant dubia in Congregatione priuata, cum generali tractabantur. & ſic ad plura ſuffragia complura dubia reſoluta ſunt circa verſionem: & vt haberet auctoritatem verſionis, ſtatutum eſt, id eſt, vt ordinaretur ea vtendum eſſe, nec licere priuata auctoritate, & ſine Congregatione aliam edere verſionem; & impreſſionem ſtatim inchoandam ab Examine prius reuiſo à Deputatis.

TITVLVS VI.

Quæ ſequuntur Decreta pertinent ad res varias de quibus in Congregatione generali actum eſt.

LXXX.

Tit. 6. d. 1. Aſſiſtentium electio.

QVia videbatur agendum de his, quæ pertinent ad perſonam, & officium Præpoſiti Generalis, tractatum eſt de quatuor Aſsiſtentibus eligendis: & tempus aliquod aſsignatum eſt ad informationem capiendam. Cum enim Societas committere debeat Aſſiſtentibus vices ſuas, quod attinet ad ſuam prouidentiam circa corpus Præpoſiti Ge-

ti Generalis, & res externas, & alia, quæ in IV. & V. cap. IX. P. continentur: cumque ijdem conſiliarij Præpoſiti eſſe, & in rebus ad doctrinam, & ad res gerendas pertinentibus eundem ſubleuare, & alioqui in lectione, prædicatione, & alijs pijs operibus iuxta Societatis inſtitutum exerceri debeant; bonos, fideles, Societatis & communis boni amatores, diſcretionis dono præditos, in rebus agendis verſatos, & ad conuerſationem cum hominibus idoneos eſſe eos oportere viſum eſt; & eligendos ab ijſdem eſſe electoribus, qui Præpoſitum Generalem elegerant, & quidem inter abſentes, & præſentes, inter profeſſos, vel qui apti eſſent ad profeſſionem emittendam, & ſi fieri poſſet ex varijs Prouincijs eligi eos debere. Et ita per ſcrutinium primum ad plura ſuffragia quatuor electi ſunt, videlicet M. Hieronymus Natalis, P. Ludouicus Gonzalez, Doctor Chriſtophorus Madridius, & M. Ioannes de Polanco.

LXXXI.

Quia etiam iuxta Conſtitutiones eligendus erat aliquis, cuius hoc eſſet munus, vt ſi animaduerteret Præpoſitum in his quæ ad perſonam, vel officium ſuum pertinent, minus bene agere; eundem poſt orationem cū debita modeſtia admoneat: In primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt vnus ex Aſſiſtētibus, ſcilicet M. Ioannes de Polāco. Tit. 6. d. 2. Admonitor Generalis.

Item

Item quædam dubia propoſita fuerunt circa Aſſiſtentes, quæ ſcilicet iam ſequentur.

LXXXII.

Tit. 6. d. 3.
Auctoritas Aſſiſtentium.

CVm dicatur in IV. cap. IX. P. prouidentiam Societatis circa Præpoſitum Generalem eſſe, primo circa externa, ſecundo circa corpus, tertio circa animam: quia etiam in viris perfectis, in quibuſdam quæ ad perſonam & gubernationem pertinent, accidere aliqua poſſunt, quæ admonitione indigeant: Cumque in V. cap. ſequenti dicatur, quod per Aſſiſtentes exercet Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient id quod in Domino iudicauerint expedire: quæſitum eſt, quomodo intelligi oporteat illud *dicent, & facient*. An ſcilicet in tribus prædictis, & ſingulis eorum, ſcilicet rebus externis, corpore, & anima, quod ad perſonam & gubernationem attinet, dicant & faciant quicquid eis videbitur: an vt coniunctim loquatur de tribus prædictis, in quibus dicere, & facere debent quod iudicauerint expedire iuxta præmiſſa in IV. cap. vt ſcilicet moderentur res externas, prohibeant nimiam corporis afflictionem, & admoneant Præpoſitum, ſicubi monendus videbitur, in his quæ ad perſonam vel gubernationem pertinent; & hoc vltimum per vnum aliquem, de quo in IV. cap. præcedente dictum erat.

Statutum eſt ergo, Tò *dicere & facere*, inter-

terpretandum ita eſſe, vt coniunctim ad tria referatur: facere quidem & dicere, ad duo priora: dicere tantum, ideſt admonere per perſonam deputatam, ad tertium referendum eſſe, & iuxta præmiſſa in cap. IV. precedenti.

LXXXIII.

SI mittatur Aſſiſtens à Præpoſito extra locum in quo ipſe reſidet, petitum eſt an obedire debeat abſolute, an ſe excuſare eo quod Aſſiſtens eſt. Tit. 6. d. 4. Aſſiſtens ſi aliquo mittatur à Generali.

Statum fuit, quod ſe non excuſare deberet, ſed obedire: quodque erit ipſius Præpoſiti Conſtitutionum meminiſſe, quæ non eſſe facile ablegandum quemquam Aſſiſtentium ſtatuunt. Propoſita deinde fuerunt quæ ſequuntur.

LXXXIV.

AN propter valetudinem aduerſam in aere Romano poſſet dimittere officium Aſſiſtens. Tit. 6. d. 5. Aſſiſtens ob aduerſam valetudinem quando remouendus.

Reſponſum eſt, ſine conſenſu Societatis non poſſe dimitti officium hoc ab ea datum. Quod ſi per Societatem id liceret, tunc in alio ſubſtituendo Conſtitutionum ordinem eſſe ſeruandum; nec eſſe ſubſtituendi poteſtatem penes Aſſiſtentem.

LXXXV. Tit. 6. d. 6.

SI Præpoſitus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel ſponte iret, & non ad tempus breue, an deberent Aſſiſtentes ipſum comitari, Aſſiſtentes an in itinere comitaturi Generalem.

mitari, an Romæ manere cum Vicario, quem relinqueret Præpoſitus; an partim ipſum comitari, partim manere oporteret.

Reſponſum eſt, arbitrio Generalis relinquendum eſſe, an aliquos ex Aſſiſtentibus ſecum habere debeat, nec ne, prout negocia conficienda eſſent plura, vel pauciora; & tamen quod vt ſocium ſemper aliquem eorum apud ſe habere deberet.

LXXXVI.

Tit. 6. d. 7. Si Aſſiſtentẽ aliquo mittere velit Pontifex.

SI Pontifex vellet quempiam ex Aſsiſtentibus aliquo mittere, an Generalis debeat eum informare, & curare, vt potius alium mittat, nec ne.

Reſponſum eſt, diſcretioni Generalis id eſſe committendum: vt plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportere.

LXXXVII.

Tit. 6. d. 8. Aſſiſtens ſi male ſe geſſerit.

SI male ſe gereret Aſsiſtens in alijs rebus, vel etiam officio ſuo, adeo vt indignus videatur eo loco, quid agendum eſſet. an ſcilicet informare Prouinciales adhibito reliquorum Aſſiſtentium teſtimonio oporteret?

Reſponſum eſt, poſſe Aſsiſtentem huiuſmodi interim ſuſpendi ab officij executione à Præpoſito Generali: non tamen omnino remoueri, niſi de conſenſu Societatis, iuxta Conſtitutiones. poſſe tamen alium à Præpoſito conſtitui, prout illæ dicunt in caſu mortis, & diuturnæ abſentiæ.

An

 Ordo Decretorum in m.ſ.

LXXXVIII.

AN propter hominum penuriam minus quam quatuor Aſsiſtentes eligere ſufficeret: vel certè,an aliquis eorum mitti poſſet liberius. Tit.6. d.9. Numerus Aſſiſtentium.

Reſponſum, quatuor eſſe debere Aſſiſtentes;& de miſſionibus procedendum eſſe iuxta Conſtitutiones.

LXXXIX.

AN in vnam perſonam coincidere poſſent Secretarius Societatis, & Aſſiſtens. Tit.6.d.10 An idem eſſe poſsit Secretarius & Aſſiſtens.

Reſponſum, melius eſſe diuerſis perſonis hæc officia committi,cum ſingula ſatis ſint ad vnum hominem bene occupandum. propter hominum tamen penuriam,poſſe coincidere. & iuxta id Præpoſitus Generalis elegit vnum ex Aſsiſtentibus in Secretarium, ſcilicet M. Ioannem de Polanco.

XC.

AN Aſsiſtentes Generalis intereſſe,& ſuffragium habere debeant in electione noui Præpoſiti; & ſi habent, quo ordine ſuffragia dicere debeant;quia de eo non ſit mentio in Conſtitutionibus. Tit.6.d.11 Aſſiſtẽtes ſuffragium habent in electione Generalis.

Statutum eſt,Aſsiſtentes ſuffragium habere debere, & eorum officium vſque ad electionem Præpoſiti duraturum. Eoſdem autem fore Aſsiſtentes Vicarij,vel ſi ex eis eligeretur Vicarius,reliquos eius Aſsiſtentes fore. Aſſiſtentes ſunt etiam Vicarij.

De

De ordine autem dicendi, vt ſequerentur antiquitatem profeſsionis.

XCI.

Tit.6.d.12 Commiſſarij officiales extraordinarij.

SVper III. cap. Conſtitut. VIII. partis actum eſt, an Commiſſarij alicubi conſtitui tanquam officiales ordinarij deberent, vt in Hiſpania, & India, &c. an non: ſed vt ſint officia extraordinaria, pro arbitrio Præpoſiti,& rerum neceſsitate, vel vtilitate. Et quocunque modo hoc ſe habeat, an debeant expirare cum Præpoſito huiuſmodi officia, an manere poſt eius obitum, ſicut & Prouincialium officia: vt etiam extra ordinem ternorum, qui ex quauis Prouincia venire debent ad Congregationem, illi veniant.

Expirant per mortem Generalis.

Reſponſum eſt, Commiſſarios non eſſe debere officiales ordinarios; ſed prout viſum erit Præpoſito Generali expedire. Poſt mortem vero Præpoſiti expirare Commiſſariorum poteſtatem, nec eos habere ſuffragium ratione officij ad electionem ſucceſſoris, niſi alioqui eligerentur inter illos ternos de quauis Prouincia.

XCII.

Tit.6.d.13 Commiſſarij in Congregatione prouinciæ poſſunt eligi.

PEtitum eſt, quomodo poſsint eligi inter ternos ad Congregationem deſtinatos Commiſſarij, cum non ſint potius de hac Prouincia, quam de illa.

Definitum fuit, quod in Prouincia, in qua verſa-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

verſabitur Commiſſarius tempore Congregationis prouincialis, ad quam ipſe vocari debebit, eligi poterit, vt veniat ad generalem.

XCIII.

DE Miſſa etiam,& eius ceremonijs actum eſt;& conſtitutum, vt ſequeremur vſum Romanum ſecundum rationem Conſtitutionum, omiſſo Pſalmo *Iudica me Deus*, & in fine dicendo Euangelium Lucæ *Loquente Ieſu ad turbas*; vel *In principio erat Verbum* pro vniuſcuiuſque deuotione. Tit.6.d.14 Miſſa & eius ceremoniæ.

XCIV.

VNdecima Auguſti propoſitũ fuit à quodam ex Procuratoribus Hiſpanienſibus,quomodo occurrendum eſſet illi incommodo, quod ex votis ſimplicibus Coadiutorum, & Scholaſticorum naſci poſſet; cum illi, poſtquam admiſsi fuerint in Coadiutores formatos, vel ſcholaſticos approbatos, poſſint, licet peccent, vxorem ducere; & matrimonium erit validum. vnde quærebatur, an conſultum eſſet, tria vota ſolemnia emittere aliquando huiuſmodi fratres. Tit.6.d.15 Vota Scholaſticorum.

Statutum fuit, nihil immutandum eſſe de Conſtitutionibus, vel de ratione votorum ſimplicium: ſi quid autem incommodi accideret, vt pro re nata prouideretur. & ita excluſum fuit quod de profeſsione dicebatur.

Quæ-

XCV.

Tit.6.d.16 Coadiutorum veſtitus.

QVæſitum etiam fuit de ratione veſtium, & pileorum, quibus Laici noſtri vti deberent.

Nihil eſſe ſtatuendum viſum eſt: ſed eam indumenti rationem probari, qua noſtri Laici à Sacerdotibus noſtris, & ſæcularibus hominibus diſtinguerentur: & vt veſtitus honeſtus eſſet iuxta morem patriæ. Et pileorum quidem ratio Prouincialium arbitrio relicta eſt. Eos tamen, qui inſeruiendi Miſsis officium habent, clericali pileo vti debere viſum fuit. De ſuperpelliceis nihil certi ſtatuendum videbatur. ſed ſi quando expedire iudicaretur, vt huiuſmodi miniſtri eis vterentur, petendam eſſe facultatem à Generali.

XCVI.

Tit.6.d.17 Aduentus & Pœnitentiæ.

PRopoſitum fuit, Noſtros à quibuſdam reprehendi, quod ieiunia & pœnitentias ordinarias non haberemus: & quærebatur an diebus Veneris ieiunandum eſſet, & in Aduentu ſaltem die Mercurij, & Veneris.

Reſponſum fuit, Conſtitutiones noſtras in hac etiam parte ſeruandas eſſe. Placebat tamen fieri declarationem in Scholijs, quod nō ad ſingularitatē pertinet, ſi quis ieiunet alijs non ieiunantibus: & quod danda eſſet facultas volentibus ieiunia obſeruare, ſecundum menſuram rectæ rationis.

Circa

Ordo Decretorum in m.ſ.

X C V I I.

Tit. 6. d. 18
Tempus orationis.

CIrca orationem dictum fuit, quibuſdam plus temporis impendendum videri, quam Conſtitutiones præſcribant.

Reſponſum fuit, ſeruandas eſſe Conſtitutiones, & nihil aliud certi præſcribendum in illis. ſed quod ad Nouitios attinet, in regula Magiſtri Nouitiorum eſſe ſtatuendum, vt orent vltra horã, vt Conſtitutiones innuunt, & ne obligentur ordinarie ad duas horas: poſſe tamen cum particularibus augeri, vel minui per Superiorem hoc tempus.

Quod ad Profeſſos attinet, ſi non facerent iuxta mentem Conſtitutionum, vt Præpoſiti Domorum eos adiuuent, & tempus orationis, prout videbitur, præſcribant.

De Coadiutoribus temporalibus dictum fuit, curam peculiarem eſſe habendam, licet non ſtatuatur eis certum tempus orationis aliter, quam in Conſtit. IV. P. cap. IV. ſtatuitur. Epicheia tamen, quæ in Scholaſticis locum habet, vt ſcilicet poſſint Superiores augere, vel minuere, vel commutare orationem, in his omnibus locum habebit.

X C V I I I.

Tit. 6. d. 19
Orare ſimul.

AN ſimul omnes orare aliqua diei vel noctis hora expediat.

Reſponſum eſt, ſimul non eſſe orandum; cum præſertim mens Patris noſtri Ignatij eo tenderet, prout verbis ſignificauit. De ordi-

naria autem oratione ſermo eſt, non de extraordinaria; quæ pro re nata publicè ad tempus inſtitui poſſet.

Propoſita etiam fuerunt, quæ ſequuntur.

XCIX.

Tit. 6. d. 20 Benedictio menſæ.

DE benedictione Menſæ, & actione gratiarum, conſtitutum eſt, vt ſequeremur vſum Romanum communem; & id in Refectorio. Nam in priuata Menſa antiquam, & conſuetam benedictionem poſſe retineri: & non ſedendo, ſed ſtando benedictionem & actionem gratiarum fieri debere.

C.

Tit. 6. d. 21 Generalis auctoritas in contractibus.

ALia ſeſſione propoſitum fuit, an declarari deberet à tota Congregatione, quod Præpoſitus Generalis poſſet acceptare donationes, & quoſuis contractus celebrare, dummodo non agatur de diſſolutione, aut alienatione Collegij, vel Domus iam erectæ; vt ſic demum contra eos, qui difficiliores ſunt poſſit oſtendi, quod ex Conſtitutionibus alioqui habemus de facultate Generalis.

Fuit autem facta deciſio, quod poſſet, vt prædictum eſt, quoſuis contractus celebrare: & aduocatus eſt Notarius publicus, qui inſtrumentum conficeret, quod hic ſubiungitur. & aliud etiam particulare confectum eſt, quo ſignificabatur ratum haberi, quod Præpoſitus Generalis in quodam Parmenſi contractu fecerat.

In-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Inſtrumentum publicum de auctoritate Generalis in contractibus.

IN NOMINE DOMINI. Amen. *Anno à Natiuitate eiuſdem* M. D. LVIII. *Indictione prima, die vero* XXX. *Menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſimi D.N.D.Pauli Diuina prouidentia Papæ* IV. *Anno quarto. In mei Notarij publici infraſcripti, teſtiumque infraſcriptorum ad hæc ſpecialiter vocatorum, & rogatorum præſentia, perſonaliter conſtituti in vnum ſimul congregati, & coadunati infraſcripti Patres Reuerendi. Primo videlicet P. Iacobus Lainez totius Cõgregationis nominis IESV Præpoſitus Generalis, P. Paſchaſius Broet, P. Alphonſus Salmeron, P. Nicolaus Bobadilla, P. Simon Rodericus, P. Hieronymus Natalis, P. Michael de Torres, P. Hieronymus Domenech, P. Baptiſta de Barma, P. Iacobus Miron, P. Ioannes de Polanco, P. Baptiſta Viola, P. Nicolaus Lanoy, P. Euerardus Mercurianus, P. Ludouicus Gonzalez, P. Gonzalus Vaz, P. Vſmarus Goyſonius, P. Antonius Vvinck, P. Ioannes de Plaça, P. Emmanuel Godignus, P. Georgius Serranus, P. Antonius Cordeſes, P. Don Didacus de Guzman, P. Didacus de Auellaneda, totam Congregationem Societatis IESV repræſentantes, ac ple-*

nam Congregationem, vt aſſeruerunt facientes, ſponte, & non per errorem aliquem, ſed ex eorum, & cuiuſuis ipſorum certa ſcientia, & ſpontanea voluntate declararunt, & quilibet ipſorum declarauit, facultatem eſſe penes Præpoſitum Generalem, iuxta Bullas, & Conſtitutiones dictæ Congregationis, ſeu Societatis, ad quoſuis contractus, vt emptionum, & venditionum, & ceſſionum quarumlibet rerum temporalium, mobilium, vel immobilium celebrandum: & ad vendendum, & redimendum quoſuis cenſus ſuper bona ſtabilia Collegiorũ Societatis Ieſu ad Collegiorum eorundem, & quidem in euidentem vtilitatem; dummodo erecta Collegia, vel Domos alienare, vel diſſoluere nõ poſſit. Declararunt etiam, & quilibet ipſorum declarauit, ſi quid diſpoſitioni Societatis relinqueretur, ſiue ſint bona ſtabilia, vt domus, vel poſſeſſio aliqua non applicata alicui Collegio, vel Domui erectæ, vel erigendæ; ſiue mobilia, aut pecuniæ, frumenta, & alia quæuis, eundem Reuerendum P. Præpoſitum poſſe de illis diſponere, illa vendendo, vel retinendo, prout Conſtitutiones permittunt; vel applicare ad vnam partem, vel aliam, prout ſenſerit ad maiorem Dei gloriam fore. Præterea declararunt, vt eorum quilibet declarauit, etiam Præpoſitos prouinciales, vel particulares, ac Rectores, ac alios quoſuis de Societate eam habere duntaxat

Contractus non collegialiter faciendi.

taxat

Ordo Decretorum in m.ſ.

taxat ad res prædictas facultatem, quæ à Præpoſito Generali fuerit illis communicata: & non neceſſe eſſe collegialiter ad ſimiles actus congregari. Declarauerunt inſuper, & quilibet eorum declarauit, non opus eſſe Collegiales alicuius Collegij congregari ad ſonum campanæ, nec alıter ad Procuratores conſtituendum, vel ad quoſuis alıos contractus celebrandos; cum poteſtas tota manare debeat à Præpoſito Generali, qui eam communicabit alijs, cum facultate etiam ſubſtituendi, ita vt nullo modo oporteat res huiuſmodi collegialiter tractari. Super quibus omnibus & ſingulis præmiſſis petierunt ſibi per Notarium infraſcriptum vnum, vel plura publicum, ſeu publica inſtrumenta fieri, atque confici. Actum Romæ in Domo Societatis prædıctæ, & Stantia, ſeu Camera ſuperiori eiuſdem Domus, in qua fieri ſolent huiuſmodi Congregationes; ibidem præſentibus D. Ioanne Corſo Clerico Barcinonēſis Diœceſis, & Franciſco Petrarcha Clerico Neapolitano, teſtibus ad præmiſſa vocatis ſpecialiter, atque rogatis.

Et quia ego Andreas Gerardus, Clericus Lugdunenſis Diœceſis, publicus auctorıtate Apoſtolica, nec non curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Notarius, præmiſſıs interfui, eaque in actis meıs annotaui; Ideo præſens Inſtrumentum ſubſcripſı, & publicaui, ſi-

 gnumque

gnumque meum hic appoſui conſuetum, in fidem præmiſſorum rogatus, & requiſitus. omiſſo ſigillo.

C I.

Tit. 6. d. 22 Literæ Iulij III. de Inſtituto.

PRopoſitum fuit, vt videretur, an ex literis Apoſtolicis, quibus explicauit Iulius III. & confirmauit inſtitutum noſtræ Societatis, aliquid in melius immutari expediret.

Reſponſum eſt, nihil immutandum videri.

C II.

Tit. 6. d. 23 Simplicia vota Profeſſorum.

DE forma votorum ſimplicium, quæ poſt profeſſionem emittenda eſſe in Conſtitutionibus dicuntur; actum eſt, an approbanda videretur, & executioni mandanda.

Placuit Congregationi formula, & executio huiuſmodi emiſſionis votorum indicta eſt in S. Bartholomæi feſtum (quod ad præſentes attinebat) quod Romę celebratur xxv. Auguſti, vt coram Præpoſito Generali, ſine communione, ne ſacrificio Miſſæ priuarentur, vota ſua facerent. & ita prædicto die à prandio in ipſo loco Congregationis omnes Profeſſi illa emiſerunt, iuxta formulam hic adiunctam.

FOR-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

FORMVLA VOTORVM SIMPLICIVM,

Quæ Profeſſi emittunt poſt profeſſionem.

1 EGo N. Profeſſus Societatis Ieſu promitto Deo omnipotenti, coram eius Virgine Matre, & tota curia cœleſti, & coram R. P. Præpoſito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpoſiti tenente, nunquam me acturum quacunque ratione, vel conſenſurum, vt quæ ordinata ſunt circa Paupertatem in Conſtitutionibus Societatis immutentur, niſi quando ex cauſa iuſta rerum exigentium videretur Paupertas reſtringenda magis. Formula votorum ſimplicium Profeſſorum.

2 Pręterea promitto nunquam me acturum, vel prætenſurum, ne indirectè quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem in Societate eligar, vel promouear.

3 Tum ſi quem ſciam id curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifeſtaturum Societati, vel Præpoſito eius.

4 Promitto præterea, nunquam me curaturum, prætenſurumque extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem, nec conſenſurum in mei electionem, quantum in me fuerit, niſi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere poteſt ſub pœna peccati.

5 Inſuper promitto, ſi quando acciderit, vt

hac ratione in Præſidē alicuius Eccleſiæ promouear, pro cura quam de animæ meæ ſalute, ac recta muneris mihi impoſiti adminiſtratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Præpoſitum Societatis Generalem, vt nunquam conſilium audire detrectem, quod vel ipſe, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipſe ſibi ſubſtituerit, dare mihi dignabitur. Conſilijs vero huiuſmodi, ita me pariturum ſemper eſſe promitto, ſi ea meliora eſſe, quam quæ mihi in mentem venerint, iudicabo; omnia intelligendo iuxta Societatis IESV Conſtitutiones & Declarationes. In tali loco, tali die, menſe, & anno.

CIII.

Tit. 6. d. 24 PRopoſita ſunt deinde ſequentia, ſcilicet de ſupraſtantibus Collegiorum & Vniuerſitatum; quatenus eos teneri expediat.

De reſeruatis caſibus Rectori, vel Præpoſito locali.

An Prouinciali, vel Commiſſario reſeruari oporteat peccata priuatorum, vel eorum qui alijs præſunt.

An aliæ facultates, vel priuilegia, quæ valde neceſſaria, vel vtilia Societati videbuntur, curanda ſint; & ea quæ habemus, quibuſdam in locis magis declaranda.

An alicui committi debeat cura conſcribendi modum ad Roſarium, vel Coronam bene dicendam, præſertim pro laicis.

De

De modo loquendi ad ſobrium,& Religioſis dignum honorem dicto, vel ſcripto alij de Societate exhibendum, an conſtitui aliquid oporteat.

An expediat exemplum authenticum omnium contractuum maioris momenti,præſertim rerum perpetuarum, quæ vbique in Societate fiunt, ad Archiuium, quod erit in Vrbe penes Præpoſitum Generalem, deferri.

Mendicandi modus.

Conſideretur modus mendicitatis in Vrbe, & alijs in locis tenendus, an ſcilicet oſtiatim, vt fit Romæ bis in hebdomada, emendicari oporteat, nec ne: ſed potius per Procuratorem ſint eleemoſynæ petendæ, vt modo fit per Procuratorem Domus noſtræ de Vrbe. Priorem ex his modis quamuis permiſit ad tempus P.N. Ignatius, ſignificauit tamen ſibi non placere.

Videatur, an poſſit iniri ratio, qua minor multitudo Coadiutorũ temporalium ſit neceſſaria, cum in Conſtitutionibus paucitas eorum videatur commendari, & praxis aliud oſtendat.

Coadiutores non ſingulis dandi.

Videatur etiam, quatenus expediat Sacerdotes, cum domi ſunt, vel etiam in miſſionibus, vti Coadiutorum opera: ne quod neceſſitatis gratia, & vt vacare illi poſſint maiori, communique bono animarum, inductum eſt, vertatur in faſtum, aut ſuperbiam, aut deſidiam Sacerdotum.

An

An Capellæ dotandæ in Eccleſijs noſtris.

An expediat in Eccleſijs noſtris dare deuotis perſonis, & de noſtra Societate benemeritis, Capellas, quas illi cenſibus applicatis dotare velint, vt aliquæ Miſſæ dicantur. Et an Societatis Collegia poſſint, & debeant ſe obligare ſingulis annis, vel menſibus, vel hebdomadibus, pro fundatoribus Capellarum ad celebrandas aliquas Miſſas.

His omnibus vnica reſponſio data eſt, vt Præpoſitus Generalis ea videret, & ſtatueret quod facto opus eſſet. De admittendis tamen Capellis alio Decreto ſeorſum tractauit Congregatio.

C I V.

Tit. 6. d. 25

PRopoſitum fuit etiam de Teſtamẽto Fratris noſtri D. Hieronymi de Coloredo bon. mem. qui bona ſua legauerat, ad Collegium Societatis inſtituendum, quid agendum eſſet.

Reſponſum eſt, Patris Præpoſiti Generalis arbitrio id eſſe relinquendum. Inclinabat tamen Congregatio rationibus auditis, ad non admittendum legatum. & ita P. Præpoſitus declarauit in eadem plena Congregatione, ſe non admittere: & per literas ſuas patentes id poſtea Reuerendiſs. Epiſcopo Cenetenſi eius auunculo ſignificauit.

Tit. 6. d. 26

C V.

Impreſsio librorũ, & venditio.

QVæſita deinde fuerunt, quæ ſequuntur. An libros in Societate imprimi, & venundari

Ordo Decretorum in m.ſ.

nundari ſit tolerandum, aut etiam laudandum, propter commune bonum, quod inde ſequitur: an potius ſit prohibendum, ne mercaturam exercere videamur.

Statutum eſt, nihil eſſe in alterutram partem decidendum, ſed arbitrio Præpoſiti Generalis relinquendum. Viſa tamen res eſt conſideratione digna, ne quid fiat, in quo lædatur paupertas, vel Inſtitutum Societatis.

C V I.

AN aliquis ordo certus ſedendi in menſa, & Congregatione, & alijs in rebus conſtitui deberet. Tit.6.d.27 Ordo ſedendi in menſa.

Reſponſum eſt, in Congregationibus quidem tenendum eſſe ordinem, de quo actum eſt ante electionem. In menſa verò, vt Sacerdotes alios ad eum gradum non promotos præcederent. Inter ipſos autem Sacerdotes, aut Laicos, nullum ordinem videri conſtituendum.

C V I I.

AN Directorium exercitiorum tradendorum, confeſsionum audiendarum, prædicationis, doctrinæ Chriſtianæ, orationis, conuerſationis, iuuandi etiam morituros confici oporteat, & vni, vel pluribus hoc oneris imponi. Tit.6.d.28 Directoria varia.

Placuit Congregationi, vt per Præpoſitum Generalem hæc omnia, & modus etiam eis vtendi curarentur.

An

CVIII.

Tit. 6. d. 29
Prouinciarũ diuiſio.

AN præter approbationem Prouinciarum, quæ hactenus exſtiterunt, aliquæ eſſent inſtituendæ, ex quibus, & non ex alijs veniendum eſſet ad electionem Præpoſiti, quamuis aliæ poſtea inſtituerentur, ad euitandam ambitionis occaſionem.

Placuit Congregationi confirmatio Prouinciarum, quæ hactenus fuerunt; & vt relinqueretur Præpoſito nouarum inſtitutio. Poſtquam autem inſtitutæ fuerint, vt ex illis veniant terni iuxta Conſtitutiones, perinde atque ex alijs.

CIX.

Tit. 6. d. 30
Sepultura Noſtrorum.

PRopoſitum etiam fuit de ratione ſepulturæ fratrum noſtrorum: & ſtatutum eſt, vt obſeruaretur circa veſtitum mortuorum Sacerdotum, quod de viuentibus dicitur in Conſtitutionibus. vt ſcilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honeſti eius regionis vti ſolent. De fratribus autem, qui ſacerdotes non ſunt, vt ſepeliantur eodem modo induti, quo alij Clerici honeſti, qui ſacerdotes non ſunt, indui ſolent. Seruentur autem, quod ad officium pro defunctis attinet, Conſtitutiones, vbi in Eccleſia noſtra funus celebrabitur, & numerus ſufficiens Noſtrorum erit. Vbi enim alterutrum deeſſet, poſſent externi aduocari ad funera Noſtrorum.

C X.

DE modo etiam concionandi quæſitum fuit, an ſemper in initio ſalutari debeat B. Virgo, & ſtola ferri. Tit. 6. d. 31 Concionatores.

Reſponſum eſt, B. Virginem eſſe ſalutandam, ſiue proœmium præmittatur, quod nonnulli faciunt, ſiue non, pro Concionatoris voluntate. ſuperpelliceo autem vtendum eſſe inter concionandum: ſtolam vero, vt iuxta patriæ morem adhibeant, vel non. In lectionibus ſacræ Scripturæ, etiam ad populum, ſuperpelliceum non eſſe adhibendum.

C X I.

ACtum eſt deinde de viſitatione Præpoſitorum Prouincialium. & viſum eſt committendum id eſſe Præpoſito Generali, qui poterit Prouincialibus iniungere, vt quotannis viſitent Domos, & Collegia ſuarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet. Itaque ipſemet Præpoſitus Generalis Conſtitutiones interpretetur in hac parte. Tit. 6. d. 32 Prouinciales viſitare quotānis an debeāt.

C X I I.

POſtea de his quæ ſubdentur agi cœptum eſt. An Protectores habere in Collegijs, tanquam amicos, & non tanquam habentes ius aliquod in ipſa Collegia, expediret. Probatum eſt, vt haberentur amici, qui protectionem ſuſciperent Collegiorum, ſed nomina iuridica, quæ iuriſdictionem dicant, vitanda Tit. 6. d. 33 Protectores Collegiorum.

tanda eſſe, ne aliquando plus ſatis ſibi ſumant huiuſmodi homines.

CXIII.

Tit. 6. d. 34 Aedificia.

DEinde de ratione ædificiorum fuit propoſitum, modum eſſe imponendum ædificijs Domorum, & Collegiorum, quod in nobis eſt; ne, præter cetera incommoda, fiant aliquando Palatia nobilium; ſed ſint ad habitandum, & officia noſtra exercenda, vtilia, ſana, & fortia: in quibus tamen paupertatis memores videamur: vnde nec ſumptuoſa ſint, nec curioſa, &c. De Eccleſijs tamen nihil dictum eſt, & hanc rem totam magis conſiderandam eſſe videbatur.

CXIV.

Tit. 6. d. 35 Barba.

DE barba etiam nutrienda. Et eam non eſſe nutriendam, viſum eſt.

CXV.

Tit. 6. d. 36 Decreta ante electionem.

AN ea quæ deciſa ſunt in Congregatione ante electionem, rata ſint futura in poſterum, ſi contra Conſtitutiones non fuerint. Statutum eſt, vt non obligent in futurum; ſed ſcribenda eſſe ſeorſum, vt poſſint illis vti, ſi volent. Quæ vero poſt electionem deciſa ſunt, ſcribenda eſſe ſeorſum; & vt auctoritatem haberent, quam illis Conſtitutiones præbent VII. cap. VIII. P.

CXVI.

Tit. 6. d. 37 Carceres.

DE carceribus etiam in Societate tenendis, Congregationi viſum eſt, ius quidem

Ordo Decretorum in m. ſ.

dem iam eſſe penes Societatem ex Bullis, & Conſtitutionibus: quo ad vſum autem nihil eſſe ſtatuendum, ſed eam curam Præpoſito relinquendam.

C X V I I.

Tit. 6. d. 38 Collegia conuerti in Domos.

PRopoſitum fuit à P. Præpoſito, an expediret aliqua Collegiola in Domos conuerti, vt non teneamus occupatos tot præceptores, & plures poſſint conficere ſua ſtudia. & poſt multa vltro citroque dicta, viſum eſt rem maturius conſiderandam eſſe.

C X V I I I.

Tit. 6. d. 39 Cathedræ publicæ.

PRopoſita ſunt deinde ſequentia. An eſſent admittendæ Cathedræ publicæ in Vniuerſitatibus, aut alibi, à Noſtris cum ea diſceptatione ſuffragiorum, & oppoſitione, quæ ſolet fieri.

Et viſum eſt, non eſſe admittendas. ſi tamen ſponte offerantur huiuſmodi Cathedræ ab Vniuerſitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quiſquam ſe opponat, cum quo ſit diſceptandum, admitti poſſent: conſulendus eſt tamen Præpoſitus Generalis, ne ordinaria ea facultas videatur.

C X I X.

Tit 6. d. 40 An dimiſſi ad ſcholas noſtras admittendi.

AN in ſcholis noſtris, cum Vniuerſitatis curam ſuſcipimus, eos admittere debeamus, qui à Societate defecerunt poſt emiſſa vota conſueta.

Et reſponſum eſt, admitti debere, niſi ex

admiſ-

Ordo Decretorum in m. ſ.

admiſſione graue ſcandalum ſequeretur: de quo quidem ſcandalo iudex erit Præpoſitus Prouincialis. & vt rectius tunc huiuſmodi homines excludi poſſent à ſcholis, impetranda eſt facultas à Fundatoribus ad eos excludendos, qui ſine graui ſcandalo teneri non poſſunt, vt eſt dictum.

CXX.

Tit.6.d.41 Exequiæ Principum.

AN poſſent exequiæ ſolemnes celebrari in noſtris Collegijs in morte aliquorum Principum, qui noſtrorum Collegiorum fundatores, vel de eis benemeriti extiterunt: an potius noſtro modo ſimplici faciendæ ſint.

Reſponſum eſt, poſſe celebrari in morte Principum fundatorum, vel de Societate benemeritorum, in noſtris Eccleſijs, quando pro eis huiuſmodi exequiæ publicè fieri ſolent per Eccleſias Ciuitatum; & id noſtro modo ſimplici, abſque pompa feretri cum facibus: nec tamen vt Conſtitutionem hoc debere obſeruari; ſed vbi ſimilis ratio poſceret, poſſet à Præpoſito permitti.

CXXI.

Tit.6.d.42 An benemeriti ſepeliendi in noſtris Eccleſijs.

AN cum vita exceſſerint perſonæ aliquæ de Societate benemeritæ, & in Eccleſijs noſtris ſepeliri voluerint, poſſint à Noſtris ea officia pro eis dici, quæ pro fratribus noſtris dicere conſueuimus.

Reſponſum fuit, concedendam eſſe ſepulturam

turam

Ordo Decretorum in m. C.

turam in noſtris Eccleſijs his, qui Collegiorum noſtrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt. Principibus etiam, & Prælatis, qui id voluerint. alijs autem perſonis, etiam benemeritis, non eſſe id concedendum ſine facultate Præpoſiti Generalis. Quicunque tamen illi fuerint, non videntur pro eis ea officia publicè dicenda, quæ pro noſtris fratribus defunctis dicere ſolemus. & obſeruandum eſt, ne cuiquam præiudicium fiat in hiuſmodi ſepulturis; & nullus Noſtrum ſponte ſe offerat ad eam licentiam petendam: & etiam ne ius ſepulturæ poſteri eorum, qui ibidem ſepeliuntur acquirant.

C X X I I.

Tit. 6. d. 43 — Prouentus ex collecta publica. S. Antonij.

PRopoſitum fuit à Patribus Luſitanis, an reditus quidam eſſent retinendi, qui cuidam Collegio ipſorum proueniunt à petitionibus quibuſdam publicis, quæ ſub nomine S. Antonij exiguntur, cum nonnullorum ſcandalo.

Reſponſum fuit, vt videret Præpoſitus Generalis, an eſſent ſtatim relinquendi, an retinendi, donec commutentur in alios, qui non præſeferant eam ſpeciem ſcandali.

C X X I I I.

Tit. 6. d. 44 — Præmia pro ſcholaſticis.

PEtebatur etiam, an eſſent proponenda & danda munuſcula quædam, quæ præmia vocant, Scholaſticis externis, vt ea ratione inflammarentur ad ſtudia literarum.

Placuit proponi, & dari dummodo ne fratribus noſtris darentur, nec externis noſtro cum ſumptu: & vt ſeruaretur modus honeſtus, & religioſus.

CXXIV.

Tit. 6. d. 45 Parochiæ annexæ Collegio Conimbricenſi.

CVm Collegium Conimbricenſe hucuſque poſſederit Monaſteria quædam cum Eccleſijs parochialibus annexis, an ſit diſpenſandum in Conſtitutionibus, quæ oppoſitum videntur ſtatuere; vel quid nam faciendum ſit.

Placuit Congregationi, omnem adhiberi diligentiam, vt quam primum, & quam optimo modo fieri poſſet, liberaretur ab animarum cura prædictum Collegium.

CXXV.

Tit. 6. d. 46 Studiorum intermiſſiones Eboræ.

AN in Collegio Eborenſi propter aeris intemperiem, & ſalubritatis defectum, & æſtus graues illius Ciuitatis, concedendæ eſſent noſtris Præceptoribus ſtudiorum intermiſſiones longiores, quam alijs in Collegijs concedi ſoleant.

Reſponſum eſt, intermiſſiones quidem placere: ſed modum, & dierum, quibus vacandum à ſtudijs eſſet, numerum relinquendum eſſe Præpoſiti Prouincialis iudicio.

CXXVI.

Tit. 6. d. 47 Conuictores Conimbricæ.

AN expediret, Noſtros curam retinere quorundam Scholaſticorum externorum, qui Conuictores, vel commenſales di-

Ordo Decretorum in m.C.

cuntur, quorum cura Noſtris à Rege Luſitaniæ impoſita eſt, non exiguo cum onere, cum nouum Collegium illis traderet.

Reſponſum eſt, dandam eſſe operam, vt Domus quædam conſtrueretur extra Collegium nouum Conimbricenſe pro habitatione huiuſmodi Conuictorum, vt à noſtrorum Scholaſticorum habitatione omnino ſeparentur. Interim tamen retinendam eſſe eorum curam, quã Societas iam ſuſcepit: & hoc quidem ex diſpenſatione quadam concedi.

CXXVII.

AN Domus probationis ſint ſeiungendæ à noſtris Collegijs. Tit.6.d.48. Domus probationis.

Reſponſum eſt, rationes vtrinque audiẽdas, & expendendas eſſe, quæ multæ ſe offerebant: & tamẽ potius prope Collegia, quàm prope Domos profeſſorum tenendæ videbantur. ſed vlterius non eſt actum ea de re.

CXXVIII.

PEtierunt ijdem Patres Luſitani regulas, quas non habebant, & Viſitatoris, & Prouincialis, &c. Tit.6.d.49

Reſponſum fuit, faciendas, & eis mittendas.

CXXIX.

AN ſæculares, qui emittunt vota in ordine militari, vocato Chriſti, poſſint ad Societatem noſtram admitti; licet credatur non emiſſuros profeſsionem apud nos. Tit.6.d.50. Milites Chriſti ad Societ. admitti poſſunt.

Reſponſum eſt, admitti poſſe.

CXXX.

Tit.6.d.51 Miſsiones Indicæ.

CVm ex Prouincia Luſitaniæ plurimi ad Indos, Braſiliam, & alias Infidelium regiones mittantur, & hominum penuria ibi laboretur, petierunt Patres Luſitani à Congregatione auxilium.

Reſponſum fuit, quoad eius fieri poſſet, ſubueniendum illis eſſe.

CXXXI.

Tit.6.d.52 Inſignia Doctoratus.

QVæſierunt etiam, an Doctores, & Magiſtri de Societate, cum publicis præſident diſputationibus, aut Scholaſticos in Vniuerſitatibus examinant, ea inſignia ſerica, quibus alij Doctores vel Magiſtri vtuntur, ferre debeant.

Reſponſum fuit, deferendam eſſe huiuſmodi cauſam ad Præpoſitum Generalem, vt declaret conſtitutiones Vniuerſitatum. Quod ad Conimbricenſe Collegium attinet, viſum fuit petendam eſſe facultatem, vt non obligarentur noſtri ad huiuſmodi inſignia portanda. Non tamen incommodum videbatur, ſi Noſtri in illis actibus publicis, de quibus quæritur, portarent aliqua inſignia, in pileo præſertim, vt ſunt fila illa ſerica, quæ ponuntur in medio pilei.

Tit.6.d.53 Vota ſæculi in Societate ſuſpenſa.

CXXXII.

AN vota, quæ Noſtri cùm adhuc in ſæculo eſſent, emiſerunt (quærebatur autem de

Ordo Decretorum in m. ſ.

de alijs votis præterquam Religionis determinatæ) cenſeantur ipſo facto commutata in vota ſimplicia noſtræ Societatis,ſimulatq. illa emiſerint. quod difficultatem habet, cum illud cap. Scripturæ. *De voto, & voti redemptione*, intelligatur à Doctoribus de ingreſſu per profeſſionem.

Reſponſum fuit,in noſtra Societate ſuſpenſa eſſe alia vota,etiam ſi per profeſſionem non tollantur, & ſic obligationem eorum ceſſare dum in Societate manent.

C X X X I I I.

Tit.6.d.54 Regulæ particulares.

CVm regulæ generales, & communes inſtructiones officiorum diligenter obſeruentur, & iuxta illas qui præſunt ſubditos regant, petitum fuit vt viderentur diligentius, & ſi circa ordinem vel claritatem, aut ſtilum aliquid eſſet immutandum, immutaretur.

Reſponſum fuit, vt Præpoſito Generali id faciendum committeretur. Viſum eſt, regulas ex Conſtitutionibus deductas, ſeruandas eſſe generaliter; alias videndas eſſe,& examinandas: documenta verò, ſiue conſilia ſpiritualia, in vnum locum redigenda extra regulas.

C X X X I V.

Tit.6.d.55. Capellaniæ in Eccleſijs noſtris nō erigendæ.

AN recipi debeant in noſtris Collegijs Capellaniæ, quibus inſeruiunt Clerici ſæculares, quos poſſint Noſtri eligere. Nam

ex earum cenſibus huiuſmodi Collegia augeri poſſe videntur.

Reſponſum fuit, non expedire vt in noſtris Eccleſijs erigantur huiuſmodi Capellaniæ.

CXXXV.

Tit.6.d.56 AN ſint admittendi in noſtris Domibus qui aliquod facinus perpetrant, aut bonis cedunt, &c. donec ſuæ ſecuritati conſulant.

Reſponſum fuit, conſulendos eſſe viros peritos, & poſt conſultationem, res eſt commiſſa Præpoſito.

CXXXVI.

Tit.6.d.57 Ius præſentandi. AN ius illud, quod habet Collegium Gandienſe, præſentandi tres Parochiales Neophytorum ex Agarenis, ſit conſeruandum, an potius ſit illi renunciandum in fauorem Ordinarij. Viſum eſt retinendum eſſe ius hoc, vt melius conſultum ſit illorum ſpirituali vtilitati.

CXXXVII.

Tit.6.d.58 Doctrina Chriſtiana. AN expediret Chriſtianam doctrinam docere canendo, cum experientia doceat magis allici eo modo pueros, & maiorem ſequi fructum.

Reſponſum fuit, Præpoſito Generali id cōmittendum. Ille autem ſtatuit vt ita fieret, vbi ad maiorem ædificationem id fore obſeruaretur.

An

CXXXVIII.

AN præcipiendum eſſet profeſſis, vt per ſe exequantur aliquando votum quod faciunt de curanda inſtitutione puerorum. Viſum eſt, Præpoſito Generali id committendum eſſe. Ille autem ſtatuit, vt præter id quod ad probationes pertinet, cõmendaretur valde hoc pium opus profeſſis, qui id exequi deberent iuxta literarũ Apoſtolicarum, & Conſtitutionum rationem. Pater quidem noſter Ignatius iniunxit ſingulis Profeſſorum, vt ſemel per quadraginta dies id facerent. — Tit. 6. d. 59 Votum de erudiẽdis pueris.

CXXXIX.

AN ſit exterminandus à Societate mos ille admittendi beneficia curata, vel ſimplicia, quæ Noſtris ad tempus conferuntur. — Tit. 6. d. 60 Beneficia curata, & ſimplicia.

Commiſſum etiam fuit Præpoſito. qui ſtatuit, vt non admitterentur beneficia ſine licentia Præpoſiti Generalis, quem informare oportebit de ſcandalo, ſi quod fuerit, vel timebitur; & de tota re, vt videat an diſpenſari oporteat.

CXL.

AN Noſtri, qui ante ingreſſum in Societatem habebant beneficia, poſtquam biennium in illa manſerint, ea relinquere debeant. — Tit. 6. d. 61 Beneficia ante ingreſſum.

Committendum etiam hoc videbatur Præpoſito. qui ſtatuit vt ſeruarentur Conſtitutiones, quibus non præcipitur, vt beneficia relinquantur ante profeſsionem, niſi iubente

Superiore poſt primum annum. Hunc autem Superiorem ſtatuit fore Generalem, vel Commiſſarium, vel Prouincialem.

CXLI.

Tit.6.d.63 Priuilegia Societatis.

AN quilibet Superior in Societate poſsit gratias Societatis cuilibet ſubdito communicare, cum facultate eaſdem alijs communicandi.

Commiſſum id fuit Præpoſito Generali; qui viris peritis conſultis id declararet.

CXLII.

Tit.6.d.64 Nuncij Apoſtolici in votis Societ. ne diſpenſent.

AN expediret petere à ſummo Pontifice, vt Nuncij Apoſtolici non poſsint diſpenſare in votis ſimplicibus Societatis, ſaltem quæ poſt biennium emittuntur.

Reſponſum eſt, petendum videri: vſum tamen eius gratiæ, ſi obtineatur, penes Præpoſitum fore.

CXLIII.

Tit.6.d.65 Regulas condere ſolus poteſt Generalis.

AN expediret, vt Præpoſiti inferiores non poſsint regulas condere, ſine Generalis conſultatione, & particulari conceſsione.

Reſponſum fuit, ſolùm Præpoſitum Generalem auctoritatem habere; & alios eam dumtaxat, quam ab ipſo acceperint: & cum ea ſi quid ordinabunt, tranſmittant Præpoſito, vt id examinet, & ſi videatur expedire confirmet.

De

C X L I V.

DE ratione ineundi contractus dictum eſt, & à Congregatione conſtitutum, poteſtatem eſſe penes Præpoſitum Generalem, & ab eo ad alios deſcendere debere, iuxta Conſtitutionem quandam relictam à P. Ignatio ſanctæ mem. extra corpus aliarum, quæ tota approbata eſt, & 1x. P. cap. 111. inſerta. Curandum autem dicebatur, vt Breue Apoſtolicum obtineretur, quo conſtaret euidêtius ijs, qui cum Societate negociantur, de hac poteſtate. Interim autem dum Breue obtineretur, vt fiat ſicut hactenus factum eſt. nimirum, vt ſi acquieſcere nobis vellent, qui nobiſcum negotiantur, cum Præpoſiti Generalis facultate duntaxat contractus fiant: ſi noluerint acquieſcere, vt poſsint collegialiter conuenire ad eorum ſatisfactionem, non ad contractus neceſsitatem. Tit. 6. d. 66 Contractuum poteſtas penes Generalem.

TITVLVS VII.

De diſſolutione Congregationis.

C X L V.

NOn videri, ſoluendam Congregationem pro ſolius Præpoſiti Generalis arbitrio, ſine conſenſu eiuſdem Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt. Tit. 7. d. 1. Congregationem ſoluere ſolus Generalis non poteſt.

Tri-

CXLVI.

Tit.7. d.2. Receſſus aliquorũ à Congregatione.

TRigeſimaprima Iulij propoſitum eſt de receſſu P. M. Ioannis Pelletarij propter cauſas quæ videbantur momentum habere. & viſum fuit eum poſſe recedere. Paulo poſt P. Doctor Caniſius, Prouincialis Germaniæ, dimittendus fuit cum ſummi Pontificis Nuncio ad Regem Poloniæ, cui comes cum alio Theologo, ſcilicet Doctore Theodorico Amſterdamenſi, adiunctus eſt. Et ita reliqui XVIII. profeſſi prius nominati cum Procuratoribus, confecerunt quod reliquum fuit in Congregatione generali. Superuenerat tamen XIX. profeſsus M. Baptiſta Violæus, poſt Præpoſiti electionem aliquot dies, & Congregationi vſque ad finem interfuit.

CXLVII.

Tit.7. d.3.

QVæſitum fuit x. Auguſti, an diſſoluenda eſſet Congregatio. Et viſum fuit prius illa eſſe abſoluenda, quæ neceſſario à Congregatione generali tractanda erant, vt quæ ad Congregationes pertinent. Et ita tratacta fuerunt.

CXLVIII.

Tit.7. d.4.

POſtmodum x. die Septembris de Congregatione diſſoluenda actum eſt. & omnium conſenſu eſt diſſoluta die x. Septembris prædicta.

DE-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

DECRETA
Secundæ Congregationis generalis ante electionem.

I.

Qvia P. Petrus Ribadeneira abſens, & cum ex Prouincia Siciliæ iam exceſsiſſet, à prouinciali Congregatione electus fuerat ad electionem Generalis; & ſi is non admitteretur, P. Carolus Pharao ſubſtituebatur; prout conſtitit ex lectis literis Congregationis prouincialis Siciliæ: propoſuit P. Vicarius, an dictus P. Petrus admittendus eſſet, ſupplenduſque defectus electionis eius, an P. Carolus admitti deberet. Decreuit autem Congregatio pluribus ſuffragijs, P. Petrum eſſe admittendum ex æquitate, vel epicheia quadam, ſupplendo defectum electionis, & ne in exemplum aliorum id tranſiret aliqui monuerunt. P. vero Carolus in Procuratorem admiſſus eſt, prout Con-

Dec. 2. P. Petrus Ribadeneira.

P. Carolus Pharao.

Congregatio Prouincialis petebat. Et ſtatim vocatus eſt P. Petrus, & ſuo loco in Congregatione ſedit, & ſententiam dixit.

I I.

Dec. 3. P. Michael Gouiernus.

PRæterea cum P. Ioannes de Valderauano Prouincialis Toletanus elegiſſet P. Michaelem Gouiernum, poſtquam P. Ægidius Gonzalez à Congregatione prouinciali electus in morbum inciderat, ipſaque Congregatio diſſoluta erat, & tempus veniendi ad Congregationem generalem vrgebat; propoſuit idem P. Vicarius, an is admittendus eſſet, ſuppleto defectu talis electionis. Decreuit Congregatio fere omnium ſuffragijs, ex æquitate eſſe admittendum prædictum P. Michaelem Gouiernum: licet non eſſet in exemplum trahenda talis diſpenſatio. Et ſtatim euocatus eſt, & ſuo loco ſedit, & ſententiam dixit.

I I I.

Dec. 5. Profeſſi Romani.

PRopoſitum fuit, an aliqui ex profeſsis qui Romæ verſantur, adhibendi eſſent ad Congregationem generalem; quandoquidem præter Aſsiſtentes, & P. Vicarium, nullus intereſſet adhuc, nec electus eſſet, vt Conſtitutiones iubent ex ſingulis prouincijs eligi debere in Congregatione prouinciali. Reſponſum eſt communi conſenſu, modo nihil eſſe innouandum, ſed poſt Præpoſiti electionem agi poſſe ea de re.

Pro-

Ordo Decretorum in m.ſ.

I V.

PRopoſitum fuit de actis primæ generalis Congregationis ante electionem, an eſſent rata habenda, an potius eſſent aliqui deputandi, qui ea conſiderarent, & rebus inter ſe diſcuſsis, proponerent Congregationi quæ viderentur ex illis ad præſentem electionem facere, & quæ mererentur approbationem, quæ non. Decretum eſt pluribus ſuffragijs, omnia eſſe proponēda Congregationi ab aliquo qui ſingulorum redderet rationem; vt ſtatui poſſet ab eadem Congregatione quæ approbanda eſſent, quæ non. Dec. 9. Acta primæ Congregationis priora.

V.

PRopoſitum fuit ab aliquo, concedente P. Vicario, an præter P. Salmeronem, deberent ex ſingulis nationibus aliqui Prouinciales comitari P. Vicarium ad benedictionem petendam à ſummo Pontifice. Decretum eſt, vt P. Vicarius iret cum P. Salmerone, vt prius fuerat ſtatutum: ſed quod poſſet ſecum adducere idem P. Vicarius quos præterea vellet ad Pontificem. Dec. 10.

V I.

CVm proponerentur ſigillatim xx. illa decreta ante electionem P. Laynez Generalis Congregationi, viſum eſt omnibus in primo & ſecundo nihil eſſe dubij, nec ad rem noſtram ea facere. Dec. 11.

Cum

VII.

Dec. 12. Ante electionem nihil tractandũ quod ad eam non pertineat.

CVm tertium Decretum ante electionem legeretur, in primis diſcuſſum fuit diligenter, an de alijs rebus agendum eſſet, quam de pertinentibus ad electionem, antequam eligeretur Præpoſitus Generalis. Et maiori parte ſuffragiorum fuit conſtitutum, vt de nulla re ageretur ante electionem, præterquam de ijs, quæ ad ipſam electionem pertinerent.

VIII.

Dec. 13. Vno die proponendę, altero tractandę res grauiores.

QVod in eodem tertio Decreto dicitur, vno die res proponendas, alio definiendas eſſe, ſtatutum eſt intelligi debere iuxta quartum Decretum Congregationis poſt electionem, vbi dicitur, id fieri debere in rebus grauioribus, cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione neceſſario veniunt tractanda: ſi quæ alia proponerentur, pro arbitrio P. Præpoſiti, aut eodem, aut alio die tractanda eſſe.

IX.

Dec. 14. Procuratores non admittendi ante elect.

VT in eodem tertio Decreto habetur, viſum eſt Procuratores non eſſe admittendos ante electionem vnanimi conſenſu.

X.

Dec. 15. Inter omnes id eſt, maior pars.

IN eodem tertio Decreto ſic habetur: *Si poſtridie inter omnes non conueniret, deputandos eſſe Definitores, vel Compromiſſarios*. Declaratum eſt ergo, Tò *inter omnes*, ita accipiendum eſſe, vt in ijs, quæ ante electionem

Ordo Decretorum in m.ſ.

ctionem tractanda erunt, intelligatur To *omnes*, ideſt de maiore parte ſuffragiorum; non ita poſt electionem, quia tunc de Conſtitutionibus, & rebus grauioribus erit agendum.

XI.

Propoſitum fuit quartum Decretum ante electionem P. Laynez Generalis: & pluribus ſuffragijs prout iacet placuit. Dec. 16.

XII.

Conſequenter quintum Decretum fuit propoſitum. Et quæ de Prouincialibus & Commiſſarijs habet non ſunt approbata, quia in Decretis poſt electionem eiuſdem Patris exactius de eis definitur. Sed vltima pars omnibus placuit, vt ſcilicet omnes officiales Vicario ſubeſſent. Dec. 17.

XIII.

In Decreto ſexto ante prædictam electionem, omnia capita propoſita fuerunt, & perlecta ſigillatim; & in primis illud, quod omnes Electores petere debeant informationem nemine excepto. Et pluribus ſuffragijs ſtatutum eſt, omnes petere debere. Dec. 18. Informationes ab omnibus petendæ.

XIV.

De ſecundo capite actum fuit etiam, ſcilicet à quibus peti debeat informatio. & cum multa hinc, & inde dicta fuerint, tandem pluribus ſuffragijs eſt conſtitutum, ab omnibus de Societate, qui poſſent bene referre, poſſe capi informationem. ita tamen, vt illi Dec. 19. A quibus petendæ informationes.

illi à quibus caperetur, eandẽ legem ſubirent ratione informationis, quam Electores. de qua lege, & informandi modo, qui petent ab aliquo extra numerum Electorum informationem, prius ipſum monere debeant, vt nouerint ad quod teneantur.

Placuit autem, vt ante quatriduum, quod præcedit diem electionis, nulla peteretur informatio.

X V.

Dec. 20. De quibus petendæ informationes.

PErlectum fuit etiam in Congregatione tertium caput de ratione informationis, ſcilicet de quibus perſonis peti debeat informatio: & quartum, ſcilicet de quibus rebus peti debeat. & pluribus ſuffragijs decretum eſt, vtrumque ratum habendum eſſe.

X V I.

Dec. 21. Modus petendi.

PRopoſitum fuit quintum caput ſequens, quomodo ſcilicet peti debeat informatio. & cetera placuerunt: ſed pluribus ſuffragijs duo immutanda viſa ſunt. Alterum, quod initio dicitur, ideſt, *non petat an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poſſit, an ſit idoneus, nec ne:* hoc ergo immutandum viſum eſt, & permiſſum, vt liceret petere, an hunc, vel illum aptum quis iudicet ad munus Præpoſiti Generalis; non tamen, an aptiſſimum inter omnes. Alterum eſt, quod vbi dicitur, *ſi quid tamen intellexerit, quod ſecretum*

iii *tum*

tum teneri debeat, cum alijs præterquam cum Electoribus in informatione ſilentiũ ſeruet, memor caritatis: hìc, inquam, pluribus ſuffragijs viſum eſt, ſilentium in virtute obedientiæ eſſe iniungendum, in re graui tamen non in qualibet. (Ordo Decretorum in m.ſ.)

XVII.

PErlectum fuit ſextum caput, de ratione informationis, in quo agitur de modo quo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio. (D. 23. Modus reſpõdendi.)

Et omnibus placuit. Maior tamen pars voluit, quæ in eo continentur, non obligare ad peccatum ratione decreti.

XVIII.

DE quodam Interrogatorio inſerto ſexto Decreto prædicto, habetur in eius fine, ſtatutum eſſe, quod non neceſſe eſſet eo vti: ſed vt conſiderarentur ibi citatæ Conſtitutiones, & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur ei expedire. (D. 24. Interrogatorium.)

Hoc ipſum, quod ibi decernitur de Interrogatorio, toti huic Congregationi placuit.

XIX.

CVm ageretur de ſeptimo Decreto ante electionem P. Lainez; placuit ferè omnibus admittendum eſſe, vt iacet. Explicuit tamen Congregatio locum illum de excommunicatione latæ ſententiæ, quæ ſe extendit (D. 25. Excommunicatio. Informatio non ſincera.)

G ad

ad informationem non ſinceram; quod intelligi debeat de informatione, quæ ſtudiosè mendax eſt, ideſt, mala cum intentione, & in re graui.

X X.

D. 26. Commiſſarij expirant in morte Generalis.

PRopoſitum fuit octauum Decretum ſequens, & placuit prout iacet. Nonum etiam omnibus ferè, & decimum maiori parti, expunctis ijs quæ de Commiſſarijs dicuntur, de quibus poſt electionem conſtitutum fuit, quod expirarent per mortem Præpoſiti.

X X I.

D. 28. Formulæ ſuffragiorum.

PRropoſitum fuit præterea XII. & XIII. Decretum ante electionem prædictam; & vtrumque placuit, vt iacet: ſed in XIII. viſum fuit, ſecretum eſſe commendandum in dandis ſuffragijs, & in ſcribendo nomine electi formam characteris, aut manus propriæ mutari poſſe, ſi quis volet, ne à tribus, qui ſuffragium videbunt & legēt, agnoſci poſſit.

Fuit autem dubitatum, an expugni deberent vltima illa verba Decreti XIII. ſcilicet, *non manifeſtandum nomen eligentis, niſi neceſſitas vrgeret iudicio Congregationis.* & placuit maiori parti, vt non expungerentur. Sed vt hoc adderetur, poſt promulgatum Decretum electionis ſtatim comburenda eſſe ſuffragia.

Comburenda ſuffragia poſt Decretum.

Per-

Ordo Decretorum in m. ſ.

XXII.

PErlecto xiv. Decreto ſequenti, placuit illud maiori parti mutatis mutandis, vt ad præſentem electionem accommodaretur; Illa tamen verba tollenda eſſe viſa ſunt, ex *numero trium Electorum de quauis Prouincia*, ne excluderentur Electores, qui Romæ verſantur, & ex Prouincijs non venerunt; & dicendum ſic eſſe, *ex numero electorum eligerentur*. D. 29. Electio Secretarij, & Aſſiſtentis.

XXIII.

PRopoſitum fuit xv. Decretum, & in ceteris placuit omnibus: ſed declaratum fuit, ſenſum iuramenti, quod facturus eſt P. Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens, ſic interpretandum eſſe, vt quadrat ſingulis eorum iuxta Conſtitutiones. In forma vero abſolutionis addendam eſſe exceptionem defectuum qui in hac electione accidiſſent, iuxta declarationem in vi. cap. viii. Part. quæ ait, *Abſoluit ab omnibus cenſuris, quas non incurriſſent propter defectus ad hanc electionē pertinentes*. Sic ergo habebit formula. *Abſoluo vos à quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, & quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis; & quatenus ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis (dummodo ſententias, & cenſuras, pœnas, ac irregularitatem huiuſmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non in-*

D. 30. Iuramentum.

Abſolutio à cenſuris.

curreritis) ad effectum legitimæ electionis, in nomine Patris, & Filij, Spiritus ſãcti. Amen. Addendum eſſe etiam de abſolutione, quam antiquiſſimus Profeſſus daret Vicario, viſum eſt: quæ eiuſdem tenoris erit cum ea, qua ipſe alios abſoluit.

XXIV.

D. 31. Secretarius an aperto capite. IN XVI. Decreto cetera placuerunt; ſed tollendum eſſe illud viſum eſt, quod dicitur de Secretario, quod ſtare aperto capite debeat, de quo Cõſtitutiones nihil inſinuant.

Decretum electionis. Formula etiam Decreti electionis, quam tenuimus in præcedenti electione R. P. Iacobi Lainez, approbata eſt, ſcilicet quæ ſequitur. *Cum in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R. P. N. nominauerit & elegerit, ego N. auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. N. in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Romæ.*

XXV.

D. 23. Compromiſſarij. PRopoſito XVII. Decreto ante electionem prædictã, dubitatũ eſt, an expediret declarare, quod antequam ad cõpromiſſionem veniretur, tentarentur plura ſcrutinia quam tria, ſcilicet vſque ad ſeptem: vel certè, an dicendum eſſet, quod ſi ne in tertio quidem

 Ordo Decretorum in m. ſ.

dem ſcrutinio egrederetur Generalis, Congregationi integrum eſſet alia tentare ſcrutinia. Et viſum eſt Decretum, vt iacet, amplecti oportere. ſed non eſſe vtendum ratione compromiſſionis, quæ aſſignatur in prædicto Decreto, vt ſcilicet quintus Compromiſſarius accedat in caſu paritatis ad alterum ex duobus à binis Compromiſſarijs electis. ſi autem oblata fuerit talis difficultas, tunc decidetur quid agendum.

Decimum octauum Decretum ſequens non eſt approbatum; quia vt XXVIII. Decreto eſt dictum, ſtatim comburi debent ſuffragia poſt promulgatum Decretum electionis.

XXVI.

PRopoſitum fuit Decretum XIX. ſequens: & prima eius pars, vt quatriduo ante electionem Profeſſi Electores non egrederentur foras ſine licentia P. Vicarij, omnibus placuit. Dec. 33. Quatriduo nullus domo egrediatur.

Statutum etiam fuit communi omnium ſententia, vt quatriduum illud inciperet à vigilia S. Petri XXVIII. Iunij, ita vt dies electionis eſſet II. Iulij, ipſo ſcilicet feſto Viſitationis, prout in præcedenti electione fuerat. Et conſequenter viſum eſt Congregationi, nō eſſe expectandos abſentes. nam ante id tempus expectabatur P. Euerardus inferioris Germaniæ Prouincialis; nec de Prouinciali Bæticæ cum ſocijs ſpes iam erat, quod ad electionem venturi eſſent. ſed ſi accidiſſet, vt incepto

quatriduo aliqui venirent, vt tunc deliberaret Congregatio, an ſuffragium eſſent habituri.

De partitione autem ieiuniorum, diſciplinarum, & orationum placuit omnibus, vt P. Vicarius illam pro ſuo arbitrio faceret.

XXVII.

Dec. 34. Abſolutio cui reſeruata.

PRopoſitum fuit vltimum Decretum ante electionem prædictam, & viſum eſt, clarius debere formari, ad modum ſcilicet ſequentem. Abſolutio excommunicationis latæ ſententiæ prius dictæ, reſeruetur Vicario, ſi ante electionem abſolui ſe petat, qui in eam incidiſſet: ſi poſt electionem peteret, Præpoſito Generali reſeruanda erit. Hactenus de actis ante electionem.

Viſum eſt autem Congregationi, quod hæc xxxiv. Decreta poſſent habere ſinguli Electorum; & quòd Prouinciales etiam deberent, vt ſuæ Prouinciæ Electoribus communicarent. ſinguli tenentur habere ſaltem quæ ad informationem, & electionem faciunt, ad quam, vt finem hæc acta diriguntur.

Forma Decreti electionis hæc fuit.

CVm in plena & legitima Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R. P. Franciſcum de Borgia nominauerit & elegeris

ris

 Ordo Decretorum in m.ſ.

rit: Ego Alfonſus Salmeron auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & uniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. Franciſcum in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti.

Romæ in ædibus Societatis IESV, die 11. Iulij M. D. LXV.

Alfonſus Salmeron omnium nomine me ſubſcripſi.

Ioannes de Polanco Secretarius Societatis IESV.

DECRETA

SECVNDÆ CONGREGATIONIS generalis poſt electionem.

I.

Dec. 2. De Aſſiſtentibus officio defunctis.

DE tribus Aſſiſtentibus, qui iam ſuo officio defuncti fuerãt ipſa in electione Præpoſiti Generalis, actum fuit, an cum ſuffragio intereſſe deberent Congregationi: & eos quidem intereſſe debere decretum eſt. ſed quid in poſterum de Aſſiſtentibus, qui expirant, ſit ſentiendum; & an eſſent ſtatim eligendi noui Aſſiſtentes, & Admonitor Generalis, & aliqui ad quos referrent ſinguli ea quæ proponenda Congregationi viderentur, & cum qua auctoritate; in diem ſequentem tractatio reiecta eſt.

I I.

Dec. 3. De Procuratoribus Prouinciarum.

ACtum fuit de Procuratoribus, an in poſterum ex ſingulis Prouincijs venire deberent: & ſi venirent, an duo poſſent venire electi à Congregatione prouinciali, vel adducti à Præpoſito Prouinciali. Et res eſt diu,

mul-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

multumque diſputata;non tamen eo die ſatis conſtituta. Vnde ſequenti die, ſcilicet quinta Iulij, denuò propoſita fuerunt varia ſuffragia ea de re, & quod ſequitur eſt conſtitutum.

Conſtitutiones circa huiuſmodi Procuratores, qui præter duos electos cum Prouinciali ad eligendum Generalem Præpoſitum mittuntur à Congregatione prouinciali, vel adducuntur à Præpoſito Prouinciali, ſeruandas eſſe:ſed Congregatio ſic eas interpretata eſt, vt cum tantum ad electionem vocatur Societas, terni veniant ex ſingulis Prouincijs, Prouincialis cum duobus electis: nec vlli Procuratores ſunt adducendi, qui ſuffragium habeant.

Ad electionē venire tātum debēt duo electi cum Prouinciali.

Quod ſi Præpoſitus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis, iudicat aliquos eſſe adducendos ad negocia grauia poſt electionem tractanda; cum id ſignificauerit Prouincialibus, tunc vnus, vel duo poſſunt ex ſingulis Prouincijs, vel à Congregatione prouinciali, vel ab ipſis Præpoſitis Prouincialibus electi venire, & quidem cum ſuffragio actiuo, & paſſiuo iuxta Conſtitutiones, ſi vel Coadiutores ſpirituales formati, vel Profeſſi trium, aut quatuor votorum fuerint, non aliter.

Ad negotia venire præter illos poſſunt vnus & alter, cum vocātur.

Iique profeſſi aut Coad. formati.

Agi

III.

Dec. 4. Aſſiſtẽtes antiqui intereſſe debent Congregationi.

AGi cœptum fuerat præcedenti die, an in poſterum, qui fuerint Aſſiſtentes, quorumque officium per electionem noui Prępoſiti Generalis expirauerit, intereſſe debeant Congregationi generali, quæ poſt electionem ad alia negotia grauia tractanda celebratur. & decretum eſt, vt auctoritate ab hac Congregatione data, interſint in poſterum cum ſuffragio generalibus Congregationibus, ſiue Romana conſtituatur Prouincia, ſiue non conſtituatur, ſiue noui eligantur Aſſiſtentes, ſiue non eligantur.

Aſſiſtentibus eligendis dies indicta.

Deinde actum eſt, an Aſsiſtentes ſtatim eligi deberent, & Admonitor Præpoſiti Generalis, an potius id differri in finem Congregationis oporteret: & hoc ipſo die definitum eſt vſque ad diem feſtum B. Iacobi differendum id eſſe, & quatriduo ante informationes eſſe capiendas, ſecretas tamen, vt tunc ſaltem hac de re ſtatueretur.

IV.

Dec. 5. Deputati v. ex Prouincialibus diuerſarum nationũ.

PRopoſitum fuerat, an aliqui eſſent deputandi, ad quos ſinguli ea referrent, quo ad negotia Prouinciarum attinet, quæ Congregationi proponenda viderentur: & cum qua auctoritate. Conſtitutum eſt autem, vt quinque eligerentur, ex Prouincialium numero, qui varijs nationibus præſunt; cum ea facultate, vt vnum contextum ex varijs quæ

Eorum facultas.

ſug-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ſuggeruntur facerent ordine conuenienti. Et ſi quid videretur non pertinere ad Congregationem, ſed potius ad Generalem Præpoſitum, admonerent proponentem: cui ſi perſuaſum non eſſet, vt deſiſteret, liceret ei Congregationi proponere quod vellet; ipſa verò vel reijceret ad Præpoſitum Generalem, vel de eo decerneret.

V.

Propoſitum fuit, an deputandi eſſent aliqui, qui officium Vicarij non ſatis in Conſtitutionibus expreſſum conficerent, & Congregationi referrent: & item alij, qui in vnum corpus redigerent acta præcedentia Generalis electionem in priori & poſteriori Congregatione: ita vt cuiuis liceat in medium adducere, ſi quid habet contra illa: & ſtatuat Congregatio generalis an confirmari debeant, nec ne, poſtquam omnes audierit. Omnibus autem placuit vtraque Deputatio: & demandata eſt P. Præpoſito Generali cura deputãdi eos, qui ei in Domino deputandi viderentur. Ipſe vero præſente Congregatione deputauit ad Vicarij officium conficiendum quinque Patres, ſcilicet Nicolaum Bobadillam, P. Nicolaum Lanoyum, P. Hieronymum Domenech, P. Petrum de Ribadeneyra, P. Ioannem de Valderauano. & ad concinnanda acta ante electionem, & de eis referendum, totidem deſignauit, ſcilicet P. Chriſtophorum Ro-

Dec. 8. Deputati ad officiũ Vicarij conficiendum.

2 Ad acta I. & II. Congreg. ante electionem in vnum colligenda.

Rodriguez, P. Guidonem Roilletum, P. Emmanuelem Lopez P. Martinum Guttierez, P. Franciſcum Enriquez, & vtrique ibidem declarati ſunt.

3 Ad acta 1. Congr. poſt electionē exa minanda.

Propoſitum etiam fuit de eiſdem vel alijs deſignandis, vt viderent ſi quid eſſet in actis Congregationis primæ generalis poſt electionem celebratæ, quod non ab hac deberet confirmari. Et quia in Concilio Tridentino ſunt quædam, quæ videntur noſtris Conſtitutionibus aliquo modo aduerſari, petitum fuit, vt deſignarentur etiam aliqui, qui adnotarent & expenderent, ac Congregationi proponerent ea, vt conſideraret num remedio vel declaratione aliqua opus eſſet. Placuit etiam Congregationi vtrorumque deputatio. Et commiſſa eſt P. Generali, qui deſignauit ad expendenda acta poſt electionem, & referendum de eis ſeptem ſ quentes, ſcilicet P. Alfonſum Roman, P. Gaſparum Loartium, P. Franciſcum Adornum, P. Pontium Cogordanum, P. Paulum Hoffeium, P. Ioannem Victoriam, P Ignatium de Acebedo. Ad expendenda acta Concilij deſignauit ſeptem alios, P. Alfonſum Salmeronem, P. Petrum Caniſium, P. Hieronymum Natalem, P. Michaelem Gouiernum, P. Bartholomæum Hernandez, P. Ludouicum à Coudreto, P. Marcum Georgium. Et vtrique in eadem Congregatione publicati fuerunt.

4 Ad notanda ea quæ in Cō cilio Trid. diſcrepāt à Conſtitutionibus.

Cum

 Ordo Decretorum in m.ſ.

V I.

CVm mentio facta fuiſſet de difficultatibus, quæ circa Conſtitutiones occurrebant, placuit omnibus communi conſenſu, vt nihil ad ſubſtantialia Inſtituti noſtri pertinens poſſet immutari, vt in ſecundo Decreto de Conſtitutionibus in præcedenti Congregatione fuerat conſtitutum.

Dec. 9. Subſtantialia non immutanda.

Tit. 2. d. 2.

V I I.

CVm propoſitum fuiſſet, & in præcedenti actione agitatum, an maior pars omnium ſuffragiorum, id eſt, quæ medietatem excederet, neceſſaria cenſenda eſſet ad aliquid conſtituendum: an ſatis eſſet ad plura ſuffragia decernere de ijs quæ proponerentur, ſi nō eſſent grauiſſima, vt quæ pertinent ad Conſtitutiones, & ipſum Inſtitutum Societatis, vel ad diſſolutionem admiſſorum Collegiorum. Die IX. Iulij omnium ferè conſenſu definitum eſt, ſatis fore ad quiduis ex grauioribus decernendum, pluſquam mediam partem eorum, qui legitime congregati ſunt in generali Congregatione, dummodo non agatur de ijs, quæ pertinent ad ſubſtantiam noſtri Inſtituti. De rebus minus grauibus, ad plura ſuffragia definire poſſe Congregationem.

Dec. 10. Suffragia in rebus decernendis quot requirantur.

V I I I.

PRopoſitum fuit, an multiplicitas Collegiorum per aliquod tempus moderanda eſſet, & an quædam non ſatis bene conſtitu-

Dec. 11. Collegiorum multiplicitas, & inſufficiens dotatio.

ta eſſent diſſoluenda, niſi poſt certum tempus bene fundarentur iuxta Conſtitutiones; & an manentibus Collegijs quibuſdam, ſcholæ ſaltem eſſent auferendę. Et cum res per triduum diſputata eſſet, Patribus diligenter ſuas ſententias dicentibus, XII. Iulij ſic res conſtituta eſt. In primis placuit, in poſterum moderationem adhiberi; & plurimis, maximique momenti rationibus in medium adductis, rogauerunt R. P. Generalem Præpoſitum, & ſerio commendauerunt, vt potius applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admiſſa, quam ad noua admittenda. & ſi quæ admittenda exiſtimaret ex ijs quæ offerrentur, eiuſmodi eſſent, & eis in locis, & cum talibus circumſtantijs, vt ad commune bonum Eccleſiæ Dei magnum momentum habitura videantur; & quoad eius fieri poſſit, ita dotata, vel eam rerum vitæ neceſſariarum commoditatem habentia, vt non tantum operarij ſuſtentari poſſint, ſed & is etiam numerus Scholaſticorum, qui pro ſeminario ſit eidem Collegio futurus, vt ex eo operarij prodire poſsint ad id conſeruandum: nec admittatur, licet hæc omnia ſuppeterent, ſi non haberet Societas Rectores ac Magiſtros; ac demum operarios in vita, & doctrina idoneos, vt huic muneri poſſe ſatisfacere, auditis Aſsiſtentium ſententijs iudicaret, & quidem ſine aliorum Collegiorum

Moderatio in admittendis Collegijs adhibenda.

Quæ in ijs admittendis conſiderāda.

giorum detrimento.

Quod attinet ad Collegia non bene conſtituta, vel ſcholas in eis diſſoluendas, viſum eſt maiori parti Congregationis, audiendos eſſe eos, qui ſentirent, vel dubitarent aliquod tale Collegium, vel Scholam diſſolui debere, vt expenſis eorum rationibus, quæ in ſcriptis dari deberent, Congregatio de ſingulis eorum ſtatueret quid facto opus eſſet. De non bene fundatis deliberandum.

IX.

PRopoſitum fuit, & diſcuſſum die decima tertia, & decimaquarta huius menſis, an deberet fieri ſaltem vnum Seminarium Societatis perfectum in qualibet Prouincia, ad formandos Profeſſores, & alios, qui in Chriſti vinea idoneij operarij futuri eſſent in humanioribus litteris, Philoſophia, & Theologia, vt poſtea toti Prouinciæ ſufficerent. Fuit autem conſtitutum, Seminaria prædicta curanda eſſe, vbi & quando commode fieri poterunt in quauis Prouincia. ſed vbi Noſtri docendi munus obituri ſunt, vt paulatim, non præpropere, huic negotio promouendo darent operam. Dec. 13. Seminaria Noſtrorũ in Prouincijs.

X.

DE vſu poteſtatis Prouincialium in ſuis Prouincijs fuit actum, & decretum, vt iuxta Conſtitutiones noſtras, & rationis dictamen, videatur & declaretur à P. Generali quæ ſit ordinaria, omnibus Prouincialibus ex Dec. 14. Poteſtas Prouincialium.

æquo

æquo conferenda; quæ autem extraordinaria, & pro ratione loci, temporis, & perſonarum, huic potius, quàm illi communicanda poteſtas: vt priorem illam omnibus, poſteriorem hanc ijs conferat Præpoſitus Generalis, quibus ad bonam gubernationem in hac, vel illa Prouincia conuenientem fore iudicauerit.

X I.

Dec. 15. Commiſſarij in poſterum ordinarij non ſint.

QVæſitum fuit, an expediret Commiſſarios non fieri, niſi ex neceſſitate, & ad tempus, & vt viſitandi munere tantum fungerentur. Et decreuit Congregatio, Commiſſarios, qui ad viſitandas Prouincias tertio, vel quarto quoque anno, vel quando Præpoſito Generali videbitur, & cum qua auctoritate, ac iuriſdictione videbitur, mittendos eſſe. De alijs, qui continuum & quaſi ordinarium officium haberent in Prouincijs remotis, cenſuit Congregatio, re bis conſultata, non eſſe illos in poſterum conſtituendos, iuxta quod in duodecimo Decreto prioris Congregationis generalis, titulo ſexto definitum fuerat: ſed cum neceſſitas, vel vtilitas magni momenti, hoc officium iudicio Præpoſiti Generalis requiret, pro re nata poſſe huiuſmodi Commiſſarios ab eo inſtitui: qui cum ſatisfactum erit cauſæ, propter quam inſtituti fuerant, pro eiuſdem Generalis arbitrio eodem officio defungantur.

Pro-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

XII.

PRopoſitum fuit & tractatum aliquot diebus, quid cenſendum, & ſtatuendum eſſet de frequenti mutatione perſonarum Societatis ab vno in alium locum; & quæ ratio habenda eſſet pragmaticarum, ſanctionumque regiarum in hac parte. & XVIII. Iulij conſtitutum fuit, ſuam legitimam poteſtatem ad mutationes perſonarum conſtare debere Prępoſito Generali, cui Conſtitutiones eam tribuunt, ſiue ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, ſiue diuerſæ, mutari conueniat: & etiā Prouincialibus intra ſuas Prouincias. cum ſæpe mutationes huiuſmodi non vtiles tantum ipſis qui mutantur, vel communi bono, ſed neceſſariæ etiam prorſus exiſtimentur. Curandum eſt tamen per Superiorum prudentiam, vt non ſine cauſa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Edicta verò regia hac in re ſeruanda eſſe, & alioqui Principum habendam eſſe rationem, ne offendantur: & ſi id timeretur, eorum conſenſum, & ſatisfactionem eſſe ad mutationes eiuſmodi procurandam.

Dec. 16. Mutationes perſonarū ab vno loco in alium.

XIII.

CVm Illuſtriſ. D. Franciſci de Toledo literæ ac poſtulatio proponeretur, de Collegio in oppido de Oropeſa cum quibuſdam conditionibus admittendo, quod hoſpitalis

Dec. 17. Collegium Oropeſanum.

infirmorum, & domus puerorum in doctrina & vita chriſtiana inſtituendorum curam eſſet habiturum, quam hactenus tres ex Noſtris in gratiam Illuſtriſs. Comitis de Oropeſa, de Societate noſtra optime meriti, aliquo modo præter inſtituti noſtri rationem exercuerant: placuit Congregationi, vt huiuſmodi Collegium non admitteretur. Cum enim Societatis noſtræ clariſſima illa domus peculiare gerat patrocinium, gratum eidem fore credebatur, ſi noſtri inſtituti memores quod ei non conſonat recuſaremus.

XIV.

Dec. 19. Domus probationis in ſingulis Prouincijs.

PRopoſitum fuerat, & conſideratū aliquot diebus, an expediret in quauis Prouincia Domum aliquā probationis inſtitui, vel coniunctam Collegio, in diſtincta tamen habitatione, vel ſeparatam, in qua Nouitij biennio ſuo exercerentur: quo tempore non modo non adigendi eſſent ad vota ſimplicia emitten da, ſed ne admittendi quidem ad ea renouanda cum alijs, licet ſponte emiſiſſent, iuxta Conſtitutiones noſtras. Placuit autem Congregationi, vt curaretur huiuſmodi Domos in ſingulis Prouincijs inſtitui, quam cito fieri commode poſſent. Vtque biennio, & bene probarentur Nouitij, non literarum, ſed mortificationis ac profectus ſpiritualis ſtudio vacando: in ſecundo tamen anno poſſit à Prouincialibus, ex commiſſione Generalis, circa ſtudium

Nouitij biennio probandi, ſed in ſecundo anno diſpenſari poteſt circa ſtudia.

Ordo Decretorum in m.ſ.

ſtudium diſpenſari, habita ratione perſonarum, locorum, & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Viſum eſt autem, non modo Nouitios ad vota emittenda non inſtigandos eſſe hoc bienno, ſed ſi ſponte emitterent, vt non ſimul cum alijs, qui biennium expleuerunt, ad ea renouanda admittantur: ſed ſeorſum id facerent.

Nouitiorum vota.

De ætate admittendorum ad probationem, dubitatum fuit à quibuſdam, & propoſitum: ſed viſum eſt Congregationi, nullum decretum hac de re eſſe faciendum, ſed Conſtitutiones eſſe ſeruandas.

X V.

Dec. 20. Pecuniarum extractio.

CVm de pecunijs ex aliqua prouincia, vel regno extrahendis ageret R. P. Præpoſitus Generalis, & ad maiorem ædificationem Principum fore diceret, ſi edicta regia in hac parte ſeruarentur; approbauit Congregatio generalis eius ſententiam, & ſtatuit circa extractionem pecuniarum edicta huiuſmodi obſeruanda eſſe.

X V I.

Dec. 21. Formula ſcribendi noua conficitur.

CVm in ratione ſcribendi, quæ in declarationibus vltimis I. cap. V I I I. P. literis L. M. N. continetur, licet initio Societatis perutilis fuerit, nunc grauiſsimæ difficultates inueniantur; propoſitum fuit, an mutari eam oporteret, & formam aliquam confici, quæ Societati pro ſtatu præſenti conuenire cenſeretur.

retur. Et re diſcuſſa viſum eſt, quædam eſſe in prædicta ratione ſcribendi, quæ modo non bene poſsint obſeruari: vnde remedium eſſe per aliquam immutationem Conſtitutionum in ea parte adhibendum. Et placuit deſignari tres, vel quatuor, vel quinque, pro arbitrio R. P. Præpoſiti Generalis, cui eligendi eos cura data eſt, qui formulam aliquam ſcribendi conficerent, & Congregationi proponerent, vt ea decerneret, quid eſſet agendum. Ipſe autem P. Generalis elegit tres Patres Aſſiſtentes, ſcilicet P. Iacobum Mironum, P. Euerardum Mercurianum, P. Benedictum Palmium cum P. Chriſtophoro Madridio, ac P. Ioanne Polanco Secretario, qui eam confecerunt.

XVII.

Dec. 22. Cantus Miſſæ, & Veſperarum P. Generalis iudicio relictus. Tit. 1. d. 25

CVm de cantu Miſſæ, & Veſperarum inducendo in ea loca, in quibus nondum admiſſus eſt, ageretur; tandem Congregationi placuit, vt iuxta Conſtitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habita ratione finis, quem ipſæ Conſtitutiones intendunt, poſſet Præpoſitus illum inducere, prout expedire in Domino iudicabit, in hunc vel illum locum. Vbi autem inductus eſſet cantus tam Miſſæ, quam Veſperarum, ſi inutilis ad finem noſtri Inſtituti, & proximorum ædificationem videretur; vel deeſſent qui benè id munus præſtare poſſent, commiſſum eſt P. Præpoſito Generali, vt eum valeat reuoca-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

uocare, ac prohibere, ſi ita ei viſum fuerit conuenire.

XVIII.

PRopoſitum fuit, an Seminaria Epiſcoporum, de quibus in Concilio Tridentino eſt actum, admittenda à Societate noſtra viderentur, ſi eorum gubernationem Noſtris committere ipſi Epiſcopi vellent. Et re ſatis agitata, conſtituit Congregatio, non admittenda videri. Si tamen fundatio perpetua & inſignis huiuſmodi Seminariorum ita fieret, vt ſimul etiam coniunctum Collegium noſtrum valde promoueretur, & abundaret Societas operarijs idoneis, & libera eidem Societati gubernatio committeretur; placuit admitti poſſe ex diſpenſatione Præpoſiti Generalis, & non aliter. Sed ſi quando admitteretur tale munus, conſtituit Congregatio, vt ne Præceptores huiuſmodi Seminarijs darentur ſeparati ab ijs, qui in ſcholis noſtris pro Societatis noſtræ Inſtituto prælegunt.

Dec. 23. Seminaria Clericorũ an admittenda.

XIX.

CVm ageretur à R. P. Præpoſito de Congregatione generali, an certis & ſtatis temporibus eſſet cogenda; viſum eſt Congregationi, eius ſententiam ſequi, quæ ſeptimo quoque anno eam celebrandam eſſe cenſuit; hoc addito, quod ſi maior pars Prouincialium in ſeptimo anno iudicaret res graues non eſſe, quæ tractari in Congregatione debeant,

Dec. 24. Congregationes generales certis temporibus non cogendæ.

 dif-

differri poſſit in biennium; ita vt nono quoque anno ad ſummum celebrari debeat. Sed interceſſum eſt, & interceſſio obtinuit, ne vllum certum tempus præſcribatur; ſed tertio quoque anno veniant ſimul ex omnibus prouincijs Procuratores, qui profeſſi quatuor votorum, & viri maxime idonei ſint, à Congregatione prouinciali electi, & habeant ius ſuffragij ſimul cum Aſsiſtentibus, & ipſo P. Generali, qui duo ſuffragia, & qualitatem præcedendi habebit, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

Procuratores tertio quoque anno mittendi.

XX.

Dec. 25.

Aſſiſtentes ex quibus nationibus eligendi.

CVm propoſitum fuiſſet, quod ad Aſſiſtentes attinet, an ex quatuor nationibus eos eligi oporteret, ex Italia ſcilicet & Sicilia vnum, ex Gallia & Germania alterum, ex Hiſpaniæ Prouincijs tertium, ex Portugallia & India quartum. Viſum eſt tandem, Aſsiſtentes idoneos, & ijs dotibus præditos, quas Conſtitutiones requirunt, eligendos eſſe: & quidem ex quatuor nationibus in quantum fieri poſſet, iuxta vniuſcuiuſque conſcientiam.

Aſsiſtentium locus in Congregatione.

De loco antem dicendæ ſententiæ, placuit Congregationi, vt antiqui Aſsiſtentes, etiam ſi ſuo munere iam defuncti eſſent per electionem noui Præpoſiti, inter Prouinciales haberent locum ſecundum ordinem & tempus ſuæ

pro-

profeſſionis: noui vero Aſſiſtentes, qui creandi eſſent, ſi iam in Congregatione eſſent, vt in ſuis manerent locis, pro eius Congregationis tempore in qua crearentur: ſtatim tamen ſua poteſtate, & munere fungi inciperent in ijs, quæ iuxta Conſtitutiones eis legitime conueniunt circa P. Præpoſitum. nam quod ad Congregationem ipſam attinet, nihil eos, niſi ſuum ſuffragium vt ceteros habere.

Quia verò die xxv. B. Iacobo ſacra creari debuerant iuxta prædictum Decretum, res dilata eſt vſque ad diem xxviii. vt informationi tempus ſuppeteret. Decr. 4.

X X I.

PRopoſitum fuit Congregationi, quod Ciuitas Valentina, & alij magnæ auctoritatis viri, offerebant Vniuerſitatem ſuam in Hiſpania ſatis celebrem Societati noſtræ, vt cum quibuſdam conditionibus eius curam in ſe ſuſciperet, & fere trium millium aureorum annuum reditum ad Noſtrorum expenſas applicandum curabant. Sed quamuis eorum deuotioni, & in Societatem noſtram beneuolentiæ, gratiæ habendæ viderentur; id tamen onus minime ſubeundum eſſe, cum talibus præſertim conditionibus, viſum. & ita non eſſe admittendum decretum eſt. Decr. 26. Vniuerſitas Valentina.

XXII.

Decr. 27.

Admonitor quatuor votorum profeſſus

DE Admonitore Præpoſiti Generalis actum eſt in Congregatione, an neceſſario eſſe deberet Profeſſus quatuor votorum; & an eius electioni intereſſe deberent Procuratores Prouinciarum: & placuit fieri ea de re decretum, vt ſcilicet eligeretur ex Profeſſis quatuor votorum, & eius electioni Procuratores intereſſent.

Eius electioni Procuratores interſunt.

Aſſiſtentes ad plura medietate ſuffragia eligendi.

Die ergo XXVIII. Iulij mane, cum ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium eligendos eſſe Aſſiſtentes decretum eſſet; in primo pro Hiſpaniæ prouincijs electus eſt P. Antonius Araoz, qui in illis Commiſſarius fuerat. in ſecundo ſeorſum pro Italiæ & Siciliæ Prouincijs, P. Benedictus Palmius Longobardiæ Prouincialis. in tertio P. Euerardus Mercurianus inferioris Germaniæ Prouincialis; pro Galliæ & Germaniæ prouincijs: demum pro Portugalliæ & Indiarum ac Braſiliæ prouincijs, P. Iacobus Miron Portugalliæ Prouincialis.

Admonitor à prandio.

In Admonitorem autem electus eſt eodem die à prandio, P. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis ſimili ſcrutinio.

XXIII.

Decr. 28.

Bonorum diſtributio intra Prouinciam facienda.

CVm ageretur de diſtributione bonorum ex patrimonijs fratrum noſtrorum prouenientium, qui ea in ſubſidium Societatis dare cupientes, Præpoſiti Generalis iudicio diſpen-

Ordo Decretorum in m.ſ.

diſpenſationem relinquunt: dixit ſuam ſententiam R. P. Præpoſitus, ſibi videri Conſtitutionem I. cap. III. P. eſſe ſeruandam, expreſſe mentione facta illorum verborum, quæ in eadem Prouincia diſtributionem faciendam inſinuant. Et viſum eſt Congregationi idipſum, quod P. Generali; vt ſcilicet talis diſtributio iuxta prædictam Conſtitutionem, & verba illa, in eadem Prouincia fieret.

Decretum Definitorum de eadem re; quod Congregatio approbauit Decreto LVIII. & poſt præcedens, quaſi eius interpretationem poni iuſſit.

Conſtitutionum loca de bonorum diſtributione.

CVm facta eſſet interrogatio de conciliandis, & explicandis tribus locis Conſtitutionum, ſic eſt conſtitutum. Ea, quæ continentur cap. IV. Examinis de diſpoſitione bonorum, ita intelligenda ſunt, vt inſtructio quædam generalis ſit, & lex, qua Noſtri debeant bona ſua in veros pauperes diſtribuere, pro deuotione tamen ſua. Quæ vero in III. p. cap. I. §. 9. continentur, intelliguntur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, ſiue in particulari, ſiue in generali, diſtribuere pro ſua deuotione volunt: in quo caſu ſi Rectores, & Prouinciales, iuxta declarationem

nem

nem eiuſdem loci, illis repræſentent perfe-
ctius eſſe, vt bona ſua diſpoſitioni Præpoſiti
Generalis relinquant; tunc declaratum eſt,
vt hæc bona in eadem Prouincia tantum, &
non alibi P. Generalis debeat diſtribuere.
Et ad hanc legem & intellectum, quæ in
ix. p. cap. v. num. 6. habentur, interpretan-
da ſunt, ſi quo pacto de noſtris fratribus in-
telligi poſſunt. Quod ſi aliquis imperfectio-
nem ſequutus, particulari alicui Societatis
noſtræ loco intra Prouinciam applicare ſua
bona velit, proponendum erit illi, vt diſpo-
ſitioni Præpoſiti Generalis relinquat, qui ea
diſtribuet iuxta formam ſuperius præſcrip-
tam. alias ea bona à Societate noſtra non
admittantur; ſed ea teneatur ipſe in veros
Chriſti pauperes extra Societatem diſpenſa-
re. Si vero ea alicui Collegio intra Prouin-
ciam aſſiguauerit, ſit in manu Præpoſiti Ge-
neralis poteſtas probandi eam applicatio-
nem, vel improbandi. Atque in hunc quidem
modum Conſtitutiones has poſthac conci-
liandas, intelligendas, atque obſeruandas
eſſe Congregatio decernit. Veneramur enim
ſanctam memoriam Patrum noſtrorum.

XXIV.

Dec. 33.
Publicę le-
ctionis ſtipen-
dium.

CVm Ciuitas Peruſina in lectione quadam
publica literarum humaniorum opera
cuiuſdam ex noſtris vſa fuerit, & Collegio
noſtro Peruſino, loco ſtipendij, quod præle-
ctoribus

ctoribus huiuſmodi lectionis ſolui ſolebat, centum aureos ſingulis annis (pro eleemoſyna tamen, non pro ſtipendio) ſoluerit; actum fuit, an in poſterum quouis modo, vel titulo darentur, eſſent admittendi. Et viſum eſt in Domino expedire, vt nec lectionis huius munus, nec centum illi aurei in poſterum admitterentur.

XXV.

Dec. 25. Collegiũ Venetiarũ in Domum profeſſam conuerſam.

CVm propoſitum fuiſſet de Collegio Venetiarum in Domum Profeſſorum conuertendo, quandoquidem expedire videbatur, vt reditus à Sede Apoſtolica ei aſsignati Collegio Patauino applicarentur: & vtriuſque Fundator R. D. Andreas Lippomanus Prior ſanctiſs. Trinitatis eiuſdem eſſet ſententiæ; placuit Congregationi, vt prædictum Collegium Venetiarum Domus profeſſorum, in qua etiam Nouitij probarentur, fieret: & vt conuenienti ac iuſto modo id fieri poſſet, vt per literas à Sede Apoſtolica obtentas facultas ad huiuſmodi commutationem peteretur.

XXVI.

Dec. 37. Definitores ſex electi.

ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commiſiſſet. & placuit ſex numero eligi, & die ſequenti per ſcrutinium ad plura ſuffragia electi fuerunt tres Patres noui Aſsiſtentes, & præterea PP. Alphonſus Salmeron,

meron, Hieronymus Natalis, & Michaël Torres.

XXVII.

Dec.39. In Collegijs plures nō ſint, quam ali poſſunt.

CVm tractaretur, an Collegia Societatis plures habere Collegiales deberent, quã poſſent alere: placuit Congregationi fieri Decretum ea de re, & ſtatui, ne plures teneantur quam ali poſsint, ſiue ex reditibus, ſiue ex eleemoſynis alendi ſint.

XXVIII.

Dec.40. Regulæ contrahendæ. Admonitiones P. Natalis. Caſus reſeruati. Deputati ad formam Nouitiatus, conficiendam.

CVm ageretur de contrahendis regulis in minorem numerum; & de admonitionibus P. Natalis, in Hiſpania & alibi relictis, in manu Prouincialium retinendis: de caſibus etiam reſeruatis, an ſcilicet tantum mortalia externa ea eſſe deberent: Congregatio id totum Definitoribus commiſit. Ad conficiendam etiam formam, quæ in probationis Domibus tenenda eſſet, deputati fuerunt Patres Ioannes Plaza Prouincialis Bæticæ, Ioannes Suarez Prouincialis Caſtellæ, Bartholomæus Buſtamante, D. Ignatius, Franciſcus Coſterus, & Ruiz.

XXIX.

Dec.41. Tempus orationis augere P. Generali permittitur.

ACtum fuit, & per aliquot dies diſputatum, de augendo tempore orationis, quod in Conſtitutionibus IV. P. cap. IV. præfigitur. & placuit tandem Congregationi, vt P. Præpoſitus Generalis pro ſua prudentia poſsit id augere, prout expedire in Domino

iudi-

iudicauerit, habita ratione perſonarum, regionum, &c.

XXX.

CVm de Doctrina chriſtiana edocenda, & de examinandis beneficijs curatis, quæ Collegijs noſtris paucis in locis vnita ſunt, & relinquendis ageretur: res eſt Definitoribus cum P. Generali commiſſa. Dec. 42. Beneficia curata.

Eodem die cum ex cauſis grauibus Patri Emundo Frouinciali Aquitaniæ cum ſocio P. Claudio recedendum in ſuam Prouinciam videretur; placuit Congregationi, id P. Præpoſito Generali committere. Idem de P. Fuluio Androtio Ferrariæ Rectore, & de P. Hieronymo Rubiols Senarum Rectore propoſitum fuit; & ſimilibus ex cauſis eidem P. Generali commiſſum. Vnde in ſuas Prouincias receſſerunt. Receſſus aliquorum Patrum.

XXXI.

PRopoſitum fuit Congregationi generali Formula ſcribendi, prout ſuperius Decreto XXI. conſtitutum fuerat. de Collegio etiam artium Conimbricenſi, de Bragantienſi, Portuenſi, & Septimacenſi retinendis aut diſſoluendis, rationibus vtrinque in ſcripto adductis, actum eſt. Et Congregationi placuit, Definitoribus ea omnia decidenda committi. Tantundem eſt factum de Officio Vicarij à Deputatis confecto. Dec. 43. Formula ſcribendi ad Definitores reiecta. Item Officiũ Vicarij.

Cum

XXXII.

Dec.46.
Interceſſio apud Definitores.

CVm legerentur Decreta quædam à Definitoribus confectà, dictum fuerat, ſi quis haberet aliquid cõtra ea, vt ageret apud Definitores: à quibus ſi ei non ſatisfieret poſſet intercedere. Sed xix. die Auguſti, cum vrgeretur tractatio diſſolutionis Congregationis propter varias cauſas ad cõmune Societatis bonum pertinentes: tandem placuit ne diſſolueretur vſque ad finem menſis huius: ſed vt infra biduum omnes afferrent quæ proponenda iudicarent ad Definitores, vt ſecernerent ea quæ ad P. Generalem pertinent, ab his quæ ad Congregationem: vt quæ ad hanc ſpectarent, ad ipſam referrentur; vt vel per ſe ſtatueret, vel Definitoribus rem committeret. Interceſſio verò, ſiue vna, ſiue duæ fierent, vt terminarentur à Congregatione generali in ijs quæ attinent ad Conſtitutiones, vel ad magna Collegia diſſoluenda: in alijs vero, à Definitoribus.

XXXIII.

Dec.48.
Bona immobilia in Domibus profeſſis habere nõ licet, etiã poſt Conc. Trid.

CVm Concilium Tridentinum ſeſſ. xxv. cap. III. de Regularibus, facultatem dederit omnibus Religioſis, exceptis Obſeruantibus Minorum, & Capucinis, habendi bona immobilia in communi, non obſtantibus quibuſlibet Conſtitutionibus eorum: propoſitum fuit Congregationi, an reſtringendo ſanctam Paupertatem, placeret cedere iu-

re iuri cuicunque ad habenda bona immobilia in Domibus profeſſorum, quod ex Decreto Concilij prædicto nobis eſſet acquiſitum. Et placuit magno conſenſu Patribus, vt cederemus cuicumque iuri ex Cõcilio nobis prouenienti: & iuxta noſtras Conſtitutiones, & vota quæ poſt profeſsionem emittuntur, paupertatem in Profeſsis, ac ipſorum Domibus retineremus. & ita ceſſerunt totius Societatis nomine.

X X X I V.

Actum fuit, an aliqua ex ijs quæ ſunt à quibuſdam propoſita, non prouinciarum aut Collegiorum, ſed ſuo priuato nomine, reijci poſſent à Definitoribus, ſi viderentur reijcienda potius quam tractanda. Et reſponſum eſt, audito proponente reijci poſſe; de ijs loquendo quæ ad hanc Congregationem pertinerent.

Dec. 50. Reijci à Definitoribus poſſunt priuato nomine propoſita.

X X X V.

Propoſitum eſt etiam, an Aſsiſtentium, & Admonitoris officia durare oporteret vſque ad Congregationem generalem futuram, an quandiu Generalis ipſe Præpoſitus viueret. & decreuit Congregatio, prædicta officia vſque ad noui Generalis electionem eſſe duratura.

Dec. 51. Aſsiſtentium, & Admonitoris officia durant vſque ad noui Generalis electionem.

X X X V I.

Actum eſt præterea, an expediret nullo modo multiplicari Prouincias ſine Congrega-

Dec. 52. Prouinciarũ inſtitutio ad Generalẽ ſpectat.

gregatione generali. Et viſum eſt Congregationi, Prouinciarum inſtitutionem, iuxta Tit.6.d.29 Decretum prioris Congregationis generalis Præpoſito Generali relinquendã eſſe: qui tamen non niſi re diligenter conſiderata, & cum Aſsiſtentibus communicata, nouas Prouincias inſtituere ad commune Societatis bonum deberet.

XXXVII.

Dec. 54. Literæ quadrimeſtres.

PRopoſitum fuit, an literæ quadrimeſtres quæ iuxta Conſtitutiones ſcribi, ac mitti deberent, in ſemeſtres, an potius in annuas eſſent conuertendæ. & placuit Congregationi, vt in annuas conuerterentur.

XXXVIII.

Dec. 55. De bonorum diſtributione.

ACtum fuit de declaratione trium locorum IV. cap. Examinis, & I. cap. III. P. ac III. cap. IX. P. de diſtributione bonorum in vſum Societatis. Et Decretum à Definitoribus factum Congregationi placuit. Intercesſio. Sed intercesſit P. Gutierez.

XXXIX.

Dec. 56. Definitoribus poteſtas etiã poſt Congregationem data.

CVm vrgeret ſuperioris Germaniæ Prouincialis, ſuo & complurium Prouincialium nomine, vt hoc menſe Congregatio generalis diſſolueretur, iuxta Decretum XLVI. viſum eſt Congregationi, vt ad III. diem Septembris finiretur, & ſine alio decreto eadem re faciendo diſſoluta Congregatio cenſeretur. Et ſi quæ nondum abſoluta remanerent,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

rent, dummodo ad Conſtitutionum innouationem vel abrogationem non pertinerent, vel ad magnorum Collegiorum diſſolutionem, ab ipſis Definitoribus intra octo dies conſequentes poſt diſſolutionem Congregationis abſolueretur: apud quos liceret intercedere.

Vide infra. Dec. 63.

X L.

Dec. 57. Noſtri aulas niſi ad breue tempus, ne ſequantur.

CVm propoſitum eſſet, an Illuſtriſſimo Cardinali Auguſtano Theologus noſtrę Societatis dari poſſet, qui eius confeſſiones audiret, & aulam ſequeretur. Viſum eſt Congregationi, nec Principibus, nec Dominis alijs ſæcularibus, aut Eccleſiaſticis, aſſignari debere aliquem ex noſtris religioſis, qui aulas eorum ſequeretur, & in eis habitaret, vt Confeſſarij, vel Theologi, aut alio quouis munere fungeretur; niſi forte ad perbreue tempus vnius, vel duorum menſium.

X L I.

Dec. 58. Loca Conſtitutionum conciliata de bonorum diſtributione.

POST ſecundam interceſſionem circa Decretum de conciliandis tribus locis in capite IV. Examin. & in primo capite tertiæ partis, & in III. IX. P. de diſtributione bonorum: placuit Decretum quod afferebatur; & ſtatim poſt XXVIII. ponendum eſſe, quaſi eius interpretationem, viſum eſt. Et cum noua interceſſio fieret, non placuit eam admitti.

XLII.

Dec. 60. Scholia P. Natalis non obligant.

CVm interceſsiſſet aliquis Patrum circa ſcholia P. Natalis, quod attinet ad authoritatem aliquam, quæ ipſis tribui debere inſinuabatur: placuit Congregationi, vt prædicta Scholia prius à R. P. Generali, & à deſignatis ad eorum inſpectionem examinata, amplecteremur pro directione tantum, & ſine vlla obligatione.

XLIII.

Dec. 61. Decreti emẽdatio.

VErba quædam addita in Decreto poſt XXVIII. ponendo, vbi dicebatur, *Si aliter intellexerunt*, &c. actum eſt, an mutari deberent, & illorum loco dici, *ſi aliter intellexiſſent, vel diſpenſandum cenſuiſſent*: & viſum eſt Congregationi, R. P. Generali committendum eſſe, vt circa illorum verborum immutationem faciat, quod in Domino expedire iudicauerit.

XLIV.

Dec. 62. Definitorum decretum reiectum.

CVm à Definitoribus Decretum proponeretur Congregationi, quo in futurum conſtituebatur, vt ſtatim poſt electionem Generalis octo Definitores eligerentur, ac deinde Aſsiſtentes, & Monitor, interceſsit quidam ex Patribus, & viſum eſt Decretum non eſſe admittendum.

XLV.

Dec. 63. Congregationis diſſolutio.

INntereeſsit aliquis ex Patribus circa Decretum LVI. de diſſolutione Congregationis.

Ordo Decretorum in m.ſ.

tionis. & viſum eſt, quod hodie, ideſt tertia Septembris ſimul Congregatio, & Definitorum poteſtas deberet expirare. Vnde ſi quid expediendum eſſet, hoc ipſo die expediri oportere, vel ad Generalem Præpoſitum, aut aliam Congregationem reijci.

XLVI.

LEcti fuerunt & apProbati Canones ex Decretis huius Congregationis extracti: & P. Generali cum Definitoribus fuit commiſſum, vt etiam ex actis Prioris Congregationis ſimiliter Canones ad praxim pertinentes extraherentur, eo ordine numerorum, & ea cum diſtinctione, quæ ipſis videretur. Reliqua vero acta vtriuſque Congregationis bene ſeruanda eſſe, quamuis Canones hi communius circumferantur.

Dec. 64. Canones II. Cong. approbati. Canones I. Cõg. Gen. commiſſi.

XLVII.

QVia de quibuſdam Collegijs admittendis actum eſt elapſis diebus, ad quod facultas penes Generalem eſt; placuit Congregationi declarare, quod per huiuſmodi Decreta non intendit minuere vllo modo facultatem Generalis Præpoſiti.

Dec. 65. Generalis poteſtati cautũ.

XLVIII.

LIcet in Conſtitutionibus Declar. lit. N. in 1. cap. VIII. P. quarto quoque menſe catalogi mittendi dicantur: viſum eſt Congregationi, ſatis fore, ſi ſemel ſingulis annis ordinariè mitterentur cum informatione.

Dec. 66. Catalogi.

XLIX.

Dec. 67. P. Generalis Domus Romanæ eſt Præpoſitus.

PRopoſitum eſt, an R. P. Generalis Præpoſitus huius Romanæ Domus Præpoſitus particularis eſſe deberet, nec ne: & placuit Congregationi pars affirmatiua.

L.

Dec 68. Electores Vicarii minimũ ſex.

CVm ageretur de numero eorum, qui ad electionem Vicarij Generalis neceſſarij viderentur, conſtitutum eſt, vt minimum ſex eos eſſe debere.

LI.

Dec. 69. Decreta 1. & 11. Congregationis ante electionem.

CVm ex Decretis præcedentibus primam & ſecundam electionem vnum corpus auctoritate Congregationis confectum eſſet, & quædam emendata: placuit eidem Congregationi, vt ea confirmarentur: ita ſaltem, vt ad primam Congregationem vim haberent.

LII.

Dec. 70. Verſio Latina conſtitutionũ.

PEtitum eſt, an deberet R. P. Præpoſitus committere aliquibus, vt conferrent tranſlationem Conſtitutionum Latinarum cum Hiſpanico textu, & iuxta illius veritatem emendarent, vbi emendatione opus eſſet. Et placuit Congregationi vt id fieret.

LIII.

Dec. 71. Facultas contractuum penes Vicarium.

CVm proponeretur, an Congregatio generalis vellet dare Vicario Generali pro tempore futuro, facultatem ineundi contractus, in ijs quæ commodè non poſſunt ele-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

ctionem Præpoſiti Generalis expectare: placuit facultatem huiuſmodi Vicario concedi, niſi cum ageretur de vendendis, vel alienandis bonis ſtabilibus ipſius Societatis.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

I. I V.

CONſtitutum eſt, vt XII. Canoni addere-tur forma ſcribendi, quæ ſequitur. hic XII. Canon ex XXI. Decreto deſumptus eſt. Dec. 73. Formula ſcribendi.

QVÆDAM ſunt in ratione ſcribendi, quæ in declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modò benè obſeruari non poſſunt: vnde remedium per aliquam immutationem Conſtitutionum in ea parte adhibendum eſt.

Literæ ad ædificationem ſpiritualem ſcribantur à ſingulis Rectoribus, & Præpoſitis localibus ſemel in anno: & illarum tot fiant exempla, quot nationes à R. P. Generali deſignatæ fuerint. Literæ ædificationis.

Rectores, & Præpoſiti locales ſcribant ſingulis hebdomadis ad ſuum Prouincialem in Europa, iuxta Conſtitutiones: in India vero, & Braſilia, vt ſuis Prouincialibus viſum fuerit commodum & opportunum. Superiorũ localium literæ ad Prouincialem.

Miſſi autem ad fructificandum in agro Do- Literę eorum

 mini,

qui in Miſſionibus verſantur. mini, ſcribant ad eum, quem deſignauerit ille à quo miſſi ſunt, ſingulis hebdomadis, vel quoties ipſis fuerit præſcriptum. Et illis quidem reſcribant ſui Superiores ſemel in menſe, iuxta Conſtitutiones: his vero reſpondebitur quoties iudicauerit is, qui illos miſit.

Prouincialiũ & Superiorũ localium literæ ad Generalem. Prouinciales omnium Prouinciarum Europæ ſcribant ordinariè ad P. Generalem ſemel quolibet menſe. Rectores autem, & Præpoſiti locales tertio quoque menſe ad eundem ſcribant. Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinariè poſſint ſcribere quoties neceſſitas vrgebit. Prouinciales verò Indiæ, & Braſiliæ ſcribant Præpoſito Generali quando ſe obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem, & Præpoſiti locales ex Indijs ſemel, ex Braſilia vero bis in anno, ſi ſe ſe obtulerit occaſio.

Quando ſcribet Generalis. Præpoſitus Generalis ad Prouinciales reſcribet ſecundo quoque menſe: ad Rectores vero, & Præpoſitos locales ſexto quoque menſe, niſi aliqua neceſſitas prius ad reſpondendum ſuadeat.

Reliqua, quæ ſpectant ad res de quibus ſcribendum eſt, & ad modum, & ad quale anni tempus annuas literas ſcribere debeant, hoc totum P. N. Generali relinquitur, vt ipſe pro ſua prudentia ſtatuat quid facto opus ſit.

Catalogi. Rectores Collegiorum, & Præpoſiti locales catalogum Patrum, ac Fratrum cõficiant,

& in-

& informationem communem ſemel in anno ordinariè,& ad ſuos Prouinciales mittant,qui illos ad Præpoſitum Generalem mittent. Materia verò, & modus conſcribendi hos catalogos à P. N. Generali præſcribatur.

In reliquis, quæ hìc non attinguntur, obſeruentur Conſtitutiones,quæ tamen propterea non expungantur,donec id definierit proxima futura generalis Congregatio, etiam ſi executio & praxis iuxta Decreta hæc ſit obſeruanda.

L V.

LItes forenſes, pro rebus præſertim temporalibus, fugiant Noſtri omnes, & id curent Prouinciales efficere; ac primum compromiſſione rem adnitantur cōponere. quod ſi nulla ratione id poſſint aſſequi, tamen non intendat quiſquam è Noſtris litem huiuſmodi,nec omnino litem aliquam,abſque conſenſu Præpoſiti Generalis,aut eius cuius expreſſe ſuas vices ad hanc rem ille commiſerit. Noſtris autem ſi lis intendatur, curent Prouinciales primum, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id conſequi per Principem, vt prius poſsit conſuli Generalis Præpoſitus, quam liti reſpondere cogatur. nam fieri poterit, vt Generalis Præpoſitus iubeat cedere Noſtros liti, & potius detrimentum temporale pati, quam litibus dare operam,etiam pro re alioqui debitâ.

Dec. 74. Lites forenſes Noſtris fugiendæ.

L V I.

Dec. 75. Eleemoſynę qua moderatione petendæ.

QVamuis autem ex eleemoſynis viuat Societas, & opus bonum ſit eleemoſyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quoſuis poſsimus: tamen ad maiorem ædificationem, & paupertatis noſtræ ſinceritatem, & puritatem; placuit præcipere Noſtris omnibus, vt nulli externo ſuadeant (nam de Noſtris in Cõſtitutionibus & Decretis dictum eſt) vt nobis potius, quam alijs pauperibus, dent eleemoſynas: ſed contenti ſimus, vbi petimus quotidianas eleemoſynas, illas ſimpliciter, ac plane amore Dei petere. Ad donationes verò quaſcunque, ſiue legata, ſimpliciter etiam, & plane poſsimus noſtras neceſsitates tantum explicare; definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has etiam eleemoſynas: ac proponere tantum illi poſsimus ad orationem, & alia media vt accurrat, quibus poſsit de donatione, vel legato conſtituere, iuxta id quod ipſi Dominus inſpirauerit, & ratio recta ſuaſerit.

L V I I.

Dec. 76. Summarium Conſtit. Regulæ.

REgulæ generales, quæ incipiunt *Summa Sapientia*, integræ conſeruentur; reliquæ vero & examinentur, & quoad eius fieri poterit, breuiores fiant. verum earum ratio habeatur, quas certo conſtiterit eſſe à R. P. N. Ignatio editas, ſi tempori conſentaneæ, & bono vniuerſali vtiles eſſe cenſebuntur.

Præci-

Præcipuè vero regulæ officiorum Prouincialis, & Rectoris, aliorum etiam officialium, examinentur, & contrahantur. Admonitiones autem P. Natalis ab ipſo expurgatæ, atque in ordinem redactæ, Prouincialibus à R. P. Generali tradantur, vt illis pro ſola directione, nulla interim obligatione obſtricti, vtantur.

Admonitiones P. Natalis.

L V I I I.

D. 77. Doctrina Chriſtiana ijs docenda qui ad gradũ promoti.

QViuis profeſſus quatuor, vel trium votorum, quiuis etiam Coadiutor ſpiritualis formatus, poſt editam profeſsionem, vel vota ſimplicia, intra annum per quadraginta dies continuos, vel interpolatos, doctrinam Chriſtianam pueros atque rudes perſonas docere teneatur. Præterea verò hoc tam ſanctum exercitium viſum eſt admodum R.P. Generali commendandum; ne vllo vnquam tempore illius obliuio in noſtros animos irrepat, cum illud in votorum noſtrorum formula complectamur. Curet itaque idem R. P. Generalis, vt Noſtri frequentius, quemadmodum ipſi in Domino expedire viſum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

L I X.

D. 78. Beneficia curata non admittenda.

QVod ad vnionem beneficiorum, quæ curam animarum habent, pertinet, definitum eſt, vt in futurum non admittantur: admiſſa verò, ac vnita huiuſmodi beneficia, auditis eorum ſententijs, qui de his cum Definito-

finitoribus quicquam agere voluerint, exāminentur, vt tandem quod pro maiori omnium ædificatione conueniat, decernatur.

L X.

D. 79. Caſus reſeruati.

CAſus reſeruati, qui à R.P.N. Lainez editi ſunt, retineantur. Viſum tamen eſt, vt ſeptimus, vndecimus, & duodecimus explicatius traderentur, vt quod alioqui intelligi neceſſum erat, facilius intelligatur. Declaratio vero caſuum, & ampliatio, vel reſtrictio ſpectat ad R. P. N. Generalem. De nono autem caſu, videlicet, *confiteri externo Sacerdoti*, &c. iudicium commiſſum eſt P. Generali.

L X I.

D. 80. Negotiatio prohibita.

OMnia quæ ſpeciem habent ſæcularis negotiationis,in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus,& ſimilibus;intelligantur prohibita eſſe Noſtris.

L X I I.

D. 81. Concionatores, & Confeſſarij ſint idonei.

CVrabit P. Generalis, vt qui ſunt è Noſtris concionaturi publicè, qui etiam confeſsiones audituri, hi ſint ad ea munera obeunda ſufficienter inſtructi. hoc enim ad eius adminiſtrationem attinet, tum etiam illud, vt communicetur Concionatoribus, & Confeſſarijs peculiaris inſtructio. Et tamen viſum eſt retinendum eſſe priuilegium à Sede Apoſtolica conceſſum, vt Noſtri poſsint concionari,etiam ſi non ſint ad ordines promoti.

De

 Ordo Decretorum in m.ſ.

L X I I I.

DE obligatione Votorum ſimplicium, præſertim caſtitatis, difficultati quæ offerebatur reſponſum eſt, eſſe ſeruandum Decretum actorum poſteriorum primæ Congregationis. D. 82. Votorũ obligatio. Tit. 6. d. 16

L X I V.

QVamuis in Conſtitutione cap. IV. IV. P. deſignentur feſta Paſchæ, ac Natiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholaſtici; tamen cum colligi poſsit ex Declaratione eius loci, poteſtatem eſſe in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari caſu mutandi illa feſta; facile interpretari poſſumus in Generali Præpoſito eſſe facultatem in vniuerſum illa feſta mutandi, quod traditio vniuerſalis à tempore ipſius N. P. Ignatij, vſu & conſuetudine hactenus corroborata, confirmat. D. 83. Renouatio votorum.

L X V.

REctores cum teneantur ex Conſtitutione, & Declaratione x. cap. IV. P. doctrinam Chriſtianam legere, vel docere per quadraginta dies per ſe, vel per alium; expoſitum eſt, id debere præſtari intra annum, poſtquam officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim: primo quidem quemadmodum ſolent doceri pueri, deinde etiam per conciones, ſi ita Superior cenſuerit. Præter illum annum, eodem D. 84. Doctrina Chriſtiana Rectoribus docenda.

quidem nomine non tenebitur Rector,ſed alio poterit communi, vt in ſuperiori quodam decreto definitum eſt de Profeſsis,& Coadiutoribus formatis.

Dec. 77.

LXVI.

Dec. 85.
Quæ regulæ publicè legendæ.

EX Declaratione cap. x. §. vltimo IV. P. colligitur, illas intelligi Conſtitutiones eſſe legendas, quæ ſunt propriæ Scholaſticorum noſtrorum: illæ verò cum contineantur in Regulis Scholaſticorum, fit vt illæ regulæ ſint legendæ publice bis, aut ter ſingulis annis. eas autem curabit P. Generalis, ſi opus fuerit, emendandas.

LXVII.

Dec. 86.
Congregationes prouinciales quando cogendę.
Dec. 24.

COngregationes Prouinciales fiant iuxta Conſtitutiones, ad eligendos eos, qui ſuffragium ſint habituri in generali Congregatione. fiant præterea iuxta decretum huius Congregationis generalis tertio quoque anno ad Procuratores eligendos, qui deſtinandi ſunt ad P. Generalem,&c. alias cenſemus non eſſe cogendas huiuſmodi Prouinciales Congregationes.

LXVIII.

Dec. 87.
Rectoribus non deſignandum trienniũ vt Prouincialibus.

VT triennium deſignatum eſt Prouincialibus, quo officium gerant ſuum, vt habetur III. cap. IX. P. Conſt. non videtur ſimiliter agendum in Rectoribus, nec addendum propterea ad Conſtitutiones,quę de hoc nihil decernunt.

Viſum

Ordo Decretorum in m.ſ.

LXIX.

Viſum eſt non expedire, vt breues curſus Artium, vel Theologiæ inſtituantur: ſed ſi quis in Coadiutorem ſpiritualem inſtituendus fuerit, is humaniorum literarum ſtudio, & compendio Dialectices contentus ſit: quibus ſtudijs inſtructus caſus conſcientiæ audire poterit.

Dec.88. Breues curſus artium.

LXX.

Non probatur vllum ad aliquam in Noſtris Vniuerſitatibus facultatem eſſe promouendum, quam Noſtri non profiteantur.

Dec. 89. Ad quas facultates in Vniuerſitatibus noſtris licet promouere.

LXXI.

Si qua Collegia ſint hactenus abſque ſufficienti dotatione fundata, in quibus Noſtri nec legant, nec ſcholaſticos alant; poterunt tamen illa hac ratione retineri, ſi ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam perſonam conſeruatis, detur opera, vt plenè fundentur, quemadmodum de Collegio Maioricenſi poteſt dici. Noſtri tamen interim bonis illis non vtantur, ſed ex eleemoſynis viuant, ac ſimul dent operam, vt prædicta Collegia ſufficienter etiam aliunde dotentur.

Dec.90. Collegia non ſufficiẽter dotata.

LXXII.

Quemadmodum hactenus factum eſt in quibuſdam locis, vt Noſtri ita examinent ad ordines promouendos, aut curæ animarum, verbo Dei, vel confeſsionibus audiendis

Dec.91. Examen promouendorum ad ordines & beneficia.

diendis

Ordo Decretorum in m. ſ.

diendis præficiendos, vt ſimul iudicium ferant de illorum ſufficientia, & admiſsione, ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus, non eſſe conſentaneũ noſtro Inſtituto. Quod ſi examinandi miniſterium effugere nulla ratione poſſumus; illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis, vel non admittendis non feramus; ſed illo omnino Prælatis relinquamus. poſsit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

LXXIII.

Dec. 92. Generalis Præpoſitus Domus Romanę.

P. Generalis erit Præpoſitus Domus Romanæ, & habebit Miniſtrum, & alios officiales, quorum opera vtetur ad gubernationem particularem eiuſdem Domus.

LXXIV.

Dec. 93. Aſſiſtentes ne diſtrahantur.

Aſſiſtentes vero officio ſibi à Congregatione generali commiſſo incumbant iuxta Conſtitutiones, nec alijs occupentur miniſterijs, quibus à ſuo officio auocentur, vel impediantur.

LXXV.

Dec. 94. Procuratores Indiæ & Braſiliæ.

SI contigerit Procuratores electos ex prouincijs Indiæ & Braſiliæ in Europa eſſe, quando fit Congregatio generalis, ad quam venire poſsint; hi interſint Congregationi pro ſuis prouincijs. Qui quidem ſi ſint profeſsi quatuor votorum, & non ſolum electi à ſuis Prouincijs vt Procuratores, ſed etiam vt ſuffragium

fragium hìc poſſent habere in electione Generalis Præpoſiti; tunc hi poſſunt etiam admitti, vt in dicta electione habeant ſuffragium. Quod ſi non adfuerint quando fit Congregatio generalis, tunc poteſt eligi vnus Procurator tantum pro India & Braſilia à Prouincia Luſitaniæ, quemadmodum hactenus factum eſt.

L X X V I.

Propter difficultatem, quæ ingeri alicui poſſit ex vltima parte 1. §. cap. IV. Examinis, vbi conſulendi præſcribuntur aliqui ob bonorum diſtributionem in cognatos &c. nō cenſemus immutandam eſſe illam Conſtitutionem; ſed occurrendum ſcandalis, & ſiniſtris opinionibus, ſi quæ ortæ ſunt, vel oriri poſſint propter rei ignorantiam, vel executionis praxim. Id verò diligenter curabit R. P. N. Præpoſitus Generalis. Dec. 95. Arbitri ad bonorum diſtributionem.

L X X V I I.

Qvod attinet ad ordinationem Noſtrorum, qui non ſunt profeſſi, nulli videtur dari cauſa iuſtæ querelæ, quandoquidem nos vtimur iure noſtro. Quod ſi Noſtros ordinatos contingat expelli à Societate, tamen non tenebuntur eos Epiſcopi alere, cum qui ordinantur ex Societate noſtra, ceſſerint ſuo iuri in ordinatione: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis. Dec. 96. Dimiſſos è Societate Sacerdotes Epiſcopi alere nō tenentur.

LXXVIII.

Dec. 97. Arcula pro eleemoſynis in Eccleſijs.

OMni cura, labore & diligentia curemus, ne arcula aliqua proponatur in noſtris Eccleſijs ad eleemoſynas accipiẽdas pro alijs, cum pro nobis tam ſit neceſſarium eas poni non poſſe, vt non rem tantum euitemus, quæ nobis prohibita eſt, ſed rei illius omnem ſpeciem.

LXXIX.

Dec. 98. Liber actorũ Congregationis.

LIbrum habeat Secretarius Congregationis, in quo quæ confirmata erunt decreta contineantur: & ea quidem ante diſſolutionem Congregationis ſimul leget in plena Congregatione Secretarius, & ſua manu ſubſcribet, & ſigillo Societatis muniet.

LXXX.

Dec. 99. Secretarius electionis, & Congregationis.

SEcretarium eliget Congregatio ante Generalis electionem, non ſolum qui electioni ipſi ſubſeruiat, ſed qui congregationibus, & actis, ſi quæ fient ante electionem. Poſt electionem autem, vel eundem ad illas congregationes, & acta confirmabit, vel alium eliget. Horum officium terminabit finis electionis, vel Congregationis.

LXXXI.

Dec. 100. Duo Socij Secretarij Congreg.

ELigendi præterea à Congregatione videntur duo Patres eiuſdem Congregationis, ad ſuffragia enumeranda, & conficienda decreta cum Secretario Congregationis.

Pro-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

LXXXII.

Procuratorem, qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi, alere debent ij, quorum negotia agit. Prouinciales verò, Commiſſarios, Generalem etiam ipſum alet ea Domus, vel Collegium vbi erunt. quibus quando in itinere ſint, expenſas facient ij, quibus erit bono illud iter; ſi tamen pro Societatis gubernatione, vel negotijs iter faciant.

Dec. 101. Expenſæ pro Procuratore, Prouincialibus, &c.

LXXXIII.

Pro Societate, pro Aduocato, pro Procuratore, & alijs officialibus externis, ſi quid præterea ad actionem, vel expeditionem alicuius negotij, vel literarum Apoſtolicarum, vel Regiarum, & eiuſmodi aliarum, expendetur ab alijs, id ſoluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expenſum.

Dec. 102. Expenſæ pro externis.

LXXXIV.

Ad R. P. Generalem referenda videtur forma ac modus ædificiorum noſtrorum conſtruendorum, vt ille iuxta Decretum actorum poſteriorum præteritæ Congregationis, quod ſibi in Domimo viſum fuerit, ſtatuat.

Dec. 103. Formæ ędificiorum. Tit. 6. d. 34

LXXXV.

Decretum eſt vt nomen illud honorificum, ideſt Don, vbi eſt inſigne nobilitatis ſæcularis, de Societate noſtra omnino tollatur.

Dec. 104. Don tollatur.

LXXXVI.

Dec. 105. Super intendentis officiũ ſublatum.

NOn videtur officium Superintendentis, vel nomen vſurpandum in Societate, niſi vbi pro arbitrio R. P. Generalis neceſſitas, vel magnitudo Collegij vtrunque poſtulauerit. neque enim nomen tantum retinendum eſt.

LXXXVII.

Dec. 106. Ordo ſedendi in Congregatione.

PRima generalis Congregatio in actis poſterioribus ſtatuit, vt Patres in Congregatione eo ordine ſederent, qui in actis prioribus fuerat præſcriptus. Eundem igitur ordinem conſeruandum eſſe cenſemus; nec retinendam eſſe partem illam declarationis VII cap. VIII. P. quæ ab eadem Congregatione abrogata fuerat.

Tit. 1. d. 1.

LXXXVIII.

Dec. 107. Informatio de rebus ante electionem.

VBi dicitur in tertio Decreto actorum priorum primæ Congregationis, *Et ſi informatio maior deſideraretur in re aliqua, à Vicario petendam eſſe*: decretum eſt eſſe addendum, non à Vicario ſolum, ſed ab alijs etiam Electoribus accipi informationem illam poſſe.

LXXXIX.

Dec. 108. Informatio de perſonis.

QVamuis à Congregatione ſecunda generali in actis prioribus ſit dictum, informationem pro Generalis electione ab omnibus de Societate, qui poſſent bene referre, capi poſſe: viſum tamen eſt, vt non ab

Dec. 19.

omnibus,

omnibus, ſed à ſolis Electoribus, & Procuratoribus accipi poſſit informatio, & ea quidem in quatriduo duntaxat.

X C.

PErmiſſum fuerat in actis prioribus Congregationis ſecundæ, vt liceret in informatione petere, an hunc, vel illum aptum quis iudicaret ad munus Generalis Præpoſiti non an aptiſſimum inter omnes: totum hoc tamen viſum fuit immutandum. Ne igitur de cetero ita interrogare liceat; ſed conſeruetur, quod in prioribus actis primæ Congregationis ſtatutum fuerat. Dec. 109. Non petendũ an hic vel ille ſit aptus. Dec. 21. Dec. 6.

X C I.

DE Procuratoribus an ad congregationes, ſi quę habebuntur ante electionem Generalis Præpoſiti, ſint admittendi cum interrogatio fieret: Viſum eſt, obſeruandum Decretum tertium actorum priorum primæ Congregationis, confirmatum in actis item prioribus ſecundæ Congregationis. Dec. 110. Procuratores ante electionẽ non admittendi. Dec. 14.

X C I I.

AD pleniorem pro Generalis Præpoſiti electione informationem, decretum eſt, vt Congregatio ante electionem aliquos Patres deputet, qui cum Vicario Generali, & Aſſiſtentibus videant, an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentia, atque induſtria vel reſarciendum, Dec. 111. Deputati pro detrimentis.

vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient interrogationem commodè, qua interrogatione inquirere Electores poſſint, ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent ij deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent; nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolum ſuffragij prærogatiuam.

XCIII.

Dec. 112. CVm aliqua commiſerit exequenda Præpoſito Generali ſuperior Congregatio in actis poſterioribus, ſi qua ex illis non fuerint executioni mandata, id curet facere R. P. N. Præpoſitus Generalis.

DE OFFICIO VICARII.

Quod in II. Congregatione à Deputatis conſcriptum, & à Definitoribus, eiuſdem Congregationis mandato, recognitum eſt Dec. VIII *&* XLIII

VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nominatur ab ipſo Præpoſito ante mortem, vt habetur cap. IV. Conſt. & Declar. octauæ par. vel ſi ille non nominaſſet, eligitur à profeſſis

 Ordo Decretorum in m.ſ.

qui apud eum fuerint, vt habetur in eadem declaratione. Huius igitur officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis, & duplex quidem eſt. Vicarij officium duplex.

Alterum eſt, Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam præſcripto tempore, & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Conſt. P. VIII. cap. IV. Alterum Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit, vt habetur Declaration. P. VIII. cap. IV.

Vicarius itaque ſimul atque creatus fuerit, curabit funus Prępoſiti Generalis, niſi iam curatum fuerit; dabitque operam, vt Miſſæ, & orationes in vniuerſa Societate pro anima Præpoſiti mortui fiant: deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem, primo quoque tempore diligentiſſime incumbet. 1. Indicere Cōgregationem.

Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, tempus, & locum Congregationis iuxta Conſtitutiones pręſcribat; Miſſas, & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat, Congregationes Prouinciales vt ritè fiant admoneat; & ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, ad quæ diſcutienda, vel definienda aliorum opera, præterquam duorum Electorum à Prouinciali Cōgregatione, neceſſaria videatur; Prouinciales admoneat, qui adducendi erunt, vt

eos adducant iuxta Conſtitutiones.

Antequam congregata ſit Societas, poteſtatem habeat Vicarius, qua poſſit ſolus iubere, quæ ad conuocationem attinent iuxta Conſtitutiones: ſolus tamen non poteſt prorogare tempus Congregationis, vt decretum eſt in actis poſterioribus primæ Congregationis Tit. II. Decr. XXXII. Poſtquam autem ſunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, poſt tempus definitum, ſolus non poterit ea, quæ ad electionem pertinent, definire: ſed ſi quid emerget dubij, vel difficultatis, id erit per Congregationem determinandum; executio verò Vicarij erit.

Vbi autem dies conſtitutus, & terminus præfixus venerit, ad quem venturi ſunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modo excedant duas tertias partes; eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem Generalis ad Congregationem pertinentia, reddet. Deinde in primis tractet, an habenda ſit pro legitima Congregatio, quo ad perſonas, tempus, & modum attinet: & ſi qui ſint defectus, an ſuppleri debeant: an expectandi ſint abſentes, an benedictio à ſummo Pontifice petenda ad electionem iuxta noſtras Conſtitutiones celebrandam. Denique reliqua omnia, quę ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit; quæ petenda ſunt tum ex Conſtitutioni-

bus,

 Ordo Decretorum in m. C

bus, tum ex Decretis ante & poſt electionem. detque operam Vicarius, vt nihil in Congregatione ante electionem Generalis agatur, niſi quæ ad illam ſpectabunt, & quidem neceſſario, vt quam primum Societas Præpoſitum Generalem habeat.

Alterum officium Vicarij eſt, Societatem vniuerſam gubernare. Verum ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. quare illam ita gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationē, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit; ſed ad ſpiritum, & ſenſum Generalis demortui ſe componet, illius compertam voluntatem ſequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit debebit ſuo miniſterio quaſi viuum, ac præſentem Generalem, illiuſque gubernationem repræſentare. 2. Societatē gubernare.

Quocirca eiſdem Aſſiſtentibus, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Prępoſitus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eiſdem Præpoſitis, Rectoribus, Præfectis probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali, quos mutare ei non licet, vel nouos creare, niſi forte aliqui illorum morerentur, & alij in eorum locum vſque ad electionem Præpoſiti Genera-

lis ſubſtituendi eſſent, vel aliquæ grauiſſimæ cauſæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus, vel ſuſpendendus videretur, iure ſuffragij nihilominus ei relicto; & hoc quidem non ſine conſilio Aſsiſtentium.

Eadem de cauſa res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vſque ad electionem noui Præpoſiti poterunt, quando illa breui futura eſt, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpoſitum Generalem remittet.

Quo circa nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuerſitatem, vel Domum probationis inſtituet. quæ ſi offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem Societatis apertè futura ſint, & omni difficultate careant; eos qui fundatores eſſe volunt, iubeat bene ſperare, & omnem dubitationem ſeponere. ſi quid verò difficile, aut dubium ſit, alet ſpe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reſeruabit.

Ad profeſſionem admittere, etiam vel deſignatum à præmortuo Præpoſito, vel in his, quæ ad profeſsionem attinent, diſpenſare non poterit Vicarius; neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Circa miſſiones Profeſſorum, ſi quid vrgeret,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ret, poteſtate Generalis vti poterit conſultis Aſſiſtentibus: eos tamen qui electi ſunt à Congregationibus Prouincialibus, vel qui probabiliter eligendi eſſent, vt Congregationi generali interſint, ad ea loca, vnde ad electionem commode venire non poſsint, non mittet; neque etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt.

In vniuerſum cum Aſsiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minus, imò magis quam Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus ponderis habebunt apud illam quæ ipſe conſtituet. Quamobrem quæ ſunt à Præpoſito vita functo vel conſtituta vel conceſſa, non temere, neque ſine grauiſsima cauſa vel infirmabit, vel reuocabit.

Si noui Præpoſiti electio aliquo caſu vltra ſex menſes à Conſtitutionibus præſcriptos, differatur; & aliqua grauia acciderent, quæ vſque ad eius electionem commodè differri non poſſent; Vicarius Generalis auditis Aſſiſtentibus id ſtatuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

Si Præpoſitus Generalis Vicarium non nominauerit ante mortem, & in eo loco vbi mor- Vicarius à quibus eligatur.

mortuus eſt, non ſunt profeſsi ſaltem ſex (tot enim ad minimum iudicatum eſt eſſe oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex vicinioribus locis, vtcunque illa diſtent, is numerus conuocetur. quod ſi in diſtantia æquali plures fuerint quam ſex, omnes erunt ad electionem vocandi. interim tamen Societatis gubernatio erit in ordinarijs Superioribus. electioni verò, Romæ quidem præerit Miniſter Domus, ſi fuerit quatuor votorum profeſſus; alibi verò Prouincialis, vel antiquiſsimus ex profeſſis quatuor votorum.

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum.

Data à R. P. N. M. Lainez Generali Præpoſito Societatis Ieſu, de qua ſit mentio Can. v. *Congregationis.*

CONſideratis operibus & miniſterijs, quibus ad Dei gloriam, & animarum profectum Societas noſtra occupatur; & conſiderata etiam obligatione caritatis, qua ex inſtituto tenemur in illis perſeuerare; re prius præmeditata, & cum Patribus Aſſiſtentibus ad conſultationem adducta, & Domino commendata; viſum eſt mihi, vt in Collegijs, quæ deinceps Diuina maieſtas fundare dignabitur, nouæ à nobis obligationes non admit-

Ordo Decretorum in m. ſ.

admittantur. Sed qui diuino inſtinctu, & Dei obſequio, quod præſtatur in Societate, ac vtilitate qua Dei gratia proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure & libere, abſque conditione vel modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo noſtro offerre vult. Societas vero non ex noua obligatione, ſed ex ſua illa antiqua, quam, vt diximus, habet, curet vt ſecundum numerum eorum, qui ex tali fundatione ſuſtentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum conſtituatur, qui quidem in illo iuxta noſtrum Inſtitutum ſe exerceant in vinea Domini. De cuius Diuina bonitate ſperamus, ſi Chriſtiana hac ſimplicitate, quæ ipſi innititur, progrediamur, Societatem perſeueraturam puriorem; nec deſituram illud præſtare, ad quod ſecundum ſuam vocationē obligatur. Fundatoris etiam intentio ita implebitur, ſimulque tollentur hinc inde cauſæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri poſſunt, & ſolent: quæ quantumuis cautè, & circumſpectè tranſigantur, nihilominus ſemper ab humana aſtutia labefactari poſſunt, vt ipſa experientia oſtendit: quæ tam in alijs Religionibus, quam in multis noſtræ Societatis locis nos docet, prædictum modum fundationis partibus omnibus bene cedere ad Diuinum obſequium, & commune bonum quod optatur.

Fundationes libere & ſine conditione fiant.

De

De varijs modis Collegiorum, & perſonarum numero, quæ videntur in ſingulis neceſſaria.

Collegiũ XX. collegarum.

IN Collegio vbi tres ponuntur Præceptores literarum humaniorum, quartus etiã eſſe debet, qui illis ſubſtitui poſſit: & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector ſit, reliqui duo vtilitati ſeruiant animarum. Vbi verò tales ſeptem operarij ſunt, conuenit totidem ſaltem ibi ſcholares alere, vt illud perpetuum opus eſſe queat; ſuccedentibus his in Sacerdotum ac Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut alijs de cauſis non poſſent officio ſuo fungi. Eſt etiam præter hos neceſſarius Miniſter vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacriſta, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium xx. conſtabit ex Noſtris. Vltra quos prouidendum erit, vnde corrector, qui de Societate non ſit, alatur ad eos caſtigandos pueros, qui ſcholas frequentabunt, prout illi ab ipſis Præceptoribus præſcribetur.

Collegium XXX.

Si Collegium quinque Præceptores habeat, ad humanas literas Latinas, Græcas, & Rhetoricam profitendum; ſubſtitutos alios duos habeat neceſſe eſt; nec non quatuor, quinqueve Sacerdotes; vt præter illos quinque

Præ-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Præceptores ſupradictos, eorum vnus lectionem caſuum conſcientiæ poſſit profiteri, vt ſacerdotes illius regionis, qui parum erunt in ijs verſati, hac in parte, quæ eis eſt neceſſaria, iuuari poſſint, quo ipſi melius officium ſuum faciant ad Diuinam gloriam. Vbi verò tales vndecim, aut duodecim Magiſtri, ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem ſcholaſtici inſtituendi erunt ad óperis perpetuitatem, vt ſuperius dictum eſt, Miniſter etiam vnus cum ſex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit xxx. extra correctorem in ſimilibus Collegijs.

Si Collegium præter ſupradicta, artium Liberalium curſus volet ſuſcipere; vltra illum numerum Noſtrorum, xx addendi erunt partim præceptores, partim diſcipuli. Ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium. Collegium L.

Si Societas alicuius Vniuerſitatis, aut Generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet, adiungeretque ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam, huiuſmodi onus admittere non debebit, niſi commodè prouideatur vnde LXX. aut ijs plures collegæ poſſint ali, vt ſuperiori numero accedant xx partim præceptores, & partim diſcipuli; & expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiuſmodi perpetuo duraret, verum etiam ex eo Collegio inſignes ali- Collegium LXX.

Ordo Decretorum in m. ſ.

qui operarij poſsint excerpi ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

In Collegijs vbi Societas proprias non habet ſcholas, præter ſcholaſticorum numerum ſunt etiam neceſſarij Rector, & Miniſter: & ſi magnus numerus inibi eſſet, adhuc ſubminiſter. Coadiutores verò ſecundum numerum collegarum.

In huiuſmodi verò Collegijs collocari poterunt operarij ſecundum commoditatem, quam habet Societas, & diſpoſitionem meſſis in populo.

DE

Ordo Decretorum in m.s.

DECRETA

Tertiæ Congregationis generalis ante electionem.

I.

CVM auditum eſſet P. Prouincialem Portugalliç poſt electos illos qui ad Congregationem venturi erant, & diſſolutam Prouincialem cōgregationem, propterea quod aduerſa illius valetudo, in quam paulo ante inciderat, augeretur, ſuo loco P. Leonem Enriquez, qui non fuerat à Congregatione nominatus, miſiſſe; agitatum fuit an deberet ad Congregationem admitti. & quibuſdam videbatur quod de iure, maiori autem ex parte quod ex æquitate, omnibus vero quod admittendus eſſet. & ita reuocatus eſt, & Congregationi interfuit.

Dec. 3. P. Leo Enriquez.

II.

Decr. 5. Quando Secretarius, et Aſſiſtens eligendi.

QVæſitum fuit, an Secretarius, qui acta Congregationis exciperet vſque ad Generalis electionem, & Aſsiſtens eligi deberet, tametſi quatriduum illud, quod electionem antecedit, nec dum fuiſſet inchoatum. & decretum fuit, vt Secretarius eligeretur; Aſsiſtens verò non niſi intra quatriduum. Porrò ad plura ſuffragia P. Laurentius Magius Auſtriæ Prouincialis in Secretarium electus fuit.

III.

Dec. 6. Deſignati ad petendam benedictionem.

CVm eſſet propoſitum à P. Vicario, quando & cum quibus benedictionem à ſummo Pontifice pro more petere deberet; decretum fuit, vt quamprimum peteretur; & vt P. Vicarius cum P. Salmerone, & ijs quos P. Vicarius ex ſingulis nationibus ſecum adducendos eligeret, ad petendam benedictionem Congregationis nomine accederet.

IV.

Dec. 7. Deputati quinque pro detrimentis.

PRopoſitum etiam fuit ab eodem P. Vicario, vtrum eligendi eſſent aliquot Patres, ad quos iuxta Decretum cxi. ſecundæ Congregationis alij Patres referrent, num quid detrimenti paſſa ſit hactenus, aut deinceps paſſura Societas timeatur, & ij quot eſſe & ex quibus nationibus deberent. Et decretum fuit, vt eligerentur quinque Patres ex quinque nationibus Germanica, Italica, Gallica, Hiſpanica, Luſitanica. qui cum P. Vicario &

quatuor

 Ordo Decretorum in m.ſ.

quatuor Aſſiſtentibus, & duobus primis Patribus Salmerone & Bobadilla, iſta exciperẽt & cognoſcerent. & horum electio in diem ſequentem dilata fuit; ſimulque declaratum ex illa natione eos eſſe cenſendos, qui ab ea ad generalem Congregationem miſſi fuerunt, etiamſi genere alterius eſſent nationis; dummodo ad proprietatem nationum quoad eius fieri poſſet accederetur, iuxta Decretum de Aſſiſtentibus. Dec. 25. II. Cong.

V.

PRopoſitum fuit, à quibus capienda ſit huiuſmodi informatio, quæ prædictis Deputatis exhiberi debet: & pluribus ſuffragijs decretum fuit, vt à ſolis Electoribus, & Procuratoribus peteretur; & quidem de rebus tantum, non item de perſonis; neque etiam de rebus, quæ ad particulares perſonas referri poſſint. Si qui verò alij præterea, cordati præſertim & probati, ad Deputatos aliquid deferre vellent, vt non impedirentur: verum non requirerentur, & eorum informatio non niſi ſcripta, & ab ipſis ſubſcripta admitteretur.

Dec. 10. A quibus capienda informatio detrimentorum.

INTERROGATORIVM.

INterrogatorium à ſupradictis Deputatis ex acceptis informationibus confectum, quo Electores inquirere poſſint, ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur

deatur ad officium Generalis Præpoſiti. quod interrogatorium iudicatum fuit non oportere vt publicè in Congregatione legeretur, ſed ſatis eſſe, ſi ſingulis Electoribus ante inceptum quatriduum communicaretur; neceſſe tamen eſſe, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explicationem eius, eos informarent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de ijs, quæ Societas paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

PRÆTER ea, quæ interrogari debent ex III. cap. Exam. I. II. & III. cap. I. P. & II cap. IX. vel ex interrogatorio ex eis cōfecto, quæ ſequuntur interrogari oportet, propter quædam particularia incommoda, quæ paſſa eſt, vel timeri poſſunt in Societate.

1 An credatur N. gubernaturus Societatem ſpiritu paterno, & non deſpotico, vt verbis P. N. Lainez ſanctæ mem. vtamur, vt ſubditi facilem aditum habeant, eique læti in Domino, ac confidenter cor ſuum aperire aueant.

2 An ſperetur illius caritatis, & vnionis futurus ſtudioſus, quam Conſtitutiones noſtræ tantopere commendant; quamque homines ſemper in Societate noſtra ſunt admirati, vt amputatis omnibus diſſenſionum occaſionibus, huc ſerio incumbat, vt vniuerſæ Societati priſtinam illam, & laudabilem

 Ordo Decreto-rum in m.ſ.

lem vnionem reſtituat.

3 An credatur obſeruaturus Conſtitutiones noſtras, quoad admiſſiones, dimiſſiones, profeſſiones, probationes, paupertatis & puritatis integritatem, mortificationes paſsionum & propriæ voluntatis, extirpationem affectus honoris, & morbi ambitionis, carniſque ac ſanguinis, abſolutamque rationem obedientiæ, &c. non quidem ex proprio ſpiritu, ſed iuxta ſpiritum, & praxim P. N. Ignatij, ſemoto omni peregrino, & à noſtro Inſtituto alieno ſpiritu..

4 An credatur ſerio daturus operam, vt liberet Societatem à multis, quæ non conueniunt noſtro Inſtituto; noſquæ ita grauant, vt cogamur relinquere quæ ſunt noſtri Inſtituti propria. eiuſmodi ſunt Seminaria, Domus Conuictorum, Collegium pœnitentiariorum, intereſſe Inquiſitionis congregationibus ad iudicandum, & ſignaturæ pœnitentiariæ, & miniſterio examinandi contra formam noſtri Decreti.

5 An timeatur propenſus ad admittenda noua Collegia, cum iam adeo videatur Societas grauata, & oppreſſa multitudine Collegiorum, vt ſatisfacere oneribus ſuſceptis non poſsit.

6 An credatur diligenter curaturus, vt idonei operarij mittantur ad ſubleuandas Collegiorum neceſsitates, maxime tranſma-

rinas, vbi Societas grauiter laborat in obſeruatione Inſtituti, & alijs rebus, ob inopiam bonorum Superiorum, & operariorum. ne, quod ſæpè contigiſſe Prouinciæ conqueruntur, qui minime idonei, & ſufficientes ſunt, pro huiuſmodi mittantur.

7 An in modo procedendi cum alijs, & in gubernatione, ſi quam fortè in Societate exercuit, veritatem cum animi candore, ac religioſa ſimplicitate, ita colere ſtuduerit, vt ab omni humanæ artis ſuſpicione ſit penitus liber.

8 An communiter omnibus amabilem ſe præbuerit tam domi, quam foris, & in amando æqualitatem erga omnes ita ſeruauerit, vt non ſit deprehenſus in ſuſpicione acceptionis perſonarum, nec in agendo viſus ſit ſequi aut proprias paſsiones, aut illos reſpectus, qui vulgo humani, mundanive appellantur.

9 An ea humilitate animi præditus cognoſcatur, vt aliquorum defectuum admonitus, ſtudio eos corrigendi alios potius ædificauerit, quam aliqua auctoritate cum offenſione ſuorum eoſdem tegere velle ſolitus ſit; & an credatur futurus ſtrenuus, & vigilans, ac vacaturus gubernationi.

10 An in rebus tractandis propenſus ſit, & habeatur, ad quærendum, & ſequendum conſilia meliora Aſsiſtentium ſibi à Congre-

Ordo Decretorum in m.ſ.

gatione aſsignatorum: an verò tenacior ſit proprij iudicij, quam conueniat, & deceat ad prouocandos Aſsiſtentes, vt liberè dicant quod ſentiunt; & ad dandam illis ſpem, quod pondus rationum locum apud ipſum inueniet. Item, an curaturus videtur, ne Aſsiſtentes à ſe dimittantur.

11 Interrogare debent de ijs, quæ numero 2. cap. III. Exam. continentur, quatenus id facit ad auctoritatem Præpoſiti Generalis retinendam, & ad bonum delectum admittendorum.

12 An ſit plenus zelo perfectionis Noſtrorum, & magis addictus officio veri Paſtoris, quam induſtrius & practicus in exercendis per ſe, aut alios, litibus ac negotijs temporalibus, & in exigendis pecunijs, & ex alijs Prouincijs in alias transferendis, cum ob eam cauſam vbique Societati noſtræ apud Principes vtriuſque ſtatus nota inuratur, & periculum ſchiſmatis idcirco Societati extitiſſe compertum ſit.

Forma Decreti electionis hæc fuit.

Decretum electionis.

CVm in plena, & legitima Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R.P. Euerardum Mercurianum nominauerit, & elegerit, ego Ioannes de Polanco, Vicarius

auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & Vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. Euerardum in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Romæ in ædibus Societatis Ieſu. Die 23. Aprilis. M. D. LXXIII.

Ioannes de Polanco.

DECRETA

TERTIÆ CONGREGATIONIS generalis poſt electionem.

I.

PRopoſitum fuit, an Procuratores, qui venerant ad negotia tractanda poſt electionem, vocandi eſſent, & quo ordine ſedere deberent. Et declaratum eſt, eos debere vocari. & vocati ſunt P. Ignatius Martinez Procurator Indiæ & Braſiliæ, & P. Richardus Tectorius Procurator Poloniæ, qui ante Congregationem à P. Vicario vocatus fuerat. præter quos duos nulli alij Procuratores aderant, Et præterea decretum fuit, vt iuxta Decretum CVI. Secundæ Congregationis poſt electionem, P. Ignatius profeſſus quatuor votorum inter Electores ordine antiquitatis ſuæ profeſsonis, & P. Richardus profeſſus trium votorum poſt omnes Electores ſederent. Et vt ſuffragium haberent ad omnia, præter- Dec. 2. Procuratores poſt electionē vocati. Quo loco ſedeant. Ad quæ ſuffragium habeant.

quam ad electionem Aſsiſtentium, quam ad ſolos Præpoſiti Generalis Electores pertinere, docet Conſtitutio v. cap. ix. P. §. 3.

I I.

Dec. 3. Locus Vicarij in Congregatione poſt electionem.

QVæſitum fuit, an P. Polancus, qui Vicariatus officio defunctus fuerat, ad Congregationem vocari, & vbi ſedere deberet. Conſtitutum autem fuit, vt deinceps non ſolum ipſe, ſed quicunque Vicarius Generalis poſt obitum Præpoſiti extitiſſet, poſt electionem noui Generalis Præpoſiti ſequentis ad Congregationem accederet, & locum inter Prouinciales iuxta antiquitatem ſuæ profeſsionis haberet, quemadmodum etiam de Aſsiſtentibus Decreto iv. Secundæ Congregationis poſt electionem decretum fuit.

I I I.

Dec. 5. Deputati ad ſecernendum ex quibus eligendi.

QVeſitum eſt, an eſſent deputandi aliqui ad videnda ea quæ afferentur, vt ſecernerent, quæ ad Generalem Præpoſitum eſſent reijcienda, & quæ ipſi Congregationi proponenda. Decretum autem fuit deputandos eſſe, & quidem numero quinque, & præcipue ex ordine Prouincialium, & Aſsiſtentium, alijs interim etiam non excluſis; & quidem ex ijs, qui ex diuerſis nationibus veniſſent; & cum eadem poteſtate, quam illis. v. Decretum Secundæ Congregationis poſt electionem tribuit. Ceterum horum electio

 Ordo Decretorum in m.ſ.

in ſequentem diem reiecta fuit.

IV.

QVæſitum etiam fuit, an eſſent deputandi, qui Formulam eligendi Generalem Præpoſitum in actis Secundæ Congregationis electionem præcedentibus contentam examinarent & emendarent, & ad Congregationem referrent, ſi quæ immutanda iudicarent: quandoquidem illa non omnino confirmata fuit, niſi vſque ad hanc Congregationem iuxta Decretum LXIX. Secundæ Congregationis poſt electionem. Et decretum fuit deputandos eſſe quinque, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis: qui ad hoc munus P. Iacobum Mironem, P. Plazam, P. Franciſcum Adornum, P. Balduinum, & P. Claudium nominauit.

Dec. 6. Deputati pro Formula eligendi Generalis ſecundæ Congreg.

V.

PRopoſitum fuit, an P. Petrus Caniſius, qui à ſummo Pontifice Romam accerſitus fuerat, ad Congregationem eſſet admittendus; & quo loco collocandus. Decretum autem fuit, vt ex quadam æquitate admitteretur, cum præſertim non paruam vtilitatem negotijs tractandis afferre poſſet; & vt ſederet poſt Prouinciales iuxta ordinem ſuæ profeſsionis. Verum vt hoc factum non traheretur in exemplum, nec ipſe ad electionem Aſsiſtentium ſuffragium haberet, iuxta Conſt. IX. P. c. 1. §. 3.

Decr. 8. P. Caniſius extra ordinem admiſſus ad Congreg.

Propoſi-

VI.

Dec. 9. Definitores non eligendi niſi res vigeat

PRopoſitum fuit, an ſtatim Definitores conſtituendi eſſent, ad quos Congregatio reijceret quæcumque reijcienda iudicaret, vt citius negotia omnia expediri poſſent. quot item illi, quales, hoc eſt quibus ex nationibus, & quando conſtitui deberent. Decretum autem fuit, nihil de Definitoribus conſtituendis agendum eſſe, niſi poſtquam rerum tractatio ad id faciendum inuitaret, vel vrgeret.

VII.

Dec. 11. Deputati ad officium Vicarij, & annuas ſcribendas, & ad Formulam Cong. Prouincialis.

PRopoſitum fuit, an aliqui eſſent deputandi, qui officium Vicarij Generalis, formulam Congregationis Prouincialis, & rationem conſcribendi annuas literas examinarent & emendarent. Decretum autem fuit, vt duplex fieret deputatio ad arbitrium P. Generalis: altera quidem ad officium Vicarij, & modum conſcribendarum annuarum; altera vero ad Formulam Congregationis Prouincialis examinandam & emendandam: ita vt illi in Congregatione promulgarentur, vt ad eos quicumque vellent, deferre poſſent quod ad rem hanc pertinere iudicaretur: ipſi vero confectum opus Congregationi dijudicandum, & approbandum proponerent.

Propo-

VIII.

PRopoſitum etiam fuit, de alia deputatione facienda ad examinandum ſi quid in Concilio Tridentino reperiretur, quod noſtris Conſtitutionibus aduerſari videretur, & de quo declaratio, aut etiam diſpenſatio à ſummo Pontifice peti deberet. Et placuit, vt ijdem quibus in ſecunda generali Congregatione Decr. VIII. hoc munus commendatum fuerat, id etiam nunc expedirent; & quæ tunc annotata fuerant, nec tamen ad Congregationem relata, ea diligenter inſpicerent (adiungendo illis, ſi quos P. Generalis adiungendos eſſe iudicaret, in eorum qui deerant locum, aliquos alios) & quæ perfeciſſent Congregationi proponerent.

Dec. 12. Deputatio pro ijs quæ in Cõſtitutionibus diſſident, à Concilio Tridentino.

IX.

PRopoſitum item fuit, an aliqui alij deputandi eſſent ad acta primę & ſecundæ Congregationis poſt electionem reuidenda, & Canones ex actis primæ Congregationis conficiendos. Et placuit vt fieret huiuſmodi deputatio ad arbitrium P. Generalis: & vt ex illis duabus & pręſenti Congregationibus Canones, qui ad obſeruationem & praxim communem pertinere poſſent, deſumerentur, & ſeorſim imprimerentur; ac ſoli vulgarentur: reliqua verò Congregationum acta & decreta aſſeruarentur.

Dec. 15. Deputati ad acta I. & II Congregat.

Canones triũ Congregationum.

Quoniam

X.

Dec. 17. Aſſiſtens pro Gallia & Flādria poſtulatus.

QVoniam Prouincia Aquitaniæ peculiarem Aſſiſtentem à Germaniæ Aſſiſtente diuerſum pro Galliarum & Flandriæ prouincijs ſibi deſignari poſtulabat: propoſitum fuit an numerus Aſſiſtentium, qui hactenus quatuor fuerunt, vno addito augeri deberet. Et prolatis pro parte affirmante rationibus, res in ſequentem diem dilata fuit.

X I.

Dec. 18. Aſſiſtentium officium.

DEinde cum de officio Aſſiſtentium conficiendo actum eſſet, placuit Congregationi, vt officium hoc ex Conſtitutionibus, Decretis, & praxis obſeruatione deſumeretur, & ad illud conficiendum, & de eo Congregationi referendum, aliqui Patres pro iudicio R. P. Generalis deputarentur.

X I I.

Dec. 19. Aſſiſtentium ſubſtituti.

PRæterea quæſitum fuit, an Subſtituti Aſſiſtentium eligi deberent, quemadmodum in Congregationibus Prouincialibus fieri conſueuit: vt ſi contingat aliquem Aſſiſtentem deeſſe, non deſit qui auctoritate Congregationis quam primum illi ſubſtituatur. Et reſponſum fuit, nullos eligendos eſſe ſubſtitutos huiuſmodi. verum ſeruandas eſſe Conſtitutiones, & Decreta Congregationum, in quibus abunde proſpectum eſſe videtur omnibus caſibus, qui circa Aſſiſtentes euenire poſſent.

Propoſi-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

XIII.

PRopoſitum fuit, an in negotijs agitandis prius deliberationes audiendæ eſſent: & cum primum omnes dixiſſent, tum demum colligerentur ſuffragia. tum an ſuffragijs ſecretis nonnunquam agendum eſſet, tametſi de perſonis non tractaretur. Et reſponſum fuit, nihil eſſe immutandum circa deliberandi modum; verum priſtinam, & vſitatam conſuetudinem ſeruandam eſſe. Dec. 21. Suffragia ſecreta.

XIV.

DE quinto Aſsiſtente Galliarum prouincijs deſignando, quod præcedenti Decreto XVII. propoſitum fuerat, cum in vtramque partem diligenter agitatum fuiſſet, tandem Congregatio fere omnium conſenſu decreuit, numerum quatuor Aſsiſtentium modo non eſſe augendum. Dec. 22. Aſſiſtens Gallijs non dum conceſſus.

XV.

QVæſitum præterea fuit, an terminus aliquis præſcribendus eſſet, intra quem Patres afferrent ad Deputatos, de quibus Decreto v. actum fuit, quæcunquæ vellent. & decretum eſt, dandam eſſe craſtinam diem ad excipienda à Deputatis quæcunque illis offerrentur, & vt ex illis contextus quam primum fieret. Nec ideo tamen reijciendum eſſe, ſi quid deinceps afferretur. Non enim claudendam ianuam proponendi durante Congregatione Patres cenſuerunt. Dec. 25. Tempus deferendi ad Deputatos

XVI.

D. 26. Bonorum diſtributio in Prouincijs.

CVm in proxima præcedenti Congregatione Decr. XXVIII. conſtitutum fuiſſet, quomodo bona ex patrimonijs Fratrum noſtrorum prouenientia, qui ea in ſubſidium Societatis dare cupientes, Præpoſiti Generalis iudicio diſpenſationem relinquunt, diſtribuenda eſſent; nec tamen incommoda illa, ad quæ anteuertenda Decretum illud factum fuerat, ſublata eſſe experientia docuiſſet: quæſitum fuit, vt verba illa I. cap. III. P. Conſtitutionum (*in eadem Prouincia*) clarius explicarentur. Et cum res diu multumque agitata fuiſſet, tandem decretum fuit, per eandem Prouinciam intelligendam eſſe Prouinciam, in qua ſunt ipſa bona; non autem, in qua quis in Societatem ingreditur, aut verſatur: ſumpto tamen Prouinciæ nomine more Societatis, prout ſcilicet vni Præpoſito Prouinciali ſubeſt: & in huiuſmodi Prouincia tantum, & non alibi, bona illa diſtribui debere. Quod ſi in eadem Prouincia ſint plura dominia diuerſis Principibus ſubiecta, adiecit Congregatio, diligenter ſeruandam eſſe eandem Conſtitutionem, vt ſcilicet in transferendis huiuſmodi Fratrum noſtrorum bonis ex vno dominio in aliud eiuſdem Prouinciæ Societatis, ratio haberetur Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne in eis cauſa vlla offenſionis detur; ſed ad

maiorem

 Ordo Decretorum in m. ſ.

maiorem ædificationem omnium, & ſpiritualem vtilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. Præter hæc autem ſi quæ aliæ difficultates orirentur, Congregatio declarauit, eas omnino prudentia & auctoritate R. P. Generalis eſſe ſubmouendas.

De ijs verò bonis, quæ hactenus vni Prouinciæ, vel loco ex alia Prouincia applicata fuerant, necdum tamen extracta, Congregatio iudicium & diſpoſitionem illorum, prudentiæ ac arbitrio R. P. Generalis relinquendam eſſe cenſuit, vt ipſe habita ratione maioris ædificationis omnium, & communioris boni, id exequatur, quod ad maiorem Dei D. N. gloriam pertinere exiſtimauerit, ſiue vt ad eum locum, cui applicata fuerunt, exportentur; ſiue vt in eadem Prouincia, vbi adhuc reperirentur, vel in noſtræ Societatis, vel externos pauperes diſtribuantur.

XVII.

D. 27. Domus Profeſſæ erigēdæ.

PRopoſitum fuit, an Domus Profeſſorum in magnis Ciuitatibus, quæ Societatem habere deſiderant, erigi deberent: & an curandum eſſet vt plures Domos profeſſas, & pauciora Collegia haberemus. Congregatio autem totum hoc negotium R. P. Generali commiſit: eidemque commendandum cenſuit, vt erigendis huiuſmodi Domibus

applicaret

applicaret animum. ipſius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum reliquit, quo id effici deberet. eique interim ſerio commendauit, vt iuxta Decr. xi. Congregationis 11. poſt electionem, potius applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admiſſa, quam ad noua admittenda.

Aſſiſtentes ad plura medietate ſuffragia.

Die 1x Maij mane ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium, iuxta Decretum xxvii Secundæ Congregationis poſt electionem, electi ſunt Aſiſtentes; in primo pro Germaniæ & Galliæ Prouinciis electus eſt P. Oliuerius Manaræus, Rector collegii Pariſini: in ſecundo ſeorſum pro Portugalliæ & Indiæ orientalis ac Braſiliæ Prouinciis P. Petrus Fonſeca: in tertio pro Hiſpaniæ, Peru, & nouæ Hiſpaniæ Prouinciis P. Ægidius Gonzalez, Prouincialis Caſtellæ abſens in itinere Demum pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis P. Benedictus Palmius, qui R. P. Franciſci Borgiæ piæ memoriæ Aſiſtens quoque fuerat.

Admonitor ad plura.

In Admonitorem autem electus eſt eadem die à prandio P. Oliuerius Manaræus Aſiſtens, ſimili ſcrutinio ad plura ſuffragia.

XVIII.

Dec. 28. Definitores ſex ad plura ſuffragia.

Actum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commiſiſſet. Et placuit ſex nunc eligi iuxta Decretum xxxvii. Secun-

dæ

 Ordo Decreto-rum in m. C

dæ Congregationis poſt electionem. Et die ſequente x. Maij per ſcrutinium ad plura ſuffragia electi fuerunt P. Alfonſus Salmeron, Prouincialis Neapolitanus, P. Ioannes de Polanco, P. Hieronymus Natalis, P. Benedictus Palmius Aſſiſtens, P. Michael Torres, P. Oliuerius Manaræus Aſſiſtens. & quidem cum eadem poteſtate, quam ſuis Definitoribus ſecunda Congregatio generalis Decret. XLVI. tribuit.

XIX.

Dec. 29. Bonorum abdicatio.

QVæſitum fuit, quomodo locus ille cap. IV. Exam. §.2. de promiſſione abdicationis bonorum, quæ poſt primum probationis annum fieri debet, intelligendus ſit: cum executio illius Conſtitutionis quibuſdam dura eſſe, & quibuſdam in locis non obſeruari videretur. Declarauit autem Congregatio, actum illum, quo qui in Societatem admittitur, promittit ſe poſt primum annum bona ſua diſtributurum, neque votum eſſe, neque ſolum propoſitum; ſed ſimplicem promiſſionem, conditione illa, ſi ille perſeuerauerit, & Superior illi iniunxerit, affectam. Conſtitutionem vero ipſam nec duram eſſe, nec obſeruatu difficilem; ac proinde diligenter vt ſonat obſeruandam eſſe. Conſtitutionis autem praxim iudicio Præpoſiti Generalis, qui quod ad maius Dei obſequium pertinet intuebitur, relinquendam.

M Pro-

XX.

Dec. 30. Collegiorum multiplicitas.

PRopoſitum fuit, an Decreto aliquo multiplicitas Collegiorum deinceps interdicenda eſſet; ſaltem ad aliquod certum tempus: quandoquidem ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuit: Et re diligenter diſputata, ſtatuit Congregatio, nihil noui iam eſſe decernendum; ſed ſerio rogandum eſſe R. P. Generalem, & illi ſtudioſe commendandum, (quemadmodum etiam rogauit, & commendauit) vt Dec. XI. ſecundæ Congregationis poſt electionem deinceps ſeruari curet.

XXI.

Dec. 31. Profeſsi quatuor votorum quibus ſubſint.

QVæſitum fuit, an Profeſſi trium votorum, ſeu non Profeſsi, Profeſsis quatuor votorum præeſſe poſsint; & hi viciſsim illis obedire teneantur, cum in ijs locis verſantur, vbi illi Superiores ſunt. Et cum res diligenter fuiſſet diſputata, declarauit Congregatio, tales ſiue Profeſſos trium votorum, ſiue non Profeſſos, cum Rectores, vel Miniſtri ſunt, (Sacerdotes tamen) Profeſsis quatuor votorum, qui apud illos verſantur, ſeu etiam diuertant ex itinere, iuxta regulæ communis præſcriptum præeſſe poſſe, ac etiam debere; & viciſsim hos ad obedientiam illis præſtandam, ac ſubiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præſunt, ordinem ac regulas teneri: quemadmodum & Conſtitutionibus

ipſis,

Ordo Decretorum in m.ſ.

ipſis, , quæ ſubordinationem membrorum, & vnitatem capitis in gubernatione vehementer commendant, conſentaneum eſt, & congruus ordo in omni bene inſtituta Communitate neceſſarius maxime requirit. Hæc autem neque Decreto XXVIII. tit. II. primæ Cōgregationis, neque Decl. III. cap. VIII. P. §. I. quicquam aduerſari. quæ cum decernit, ne profeſsi trium votorum, aut alij non profeſsi, profeſsis quatuor votorum præeſſe poſſint, de præſidentia in Domibus Profeſsis, vel integris Prouincijs, vbi ſubditos communiter profeſſos eſſe quatuor votorum oportet iuxta Conſtitutiones, intelligendum eſt.

Interceſſerunt autem quidam ex Patribus, & admiſſa eſt interceſſio, vt die ſequenti de eadem re de integro tractaretur. Verum cum res iterum diligenter diſputata fuiſſet bidui ſpatio, tandem id ipſum die XXVII. Maij confirmatum fuit: & iuxta prædictam explicationem deinceps intelligendam eſſe, ac obſeruandam Declarationem illam III. cap. VIII. P. Congregatio decreuit.

XXXII.

Dec. 32. Coadiutorum pilei.

CVm quæſtio de pileis Coadiutorum temporalium, de qua in prima Congregatione actum fuerat, iterum propoſita fuiſſet. decretum fuit, vt R. P. N. Generali, qui quod vnicuique Prouinciæ expedierit, iudicabit, totum negocium relinqueretur: ſic tamen vt

iuxta Decretum XVI. tit. VI. primæ Congregationis, diſtinctio inter ipſos & noſtros Sacerdotes, ac ſęculares etiam homines ſeruaretur.

XXIII.

Dec. 33. Cõſtitutiones non delendæ. CVm quidam ex Patribus propoſuiſſent, vtrum Conſtitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob cauſas in praxi non ſunt, expungendæ eſſent: Reſponſum eſt, nulla ratione id faciendum eſſe; ſed potius oportere, vt omnes inuiolatæ permaneant, vt quales à ſanctæ mem. R. P. N. Ignatio acceptæ ſunt, tales identidem ad poſteros tranſmittantur: notandum tamen eſſe aliqua ratione, quod non obſeruandum eſſe Congregatio iudicaret.

XXIV.

Dec. 35. Conuictores. PRopoſitum fuit, vtrum Conuictores, qui in Collegio Germanico aluntur proprijs ſumptibus cum alumnis Germanis, retinendi eſſent deinceps, an potius dimittendi. Decretum autem fuit, hoc totum negotium iudicio & arbitrio R.P.N. Generalis relinquendum eſſe, quemadmodum ad eius etiam gubernationem pertinet: ſic tamen, vt ſi iudicaret Societatem ab eo onere liberandam eſſe, Congregationis auctoritate vti ad id poſſit.

XXV.

Dec. 37. Quę eleemoſynæ admittendę in Collegijs. QVæſitum fuit de intelligentia, & vſu Cõſtitutionis II. cap. IV. P. §. 6. in qua dicitur, nec eleemoſynas, nec dona vlla admittenda

Ordo Decretorum in m.ſ.

mittenda eſſe in ijs Collegijs, quæ XII. Scholaſticos, præter Præceptores, ex proprijs reditibus alere poſſunt. Et quoniam finis illius Conſtitutionis eſt populi ædificatio, declarauit Congregatio, ad huius finis normam, tam intelligentiam, quam praxim Conſtitutionis exigendam eſſe. iudicio autem, & arbitrio R. P. Generalis relinquendum, vt habita ratione finis, & Conſtitutionis vſum præſcribere, & interpretari eandem, & ſi opus eſſet diſpenſare etiam poſſet.

XXVI.

Dec. 41. Verſiones latinæ recognoſcendæ.

CVm duæ iam extent Latinæ Conſtitutionum editiones, & in multis ab inuicem diſcrepent: poſtulatum eſt à quibuſdam Patribus, vt ſtatueretur à Congregatione, vel primam, vel certè ſecundam editionem eſſe verum originale Conſtitutionum; ne poſt hac recurrendum ſit ad exemplar Hiſpanicum, quod cum impreſſum non ſit, nec omnibus commune, poſſet fortaſſe ſucceſſu temporis facilius immutari. Decreuit autem Congregatio, vt deputarentur aliquot Patres arbitrio R. P. Generalis, qui has duas verſiones inter ſe, & cum autographo, acceptis ab alijs Patribus, quas ad eos afferrent obſeruationibus, primo quoque tempore diligenter conferrent, & poſteriorem verſionem examinarent, vt illa tanquam vulgata, & qua omnino vtendum ſit, à Congregatione probetur. Au-

tographum porrò Hiſpanicum conſeruãdum eſſe; & ad illud, ſi qua in re R. P. Generali, vel Congregationi videretur, pro explicatione recurri poſſe, conſtitutum fuit. Deputauit autem R. P. Generalis ſequentes Patres, ſcilicet P. Iacobum Mironem, P. Michaelem Gouiernũm, P. Petrum Ribadeneyra, P. Paulum Hoffæum, P. Dionyſium Vazquez, P. Antonium Poſſeuinum.

XXVII.

Dec. 42. An Summariũ emendandum.

CVm propoſitum fuiſſet, an Regulæ generales, quæ incipiunt, *Summa ſapientia* examinari, & emendari deberent, ſi qua emendatione opus eſſet, vt emendatæ nomine Congregationis ab omnibus obſeruandæ promulgarentur. Decretum fuit, vt R. P. Generalis cum ſuis Aſsiſtentibus hoc totum negotium ab vniuerſa Congregatione commendatum haberet, habita ratione Decr. LXXVI. ſecundæ Congregationis, quoad eius fieri poſsit, & executioni mandari curaret.

XXVIII.

Dec. 43. Formula celebrandi cõtractus.

QVoniam formula celebrandi contractus ex Bulla Pij V. deſumpta, in quibuſdam locis multas affert difficultates, & multa incommoda: quæſitum fuit, vt alia expeditiore, & commodiore formula iſtis incommodis occurreretur. & res tota R. P. Generali commiſſa eſt: qui iudicabit, an alia ratio ineundi contractus à Sede Apoſtolica peti, & quanta po-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ta poteſtas Prouincialibus ad celebrandos contractus concedi debeat.

XXIX.

PRopoſitum quoque fuit, vt conficeretur Methodus agendi de negotijs poſt electionem, & eligendi Aſsiſtentes, capiendique informationes ad eos eligendos, pro futuris Congregationibus, vt celerius, & expeditius omnia tranſigerentur. Commiſſum autem fuit à Congregatione R. P. N. Generali, vt collectis à Patribus congregatis, ſi quid in ea re annotaſſent, ſuo commodo prædictam Methodum conficiat, futuræ Congregationi proponendam.

Dec. 44. Formula agẽdi poſt electionem.

XXX.

CVm in plena Congregatione legerentur illa, quæ Deputati ex Concilio Tridentino noſtris Conſtitutionibus, & priuilegijs repugnare annotarant: decretum fuit, vt R. P. Generalis, primo quoque tempore opportuno relaxationem illarum derogationum curaret.

Dec. 45. Quæ Conſtitutiones repugnent Concil. Trid.

XXXI.

CVm fuiſſet lectus Ordo Nouitiorum in Congregatione, placuit Congregationi, vt tam Ordo iſte, quam Magiſtri Nouitiorum officium, ad R. P. Generalem reijceretur; cum vtrumque ad regulas & gubernationis rationem pertineat.

Dec. 46. Ordo Nouitiorum, & Magiſtri officiũ.

XXXII.

Dec. 47. Congregatio diſſoluenda.

CVm Prouinciales vltramontani, ſuo & ſociorum nomine, vrgerent vt Congregatio hac hebdomada diſſolueretur; & quæcunque intra illud tempus expediri poſſent, expedirentur: reliqua verò, ſi qua ſupereſſent, ad R. P. Generalem cum Aſſiſtentibus conficienda reijcerentur. viſum eſt Congregationi, vt ad proximum diem Sabbati, vel Dominicum, qui erit XIV. Iunij, finiretur (ſic tamen vt intercedi poſſet, ſi neceſſitas alicuius rei grauis ita poſtularet) & ſimul Definitorũ poteſtas expiraret, quemadmodum in ſecunda Congregatione Decr. LXIII. factum fuit. Intra hoc vero tempus Patres afferrent, ſi quę præterea afferenda iudicarent, & illa omnia expedirentur, quæ Congregationis auctoritatem neceſſario requirunt: reliqua P. Generali conficienda relinquerentur; ita tamen, vt ſecundum Societatis morem cum Aſſiſtentibus ea tractaret.

XXXIII.

Dec. 53. Deputationes non expeditæ.

QVæſitum fuit, quid faciendum eſſet de varijs deputationibus ſuperius factis, cum nec dum expeditæ eſſent, nec facile expediri poſſent, niſi Congregatio diu protraheretur. Et decretum eſt, vt quæ pertinent ad conficiendum officium Aſſiſtentium, & formulam ſcribendi emendandam, R. P. Generali relinquerentur, vtpote ad regulas pertinentia.

 Ordo Decretorum in m.ſ.

nentia. Canones quoque ex actis trium Congregationum generalium poſt electionem idem extrahi curaret, nulla facta ſenſus mutatione. In difficultatibus etiam Conſtitutionum declarandis, auctoritate tantum ſua ordinaria vteretur. Formula tamen Congregationis Prouincialis, & Vicarij officium, & Canones ex actis ante electionem deſumpti in Congregatione legerentur, & ab ea probarentur. quod & factum eſt.

Canones triũ Congregationum.

Formula Cõgregationis Prouincialis.

X X X I V.

Qvæſitum etiam fuit, quid decernendum eſſet de ſecunda Conſtitutionum editione, de qua Decr. XLI. & decretum fuit, vt hæc ſecunda editio, quæ cum exemplari Hiſpanico magis conuenire inuẽta eſt, deinceps pro communi, & vulgata haberetur in Societate, ſaltem donec ſequens futura Congregatio aliud ſtatuerit.

Dec. 54. Vulgata editio.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

X X X V.

Decretum fuit, ne deinceps proceſſiones à Noſtris fierent; liberam tamen R. P. Generalis haberet facultatem diſpenſandi circa quaſcunque proceſſiones retinendas, & inſtituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum

Dec. 57. Proceſſiones.

rum ædificationem, præſertim vbi vſu receptę ſunt, & maxime inter hæreticos, & vbi conuerſioni infidelium datur opera, expedire videret. Omni autem ſtudio, & diligentia priuilegium aliquod à ſummo Pontifice impetrandum eſſe, quo à publicis Ordinariorum proceſſionibus eximeremur. Quod priuilegium ſi obtineri non poſſet, vel quandiu non obtineretur, & Noſtri ad publicas ſuplicationes procedere cogerentur, ſuperpelliceis vtendum eſſe, vt ſicut in habitu ſequi debemus, ita etiam in huiuſmodi proceſsionibus communem honeſtorum Clericorum morem ſequeremur. De loco tamen, & ordine procedendi, relinquendum eſſe eorum, qui Noſtros ad proceſsionem vocarent arbitrio ac diſpoſitioni, conſtitutum fuit.

Cum autem ſequenti die quidam ex Patribus in Congregatione interceſſiſſent, ne hoc præſenti anno Romana proceſsio abrogaretur: admiſſa fuit interceſsio, vt poſtridie ea de re ageretur: & tunc etiam decretum fuit, vt omnino intermitteretur. Verum ſummus Pontifex hoc audiens, mandauit ne Romæ præteriretur deinceps, nec rationes nomine Congregationis illi XXVII. Maij propoſitas admiſit. Ab obligatione tamen publicarum ſupplicationum ſe nos liberaturum promiſit, ne ſcilicet ab Epiſcopis ad eas cogi poſſemus. Voluit etiam, vt Romæ ſacrum cantaretur

diebus

 Ordo Decretorum in m.ſ.

diebus Dominicis, & Feſtis, ſicut hactenus factum eſt; ſeruatis tamen in modo & ratione cantus noſtris Conſtitutionibus.

XXXVI.

CAntus in eccleſijs Societatis inductus talis ſit deinceps, qualem Declar. III. cap. VI. P. §. 4. B. præſcribit; nempe deuotus, ſuauis, & ſimplex, non figuratus, vel firmus; & in ijs tantũ locis retineatur, vbi per Noſtros, non admiſsis externis, commode exerceri poteſt, & finis, quem prædicta Conſtitutio proponit, & iuxta Decr. XXII. ſecundæ Congregationis conſequitur. locum tamen habeat diſpenſatio, præſertim inter hæreticos, & infideles, quo ad inductionem, retentionem, modum, & qualitatem cantus, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis. Dec. 58. Cantus in Eccleſijs.

XXXVII.

AD Religioſam diſciplinam, & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus, & profectionibus Noſtri, quos ipſorum Superiores id præſtare poſſe iudicauerint, pedeſtri itinere, in toto vel in parte, vtantur. & ob eam cauſam R. P. Generalis eam hac in re moderationem per ſe, & ſuos Prouinciales adhibebit, quæ Societatis noſtræ Inſtituto conſentanea ſit: curabitque, vt in equitando ſolius neceſsitatis ſiue perſonæ, ſiue negotiorum (quam Superiores mittentes iudicabunt) ratio habeatur. Dec. 59. Iter pedeſtre.

Regula

XXXVIII.

Dec. 60. Menſa priuata Superiorũ.

REgula illa de ſeparata menſa Superiorum, cuius mentio habetur in prima Congregatione tit. IV. Dec. V. de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non iudicatur excludendam eſſe antiquam illam conſuetudinem, à Patribus Generalibus cum ratione obſeruatam tam in ſua menſa, quam vt etiam cum alijs ex cauſa diſpenſetur, prout in Domino magis expedire exiſtimauerit ipſe R. P. Generalis.

XXXIX.

Dec. 61. Diſtributiones bonorum non fiant ſine Generali.

LIcet Noſtris, qui de ſuis bonis ſunt diſpoſituri, integrum ſit pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcunque alijs de legitima parte, & alijs bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi prius, Societatem ipſam ad ea bona nullum ius habere. Nullæ tamen huiuſmodi pactiones deinceps ineantur, niſi prius Generalis Præpoſitus de conditione fratris, de cuius legitima parte vel bonis agitur, & de re tota diligenter informetur; & vniuerſa huius rei praxis ex illius iudicio, & gubernatione exerceatur.

XL.

Dec. 62. Suffragia pro Noſtris defunctis.

IN ſingulis Prouincijs ſeruetur mos antiquus in ſuffragijs faciendis pro ijs qui in Prouincia moriuntur, vt ſcilicet in eo loco, vbi quis deceſſerit, ſinguli Sacerdotes tria

ſacra,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ſacra, & ſinguli fratres tres coronas, in alijs vero eiuſdem Prouinciæ locis, duo ſacra faciant, & duas coronas recitent. Pro alijs autem, qui extra Prouinciam obeunt, ſinguli Sacerdotes cuiuſuis Prouinciæ ſemel in quauis hebdomada Miſſæ ſacrificium offerant, & ſinguli fratres vnam coronam recitent. Præterea de obitu cuiuſque, vt hactenus factum eſt, ſignificetur extra Prouinciam per vniuerſam Societatem, vt vbique omnes illius animam Domino Deo commendent, Sacerdotes quidem in Miſſis, vel per collectam, vel alia ratione; alij vero in ſuis precationibus pro vniuſcuiuſque deuotione.

X L I.

Domus profeſſæ fundatorem habere poſſunt, quemadmodum & Collegia. Fundator autem profeſſæ Domus ille cenſeri debet, qui dat Eccleſiam neceſſarijs rebus ad cultum Dei ornatam: præterea Domum ſupellectili domeſtica, & libraria ſufficienter inſtructam. Pro huiuſmodi autem fundatore ea ſuffragia in ipſa Domo, & Prouincia in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Conſtitutio IV. P. cap. I. pro Collegiorum fundatoribus in tota Societate exhiberi præſcribit, excepta candelæ traditione.

Dec. 63. Domus Profeſſæ fundator.

XLII.

Dec. 66. Admonitor ſi foras mittatur

SI contigerit Admonitorem Præpoſiti Generalis alio mitti, poterit quidem alius illi ab ipſo Generali ſubſtitui, ſi ad breue tempus tantum ſit ille abfuturus. In caſu autem mortis, & diuturnæ abſentiæ, eadem in alio ſubſtituendi ratio ſeruetur, quam in Aſſiſtentium ſubſtitutione Conſtitutio IX. P. cap. VI. §. 3. & Decretum VIII tit. VI. primæ Congregationis ſeruandum eſſe præſcribit.

XLIII.

Dec. 67. Collegia non bene fundata.

COllegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur; vel quia nondum plene conſtituta ſunt, licet ſint inchoata; vel quia ædificandi neceſſitas non patitur Noſtros legere, nec ſcholaſticos noſtros illic ali; R. P. Generalis iudicabit an, & quamdiu ex eleemoſynis, vel ex reditibus viuere debeant, & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. neque enim hic caſus idem eſt cum illo, qui in Decreto XC. ſecundæ Congregationis continetur.

XLIV.

D. 68. Procurator Generalis admittatur ad Congregationem.

PRocurator Generalis Societatis noſtræ, qui Romæ fuerit Congregationis tempore, ad Congregationem generalem deinceps admittatur poſt electionem Præpoſiti Generalis, vt potè qui ad tractanda negotia vtilis eſſe poſſit.

Si qui

X L V.

SI qui ex Noſtris ad Carthuſienſium Ordinem tranſirent, & redire ad Societatem denuo vellent, non tenetur Societas eos recipere ex ratione ſui Inſtituti. Dec. 69. Tranſeuntes ad Carthuſiã.

X L V I.

VErba illa, *Tum ſi quem ſciam id curare* &c. addita ſecundo voto ſimplici, quod Profeſſi emittunt poſt profeſſionem; reponantur poſt ſequentem promiſsionem de non prætendenda prælatione aliqua extra Societatem, in hunc modum: *Tum ſi quem ſciam aliquid prædictorum duorum curare, vel prætendere*, &c. vt ita vtrunque complectantur, ſcilicet quod de prælatione in Societate, & extra Societatem dicitur. Dec. 70. Votum de dignitate.

X L V I I.

R. P. N. Præpoſitus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores noſtri, qui interpretantur Ariſtotelem, non niſi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Chriſtiana dogmata impiè ſcripſerunt, & maxime ad ea impugnanda quæ Chriſtianæ veritati aduerſentur: & ita philoſophiam interpretentur, vt veræ Theologiç Scholaſticæ, quã nobis cõmendant Conſtitutiones, ancillari, & ſubſeruire faciãt. Dec. 72. Ariſtotelis interpretes.

X L V I I I.

SArdiniæ Procurator ſine alia Congregatione prouinciali, cui non poteſt intereſ- Dec. 73. Procurator Sardiniæ, & Indiarum.

ſe vt

Ordo Decretorum in m.ſ.

ſe vt plurimum, poſsit venire ad Generalem, & ad alia ius habere ſuffragij, præterquam ad Generalis, & Aſsiſtentium electionem. Simili modo ex Luſitania pro India & Braſilia, & ex Bætica pro Perù & noua Hiſpania, Procuratores mitti poſſent, ſi alij electi non ſufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis prouincialis Luſitaniæ, & Bæticæ. Ex Polonia etiam admittatur Procurator ad Congregationem prouincialem Auſtriæ, ſi V. Prouincialis iudicauerit ad eam non poſſe venire ſuos Rectores: & ad generalem etiam venire poterit, vt alii ſupradicti, ſi Congregationi Auſtriæ videbitur expedire. Et hæc intelligantur, quandiu Sardinia & Polonia non fient ſeparatæ Prouinciæ. In Polonia autem, & Sardinia eligetur Procurator à Viceprouinciali, & Conſultoribus, ac Profeſsis quatuor votorum, qui in eo loco fuerint, vbi V. Prouincialis erit. In Bætica autem, & Luſitania ipſa Congregatio Prouincialis eliget.

Decretum Tertiæ Congregationis generalis quod in Actis non eſt inſertum, ſed in Archiuio repoſitum.

De bonis extra Prouinciā diſtribuendis, facultas, Generali conceditur.

CVm die XIV. Iunij ageretur de grauiſſimis neceſſitatibus Collegij, & Domus Romanę, ob contra ita multa debita, & ſummam diffi-

Ordo Decreto-rum in m.ſ.

difficultatem in tanta multitudine alenda, & de modo aliquo adhibendi remedium quæreretur: Decreuit Congregatio, vt R. P. Generalis deputaret aliquos, qui iſta inſpicerent, & de remedio conſultarent, ac in Congregatione referrent. Ipſe vero deputauit Patres Aſſiſtentes, & omnes Prouinciales, vt viderent, quænam ratio iniri poſſet, vt Collegium Romanum ære alieno liberaretur, & in futurum prouideretur vnde ſuſtētari poſſet. Conuenerunt igitur Patres Deputati, & re diligenter diſcuſſa, maior illorum pars cenſuit, vt Decretum illud de diſtributione bonorum facienda in eadem Prouincia, in qua ſunt bona, & non in ea vbi quis ingrediatur, integrum maneat: ſed Congregatio generalis relinquat R. P. Generali facultatem in eo diſpenſandi in Collegio Romano, & alijs Seminarijs Prouinciarum, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis, habita ratione neceſſitatis, & communis boni. ita vt cum quis in his locis ad Societatem admittitur, poſſit P. Generalis diſpenſare, vt eius bona, quæ in alia Prouincia fuerint, applicentur illi Seminario. Extra hunc autem caſum, ſemper iuxta Decretum applicentur bona Prouinciæ, in qua ipſa bona ſunt. & hæc diſpenſatio perpetua non ſit: ſed interim locum habeat, dum Dominus alia ratione Seminarijs huiuſmodi non prouiderit: vel certe vſque ad aliam generalem Congregationem, Dec. 26.

& modo ſcandalum ſemper in his diſtributionibus vitetur. Viſum eſt pene omnibus, vt in his Collegijs Noſtrorum numerus minuatur: ita vt deinceps nulla debita contrahantur: ſed nos accommodemus S. Concilij Tridentini decreto, & noſtro. Et huic ſententiæ conſenſit Congregatio die XVI. Iunij MDLXXV. verum ne in actis inſereretur, ſed in Archiuio reponeretur.

FORMVLA ELIGENDI

PRAEPOSITVM GENERALEM,

ſeu

D. 6. & 53. III. Cong.

CANONES EX ACTIS III. CONgregationis generalis ante electionem deſumpti, quibus includuntur ea quæ in prioribus Congregationibus ante electionem obſeruanda videbantur; recogniti & confirmati poſt electiones, vt vim habeant in futurum.

CVm generalis Congregatio indicta fuerit à P. Vicario pro electione noui Præpoſiti Generalis, & ſpatium temporis conuocandi ad hoc Societatem iuxta Conſtitutiones fuerit elapſum; inchoari poterit Congregatio,

Ordo Decretorum in m. ſ.

gatio, ſi iam duæ tertiæ partes Electorum à ſuis prouincijs aduenerint. Et quidem ſi ex ſingulis prouincijs vocati fuerint Procuratores ad tractanda negotia poſt electionem Generalis, non admittentur in Congregationem ante electionem, neque ad acta, quæ in illa fiunt. Ordo autem ſedendi in Congregatione, & dicendi ſententias, huiuſmodi erit, vt ad dexteram P. Vicarij ſedeant Patres, qui ſuperſtites fuerint ex decem primis, deinde ſimul Aſsiſtentes, & Prouinciales, ordine antiquitatis in ſua profeſsione inter ipſos ſeruato: poſtea vero eodem ordine ad ſiniſtram reliqui profeſsi Electores, de quorum legitima vocatione, & iure ſuffragij ad electionem Generalis, P. Vicario & Aſiſtentibus, ex actis ſingularum Congregationum prouincialium, vel ex alio ſufficienti teſtimonio conſtiterit. Si quid verò dubij in aliquibus particularibus inuenerint, id totum ad generalem Congregationem quam primum referent, non admiſſis ijs, de quibus legitimè dubitatur, donec ipſa Congregatio de illis conſtituerit.

2 Decernatur primum à Congregatione eos, qui adſunt, Congregationem generalem legitimam, & plenam conficere. quod ſi P. Vicarius, & Aſsiſtentes de aliquorum Electorum legitima electione aut vocatione dubitauerint, id referant, vt paulo antę dictum eſt, ad Congregationem, vt de illis, antequam

ad illam admittantur, ſigillatim ipſa ſtatuat quid agendum ſit.

3 Proponatur Congregationi, an ſuppleri debeant omnes defectus, ſi qui fortè acciderint, tam in Congregationibus prouincialibus, quam alij quicunque.

4 Secretarium per ſcrutinium ſecretum eliget Congregatio, non ſolum qui Generalis electioni, ſed qui congregationibus, & actis, ſi quæ fient ante electionem, ſubſeruiat; cuius officium finis electionis terminabit.

5 Si Romæ habeatur Congregatio, proponatur, qui nam cum P. Vicario adire debeant ſummum Pontificem, ad petendam ab ipſo benedictionem, & ad electionem Præpoſiti, & ad alia quæ in Congregatione iuxta noſtras Conſtitutiones tractanda erunt.

6 Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum, qui ſecundam habiturus ſit orationem, iuxta v I. cap. v I I I. P. Eligatur etiam alius extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores, cum alijs quatuor, ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis prouincijs, ſi qui tales venerint, ſiue ex alijs Patribus de Societate.

7 Deinde Congregatio per ſecreta ſcrutinia eligat, & deputet quinque Patres ex varijs nationibus de numero congregatorum,

qui

 Ordo Decretorum in m.ſ.

qui cum P. Vicario, & Aſsiſtentibus, videant an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentia, atque induſtria vel reſarciendum, vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient interrogationem commodè, qua interrogatione inquirere Electores poſsint, ac debeant, & intelligere, quis eſſe aptiſsimus videatur ad officium Generalis Prępoſiti ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent Deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent, nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolum ſuffragij prærogatiuam.

8 Ad hos autem Deputatos, ſinguli Electores, & Procuratores ferent, quæ habent à ſuis Congregationibus prouincialibus, vel quæ ipſi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si verò alij ex Noſtris, extra numerum Electorum & Procuratorum, aliquid huiuſmodi Deputatis proponerent, non erunt reijciendi; tamen non ſunt prouocandi, vt hoc faciant. verum eorum informatio non niſi ſcripta ab ipſis recipiatur. Interrogatorium autem à Deputatis confectum non oportebit vt publicè in Congregatione legatur; ſed ſatis erit ſi ſingulis Electoribus ante inceptum quatriduum communicetur. neceſſe tamen erit, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explica-

tionem interrogatorij, eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de ijs, quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

9 Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponantur, vno die hæc proponi debent, rationibus vtrinque adductis, (& ſi in his maior informatio deſideraretur, ea à Vicario, vel ab alijs Electoribus petenda eſt) & ſequenti die dicantur ſententiæ. Hæc vero, & omnia quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura ſuffragia decernantur. ſi qua autem leuiora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem, aut alio die tractentur. Nihil tamen Congregationi generali ante electionem erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat. & quæ proponenda videntur, prius à P. Vicario cum Aſsiſtentibus ad plura ſuffragia determinentur. ſi quis vero poſtea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi.

10 In actis ante electionem Vicarius habebit ſolum qualitatem præcedendi, ceteris paribus tam ſuffragijs quam qualitatibus: nulla tamen ſufficiet qualitas ſuffragiorum ad electionem Præpoſiti; ſed numero medietatem omnium ſuffragiorum

exce-

excedi oportebit.

11 Proponatur ante quatriduum, an expectandi ſint abſentes ad electionem Præpoſiti faciendam: & ſi decernatur non eſſe expectandos, nihilominus ſuus illis locus ſeruandus erit in Congregatione ſi venerint.

12 Primo die quatridui manè eligatur Aſsiſtens per ſcrutinia ſecreta. poſt cuius electionem P. Vicarius ſuam habebit orationem iuxta Conſtitutiones.

13 Quatriduo ante electionem Profeſsi non egrediantur domo ſine licentia P. Vicarij (cui liberum erit egredi, ſi quando opus eſſe iudicaret) vt orationibus, Miſsis quotidię dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacent. De partitione autem ieiuniorum, diſciplinarum, & orationum, quæ fieri debebunt in eo loco vbi Congregatio habebitur; P. Vicarius illam pro ſuo arbitrio faciet.

De ratione informationis ad electionem Præpoſiti Generalis.

14 Videndum eſt, qui debeant informationem petere, à quibus ea peti, de quibus perſonis, de quibus rebus, quomodo peti debeat, poſtremo quomodo petenti reſpondendum ſit.

Ordo Decretorum in m.ſ.

1. *Qui debeant petere.*

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

2. *A quibus peti debeat.*

Ab iis ſolis, qui ad Congregationem vocati ſunt, ſiue ſint Electores, ſiue Procuratores, & in quatriduo dumtaxat. Ita tamen, vt Procuratores, à quibus peteretur, teneantur eandem legem ſubire ratione informationis, quã Electores. de qua lege, & informandi modo Procuratores ipſi per Secretarium prius informari debeant.

3. *De quibus perſonis peti debeat.*

De quibus venit in mentem vnicuique, quod poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint, inter profeſſos tamen quatuor votorum.

4. *De quibus rebus peti debeat.*

In genere loquendo, his de rebus, ex quibus iudicari poteſt, quod aliquis ſit idoneus ad munus Præpoſiti obeundum, vel contra. Itaque defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti, & dici debent, omiſſis illis quæ ad bonam Præpoſiti electionem non faciunt. & hæc omnia iuxta Conſtitutiones, & præcipue II. cap. IX. P. & iuxta Interrogatorium, quod à Deputatis conficietur, vt dictum eſt. Sed & habenda eſt ratio eorum, quæ in II. & III. cap. Exam. & etiam II. & III. cap. primæ partis Conſti-

dicun-

Ordo Decretorum in m. C.

dicuntur. ex ijs enim quiſque ſibi interrogatorium ad informationem conficere poteſt. nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſsit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit. Peti etiam debebit ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de perſona, de qua interrogatur; & an de alia ſentiat capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem ac certiorem informationem habere poſsit inter eos à quibus peti debet informatio.

5. *Quomodo peti debeat informatio.*

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poſſit, an ſit idoneus nec ne. Eius intentio ſit pura ab affectibus humanis, etiam naturalibus, ne dum vitioſis; & tantum gloriam Dei, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune bonum animarum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonat.

Nec ſolum ab omni ambitione pro ſe & alijs ſit liber; ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc vel illum excludendum, vel admittendum habeat, quoad eius fieri poteſt; donec poſt orationem, & informationem, ſuo tempore & loco ſtatuat, quam ſententiam ſit dicturus; nec eam præſeferat.

Cum

Ordo Decretorum in ms. f.

Cum informationem aliquam de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem alijs, & cor Deo, memor quod cum iuramento eſte lecturus, quem aptiſsimum duxerit. Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat, cum alijs præterquam cum Electoribus, in informatione ſilentium teneat, memor caritatis, & in virtute ſanctæ obedientiæ in re tantum graui, non in qualibet.

Non exiſtimet quiſquam Electorum, ſe minus gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, & de quo liberè ſecundum conſcientiam informauerit: quin potius eidem, & vniuerſę Societati, & Deo rem gratiſsimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem, conſideratio & diſcuſſio neceſſaria eſt, & multo magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo ſapientiæ fonte, ad bene iudicandum, & eligendum eum, qui Deo maxime ſit placiturus. Et in hac Diuina gratia potius, quam in humana diligentia ſpem conſtituat. meminerit tamen, non ſolum voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltima definitione, iuxta VI. cap. VIII. P. donec in locum incluſionis ingrediatur.

6. *Quomodo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio.*

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit deferatur. caueat & ipſe

 Ordo Decretorum in m. ſ.

ipſe affectus humanos, non ſolum ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis. & vt dictum eſt de petente, ſic de dante informationem intelligatur. nec ad promotionem, nec excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat: ſed vt de re ſpeculatiua, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præcisè conetur explicare.

Non ſolum mendacia, ſed amplificationes, & exaggerationes relinquantur. nihil temere, ſed conſiderate, & mature, certa pro certis, opinata pro opinatis referat. & qui aliquem defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, non referat alijs, etiam interrogatus; ſed ad eum, à quo audiuit, interrogantem remittet, vt qui coram Deo agit, & ei rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſua informatione dixerit.

15 Super illud VI. cap. VIII. P. quod ſub pœna excõmunicationis latę ſententię quiſq. teneatur manifeſtare, ſi quem ſciret affectaſſe hoc munus; ſtatuit addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro alijs; & quod hæc cenſura ſe extendat ad informationem non ſinceram; eam ſcilicet, quæ ſtudioſe mendax eſt, mala cum intentione, & in re graui. Demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel pro alijs, in excommunicationem incidere decernitur;

nitur; à qua non poſſint abſolui ante electionem niſi à P. Vicario, poſt electionem vero à R. P. Generali.

16 Si Vicarius ipſe notaretur de ambitu, deferendus eſſet ad duos antiquiſſimos profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſſimum, pro deferentis arbitrio.

17 Pridie electionis veſperi in loco electionis deputato parentur altare cum Crucifixo, ſuggeſtus, & menſa, vbi erit Vicarius, & Aſsiſtens cum Secretario, & vrna, in quam conijcienda ſunt ſuffragia. Parentur item ſchedulæ, quotquot erunt neceſſariæ, in quibus ex vna parte ſcriptum ſit iuramentum, vt eſt in Conſtitutionibus, incipiendo hoc pacto: *Ego N. teſtem inuoco IESVM Chriſtum, qui eſt ſapientia æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Ex alia vero parte ponantur hæc verba: *Eligo in Præpoſitum Generalem Societatis IESV N.* ita vt nihil deſit Electori ſcribendum, niſi nomen electi, & eligentis; & hoc manu propria, ſed immutato quantum fieri poterit, charactere, ne agnoſci poſsit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri, & lecturi ſunt. nomen tamen eligentis maneat obſignatum iuxta Concilium Tridentinum, in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium no

mina

Ordo Decreto-rum in m.i.

mina nunquam publicentur. Poſt promulgatum autem Decretum electionis, ſtatim comburantur ſuffragia in ipſo Congregationis loco.

18 Miſſa de Spiritu ſancto ipſo die electionis celebrabitur iuxta Conſtitutiones VI. capite VIII. partis, ab ipſo Vicario, vel ab eo quem elegerit; & quidem coram omnibus, & in aurora: & poſt eius communionem ſtatim Electores communicabunt. Miſſa autem in Eccleſia celebranda erit. & eundem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, de quo ſupra dictum eſt, ſeruabunt. Incedant autem bini, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem omnium, vſque ad incluſionem in loco Congregationis ſonabit) hi qui ſuffragia habent, ad locum Congregationis ſe conferent cruce præcedente, alijs de Societate interim canentibus, *Veni Creator Spiritus*. Quem hymnum ſubmiſſa voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent: & poſt incluſionem Electorum ijdem de Societate in Eccleſia, vel alibi dicent litanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem durabit, habebunt.

19 Incluſis Electoribus per Deputatos iam antea ad hoc electos, primum habeatur concio à deputato à Congregatione, qua in genere exhortetur ad electionem eius Præpo-

ſiti, qui ad maius Dei obſequium conueniat nullo dato ſigno, quo particularis aliqua perſona ſignificetur. deinde quiſque ſeorſum oret Deum per horam, & cum nullo alio loquendo, in Creatoris ſui ac Domini conſpectu, ex ijs quæ prius intellexerit, apud ſe ſtatuat quem ſit electurus.

20 Statim poſt orationem tentandum erit ſcrutinium; niſi prius communis inſpiratio in eligendo quempiam præueniſſet ordinem. quæ quidem inſpiratio acceptari deberet, modo adeò luculenta, & notoria eſſet, ne vno dempto, vt nulla tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

21 Iuxta Conſt. VIII, P. cap. VI. *ex his quæ prius quiſque intellexerit, apud ſe ſtatuat quem ſit electurus, & in charta ſcribet nomen perſonæ, quam eligit*: locum illum declarando, ſtatuitur, nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in loco incluſionis, excludi debere: & ex præcedentibus, cum gratia tam illuſtrationis diuinæ, quam diſcurſu, accepta à Deo, & prius, & eodem loco, electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis; quem inter abſentes, & præſentes, profeſſos tamen quatuor votorum eligi oportet.

22 Pater Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens antequam ſcribantur ſuffragia, iurabunt

Ordo Decreto-rum in m.ſ.

bunt coram Deo, vt quadrat ſingulis iuxta Conſtit. VI. cap. VIII. P. ſe ſincerè accepturos, & publicaturos ſuffragia: & tam proteſtationis huiuſmodi quam abſolutionis formula hæc eſt, videlicet. *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuinæ maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hic repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non ſit admittendus, nec excludere qui non ſit excludendus.* Deinde ſubiunget P. Vicarius.

Et auctoritate Dei omnipotentis mihi licet indigniſſimo per Sedem Apoſtolicam conceſſa, abſoluo vos a quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & a quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis, & quantum ſit opus diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis (dummodo ſententias, cenſuras, & pœnas, ac irregularitatem huiuſmodi, ob defectus ad electionem hanc pertinentes nõ incurreritis) ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti Amen.

Abſolutio autem, quam antiquiſſimus profeſſus dat Vicario, eiuſdem tenoris erit cum ea, qua ipſe alios abſoluit.

Poſt prædictam proteſtationem, & abſolu-

tionem,

tionem, Secretarius dicat Vicario: *Pater, da tuum ſuffragium in nomine IESV.* Mox Vicarius ſurgens, flectet genua coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat iuramentum à tergo ſchedulæ ſcriptum huius tenoris, vt dictum eſt: *Ego N. teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui eſt Sapientia æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtēdens, in vrnam mittat; & ſe rurſum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum & mox dicet duobus Socijs ſuis, & ceteris, *Omnes ordine ferant ſua ſuffragia in nomine IESV.* Deinde ſurgens Secretarius, & Aſſiſtens, & poſtea reliqui ſuo ordine, ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij. Quod autem iurent omnes, ſe eligere eum, quem ſenſerint in Domino aptiſſimum ad hoc onus ferendum, &c. declaratum eſt, quod ſi quis duos, aut plures pares omnino iudicaret ſuo iudicio, integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

Deinde Secretarius ex vrna, cum prius mixta fuerint, ſuffragia ſigillatim extrahat: & cum reuerentia, & modeſtia extracta ſingula oſtendet P. Vicario: ille autem viſa, & vtrique Socio oſtenſa leget publicè, vel Se-

Ordo Decretorum in m. L

cretario legenda reddet. & in hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis, vt dictum eſt.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem, conferetur numerus, ſi plures nominati fuerint, & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Generalis Præpoſitus erit: & Vicarius, ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè plura eſſe medietate ſuffragia eius qui eligitur. & poſtmodum formet Decretum in hanc formam: *Cum in plena & legitima Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R. P. N. nominauerit, & elegerit: Ego N. auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. N. in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Romæ, vel alibi, &c.*

28 Si Vicarius ipſe electus eſſet, eius loco ſignificabit, & formabit Decretum antiquiſſimus ex profeſsis Electoribus; ſcribeturque à Secretario Decretum, & ſubſcribetur ab eo, qui format illud, & ſigillo Societatis obſignabit. & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accedant, incipiente Vicario, cum Secretario, & Aſsiſtente, ordine prius dicto, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet. Poſtremo omnes ad Eccleſiam ſe conferent, canentibus alijs de Societate, *Benedictus Dominus Deus*

Ordo Decretorum in m. ſ.

Iſrael, &c. inter eundum, & in ipſa Eccleſia, *Te Deum laudamus, &c.* & vnus Sacerdos dicet tres orationes, primam de Trinitate, ſecundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de B. Virgine: & vſque ad egreſſum de Eccleſia Præpoſitus non admittat oſcula manuum ab alijs, quam ab Electoribus.

Si in primo ſcrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem ſuffragiorum, ante Compromiſſariorum electionem, de qua agitur VI. cap. VIII. P. tentandum erit ſecundum ſcrutinium, inter omnes qui habuerunt ſuffragium aliquod ad officium Præpoſiti. & ſi nec tunc quidem crearetur Præpoſitus, eodem modo tertium ſcrutinium tentandum erit. ſi nec tunc quidem egrederetur Præpoſitus, quinque Electores ad plura ſuffragia eligendi erunt, & ad quem maior pars eorum inclinabit, ille Præpoſitus erit. Reliqua autem, vt ſupra, facienda erunt.

Ad hos quinque Electores eligendos danda eſt vna hora, & ſeruanda eſt formula ſcribendi, iurandi, & publicandi Electores ſimilis illi, quæ ad Generalem eligendum data eſt. Si acciderit duos vni, & totidem alteri ſuum dare ſuffragium, tunc decidetur à Congregatione, quid erit agendum.

Hi autem Compromiſſarij eligent Præpoſitum Generalem inter eos qui aliqua ſuffragia habuerint, ſepoſitis illis qui ad tria non

perti-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

pertigiſſent, niſi huiuſmodi plures eſſent quã duo. Si vero duo, vel tres eminenter plura ſuffragia habuerint, quam alij, illi nec actiuam, nec paſsiuam vocẽ ad electionem Compromiſſariorum habebunt. Si qua verò difficultas oriatur, tunc à Congregatione ſtatuatur, quid circa illam agendum ſit.

Atque hactenus de Canonibus ante electionem dictum ſit, qui quidem ſoli in futurum vim & robur obtinere debeant.

FORMVLA CONGREGATIONIS prouincialis à tertia generali Congregatione approbata.

Quibus in caſibus Congregatio prouincialis cogi debeat. Cap. I.

QVatuor in caſibus cogenda eſt Congregatio prouincialis. Primus eſt, ad eligendos Electores Præpoſiti Generalis, iuxta III. cap. VIII. P. Secundus, quando occurreret aliquis ex ijs caſibus, qui in II. & III. cap. VIII. P. & V. cap. IX. P. attinguntur. Tertius, quando eligendi ſunt hi, qui cum Prouinciali ad Congregationem generalem ſunt mittendi, quæ ab ipſo Præpoſito viuente ad aliqua grauia negotia cogitur, prout V. c. VIII. P. dicitur. vel cum Congregatio Pro-

curatorum ſimul cum Aſsiſtentibus, & ipſo Generali cogendam eſſe decernunt, iuxta Decretum XXIV. ſecundæ Congregationis generalis. Quartus eſt, ad eligendos Procuratores, qui tertio qûoque anno, à fine Congregationis generalis computando, ex ſingulis Prouincijs ad Præpoſitum Generalem mittendi ſunt, iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. & prædictum Decr. XXIV. ſecundæ Congregationis.

Quis, vbi, & quando debeat Congregationem prouincialem conuocare.
Cap. II.

1 SPectabit ad Præpoſitum Prouincialem, vel ipſius loco ad V. Prouincialem, Congregationem huiuſmodi indicere, quocunque ex prædictis caſibus cogenda illa ſit.

2 Eiuſdem erit locum commodum, & idoneum deſignare, quo debeant conuenire; & tempus etiam præſcribere, quod opportunum ſit, vt ea abſoluta, qui electi fuerint, ad locum Congregationis generalis celebrandæ deſignatum, vel ad Patrem Generalem tempore præſcripto commodè venire poſsint. Non durabit autem Congregatio prouincialis vltra decem, vel ad ſummum duodecim dies.

Qui

Qui congregari debeant. Cap. III.

1 INtererunt, & ſuffragij ius habebunt in Congregatione prouinciali,in quocunque ex quatuor caſibus prædictis cogatur, in primis ipſe Præpoſitus Prouincialis, & ſi quis Commiſſarius, vel Viſitator iam officio ſuo defunctus (nam ſi eius officium adhuc perdurat, Congregationi adeſſe non debet) in aliqua Prouincia eo tempore verſabitur, quo celebranda eſt Congregatio. Præpoſiti præterea Domorum profeſſarum, Rectores Collegiorum Societatis, & Domorum probationis, quæ ſeparatæ, & Prouinciali immediatè ſubiectæ fuerint, vel Vice Præpoſiti Prouinciarum, & Domorum, ac Vice Rectores (ſi accideret in aliqua Prouincia,Domo,vel Collegio eo tempore non inueniri Præpoſitum, vel Rectorem, aut legitime impeditum eſſe) vel ij, quos hi miſerint ſuo loco. Rectores etiam qui præſunt Seminarijs, vel Conuictoribus, vbi curam huiuſmodi ſuſcepit Societas: ſi tamen IX. de Societate, vt minimū, in huiuſmodi Collegijs, & immediatè Prouinciali ſubditi fuerint.

2 Interſint etiam præter hos,omnes Profeſsi quatuor votorum (exceptis ijs, qui poſt cognitam Præpoſiti Generalis mortem, ad eam Prouinciam ex alia miſsi fuiſſent, ne in

duabus diuerſarum Prouinciarum Congregationibus ſuffragium habere quiſquam poſſit) quotquot non fuerint legitimè impediti, vel neceſſario occupati: & huius legitimi impedimenti, ac neceſſariæ occupationis iudex erit Prouincialis ipſe cum Conſultoribus, & Profeſsis quatuor votorum, qui fuerint in eo loco, vbi ipſe erit, ad plura ſuffragia.

3 Præterea venient Procuratores vnius, vel plurium Prouinciarum; & vbi tales non fuerint, Procuratores maximi omnium in quauis Prouincia Collegij: modo ſint Sacerdotes, & Coadiutores formati, aut trium votorum Profeſsi, & non ſint legitime impediti, vt de Profeſsis dictum eſt. Porro nec Vicarius Generalis, nec Aſsiſtentes Congregationi Prouinciali intereſſe debebunt, aut etiam poterunt.

4 Quæ autem impedimenta excuſare debeant vel Prouincialem, vel aliquem electum in Congregatione prouinciali, quo minus ad Congregationem, vel ad Præpoſitum Generalem veniat, ſi Congregatio prouincialis non erit diſſoluta, ipſa ſtatuet per vota ſecreta: ſi diſſoluta fuerit, de Electorum impedimentis ſtatuat ipſe Prouincialis cum ſuis Conſultoribus, & Profeſsis quatuor votorum præſentibus ad plura ſuffragia, an legitima ſit excuſatio. Quod ſi impedimentum Prouinciali acciderit, Conſultores ipſius, & Superior

loci

 Ordo Decretorum in m.ſ.

loci vbi Prouincialis erit, cum Profeſsis quatuor votorum præſentibus, ad plura ſuffragia decernent, an huiuſmodi impedimentum legitimum cenſendum ſit.

De eligendis in Congregatione Prouinciali. Cap. IV.

1 SI agitur de mittendis ad Congregationem generalem, quinque Profeſsi quatuor votorum eligi debent. In primis duo Electores Præpoſiti futuri, iuxta Conſtitutiones cap. III. & v. P. VIII. vel in quocunque caſu comitaturi Prouincialem ad Congregationem generalem.

2 Deinde eligendus eſt tertius, vt ex duobus prædictis, & ex eo, conficiatur ille ternarius, ex quo vnum Prouincialis ſuo loco mittere debet iuxta Declarationem III. cap. VIII. P. ſi impeditus legitime iudicabitur. Præterea quartus & quintus addantur, vt ſubrogentur in locum duorum qui electi primo fuerunt, & cum Prouinciali ad Congregationem venient, ſi legitimè & ipſi impedirentur. Ita vt ſi ſolus Prouincialis excuſatus habebitur, tertius veniat: ſi aliquis ex duobus primis comitibus, non autem ipſe Prouincialis, ſe excuſabit, tertius nihilominus veniat: ſi vterque ex primo electis excuſandus iudicabitur, tertius & quartus eorum loco ſubro-

gentur. Quintus autem non ſubrogabitur, niſi vltimo loco, quando ex alijs nominatis, propter legitima eorum impedimenta, non poteſt impleri numerus duorum, qui cum Prouinciali, & Vice Prouinciali venturi ſunt ad Congregationem generalem.

3 Si agitur de electione Procuratorum, in primis qui præeſt Prouinciæ eligi non poterit, vt tertio quoque anno ad Præpoſitum generalem veniat, ne Prouinciam ſuam deſerere cogatur. Eligi autem debebunt duo Profeſſi quatuor votorum; vnus primo loco, & alter ſecundo, qui ſubrogetur in locum prioris, ſi ille propter legitima impedimenta venire non poterit.

4 Ex tranſmarinis Prouincijs veniant Procuratores, profeſsi etiam quatuor votorum à Prouinciali cum Conſultoribus, & profeſsis quatuor votorum præſentibus, ad plura ſuffragia electi; vt ſimul cum alijs Romæ de Congregatione generali cogenda deliberaturi, cum ſuffragio interſint. Si tamen prædicti Electores in prædictis locis iudicabunt commodè non poſſe mitti talem Procuratorem, licebit eis vel Profeſſum trium votorum mittere, vel Coadiutorem ſpiritualem formatum, vel in ſequens triennium differre miſſionem.

De

 Ordo Decretorum in m.ſ.

De rebus tractandis in Congregatione Prouinciali. Cap. V.

1 POſt electionem perſonarum, agendum eſt de rebus, quæ vel Præpoſito, vel Congregationi generali nomine illius Prouinciæ proponendæ ſunt. Et ſi agitur de Procuratore mittendo tertio quoque anno, in primis agetur de rationibus, quæ mouere poſſunt, vt Congregatio generalis celebrari debeat, vel non celebrari: deinde de negotijs, vel in Congregatione generali, vel cum ipſo P. Præpoſito, aut Congregatione Procuratorum tractandis.

2 Cum mittuntur Procuratores, ea proponantur, quæ ad veram, & vtilem informationem P. Generalis de ſtatu totius Prouinciæ, Domorum, Collegiorum, negotiorum, demum de tota ratione gubernationis in Prouincia, & quomodo Superiorum ordinationes obſeruatæ ſint, in dicta Congregatione expediet tractare iudicio Deputatorum,& ipſius nomine ei referri. Quicquid autem Congregationis nomine proponetur,aut petetur, ſubſcriptum ſit à Secretario, & obſignatum. Quæ verò, vel ab ipſo Prouinciali, vel ab alijs verbo, vel ſcripto ei dicentur, vt P. Generali referat, nomine ipſorum, non Congregationis referre debebit.

3 Cum

3. Cum rationes proponentur ad ſuadendam, vel diſſuadendam Congregationem generalem, nihil in alterutram partem ſtatuatur: hoc enim Procuratorum eſt, cum fuerint apud Generalem cum Aſſiſtentibus congregati: qui proponent eas, prout eis dictæ fuerint, Congregationis prouincialis, vel aliorum nomine.

4 Intelligat Congregatio prouincialis, non ſibi licere quicquam conſtituere, præter ea, quæ in hoc officio expreſſa erunt. vnde neque infirmare, vel immutare ea, quæ à Superioribus iam ordinata fuerunt, poterit.

De modo procedendi circa Congregationes Prouinciales. Cap. VI.

1 SVperiores antequam diſcedant ad Congregationem prouincialem, informatione accepta ab ijs, quos ex ſuis domeſticis bene ſentire de rebus tractandis iudicabunt, (non prohibendo alios, quin poſſint priuato nomine vel Conſultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere, quæ volent) conferant cum ſuis Conſultoribus, quæ ad Congregationem Prouincialem ſunt deferenda.

2 Elapſo die ad conueniendum præfixo, ſequenti die congregentur omnes, qui adfuerint ex ijs qui habent ius ſuffragij. & habito

in

Ordo Decretorum in m. ſ.

in primis à Præpoſito Prouinciali, vel ab alio per ipſum deſignato, ſermone breui, in quo proponantur in genere quæ agenda ſunt, omnes hortetur, vt ſyncere in omnibus ſe gerant. Deinde, an legitima Congregatio ſit cenſenda ad plura ſuffragia decernant. Tertio verò loco eligatur Secretarius etiam ad plura ſuffragia, qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mandet ſcriptis: & ijs, quæ vel ad Præpoſitum, vel ad Congregationem generalem, nomine Congregationis mittenda ſunt; ſubſcribet, & ſignabit ſigillo Prouincialis. Ei autem adiungatur vnus ex patribus eodem modo electus, qui ad colligenda ſuffragia, & reliqua ſcribenda ipſum adiuuet.

3 Eodem modo eligantur duo ex primarijs Patribus, qui vna cum Præpoſito Prouinciali ſeligant, quæ ſint Congregationi prouinciali proponenda, quæ reijcienda, iudicio ſaltem duorum ex ipſis: atque illa tantum ibi tractanda curent, quæ maioris momenti videbuntur, & quę poſſint tēpore Congregationi præfixo abſolui. Licet tamen vnicuique, quæ à Deputatis reiecta fuerint, vel in Congregatione proponere, dummodo de perſonis non agatur, vel ad generalem Congregationem, ſeu Præpoſitum tranſmittere; ſi iudicio Deputatorum non acquieuerit. Ad hos autem deferant omnes, qui ad Congregationem venerint, intra diem vnum, aut alterum ſequentem

quentem poſt electionem mittendorum, omnia quæ Congregationi proponenda attulerunt. aſſigneturque dies, in quo facienda ſit electio eorum, qui ad generalem Congregationem, vel ad Prępoſitum ſunt ituri: qui dies tertius, vel ad ſummum quartus ſit à die, quo fuit aperta Congregatio prouincialis: habita prius informatione de qualitatibus mittendorum, iuxta Decr. XXIV. ſecundæ Congregationis, & iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. ſi agitur de Procuratoribus; ſi autem de Congregatione generali, iuxta II. & III. cap. VIII. P.

4 In ſedendo & dicendo hic ordo ſeruabitur, vt ad dexteram Prouincialis ſedeant Profeſsi omnes quotuor votorum, iuxta ſuæ profeſsionis antiquitatem, ſiue ſint Superiores, ſiue non: ad ſiniſtram vero Rectores, iuxta antiquitatem ſuæ profeſſionis trium votorum, vel admiſsionis in Coadiutores formatos; ſi verò tales non fuerint, iuxta antiquitatem ſui ingreſſus in Societatem. poſtea Procuratores ſimili ordine antiquitatis.

5 Electiones perſonarum ad Præpoſitum Generalem, vel Congregationem generalem mittendarum, ad plura medietate ſuffragia, eaque ſecreta fiant: ſic tamen, vt ſi in primis duobus ſcrutinijs nullus electus fuerit, in alijs conſequentibus ſcrutinijs ſuffragia dentur

 Ordo Decretorum in m.ſ.

tur tantum inter eos, qui aliqua ſuffragia antea habuerint.

6 Rerum verò tractandarum determinationes ad plura vota ſimpliciter definiantur, vt citius expediantur; nec vlla interceſſio permittatur. Præpoſitus autem Prouincialis, vel eius loco V. Prouincialis duo ſemper ſuffragia habebit in Congregatione. Quæ porro fient in Congregatione Prouinciali, legantur die ſequenti à Secretario, vt omnes videant, an rectè facta ſint.

7 In principio Congregationis prouincialis affigatur muro catalogus omnium Profeſſorum quatuor votorum, qui in Prouincia verſantut, tam abſentium, quam præſentium, vt omnes ſciant è quibus poſſint eligere eos, qui Romam ſunt mittendi.

8 Cum autem capietur de perſonis eligendis informatio, illud præcipuè animaduertendum eſt, vt nullus per ſe, vel per alium pro ſe, vel pro alio, ne indirecte quidem ſuadeat, vt ſe, vel alium eligant, aut non eligant: ſed fiant potius electiones omnes ſyncere & candide, ex ijs quæ Spiritus ſanctus dignabitur ſuggerere, & quæ ex informationibus didicerint. Nemo itaque alteri obtrudet informationem non petenti: caueanturque diligenter non ſolum mendacia, ſed etiam exaggerationes in laudandis, vel vituperandis eis, de quorum agitur qualitatibus.

Si

9 Si quis autem (quod auertat Deus) ambitioſè agere deprehenſus fuerit ad ſui, vel alterius electionem, vel excluſionem: ſi id probabitur ſufficienter, actiua vel paſſiua, vel vtraque voce priuetur, iuxta delicti grauitatem, & probationis certitudinem: & quidem ſi ambitio publica eſſet, punitio quoque publica eſſe debebit. Iudicabunt autem hanc Prouincialis, & tres ex antiquioribus Profeſſis; vel ſi ipſe Prouincialis reus eſſet, quatuor antiquiores Profeſſi, ex ijs qui Congregationi prouinciali interſunt. & ſaltem tres ex illis conuenire debent in eandem ſententiam.

De ijs, quæ Procuratores Romæ agere debent. Cap. VII.

POſtquam ad Generalem venerint Procuratores, agent tum de informatione Præpoſito Generali danda, iuxta illa quæ ex ſuis Prouincijs attulerunt; tum de Congregatione generali, an ſcilicet conuocari debeat, nec ne, accepta informatione ab ijs tantum, qui ius habent ſuffragij iuxta Decretum XXIV. ſecundæ Congregationis: & præſertim quomodo ſeruentur Conſtitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ: an diſciplina religioſa relaxetur, an in ſpiritu, & virtutibus proficiat Societas, an

potius

 Ordo Decretorum in m.ſ.

potius deficiat: quomodo vnio animorum, ſe habet in Societate, & an aliquod graue periculum illius labefactandæ metuatur, &c.

2 Deinde præmiſſa oratione & conſideratione, apud ſe & coram Deo ſtatuent, quam ſint dicturi ſententiam, & omnes ſimul in nomine Domini congregati, ad plura medietate ſuffragia, die ad hoc ſtatuto definient, an cogenda ſit, & quando Congregatio generalis.

3 Si inter ordinationes, vel reſponſa alijs Prouincijs data, quæ videre debebunt, aliqua fuerint, quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt, id facere poterunt iudicio P. Generalis, vel eorum, quibus ipſe commiſerit.

4 Si ad Seminaria noſtrorum Scholaſticorum, vel Nouitiorum in aliqua Prouincia perficienda, vel ad tranſmarinarum, vel Septentrionalium, aut aliarum Prouinciarum neceſsitates graues operarijs pluribus opus eſſet, quam quos mittere P. Generalis ex Vrbe poſsit; curent qui earum Prouinciarum Procuratores fuerint, P. Generali ſuggerere, vt diſpiciat, an alicuius Prouinciæ abundantia alterius inopiam ſupplere poſsit, & id congregatis Procuratoribus omnibus facilius tractari poterit.

OFFI-

Ordo Decretorum in m. ſ.

OFFICIVM VICARII GENERALIS à tertia generali Congregatione approbatum.

1 Vicarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nominabitur ab ipſo Præpoſito ante mortem, vt habetur cap. IV. Conſt. & Declar. VIII. vel ſi ille non nominaſſet, eligetur à Profeſsis quatuor votorum: qui ſi in eo loco vbi mortuus eſt, non ſint ſaltem ſex (tot enim ad minimum iudicatum eſt eſſe oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex vicinioribus locis, vtcunque illa diſtent, is numerus conuocetur. Quod ſi in diſtantia æquali plures fuerint quam ſex, omnes erunt ad electionem vocandi. Fiet autem electio ad plura medietate ſuffragia: & iuxta Conſtitutiones communiter eligatur ex ijs, qui adeſſe Præpoſito & ipſum iuuare ſoliti ſunt; vel certè ex iis qui proxime degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati; præmiſſa per biduum oratione, & informatione, iuxta rationem informationis, quæ in electione Generalis ſeruari ſolet. Illud tamen biduum computandum eſt à ſepultura P. Generalis. interim tamen gubernatio Societatis erit in ordinariis Superioribus. Electioni verò Romæ quidem præerit Prouincialis

Ordo Decretorum in m. C.

cialis Romanus, ſi aderit: ſin minus, Miniſter Domus, ſi fuerit quatuor votorum profeſſus. alibi vero, qui præeſt toti Prouinciæ, vel ipſo impedito, antiquiſsimus ex profeſſis quatuor votorum.

2 Vicarij officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis. & duplex quidem eſt.

3 Alterum eſt Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam præſcripto tempore, & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Conſt. P. VIII. cap. IV.

4 Alterum eſt, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit, vt habetur Declar. P. VIII. cap. IV. Vicarius itaque ſimul atque creatus fuerit, dabit operam, vt Miſſæ, & orationes in vniuerſa Societate pro anima Præpoſiti mortui fiant. deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem primo quoque tempore diligentiſſimè incumbet. Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, locum Congregationis, & tempus, quinque, aut ſex menſium iuxta Conſtitutiones præſcribat. prorogari tamen poterit cum neceſſitas poſtulauerit, vel initio, vel antequam Patres conuenerint, arbitrio ipſius Vicarij, & Aſsiſtentium ad plura ſuffragia. quando vero aliqui Patres conuenerint, non poterit ſine illorum ſuffragijs prorogatio fieri. iuxta

Decr. xxx. tit. 11. primæ Congregationis; Miſſas, & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat, Congregationes prouinciales vt rite fiant admoneat; & ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, ad quæ diſcutienda, vel definienda aliorum opera, præterquam duorum electorum à Congregatione Prouinciali, neceſſaria videatur; Prouinciales admoneat qui adducendi erunt, vt eos adducant, iuxta Conſtitutiones.

5 Antequam congregata ſit Societas, poteſtatem habeat P. Vicarius, qua poſsit ſolus iubere, quæ ad conuocationem attinent iuxta Conſtitutiones, ſolus tamen non poteſt prorogare tempus Congregationis, vt decretum eſt in Actis poſterioribus primæ Congregationis tit. 11. D xxx. Poſtquam autem ſunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, poſt tempus definitum, non poterit ſolus ea, quæ ad electionem pertinent definire: ſed ſi quid emerget dubij, vel difficultatis, id erit per congregatos ſimul cum eo determinandum: executio vero Vicarij erit.

6 Vbi autem dies conſtitutus, & terminus præfixus venerit, ad quem venturi ſunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modo excedant duas tertias partes: eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem

Gene-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet; & reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit: quæ petenda ſunt tum ex Conſtitutionibus, tum ex decretis ante electionem.

7 Alterum officium Vicarij eſt, Societatem vniuerſam gubernare. Verum ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. Quare illam ita gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit (quod vtique vel Prouincialibus Præpoſitis, vel Congregationibus minus licebit facere) ſed ad ſpiritum, & ſenſum Generalis demortui ſe componet; illiuſque compertam voluntatem ſequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit ſuo miniſterio quaſi viuum, & præſentem Generalem, illiuſque gubernationem repræſentare.

8 Quo circa eiſdem Aſſiſtentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpoſitus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eiſdem Præpoſitis, Rectoribus, Præfectis Probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali: quos mutare ei non licet, vel

Ordo Decretorum in m.ſ.

nouos creare, niſi forte aliqui eorum morerentur, & alij in illorum locum vſque ad electionem Præpoſiti Generalis ſubſtituendi eſſent; vel aliquæ grauiſſimæ cauſæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus, vel ſuſpendendus videretur, iure ſuffragij nihilominus ei relicto. & hoc quidem non ſine conſilio Aſsiſtentium. de quorum etiam conſilio, & ſuffragijs eliget Admonitorem, ſi fortè ipſe fuerat Admonitor Præpoſiti Generalis demortui, & in Vicarium electus eſt.

9 Eadem de cauſa res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vſque ad electionem noui Præpoſiti poterunt, quando illa breui futura eſt, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpoſitum Generalem remittet.

10. Quocirca nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuerſitatem, vel Domum probationis inſtituet. quæ ſi offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem Societatis aperte futura ſint, & omni difficultate careant, eos qui fundatores eſſe volunt, iubeat bene ſperare: ſi quid vero difficile, aut dubium ſit, alet ſpe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet; rem totam ad Generalis creationem reſeruabit. Ad profeſſionem admittere etiam vel deſignatum à præmortuo Præpoſito, vel in his quæ

ad

Ordo Decretorum in m. ſ.

ad profeſsionem attinent diſpenſare non poterit Vicarius, neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

11 Circa contractus ad quos facultatem habebit, ſic explicatur Decretum LXXI. Congreg. II. vt non poſſit de vendendis vel alienandis bonis ſtabilibus Societatis, niſi res ſit in euidentem vtilitatem, & neceſſaria, quæ moram non patiatur, & cum conſenſu Aſsiſtentium ad plura ſuffragia.

12 Circa miſsiones Profeſſorum ſi quid vrgeret, poteſtate Generalis vti poterit, conſultis Aſsiſtentibus. eos tamen, qui vel electi ſunt à Congregationibus prouincialibus, vel qui eligi poſſunt vt Congregationi generali interſint, ante factam electionem, neque ex alijs Prouincijs ad ſe euocabit, neque ad ea loca mittet, vnde ad electionem commode venire non poſsint: nec etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt; niſi forte in ijs aliquid tam graue, & vrgens accideret, vt Aſsiſtentium iudicio res differri non poſſet.

13 In Vniuerſum cum Aſsiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minus, imò magis quam Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus

ponderis habebunt apud illam, quæ ipſe conſtituet. Quamobrem quæ ſunt à Præpoſito vita functo vel conſtituta vel conceſſa, non temere, nec ſine grauiſſima cauſa vel infirmabit, vel reuocabit. Literas verò, quas Vicarius ſcribet, vel à Prouincijs accipiet, Aſsiſtentibus oſtendet.

14 Si noui Præpoſiti electio aliquo caſu vltra ſex menſes à Conſtitutionibus præſcriptos differatur, & aliqua grauia acciderent, quæ vſque ad eius electionem commode differri non poſſent; Vicarius Generalis auditis Aſſiſtentibus id ſtatuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

DESIGNATIO LOCORVM CONCILII TRIDENTINI,

Quæ cum noſtris Conſtitutionibus, priuilegijs, & vſitato agendi modo plane pugnare videntur.

De quibus Decreto XII. *&* XLV. *tertiæ Congregationis agitur.*

1 SEſsione v. cap. 11. *Regulares perſonaliter ſe coram Epiſcopo præſentare, & ab eo*

Ordo Decretorum in m. C.

ab eo benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. Id quod explicatur magis cap. IV. ſeſſ. XXIV. vbi nullus regularis, etiam in Eccleſijs ſui ordinis, contradicente Epiſcopo prædicare permittitur.

2 Seſſione VII. cap. VII. *Beneficia eccleſiaſtica curata, quæ Eccleſiis, ſiue Collegijs, perpetuo vnita & annexa reperiuntur, ab Ordinarijs locorum annis ſingulis viſitentur.* & cap. ſequenti idem repetitur de quibuſcunque Eccleſijs, quomodolibet exemptis.

3 Seſsione XXII. Decreto de obſeruandis & euitandis in celebratione Miſſæ, proponitur, ne patiantur Epiſcopi priuatis in domibus, ac omnino extra Eccleſiam, & ad diuinum tantum cultum dedicata Oratoria, ab eiſdem Ordinarijs deſignanda & viſitanda, ſacrificiũ à Regularibus quibuſcunque peragi.

4 Ibidem cauetur, ne Sacerdotes alijs quam debitis horis celebrent.

5 Seſſ. XXIII. cap. XII. *Regulares debita ætate non ſine diligenti Epiſcopi examine ordinentur, priuilegijs quibuſcunque penitus excluſis.*

6 Eadem ſeſſ. cap. XV. *Decernit ſancta Synodus, nullum etiam regularem poſſe confeſſiones audire, niſi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, aut alias idoneus iudicetur, priuilegijs non obſtantibus.*

7 Seſſ. xxv. cap. xii. de Regul. *Cenſuræ & interdicta, ne dum à Sede Apoſtolica emanata, ſed etiam ab Ordinarijs promulgata, mandante Epiſcopo, à Regularibus in eorum Eccleſiis publicentur, atque ſeruentur.* Et cap. ſequenti, *Regulares quicunque ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur.*

8 Eadem ſeſſ. cap. xxii. *Sancta Synodus præcipit omnibus Generalibus, & alijs Superioribus Ordinum, vt omnia, & ſingula in Decretis de Regularibus contenta ſtatim exequantur: & Regularium negligentiam Capitula prouincialia & generalia ſuppleant.*

9 Eadem ſeſsione cap. ii. *Ad normam Decretorum Synodi, Magiſtri, Doctores, & alij in Vniuerſitatibus ea quæ Catholicæ fidei ſunt doceant; ſeque ad hoc inſtitutum initio cuiuslibet anni ſolemni iuramento obſtringant.*

Hæc dé locis Concilij Tridentini manifeſtè pugnantibus cum legibus, & conſuetudinibus noſtræ Societatis. Sunt & alia, quæ prima ſpecie pugnare videantur: ſed ſane intellecta minime pugnare cenſemus.

Viſa eſt etiam Bulla noua Greg. XIII. Pontificis Maximi, quæ omnium Regularium priuilegia, & indulta prius conceſſa reuocat: eoſque licet exemptos ſubijcit plane diſpoſitioni iuris communis, & Concilij Tridentini.

His

Ordo Decretorum in m. ſ.

His fortaſſe poſſet adiungi ex ſeſſ. xxiv. cap. xviii. vbi ſic dicitur, *Examinatores ſingulis annis in diœceſana Synodo ad minus ſex proponantur. Sint vero hi Examinatores Clerici, ſeu Regulares, iurentque*, &c.

Deſignatio locorum eiuſdem Concilij, quæ cum noſtro Inſtituto, eiuſque priuilegijs quodammodo pugnare poſſe videntur.

SEſsione v. cap. 1. *In Conuentibus Regularium, in quibus ſtudia commode vigere poſſunt, ſacræ Scripturæ lectio habeatur, quæ à Capitulis generalibus, vel prouincialibus aſsignetur dignioribus Magiſtris.*

Seſs. 14. cap. ix. *Beneficium vnius Diœceſis non vniatur perpetuo Collegio alterius Diœceſis.*

Seſſ. xxiii. cap. xvii. ſtatuitur, ordinum quorumcunque functiones exerceri non debere, niſi per conſtitutos in prædictis ordinibus.

Seſſ. xxv. cap. vi. In electione quorumcunque Superiorum & aliorum Officialium, Synodus præcipit electionem fieri per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur.

Eadem ſeſsione cap. x. *Quod vero ſanctiſſimum Chriſti corpus intra Chorum, vel ſepta*

pta

pta Monaſterij, & non in publica Eccleſia conſeruetur, prohibet ſancta Synodus, non obſtante quocunque priuilegio.

Eadem ſeſſ. cap. XVI. Vbi Societas noſtra primum à Synodo approbatur, ſed mox additur: *Neque ante profeſſionem, excepto victu, & veſtitu, Nouitij, vel Nouitiæ illius temporis, quo in probatione eſt, quocunque prætextu a parentibus, vel propinquis, aut curatoribus eius, Monaſterio aliquid ex bonis eiuſdem tribuatur, ne hac occaſione diſcedere nequeat, quod totam, vel maiorem partem ſubſtantiæ ſuæ Monaſterium poſſideat, nec facile ſi diſceſſerit, id recuperare poſſit. Quin potius præcipit ſancta Synodus ſub anathematis pœna dantibus, & recipientibus, ne hoc vllo modo fiat; & vt abeuntibus ante profeſsionem omnia reſtituantur, quæ ſua erant.*

Omnia hactenus ſcripta ſic ſe habent. In quorum fidem ea manu propria ſubſcripſi, & iuxta Decretum Congregationis ſigillo Societatis muniui

Laurentius Magius Secretarius Societatis Ieſu.

DECRETA

Quartæ Congregationis generalis ante electionem.

I.

POSTQVAM viſum fuit Patribus plenam & legitimam eſſe Congregationem, propoſita fuit difficultas, quæ circa perſonam P. Magij, atque etiã P. Lanoij orta erat: nimirum cum P. Magius defunctus officio Viſitatoris in Polonia, à Prouinciali illius Prouinciæ moriente fuiſſet nominatus Viceprouincialis, & Congregationi prouinciali ab eodem Prouinciali ante mortem ſuam indictæ interfuiſſet ac præfuiſſet, (vt in actis Congregationis prouincialis Poloniæ, quæ lecta fuerunt, planius declaratur) ac nihilominus in Congregatione prouinciali Auſtriaca, tanquam Rector Collegij Viennenſis, abſens electus fuiſſet; & quia Congregatio Auſtriaca ignorabat vbi

Dec. 2.
P. Magius,
P. Lanoyus.

P. Magius ageret, aut an vt Auſtriacus Romam ire poſſet; idcirco P. Lanoyum, qui eius loco in caſu Romam proficiſceretur, elegiſſet; & vterque iam adeſſet; dubitatum fuit quis locus P. Magio aſſignandus eſſet: an inter Prouinciales, tanquam Viceprouinciali Poloniæ, & P. Lanoyo inter alios Patres Electores: vel an P. Lanoyus cedere deberet, & dare P. Magio locum inter Electores, tanquam in Auſtriaca Congregatione electo. Et cum varij varia dixiſſent, in hoc omnes conſenſerunt, poſt electionem Præpoſiti huiuſmodi neceſſitati (quo ad hoc vt moriturus Prouincialis nominare poſsit Viceprouincialem, præſertim dum inſtat Congregationis prouincialis celebrandæ tempus) prouidendum eſſe. atque P. Magium ſedere debere ſuo loco inter Prouinciales; Patrem vero Lanoyum inter Electores: & defectus omnes ſupplendos. Et ita factum eſt. atque illi vocati ſuis in locis ambo conſederunt.

II.

Dec. 13. Extenſio excõmunicationis ad omnes Noſtros.

POſtremo ſtatutum eſt, vt excommunicatio, de qua dicitur in VI. cap. VIII. P. extenderetur ad quoſcũque ex Noſtris, etiamſi Electores non eſſent; qui directè vel indirectè, domi foriſve, impedire ſatagerent liberam & ſinceram electionem. & vt Superioribus mandaretur, ne hoc quatriduo Noſtros exire permitterent, niſi vrgente neceſſitate.

Nemo egrediatur quatriduo.

DE-

DECRETA

QVARTÆ CONGREGATIONIS generalis poſt electionem.

I.

CVM Patres conueniſſent, propoſuit R. P. Generalis, an vocandi eſſent duo Procuratores, nempe P. Melchior Valpedroſa Procurator Sardiniæ, & P. Didacus Ximenez Procurator Generalis. Et viſum eſt vocandos eſſe, & vt ad quæcũque alia ius ſuffragij habeant, præterquam ad electionem Aſſiſtentium iuxta Decretum 11. proximæ Congregationis generalis. declarauitque Congregatio nihil officere P. Ximenio, quod neque Profeſſus, neque Coadiutor formatus eſſet, quo minus intereſſe poſſet. Itaque vocati ſederunt in ſuis locis iuxta Decretum 11. proximæ Congregationis.

Dec. 1. Procuratores admiſſi.

Etiam qui gradu carebat.

II.

DEcretum fuit vt fierent aliquæ Deputationes. Prima quidem pro regulis Aſſiſten-

Dec. 5. Deputationes octo.

Ordo Decretorum in m.ſ.

ſiſtentium & Admonitoris, & modo eligendi illos, & regulis Secretarij reuidendis ac perficiendis. II. pro formula Congregationis prouincialis reuidenda. III. pro ijs quæ pertinent ad Conſtitutiones & Bullas. IV. pro reuidendis Regulis. V. pro methodo agendi de negotijs in Congregatione generali. VI. pro formula Congregationis Procuratorum. VII. pro formula eligendi Vicarium, & officio eiuſdem reuidendo. VIII. pro reuidendis Canonibus ante electionem, & conficienda ex eis formula electionis, & reuidēdis Decretis omnium Congregationum, & extrahendis Canonibus ex illis. Et omnibus omnino viſum eſt, vt ipſemet P. Generalis pro ſuo arbitratu ac prudētia decerneret eiuſmodi Deputatos ad prædicta reuidenda & conficienda; quæ poſtea ad Congregationem referrentur.

III.

Dec. 6. Nominationes Superiorum & mandata non expirāt per mortem Generalis.

PRopoſitum fuit, an declarandum eſſet à Congregatione, nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum, quæ ante obitum P. N. Generalis non fuerunt adhuc executioni mandatæ, per eius mortem non expirare; ſed robur obtinere, & eſſe omnino executioni mandandas, quoaduſque eius ſucceſſor aliud ſtatuerit. Similiter etiam mandata, & ordinationes, potiſsimum quæ tribuunt iuriſdictionem; & hæc quidem ſiue fue-

rint

rint, ſiue non fuerint executioni mandata. Declarauit autem Congregatio, & conſtituit, prædictas nominationes Prouincialium, & aliorũ Superiorum ordinariorum vbivis, atque etiam Commiſſariorum, & Viſitatorum extra Europam, non expirare per mortem nominantis, etiam ſi nondum executioni mandatæ fuiſſent; ſed robur ſuum obtinere, & eſſe omnino executioni mandandas, quoadusque eius ſucceſſor aliud ſtatuerit. Commiſſariorum verò, ac Viſitatorum in Europa officium ac poteſtatem, expirare per mortem Generalis Præpoſiti, vt in prima Congregatione ſtatutum fuit tit. VI. D. XII. idque deinceps obſeruandum eſſe. Similiter mandata, & ordinationes quaſcunque, exceptis illis, quæ deſignationes admittendorum ad profeſſionem ſunt, (in his enim ita faciendum erit, vt non admittantur, niſi illa deſignatio iam ſcripto miſſa eſſet ab ipſo Generali Præpoſito Prouinciali) non expirare per obitum Generalis mandantis, & ordinantis, ſed robur ſuum obtinere, & executioni mandanda, ſi nondum fuiſſent mandata donec ſucceſſor eius aliud ſtatuerit.

Ordo Decretorum in m.ſ.

Viſitatorum officium in Europa expirat.

Deſignationes ad profeſſionem.

I V.

Dec. 7.

Sepultura Noſtrorum non Sacerdotum.

Nomine quarundam Prouinciarum Hiſpanicarum propoſitum fuit, Clericos ſæculares, qui Sacerdotes non ſunt, non ſepeliri in illis partibus eodem habitu, quo vti

ſolebant,

ſolebant, dum viuerent, etiam qui clericali vtebantur; ſed eodem omnino habitu, quo alij ſæculares ſepeliuntur: & indè fieri, vt Noſtri cum in hoc eos imitantur iuxta Decretum xxx. tit. vi. primæ Congregationis, ſcandalum præbeant etiam ipſis ſæcularibus, cum vident eum, qui tota vita religioſus perſeuerauit, in morte religioſas veſtes deponere, & ſæcularium more ſepeliri: quod ipſum etiam Noſtrorum animos plurimum contriſtat. Quare petitum eſt nomine earundem prouinciarum à Congregatione generali, vt declaret fratres noſtros eodem veſtitus modo eſſe ſepeliendos, vbi iſtud incommodum viget, quo dum viuerent vſi ſunt, cùm is ſit veſtitus Clericorum ſæcularium honeſtorum. Decreuit autem Congregatio, Decretum primæ Congregationis reretinendum eſſe, nec immutandum. Quia tamen finis præcepti caritas eſt, commiſit P. Generalis arbitrio atque iudicio, vt diſpenſet, ſi quando, quomodo, & vbi viſum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem.

V.

Dec. 8. Hora orationis.

PRopoſitum fuit à quibuſdam, num conſuetudo à R. P. Borgia, iuxta poteſtatem ſibi factam à ſecunda Congregatione generali D. XLI. introducta, de integra orationis hora præter tempus vtriuſque examinis,

 Ordo Decretorum in m. ſ.

nis, retinenda ſit; an potius illius praxis reuocanda ad Conſtitutiones ſemihoræ, & duorum examinum, & formam Decreti XVIII. ex tit. VI. primæ Congregationis. Et decretum fuit, prædictam conſuetudinem vnius horæ integræ orationis, præter tempus duplicis examinis quotidiani, tanquam piam & ſalutarem, omnino retinendam eſſe, prout à R. P. Borgia fuit introducta, & ſeruata forma ſupradicti Decreti ſecundæ Congregationis generalis, decreto Congregationis ſtabiliendam, prout præſenti Decreto ſtabilitur.

V I.

Dec. 9. Prouinciarũ diuiſio.

CVm in prima Congregatione tit. VI. D. XXIX. & in ſecunda D. LII. conſtitutum fuerit, vt inſtitutio nouarum Prouinciarum Præpoſito Generali relinqueretur; nihilominus propoſitum fuit ab aliquibus, an non expediret potius ob rationes, quæ in medium prolatæ fuerunt, vt talis inſtitutio ſoli Congregationi generali reſeruaretur. & conſideratis rationibus productis, ſtatutum fuit, nihil eſſe immutandum de prædictis Decretis; ſed prædictam nouarum Prouinciarum inſtitutionem, ſeu diuiſionem, Præpoſito Generali, iuxta prædictorum Decretorum formam, eſſe relinquendam.

VII.

Dec. 10. Congregationis generalis tempus certũ non præſcribendum.

FVit etiam propoſitum, vtrum ſexto aut ſeptimo quoque anno cogi deberet Congregatio generalis. & dijudicatis rationibus, quæ propoſitæ fuerunt, ſtatutum eſt, ſeruandum eſſe Decretum xxiv. ſecundę Congregationis generalis, quo cauetur, nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præſcribendum: ſed vt tertio quoque anno veniant ſimul ex omnibus Prouincijs Procuratores, qui cum P. Generali, & Aſſiſtentibus decernant, an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

VIII.

Dec. 12. Vulgata editio Conſtitutionum.

CVm ſecundam Conſtitutionum editionem, quæ Declarationes habet cum Conſtitutionibus coniunctas, pro communi & vulgata habendam eſſe in Societate vſque ad præſentis Congregationis iudicium ſtatuerit tertia Congregatio generalis Decr. LIV. poſtulatum eſt à quibuſdam, vt hæc eadem Conſtitutionum editio denuo recognoſceretur, & ad veritatem Hiſpanici exemplaris exacte emendaretur: ſic vero emendata, authentica & vulgata in tota Societate haberetur. Decreuit porrò Congregatio, vt res iſta quam primum fieri poſſit, conficeretur: & ob eam cauſam commendauit Patribus Deputatis ad reuidendas Conſtitutiones & Bullas, de quibus ſupra Decr. v. vt maturarent,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

rarent, quo res tam ſalutaris & neceſſaria primo quoque tempore executioni mandari poſsit.

IX.

Dec. 13. Profeſſionis dilatio.

ET quia variæ querelæ, ac difficultates propoſitæ fuerunt circa admiſsionem Noſtrorum ad ſtatum Societatis, dum multi qui in Societate per multos annos laudabiliter vixerunt, nimium differantur: vnde tædio affecti in varias tentationes incidunt; & ſæpe abundantiore triſtitia abſorpti, non ſine populi ſcandalo, retrorſum abeunt ab eo, quod ſunt amplexi, ſancto inſtituto. Cum Congregatio rationes allatas conſideraſſet, decreuit nihil eſſe innouandum; & hanc rem totam P. Generalis iudicio ac prudentiæ committendam: ſimulque illi commendauit, vt quod Conſtitutiones hac de re præſcribunt, ſine differentia perſonarum accuratè ſeruari curet, memor hoc ad Societatis conſeruationem vehementer pertinere.

X.

Dec. 14. Superpellicea in lectionibus ſacris.

PRopoſitum etiam fuit, an Decretum xxxi. tit. vi. primæ Congregationis, quo prohibetur ſuperpelliceum in lectionibus ſacræ Scripturæ, quæ ad populum habentur, ita temperandum ſit, vt id tantum intelligatur de regionibus, & locis, vbi non eſt illius vſus. Alioqui enim magna eſt indecentia non vti ſuperpelliceo, vbi eſt illius vſus; &

inter hæreticos refert hæreticorum miniſtros, qui in miniſterio verbi ſuperpellicea irrident, & auerſantur. Et ſtatuit Congregatio, vt illud Decretum ea moderatione temperetur qua dictum eſt, id tantum intelligendum eſſe de regionibus & locis, vbi non eſt ſuperpellicei vſus.

X I.

Dec. 15. Secretarius quas ad Congregationes & quando admittatur.

STatutum eſt, Secretarium Præpoſiti Generalis, ſi ſit Profeſſus quatuor votorum, admittendum eſſe ad prouincialem Congregationem cum ſuffragio actiuo & paſsiuo, quocunque in caſu illa cogatur; non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Prouincijs tertio quoque anno in Vrbem mittuntur, admitti debere, niſi electus fuerit Procurator in Congregatione prouinciali. Ad Congregationem verò generalen, poſt electionem Præpoſiti, ſiue ille profeſſus ſit, ſiue non, admittendum eſſe, cum iure ſuffragij ad alia omnia, quàm ad Aſsiſtentium electionem; & informationes tam pro Præpoſito Generali, quam pro Aſsiſtentibus, & Admonitore eligendis, in quatriduo ab eo, ſicut ab alijs, capi poſſe.

X I I.

Dec. 16. Sardiniæ poſtulatio.

PRopoſitum fuit nomine Patrum Sardiniæ, vt quandiu Sardinia non fiet Prouincia ſeparata ab Aragoniæ prouincia, ſaltem id illi concedatur, vt Viceprouincialis

Sardiniæ comite aliquo quatuor votorum profeſſo, qui à Rectoribus locorum Sardiniæ, atque alijs quatuor votorum profeſsis electus ſit, ad generalem Congregationem cum iure ſuffragij poſt electionem venire poſsit. Decreuit autem Congregatio, nihil iam eſſe innouandum; ſed ſeruandum eſſe Decretum LXXIII. tertiæ Congregationis, quo ſtatuitur, vt quandiu Sardinia non fiet ſeparata Prouincia, Sardiniæ Procurator ſine Congregatione prouinciali electus à Viceprouinciali & Conſultoribus, & profeſsis quatuor votorum, qui eo in loco vbi Viceprouincialis fuerint, poſsit venire ad generalem Congregationem, & ad alia ius ſuffragij habere, præterquam ad Generalis & Aſsiſtentium electionem.

XIII.

Propter ingentem fructum, & penuriam fidelium pædagogorum, & alias vtilitates quæ ex ea occupatione videntur ſequi, flagitatum eſt, vt in partibus Septentrionalibus noſtri habeant Conuictores, & eorum curam gerant; ea tamen lege, vt res numaria œconomo tradatur; & non ſollicitentur adoleſcentes ad Inſtitutum noſtrum, nec admittantur inuitis parentibus. Et iudicatum à Congregatione fuit, valde optandum eſſe, vt Societas quoad fieri poterit, eiuſmodi oneribus liberetur; atque ideo P. Generalis pru- Dec. 18. Conuictorũ cura.

dentiæ commiſit, vt pro ratione regionum ac perſonarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obſequium, & commune Societatis bonum maxime expediat.

XIV.

Dec. 19. Profeſſio quatuor votorum

CVm etiam poſtulatum fuiſſet, vt profeſſio quatuor votorum ad eos, qui audierunt curſum Philoſophiæ, ac Theologiæ, minimè reſtringeretur: multis de cauſis Congregatio dijudicatis rationibus ſtatuit, nihil eſſe immutandum de Conſtitutionibus. quin potius R. P. Generali commendauit, vt illas hac in parte diligenter obſeruandas curaret.

XV.

Dec. 20. Admonitor Generalis poteſt eſſe vnus ex Aſſiſtentibus.

DE Admonitore Prępoſiti Generalis propoſitum quoque fuit, non videri expedire, vt ſit aliquis è numero Aſsiſtentium; ſed aliquem alium extra eorum numerum à tota Congregatione eligendum. Decreuit autem Congregatio, relinquendum eſſe liberum, vt ſcilicet eligi poſsit, ſiue ex numero Aſsiſtentium, ſiue extra numerum eorundem, pro vniuſcuiuſque arbitrio, & conſcientia, dummodo profeſſus ſit quatuor votorum, iuxta XXVII. Decretum ſecundæ Congregationis.

XVI.

Dec. 21. Aſſiſtentes electi ad plura medietate.

Aſsiſtentium electio die V. Martij manè expedita fuit. Et primo quidem pro Septen-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Septentrionalibus partibus primo ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt P. Paulus Hoffæus Prouincialis ſuperioris Germaniæ. II. pro Italia ſimili ſcrutinio P Laurentius Magius Viceprouincialis Poloniæ. III. pro Hiſpania & Indijs ad eam pertinentibus ſimili ſcrutinio P. Garcias de Alarcon Prouincialis Bæticæ. IV. pro Luſitania & Indijs Orientalibus & Braſilia ſimili ſcrutinio P. Georgius Serranus Præpoſitus Domus profeſſæ S. Rochi abſens.

XVII.

Dec. 22. Admonitor die ſequẽti ad plura.

DIe VI. Martij congregatis Patribus primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P. Paulus Hoffæus Aſſiſtens pro Septentrionalibus partibus: cuius electioni interfuit vterque Procurator, Sardiniæ & Generalis.

XVIII.

Dec. 23. Expenſæ pro Secretaria Romana.

CVm in Secretaria Romana neceſſe ſit plures ſcriptores alere in vſum neceſſarium totius Societatis, cum magno Romanæ Domus grauamine; propoſitum fuit, vt Prouinciæ annua contributione ſex ſcriptores alerent. Verum Congregatio, cum ſpeciem certi cuiuſdam prouentus hoc habere videatur, propoſitionem reiecit, & P. N. Generali commendauit, vt aliam honeſtam rationem illos ſuſtentandi pro ſua prudentia perueſtigaret, atque iniret.

XIX.

Dec. 24. Generalis declarationes quam vim habeant.

PRopoſitum etiam fuit, vt Congregatio generalis pro bono Societatis decerneret, an P. Generalis poſſit declarare Conſtitutiones, & Decreta generalia, ita vt declaratio vim legis obtineat, vt de facto fecit P. Euerardus bonæ mem. cum declarauit intelligi de profeſſis trium votorum, quod in Conſtitutionibus dicitur, Profeſſos debere poſt profeſſionem emittere quinque vota ſimplicia, vt patet in regulis Prouincialis. Declarauit autem Congregatio, Præpoſitum Generalem auctoritate ſua ordinaria Conſtitutiones, & Decreta generalia declarare poſſe: eas tamen declarationes non habere vim legis vniuerſalis, ſed valere tantum ad praxim bonæ gubernationis; cum Congregationis generalis, cuius eſt leges condere, ſit etiam eas hoc modo declarare.

XX.

Dec. 25. Vicarij nominatio.

PRopoſitum quoque fuit, vt Congregatio Præpoſito Generali, & ceteris eius ſucceſſoribus ſerio mandet, vt eligant Vicarium Societatis antè mortem, iuxta Conſtitutiones P. VIII. c. IV. plures ob cauſas, quæ commemoratæ fuerunt. Cum autem multi multa dixiſſent, & ſubinde ſententiæ variarent, interceſſum fuit à pluribus, vt res differretur in craſtinum, & accuratius conſideraretur.

Tracta-

XXI.

Dec. 26. Vicarius à Generali ante mortem nominandus.

TRactatum fuit de proxima heſterna quæſtione: & cum multa in vtramque partem dicta fuiſſent, tandem Congregatio in primis declarauit, Conſtitutionem prædictam P. VIII. cap. IV. §. I. eum ſenſum habere, vt Præpoſitus Generalis Vicarium nominet, qui morientis locum ſuſtineat, niſi morte, vel morbo, qui ad hunc effectum perinde ac mors cenſeatur, præoccupetur, vt habet eiuſdem Conſtitutionis declaratio. Deinde huius Conſtitutionis praxim P. N. Præpoſito ſerio commendauit, vt ſcilicet Vicarium ſibi nominet.

XXII.

Dec. 27. Regulæ communes ab omnibus ſeruandæ.

QVęſitum fuit propter locum Conſtit. VI. P. cap. III. §. 3. vt Congregatio declararet, omnes regulas communes Societatis ab omnibus, etiam Profeſſis & Coadiutoribus formatis, obſeruandas eſſe. Congregatio autem declarauit, omnes ad earum obſeruationem teneri, vt in tertia Congregatione Decr. XXXI. definitum eſt; nec id repugnare loco citato Conſtitutionum P. VI.

XXIII.

Dec. 28. Suffragia in diſſoluendis Collegiis extra Congregationem.

CIrca Declarationē II. cap. IV. P. Conſtitutionum littera A. vbi dicitur, *Domus vel Collegia admiſſa an relinqui aut retineri debeant, ſtatuat Societas; id tamen in Congregatione generali fieri poſſit, & etiam ſine illa,*

illa, miſſis nimirum ſuffragijs ab ijs, qui ius habent ſuffragij: petitum fuit, vt Congregatio declararet, qui ſunt ij, qui ius ſuffragij habent, cum de diſſolutione alicuius Domus, vel Collegij agitur, quando non eſt coacta Congregatio generalis; an ſcilicet, cum Præpoſito Generali omnes Prouinciales totius Societatis, tam qui in Europa, quam qui extra Europam ſunt: an præterea etiam Aſſiſtentes, an demum præter hos omnes, Procurator quoque Generalis, & Secretarius: & poſtremo an maior pars horum ſuffragiorum ſufficiat ad hoc ſtatuendum, quod in deliberatione ponitur. Congregatio autem in primis ſtatuit, nullam Domus, vel Collegij diſſolutionem ſine generali Congregatione, ſi omnino ad illam differri poſſit, faciendam. Quod ſi neceſſitas plane cogat, vt generalis Congregationis tempus anteuertatur, declarat, ius ſuffragij indubitatum habere ex officio præter Præpoſitum Generalem, omnes Prouinciales: non oportere tamen ſuffragia Prouincialium, qui extra Europam ſunt, propter nimiam eorum diſtantiam, exquirere, niſi illius Prouinciæ, in qua eſſet Domus, vel Collegium, de cuius diſſolutione ageretur. Aſſiſtentes verò non habere quidem ius ſuffragij, illis tamen fieri ab hac Congregatione, quæ id vehementer expedire iudicauit: & ita eorum, ſicut & Prouincialium ſenten-

Habent Prouinciales.

Et Aſſiſtentes

tiam

 Ordo Decretorum in m.ſ.

tiam exquirendam. Procuratorem autem Generalem, nec Secretarium habere ius ſuffragij; nec illis tradendum videri. Maiorem porrò partem horum ſuffragiorum ſufficere ad id ſtatuendum, de quo deliberatur, iuxta Societatis Bullas, & præſertim Iulij III. anni MDL. Sed circa Procuratorem, & Secretarium intercesſum eſt à quibuſdam, qui iudicabant expedire, vt illis ius ſuffragij traderetur: petiueruntque, vt iterum hac de re tractaretur.

Maior pars ſuffragiorũ ſuſficit.

XXIV.

CVm etiam in IX. P. Conſtit. cap. v. dicatur, *ſi aliquis Aſſiſtens mortem obiret, aut graues ob cauſas diutius abeſſet, Præpoſitus Generalis alium ſubſtituet cum approbatione omnium, vel maioris partis Prouincialium*: petitum eſt à Congregatione, vt declararet an approbatio Prouincialium, qui ſunt extra Europam, ſit expectanda, vt ſubſtituatur aliquis Aſsiſtens. Et declarauit Congregatio, iuxta id quod proximo Decreto definiuit, approbationem eorum tantum Prouincialium, qui ſunt in Europa, & ſolent intereſſe Congregationibus generalibus, ad hoc ſufficere. Eandem verò omnino rationem in ſubſtitutione Admonitoris ſeruandam eſſe, quæ de ſubſtitutione Aſsiſtentium iam dicta eſt.

Dec. 29. Aſſiſtentium electio extra Congregationem.

Et Admonitoris.

Peti-

XXV.

Dec. 30. Aſſiſtentes ſubſtituti ſuffragij ius non habent donec approbentur.

PEtitum quoque fuit à Congregatione, vt declararet, ſi Præpoſitus Generalis ſubſtitueret ad tempus, aut ſimpliciter aliquem in locum alicuius Aſsiſtentis demortui, aut qui ob graues cauſas abſens eſſet; an talis ſubſtitutus poſſit habere ſuffragium, ſicut habet Aſsiſtens, in cuius locum ſubſtitutus eſt. & declarauit Congregatio, talem ſubſtitutum non poſſe habere ſuffragium, nec in Congregatione generali, nec Procuratorum, nec ad diſſoluenda Collegia ſeu Domos Societatis, niſi prius conſtet de approbatione omnium, aut maioris partis Prouincialium iuxta Decreta.

XXVI.

Dec. 31. Vota ſimplicia poſt profeſſionem.

PRopoſitum poſtremo fuit, an formulæ Votorum ſimplicium, quæ poſt profeſsionẽ emittuntur, addenda eſſet huiuſmodi promiſsio: Inſuper promitto me nulla ratione curaturum, aut locuturum publicè, vel priuatim aliquid, quod ſit contra eſſentialia Inſtituti, & Conſtitutionum Societatis. Decreuit autem Congregatio, non eſſe talem promiſsionem ad reliqua vota addendam: ſed ad Deputatos formulæ Congregationis prouincialis id reijciendum, vt in ea auctoritate huius Congregationis prohibeatur, ne quis deinceps in Congregationibus prouincialibus audeat de huiuſmodi rebus quocunque præ-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

textu verba facere: tum ſi quis de his rebus aut ibi, aut alibi vſquam quæſtionem inſtituat, ſerio à ſuis Superioribus corripiatur, & corrigatur.

XXVII.

CVm legeretur Decretum XXVIII. circa illa verba, *Declarat ius ſuffragij habere ex officio præter Præpoſitum Generalem omnes Prouinciales*; interceſſum fuit ab omnibus Deputatis Conſtitutionum & Bullarũ, vt licet illi indubitatum ius habeant ex Conſtitutionibus, non tamen illorum tantum, ſed etiam aliquorum aliorum ſententiæ exquirantur. Decreuit autem Congregatio, vt non ſolum Prouincialium, ſed etiam duorum antiquiſsimorum profeſſorum cuiuſque Prouinciæ ſententiæ per literas petantur, declarando, prout declarat Congregatio, ita intelligendam eſſe Declarationem cap. II. P. IV. litera A. cui reſpondet, quod habetur in Bulla Iulij III. Anni MDL. Quod intelligi vult tantum, cum de diſſoluenda aliqua Domo vel Collegio extra Congregationẽ agitur. Quod verò ad interceſsionem de Procuratore Generali, & Secretario in eodem XXVIII. Decreto factam, attinet, Congregatio definiuit, vt & illi, quemadmodum de Aſsiſtentibus dictum eſt, ius ſuffragij in hoc eodem caſu auctoritate huius Congregationis habeant.

Dec. 32. In diſſoluendis Collegiis ſuffragium habent duo antiquiſsimi cuiuſq. Prouinciæ.

Procurator item Generalis & Secretarius.

Pro-

XXVIII.

Dec.33. V. Præpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ.

PRopoſitum deinde fuit, an conſtituendus eſſet ſeparatus Præpoſitus huius profeſſæ Domus Romanæ, qui eam ſicut alij ſimiles Præpoſiti adminiſtraret, ità vt P. Generalis deinceps Præpoſitus tantum generalis eſſet, non item Præpoſitus particularis huius profeſſæ Domus Romanæ. Decretum autem fuit, nihil iam eſſe innouandum, ſed ſeruanda eſſe Decr. LXVII. & XCII. ſecundæ Congregationis generalis. poſſe tamen ab eodem P. Præpoſito Generali conſtitui pro ſuo arbitrio, ac prudentia Vicepræpoſitum cum ordinaria Præpoſitorum Societatis poteſtate, qui habeat ſuos Conſultores, Admonitorem, & alios Officiales, & particularem Domus gubernationem exerceat.

XXIX.

Dec.34. Definitores.

ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio committeret; & quidem cum eadem poteſtate, quam ſuis Definitoribus ſecunda Congregatio D XLVI. & tertia Congregatio generalis D. XXVIII. tribuerunt; nempe vt omnis propoſita vel proponenda quæſtio, & interceſsio, ſiue vna, ſiue duæ fiant, terminetur à Congregatione generali in ijs quæ attinent ad Conſtitutiones, vel ad magna Collegia diſſoluenda; in alijs autem à Definitoribus. Placuit autem, vt res tota accura-

tius

tius conſideraretur, & in ſequentem diem differretur.

Ordo Decretorum in m.ſ.

XXX.

CVm propoſitum eſſet de Definitoribus eligendis, vt proximo Decreto tractatum fuerat, placuit eligi Definitores, & numero, & poteſtate, ſicut pridie propoſitum erat. Nempe vt exceptis ijs, quæ ad Conſtitutiones, & magna Collegia diſſoluenda pertinent, reliqua omnia à Definitoribus definirentur. Quamquam poſtea conuentum fuit omnium conſenſu, vt non obſtante Decr. VII. tit. I. Congregationis primæ, pro hac vice ſine ſcrutinio Definitores eſſent cum P. Generali veteres & noui Aſſiſtentes; videlicet P. Petrus Fonſeca, P. Benedictus Palmius, P. Oliuerius Manaræus, P. Ægidius Gonzalez, P. Garcias de Alarcon, P. Paulus Hoffæus, P. Laurentius Magius.

Dec. 35. Definitores ſine ſcrutinio electi.

XXXI.

POſtea P. Generalis deputauit ad conficiendam formulam ſtudiorum ſequentes Patres, videlicet P. Petrum Fonſecam, P. Franciſcum Coſterum, P. Nicolaum Clerum, P. Sebaſtianum Morales, P. Franciſcum Adornum, P. Alfonſum Dezam, P. Ioannem Maldonatum, P. Achillem Galiardum, P. Iacobum Acoſtam, P. Franciſcum Riberam, P. Ægidium Gonzalez, P. Benedictum Sardium.

Dec. 36. Deputati pro formula ſtudiorum.

XXXII.

Dec. 37. Vicepræpoſitus Domus Romanæ.

VT Aſſiſtentes officio ſibi commiſſo impenſius ac melius vacare poſsint, iuxta XCIII. Decretum ſecundæ Congregationis, ſtatuit Congregatio, vt Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ, ſiue Miniſter, non ſit ex numero Aſsiſtentium. Præterea definitum eſt, vt prædictus Vicepræpoſitus poſsit intereſſe Congregationi Prouinciali cum iure ſuffragij, ſiue profeſſus ſit, ſiue non; quamuis curandum erit, quoad eius fieri poterit, vt ſemper ſit Profeſſus quatuor votorum.

XXXIII.

Dec. 38. Conſtitutionum Latinæ verſionis recognitio.

CVm propoſitum eſſet nomine Deputatorum ad reuidendas Conſtitutiones, aliqua inuenta eſſe in verſione Latina, quæ emendatione egere videntur; petitum eſt eorundem nomine à Congregatione, vt P. Generali faciat poteſtatem deputandi aliquos, qui per otium loca illa ab ipſis obſeruata, & alia, ſi qua ipſi obſeruauerint, recognoſcendo, vniuerſas Conſtitutiones emendent ad veritatem autographi, atque reſtituant, ita vt ea emendatio, & reſtitutio, vbi abſoluta fuerit, authentica ſit auctoritate huius Congregationis: & interim noſtra hæc verſio, prout ſtatutum eſt in tertia Congregatione Generali Decr. XLI. & LIV. pro vulgata habeatur. Decreuit autem Congregatio, vt loca à Deputatis collecta proponantur examinanda;

 Ordo Decretorum in m.ſ.

nāda; reliqua committantur P. Generali cum Aſsiſtentibus perueſtiganda, & conſideranda, vt ſequens generalis Congregatio materiam paratam reperiat ad Conſtitutiones emendandas, iuxta P. Ignatij autographum, ſi opus fuerit. Interim verſio Conſtitutionum à tertia generali Congregatione approbata, iterum approbetur vſque ad ſequentem Congregationem auctoritate præſentis Congregationis, prout approbata fuit, niſi durante Congregatione omnia loca iam collecta examinata eſſent, & ab hac Congregatione approbata. Infra Dec. 59

XXXIV.

Dec. 39. Scholia in Cōſtitutiones nō facienda.

CVm petitum fuiſſet, vt Congregatio P. Generali curam conficiendi breuia quædam ſcholia in locos difficiliores Conſtitutionum committeret, quemadmodum in prima Congregatione, & in ſecunda item, ſæpius commendatum fuit; quæ ſcholia auctoritatem eam habeant, quam P. Generalis eis dandam cenſuerit ad commune bonum Societatis, vſque ad futuram generalem Congregationem. Decreuit Congregatio, eiuſmodi ſcholia non eſſe facienda. Qui licet I. & II. Congregatio id curandum cenſuerit; poſtea tamen illa neceſsitas ceſſaſſe videtur, cum multa dubia per Decreta ſequentium Congregationum, & Declarationes Præpoſitorum Generalium, & regulas emendatas ſublata ſint.

XXXV.

Dec. 40. Vicarius poteſt vnum vel alterum aduocare ad Cōg. gener. præter Electores.

PEtitum fuit, vt Congregatio conſtituat, an relinquenda ſit poteſtas Vicario Generali monendi Prouinciales, ne præter duos electos, alios quoſdam adducant ad negotia tractanda poſt electionem, iuxta Decr. III. Congregationis ſecundæ. Decretum autem fuit, præter duos electos poſſe adduci vnum, aut duos Procuratores ex omnibus Prouincijs, monente Vicario, ad tractanda negotia in Congregatione poſt electionem Præpoſiti. & cum fuiſſet interceſſum, nihilominus idem ſtatutum fuit. Hos autem non aliter à Vicario vocandos, & à Prouincialibus adducendos eſſe decreuit Congregatio, quam ſi illorum opera, præterquam duorum electorum, ad grauiora negotia tractanda in Congregatione, poſt electionem Præpoſiti, neceſſaria videbitur ipſi Vicario,& Aſsiſtentibus ad plura ſuffragia. Tum vt ſi qui præter duos electos iudicentur adducendi, ij eligantur à Congregatione prouinciali ad plura medietate ſuffragia,ſicuti ceteri,& non aliter adducantur.

XXXVI.

Dec. 41. Contractuum poteſtas Vicario confirmata.

CVm quæſitum fuiſſet, an ſeruandum eſſet Decretum LXXI. Congregationis ſecundæ, in quo Vicario conceditur facultas ineundi contractus, cum ſummus Pontifex ſoli Generali eam conceſſerit, alijs intra Europam incommunicabilem: nihil definitum

fuit,

fuit, ſed res dilata in aliud tempus. & tandem decreuit Congregatio, quod ex parte Societatis eſt, vt hæc facultas illi concedatur, iuxta id quod habetur in officio ipſius.

XXXVII.

PRopoſitum fuit, videri ſtatuendum, vt quotieſcunque cogenda eſt Congregatio generalis, fiant Congregationes prouinciales ad eligendos eos, qui comitaturi ſunt Prouincialem, nec liberum relinquatur id quod eſt in VIII. P. cap. III. §. I. vt ſcilicet ij cum Prouinciali venire poſsint ad generalem Congregationem, quos Generalis ipſe, aut eius nomine Prouincialis elegerit. Et auditis rationibus, quæ ad hanc ſententiam confirmandam prolatæ ſunt, placuit Congregationi, concurrente Patrum numero vltra duas tertias partes, vt ſemper fierent Congregationes prouinciales ad eligendos eos, qui ad generalem venturi eſſent, & non relinqueretur liberum, vt Generalis vel Prouincialis eos nominaret. verum cum interceſſum fuiſſet, dilata eſt ſolutio huius quæſtionis in ſequentem congregationem. Dec. 42. Congregationes prouinciales.

XXXVIII.

PRopoſitum etiam fuit, moderationem aliquam videri adhibendam annalibus literis, quæ in Societate quotannis ſcribuntur. Ea autem videbatur fore ad rem, ſi ex quadringētis & quadraginta duabus, quę ſcri- Dec. 43. Annales Societatis.

buntur, duæ tantum, & quadraginta ſcriberentur: vinginti & vna quidem ad Vrbem ex omnibus Prouincijs, hoc eſt, à ſingulis ſingulæ, totidem verò ad eaſdem Prouincias ex omnibus annuis confectæ; idque per aliquem ex Patribus, qui in Collegio reſideat, & ſumptibus Prouinciarum alatur cum ſcriptore ſuo, quemadmodum Procurator cum ſuis ſocijs. Et auditis rationibus in medium allatis, placuit Congregationi prædicta moderatio. Vnum verò tantum alendum eſſe in hunc finem in Collegio Romano ſumptibus Prouinciarum, qui ad hanc rem perficiendam idoneus ſit: quæ Prouinciæ ſumptus etiam ſuppeditent ad exempla annuarum per externos deſcribenda.

XXXIX.

Dec. 44. Congregationes prouinciales cogendæ quoties futura eſt generalis.

STatutum fuit, vt Decretum XLII. præcedentis actionis XIV. de cogendis ſemper Congregationibus prouincialibus ad eligendos eos, qui ad generalem venturi eſſent, non relicta libertate Generali vel Prouinciali eos nominandi, retineatur in omnibus, vt in proxima actione conſtitutum fuit, non obſtante interceſsione ibi facta. & ita ſeruandam eſſe Conſtitutionem VIII. P. cap. III. §. I. iuxta huius Decreti formam, non obſtante Decreto III. Congregationis ſecundæ, Congregatio declarauit.

Cum

X L.

CVm conſtet ex cap. IV. Exam. §. 36. & reg. XLI. Summarij, & perpetua praxi Societatis, reddendam eſſe Superioribus rationem conſcientiæ; modus autem huius praxeos quibuſdam certus, & omnibus Prouincijs communis deſideraretur: petitum fuit à Congregatione, vt praxim declararet, & aliquid certi conſtitueret. Ceterum Congregationem totam commiſit P. Generali, vt ſcilicet ipſe cum ſuis Aſſiſtentibus praxim huius Conſtitutionis, ſalua ipſa Conſtitutione, edoceret, atque præſcriberet.

Dec. 45. Ratio reddendæ cōſcientiæ

X L I.

PRopter illa verba XCIV. Decreti ſecundæ Congregationis, *electi a ſuis Prouincijs* propoſitum fuit nomine Definitorum, vt Procuratores, qui à Prouincijs extra Europam exiſtentibus Romam mittuntur, & Profeſſi quatuor votorum ſunt, habeant ſuffragium in electione Generalis, etiam ſi à Congregationibus Prouincialibus electi non fuerint; dummodo Prouincialis cum ſuis Conſultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent, illos elegerint. Decreuit autem Congregatio, vt prædicti Procuratores, ſiue à Congregationibus Prouincialibus, ſiue à ſuis Prouincialibus cum reliquis ſupradictis electi fuerint, modo Profeſſi quatuor

Dec. 46. Procuratorū extra Europā electio.

votorum ſint, & ad hoc electi fuerint, habeant ſuffragium in electione Generalis. & ita declarauit, prædicta verba xciv. Decreti ſecundæ Congregationis intelligenda eſſe, vt illi à ſuis Prouincijs electi eſſe intelligantur, quicunque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

XLII.

Dec. 48. Definitores quando & quomodo eligendi.

CVm de electione Definitorum ageretur, quibus ſcilicet in caſibus eos eligi oporteat, & qua ratione ſtatuendum ſit, an in talibus caſibus eligi debeant, & quot ſuffragijs, qua ve ratione, & cum qua poteſtate facienda ſit eorum electio: Declarauit Congregatio, ac ſtatuit, duobus in caſibus eligi eos poſſe. altero quidem, cum rebus agitatis hinc inde in vna vel pluribus congregationibus, nihil manifeſte in alteram partem ſtatui videretur, prout in Conſtitutionibus habetur. altero vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt nimirum citius Congregatio abſolui poſſit. Et quidem in priore caſu ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum, in poſteriore verò ad plura medietate ſuffragia ſtatui oportere, an Definitores ſint eligendi, nec ne. Ipſorum autem Definitorum electionem in vtroque caſu ad plura medietate ſuffragia fieri debere. & ita eſſe deinceps intelligendas Conſtitutiones, & Decreta, atque in poſterum practicanda, Congregatio declarauit.

Simulque

Simulque decreuit, ad poſterioris generis Definitores pertinere ea definire, quæ Congregatio illis ſpecialiter commiſerit, & cum ea poteſtate, quam eadem Congregatio tunc dandam illis eſſe iudicauerit.

XLIII.

Propoſita & lecta fuerunt ſequentia. videlicet Formula Congregationis ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille à demortuo Generali non fuerit nominatus, Officium Vicarij Generalis, formula Congregationis Procuratorum, qui ad Generalem tertio quoque anno veniunt, Regulæ Admonitoris Generalis, & auctoritate Congregationis fuerunt approbata. Dec. 50. Formula eligendi Vicarij, eiuſque officium. Formula Cong. Procuratoris. Regulæ admonitoris.

XLIV.

Propoſita fuerunt & lecta Decreta quædam Definitorum, & methodus ſeruanda poſt electionem Præpoſiti Generalis in Congregatione generali, & auctoritate Congregationis approbata. Dec. 51. Decreta Definitorum. Methodus agēdi de negotijs

XLV.

Quæſitum fuit, an per Conſtitutiones, & Decreta liceret Aſſiſtentibus intereſſe Congregationibus generalibus, quæ ab ipſo P. Generali cogi poſſunt. Et cum id hactenus conſtitutum eſſe non videretur, decreuit Congregatio, vt Aſſiſtentes, tam in huiuſmodi Congregationibus, quam in quibuſcunque alijs generalibus, quacunque ra- Dec. 52. Aſſiſtentium ius in Congregationibus quæ à Generali conuocantur.

tione illæ cogantur, interſint, & ius ſuffragij habeant.

XLVI.

Dec. 53. Dubia circa Decreta.

NOmine Deputatorum pro Decretis, & Canonibus reuidendis propoſita fuerunt aliquot Decreta: videlicet, ex prima Congregatione Decretum I. tit. I. & D. XIX. XX. & XXI. tit. VI. & item Decr. XIX. & XCI. ſecundæ Congregationis, in quibus nonnulla videbantur illis partim explicanda, partim extendenda. Congregatio autem cum Deputatorum dubia & ſententias audiuiſſet, ea omnia ad Definitores reiecit expedienda.

XLVII.

Dec. 56. Dubia circa Decreta.

PRopoſita fuerunt à Deputatis pro Decretis & canonibus reuidendis aliquot Decreta, videlicet Decretum II. LXI. LXIX. Congregationis III. quæ illis viſa ſunt declaratione indigere. Congregatio autem auditis eorum dubijs & ſententijs, ea commiſit Definitoribus explicanda.

XLVIII.

Dec. 57.

LEcta fuerunt ſequentia & auctoritate Congregationis approbata. Decretum aliquod Definitorum, in quo decreta aliquot præteritarum Congregationum de quibus ſupra Decr. LIII. declarata fuerunt & extenſa; Formula Congregationis Prouincialis, formula ad eligendos Aſſiſtentes, formula

Formula eligendi Aſsiſtentes Admonitorem. Regulæ Aſsiſtentium.

ad

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ad eligendum Admonitorem Præpoſiti, Regulæ Aſſiſtentium.

X L I X.

DEcretum fuit, vt quod habetur P. VIII. Declar. cap. VI. A. de tribus antiquioribus Profeſſis, qui cum Vicario iudicaturi ſunt eos qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Profeſſis diuerſarum nationum, ita vt omnes quatuor Iudices ſint ex illis quatuor nationibus, ex quibus Aſſiſtentes eligi ſolent. Dec. 58. Ambitus Iudices.

L.

LEcta fuerunt ſequentia, & auctoritate Congregationis approbata: nempe Decreta quædam Definitorum, in quibus Decreta congregationis III. ſupra in Decreto LVI. propoſita, fuerunt explicata & extenſa. Tum Decretum de conciliatione locorum Conſtitutionum, quæ in regulis Magiſtri Nouitiorum & Examinatoris inſerta ſunt. Deinde formula Congregationis generalis. Poſtremo nonnulla loca Conſtitutionum, de quibus ſupra Decr. XXXVII. quæ ad veritatem autographi corrigenda videbantur, & P. Generali commiſſa. Et quoniam ea omnia quæ in Conſtitutionum verſione corrigenda erant, lecta ſunt in Congregatione, & approbata; commiſſum eſt Generali, vt ſecundum eiuſmodi correctiones Conſtitutiones denuo imprimantur, & eiuſmodi editio dein- Dec. 59. Formula Congr. gener. Verſio Conſt. approbata.

ceps

ceps in vniuerſa Societate pro vulgata habeatur.

L I.

Dec. 61. Canones Congregationum omnium.

CVm Deputati ad Decreta reuidenda, & canones extrahendos, Congregationi propoſuiſſent canones ex Decretis omnium Congregationum, legique cœpiſſent, & aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum protrahebatur, & Patres cupiebant, vrgebantque, vt Congregatio eodem die abſolueretur; viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur, qui ſaluis Decretis, canones prædictos reuideat & euulget, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione approbata.

L I I.

Dec. 63. Indifferentiū gradus ne duret vltra biennium.

DEfinitum eſt, vt gradus Indifferentium, de quibus in Examine cap. VIII. dicitur, non duret poſt biennium: ſed eo exacto determinentur ad aliquem aliorum, nempe vel Scholaſtici, vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos eſſe, & expedire communi bono iudicauerit.

L I I I.

Dec. 64. Qui poſt vota ſimplicia deficiunt, vt apoſtatæ puniendi.

OMnes qui poſt biennium probationis vota ſimplicia Societatis cum promiſſione

ſione ingrediendi eandem Societatem emiſerint, ſiue illi ſint Coadiutores temporales, ſiue Scholaſtici, eandem per omnia obligationem ſubire, ac proinde vt apoſtatas, ſi defecerint, iuxta priuilegia Societatis & literas Apoſtolicas, puniri poſſe declaratum fuit.

L I V.

PRofeſſi trium votorum emittere debent poſt ſuam profeſſionem vota ſimplicia, quæ profeſſi quatuor votorum poſt profeſſionem emittere ſolent. Dec. 65. Profeſsi trium votorum etiã ſimplicia emittunt.

L V.

NOſtri qui in Domibus habitant, & Collegijs, bis tantum quotannis ſua vota renouent, iuxta praxim à tempore P. N. Ignatij ſanctæ mem. ſeruatam: Nec obſtat declaratio cap. IV. v. P. litera N. exemplaris Hiſpanici, de tribus vicibus in tribus feſtis ſolemnibus; cùm illud ſcriptoris mendum eſſe manifeſte appareat, ſi locus iſte cum alio IV. P. cap. IV. §. 5. qui in iſto citatur ab auctore, conferatur. Et ideo probatur correctio prædicti loci P. v. Conſtitutionum à P. Euerardo piæ mem. facta. Dec. 66. Renouatio votorum bis tantum in anno.

L V I.

SI quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo ſucceſſore per Generalem in ea Prouincia nominato, nec ipſe Prouincialis moriens aliquem V. Prouincialem deſignauerit; Dec. 67. Prouinciali defuncto quis ſuccedat.

rit; tunc Præpoſitus Domus Profeſſæ, vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ, antiquiſsimus profeſſorum ex Præpoſitis, ſit V. prouincialis, donec Generalis prouideat. Quod ſi nulla in ea prouincia ſit Domus Profeſſa, ſuccedat in V. Prouincialem Rector maximi Collegij, ſi profeſſus quatuor votorum ſit; aut ſi ille non fuerit talis profeſſus, ſit antiquiſsimus ſimilium profeſſorum ex ceteris Rectoribus. Si verò contingat nullum quatuor votorum profeſſum eſſe Rectorem, ſit nihilominus antiquiſsimus profeſſus quatuor votorum Prouinciæ tantiſper V. Prouincialis quoad Generalis, aut Vicarius alium nominauerit.

LVII.

Dec. 68. Decretorū declarationes. CVm quædam præteritarum Congregationúm generalium Decreta viſa eſſent aliqua tum explicatione tum extenſione indigere, illa in hunc, qui ſequitur, modum fuerunt explicata.

LVIII.

Dec. 69. IN Decreto I. tituli I. Congregationis primæ ad illa verba, *huiuſmodi officiales* additum eſt, *qui ab ipſo Generali creentur*.

LIX.

Dec. 70. IN Decreto XIX. tit. VI. primæ Congregationis illa verba, *Reſponſum eſt ſimul* &c. vſque ad finem Decreti, ſic declarata ſunt.

ſunt. Reſponſum eſt, quamuis Noſtris præſcribendum non ſit, vt omnes in eundem locum orationis cauſa conueniant (quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quæ pro re nata ad tempus publicè inſtitui poteſt) cum Nouitijs tamen in oratione ante cœnam diſpenſari poterit, vbi Præpoſitus Generalis expedire iudicauerit. Ordo Decretorum in m.ſ. Orate ſimul.

L X.

IN Decreto xx. tit. vi. Congregationis primæ ad illa verba, *nam in priuata menſa antiquam*, &c.additum eſt, *nam in priuata & ſecunda menſa, antiquam*, &c. Dec. 71.

L X I.

IN Decreto xli. tit. vi Congregationis primæ, illa verba, *poſſe celebrari in morte Principum*, &c. vſque ad finem, ita fuerunt explicata. In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per Eccleſias Ciuitatis, poſſe in noſtris Eccleſijs huiuſmodi exequias celebrari, cum feretro ſine pompa, celebrando ſcilicet Miſſas; vel ſi vſus patriæ habet, etiam recitando officium defunctorum, modo noſtro ſimplici, vt fieri ſolet in ſepulturis Noſtrorum. Dec. 72. Exequię Principum.

L X I I.

IN Decr. xix. ſecundæ Congregationis ad illa verba, *ſed ſeorſum id facerent*, additum eſt, *ſed ſeorſum ab illis ipſi Nouitij ſimul inter ſe id facerent*. Dec. 73.

In

LXIII.

Dec. 74. Examinatores Sacerdotum externorum.

IN Decreto XCI ſecundæ Congregationis poſt illa verba, *ſed illud omnino Prælatis relinquamus*, addita ſunt ſequentia. Ceterum cum in examinatione promouendorum ad ordines, curam animarum &c. duplex fieri poſsit iudicium; vnum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, ſufficientia; alterum de vita, ac morum probitate, & alijs, quæ eos ex omni parte dignos reddere ſolent, vt ad huiuſmodi munus admittantur; non prohibetur per hoc Decretum Noſtris, quin poſsint in examinandi munere, ſi quando illud neceſſe ſit exercere, de doctrinæ ſufficientia ferre iudicium; ſed interdicitur ſolum, ne de eorum admiſsione decernant; cum ad eam, vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas & alia requirantur, de quibus eſſet Noſtris cum difficile, tum etiam odioſum, velle iudicare. Poſsit tamen diſpenſare R.P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

LXIV.

Dec. 75. Ordo ſedendi in Congregationibus.

IN Decreto II. Congregationis tertiæ hæc declaratio & extenſio adhibita eſt: Procuratores, qui profeſsi fuerint quatuor votorum, ſedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſsionis: reliqui verò omnes poſt Electores hoc ordine ſequentur; vt ſcilicet primo loco ſint profeſsi

trium

Ordo Decretorum in m. ſ.

trium votorum; ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

LXV.

Dec. 76.

IN Decreto LXI. Congregationis tertiæ nihil addendum viſum eſt, ſed retinendum Decretum per omnia: dandam vero à P.N. Generali Prouincialibus inſtructionem, quomodo circa praxim illius Decreti, præſertim quo ad pactiones, ſe habere debeant, vt omnia cum ædificatione fiant.

LXVI.

Dec. 77.

IN Decreto LXIX. Congregationis tertiæ nihil immutandum iudicatum eſt; ſed ſeruandum Decretum inter alia Decreta Congregationis eiuſdem; nullum vero Canonem ex illo extrahendum, & qui antea extractus fuerat, ex Canonibus expungendum.

LXVII.

Dec. 78. Conſtitutionum declarationes circa Nouitios.

CVm propoſita fuiſſent nonnulla dubia circa intelligentiam aliquorum locorum Conſtitutionum, quæ in regulis Examinatoris, & Magiſtri Nouitiorum continebantur: auctoritate Congregationis ſtatutum eſt, illa loca ita concilianda eſſe, & in prædictis regulis infraſcripto modo inſerenda. Videlicet, Si quis ad ſtud; a maiorem propenſionem quam par eſſet, & minorem indifferentiam, quam ad alia miniſteria So-

cietatis

Ordo Decretorum in m.ſ.

cietatis præ ſe ferret; & videretur nihilominus ad ea minus aptus; non tantum proponatur ei ſcriptum examen, vt reliquis, ſed & §. 2. cap. VII. accuratè illi explicetur; interrogeturque, an patienter ſe dimitti ſinet à Societate, dummodo ab omni voto ac promiſſione liber maneat.

Hoc tempore primæ probationis per quinque vel ſex dies accuratè informentur prædicto modo de ijs, quæ ad Inſtitutum & ad ipſos pertinent: & lectione alicuius pij libelli, qualis eſt De imitatione Chriſti, ſubinde recreentur. Deinde qui literis operam dederunt, de ſingulis facultatibus, in quibus verſati ſunt, ſingulas prælegant lectiones, coram eis qui à Superiore ad eorum talentum cognoſcendum in doctrina, & proponendi modo, ſunt conſtituti. Et poſtea exhortationem vnam quiſque faciat. Tum ſi quis, antequam fuerit ad Societatem admiſſus, ſpiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum, iuxta IV. cap. Exam. §. 10. aggrediatur; & iuxta Exercitia ſuo tempore generaliter confiteatur, niſi ante ingreſſum fuerit alicui de Societate generaliter confeſſus: tunc enim ſatis erit, ſi ab eo tempore generalem confeſſionem incipiat: & eodem tempore conſcientiam ſuam Superiori, aut ei quem Superior delegauerit, aperiat iuxta P. I. Conſt. cap. IV. §. 6. & ſi ab aliqua cen-

ſura

 Ordo Decreto-rum in m. ...

ſura virtute noſtrorum priuilegiorum abſolutus, admoneatur, quod ſi non perſeuerauerit, in eandem reincidet. Expleto autem tempore huius experimenti, ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum accipiet; & communem domum habitationis ingredietur, vbi cum alijs verſari, & in ſecunda probatione diutius exerceri Nouitij ſolent. Quod ſi vel cuiuſquam valetudo, vel aliqua temporis aut perſonæ ratio perſuaſerit, non eſſe tandiu hæc mentalia exercitia continuanda; antequam exercitia aggrediātur, per quatuor vel quinque dies vacare, & ſeparatim recreari poterunt; vel ſi Magiſtro Nouitiorum videretur, facta confeſſione generali, & peractis Exercitijs primæ hebdomadæ. ſed quando hæc relaxatio longius ob valetudinem, aut aliam rationem protrahenda Magiſtro Nouitiorum viſa fuerit, poterunt ſumpta Euchariſtia etiam ad communem victum admitti, & vbi recreati fuerint, ſua Exercitia peragent.

Decretum IV. Congregationis, quo confirmatur Decretum Tertiæ de bonis extrahendis ex Prouincijs.

I

CVm die prima Aprilis 1581. petitum fuiſſet, vt Congregatio præſens confirmaret Decretum III. Congregationis de

bonis extrahendis ex Prouincijs, in quibus ſunt, & applicandis ad Seminaria quæ huiuſmodi præſidijs indigerent, ſaltem quo ad Romanum Collegium, donec illi proſpectum eſſet de ſuſtentatione. placuit vt res melius conſideraretur, & iterum tractaretur. Cum itaque die IV. denuo ea de re ageretur, conſtitutum fuit, poſt varias rationes à pluribus Patribus in medium allatas, vt prædictum Decretum III. Congregationis de bonis extrahendis ex Prouincijs in quibus ſunt, & applicandis ad Seminaria egentia, atque poteſtas diſpenſandi in eo contenta, auctoritate huius Congregationis deinceps perſeueret vt hactenus, vſque ad proximam Congregationem generalem, cum limitationibus in eo contentis.

FORMVLA CONGREGATIONIS generalis, in quarta Congregatione confecta, & approbata.

In quibus casibus cogenda eſt Congregatio generalis. Cap. I.

1 QVatuor in caſibus cogenda eſt neceſſario Congregatio generalis. Primus eſt, cum Generalis Præpoſitus eligendus eſt in locum demortui, niſi ille obierit tem-

pore

pore alicuius generalis Congregationis, aut paulo poſt, vt inferius dicetur. Secundus ſi (quod Deus auertat) aliquid accidat eorum, propter quæ de alio Generali eligendo in locum viuentis deliberandum eſſe dicitur in IX. Conſt. parte. Tertius, ſi quando Aſſiſtentes cũ Prouincialibus & Præpoſitis localibus pluribus inter ſe ſuffragijs cogendam iudicarent, vt eſt in Declar. VIII. P. Quartus, ſi Generalis cum Aſſiſtentibus, & Procuratoribus qui tertio quoque anno ad Generalem veniunt, cogendam eſſe ſtatuant, iuxta ea quæ in ſecunda Congregatione definita ſunt. Præter hos Dec. 24. autem caſus, in quibus illa neceſſario cogenda eſt, poterit etiam aliquando conuocari arbitrio Generalis, vt de aliquibus rebus magni momenti tractetur, iuxta ea quæ in VIII. P. Conſtitutionum habentur.

De ijs, quæ in Congregatione generali pro eligendo Generali Præpoſito in locum demortui ante quatriduum informationum agenda ſunt. Cap. II.

2 IN primo caſu, de quo tanquam ordinario fuſius agendum eſt, ad ſolum Vicarium Generalem ſpectat Congregationem indicere, conuocare, & vſque ad electionem noui Præpoſiti dirigere; aut ſi Præpoſitus paulo poſt Congregationis diſſolutionem

moriatur, ex eiſdem congregatis redintegrare, tempuſque, ac locum ad eam celebrandam præſcribere, vt in officio Vicarij explicatius habetur.

3 Cum Congregatio in hoc caſu fuerit indicta, & ſpatium temporis conuocandi Societatem iuxta Cõſtitutiones fuerit elapſum, inchoari poterit Congregatio, ſi iam duæ tertiæ partes Electorum à ſuis Prouincijs aduenerint.

4 Antequam inchoetur, ſinguli Prouinciales exhibeant P. Vicario acta ſuarum Congregationum, vt ea cum Aſſiſtentibus videat, vt ſi quid dubij de aliquorum particularium legitima electione, aut vocatione inuenerint, id totum ad generalem Congregationem quam primum deferant, non admiſſis ijs, de quibus legitimè dubitatur donec ipſa Congregatio de illis conſtituerit.

5 Ad Congregationẽ generalem ante electionem admittentur, & in ea ſuffragium habebunt, P. Vicarius, ij qui ex decem primis Patribus ſuperſtites fuerint, Aſſiſtentes, & omnes Prouinciales, ſeu Viceprouinciales, ac Electores à Prouincijs miſſi, de quorum legitima electione, & iure ſuffregij nihil erit dubij. Procuratores tamen, ſi qui ex Prouincijs vocati fuerint ad tractanda negotia poſt electionem, non admittentur ad Congregationem ante electionem, neque ad acta

 Ordo Decretorum in m.ſ.

quæ in illa fiunt, ſicut nec Secretarius, nec Procurator Generalis.

6 Ordo ſedendi in Congregatione, & dicendi ſententias, huiuſmodi erit; vt ad dexteram P. Vicarij ſedeant Patres, qui ſuperſtites fuerint ex decem primis; deinde ſimul Aſſiſtentes & Prouinciales, ordine antiquitatis in ſua profeſſione inter ipſos ſeruato ad ſiniſtram vero eodem ordine reliqui Profeſſi Electores, atque ad hunc finem affigetur in loco Congregationis catalogus omnium Electorum, cum anno & die, quo quiſque profeſſionem emiſit.

7 Poſtquam P. Vicarius conuocatis Patribus, qui ad Congregationem venerunt, rationem reddiderit eorum quæ facta ſunt poſt mortem Generalis ad Congregationem pertinentia; primum omnium decernatur, eos qui adſunt legitimam Congregationem & plenam conficere.

8 Deinde ſi de aliquorum legitima vocatione, aut electione P. Vicarius, & Aſſiſtentes dubitauerint, id referant ad Congregationem, vt de illis, antequam admittantur, ſigillatim ipſa ſtatuat quid agendum ſit.

9 Proponatur Congregationi, an ſuppleri debeant omnes defectus, ſi qui forte acciderint, tam in Congregationibus prouincialibus, quam alij quicunque.

10 Secretarium per ſcrutinium ſecretum ad plura ſuffragia, ſicut & ceteros omnes, qui

ante electionem Generalis eliguntur, eliget Congregatio: qui tam generali, quam particulari Deputatorum Congregationi, & Præpoſiti Generalis electioni ſubſeruiat: cuius officium finis electionis terminabit.

11 In actis omnibus, quæ ante electionem fient, Vicarius vnicum tantum habebit ſuffragium, cum qualitate precedendi in caſu paritatis.

12 Si Congregatio Romæ habebitur, proponatur, qui nam cum P. Vicario adire debeant ſummum Pontificem ad petendam ab ipſo benedictionem, & ad electionem Præpoſiti, & ad alia, quæ in Congregatione tractanda erunt.

13 Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum, qui ſecundam ſit habiturus orationem, ſiue exhortationem, ipſo die electionis. Eam autem priuſquam recitet, P. Vicario, & Aſsiſtentibus oſtendet: qui ſi quid ſit mutandum, corrigendum, vel adijciendum, eum tempeſtiue admonebunt.

14 Eligatur vnus extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores ipſo die electionis: cui quatuor alij adiungentur, ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis Prouincijs, ſi qui tales venerint, ſiue ex alijs Patribus de Societate.

15 Deinde Congregatio per ſecreta ſcrutinia eligat, & deputet quinque Patres ex

quinque

 Ordo Decretorum in m.ſ.

quinque nationibus ſolitis, Italica, Germanica, Gallica, Hiſpanica, Luſitanica, de numero congregatorum; qui cum P. Vicario, & Aſſiſtentibus videant, an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur; quod ſingulari prouidentia, atque induſtria vel reſarciendum, vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient ad Electorum vſum Interrogatorium, in quo ea tantum inſerantur, in quibus certo conſtiterit Patribus Deputatis paſſam fuiſſe Societatem, aut proxime timeri ne patiatur. Porro de quibus agent hi Deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent, ac totum huius deputationis negotium intra quatuor dies ad ſummum abſoluent.

16 Ad hos autem Deputatos ſinguli Electores, & ceteri, qui poſt electionem Præpoſiti ius ſuffragij habent, intra biduum à deputatione facta ferent, quæ habent à ſuis Congregationibus Prouincialibus, vel quæ ipſi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si vero alij ex Noſtris extra horum numerũ aliquid eiuſmodi Deputatis proponerent, non erunt reijciendi, tametſi non erunt prouocandi, vt hoc faciant. Verum informationes eorum qui ius ſuffragij non habent, non niſi ſubſcriptæ ab ipſis recipiantur. Qui autem ius ſuffragij habent, quamuis ſine ſubſcriptione ſuas informationes dare poſſint, aliorum tamen, etiam

Electorum, non niſi ſubſcriptas dare poterunt.

17 Quæ propoſita fuerint, duo ex Deputatis cum Secretario ad certum aliquem ordinem redigent, vt ea quę ad eandem rem pertinent ſuo loco legantur, & excutiantur in Congregatione Deputatorum: qui præcipua ſeligent, reiectis alijs, quæ leuiora eſſe, vel ad Interrogatorium conficiendum non pertinere videbuntur. Neque enim admittenda ſunt, niſi quæ ad electionem pertineant; non item quæ agunt de perſonis, nec etiam de rebus; quæ ad particulares perſonas referantur, vt ſunt querelæ, purgationes, accuſationes, & alia huiuſmodi, quæ & à Deputatis, & à tota Congregatione, ſi forte illi proponantur, reijcienda ſunt ad deputandos poſt Generalis electionem.

18 Interrogatorium à Deputatis confectum non oportebit vt publice in Congregatione legatur; ſed ſatis erit, ſi ſingulis Electoribus ante inceptum quatriduum, vel ſaltem initio quatridui communicetur. Neceſſe tamen erit, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explicationem Interrogatorij, eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de ijs, quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

19 Con-

Ordo Decretorum in m.ſ.

19 Congregationi generali ante electionem nihil omnino erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat: & quæ proponenda videntur, prius à P. Vicario, cum Aſsiſtentibus, & Deputatis, ad plura ſuffragia determinentur. Si quis vero poſtea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi. Ipſa vero Congregatio, & ſi ante electionem Decreta condere non poſsit, poterit omnia definire, & facere, quæ ad ipſam electionem pertinere, vel conducere iudicabit.

20 Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponenda ſunt, vno die proponantur, rationibus vtrinque adductis: in quibus ſi maior informatio deſideraretur, ea à Vicario, vel ab alijs Electoribus petatur, & ſequenti die dicantur ſententiæ. Hæc vero, & omnia quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura ſuffragia decernantur. Si quæ autem leuiora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem die, aut alio tractentur.

21 Super illud VI. cap. VIII. P. eiuſque Declarationis, quod ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ quiſque teneatur Vicario manifeſtare, vel alicui ex antiquioribus profeſsis, ſi ſciret aliquem hoc munus affectaſſe, vel etiam tunc affectare, directe vel in-

directe id procurando, vel ſigno aliquo declarando, &c. hæc declaratio adhibetur, quod per tres antiquiores Profeſſos intelliguntur tres antiquiores Profeſſi diuerſarum nationum, iuxta diuerſitatem earum, ex quibus Aſſiſtentes eligi ſolent, videlicet Italiæ cum Sicilia, Germaniæ cum Gallia, Hiſpaniæ cum Indijs Occidentalibus, Portugalliæ cũ Orientalibus Indijs, & Braſilia. qui tres Profeſsi cum Vicario (qui & ipſe eodem modo diuerſæ nationis ab illis erit) eos qui ob ambitum delati fuerint, iudicabunt iuxta Conſtitutiones & Declarationes. Eademque cenſura extenditur in omnes de Societate, quicunque & vbicunque ſint, qui ab obitu P. Generalis ad electionem vſque, pro ſe, aut pro alijs ambierint; vel qui cum perſonis Societatis, aut cum externis, cuiuſcunque ſtatus & conditionis ſint, egerint, aut tractauerint, vel literas aut fauorem Prælatorum, Principum, aut aliorum procurauerint, ad quamuis nationem vel particularem perſonam promouendam ad Generalatum, vel alicuius eligendi gratia excludendam. In illos etiam, qui ſinceritatem, vel libertatem electionis, iuxta Inſtitutum Societatis noſtræ, quoquomodo directe vel indirecte impedire, vel corrumpere conati fuerint. Extenditur item ad informationem non ſinceram, eam ſcilicet, quæ ſtudioſe mendax eſt, mala cum intentione, & in

re

re graui. Demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel pro alijs, eo modo quo ſupra dictum eſt, in excommunicationem incidere decernitur, à qua non poſſint abſolui ante electionem, niſi à P. Vicario, poſt electionem vero à R. P. Generali.

22 Qui informationes Electoribus ante cœptam Congregationem obtruſerint, illos ad Prouincialem Prouinciæ, in qua Congregatio celebranda eſt, ipſi Electores deferre teneantur: & poſtquam cœpta fuerit Congregatio, ad ipſos Iudices ambitionis, vt eos pro criminis ſui grauitate ſuo arbitrio puniant.

23 Si ipſemet Vicarius, vel aliquis ex prędictis antiquioribus Profeſſis diuerſarum nationum, notaretur de ambitu, ſemper quatuor ex ijs, qui inter prædictos Profeſſos antiquiores erunt, de propoſita cauſa iudicabunt, excluſo eo, qui notatus eſt ambiuiſſe pro ſe aut pro alijs: & eorum quiſque, ad cuius aures huiuſmodi infamia perueniret, reliquos vocet vt de ea cognoſcatur. Quod ſi Vicarius in culpa eſſe iudicaretur, Congregationi ante electionem, & ipſi electioni præerit antiquiſsimus eorum, qui ad eius dexteram ſedebunt. Horum autem Iudicum ſententijs ſine vlla appellatione omnino acquieſcendum eſt. Quod ſi alicui videretur ſibi ab illis iniuriam factam eſſe, ei licebit poſt electionem apud

Con-

Congregationem agere. Qui tamen ſe ſufficienter non purgauerit, iudicio Congregationis punietur.

24 Delationes de ambitu omnes ante cœptum quatriduum iudicentur, (niſi in ipſo quatriduo deprehenſus eſſet aliquis ambitioſe egiſſe, aut agere) nemine vocato conſilij capiendi gratia, qui non ſit ex ipſa Congregatione. omnes autem, etiam Delatores, teneantur ſecretum ſeruare cum omnibus, præterquam cum Electoribus, in informatione tempore quatridui. Quin etiam Iudices, antequam ſententiam ferant, non debent Electoribus in informatione dicere, quæ tanquam Iudices cognouerunt. Si quis autem ex Iudicibus ſecretum non ſeruauerit, Iudicis officio ipſo facto priuatus ſit, & à tribus alijs excludatur, ſuffecto in eius locum alio antiquiſſimo iuxta prædicta; & poſt electionem Congregationis arbitrio puniatur; ſicut & ij, quos ad conſilium ſuum ipſi Iudices vocauerint; & delatores ipſi, ac teſtes, ſecretum non ſeruantes, ac multo magis ſi calumnioſe egiſſe deprehenſi fuerint.

25 Proponatur ante quatriduum, an expectandi ſint abſentes ad electionem Præpoſiti faciendam: & ſi decernatur non eſſe expectandos, nihilominus ſuus illis locus ſeruandus erit in Congregatione, ſi venerint.

 Ordo Decretorum in m. ſ.

De ijs quæ in quatriduo ante electionem fieri debent. Cap. III.

26 PRimo die quatridui mane eligatur Aſſiſtens electionis per ſcrutinia ſecreta. poſt cuius electionem P. Vicarius ex eo loco, vbi ſedet, ſuam habebit orationem.

27 In ipſo quatriduo nullus de Congregatione egredietur domo ſine licentia P. Vicarij, qui eam non concedet, niſi re prius collata cum omnibus Aſſiſtentibus; cum quibus etiam ipſe rem communicabit, ſi foras ire velit: & vtroque in euentu duorum Aſsiſtentium aſſenſus expectandus erit. Sed neque aliorum quiſque permittatur à Superioribus egredi Domo qualibet, aut Collegio loci, vbi Congregatio celebrabitur, ſine vrgenti neceſſitate; vt Electores informationibus, & tum ipſi, tum alij, Miſsis dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus omnes vacent. partitionem autem ieiuniorum, diſciplinarum, & orationum, quæ tunc fieri debebunt, P. Vicarius pro ſuo arbitrio faciet.

28 In eodem quatriduo omnes Electores, nemine excepto, informationem petent; idq. ſolum ab Electoribus, & ceteris, qui poſt electionem ius ſuffragij in Congregatione generali habent; ita tamen, vt hi eaſdem leges ſubire in ipſis informationibus teneantur, quas Electores.

29 Peti

Ordo Decretorum in m.ſ.

29 Peti autem informationes debent de ijs, de quibus venit in mentem vnicuique, quod poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint; inter Profeſſos tamen quatuor votorum.

30 Defectus, qui bonæ electioni aduerſari poſſunt, & peti & dici debent, omiſsis illis, quæ ad eam non faciunt: atque hæc iuxta Conſtitutiones, & præcipuè iuxta I I. cap. IX. P. & iuxta Interrogatorium, quod à Deputatis conficietur, vt dictum eſt. Sed & habenda eſt ratio eorum, quæ in I I. & I I I. cap. Exam. & ſimiliter in I I. & I I I. cap. I. P. Conſt. dicuntur, quatenus ad bonam Præpoſiti electionem faciunt. Ex ijs enim quiſque ſibi interrogatorium ad informationem conficere poteſt: nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſsit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit.

31 Peti etiam debet ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de perſona, de qua interrogatur; & an de alia ſentiat eſſe capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem, ac certiorem informationem habere poſsit inter eos, à quibus ea peti debet.

32 Non petatur, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus id iudicari poſsit. Sit porrò intentio eius, qui informationem petit, pura

ab

Ordo Decreto-
rum in m.ſ.

ab affectibus inordinatis: neque ſe permittat ab humanis, ne dum vitioſis duci; & ſolam Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune bonum animarum ordinatur, præ oculis habeat.

33 Non ſolum ab omni ambitione pro ſe, vel pro alijs ſit liber, ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc vel illum excludendum, vel admittendum habeat, aut præſeferat. Cum autem informationem de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem alijs, & cor Deo, memor quod cum iuramento eſt electurus, quem aptiſsimum duxerit.

34 Si quis graue aliquid in informationibus intellexerit, quod ſecretum requiret, teneatur in virtute ſanctæ obedientiæ, præterquam cum Electoribus, ſecretum ſeruare; memorque caritatis caueat, ne vlla ratione cuiquam ſignificet defectus ſi quos de illo audiuerit, nominata potiſsimum perſona, à qua narrati ſint, aut aliquo modo indicata.

35 Poſt informationem, conſideratio & diſcuſsio neceſſaria eſt, & multo magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo, ſapientiæ fonte, ad bene iudicandum, & eligendum eum, qui Deo maxime ſit placiturus. & in hac diuina gratia, potiuſquam in humana diligentia, ſpem conſtituat. Proinde meminerit, non ſolum voluntatem, ſed iudicium

cohi-

cohibendum eſſe ab vltima definitione, donec in locum incluſionis ingrediatur: vbi poſt orationem quiſque ſtatuere debet, quem ſit electurus.

36 Nemo obtrudat informationem non petenti; & qui obtruſerit, deferatur. Caueat & is, qui petenti reſpondet, affectus humanos, non ſolum ambitionis, ſed etiam cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis.

37 Non ſolum mendacia, ſed amplificationes, & exaggerationes relinquantur. nihil temere, ſed conſideratè & mature, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat, vt qui coram Deo agit, & ei rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſua informatione dixerit. Qui vero alicuius defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, aut alijs explicet interrogatus, (nominato tamen eo, à quo audiuit) aut interrogantem ad illum remittat.

28 Pridie electionis veſperi, in loco electioni deputato, parentur Altare cum Crucifixo, ſuggeſtus, & menſa, in qua Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens ſedebunt, & vrna, in quam conijcienda ſunt ſuffragia. parentur item ſchedulæ quotquot erunt neceſſariæ, in quibus ex vna parte ſcriptum ſit iuramentum, vt eſt in Conſtitutionibus, hoc pacto:

Ego

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Ego N. teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui eſt ſapientia æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimũ. Ex alia vero parte ponantur hæc verba: *Eligo in Præpoſitũ Generalem Societatis Ieſu N.* ita vt nihil deſit Electori ſcribendum, niſi nomen electi, & eligentis. Quod autem omnes iurent ſe eum eligere, quem ſenſerint in Domino aptiſſimum ad hoc onus ferendum, &c. declaratum eſt, quod ſi quis duos, aut plures pares omnino iudicaret, integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

De ijs quæ ipſo die electionis obſeruanda ſunt. Cap. IV.

39 Ipſo die electionis Miſſa de Spiritu ſancto celebrabitur à P. Vicario, vel ab eo quem elegerit; & quidem publice in Eccleſia, ac in aurora, & coram omnibus Electoribus: qui poſt eius communionem ſtatim omnes communicabunt; & eundem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, de quo ſupra dictum eſt, ſeruabunt. Incedant autem bini, & ad campanæ domeſticæ pulſum, quæ poſt communionem vſque ad incluſionem in loco Congregationis ſonabit, ij qui ſuffragium habent, ad locum Congregationis ſe conferent, Cruce præcedente, alijs de

Societate interim canentibus *Veni creator Spiritus*. quem hymnum alternatim ſubmiſſa voce omnes Electores in ipſo Congregationis loco dicent. & poſt incluſionem Electorum, ijdem de Societate in Eccleſia, vel alibi, dicent Litanias; & continuam orationem, quæ vſque ad electionem durabit, habebunt.

40 Includantur autem Electores in loco Congregationis per Deputatos iam antea ad hoc electos, ita vt nec inde egredi, nec eis aliquid ad victum præter panem, & aquam dari poſsit, donec Præpoſitum Generalem elegerint. Quo in loco ſeruabunt omnes ſilentium, ita vt vnus cum alio non colloquatur in ijs, quæ ad electionem pertinent, niſi quid eſſet, quod neceſſarium videretur,& id quidem coram omnibus dicendum eſſet. Nulla tamen proteſtatio in illo loco admittenda erit; nec quicquam aliud à quocunque proponatur, quod electionem impedire, perturbare, aut differre vllo modo poſsit.

41 Incluſis Electoribus, primum habeatur concio à deputato per Congregationem, qua in genere exhortetur ad electionem eius Præpoſiti, qui ad maius Dei obſequium conueniat, nullo dato ſigno, quo particularis aliqua perſona ſignificetur. Deinde vnuſquiſque ſeorſim orabit Deum per horam: & cum nullo alio loquendo, in Creatoris ſui ac Domini

con-

conſpectu, ex ijs quæ prius intellexit, apud ſe ſtatuet quem ſit electurus, abſque nouis informationibus, quæ nullæ ſumendæ ſunt in loco incluſionis, ſed ex præcedentibus cum gratia tam illuſtrationis, quam diſcurſus, accepta à Deo & prius & eodem loco, electionem faciet Præpoſiti Generalis, quem inter abſentes, & præſentes Profeſſos tamen quatuor votorum, eligi oportet.

42 Peracta oratione, P. Vicarius ſtans ceteris omnibus hanc abſolutionem dabit: *Ego N. Vicarius Generalis Societatis Ieſu, auctoritate Dei omnipotentis mihi, licet indigniſſimo, per Sedem Apoſtolicam conceſſa, abſoluo vos à quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & à quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis, & quantum ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis, dummodo ſententias, cenſuras, & pœnas, & irregularitatem huiuſmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis; ad effectum legitimæ electionis. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.* Quam eandem abſolutionem dabit Vicario is qui fuerit profeſsione antiquiſsimus. Quod ſi forte poſt abſolutionem conſtiterit, aliquem ex Electoribus ipſo electionis tempore cenſura aliqua, aut irregularitate fuiſſe innodatum, ob defectum aliquem ad electionem pertinentem, nulla ratione id Præ-

Ordo Decretorum in m.ſ.

poſito nocebit, quo minus legitime electus cenſeatur.

43 Data abſolutione, ſi omnes communi inſpiratione, non expectato ordine ſuffragiorum, quempiam eligerent, ille ſit Præpoſitus Generalis. omnem enim ordinem, & eligendi formulam Spiritus ſanctus, qui ad eiuſmodi electionem eos mouet, facile ſupplet: eaque acceptari debet, modo adeo luculenta eſſet, & notoria, ne vllo quidem dempto, vt nulla tergiuerſatione negari poſſet, diuinam eſſe inſpirationem.

44 Quando eo modo non peragetur electio, vnuſquiſque in charta propria manu ſcribet nomen perſonæ, quam eligit in Præpoſitum Generalem, & nomen ſuum ſubſcribet; ſed immutato quantum fieri poterit charactere, ne agnoſci poſsit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri, & lecturi ſunt. nomen tamen eligentis maneat obſignatum, iuxta Concilium Tridentinum, in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur.

45 Deinde cum ad ſedes ſuas omnes conuenerint, P. Vicarius, Secretarius, & Aſsiſtens ſtantes ad menſam, ſinguli coram Deo, vt ſingulis quadrat, ſe ſincere accepturos, & publicaturos ſuffragia iurabunt in hunc modum: *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis*

omnia

Ordo Decretorum in m. ſ.

omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuina maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hic repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non ſit admittendus; nec excludere, qui non ſit excludendus.

46 Hac proteſtatione facta, ſtatim tentandum erit primum ſcrutinium Quo circa Secretarius ſtans ad menſam, dicet Vicario: *Pater, da tuum ſuffragium in nome Ieſu.* Mox Vicarius ſurgens ad Altare flectet genua coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, leget iuramentum à tergo ſchedulæ ſcriptum. Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens, in vrnam mittet: & ſe rurſum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum: & mox dicet duobus Socijs ſuis, & ceteris, *Omnes ordine ferant ſua ſuffragia in nomine Ieſu.* Deinde ſurgens Secretarius, & Aſſiſtens, & poſtea reliqui ſuo ordine, ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij.

47 His peractis, Secretarius ex vrna, in qua prius mixta fuerint ſuffragia, ea ſigillatim extrahet: & cum modeſtia extracta ſingula oſtendet P. Vicario: ille autem viſa, &

vtrique ſocio oſtenſa, leget publice, vel Secretario legenda reddet. & in hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis, vt dictum eſt.

48 Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem, conferentur numeri, ſi plures nominati fuerint; & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Generalis Præpoſitus erit. Si tamen numerus omnium Electorum impar fuerit, ac proinde mediam partem non habuerit, is cenſeatur habere plus quam mediam partem ſuffragiorum, cui ex duabus partibus maior obtigerit. Si vero in primo ſcrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem ſuffragiorum, ante Compromiſſariorum electionem, tentandum eodem pacto erit ſecundum ſcrutinium inter omnes qui habuerunt ſuffragium aliquod. Si autem neque in ſecundo crearetur Præpoſitus, eodem modo tertium tentandum erit; & ſi opus erit quartum, aut etiam quintum. Quod ſi nec tum quidem crearetur Præpoſitus, Congregatio ſi ei videatur, vlterius progredi poterit in ſcrutinijs, donec Generalis electus ſit. Sin vero poſt quintum ſcrutinium Congregatio, ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum partes, cenſuerit Compromiſſarios eſſe faciendos, tunc quinque Electores ex quinque diuerſis nationibus ſolitis ad plura medietate ſuffragia eligendi erunt;

& ad

& ad quem maior pars eorum inclinabit, ſeruata ab his eadem electionis forma, ille Præpoſitus Generalis erit.

49 Ad hos quinque Electores eligendos danda eſt vna hora, & ſeruanda eſt in eorum electione hæc forma iurandi: *Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quod ego N. illum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, quem Electores ad id conſtituti elegerint, & nominauerint; quodque ad hoc illos eligo in Compromiſſarios, quos ſentio ad id munus aptiſſimos*. Deinde ſcribentur ſuffragia pro ſingulis Compromiſſarijs eligendis, ſeruata eadem & ferendi, & publicandi forma, quæ ſeruatur in electione Generalis, excepto iuramento. Si vero contigerit duos vni, & totidem alteri ſuum dare ſuffragium, tunc decidetur à Congregatione, quid erit agendum. Eligent autem hi Compromiſſarij Præpoſitum ex ijs, qui aliqua ſuffragia habuerint, ſepoſitis illis qui ad tria non pertigiſſent. Quod ſi duo vel tres valde magno exceſſu plura ſuffragia habuerint quam alij, illi nec actiuam, nec paſſiuam vocem ad electionem Compromiſſariorum habebunt.

50 Quouis modo ex prædictis ſuffragiorum numerus ſufficiens ad creandum Generalem exierit, P. Vicarius, ſi ipſe electus non fuerit, ſignificabit publicè plura eſſe medie-

tate ſuffragia eius qui eligitur : & mox conficiet Decretum in hanc formam: *Cum in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R. P. N. nominauerit, & elegerit; Ego N. auctoritate* Sedis *Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. N. in* P*ræpoſitum Generalem* Societatis *Ieſu, In nomine Patris, & Filij, &* Spiritus *ſancti, Amen. Romæ, vel alibi.* Si Vicarius ipſe electus eſſet, publicabit ſuffragia, & formabit decretum antiquiſſimus profeſſorum, ſcribeturque à Secretario decretum, & ſubſcribetur ab eo, qui id formauerit, ſigilloque Societatis obſignabitur.

51 Poſt promulgationem, nulli integrum erit aliam electionem tentare. & hoc obſeruet, qui ſchiſmaticus, & ruinæ Societatis auctor haberi nolit, & in pœnam excommunicationis Latæ ſententiæ incidere, aliaſque graues cenſuras ſubire pro arbitrio Societatis, cui vnio, & conformitas omnimoda ad Dei gloriam conuenit. Deinde ſtatim omnes ad reuerentiam electo Præpoſito exhibendam accedant, incipiente Vicario, cum Secretario, & Aſſiſtente, ordine prius dicto, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet; & flexo vtroque genu manum eius oſculentur. Qui vero electus fuerit, nec electionem, nec exhibitam reuerentiam, memor cuius nomine eam admittere

Ordo Decretorum in m. ſ.

mittere debet, recuſare poterit.

52 Poſt exhibitam reuerentiam moneantur Incluſores á Secretario de Generalis electione: & in ipſo Congregationis loco ſtatim comburantur ſuffragia. Deinde omnes ad Eccleſiam ſe conferant, canẽtibus alijs de Societate *Benedictus Dominus Deus Iſrael*, &c. inter eundum; & in ipſa Eccleſia *Te Deum laudamus*, &c. & vnus Sacerdos dicat tres orationes, primam de Trinitate, ſecundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de B. Virgine: & vſque ad egreſſum de Eccleſia Præpoſitus non admittat oſcula manuum ab alijs, quam ab Electoribus.

Quid agendum, ſi Generalis in ipſa Congregatione, aut paulo poſt è viuis decedat. Cap. V.

53 SI Præpoſitum Generalem è viuis decedere contingat ipſo generalis Congregationis tempore, vel certè ſtatim poſt diſſolutam Congregationem, Patribus Congregationis adhuc in eo loco, vbi habita eſt Congregatio, conſiſtentibus; tunc ſi nullus á Generali demortuo Vicarius nominatus fuerit, antiquiſsimus veterum Aſsiſtentium Congregationi præſidebit. Ad ſummum autem biduo poſt ſepulturam, abſoluentur informationes, vt die tertio poſt illam electio ſucceſ-

ſoris

ſoris fiat. Poſt electionem vero non erit opus eligere nouos Aſsiſtentes, aut Admonitorem nouuum. ſatis enim erit, ſi Aſsiſtentes, & Admonitor prædeceſſoris confirmentur, niſi eorum aliquis in Generalem electus eſſet.

54 Si vero Præpoſitus Generalis moriatur, poſtquam aliqui ex Electoribus abierint ex eo loco, in quo habita fuit Congregatio, & ij Vicario, & congregatis qui remanſerunt, intra breue tempus videbuntur reuocari poſſe, reuocentur, & procedatur ſtatuto die ad electionem noui Generalis: & vbi redintegrata fuerit Congregatio, ſedeant omnes, & ſententias dicant, quemadmodum antequam Congregatio diſſolueretur, etiamſi alij ad alia officia mutati ſint, aut alijs Prouincijs aſsignati.

Quo pacto procedendum ſit in ceteris caſibus initio propoſitis. Cap. IV.

55 SI ſecundus caſus initio propoſitus (qui cum Dei gratia ſperatur non euenturus) incidiſſet, vt Generalis Præpoſitus, propter quædam, quæ cap. IV. IX. P. continentur, officio priuandus videretur; ad Aſſiſtentes ſpectat Congregationem generalem cogere; niſi res adeo manifeſta eſſet, vt Prouinciales non expectata Aſsiſtentium conuocatione, alij alios vocando, ſinguli cum duobus

 Ordo Decretorum in m. ſ.

bus ſocijs, per Congregationem prouincialem electis, conuenirent. Quo autem pacto in hac Congregatione & cogenda, & celebranda procedendum eſſet, cap. v. eiuſdem partis §. 4. & 5. præſcribitur.

56 Tertius caſus euenire poteſt, ſi Generalis Præpoſitus valde negligens, vel remiſſus fuerit in rebus magni momenti ad eius officium pertinentibus, propter corporis grauem ægritudinem, aut ſenium, ſpe emendationis ea in parte ſublata, vnde multum detrimenti publicum bonum pateretur. Tunc enim, ſi neque ipſe admonitus Coadiutorem ſibi, aut Vicarium, cum approbatione maioris partis Prouincialium ſubſtituerit; neque maior Prouincialium pars, approbatione duorum Præpoſitorum localium, vel Rectorum vniuſcuiuſque Prouinciæ, vt habetur cap. IV. IX. P. §. 6. eiuſmodi Coadiutorem, aut Vicarium elegerit; poterunt Aſsiſtentes, ſi maior eorum pars ita iudicauerit, Prouinciales, & Præpoſitos locales monere, vt per tranſmiſſas literas ſententiam de cogenda, vel non cogenda ad eam rem Congregatione dicant. Quod ſi omnes ad plura medietate ſuffragia cogendam iudicauerint, cum id Generali ſignificauerint Aſsiſtentes, tenebitur Generalis Congregationem indicere, idque illi gratum eſſe oportebit. Et vt huiuſmodi Congregatio magna cum diligentia

fiat,

Ordo Decretorum in m.C.

fiat, dare operam debebit, vt in Declaratione octauæ partis conſtitutum eſt. procedeturque in ea celebranda eo modo, qui in cap. v. ix. P. §. 6. præſcriptus eſt: & fient pro bono eius ſucceſſu, quemadmodum & in ſecundo caſu, ſacrificia & orationes in Societate, prout Generali, aut Aſsiſtentibus, ſi ipſi Congregationem indicerent, in Domino videbitur.

57 In quarto etiam caſu, quando videlicet in Congregatione Procuratorum id decernitur, ad eundem Generalem Præpoſitum ſpectat Congregationem indicere; quemadmodum & quandocunque ipſe per ſe cogendam iudicauerit, vt in viii. & ix. Conſtitutionum parte ſæpius dicitur. In vtroque autem caſu, ſicut & in omnibus prædictis, poſtquam abſoluta fuerint illa, propter quæ præcipue Congregationes coactæ ſunt, de ijs rebus tractabitur, quæ & graues ſint, & ad ſtatum Societatis pertineant, aut difficiles admodum videantur, & quæ à Generali cum ſuis Aſsiſtentibus expediri nequeant. In quibus tractandis ſequens methodus ſeruabitur.

Metho-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Methodus procedendi in Congregatione generali, quandocunque in ea peracto principali negotio, aut ſtatim à principio de rebus agitur.
Cap. VII.

58 PRæpoſitus Generalis præeſt Congregationi generali poſt electionem, ad quem pertinet eam in omnibus dirigere. In illa autem ipſe duo ſuffragia habet, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus, iuxta Conſtitutiones. P.8.c.3.ſ.vlt.

59 In Congregatione generali poſt electionem, de rebus grauioribus, de quibus in ea neceſſario tractandum eſt, quam expeditiſſime fieri poterit, tractetur. Ea vero ſunt, quæ à Generali cum Aſsiſtentibus definiri nõ poſſunt. Ante omnia autem, ad bonam rerum omnium determinationem, Diuinum auxilium initio ſingularum ſeſsionum priuata aliqua breui oratione eſt implorandum, iuxta conſuetudinem. In prima tamen ſeſsione dicatur ſimul ab omnibus alternatim, & ſubmiſſa voce hymnus, *Veni creator Spiritus*, cum ſua oratione.

60 Præter eos, qui habuerunt ſuffragium in electione Præpoſiti Generalis, vocandi ſunt Procuratores Generalis, & Prouinciarum, ſi qui præſentes fuerint; & Secretarius Genera-

lis

lis Præpoſiti demortui; & ſi quis alius habeat ſuffragium in Congregatione poſt electionem iuxta Conſtitutiones, & decreta; ſi de illis conſtet, quod legitime ad Congregationem acceſſerint. quod ſi de aliquo erit dubitatio, non admittatur, donec Congregatio de illo conſtituerit. & omnes in ſuo gradu, & ordine ſedeant; ſic ſcilicet, vt ſi profeſsi fuerint quatuor votorum, ſedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſsionis; reliqui vero omnes poſt Electores hoc ordine ſequantur, vt primo loco ſint profeſsi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes, iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

61 Deinde ad plura ſuffragia ſecreta eligendus eſt Secretarius Congregationis; cui adiungendi ſunt duo alij Patres eodem modo electi, qui eum ad numeranda ſuffragia, & conficienda decreta adiuuent.

62 Item deputandi ſunt quinque, aut plures Patres ad plura ſuffragia, ex varijs nationibus, maxime ex ordine Prouincialium, & Aſsiſtentium, alijs tamen non excluſis; qui vna cum P. Præpoſito decernent ad plura ſuffragia, quæ reijcienda, quæ ad ipſum P. Præpoſitum referenda, & quæ in Congregatione proponenda erunt. Quæ autem proponenda viſa fuerint, Secretarius cum aliquo ex Deputatis in vnum colligat, & in ordinem redigat.

Porrò

 Ordo Decretorum in m. f.

Porrò ipſe P. Præpoſitus in hac,& alijs Deputationibus, vt Definitorum, vnum tantum ſuffragium habebit,cum prærogatiua præcedendi vbi vota fuerint paria. Adſit etiam Secretarius, aut alter eius Sociorum, qui quæ opus fuerint, ſcribat.

63 Ne quiſquam eorum, qui non ſunt de Congregatione, ea durante, in rebus quæ in illa tractantur, ſe immiſceat; aut earum ſtatum & progreſſum à congregatis interroget; illiſque vel memorialia, vel informationes obtrudat; aut vt hanc, vel illam ſententiam ſequatur,ſollicitet:de qua re congregati eos, quos ſic agere deprehendent,admonere tenebuntur. ſed ſi quis aliqua proponere voluerit,ea ad Secretarium Congregationis,aut ad aliquem ex Deputatis ad ſeligenda ea quæ proponenda ſunt, deferat.

64 Proponantur Congregationi primo loco quæ P. Præpoſitus attulerit. Deinde quæ quiſque Prouincialis, & Socij, ſeruato inter eos ordine antiquitatis, iuxta Conſtitutiones: tum quæ ab alijs, qui de Congregatione non ſunt, propoſita fuerunt Deputatis, & ab ipſis digna iudicata quæ proponantur. Quarto denique loco, quæ quiſque voluerit de ijs, quæ à ſe propoſita Deputatis, & ab illis reiecta fuerint, ſi minus illorum iudicio acquieuerit.

65 Poſt electos Deputatos, aſsignetur dies

dies ad electionem Aſsiſtentium, & Monitoris, iuxta formam electionis eorum inferius præſcriptam, vt quam primum circa P. Præpoſitum ſuo munere fungi poſsint. Interim de negotijs agi poterit.

66 Non ſolum in vniuerſum, ſed nec particulatim, de Conſtitutionum ſubſtantialium noſtri Inſtituti mutatione agendum eſt: de aliorum mutatione in Congregatione tractari poterit; ſed ſine experimento, vel ratione clariſsima nihil mutetur. Licet tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipſa cenſeat qua declaratione ſit opus.

67 In rebus grauioribus, cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione generali neceſſario veniunt tractandæ, vno die rem proponi, & alio confici oportet; ita tamen vt eorum quæ proponentur rationes, ab ijs qui propoſuerint, verbo ſi videbitur explicentur: ſed omnino ſcriptæ in medio relinquantur, vt omnes eas conſiderare poſsint. Si qua alia proponentur, eodem aut alio die, pro arbitrio P. Præpoſiti, tractabuntur. Curabunt autem Deputati, ne aliquando deſit, quod in Congregatione tractetur.

68 De ſubſtantialibus noſtri Inſtituti, quemadmodum in prima, & ſecunda Congregatione ſtatutum fuit, & ſuperius num. 66. dictum eſt, nihil omnino agendum eſt in Congre-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

gregatione. De ijs vero, quæ pertinent ad alias Conſtitutiones vel condendas, vel immutandas, & alijs grauioribus, vt alienare, vel diſſoluere Domos, vel Collegia ſemel erecta, & ſimilia, ſemper ad plura medietate ſuffragia decernendum eſt. De ceteris vero minus grauibus, ad plura ſuffragia definire poſſit Congregatio.

69 In dicendis ſententijs curandum eſt, vt breuiter, libere, & ſincere, coram Deo re conſiderata, cum modeſtia dicatur: nec qui poſteriores dicunt, priorum dicta inutiliter cum iactura temporis repetant.

70 Si negotiorum multitudo, aut qualitas ita exigent, deputationes fieri poterunt à Congregatione, vel ex commiſſione à P. Præpoſito, ad ea tractanda, & ordinanda, ad quæ fuerint deputati: qui poſtea ad Congregationem referant, vt ea de illis dijudicet, ſtatuat, aut ad Definitores reijciat, ſi eligantur.

71 In ijs caſibus, in quibus Definitores eligi oportebit, ſeruetur Decretum XLVIII. Congregationis quartæ, vt ſcilicet ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum ſtatuatur, an eligendi ſint Definitores, de quibus Conſtitutiones P. VIII. cap. VII. §.3. loquuntur; Definitores vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, ad plura medietate ſuffragia: & in vtroque caſu vtriuſque generis Defini-

Ordo Decretorum in m.ſ.

tores ad plura medietate ſuffragia eligantur: & poſterioris quidem generis Definitores ad ea definienda, quæ Congregatio ſpecialiter illis commiſerit, & cum ea poteſtate, quam eadem Congregatio tunc illis dandam eſſe iudicauerit.

72 Quoties autem eiuſmodi Definitores eligendi erunt, ij ex varijs nationibus, quantum fieri poterit, eligantur. Qui quidem cum P. Præpoſito, de omnibus ſpecialiter ſibi commiſſis ad plura ſuffragia definiant, iuxta Conſtitutiones; & facultatem à Congregatione ſibi traditam. Porrò Decreta, quæ ab eis condentur, parieti affigenda ſunt, vt melius conſiderari poſſint, & poſtea Congregationi publice proponenda.

73 Poſt Decretum Congregationis plenæ, conceditur cuiuis vna interceſsio, ideſt facultas contradicendi in re quauis: in abrogatione autem alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ introductione, etiam duæ interceſſiones permittuntur. Sed cum de decretis Definitorum agitur, apud eoſdem Definitores intercedetur, niſi Congregatio id ſibi in aliqua re particulari reſeruauerit. Standum eſt nihilominus, ſiue ſemel, ſiue bis intercedatur, eorum definitioni, penes quos fuerit definiendi facultas.

74 Librum habeat Secretarius Congregationis, in quo quæ confirmata erunt Decre-

 Ordo Decreto-rum in m.ſ.

ta contineantur: & ea quidem ante diſſolutionem Congregationis ſimul leget in plena Congregatione, & ſua manu ſubſcribet, & ſigillo Societatis muniet.

75 Non eſt diſſoluenda Congregatio pro ſolius Præpoſiti Generalis arbitrio, ſine conſenſu ipſius Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt. ſed priuſquam diſſoluatur, deſumantur Canones ex actis poſt electionem cuiuſque generalis Congregationis, qui ad obſeruantiam, & praxim communem pertinent: & ſeorſim ſoli imprimantur, & euulgentur ab ipſamet Congregatione approbati.

76 Quotieſcunque tractatur de negotijs in Congregatione generali, quacunque ratione illa cogatur, prædicta methodus ſeruanda erit.

77 Abſoluta Congregatione omnes alternatim ſubmiſſa voce dicant, *Te Deum laudamus*, & in fine aliquis eorum vnam, aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

De electione Aſſiſtentium. *Cap. VIII.*

78 Aſſiſtentes poſt electionem Generalis, paucis interiectis diebus, ab eadem Congregatione, quæ Generalem elegerit, eligantur, viri quatuor ex quatuor nationibus, in quantum fieri poſſit, iuxta vniuſcuiuſque

conſcientiam,(ex Italia ſcilicet & Sicilia vnus, alter ex Germania & Gallia, alius ex Hiſpaniæ Prouincijs, alius ex Prouincijs Luſitaniæ) profeſſi quatuor votorum, boni, fideles Societati, & boni communis amatores, diſcretionis dono præditi, in rebus gerendis verſati, & ad conuerſationem cum hominibus idonei, ad conſeruandam inter ſe & cum Superiore pacem & vnionem apti; & omnino tales, quales in ipſorum regulis deſcribuntur, ſiue præſentes, ſiue abſentes ſint, vt in prima Congregatione Decretum eſt.

79 Ad capiendas informationes quatuor dierum ſpatium concedatur; ante quod tempus nemo informationem petet, nemo dabit. Ipſo vero quatriduo & petere Electores omnes, & ſoli debent, de quibus, & à quibus in Domino viſum fuerit; modo ab ijs tantum, qui ad Congregationem venerint, ſiue Electores, ſiue Procuratores ſint: & interrogati informationem negare non poterunt.

80 Quas informationes vt melius capiant, ex ijs quæ initio huius capitis dicta ſunt, quæque in regulis Aſsiſtentium fuſius explicantur, tum etiam ex IX. P. Conſt. cap. V. §. 2. & ex II. & III. cap. I. partis, & Examinis, ſibi quiſque Interrogatorium conficiet; & ex interrogatorio etiam confecto ad electionem Generalis ſibi deſumere poterit,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

quæ ad hanc electionem pertinere iudicauerit.

81 Et qui petet & qui dabit informationem, puram & ſinceram intentionē habeant, ſolam maiorem Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem intuentes: & caueant ne humanis & inordinatis affectibus in informatione ducantur. Nemo igitur non petenti informationem obtrudat: nemo quæ ad rem non pertinent curioſè petat: nemo mendacijs, aut amplificationibus, aut exaggerationibus vtatur: ſed omnia conſideratè, maturè, & fideliter, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat, eum à quo audiuerit nominando, & ad ipſum eum, qui informationem petit, remittendo.

82 Si quis autem, ſiue ex Congregatione, ſiue non ex Congregatione fuerit, aut in ipſis informationibus, aut extra illas, ambitioſe egerit, vt vel ipſe, vel alius eligatur, aut etiam alicuius eligendi cauſa alius excludatur; excommunicationis latæ ſententiæ pœnam eo ipſo incurrat, à qua à ſolo Generali abſolui poſſit. Qui vero id ſciuerit, teneatur in virtute ſanctæ obedientiæ ad Generalem deferre. Quod ſi probatum fuerit ſufficienter, actiua vel paſſiua, vel vtraque etiam voce priuetur, aliave maiori vel minori afficiatur pœna, prout delicti grauitas & probationis certitudo poſtulabit, iuxta Conſt. VIII. P.

cap. vi. §. 2. Iudices autem eius cauſæ erunt Generalis, & tres antiquiſſimi eiuſdem Congregationis profeſſi diuerſarum nationum, prout in electione Generalis habetur ſupra §. 21. ſed non niſi tribus in eandem ſententiam conuenientibus condemnari poterit. Non deferentes vero, ſiue fuerint ex numero Congregatorum, ſiue non, præter pœnam peccati mortalis Generalis arbitrio punientur.

83 Si quid quis intellexerit in informationibus, quod ſecretum teneri debeat, nemini præterquam Electoribus in informationibus ſpecialiter aut generaliter interrogatus indicabit. Et quod de ſeruando ſilentio dictum eſt, in virtute ſanctæ obedientiæ præceptum eſſe intelligatur, in re tamen graui, ideſt, ſi res eiuſmodi fuerit, vt aut Societati, aut perſonæ alicui Societatis aliquid ignominiæ, vel detrimenti afferre poſſe eius conſcientia iudicauerit.

84 Vltimo die quatridui mane Congregatio conueniat, & præmiſſa per aliquantulum temporis, arbitrio Generalis, oratione, electio Aſſiſtentium fiat. Eligentur autem ſinguli per ſcrutinia ſecreta ad plura medietate ſuffragia. Ita tamen, vt ſi primo vel ſecundo ſcrutinio nemo erit electus, in tertio, & deinceps in ceteris, inter tres tantum illos, qui in proximo ſcrutinio plura ſuffragia

habue-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

habuerint, ſuffragia dari poſsint. Si qui autem alij alicui ex tribus æquales ſuffragijs fuerint, ſimul etiam cum tribus ius habeant paſſiui ſuffragij.

85 Facta electione ſinguli Aſsiſtentes ad menſam, ad quam P. Generalis ſedebit, accedent; & flexis genibus coram imagine Crucifixi, quam ſupra menſam ad hanc rem eſſe oportebit, his verbis iurabunt: *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, ſi acciderit aliquod ex ijs, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum officio ſuo priuandum; ſimul atque res per teſtimonia ſufficientia, vel ipſius affirmationem conſtaret, me fideliter Societati denunciaturum, & Congregationem generalem conuocaturum, iuxta Conſtitutiones.*

De electione Admonitoris. Cap. IX.

86 ELectis Aſſiſtentibus Admonitor eligendus eſt, Profeſſus aliquis quatuor votorum, ſiue ex præſentibus, ſiue ex abſentibus, aut ex numero Aſſiſtentium, aut ex alijs, homo religioſis moribus, Deo in oratione familiaris, prouecta iam ætate, iudicio bono, atque maturo, & affectibus minime turbato, in Inſtituto, & rebus Societatis bene verſatus; & illius magnum zelum habens, cum diſcretione & prudentia coniunctum, minime credulus, minime timidus, & prorſus

eiuſmodi, vt & Generali gratus credatur fore, & officio tamen ſuo, bonoque Societatis nullo humano reſpectu defuturus.

87 Itaque cum omnibus fere rebus Aſſiſtentibus ſimilis eſſe debeat, Aſſiſtentium interrogatorium ad capiendam de illo informationem accommodari poterit, adiunctis ijs, quæ cuique ex IX. P. Conſt. cap. IV. §.4. & ex cap. II. & III. Examinis, & ex regulis Admonitoris, atque ex his quæ hic dicuntur, colligere licebit.

88 Capietur autem informatio de illo eodem tempore, & eodem modo, quo de Aſſiſtentibus, atque ab eiſdem perſonis, & eadem ſeruandi ſecreti lege.

89 Eodem die, quo Aſsiſtentes electi fuerint, aut cum primum poterit, Congregatio conueniat, vocatis etiam Procuratoribus, & Secretario, qui in Admonitoris electione ſuffragij ius habent: & cum omnes ad arbitrium Generalis aliquantulum orauerint, per ſcrutinia ſecreta, & ad plura medietate ſuffragia, & eodem prorſus modo, quo Aſsiſtentes eliguntur, Admonitorem eligent.

FOR-

 Ordo Decreto-rum in m.ſ.

FORMVLA CONGREGATIONIS prouincialis, in quarta generali Congregatione recognita, & approbata.

In quibus caſibus Congregationes prouinciales cogendæ ſunt. Cap. I.

1 SEx in caſibus cogendæ ſunt Congregationes prouinciales, iuxta Conſtitutiones VIII. & IX. partis, & Decreta. Primus eſt, ad electionem Generalis in locum demortui, niſi ille decedat ante diſſolutionem Congregationis generalis, vel paulo poſt, vt dicitur in formula Congregationis gener. §. 53. & 54. Secundus, ſi vnquam occurreret, quod Deus auertat, aliquis ex ijs caſibus, propter quos in IX. P. ſtatuitur, alium Generalem in locum viuentis ſufficiendum eſſe. Tertius, ſi Generalis iudicio Aſsiſtentium, Prouincialium, ac Præpoſitorum localium Congregationem generalem indiceret, vt eſt in Declar. VIII. P. cap. II. l. C. Quartus, quandocunque Generalis vna cum Aſsiſtentibus, & Procuratoribus, qui ex præſcripto VIII. P. c. II. l. B. & ſecundæ Congregationis Can. XXIV. tertio quoque anno ad Generalem Præpoſitum conuenire debent, generalem Congregatio-

gationem cogendam eſſe iudicauerint. Quintus, ad eligendos tertio quoque anno huiuſmodi Procuratores. Sextus, quando ipſe per ſe Generalis ad aliqua magni momẽti negotia generalem Congregationem conuocaret. Hæc vero omnia in ſolis Europæ Prouincijs locum habere intelligenda ſunt. Nam ceteræ extra Europam, neque more aliarum ad electionem Generalis conuenire poſſunt, neque tertio quoque anno Procuratores mittere tenentur.

Ad quem pertineat Congregationem prouincialem in vnaquaque Prouincia cogere, locumque ac tempus ad eam celebrandam præſcribere.

Cap. I I.

2 SPectabit ad Præpoſitum Prouincialem, vel eius loco ad Viceprouincialem, huiuſmodi Congregationem indicere, in quocunque ex prædictis caſibus cogenda illa ſit.

3 Eiuſdem erit commodum locum ad eam celebrandam deſignare, & tempus præſcribere, quod & opportunius videatur ad conueniendum, & ſatis ſit vt electi non ſolum ad locum,& diem, in quo celebranda eſt Congregatio generalis, aut Procuratorum, commode venire poſsint; ſed etiam informatio-

nes,

 Ordo Decreto-rum in m. ſ.

nes, ſi quæ illis antequam proficiſcantur dandæ ſint, accipere. Et quidem quoniam Congregationi Procuratorũ certum tempus præfixum eſt, nimirum ad xv. Nouembris; ideo pro ſua opportunitate, poterunt Prouinciales ſuas Congregationes ad electionem Procuratorum cogere. Ad electionem vero Electorum, ſi ad eligendum Generalem venturi ſunt, poterunt conuenire in Prouincijs remotis quando illis commodum fuerit, quacunque via de morte Generalis certiores facti fuerint, etiam ſi nondum literas à Vicario accepiſſent. Non durabit autem Congregatio prouincialis vltra decem, aut ſummum duodecim dies.

Qui congregari debeant. Cap. III.

4 IN quocunque ex prædictis ſex caſibus prouincialis Congregatio cogatur, intererunt, & ius ſuffragij in ea habebunt, primum quidem Prouincialis ipſe, Præpoſiti Domorum profeſſarum, & ceteri omnes quatuor votorum profeſsi, exceptis Generali Præpoſito, Vicario Generali, & Aſsiſtentibus, Commiſſarioque, aut Viſitatore, ſi quis tunc eo munere fungeretur: itemque ijs, qui ad eam Prouinciam non pertinent, & iam in alia Prouincia Congregationi interfuerunt; aut ei quæ in propria Prouincia celebranda eſt, intereſſe

tereſſe adhuc poſſunt ſine detrimento negotiorum quæ illis commiſſa ſunt. Si tamen huiuſmodi profeſsi admittantur, quod nec in alia Congregatione fuerint, nec exiſtimetur poſſe ad ſuas Prouincias tempore peruenire, vt earum Congregationi interſit, actiuum tantum ſuffragium ad electionem mittendorum habeant: & ſi caſu aliquo accidat, vt ad ſuas Prouincias ante earum Congregationes perueniant, illis non interſint, niſi ordinarij Superiores fuerint. Hi enim ad ſola negotia admittendi erunt, præter Prouinciales, qui ratione præſidentiæ, & vniuerſalis notitiæ, quam de rebus, & perſonis ſuarum Prouinciarum habent, etiam electionibus intereſſe, & in eis ſuffragium habere debent.

5 Intererunt quoque eodem modo Rectores Collegiorum Societatis, & Domorum probationis; itemque Rectores, qui præſunt Seminarijs, vel Conuictorum Collegijs, dummodo nouem de Societate, vt minimum, in huiuſmodi Seminarijs, & Conuictorum Collegijs ordinarie habitent, & ipſa immediate Prouinciali ſubiecta ſint. Nomine autem Prouincialis, Præpoſitorum localium, & Rectorum, intelligantur etiam Viceprouinciales, Vicepræpoſiti, & Vicerectores, qui toto principalium Superiorum officio funguntur.

6 Eodem

 Ordo Decretorum in m.ſ.

6 Eodem modo interſit cum ſuffragio Procurator Prouinciæ proprius, & ſi quis alius plurium prouinciarum Procurator eſſet, dummodo ea quoque Prouincia eius curæ commiſſa ſit; & Procurator etiam Generalis. Quod ſi nullus fuerit proprius eius Prouinciæ Procurator, veniat Procurator maximi Collegij: ſatiſque erit, ſi huiuſmodi Procuratores Sacerdotes ſint, vt intereſſe, & ſuffragium habere poſſint.

7 Omnes prædicti Congregationi intererunt, niſi legitimè impediti fuerint. de quorum impedimentis ante Congregationem iudicabit ad plura ſuffragia Prouincialis cum ſuis Conſultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus, qui in Congregatione ius ſuffragij habent, excluſa ſemper ea perſona, de cuius impedimentis agetur. Si tamen de alicuius impedimentis poſt coactam Congregationem dubitabitur, ipſius Congregationis iudicium expectandum erit. In qua ſi de impedimentis Prouinciali aduenientibus agendum fuerit, præerit eius loco profeſſus, quem ipſe deſignauerit. Quod ſi prædicti Superiores, aut ij, qui plenè eorum vices gerunt, intereſſe non poſſe iudicati fuerint; integrum illis erit, alios Sacerdotes ex ſibi ſubditis, ac idoneos, loco ſui mittere.

8 Superiores Domorum, & Collegiorum, antequam ad Congregationem Prouin-

cialem

cialem proficiſcantur, informatione ab ijs accepta, quos ex ſuis domeſticis bene de rebus tractandis ſentire iudicabunt (alijs interim non prohibitis, quo minus ea, quæ volent priuato nomine vel Conſultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere poſſint) ea cum ſuis Conſultoribus conferant, quæ ad Congregationem Prouincialem ſunt deferenda.

De modo procedendi ante electionem mittendorum. *Cap.* 4.

9 Elapſo die ad conueniendum præfixo, poſtridie mane affigantur parieti duo catalogi; vnus eorum qui Congregationem ingreſſuri ſunt, eo ordine, quo ſedere debent & ſententias dicere: alter eorum, ex quibus eligi poſſunt, qui ad Præpoſitum Generalem, Congregationemque generalem mittendi ſunt. Prior ita conficiatur, vt ad dexteram Prouincialis deſcribantur Profeſſi quatuor votorum, iuxta cuiuſque profeſsionis antiquitatem, ſiue Superiores ſint, ſiue non. Ad ſiniſtram vero reliqui omnes, hoc ordine, vt primo loco ſint profeſsi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate. Poſterior vero contineat omnes, qui eligi poſſunt; ſolos nimirum profeſſos qua-

tuor

 Ordo Decretorum in n. i.

tuor votorum, qui ſunt in Prouincia, ſiue illi præſentes ſint, ſiue abſentes, præter Prouincialem, & Commiſſarium, aut Viſitatorem, ſi quis tum eo munere fungatur: ac eos denique, qui ſunt ex alijs Prouincijs, ſiquidem nullus eorum eligi poterit.

10 Eodem die vocentur ad ſignum campanę quicunque affuerint ex ijs qui ius ſuffragij ferendi habent: congregatisque omnibus, & dicto alternatim ſubmiſſa voce hymno *Veni creator Spiritus*, cum oratione de Spiritu ſancto, habeatur primo breuis ſermo à Præpoſito Prouinciali, vel ab alio per ipſum deſignato, quo expoſita cauſa cur vocata ſit Congregatio, & propoſitis in genere ijs, quæ in ea agenda ſunt, omnes admoneantur, vt ſincere, & magna cum pace, quiete, & ædificatione in omnibus ſe gerant.

11 Deinde decernatur ad plura ſuffragia, num congregatio legitima cenſenda ſit. quod vbi factum erit, videatur, num ſuppleri debeant defectus aliqui circa perſonas, quæ conuenerunt; aut circa aliquid aliud ad ipſam Congregationem, aut congregandi formam pertineat. Poſſunt enim Patres legitime congregati, ſi modo duas tertias partes excedant, ad præſentem praxim dubia omnia terminare; quorum explicatio Congregationi perficiendæ opportuna videbitur, quoties ea ex Conſtitutionibus, Decretisve,

aut

aut Generalium reſponſis colligi non potuerit; ac omnino ſupplere quicquid ad integritatem Congregationis ſpectare iudicauerint.

12 Tertio loco eligatur Secretarius ad plura ſuffragia ſecreta, qui iuxta Prouincialem ſedeat, & acta omnia Congregationis, & quæcunque ex ijs totius Prouinciæ nomine ad Congregationem generalem, vel ad Generalem Præpoſitum mittenda ſunt, ſcribat. cui vnus ex Patribus eodem modo electus adiungatur, qui ad colligenda ſuffragia, & reliqua ſcribenda ipſum adiuuet.

13 Eodem modo eligantur duo Deputati ex primarijs Patribus quatuor votorum profeſsis: qui vna cum Præpoſito Prouinciali ad plura ſuffragia, præſente tamen ſemper, & excipiente Secretario quæ definita fuerint, ſeligant tam quæ poſt electionem mittendorum Congregationi proponenda ſunt; quam ſi quid occurrerit, quod ad electionem pertineat, de quo proinde ante electionem videatur à Congregatione deliberandum. Porrò in iudicio de rebus, quæ proponenda ſunt, ſiue ante, ſiue poſt electionem eorum qui mittendi ſunt, quemadmodum & de impedimentis perſonarum ante vel poſt Congregationem propoſitis, vnum tantum habebit ſuffragium Prouincialis, duo autem in ipſa Congregatione, ſiue de perſonarum electione agatur,

agatur, ſiue de rebus propoſitis deliberetur; & quoties in rebus tractandis paria fuerint ſuffragia, qualitatem præcedendi. Ad quemlibet autem dictorum quatuor deferre poterunt, qui adCongregationem venerint,ab ipſo deputationis die quęcunque Congregationi proponenda attulerunt; ita tamen vt poſt diem vnum, aut alterum ab electione mittendorum nihil amplius deferre liceat.

14 Simul atque duo Deputati electi fuerint, aſſignetur dies, in quo mittendorum fiat electio: qui quidem ab eo, in quo Congregatio inchoata fuit,tertius ſit,aut ad ſummum quartus. Hoc interiecto tempore petenda eſt informatio de qualitatibus eorum, qui mittendi ſunt, atque ab ijs ſolis, qui ferendi ſuffragij ius habent. Præter ea vero, quæ tam de mittendis ad Congregationem generalem,quàm de Procuratoribus in VIII. P. Conſtitutionum, & in ſecunda Congregatione dicuntur, hæc fere peti debent. An rerum Societatis notitiam, & experientiam habeant: num ſtudio ac zelo Inſtituti noſtri conſeruandi, eiuſque ſpiritum promouendi teneantur: an ea iudicij,& in rebus agendis prudentiæ, ceterarumque virtutum maturitate polleant,quę decet viros,qui de rebus ad vniuerſam Societatem ſpectantibus deliberaturi ſint: an affectibus inordinatis duci ſoleant,& alia huiuſmodi. Intererit etiam plurimum,

ſi ij, qui ad Congregationem generalem eligendi ſunt, magnam perſonarum Societatis cognitionem habeant.

15 Cum capietur de perſonis informatio, illud præcipue cauendum eſt, ne vllus per ſe, vel per alium, ne indirecte quidem, ſe vel aliũ eligi, vel non eligi ſuadeat: ſed fiant electiones ſincere & candide, ex ijs quæ Spiritus ſanctus dignabitur ſuggerere, & ex informationibus cognita fuerint.

16 Si quis autem (quod auertat Dominus) ad ſui, vel alterius electionem, vel excluſionem ambitioſe agere deprehenſus fuerit; idque ſufficienter probabitur; actiua vel paſſiua, vel vtraque voce priuetur in ea Congregatione tãtum, & alijs pœnis, ſi id merebitur, ſubijciatur, iuxta delicti grauitatem, & probationis certitudinem. Iudicabunt autem cauſam hanc Prouincialis, & tres alij profeſſione quatuor votorum antiquiſsimi. Quod ſi Prouincialis ipſe notatus eſſet, aut alius ex reliquis tribus, etiam tunc quatuor antiquiores huiuſmodi Profeſſorum, excluſo ſemper eo qui notatus eſſet, de ea re cognoſcent: & minimum tres ex illis, vt aliquis damnetur, conuenire debebunt. Quod autem de pœnis dictum eſt, in Prouinciali ita locum habeat, vt tantum actiuo ſuffragio ad electionem priuetur: ceteras autem pœnas Præpoſiti Generalis iudicio ſubibit.

17 Nul-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

17 Nullus obtrudat informationem non petenti. caueantque informatores diligenter non ſolum mendacia, ſed etiam amplificationes & exaggerationes in laudandis, vel vituperandis eis, de quorum qualitatibus agitur: certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referentes, eum à quo audiuerint nominando, & ad ipſum eum, qui informationem petit, remittendo. Item ne ſi quid quod ſecreto ſeruari oporteat, in informationibus intellexerint, alijs quam congregatis communicent. Quod ſi quis in huiuſmodi errare deprehenſus fuerit, deferatur, & iudicio Prouincialis puniatur.

De electione mittendorum. Cap. V.

18 CVm aduenerit dies ad electionem mittendorum deſignatus, mane poſtquam Patres ſacrum fecerint, & in locum Congregationis conuenerint, facta breui coram Crucifixo oratione, in qua lumen dictæ illuſtrationis ad bonam electionem faciendam poſtulabunt, hunc in modum procedetur.

19 Siue eligendi ſint, qui ad Congregationem generalem, ſiue qui ad Congregationem Procuratorum proficiſcantur, ſemper electio eſt facienda per ſecreta ſuffragia ad plura medietate. Quod ſi numerus omnium

 ſuffra-

ſuffragiorum fuerit impar, maior pars ex duabus ſufficiet.

20 Si in primis duobus ſcrutinijs nullus electus fuerit, dentur in tribus ſequentibus vſque ad quintum incluſiuè, inter eos tantum ſuffragia, qui aliquod ſuffragium habuerunt. In ſexto vero & ceteris deinceps, ſumantur tres, qui plura alijs ſuffragia habuerunt; & ſi qui his pares fuerint in ſuffragijs, etiam inter eos fiat electio; niſi poſt decimum ſcrutinium Congregatio malit compromiſſione vti. Tunc enim eligentur ad plura ſuffragia ſecreta tres, vel quinque Compromiſſarij: & ille, qui ex ijs qui poſt quintum ſcrutinium ſuffragia habuerunt, electus fuerit à maiori parte Compromiſſariorum, pro electo à Congregatione habeatur. Porrò Compromiſſarij ex præſentibus eligantur, excluſis ijs quos ipſi eligere poſſunt. Hi autem in electione Compromiſſariorum, neque actiuam, neque paſſiuam vocem habeant.

21 Qui ab aliquo Superiore impedito ad Congregationem eius loco miſſus fuerit, vnũ tantum habeat ſuffragium, etiam ſi ipſe proprium ius ſuffragandi habeat; excepto eo qui loco Prouincialis impediti adeſt; cui duo ſuffragia, quemadmodum & Prouinciali, competunt, præterquam cum agitur de impedimentis ipſius Prouincialis. Porrò infirmus in eadem domo habeat ſuffragium

ad

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ad electionem mittendorum; ad negotia vero tractanda, prout Congregationi viſum fuerit.

22 Si agitur de mittendis ad Congregationem generalem, quinque Profeſſi quatuor votorum eligi debent. Primum quidem duo comitaturi Prouincialem; deinde tertius, vt ex eo & duobus prædictis conficiatur ille ternarius, ex quo vnum Prouincialis ſuo loco mittere debet, iuxta Declarationem VIII. P. cap. III. lit. B. ſi impeditus legitime iudicabitur. Poſtremo addatur quartus, & quintus; vt hi tres, qui in ſubſtitutos electi ſunt, eodem ordine quo electi fuerunt, ſubrogentur in locum eorum, qui legitime impediti proficiſci non poſſunt.

23 Si agitur de electione Procuratorum, qui tertio quoque anno ad Generalem mittuntur, eligendi ſunt duo Profeſſi quatuor votorum; vnus primo loco, & alter ſecundo, qui ſubrogetur in locum prioris, ſi ille impeditus legitimè iudicabitur. Ceterum nec Prouincialis, nec Commiſſarius, nec Viſitator, aut qui ad aliam Prouinciam pertinet, in Procuratorem eligi poterit.

24 Prouinciæ extra Europam eodem iure vti poſſunt in mittendis ſuis Procuratoribus, quo ceteræ vtuntur. Verum propter diſtantiam locorum, nauigationiſque difficultates, & alia impedimenta, quinque eis

 priui-

priuilegia in hac re conceduntur. Primum; vt non teneantur mittere Procuratorem, niſi ſexto quoque anno. Secundo, vt ſi commodè mittere non poſſint Profeſſum quatuor votorum, ſaltem mittant trium votorum Profeſſum, aut Coadiutorem ſpiritualem formatum; aut denique alium Sacerdotem, quem ad id muneris idoneum iudicent. Tertium, vt ij qui ius ſuffragij habent in Congregatione, ſuffragia ſua de cogenda, vel non cogenda Congregatione prouinciali Procuratoris eligendi gratia, ſcripto ad Prouincialem mittere poſſint. Quartum, vt ſi cogenda non videatur, Prouincialis cum ſuis Conſultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus, qui in Congregatione ius ſuffragij habent, Procuratorem eligant. Quintum, vt ius ferendi ſuffragij habeant in ijs Prouincijs omnes Superiores, quibus Generalis Præpoſitus ius ſuffragij pro bono earum Prouinciarum conceſſerit, etiam ſi Viceprouinciales ſint aliquarũ partium ſuarum Prouinciarum, aut Præpoſiti plurium locorum, aut etiam locales Superiores præcipuarum Reſidentiarum, prout magis in Domino expedire iudicauerit.

25 Itaque Prouinciales extra Europam, conuenienti temporis ſpatio ante futuram ſingulis triennijs Congregationem Procuratorum, ſcribent ad abſentes, qui in Congregatione Prouinciali ſuffragij ius habent, modo

ſint

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ſint ex ijs, à quibus reſponſum tempore haberi poſſit. Primum quidem, ſi nondum expletum eſt ſexennium, an iudicent nihilominus mittendum eſſe Procuratorem. Deinde num exiſtiment Congregationem Prouincialem cogendam eſſe. Poſtremo quis nam illis in Procuratorem, qui etiam in eius ſubſtitutum videantur eligendi; ſi Congregationem maior pars cogendam non eſſe cenſuerit. Tum vero accepta reſponſione, conuocabunt ex præſentibus eos, qui ius ſuffragij in Congregatione Prouinciali habent: & coniunctis omnium votis ad plura ſuffragia decernent, num mittendus ſit Procurator nondum expleto ſexennio; & ſi ſit, an eius eligendi cauſa Congregatio ſit cogenda. Quod ſi cogenda non videatur, & tamen mittendus Procurator ſit; vocatis, ſi videbitur, profeſſis vicinis, & Superioribus, proferet abſentium vota de ijs quos mittendos iudicant (quæ tantum conſultiua erunt pro maiori præſentium notitia) & ad plura præſentium medietate ſuffragia, Procuratorem eiuſque ſubſtitutum vnum, aut etiam alterum eligent. Fiat autem hæc electio in aliqua Domo, aut Collegio ex celebrioribus Prouinciæ.

26 Omnibus autem ijs, qui à Prouincijs extra Europam prædictis modis electi ad Generalem mittuntur, datur auctoritas, vt intereſſe, & ius ſuffragij habere poſſint in qua-

 cunque

cunque Congregatione, quæ à Generali cum Procuratoribus, vel à Generali ſolo indiceretur, vel quacunque ratione ad electionem noui Generalis fieri contingeret, antequam illi ad ſuas Prouincias reuertantur. Quoniam autem, & hi ex Decr. XLVI. Congregationis quartæ, ſuffragium habent in electione Generalis, ſi profeſſi quatuor votorum, & ad hoc electi fuerint, ideo ſemper, ſi tales Profeſsi fuerint, ad hoc etiam eligantur.

27 Quæ autem impedimenta excuſare debeant vel Prouincialem, vel aliquem ex electis, quo minus ad Congregationem generalem, aut Procuratorum ſe conferat, ſi Congregatio quidem necdum fuerit diſſoluta, ipſa conſtituet: ſi vero diſſoluta fuerit, ſtatuat Prouincialis eodem modo, quo ante Congregationem iudicare poteſt de impedimentis eorum, qui Congregationi Prouinciali intereſſe debent, vt ſupra §. 7.

28 Porro, vt ſincere procedatur, non eſt ferendum iudicium ante mittendorum electionem de impedimentis eorum, qui ad Congregationem generalem, aut Præpoſitum profecturi ſunt, etiam ipſius Prouincialis, aut Viceprouincialis: ſed vnuſquiſque iuxta informationes quas accipiet, ſuam conſcientiam conſulat de qualitatibus eorum pro quibus ſuffragium ferendum putat. Facta

ẟa autem electione, tum demum de eorum impedimentis deliberari poterit; ſi tamen ea ab ijs ipſis proponantur. alioqui de ea re nulla fiat conſultatio, niſi alicuius impedimenta adeo manifeſta eſſent, vt de ijs minime dubitaretur.

De rebus tractandis poſt electionem. Cap. VI.

29 POſt electionem mittendorum agendum eſt de rebus, quæ vel Congregationi generali, vel Generali Præpoſito nomine Prouinciæ proponenda ſunt. Intelligat autem in prædictis Congregatio, non ſibi licere quicquam ſtatuere, præter ea, quæ ipſi in hac formula expreſſe conceduntur. Quocirca nec innouare quicquam poterit, nec immutare ex ijs quæ à Superioribus ordinata ſunt.

30 Intelligat ne conſultationis quidem prætextu, atque adeo vt Congregationi generali proponatur, de ſubſtantialibus Inſtituti noſtri agere ſibi integrum eſſe: ſed ijs poſitis quaſi fundamentis, de ceteris, quæ ijs conſeruandis, ac promouendis conſentanea videbuntur; quæque Deputati cum Prouinciali maioris momenti eſſe iudicauerint; & quæ poſsint tempore Congregationi præſcripto abſolui, tractari poterit. Licebit tamen

vnicui-

vnicuique ea, quæ à Deputatis reiecta fuerint, in Congregatione proponere, vbi illa expedita fuerint quæ à Deputatis probata fuerunt; modo non agatur de ſubſtantialibus noſtri Inſtituti, aut de perſonis. hæc enim ne ad Deputatos quidem referenda ſunt. Ad Congregationem vero generalem, aut Præpoſitum Generalem, quæcunque ipſis viſa fuerint priuato nomine ſubſcripta libere tranſmittere poterunt.

31 Ordo tractandarum rerum, cum mittendus eſt Procurator, hic erit, vt priori loco agatur de rationibus, quæ cuique occurrunt, vt cogenda, vel non cogenda ſit Congregatio generalis: poſteriori de negotijs, rebuſque alijs, cum Generali nomine Prouinciæ tractandis. Ex ijs autem rationibus, quæ pro cogenda, vel non cogenda generali Congregatione allatæ fuerint, præcipuæ quæque ſeligantur; & addatur vtram in partem plurium propenderit ſententia: ac ſeorſum ſcribantur, vt ad maiorem ſtatus Societatis cognitionem ab ijs, qui ius ſuffragij in Congregatione Procuratorum habent, priuatim perlegantur. tametſi eius Prouinciæ Procurator eam ſententiam in ferendo ſuffragio ſequetur quam auditis ceteris Procuratoribus, & rationibus in vtramq. partem ex vnaquaq. Prouincia allatis, ijſque Patribus, qui cum Generali verſantur, magis in Domino probauerit.

Quæ

 Ordo Decretorum in m.ſ.

32 Quæ autem poſteriori loco tractanda ſunt, eò ſpectare debet vt Generali Præpoſito veram & vtilem notitiam de ſtatu Domorum & Collegiorum, ac totius Prouinciæ vniuerſaque eius adminiſtratione, nec non de obſeruatione eorum, quæ à Superioribus ordinantur, afferre poſſint: et vt ipſe in ijs, quæ in ea Prouincia deſiderantur, & ſub Generalis prouidentiam cadunt, opportunè proſpiciat. Nam de ijs rebus, quibus ſola generalis Congregatio prouidere poteſt, tũ agendum eſt ſolum, cùm electi fuerint, qui ad eam mittendi ſunt. In prædictorum autem tractatione meminerint omnes, ita de Prouinciæ adminiſtratione & neceſſitatibus agere, vt ſi qua Superiorum perſonam attingere videantur, debita ac religioſa cum modeſtia dicantur. Quod ſi quis perſonam potius ſugillare, quam negotia tractare videatur, eum Prouincialis ſui officij admoneat. nec exiſtimet quiſpiam libertatem in dicenda ſententia impediri, cum in modo agendi iuxta caritatem & modeſtiam dirigitur.

33 Rerum tractandarum determinationes ad plura ſuffragia ſimpliciter definiantur; neque in eis interceſſio permittatur, vt citius expediri poſſint. cum præſertim de eo tantum agendum ſit, num proponendæ videantur generali Congregationi aut Præpoſito Generali, & quænam ſit de ijs plurium ſententia. Li-

Ordo Decretorum in m.ſ.

cet autem cuique alijs auditis mutare ſententiam antequam res omnino concludatur. Porro quæ tranſigentur in actione vna, in ſequenti à Secretario legantur, vt Congregatio intelligat, ſint ne omnia recte excepta, & explicata, an non.

34 Omnibus expeditis, dictoque alternatim ſubmiſſa voce hymno, *Te Deum laudamus*, ſubſcribet Secretarius tum acta Congregationis, tum ſeorſim rationes de cogenda, vel non cogenda Congregatione generali; tum etiam ſeorſim ea, quæ generali Congregationi, aut Præpoſito Generali nomine Congregationis Prouincialis proponenda ſunt; omniaque ſigillo Prouinciæ muniet. Ac ea quidem, quæ ad indictam generalem Congregationem mittenda ſunt, Prouinciali tradat: quæ autem ad Generalem Præpoſitum, Procuratori aſſignabit. qui ijs acceptis non diſcurret per Prouinciam, plenioris informationis ſumendæ gratia; ſed quæ illi à Prouinciali, vel ab alijs ſcripto aut verbo commendabuntur, vt ea Præpoſito Generali referat, ſincere ac fideliter eorum nomine eidem proponet.

FOR-

FORMVLA CONGREGATIONIS Procuratorum, qui ad Generalem tertio quoque anno veniunt;

In quarta Congregatione generali confecta, & approbata.

1 Tertio quoque anno à die xv. Nouembris poſt finem vltimæ Congregationis generalis computando, ex omnibus Prouinciis, iuxta Conſtitutiones & Decreta, conueniant Procuratores, qui Profeſſi quatuor votorum ſint, & viri maximè idonei à Congregatione prouinciali electi. Tempus enim huius Congregationis Procuratorũ celebrandæ propter nauigandi, & proficiſcendi maiorem commoditatem, dies ipſe xv. Nouembris decretus eſt, niſi aliud Generali videatur. P.8. c.2. B. *Congr.* 2. *Decr.* 24. & *Cong.* 4. *Dec.* 10.

2 Antequam hæc Congregatio inchoetur, P. Generalis cum ſuis Aſsiſtentibus examinet acta Congregationum prouincialium, an in eis Procuratores legitimè electi ſint. Et ſi quid dubij in aliquibus particularibus inuentum fuerit, id poſtea ad Congregationem referat, non admiſſis ijs, de quibus legitimè dubitatur, donec ipſa Congregatio de ipſis conſtituerit.

3 Elapſo die ad conueniendum præfixo,

inchoari

inchoari poterit Congregatio, ſi iam duę tertiæ partes Procuratorum à ſuis Prouincijs aduenerint, niſi P. Generalis cum Congregatione alios, qui fortaſſis in proximo eſſent, & cito affuturi ſperarentur, expectandos iudicaret.

4 In ſedendo & dicendo hic ordo ſeruabitur, vt ad dexteram P. Generalis ſedeant Aſſiſtentes ordine antiquitatis in ſua profeſſione ſeruato: ad ſiniſtram vero eodem ordine Procuratores. Deinde hymno *Veni creator* alternatim ſubmiſſa voce ab omnibus dicto, cum oratione de Spiritu ſancto, & B. Virgine, breuis exhortatio fiet à P. Generali de fine talis Congregationis; & vt omnes in ijs, quæ agenda ſunt, ſincerè ſe gerant; & de alijs, quæ ei in Domino videbuntur. Tertio decernatur ad plura ſuffragia, an ij qui adſunt Congregationem Procuratorum legitimam, & plenam faciant; & an omnes defectus, ſi qui fortè quacunque ratione acciderint, debeant ſuppleri.

5 Hoc facto, eligatur Secretarius per ſcrutinium ſecretum ad plura ſuffragia, qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mandet ſcriptis, & ſubſcribat, ſignetque Societatis ſigillo.

6 Aſſignetur dies quartus à die, qua fuerit aperta Congregatio incluſiue, in quo faciendum ſit Decretum de cogenda, vel non

cogen-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

cogenda Congregatione generali, accepta prius informatione ab ijs tantum, qui ius ſuffragij habent, (quorum ſingulorum rationes, quas de cogenda vel non cogenda Congregatione generali in ſcriptis ſecum à ſuis Prouincijs attulerunt, ſinguli videre teneantur) & Secretario Præpoſiti Generalis; & præſertim, an aliquid ſit, in quo alicubi inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura timeatur, quod ſingulari prouidentia, atque induſtria, vel reſarciendum, vel curandum ſit. Item quomodo ſeruentur Cōſtitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ; an diſciplina religioſa relaxetur; an in ſpiritu, & virtutibus proficiat Societas; an potius deficiat: quomodo vnio animorum ſe habeat in Societate, & an graue aliquod periculum illius labefactandæ metuatur; & de alijs huiuſmodi rebus. ſi quis autem aliquid intellexerit in informatione, quod ſecretum teneri debeat, cum alijs, præterquam cum ijs, qui ſuffragium habent, memor caritatis ſilentium teneat in virtute ſanctæ obedientiæ, in re graui tantum, non in qualibet.

7 Cum autem venerit dies ad decernendum præfixus, omnes ſimul in nomine Domini congregati, præmiſſa per quadrantem horæ oratione, per ſcrutinium ſecretum ad plura medietate ſuffragia, non obſtante Decreto XXIV. Congregationis ſecundæ, definient

an

an cogenda ſit, & quando, Congregatio generalis. Præpoſitus porro Generalis in hac Procuratorum Congregatione duo ſuffragia habebit. Abſoluta vero Congregatione, omnes alternatim ſubmiſſa voce dicant *Te Deum laudamus*, & in fine eorum aliquis vnam aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

De ijs, quæ Procuratores, poſtquam electi fuerint, agere debeant.

8 POſtquam electi fuerint Procuratores, non propterea debent excurrere per Collegia & Domos ſuæ Prouinciæ, niſi ſint in via, qua itur ad Generalem. nec negotia externorum ſuſcipiant, vt ea alibi tractent, quantum fieri poſsit arbitrio Prouincialis.

9 Poſtquam ad Generalem venerint Procuratores, acta ſuarum Congregationum prouincialium, catalogos perſonarum, & memorialia negotiorum, de quibus cum Præpoſito Generali acturi ſunt, & faſciculos literarum, quamprimum Societatis Secretario ſcripto numero tradant, vt citius hæc videri, & poſtea ſuo tempore expediri poſſint.

10 Ante vel poſt celebratam Congregationem, pro arbitrio P. Generalis, agent de informatione eidem danda, iuxta Conſtitu-

tiones,

tiones, de iis rebus, quas ex ſuis Prouinciis attulerunt.

11 Procuratores non ſint magis propenſi ad vnum Collegium, quam ad aliud; nec ad vnam perſonam potius, quam ad aliam, quantum fieri poteſt. & ideo ſine vllo reſpectu dicant apud Generalem, quæ pro bono ſuarum Prouinciarum ſenſerint dicenda. caueantque præſertim, ne qua paſsione, aut affectione inordinata in aliquo accuſando, vel defendendo, aut laudando ducantur, etiam ſi de ſuis Superioribus agatur.

12 Procuratores ne prodant negotiorum reſolutiones, nec ordinationes à Generali factas de perſonis, officiis, & aliis rebus alicuius momenti: ſed eas ad ſuos Prouinciales deferant. & ipſi, iuxta præſcriptum obedientiæ, eas ſuo tempore exequentur, aut promulgabunt.

13 Poſtquam Procuratores redierint ad Prouincias, nulli omnino referant ea, de quibus apud Generalem pro informatione aliquarum perſonarum, ac rerum interrogati forſitan fuerint, ob magna incommoda, quæ cum magno caritatis diſpendio euenire poſſent. Hæc & ſimilia, quæ intellexerint apud Generalem, præſertim ſi grauia fuerint, ſecreto ſeruanda eſſe iubentur.

14 Si inter ordinationes, & reſponſa aliis Prouinciis data, quæ videre debebunt, aliqua

Ordo Decreto-
rum in m.ſ.

fuerint, quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt; id facere poterunt iudicio P. Generalis, vel eorum quibus ipſe commiſerit; & cum ea limitatione, quæ eiſdem videbitur. Ea tamen à P. Generali ſubſcribentur. Hęc autem ita in ea Prouincia vim habebunt, ſi Prouincialis, auditis ſuis Conſultoribus, ſuæ Prouinciæ iudicauerit expedire.

15 Si ad Seminaria noſtrorum ſcholaſticorum, vel Nouitiorũ, in aliqua Prouincia perficienda, vel ad Tranſmarinarum, vel Septentrionalium, vel aliarum Prouinciarum neceſſitates graues, operarijs pluribus opus eſſet; curent qui earum Prouinciarũ Procuratores fuerint, P. Generali ſuggerere, vt diſpiciat, an alicuius Prouinciæ abundantia alterius inopiam ſupplere poſſit. & id congregatis Procuratoribus omnibus, facilius inter ſe priuatim, & cum P. Generali tractari poterit.

FORMVLA CONGREGATIONIS ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille à demortuo Generali non fuerit nominatus,

In quarta Congregatione generali confecta, & approbata.

1 SI Præpoſitus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominauerit,

rit, prout habetur in Conſtitutionibus,& Decretis,eligatur à Profeſsis quatuor votorum, qui apud Generalem fuerint, ſicut dicitur in Declarationibus eiuſdem capitis. Erunt autem,vt minimum,Electores ſex. quod ſi pauciores fuerint, tunc ex vicinioribus locis vtcunque illa diſtent, is numerus conuocetur. quod ſi in diſtantia æquali plures fuerint, quam ſex, omnes erunt ad electionem vocandi.

P.8.c.4. §.1. A.
Dec. 26. *Cong.* 4.

2 Statim poſt ſepulturam Generalis demortui,conuocabit Congregationem Præpoſitus Prouincialis, ſi aderit; vel eo abſente, Præpoſitus Domus Profeſſæ,ſi ea ibi ſit; & Romæ Vicepræpoſitus, ſi Profeſſus quatuor votorum fuerit; ſin minus, antiquiſsimus Profeſſorum, qui ibi aderunt.

3 Electioni quidem Romæ præerit Prouincialis Romanus, ſi aderit: ſin minus, Vicepræſitus Domus,ſi fuerit quatuor votorum Profeſſus. quod ſi talis non fuerit, præſit antiquiſsimus ex Profeſsis qui Congregationi interſunt. Alibi verò, qui præeſt toti Prouinciæ; vel ipſo abſente, aut impedito, Præpoſitus Domus Profeſſæ, ſi in eo loco fuerit; ſin minus,antiquiſsimus ex profeſsis quatuor votorum, qui ibi aderunt.

4 In ſedendo autem,& ſententia dicenda, hic ordo ſeruabitur,vt ad dexteram eius, qui præerit, ſedeant Aſsiſtentes ordine antiquita-

Ordo Decretorum in m. s.

tis in ſua profeſsione ſeruato. Ad ſiniſtram vero eodem ordine reliqui Profeſsi quatuor votorum. Si quid vero dubij ſe offerat, qui præeſt, ad Congregationem quam primum referat, vt ipſa de illo conſtituat.

5 Hymno *Veni creator* ſimul ab omnibus alternatim, & ſubmiſſa voce dicto cum oratione de Spiritu ſancto, & B. Virgine, habeatur breuis exhortatio ab eo qui præeſt, vel ab alio per ipſum deſignato, de fine talis Congregationis, & vt omnes in his, quæ agenda ſunt, ſincerè ſe gerant. Deinde an legitima Congregatio ſit cenſenda, ad plura ſuffragia decernatur. Tertio loco eligatur Secretarius per ſcrutinium ſecretum, etiam ad plura ſuffragia: qui omnia quæ fuerint acta in Congregatione, mandet ſcriptis, & ſubſcribat, & ſigillo Societatis ſignet. Ei autem adiungatur vnus ex Patribus eodem modo electus, qui ad colligenda ſuffragia, & reliqua ſcribenda ipſum adiuuet: aſsigneturque integrum biduum poſtquam præſentes fuerint ij, qui neceſſarij ſunt ad hanc Congregationem celebrandam: quo exacto Vicarij electio facienda eſt. Quod ſi ſufficiens numerus Electorum non adeſſet, biduum tunc inchoetur, cum primum ille numerus aderit.

6 Eligatur autem Vicarius iuxta Conſtitutiones VIII. P. cap. IV. communiter ex his, qui adeſſe Præpoſito, & ipſum iuuare ſoliti

ſunt;

 Ordo Decretorum in ai. ſ.

ſunt; vel certe ex ijs, qui proxime degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati, præmiſſa per biduum ſupradictum oratione, & informatione, iuxta rationem informationis, quæ in electione Generalis ſeruari ſolet. Et hoc eſt intelligendum ſimpliciter, vt iacet, etiam quantum ad cenſuras, vt habetur in formula Congregationis generalis à §. 21. vſque ad 24. incluſiuè, & à §. 28. vſque ad 37. incluſiuè, excepto iuramento, quod in electione Vicarij non fit. Qui autem præerit, vnum tantum ſuffragium, ſicut alii Profeſsi, in hac Congregatione habebit.

7 Si quis autem (quod Deus auertat) ambitioſe agere deprehenſus fuerit ad ſui vel alterius electionem, vel excluſionem, deferatur, & iudicetur ad eum modum, quo habetur in Conſtitutionibus, & Declarationibus P. VIII. c. VI. & in formula Congregationis generalis à 21. §. vſque ad 24. incluſiue, mutato nomine Vicarii in eum qui præeſt. Quod ſi aliquis eorum, qui non habent ius ſuffragii, in hoc deprehenſus fuerit, deferatur ad eoſdem iudices, qui locis ſupradictis conſtituuntur, & eorum arbitrio puniatur.

8 Ipſo bidui tempore Patres, qui in hac electione Vicarii ſuffragium habent, informationibus, orationibus, & ſacrificiis vacare debent. Deinde poſtquam in locum Congregationis conuenerint, præmiſſa per ſemihoræ

ſpatium oratione & conſideratione, apud ſe & coram Deo ſtatuant quem ſint electuri. Intelligant autem, ſe in conſcientia teneri ad eligendum eum, quem ſenſerint ad hoc munus eſſe maxime idoneum. Eligatur vero per ſcrutinium ſecretum ad plura medietate ſuffragia: ſic tamen, vt ſi primo, & ſecundo ſcrutinio nemo electus fuerit; in tertio, & deinceps in ceteris inter tres tantum illos, qui in proximo ſcrutinio plura ſuffragia habuerint, ſuffragia dari poſsint. Si qui autem alii alicui ex tribus æquales ſuffragiis fuerint, ſimul etiam cum tribus ius habeant paſsiui ſuffragii.

9 Abſoluta autem Congregatione, omnes ſimul alternatim ſubmiſſa voce dicant, *Te Deum laudamus*: & in fine is, qui præfuit, vnam aut plures orationes in gratiarum actionem recitet.

OFFICIVM VICARII Generalis,

In quarta Congregatione generali recognitum, & approbatum.

P.S. c.4. §.1. lit. A. 1 VIcarii officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis; & eſt duplex. Alterum eſt, Societatem ad electionem

 Ordo Decreto-rum in m. ſ.

nem Præpoſiti faciendam præſcripto tempore & loco quo conuenire oporteat, conuocare. Alterum eſt, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit.

2 Vicarius itaque ſimulatque creatus fuerit, dabit operam, vt Miſſæ & orationes in vniuerſa Societate pro anima Præpoſiti mortui fiant. Nempe vt ſinguli Sacerdotes, qui ſunt in eodem loco vbi Generalis mortuus eſt, quinquies ſacrificium Miſſæ pro eo offerant, & reliqui totidem coronas recitent. In alijs autem locis per vniuerſam Societatem, ſinguli Sacerdotes tria ſacra faciant; & reliqui tres coronas dicant.

3 Deinde ad vocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem primo quoque tempore diligentiſſime incumbet, Præpoſitos prouinciales certiores faciat, locum Congregationis, & tempus quinque aut ſex menſium præſcribat: quod etiam prorogari poterit cum neceſſitas poſtulauerit, vel initio, vel antequam Patres conuenerint, arbitrio ipſius Vicarij, & Aſſiſtentium, ad plura ſuffragia. Neceſſitas autem illa etiam ad id extendatur, vt duo tempora periculoſa, quantum fieri poterit, euitentur. Vnum hyemis ad nauigandum, & montes tranſeundos: alterum æſtatis ad ingrediendum Romam. Exacto autem tempore præfixo, ſi aliqui Pa- P.8.c.5. §.2.

Ordo Decretorum in m.ſ.

tres iam conuenerint, illi etiam ius ſuffragij habebunt ad decernendum de prorogatione facienda, iuxta Decr. xxx. tit. 11. primæ Congregationis.

4 Miſſas præterea, & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat; Congregationes Prouinciales vt recte fiant admoneat. Et ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, atque diſcutienda, vel definienda aliorum opera, præterquam duorum electorum à Congregatione prouinciali, neceſſaria ipſi Vicario & Aſsiſtentibus ad plura ſuffragia videatur; Prouinciales admoneat, vt eos à Congregatione Prouinciali electos ſecum adducant, iuxta Decretum x l. quartæ Congregationis.

5 Vbi autem dies conſtitutus, & terminus præfixus venerit, ad quem conuenturi ſunt Patres; eos qui iam conuenerunt conuocabit, modo excedant duas tertias partes; eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia reddet; & reliqua omnia, quæ ad electionem rite faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit: quæ petenda ſunt, tum ex Conſtitutionibus, tum ex primis quinque capitibus formulæ Congregationis generalis.

6 Alterum officium Vicarij eſt, Societatem

 Ordo Decretorum in m.ſ.

tem vniuerſam gubernare. Verum ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. quare ita illam gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut inductam mutabit: ſed ad ſpiritum, & ſenſum Generalis demortui ſe componet, illius compertam voluntatem ſequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit ſuo miniſterio quaſi viuum ac præſentem Generalem, illiuſque gubernationem repræſentare.

7 Quocirca eiſdem Aſſiſtentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore Generali, quibus vtebatur Præpoſitus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eiſdem Præpoſitis, Rectoribus, Præfectis probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali: quos mutare ei non licet, vel nouos creare, niſi forte aliqui morerentur, & alij in eorum locum vſque ad electionem Præpoſiti Generalis ſubſtituendi eſſent; vel aliquæ grauiſſimæ cauſæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus, vel ſuſpendendus videretur, iure ſuffragij nihilominus ei relicto; & hoc quidem re cum Aſsiſtentibus communicata ad plura ſuffragia. de quorum etiam con-

conſilio, & ſuffragijs eliget Admonitorem, ſi forte ipſe fuerat Admonitor Præpoſiti Generalis demortui, qui in Vicarium electus eſt.

8 Eadem de cauſa res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vſque ad electionem noui Præpoſiti poterunt, quandoquidem illa breui futura eſt, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpoſitum Generalem remittet.

9 Quocirca nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuerſitatem, vel Domum Probationis inſtituet. Quæ ſi offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem Societatis aperte futura ſint, & omni difficultate careant; eos qui fundatores eſſe volunt, iubeat bene ſperare. Si quid vero difficile, aut dubium ſit, alet ſpe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reſeruabit. Ad profeſſionem admittere etiam deſignatum à præmortuo Præpoſito, niſi illa deſignatio iam ſcripto miſſa eſſet ab ipſo Generali Præpoſito ad Prouincialem; vel in ijs, quæ ad profeſſionem attinent, diſpenſare non poterit Vicarius: neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Cong. IV. *Dec.* VI.

10 Circa contractus, ad quos facultatem habebit, ſic explicatur Decretum LXXI. ſecundæ Congregationis, vt non poſſit vendere, vel alienare bona ſtabilia Societatis, niſi

Ordo Decreto-rum in m. ſ.

res ſit in euidentem vtilitatem, & neceſſaria, quæ moram non patiatur, & cum conſenſu Aſſiſtentium ad plura ſuffragia.

11 Circa miſſiones Profeſſorum quotuor votorum id obſeruabit, vt ante electionem eorum qui venturi ſunt ad Congregationem generalem nullos ad ſe vocet, nec mittat eò, vndè impediantur venire ad Congregationem prouincialem. Poſt electionem verò, electos nullo modo mittat eò, vnde commode venire non poſſint ad Congregationem generalem. Alios vero profeſſos non mittat ad infideles, nec ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt; niſi fortè aliquid tam graue, & vrgens accideret, vt ipſius iudicio, & Aſſiſtentium ad plura ſuffragia res differri non poſsit: mutationem autem profeſſorum quorumlibet ex vna Prouincia in aliam ante factas Congregationes prouinciales, non niſi ex vrgente cauſa, & conſultis Aſſiſtentibus ad plura ſuffragia faciat.

12 In vniuerſum cum Aſsiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minus, imò magis, quam Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus ponderis habebunt apud illam, quæ ipſe conſtituet. Quaſcunque vero literas Vicarius vel ſcribet, vel accipiet, ſi negotia

COR-

contineant, Aſsiſtentibus omnibus oſtendet: neque cum Principibus, & Magnatibus de negotijs pertractabit, niſi re cum eiſdem Aſsiſtentibus communicata; ſed in rebus grauiſſimis, ad plura ſuffragia decernetur.

13 Vicarius cum primum fuerit electus, accipiet ab antiquiſsimo Aſsiſtentium clauem ſcrinij, vbi literæ, & ſcripta, quæ apud ſe Generalis habet, reconduntur, prout in regulis Secretarij habetur; & omnia curet manere clauſa vſque ad noui Generalis electionem. Quod ſi aliqua neceſſario eſſent accipienda, vocato Secretario, & duobus Aſsiſtentibus illa accipiet; & cum vſus fuerit, iiſdem præſentibus reponet.

REGVLÆ ASSISTENTIVM.

In quarta Congregatione generali confecta, & approbata.

1 QVo Aſsiſtentes propius Generali adſunt, vt eum in vniuerſæ Societatis gubernatione adiuuent, eo etiam propius eius virtutes, quæ in IX. parte Conſtitutionum declarantur; imitari debent; & omnino tales eſſe, quales eadem IX. parte Conſtit. cap. V. & in Decretis primæ Congregationis

P. IX. c. V. §. 2. Cong. I. tit. 6. D. I.

Ordo Decretorum in m. C

tionis deſcribuntur, ceteris omnibus, qui in Societate viuunt, omni genere virtutum prælucentes.

2 Fient in dies magis idonei, ſi Conſtitutiones, & Decreta generalium Congregationum, regulas, & ordinationes Præpoſiti Generalis, & prædeceſſorum eius, præſertim illas, quæ ad ſibi commendatas Prouincias pertinent, & maioris momenti ſunt; omnia denique priuiſegia, & quicquid Inſtituto noſtro inſeruire poteſt, frequenter legere, & bene intelligere curauerint, vt cum opus fuerit, in promptu habeant.

3 Societatis,& communis boni amatores ſint, atque illi in primis fideles; maxime vero tum, cum aliquis ex illis ſex, qui IX. P. Conſt. cap. IV. notantur, quod nunquam futurum ſperamus, caſus occurrerit. Quo tempore & caritatis quam Societati debent; & officij quod ab ea acceperunt, & iuramenti quo ſe initio obſtrinxerunt, memores, non ſolum fidem, ſed etiam diligentiam, atque prudentiam ſuam toti Societati probent neceſſe erit.

4 Et ſi earum Prouinciarum, quæ ſibi commiſſæ fuerint, maiorem eos curam habere, & peculiari ad eas propenſione affici oportet: caueant tamen ne erga ſuas vel nationes, vel Prouincias, ita affici videantur, vt bonum commune Societatis non omnibus

ante-

anteponant.

5 Applicent omnino animum ad ea quæ muneris ſui ſunt. Itaque quotidie aliquid temporis earum rerum, quæ ſuæ fidei commiſſæ fuerint, conſiderationi dare curent: & alijs rebus, quæ vlla ex parte officij ſui functionem impedire poſſint, ſe ipſi nō implicent. Et ſi in ijs à Præpoſito Generali occupabuntur, impedimentum illi exponere debebunt; ſalua tamen obedientia, quemadmodum de eorum miſſionibus in prima Congregatione decretum eſt. & res omnes, perſonas, negotiaque Societatis, peculiari vero oratione, & ſuis in ſacrificijs recordatione, Deo partem ſibi ſpecialiter commiſſam commendare debent, & conſiderare quid in ea magis ad id conſequendum, quod ſibi Societas propoſuit, iuuare poſsit.

Cong. 1. Tit. 6. Dec. 6. P. 9. c. 6. §. 10.

6 Cum officio ſuo ſatisfecerint, ſi quid præterea temporis illis liberum fuerit, prædicationi, lectioni, confeſsonibus audiendis, & alijs bonis ac pijs operibus, ad Dei gloriam, & animarum auxilium vacare poterunt.

7 Meminerint hoc officium ideo ſibi à Societate datum eſſe, vt Præpoſito Generali auxilio ſint; & vt erga ipſum eam prouidentiam, quam Societas exercere debet, vice eius exerceant. Quæ cum in duabus verſetur rebus, vt eum in gubernatione conſilio, dili-

P. IX. c. 6. §. 10. P. IV. c. IV §. 2. & 3.

diligentia, & labore adiuuent; & vt ea, quæ tuendo corpori neceſſaria ſunt, illi procurent; vtrumque ſibi fideliter ac diligenter faciendum intelligant.

8 Itaque & ipſi in primis cum Præpoſito Generali, tanquam cum ſuo totiuſque Societatis capite, ſingulari caritate, humilitate, & obedientia interna & externa coniuncti eſſe debent; & eius coniunctionis exemplum alijs eſſe verbis ac factis; eius apud omnes, & Noſtros, & externos auctoritatem, & eorum erga ipſum beneuolentiam, non ſolum conſeruantes, ſed omnibus etiam modis, quibus poterunt, augentes.

9 Caueant ne officij ſui occaſione de ea interiore, vel exteriore reuerentia, quam Superiori debent, aliquid minuant. Quare cum Præpoſitus Generalis, ipſis auditis, aut etiam ſi iuſtis de cauſis aliquando illi viſum fuerit, non auditis, aliquid ſtatuerit, iudicium ipſi ſuum illius iudicio ſubmittent. Neque extra conſultationem, aut quod ſtatutum fuerit, ſibi diſplicere, aut ſe in alia fuiſſe ſententia ſignificabunt: laudent potius Superioris conſilium, atque tueantur. P.IX c.6.§.11

10 Attendent diligenter ijs rebus, quæ vel à Præpoſito, vel à Secretario eius nomine proponentur. & ad tempus conſultationi deſignatum parati ſint: & vocati nulla interpoſita mora, vel excuſatione veniant. P.IX c.6.§.10.

11 Notent

11 Notent in literis, quæ à mandatis ſibi Prouincijs miſſæ fuerint, ea capita, quæ conſideratione aut conſultatione indigere videbuntur. & quæ ſibi à Secretario, vel ab alijs Aſsiſtentibus, ex aliarum Prouinciarum literis conſideranda dabuntur; quantum licebit, conſiderabunt; vt bene de omnibus rebus inſtructi, cum à Præpoſito rogabuntur, melius ſententias dicant.

12 Conferant inuicem, ſi quid ad rem facere magnopere videatur; vt res inter ſe diſcuſſas Generali referre poſsint. Et in vniuerſum in conſiderandis & tractandis rebus, tam ad doctrinam quam ad praxim pertinentibus, quæ altiorem conſiderationem poſtulant, iuuare Præpoſitum, ac ſubleuare debent.

P. IX. c. VI. §. 10.

13 Quæ vero de rebus ad ſibi commendatas Prouincias pertinentibus conſultanda erunt, curent ne prætermittantur: ſed vt ſtatutis temporibus in conſultatione tractentur. & ſi res vrgebunt, Secretarium, vel Præpoſitum admoneant, ſibi de illis extraordinario tempore agendum videri, quod dilationem commode non ferant.

14 Literas de negotijs ſuarum Prouinciarum per Procuratorem Generalem agendis ad Generalem miſſas, ſibique datas videant, & Procuratori reddant. Negotia vero, quæ per eum agenda erunt, diligenter

agi

 Ordo Decretorum in m.ſ.

agi curent. Et ſi quid Generalis commodius per eos agi poſſe iudicauerit, id ipſi eadem agant diligentia. Literas rurſus Procuratoris de negotijs ad ſuas Prouincias legant, & Secretario mittendas tradant.

15 In ipſis conſultationibus ſinceram intentionem habeant, & à perturbatione liberam, vt fideliter, & debita cum libertate ac modeſtia, caritatis & obedientiæ memores ſententiam dicant.

16 Rem de qua conſultatur bene intelligant: nec ſint in dicendo præcipites; ſed negotio ſecum conſiderato, & oratione præmiſſa, præſertim cum de rebus agitur difficilibus, ſententiam ſuam aperiant. Quod ſi quid ex tempore diſcutiendum proponeretur, & id ſibi maturius conſiderandum iudicauerint, Superiori ſignificabunt.

17 Explicare breuiter debent ſententiæ ſuæ rationes: quod ſi ad rem confirmandam aliorum rationes eſſent diſſoluendæ, id etiam modeſte faciant.

18 Etiam ſi non interrogentur, ſi quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicuius loci, aut perſonæ particularis pertineat; poterunt id Superiori proponere, vt is ſtatuat, num ea de re ſit deliberandum, nec ne.

19 Si ſummus Pontifex aliorum relatu adduci videretur, vt Præpoſitum Generalem

quo non conuenit ad commune bonum Societatis, & maius Dei obſequium mittere cogitaret, Aſſiſtentium erit officium, nomine totius Societatis, quod res habet, bene illi referre; & quid incommodi ex ea miſſione Societas acceptura timeatur, fideliter exponere, vt ipſorum auditis rationibus ſtatuat quod in Domino viſum fuerit.

P.7. c.1. §.2.

20 Quod attinet ad curam corporis Præpoſiti Generalis, quam illis Societas tradidit, videant ne in laboribus vel rigore nimio menſuram excedat: & victum, veſtitum, & expenſas omnes ad Præpoſiti perſonam pertinentes augere poterunt, aut minuere, prout Deo gratius fore iudicabunt.

P.IX. cap. 4. §.2. & 3.

21 Inter ſe Aſſiſtentes omni diligentia curare debent, vt non ſolum communi ſtudio iuuandi Societatem, ſed etiam mutua caritate; religioſa concordia, iudicio, conſilioque rerum agendarum, & ipſo eas agendi modo omnino conſentiant. Nemo autem ſe alterius negotijs ingerat. Et quod de vnione, atque concordia, III. P. Conſtit. cap. 1. §. 18. & VIII. P. cap. 1. §. 8. omnibus dictum eſt, ſib proprie dictum exiſtiment.

22 Alter alterum honore præueniat; & apud alios alter alterius exiſtimationem verbis, factiſque tueatur. Si vero contin-

gat

gat aliquem in conſultationibus diuerſæ, aut etiam ſingularis eſſe ſententiæ, nemo vllam ab eo alienationem vel habeat, vel oſtendat.

23 Erga alias perſonas Societatis ita munus ſuum exequantur, vt nullius Superioris officium vſurpare videantur. Eorum igitur gubernationem, & neceſſariam ſubordinationem iuuent, non impediant.

24 Neque ea quæ in conſultatione quiſque ſenſerit; neque ea quæ propoſita fuerint, aut definita, alijs ſignificare debent, præcipue cum res ipſæ ſecretum exigunt. Superioris autem erit, ea quæ definientur promulgare, cum opus eſſe iudicauerit.

25 Idem de literis ad ſe ſcriptis, aut à Generali Secretario, vel alijs Aſſiſtentibus ſibi oſtenſis, & de ijs etiam, quas ipſi de rebus Societatis ſcripſerint, deque omnibus ſecretis ſcriptis intelligendum eſt. quæ omnia ita clauſa habere debent, vt à nemine legi poſſint: & quæ in illis ſcripta erunt, ſi ad perſonas, vel ad ſecreta negotia Societatis pertinebunt, nemini indicabunt. Eadem denique ſe, qua Secretarium, ſeruandi ſecreti lege teneri ſciant.

26 Scribere vero literas ad alios, vel ab alijs ſcriptas accipere, ſine generali, aut ſpeciali Præpoſiti facultate non poterunt; præſertim de negotijs Societatis, aut etiam externis.

ternis. Suas autem literas, & quas ad ſe alij de Societate ſcripſerint, intelligant ab immediatis ipſorum Superioribus aperiri poſſe; & vt id fiat æquo animo ferre debent.

27 Cum aliquis ex ijs qui in Societate ſunt, aut per literas, aut alia ratione, Aſſiſtentem aliquem conſuluerit, ita reſpondeat, atque ita eum conſoletur & iuuet, vt nec vanam illi ſpem inijciat, qua Generali moleſtia & labor generetur; omniumque Superiorum, præſertim Generalis, ſimul auctoritati conſulat.

REGVLÆ ADMONITORIS Præpoſiti Generalis.

In quarta Congregatione generali confectæ, & approbatæ.

P. IX. cap. 4. & lit. S.

1 ADmonitor Præpoſiti Generalis accedens ad Deum in oratione, poſtquam diuinam bonitatem conſuluerit, & æquum eſſe iudicauerit; admonere tenetur cum modeſtia debita, & humilitate, quid ſentiat in eodem Præpoſito requiri ad maius obſequium, & gloriam Dei.

2 Ea modeſtia & humilitate officium ſuum obeat, vt ſubditum decet erga Superiorem

 Ordo Decretorum in m.ſ. ...

riorem totius Societatis, quem Chriſti loco habet. Niti enim debet, ne huius muneris occaſione, reuerentia atque obedientia, interior vel exterior, in ipſo debilior reddatur.

3 Animaduertat tamen, ne reuerentia hæc & obedientia fidelitatem, aut neceſſariam libertatem opprimat, quo minus Præpoſitum admoneat de ijs, quæ præmiſſa oratione proponenda in Domino iudicabit.

4 Quamuis non teneatur de ijs Generalem admonere, quæ illi proponenda duo vt minimum Aſſiſtentes non iudicauerint, tamen eorum etiam, quæ à ſingulis Aſsiſtentium ei propoſita fuerint, præcipuam habeat rationem. De ijs vero, quæ ſiue ipſi in mentem venerint, ſiue ab alijs ſuggerentur, tum demum Generalem admonebit, cum præmiſſa oratione, ea non leuis eſſe momenti in Domino iudicauerit, ſiue illa ad perſonam, ſiue ad officium Præpoſiti pertineant. Procedatque in his omnibus iuxta cap. I V. & V. IX. P. Conſtitutionum, & Can. XXXIV. Congregationis primæ.

5 Ea quorum Præpoſitum admonuerit, meminerit tacitus apud ſe ſeruare: quamuis interrogatus ab Aſſiſtentibus de ijs, quæ ipſi commiſiſſent dicenda, rationem ſui officij, & reſponſionis P. Generalis eis debebit red-

 dere:

dere: ceteris vero, ſatis erit ſignificare ſe propoſuiſſe.

6 Cum Præpoſitus cuiuſquam rei admonitus, illi remedium non adhibuerit, Admonitoris erit, cum debita ſubmiſſione, iterum & ſæpius eum commonefacere; & ſic functus erit officio ſuo.

7 Caueat, ne occaſione ſui officij debitam ſubmiſsionem, & obſeruantiam ſubditorum erga Superiorem totius Societatis, aliqua ex parte imminuat, aut debilitet.

Ordo Decretorum in m.ſ.

DECRETA

Quintæ Congregationis generalis.

I.

Die IV. Nouembris facta eſt Deputatio quinque Patrum ex quinque diuerſis nationibus, ſecundum rationem Decreti VII. ante electionem, & V. poſt electionē Congregationis tertiæ generalis, ad videndum ea quæ afferrentur à Patribus, & ſecernendum quæ Congregationi generali proponenda, quæ item ad Generalem Præpoſitum reijcienda ſint. Sed antequam ad ſcrutinium veniretur, pro hac vice tantum, ad effectum præſentis electionis, declaratum fuit, primo ad Gallicanam nationem pertinere etiam Anglos, Scotos, Hibernos, ex quibus, ſicut ex Gallis, electio pro Gallicana natione fieri poſſit. Secundo ex Prouincia Flandriç electionem fieri poſſe promiſcue

Dec. 6.

Deputati ad ſecernenda.

Angli, Scoti, Hiberni.

Flandri.

miſcue pro vtraque natione Gallica & Germanica. Tertio Polonicam Prouinciam inter Germanicas computari. Quarto ſi qui vnius nationis in Prouincia alterius nationis occupentur, hos non ad nationem in qua verſantur, ſed ad eam ex qua orti ſunt ſpectare. His præmiſſis ad ſcrutinia ventum eſt: & primo ſcrutinio pro Germanica electus eſt P. Paulus Hoffæus. ſecundo pro Italica P. Benedictus Palmius. tertio pro Gallica P. Iacobus Tyrius. quarto pro Hiſpanica P. Ægidius Gonzalez. quinto pro Luſitanica P. Petrus à Fonſeca.

Poloni.

II.

Dec. 10.
Deputati ad detrimenta.

QVoniam ad conſeruationem & incrementum non ſolum corporis, id eſt eorum quæ externa ſunt, ſed etiam ſpiritus Societatis plurimum refert, illius ſtatum & conditionem non ignorari, quo melius de neceſſarijs præſidijs perquirendis, & illi ſubminiſtrandis, agi poſſit; propoſitum fuit, an facienda eſſet aliqua Deputatio Patrum, qui ea excipiant quæ alij Patres ad eos deferent, ob eam cauſam vt cognoſcatur, an aliquid detrimenti paſſa ſit hactenus, aut deinceps paſſura Societas timeatur. Et re prolixè ac diligenter examinata, decretum fuit concordi omnium voluntate, ac P. Generali vrgente, vt illa tanquam perneceſſaria omnino fieret. Placuit etiam plurium ſuffragijs, vt ijdem quin-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

quinque Patres ſupra Decreto v i. deputati cum Præpoſito Generali ad ſecernendum oblata, nec plures, in hac etiam deputatione ſimul cum eodem P. Præpoſito ſint Deputati. Et quidem pro hac vice ſine ſcrutinio, vt in I v. Congregatione Dec. xxxv. in faciendis Definitoribus obſeruatum fuit. Quod ſi quid illis à quoquam tradetur, in quo illorum quiſpiam ſiue in perſona, ſiue in rebus ad ipſum pertinentibus tangatur, placuit Congregationi, vt ille tantiſper ſecedat, dum ab alijs illud legatur. Demum vt quæ repererint, in quibus Societas detrimentum paſſa ſit, aut paſſura timeatur, ad Congregationem referant.

Ijdem qui ad ſecernenda.

Sine ſcrutinio electi.

III.

Dec. 13.

QVæſitum eſt, an, & quo genere ſecreti obligandi eſſent Deputati pro detrimentis ſupra Decreto x. inſtituti, in ſuo munere obeundo. Decreuit autem Congregatio, quo liberius omnes afferre ad illos poſſent quæcunque vellent, prædictos Deputatos cum P. Præpoſito ſub præcepto obedientiæ, quod de facto illis impoſuit, deinceps teneri, ne quis eorum, ad quem fuerit à quopiam aliquid delatum, manifeſtet quouis modo, directe vel indirecte, perſonam deferentem, nec Congregationi ipſi, nec vlli prorſus, ſiue de Congregatione, ſiue extra Congregationem, neque etiam vlli collegarum ſuorum,

Quodnam ſecretũ pro detrimentarijs.

nisi

niſi ipſo, qui detulerit, volente. Porrò, quod ad delatos attinet, cum diuinum ac naturale præceptum de non lædenda proximi fama ſatis manifeſtum ſit; placuit Congregationi, nullum ſecreti præceptum illis addere, ſed eorum conſcientiæ, ac prouidentiæ hoc ipſum relinquere.

IV.

Dec. 14. Formulæ votorum Scholarium nihil addendum.

PRopter varia incommoda, quæ circa formulam votorum ſimplicium Scholaſticorum Societatis ſæpe offerri ſolent, tum ex parte quorundam è Noſtris, qui ignorantiam cauſati, quod vouerunt, ac ſæpius in renouatione votorum repetiuerunt, ſuæ promiſſionis præuaricatores facti, indifferentes ad alterutrum gradum eſſe recuſant; tum etiam ex parte multorum externorum, ac præſertim quorundam Tribunalium, quæ ex eo modo loquendi formulæ, occaſionem aliquando ſumunt dubitandi, an noſtræ Societatis homines ante gradum fixum verè religioſi ſint: Propoſitum fuit, an in eadem formula, vbi dicitur, *Et promitto eandem Societatem me ingreſſurum*, inſerendum eſſet, quod habetur in Declaratione eiuſdem loci, de alterutro gradu, vel Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito ad maius Dei obſequium fore videbitur, acceptando. Et cum hæc quæſtio multis in vtranque partem allatis rationibus diligenter diſcuſſa fuiſſet,

tandem

tandem omnium conſenſu ſtatutum fuit, vt formula intacta & non mutata retineatur, quemadmodum habetur in libro Conſtitutionum, & eam accepimus à P. N. Ignatio, cuius ſanctam memoriam veneramur. Neque enim allata incommoda tanti ſunt momenti, vt vlla eorum ratio haberi debeat: cum præſertim per duas Extrauagantes duorum ſummorum Pontificum, nempe Gregorij XIII. & Gregorij XIV. iſti difficultati ſatis ſuperque proſpectum fuerit; ac præterea omnibus ijs incommodis, quæ obijci ſolent, occurrere, atque etiam illa præcauere difficile non ſit. Hoc autem quomodo fieri poſſit, ad Deputatos pro ſubſtantialibus Inſtituti declarandis, & formula votorum recognoſcenda, Congregatio reiecit conſiderandum.

Ordo Decretorum in m. ſ.

V.

CIrca verba illa, quæ habentur in formula votorum ſimplicium Scholaſticorum Societatis, nempe, *& promitto eandem Societatem me ingreſſurum*, quæſitum eſt, vt à Congregatione declararetur, an illud *promitto* habeat veram rationem voti. Et re mature conſiderata, ac rationibus diligenter expenſis, Congregatio declarauit, prædictam promiſſionem vere & proprie fuiſſe, & eſſe, & ab omnibus cenſeri debere votum peculiare, à tribus alijs in eadem formula contentis diſtinctum, quo quis ſe obligat ad acceptandum

Dec. 16. In formula votorum promiſsio eſt votum.

dum

dum gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito ad maius Dei obſequium fore videbitur.

V I.

Dec. 17. Conſtitutiones declarantur de opinionibus.

PRopoſita fuerunt quædam Conſtitutionum loca, nempe §. 11. cap. 111. Examinis, adiuncta Declaratione §. 18. c. 1. P. 111. lit. O. de obligandis Noſtris ad ſuum iudicium ſubmittendum, ſentiendumque, vt fuerit conſtitutum in Societate, de opinionibus ab ijs differentibus, quæ communius ab Eccleſia, & Doctoribus ab ea approbatis tenentur, ſentire oportere. Nam non defuerunt viri graues, & eruditi, qui ex falſa prædicti loci intelligentia & interpretatione, Societatem calumniati ſint, eam ſibi magiſterium & poteſtatem definiendi dogmata fidei, & obligandi ſuos ad ſubmittendum ſuum iudicium tali definitioni, arrogare. Item §. 2. cap. v11. Exam. de dimittendis Noſtris ob defectum ſanitatis, &c. adiuncta Declar. cap. v1. P. 1v. lit. N. & cap. 11. P. 11. lit. B. Nonnullis enim è Noſtris grauis eſſe ſolet, atque etiam nonnunquam periculoſus totus iſte locus. Itaque poſtulatum eſt, vt Congregatio iſta duo loca declararet; & inter ſe, quæ ad eandem materiam pertinent, conciliaret, quo varijs incommodis occurratur.

Et quidem Congregatio cenſuit, omnia prædicta loca eſſe declaranda, & concilianda

formam

 Ordo Decretorum in m.ſ.

formam tamen declarationis reiecit ad Deputatos pro dubitationibus circa Conſtitutiones explicandis, conficiendam, & à ſe poſtea probandam.

VII.

CVm legeretur Decretum XVI. de Scholaſticorum promiſſione ingrediendi in Societatem, interceſſum fuit à tribus Patribus: Sed re denuo diligenter conſiderata, Congregatio confirmauit declarationem factam, & ſtatuit vt Decretum prædictum de ea re factum retineretur. Dec. 18. Confirmatur Decretum XVI.

VIII.

PRopoſitum fuit, vt auctoritate Congregationis declararetur praxis illius Declarationis, quæ habetur P. II. Conſt. cap. III. lit. B. de reſtituendis eorum bonis ijs, qui à Societate dimittuntur. Et Congregatio cenſuit rem totam deferendam ad Deputatos pro explicandis dubijs Conſtitutionum: praxim vero P. Præpoſiti arbitrio relinquendam, & nihil Congregationis nomine definiendum. Dec. 19. Bonorum reſtitutio dimiſſis.

IX.

QVæſitum eſt, an quod habetur P. III. c. I. Conſt. §. 18. de editione librorum, extendendum eſſet ad eorum etiam ſcriptionem; ita vt ſicut edi, ſic nec ſcribi poſſint abſq. Prępoſiti Generalis facultate. Et placuit Congregationi, vt eiuſmodi extenſio non fiat. Dec. 20. Librorum ſcriptio.

Circa

X.

Dec. 21. Paupertatis votum.

CIrca illa verba §. 7. cap. 1. P. III. Conſt. *doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debeant*, propoſitum fuit; vt declaretur, an qui re aliqua tanquam propria vtuntur, & nominatim, qui poſſeſſione bonorum ſuorum nondum ſe abdicarunt; & rebus ſuis tanquam proprijs vtuntur, expendendo, donando, &c. ſine facultate, contra votum peccent. Decretum eſt autem, id quidem omnino declarandum eſſe: verum vt Deputati Patres pro dubitationibus circa Conſtitutiones, prius hanc rem diligenter diſcutiant, & diſcuſſam ad Congregationem referant.

XI.

Dec. 22. Candela fundatoris,

CIrca illa verba §. 3. cap. 1. P. IV. Conſt. *candela cerea fundatori offeratur* quæſitum eſt; an declarandum eſſet, vt quando ab Epiſcopis fiunt fundationes Collegiorum de bonis menſæ Epiſcopalis, ſint potius habendi ſucceſſores in fundatione Epiſcopi ſubſequentes, quàm fundatorum conſanguinei: Et Congregationi viſum fuit, vt nullum hac de re Decretum fieret; ſed P. Generali praxis permitteretur.

XII.

Dec. 23. Biennium Nouitiatus.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt deinceps in nullo caſu exerceri liceat facultatem illam diſpenſandi in contrahendo

hendo biennij ſpatio, ad hoc vt quiſpiam ante expletum biennium cenſeatur verus Religioſus, & Scholaſticus approbatus per emiſſa vota ſimplicia Scholaſticorum Societatis: quam facultatem concedit Declaratio P. v. cap. 1. lit. C. Per hoc tamen non intenditur hanc Declarationem abrogari; ſed ſolum facultatis, quæ in ea conceditur, vſum prohiberi. Ceterum à quodam Patre interceſſum fuit.

X I I I.

Dec. 24. Interceſſio de biennio Nouitiatus.

CVm propter interceſſionem heri factam aduerſus Decretum xxiii. de eadem re iterum actum eſſet, obtentum fuit, vt decretum illud ſicuti iacet, retineretur. quia tamen poſtea quidam dixerunt ſupradictum locum P. v. cap. I. lit. C. poſſe forſitan ita declarari, vt de ſolis profeſſis, qui ad ſolemnia vota admittuntur, intelligatur, propterea quod nullæ ex ijs cauſis non leuis momenti, quarum in ea Declaratione fit mentio, in eos incurrere poſſe videntur, qui ſimplicia vota emittunt: placuit Congregationi hanc rem ad Deputatos pro dubijs Conſtitutionum deferendam eſſe, vt ipſi accuratè illam conſiderent, & poſtea ad Congregationem referant.

X I V.

Dec. 25. Interceſſiones externorū.

PRopoſitum fuit circa id, quod habetur P. vii. cap. ii. lit. K. ne quis ſcilicet

Prin-

Principem, vel Communitatem, aut hominem quempiam magnæ auctoritatis ad ſcribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate moueat &c. An aliquid ſtatuendum eſſet in eos, qui per negotiationes & interceſsiones externorum, aliquid à Superioribus obtinere procurant. Decreuit autem Congregatio, omnino ſtatuendum eſſe: quid vero, quibus in caſibus, & id genus alia particularia, ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis reiecit, qui rem totam cum expedierint, ad ipſam Congregationem referre debebunt.

X V.

Dec. 26. Quinam auctores diuiſionis.

PEtitum etiam fuit, vt circa id, quod habetur P. VIII. cap. I. §. 5. cum ſua Declaratione, nempe, ſi quis diuiſionis vel diſſenſionis eorum qui vna viuunt, inter ſe, vel cum ſuo capite auctor eſſe cerneretur, &c. Congregatio declaret, quinam ſint cenſendi diuiſionis vel diſſenſionis auctores, quos ſeparare oporteat. Et cenſuit Congregatio omnino declarandum eſſe: rem tamen ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis deferendam eſſe: quam confectam, ipſi poſtea ad eandem Congregationem referant.

X V I.

Dec. 27. Aſſiſtentium ſuffragium.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt Aſsiſtentes habeant ſuffragium deciſiuum

 Ordo Decretorum in m.ſ.

deciſiuum in ijs omnibus,in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem.

X V I I.

Placuit Congregationi, vt P. Generalis deſignaret aliquot Patres, qui caſus reſeruatos Societatis reuiderent,& cum formula à ſummo Pontifice edita pro Religioſorum familijs conferrent; & poſtea ad Congregationem referrent, vt illa demum ſtatueret, quid in Societate ſeruandum eſſet. Dec. 28. Deputatio pro caſibus.

X V I I I.

Cvm propoſitum fuiſſet,graues querimonias aduerſus noſtram Societatem in Hiſpania exortas eſſe,ob maxima incommoda, quæ oriri poſſunt ex parte eorum, qui Maioratus (vulgo Majorazgos) habent,ſi in Societatem admiſſi, non ita ſe firmiter iure illo Maioratus ſtatim poſt biennium expletum probationis abdicent, vt ad illud nullo vnquam tempore, nullove caſu recurſus eſſe illis poſsit: ob eam cauſam ſerio flagitatum eſt, vt Congregatio aliquod ſufficiens remedium huic grauiſſimo incommodo decernat. Re autem mature deliberata, Congregatio ſtatuit, ne quis iure illo Maioratus gaudens in Hiſpania,ſine facultate P. Generalis ad Societatem recipiatur: & is ſit ijs donis ornatus, vt ſpem magnam præbeat, ſe poſt biennium probationis fore talem, qualem noſtræ Dec. 29. Maioratus in Hiſpania.

Conſtitutiones requirunt, vt ad profeſsionem trium votorum admitti queat. ad quam tamen ſine voluntate P. Generalis promoueri non poterit. Ad profeſsionem autem intelligitur admittendus, niſi qualitas Maioratus eiuſmodi fuerit, vt promotio ad ſacrum Ordinem firmitati illius abdicationis ſatis ſit. Tunc enim non profeſsio, ſed ordinatio procuranda erit.

XIX.

Dec. 30.
Beneficia poſt nouitiatum reſignanda.

VT grauiſsimis incommodis occurreretur, & communi ædificationi conſuleretur; decretum eſt auctoritate Congregationis, vt beneficia Eccleſiaſtica, quæcunque Noſtri obtinent, finito biennio probationis, priuſquam vota ſimplicia Scholaſticorum emittant, non obſtante Canone 1. Congregationis primæ generalis, omnino reſignentur.

XX.

Dec. 31.
Superiores creandi facultas petita.

EXpoſitum fuit in Congregatione nonnulla Collegia & Domos aliquarum Prouinciarum indigere præſenti prouiſione Superiorum. Quoniam vero dubitabatur, an Canon XXXII. Congregationis primæ prohiberet hanc prouiſionem fieri per Præpoſitum Generalem durante Congregatione generali: placuit Congregationi vt interim P. Præpoſitus prouideat Superiores ijs in locis vbi opus eſt, donec melius declaretur Canonis illius

 Ordo Decretorum in m.C.

lius ſenſus. quod ad Deputatos pro dubitationibus Congregatio reiecit Congregationi poſtea proponendum.

XXI.

CVm nomine Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici ſignificatum eſſet Congregationi, cupere Maieſtatem ſuam pro affectu, quo erga S. Inquiſitionis Tribunal afficitur, (quippe quod ad Catholicam fidem, & pacem in illis Regnis tuendam apprime neceſſarium eſſe nouit) vt Societas vſu nonnullorum priuilegiorum in illis Regionibus abſtineret, quæ ſancto illi officio minus commoda cenſebantur. Ea autem erant, facultas legendi libros prohibitos, abſoluendi ab hæreſi in foro conſcientiæ, & exemptio quædam á fel. rec. Gregorio XIII. conceſſa, ne Noſtri abſque expreſſo Superioris ſui conſenſu ac mandato, ad quoduis munus, officium, vel exercitium obeundum, quorumuis quacunque Eccleſiaſtica, vel ſæculari dignitate, ſeu auctoritate fungentium, etiamſi S.R.E. Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, vel alij Antiſtites, & Prælati, nec non Synodi, Communitates, & Capitula quæcunque, aut officij hæreticæ prauitatis Inquiſitores, ac Commiſſarij, vel Iudices, vel etiam Imperator, Reges, & alij ſæculares Principes eſſent, deſtinari, adigi, vel cogi poſſent. Reſponſum eſt, de primis quidem duobus pri-

Dec. 32. Officium Inquiſitionis in Hiſpania.

uilegijs,rem eſſe iam confectam: quandoquidem P. Præpoſitus Generalis, vt ipſe retulit, in gratiam eiuſdem Maieſtatis, & vt ſancto illi Tribunali ſatisfieret, impetratam à ſummo Pontifice per Breue duarum illarum facultatum reuocationem in Hiſpaniam iam tranſmiſerat. De tertio vero idē P.Præpoſitus per literas patentes,xx. Martij anno MDLXXXIX. datas,Noſtris omnibus vſum huius priuilegij interdixerat. Petitum eſt ergo Regiæ Maieſtatis nomine à Congregatione, vt id ipſum ſua auctoritate firmaret. Quæ quoniam ſuis priuilegijs ad ædificationem, & diuinum tantum obſequium vti cupit; & ſancto illi Tribunali, vt par eſt, plurimum deferre; prædictas patentes literas præſenti Decreto confirmat, præcipiens,atque interdicens,ne quis Noſtrorum in illis Regnis, alijſque dominijs illi Tribunali ſubiectis,priuilegio illo, quod ad prædictum ſanctū officium pertinet,quoquo modo vti, aut illo ſe tueri vllatenus præſumat. Imò omnem facultatem eo vtendi ſibi prorſus ſublatam eſſe intelligat; ac ſi priuilegium ipſum à Sede Apoſtolica nunquam impetratum eſſet. Quin potius omnes Noſtros in huiuſmodi Regnis exiſtentes, ſerio & grauiter hortatur, vt quicquid obſequij à noſtra tenuitate in ſanctum illud Officium, eiuſque Miniſtros prouenire poterit,id humiliter ſemper, atque alacriter præſtare curent.

XXII.

PRo Deputatione ad recognoſcendos caſus reſeruatos de qua Decreto XXVIII. actum fuerat, P. Præpoſitus nominauit ſequentes Patres, videlicet P. Paulum Hoffæum, P. Ægidium Gonzalez, P. Emmanuelem Rodericum, P. Robertum Bellarminum, P. Marium de Andria, P. Bartholomæum Perez, P. Clementem Puteanum, P. Ioannem Aluarum. Dec. 33. Deputati pro caſibus reſeruatis.

XXIII.

CVm Declaratio Can. XXXII. Congregationis primæ generalis, de qua ſupra Dec. XXXI. actum fuit, per Deputatos pro dubitationibus Conſtitutionum facta propoſita fuiſſet, videlicet omnes illos iudicaſſe, Canonem illum abſolute de omni Congregatione generali intelligendum eſſe: Congregatio hanc illorum Declarationem approbauit. Dec. 34. Mutatio Superiorum durante Congregatione.

XXIV.

QVoniam excreſcente iam in dies numero profeſſorum, & Superiorum in varijs Prouincijs; ob eam cauſam multo frequentiores, quam par eſſet, ad Prouinciales Congregationes conueniunt; & poſthac numerus congregandorum quotidie magis adhuc excreſcat, non ſine multis, iiſque grauibus incommodis: quæſitum fuit à Congregatione, vt aliquod remedium adhiberet, minuendo Dec. 35. Numerus Congregandorum minuendus.

ſcilicet numero congregandorum, vbi magnus eſt numerus Profeſſorum. Et quia hæc res ad aliquā Conſtitutionum P.VIII. c.III. immutationē poſſe pertinere videbatur; prius viſum eſt agendum eſſe, an de hac re tractandum foret. Et decretum fuit, omnino de remedio adhibendo agi oportere: vtque Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis hoc ipſum curarent, Congregationi poſtea proponendum: & vt Patres, qui hac de re aliquid proponere vellent, ad prædictos Deputatos deferrent per totam præſentem hebdomadam, hoc eſt, vſque ad diem XXVII. huius menſis Nouembris incluſiue.

XXV.

Dec. 36. Formula acceptandorum Collegiorum.

DEcretum fuit vt formula acceptandorum Collegiorum à P. Generali facta tradatur Deputatis pro detrimen. Societatis cognoſcendis, vt eam reuideant, & ad Congregationem referant.

XXVI.

Dec. 37. Carthuſienſiū fraternitas.

CVm venerabilis Carthuſienſium Religio, pro ſua præſtanti pietate, & erga ordinem noſtrum caritate, non ſolum tempore P. N. Ignatij ſanctæ mem. ſed etiam poſtremis his temporibus, in ſuo Capitulo generali, Societatem fraternitatis per bonorum operum ſuorum communicationem nobiſcum inire voluerit: decreuit generalis Cōgregatio nomine totius noſtræ Religionis, ſumma

ſumma omnium conſenſione, & erga ſanctam illam Religionem veneratione, parem illi gratiam referre, & per eandem bonorum operum, quæ per eius paruitatem diuina bonitas operari dignatur, Communicationem, fraternitatis ſocietatem cum illa viciſſim inire, cum ſumma teſtificatione amoris & officiorum noſtrorum.

XXVII.

CVm propoſitum fuiſſet in aliquibus locis aliquam offenſionem, ſeu ſcandalum nonnunquam ſuboriri, propterea quod Noſtri in Aduentu nec ieiunant, nec à carnibus abſtinent; & ob eam cauſam petitum, vt Noſtri in ijs locis communiter omnes eo tempore vel ieiunent, vel ſaltem à carnibus abſtineant. Reſponſum eſt, ſi quod dicitur de ſcandalo, intelligatur de ſcandalo, quod proprie obligaret ad peccatum; nullo opus eſſe decreto. ſi autem intelligitur de aliqua admiratione, ſeu offenſione externorum, Congregatio decreuit, nil eſſe addendum ad Decretum XVII. tit. VI. primę Congregationis Generalis. Dec. 38. Aduentus ieiunium.

XXVIII.

VT ſancti Officij miniſterio, ad quod aſſumere volent Inquiſitores ex Noſtris, liberius & dignius præſtetur obſequium; tum etiam vt ambitionis inter ipſos Noſtros aditus præcludatur: Placuit Congregationi, Dec. 40. Interdicitur ambitus officiorum Sanctæ Inquiſitionis.

omnibus Noſtris in regno Hiſpaniæ, alijſque Dominijs illi Tribunali ſubiectis, præcipere ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ne quiſquam per ſe, vel per alium præſumat procurare, vel ambire officia Conſultoris & Qualificatoris: ſed ſincere, ac religioſe illius ſancti Tribunalis iuſſis obediant. Quod ſi tempore procedente compertum fuerit, alias etiam pœnas eſſe neceſſarias ad huiuſmodi ambitionem coercendam (quod Congregatio ſperat non futurum) ſerio commendat P. Præpoſito Generali, vt grauiores etiam pro neceſsitate occurrente pœnas adhibeat.

XXIX.

Dec. 41. Accipere pro miniſterijs, an ſit contra votum.

CIrca cap. I. Exam. §. 3. & cap. 11. Conſt. P. VI. §. 7. poſtulatum fuit, vt Congregatio declararet, an accipere aliquid pro miniſterijs Societatis tanquam ſtipendium, vel eleemoſynam in compenſationem, ſit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Conſtitutionem tantum. Et cum hæc quæſtio ſerio, & accurate per plures dies agitata fuiſſet, tandem placuit Congregationi, nihil in alterutram partem definire, aut declarare: ſed exactiſsimam illius grauiſsimæ Conſtitutionis obſeruationem, ad maiorem ædificationem & paupertatis noſtræ ſinceritatem, ac puritatem retinendam perneceſſariam, vehementer omnibus commendare: ac omnino

 Ordo Decretorum in m. ſ.

nino prohibere, ne vllus Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis, in ea diſpenſet.

X X X.

CVm propoſitum fuiſſet, vtrum ſtatuendum eſſet certum aliquod tempus pro generali Congregatione conuocanda: re diligenter conſiderata, Congregatio decreuit communi omnium conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante, nullum certum tempus Congregationi generali cogendæ præſcribendum: ſed Decreta XXIV. ſecundæ, & X. quartæ Congregationum generalium ſeruanda eſſe, quæ præſens Congregatio rata, firmaque habet, & de nouo confirmat.

Dec. 42. Congregationis Generalis nullum certũ tempus.

X X X I.

POſtulatum fuit, vt Congregatio moderationem adhiberet in dimittendis Noſtris è Societate, prius id commeritos caſtigando, ac præterea præcauendo, ne qui Societatem deſerere prætendunt, id male ſe gerendo ſtudeant obtinere. Et quoniam per noſtras in II. P. Conſtitutiones, & PP. Generalium ordinationes, omnibus caſibus ita proſpectum eſſe videtur, vt nullo nouo decreto opus eſſe appareat: placuit Congregationi, ea de re nihil plane decernendum eſſe; totam vero huius materiæ praxim R. P. Generali committendam, & commendandam, vt ipſe quod in Conſtitutionibus & Ordina-

Dec. 43. Dimiſſionum moderatio.

tionibus

tionibus prædictis de hac re habetur, iuxta facultatem in literis Apoſtolicis conceſſam, diligenter ſeruari curet.

XXXII.

Dec. 44. Auctoritas Prouincialis Congregationis.

QVæſitum fuit, an Prouincialibus Congregationibus auctoritate huius Congregationis concedenda eſſet maior aliqua poteſtas, quam nunc habeant, ad res ſuarum Prouinciarum ordinandas. Et re mature examinata, Congregatio ſtatuit communi omnium conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante, Prouincialibus Congregationibus aliam poteſtatem præter eam, quam nunc habent, non eſſe concedendam; & nihil plane hac in parte innouandum; ſed ſeruandam formulam Congregationis Prouincialis in quarta generali Congregatione recognitam, & approbatam, & in hac quinta recognoſcendam, & approbandam.

XXXIII.

Dec. 45. Superiorum ſyndicatus.

PRopoſitum fuit, vt huius Congregationis Decreto Prouinciales, & Superiores locales ad reddendam rationem ſuorum officiorum aſtringantur; declarando illis accuſationes, quæ aduerſus illos deferri ſolent; eorumque defenſiones audiendo; quo conſtare poſsit, quomodo illi in ſuorum munerum functionibus ſe geſſerint. Cenſuit autem Congregatio, nihil omnino hac de re ſtatuendum eſſe; cum ſatis ſuperque prouiſum ſit

per

 Ordo Decretorum in m.ſ.

per ea, quæ de huiuſmodi ratione reddenda continentur in Conſtitutionibus P. IV. c. II. §I. & cap. X. §. 3. & P. IX. cap. III. §. 4. cum Declaratione: & in regulis Prouincialis cap. XIV. & in Inſtructionibus Viſitatorum; quorum omnium accuratam executionem, ſicubi opus ſit, vtpotè gubernationi bonæ perneceſſariam, Congregatio ſerio, & grauiter P. Præpoſito commendat.

XXXIV.

CVm legeretur Decretum proximum XLV. interceſſum fuit à quodam Patre, qui cenſebat addendum eſſe Decreto, vt Prouinciales rationem ſuorum officiorum ad finem triennij reddere teneantur; cum ſæpe contingat illos defungi ſuis officijs, nulla illorum reddita ratione. Congregatio nihilominus ſtatuit, Decretum prædictum vt iacet retinendum, & nihil illi addendum eſſe. Dec. 46. Interceſſio de ſyndicatu.

XXXV.

PEtitum fuit, vt auctoritate Congregationis ſtatueretur, ne Superiorum localium officia vltra triennium continuentur. Decreuit autem Congregatio, nullum certum tempus præfigendum, ſed ſeruandum eſſe Decretum LXXXVII. Congregationis ſecundæ generalis. Et nihilominus Congregatio vehementer commendat P. Præpoſito, vt diligenter curet, ne præfecturæ iſtæ Societatis, nimis diuturnæ ſint, aut prolixe continuentur. Dec. 47. Trienniū Superiorum.

Cum

XXXVI.

Dec. 49.
An profeſſionis certum tēpus.

CVm propter varias querelas, ac difficultates, quæ circa admiſſionem Noſtrorum ad gradus fixos, & potiſſimum profeſſionis Societatis audiuntur, fuiſſet quæſtio propoſita, vtrum certum aliquod tempus ſtatuendum eſſet, quo Noſtri ad eos gradus promouendi forent: antequam quicquam de hac re ageretur, Congregatio ſtatuit, vt formula informandi de promouendis ad prædictos gradus, à P. Præpoſito ſuperioribus annis confecta, per Patres Deputatos ad cognoſcenda detrimenta Societatis, diligenter reuideretur; & vt Patres congregati, ſi quid in eam rem haberent, intra ſequens quatriduum die XII. hius menſis terminandum, ad prædictos Patres deferrent; quo illi huiuſmodi aliorum Patrum adnotationibus adiuti, ſupradictam formulam perficiant, & omnibus numeris abſolutam Congregationi proponant; vt hac ratione nihil prætermittatur, quod bonam, ſinceram, & exactam huius promotionis praxim iuuare poſſit. Tum de propoſita quæſtione tractari cæptum fuit.

XXXVII.

Dec. 50.
Tempus profeſsionis, & aliorum graduum.

TRactatum fuit de proxima queſtione Decreto XLIX. propoſita; Vtrum ſcilicet certum aliquod tempus promouendi Noſtros ad gradus fixos in Societate præfigendum eſſet. Et cum multa in eam rem à Patribus præcla-

Ordo Decretorum in m.ſ.

præclarè dicta fuiſſent, tandem Congregatio ſumma animorum, & ſententiarum conſenſione, in primis declarauit, nullum in Conſtitutionibus certum tempus ijs gradibus conferendis præfixum eſſe, aut etiam illis integris præfigi poſſe: cum ex illis nihil aliud habeatur, quam præſcribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat: terminum vero ad illos promouendi, nullum alium eſſe, quam ſufficientiam promouendorum pro qualitate cuiuſque gradus in Chriſtianæ vitæ puritate, ac ſelecta doctrina, ſatis cognitam, & diuturnis, ac diligentiſsimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione, & ſatisfactione: ac denique non niſi cum Societati, vel eius Præpoſito Generali (in cuius manu proprij cuiuſque gradus iudicium, noſtri forma Inſtituti, & Apoſtolicæ Conſtitutiones eſſe voluerunt) fuerit ab eis plene in Domino ſatisfactum. Deinde eadem Congregatio inhærens Decreto XIII. Congregationis quartæ generalis, quod ratum habet, ac de nouo confirmat, ſtatuit nullum certum tempus prædictis gradibus conferendis præfiniendum eſſe; aut quidquam in Conſtitutionibus in hac parte innouandum: cum & noſtri Inſtituti ſubſtantialibus hoc planè repugnet, & grauiſſima ad illud labefactandū incommoda ex eiuſmodi determinatione neceſſario ſequutura eſſent. Et quoniam aliqui

Pro-

Prouinciales queſti fuerunt nimium protrahi Congregationem, cum magno ſuarum Prouinciarum incommodo, P. Præpoſitus monuit Patres, vt cogitarent, an de eligendis Definitoribus pro celeri negotiorum expeditione tractandum foret.

XXXVIII.

Dec. 51. Numerus profeſſorum contrahendus

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, retuliſſent ad Congregationem ſuum iudicium, de numero congregandorum in Congregationibus Prouincialibus contrahendo, & de contractionis modo, prout ad eos reiectum fuerat conſiderandum Decreto xxxv. Congregatio quod ad numerum contrahendum attinet, re diu, multumque in vtramque partem agitata, demum Patrum Deputatorum iudicium probauit; ac in Conſt. P. VIII. cap. III. diſpenſandum eſſe decreuit, numerumque omnino minui debere, ob grauia incommoda, quæ ex nimia Congregandorum frequentia ſequuntur. Et cum aliqui Patres interceſſiſſent, iterum ſententiæ rogatæ fuerunt, iterumque decretum fuit, vt numerus omnino contrahatur. Modum vero contractionis in alia actione conſiderandum eſſe.

XXXIX.

Dec. 52. Definitores octo.

STatutum fuit omnium conſenſu, vt quemadmodum ad finem Decreti L. propoſitum fuerat conſiderandum, Definitores eligantur;

gantur; & quidem numero octo, qui cum P. Præpoſito in negotia, quæ Congregatio ad eos reijciet celerius expedienda incumbant, cum ea poteſtate, quam Congregatio illis communicabit.

Ordo Decretorum in m.s.

X L.

CVm iuxta Decretum LII. electio Definitorum facienda eſſet, omnium primum pro hac vice declaratum fuit, Prouinciã Flandriæ ad Germanicas prouincias pertinere. Cetera vero, quæ de huiuſmodi materia Decreto VI. ante electionem quinque Deputatorum pro illa vice declarata fuerunt, in hac etiam electione ſeruari placuit. Tum decretum eſt, vt cum quinque Definitores eligendi ſint ex quinque nationibus conſuetis, ex tribus alijs qui ſupererunt eligendi, vnus ex Italica, alter ex Hiſpanica & Luſitanica promiſcuè; tertius ſimiliter promiſcuè ex Tranſalpinis eligatur. Poſtremo facta eſt ſingulorum electio per ſcrutinium ad plura medietate ſuffragia, iuxta Decretum XLVIII. Congreg. IV. generalis. Et primo quidem pro Germania electus eſt P. Paulus Hoffæus tertio ſcrutinio. Secundo pro Italia P. Benedictus Palmius ſecundo ſcrutinio. Tertio pro Gallia P. Iacobus Tyrius primo ſcrutinio. Quarto pro Hiſpania P. Ægidius Gonzalez primo ſcrutinio. Quinto pro Luſitania P. Petrus Fonſeca primo ſcrutinio. Sexto pro Italia

Dec. 54.

Flandria.

Definitores octo ex quinque nationibus.

lia P. Laurentius Magius primo ſcrutinio. Septimo pro Hiſpania & Luſitania P.Garcias Alarconius, ſecundo ſcrutinio. Octauo pro Tranſalpinis P. Oliuerius Manaræus primo ſcrutinio.

XLI.

Dec. 55. Doctrina S. Thomæ ſequenda.

CVm Deputati pro Ratione ſtudiorum recognoſcenda, poſt accuratam diſcuſſionem, & multorum dierum collationem ſuam ſententiam ad Congregationem retuliſſent circa partem ſpeculatiuam, & delectum opinionum: Congregatio iudicium illorum probauit. Et primo loco vnanimi omnium conſenſu, ſtatuit, doctrinam S. Thomæ in Theologia Scholaſtica tanquam ſolidiorem, ſecuriorem, magis approbatam, & conſentaneam noſtris Conſtitutionibus, ſequendam eſſe à Profeſſoribus noſtris. Deinde Congregatio regulas quaſdam ab ijſdem Deputatis confectas pro delectu opinionum, tam in rebus Theologicis, quam Philoſophicis, in libro de Ratione ſtudiorum recenſendas eſſe decreuit, vt à noſtris Profeſſoribus exacte ſeruarentur. Sunt autem, quæ ſequuntur.

Regulæ pro delectu opinionum pro Theologis.

1 SEquantur noſtri Doctores in Scholaſtica Theologia doctrinam S. Thomæ: neque

 Ordo Decreto-rum in m. C

neque deinceps ad cathedras Theologicas promoueantur, niſi qui S. Thomæ bene affecti fuerint. qui vero eiuſdem auctoris parum ſtudioſi, vel etiam ab eo alieni ſunt, à docendi munere repellantur. De Conceptione autem B. M. ac de ſolemnitate votorum, ſequantur ſententiam, quæ magis hoc tempore communis, magiſque recepta apud Theologos eſt.

2 In docendo corroborandæ primum fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in ijs quæſtionibus, quas S. Thomas ex profeſſo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Eccleſiæ ſenſu, receptiſque traditionibus, non bene conueniat; quodque aliquo modo ſolidæ pietatis firmitatem minuat. Quo pertinet, vt nec receptas iam, quamuis congruentes tantum rationes, quibus fidei res probari ſolent, Noſtri refellant; nec temere nouas excogitent, niſi ex conſtantibus, ſolidiſque principijs.

3 In ijs etiam, in quibus nullum fidei, pietatiſque periculum ſubeſt, nemo in rebus alicuius momenti nouas introducat quæſtiones; nec opinionem vllam, quæ idonei nullius auctoris ſit, ijs qui præſunt inconſultis; nec aliquid contra Theologorum axiomata, communemve ſcholarum ſenſum doceat. Sequantur potius vniuerſi probatos maxime Doctores: & quæ, prout temporum vſus fuerit, re-

cepta potiſſimum fuerint in catholicis Academijs.

4 Quæ opiniones cuiuſcunque auctoris ſint, in aliqua Prouincia, aut Academia Catholicos grauiter offendere ſcientur, eas ibi nemo doceat, aut defendat. Vbi enim, nec fidei doctrina, nec morum integritas in diſcrimen adducitur, prudens caritas exigit, vt Noſtri ſe illis accommodent, cum quibus verſantur.

5 Si quando, vel ambigua fuerit S. Thomæ ſententia, vel in ijs quæſtionibus, quas S. Thomas forte non attigit, Doctores catholici inter ſe non conſenſerint; licebit Noſtris quamcunque partem ſequi; dummodo in ijs ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multo magis prioris profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſte, ac beneuole conſulatur. quin etiam ſi conciliari poſſunt auctores, id ne negligatur optandum eſt.

Regula pro delectu opinionum, pro Philoſophis.

1 PHiloſophiæ profeſſores in rebus alicuius momenti ab Ariſtotele non recedant; niſi quid incidat à doctrina, quam Academiæ vbique probant, alienum: multo magis ſi orthodoxæ fidei repugnet. aduerſus quā

ſi qua

Ordo Decreto-rum in m. ſ.

ſi qua ſunt illius, aliusve Philoſophi argumenta; ea ſtrenue refellere ſtudeant, iuxta Lateranenſe Concilium.

2 Ariſtotelis interpretes de Chriſtiana religione male meritos, non ſine magno delectu, aut legant, aut in ſcholam proferant: caueantque, ne erga illos nimium afficiantur auditores. Eam ob rem, nec Auerrois (idem de huiuſmodi alijs iudicium) digreſsiones in ſeparatum aliquem tractatum conferant; & ſi quid boni ex ipſo proferendum ſit, ſine laude proferant; & ſi fieri poteſt, id eum aliunde ſumpſiſſe demonſtrent.

3 Nulli ſectæ, vt Auerroiſtarum, Alexandrinorum, & ſimilium, vel ſe, vel ſuos addicant: nec Auerrois, aut Alexandri, aut ceterorum errata diſsimulent; ſed inde acrius eorum auctoritatem deprimant. Contra vero de S. Thoma nunquam non loquantur honorifice; libentibus illum animis, quoties oporteat, ſequendo; aut reuerenter, & grauate, ſi quando minus placet, deſerendo.

4 Nullas nouas introducant quæſtiones, nec opinionem, quæ idonei nullius auctoris ſit, ijs, qui præſunt inconſultis: nec aliquid contra Philoſophorum axiomata, communemque ſcholarum ſenſum defendant. Intelligant quoque, ſi qui fuerint ad nouitates proni, aut ingenij nimis liberi, eos à docendi munere ſine dubio remouendos.

5 In iis quæſtionibus, in quibus liberum eſt quamcunque partem ſequi, ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multo magis prioris profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſte, ac beneuole conſulatur. Quin etiam cum conciliari poſſunt, id ne negligatur optandum eſt.

XLII.

Dec. 56. Præludia ad regulas delectus opinionum.

QVibuſdam Patribus id poſtulantibus, fuerunt lecta in Congregatione fundamenta ſeu præludia, quæ à Deputatis ſtudiorum conſcripta fuerant, ad maiorem intelligentiam regularum, quas heſterno decreto Congregatio approbauit. Cum igitur petitum eſſet, an iſta fundamenta eſſent reponenda inter Acta Congregationis, decretum fuit, vt diligentius recognita, & correcta ab ijſdem Deputatis inſerantur in actis Congregationis: ita tamen, vt non euulgentur in manus omnium, ſicut regulæ; ſed tantum vſui ſint Superioribus ad maiorem lucem habendam, & ad cognoſcendum ſenſum Congregationis, quem habuit in inſtituendis illis regulis, & ad illarum praxim exercendam.

XLIII.

Dec. 58. De re eadem

POſtquam lectum fuit Decretum heri factum de inſerendis in actis Congregationis præludijs quæ pertinebant ad declarationem regularum circa ſtudiorum rationem, Patres quidam contra illud interceſſerunt: &

cum

cum rogata iterum fuiſſent ſuffragia, placuit nihilominus Congregationi retineri Decretum.

XLIV.

Dec. 59. Subſtantialia Inſtituti.

POſtulatum fuerat à pleriſque Prouinciis, vt declararetur, quæ nam ſint ſubſtantialia Inſtituti noſtri: cumque facta eſſet ſpecialis Deputatio aliquorum Patrum, ad id examinandum, ii diligenti, & accurato ſtudio in eam rem incumbentes, poſt maturam diſcuſſionem, ſententiam ſuam Congregationi retulerunt. Congregatio vero, re iterum diu & exacte diſceptata, iudicium Deputatorum probans, & ſequens, tandem declarauit ea, quæ vel expreſſe continentur in formula Inſtituti, Iulio III. Summo Pontifici propoſita, & ab eo, alijſque ſucceſſoribus eius confirmata ſunt; vel quæ in eadem referuntur ad Conſtitutiones noſtras declarationis cauſa; eſſe, & cenſeri debere ſubſtantialia noſtri Inſtituti. Et quamuis alia ſint, quæ ad ſubſtantiam Inſtituti noſtri pertineant, iudicauit tamen Congregatio non eſſe modo de ijs agendum, ſed interim ab hac tractatione abſtinendum.

XLV.

Dec. 60. Declarantur ſubſtantialia;

INterceſſum eſt à quibuſdam Patribus contra Decretum proxime factum de ſubſtantialibus Inſtituti. & primo quoniam videbatur eſſe aliquid obſcuritatis in illis verbis, *quæ referũtur ad Conſtitutiones declarationis*

cauſa, eſſe ſubſtantialia. nam forte non omnia illa, quæ in ijs locis Conſtitutionum, ad quæ formula refertur, ſunt ſubſtantialia. petitum fuit, vt aliqua maior declaratio fieret in Decreto, ad explicandum, quæ nam ex illis ſint ſubſtantialia. Secundo propoſitum fuit, an expediret, vt ad vltimam clauſulam Decreti, vbi dicitur eſſe alia, quæ ad ſubſtantiam Inſtituti pertinent, adderentur exempli cauſa nonnulla ex illis ſubſtantialibus, quæ magis opportuna viderentur; & ad finem illorum diceretur, *& his ſimilia*. Quare Congregatio, quoad vtramque partem interceſſionis corrigendum eſſe decretum iudicauit; idque Deputatis pro ſubſtantialibus exequendum, & ad ſe referendum commiſit.

XLVI.

Dec. 61. Miſſiones cōmendantur. CVm quæſitum fuiſſet, vt Miſſiones, quæ ſunt ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus, & propriè profeſſorum, per aliquod Congregationis Decretum P. Præpoſito commendarentur, quo diligentius, & frequentius in poſterum exerceantur: placuit Congregationi, præter ſtudium, quod P. Præpoſitus ea in re varijs literis ſcriptis, & Miſſionum ordinatione declarauit; id ipſum obnixe ipſi P. Præpoſito commendare; vt ſcilicet curet executionem, & praxim ſaluberrimi huius miniſterij ad ædificationem & fructum animarum, maiori cum diligentia poſt hac in Societate

exer-

exerceri: & vt apti, & ſelecti mittantur operarij.

XLVII.

Dec. 63. Tractatio rerum ſtatus & politicarum prohibetur.

QVoniam Societas noſtra, quæ ad fidei propagationem, & animarum lucra à Domino excitata eſt, ſicut per propria Inſtituti miniſteria, quæ ſpiritualia arma ſunt, cum Eccleſiæ vtilitate, ac proximorum ædificatione, ſub Crucis vexillo finem feliciter conſequi poteſt, quem intendit: ita & hæc bona impediret, & ſe maximis periculis exponeret, ſi ea tractaret quæ ſæcularia ſunt, & ad res politicas, atque ad ſtatus gubernationem pertinent. idcirco ſapientiſſime à noſtris maioribus ſtatutum eſt, vt militantes Deo, alijs quæ à noſtra profeſſione abhorrent, non implicemur. Cum autem his præſertim temporibus valde periculoſis, pluribus locis, & apud varios Principes (quorum tamen amorem, & caritatem ſanctæ mem. P. N. Ignatius conſeruandam ad diuinum obſequium pertinere putauit) aliquorum fortaſſe culpa, vel ambitione, vel indiſcreto zelo Religio noſtra male audiat; & alioquin bonus Chriſti odor neceſſarius ſit ad fructificandum: cenſuit Congregatio ab omni ſpecie mala abſtinendum eſſe, & querelis, quoad fieri poterit, etiam ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus occurrendum. Quare præſenti Decreto grauiter, & ſeuere Noſtris omni-

bus interdicit, ne in huiuſmodi publicis negotijs, etiam inuitati, aut allecti, vlla ratione ſe immiſceant: nec vllis precibus, aut ſuaſionibus ab Inſtituto deflectant. Et præterea quibus efficacioribus remedijs omnino huic morbo, ſicubi opus ſit, medicina adhibeatur, Patribus Definitoribus accurate decernendum, ac definiendum commendauit.

XLVIII.

Dec. 64. Negotiorum ſecularium interdictio.

ILlud etiam cauendum diligentiſſime, ne cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ Noſtri ſe ſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec alijs negotijs ſæcularibus, licet rerum particularium, ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur; niſi forte interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet. quo in genere non raro à nonnullis erratur; præſertim vero à Superioribus, qui huiuſmodi permittunt. Nam cum Conſtitutiones noſtræ P. VI. cap. III. §. 7. huiuſcemodi negotia, tanquam à nobis aliena, nullo modo permittant: diligentiſsime curandum eſt, vt intra noſtri Inſtituti limites proximos iuuare conemur. Cui etiam incommodo Patres Definitores, inſsit Congregatio pro eorum pietate atque prudentia diligenter occurrere.

Cum

 Ordo Decretorum in m. ſ.

XLIX.

CVm Congregatio in Decreto XXV. reieciſſet ad Patres Deputatos pro detrimentis, vt viderent, quid ſtatuendum eſſet in eos, qui per negotiationes & interceſſiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant: Deputati retulerunt ad Congregationem, ſe in ea eſſe ſententia, vt nihil à Congregatione hac de re decernatur, tum propter difficultatem inueniendi veritatem harum procurationum; tum quia praxis huius rei pendet ex particularibus circumſtantijs, quæ particularem poſtulant informationem: ſed totum hoc negotium P. Præpoſito committendum eſſe, vt ipſe pro ſua prudentia omnibus circumſpectis, ea remedia adhibeat, iiſque pœnis errantes corrigat, quas tam ad delinquentium emendationem, quam ad aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. Congregatio autem iudicium Deputatorum approbauit, & rem P. Præpoſito ſerio commendauit.

Dec. 65. Interceſſiones prohibentur.

L.

PAtres Deputati pro declarandis dubitationibus Conſtitutionum, & ſubſtantialibus Inſtituti, retulerunt Congregationi ſuam ſententiam circa quædam ſpecialiter ipſis commiſſa à Congregatione. Et 1. quod incommodis, quæ oriebantur ex male intellectis verbis formulæ Votorum *Promitto Socieia-*

Dec. 66. Dubia quædã Conſtitutionũ enodata.

1.

cietatem me ingreſſurum, de quibus dictum eſt Dec. XIV. occurri poſſet hac ratione; nimirum ſi in Regulis Magiſtri Nouitiorum exprimatur, & ab ipſo Magiſtro aperte explicetur Nouitijs, tum initio cum Societatem ingrediuntur, tum poſtea ſexto quoque menſe, præcipue cum vota emittere debent poſt biennium; promiſſionem illam de ingrediendo Societatem, quæ fit in formula votorum, eſſe votum, quo obligantur ad recipiendum gradum Coadiutoris formati, vel Profeſſi, prout Præpoſitus Generalis iudicauerit. Itemque ſi in libro, in quo notantur nomina Scholaſticorum, qui emittunt vota ſimplicia, iuxta regulam XI. Rectoris, poſtquam illa quis emiſerit, ſubſcribat ſe tali die, & anno emiſiſſe vota, & clare intellexiſſe vim illius promiſſionis eſſe, ſe manere obligatum ad prędictam indifferentiam.

Quæ declarāda Nouitijs.

2 Secundo locum Examinis c. III. §. II de quo ſupra Decr. XVII. vbi habetur *Num paratus ſit ad iudicium ſuum ſubmittendum, ſentiendumque, vt fuerit conſtitutum in Societate de huiuſmodi rebus ſentire oportere*, intelligendum eſſe de ijs rebus, in quibus locum habet opinio, vt patet ex verbo *opinionis* & ex verbo *communius* quod Hiſpanice eſt *comunmente* hoc eſt vt plurimum. In quo ſenſu etiam loquitur Declar. P. III. cap. I. §. 18. lit. O. Tria ergo volunt Conſtitutiones.

Declaratio Conſtitutionū de opinionibus.

Ordo Decretorum in m.ſ. ...

nes. primum, vt Noſtri non inducant nouas opiniones. Secundum, vt ſi quando contra communem ſenſerint, ſequantur quod Societas iudicauerit. Tertium, vt in controuerſijs, in quibus neutra opinio eſt adeo communis, redigantur ad conformitatem, vt ſic idem ſapiamus, & idem dicamus omnes iuxta Apoſtolum.

3 Tertio alia loca Conſtitutionum, de quibus eodem Dec. XVII. hac ratione eſſe interpretanda, & concilianda, vt c. VII. Examinis §. 3. non loquatur de omnibus, ſed de eo, qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia, quam par eſt, iuxta Dec. LXXVIII. Cong. quartæ, & regulam XVI. Magiſtri Nouitiorum. locus autem P. II. cap. II. lit. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obſequio Societatis, poſtquam emiſerit vota biennio exacto. is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet. Nam ſi hoc accidat in Nouitiatu, dimitti poſſet ex §. 3. eiuſdem capitis, etiam ſi in ordinarijs laboribus Societatis in morbum incidiſſet. Conſtitutio autem P. IV. cap. VI. §. 15. lit. N. ſic intelligatur, vt qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſſis votis poſt biennium inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, poſſet in rigore à Societate dimitti, quia adhuc in probatione eſt ad vlteriores gradus, eo magis, ſi illa inutili-

Nouitij quomodo dimittendi.

inutilitas eſſet cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex æquitate tamen ſi nulla ſit culpa, conſulatur Generalis, vt dicit Conſtitutio.

Proprietatius 4 Quarto, Verba illa P. III. cap. I. §. 7. de quibus Decr. XXI. *Doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debent* ſic accipienda ſunt, vt qui vtitur rebus ſuis, quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel ea diſtribuat ſine facultate Superioris, faciat contra votum paupertatis. Has igitur Declarationes ſingulas ita explicatas Congregatio approbauit, & iuxta prædictum ſenſum loca illa intelligi debere ſtatuit.

L I.

Dec. 67. Caſus reſeruati. PAtres Deputati pro recognoſcendis caſibus reſeruatis, iuxta Decr. XXVIII. & XXXII. ſuum iudicium retulerunt ad Congregationem. fuit vero hoc, vt præter reſeruatos omnibus Regularibus à ſanctiſſimo D. N. Clemente VIII. per quoddam decretum ab eodem editum, ſub die XXVI. Maij 1593. reſeruarentur in Societate etiam infraſcripti. Primo, Periurium, & falſum teſtimonium in iudicio, vel extra. Secundo, Furtum, & vſurpatio, ſeu appropriatio alicuius rei contra votum paupertatis, in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. Tertio, Lapſus carnis voluntarius, & quicquid eſt contra votum

Ordo Decretorum in m.ſ.

votum caſtitatis, quod quidem in actum externum prodeat. Quarto, Inobedientia expreſſa, qua quis aſſerit ſe nolle parere. Quinto, Seditio in Superiorem, & diuiſio à capite in graue nocumentum Societatis. Sexto detractio famæ, bonæque exiſtimationis aliorum,& diſcordiarum ſeminatio inter fratres. Septimo, impedimentum excludens à Societate reticuiſſe in examine, vel in eo mentitum eſſe, vnde graue aliquod incommodum oriri poſſit. Octauo, acceptio, ſeu miſſio literarum abſque licentia expreſſa; quæ ſcilicet acceptio, & miſſio contineat rationem peccati mortalis. Ab his caſibus non licet, abſque expreſſa licentia Superioris Domus, vel Collegij, abſoluere; cum nempe manifeſte ſunt peccata mortalia, & in actum externum prodeuntia. Congregatio vero approbauit iudicium Deputatorum: & interim iudicauit, quodam Patre id petente, melius conſiderandum eſſe, an expediret, præter iam dicta peccata, reſeruari nonnulla alia, vt ſunt ea, quæ habent annexam excommunicationem,& quę ſunt contra vota ſimplicia, quæ emittuntur à Profeſſis. Placuit etiam Congregationi,vt omnino poſtularetur à ſua Sanctitate diſpenſatio ſuper illa parte Decreti prædicti,quæ iubet primo in ſingulis Domibus præter Confeſſarium deputari duos, vel plures Confeſſarios, qui à reſeruatis abſoluant. Hoc enim

in paruis Collegijs eſt fere impoſſibile, vbi præter Confeſſarium, omnes alij Patres vel habent officium Superioris, vel ſunt Conſultores: vnde non conueniret eos deputari in Confeſſarios. Secundo iubet, vt abſolutio reſeruatorum committatur iudicio Confeſſarij, ſic enim videretur tolli reſeruatio caſuum.

LII.

Dec. 68. Iudæi, & Saraceni excluduntur a Societate.

QVoniam Societatis miniſteria eo maiori cum fructu, in communi animarum ſalute procuranda exercentur, quo Noſtri longius abſunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo eſſe poſſunt: ij autem, qui à progenitoribus modernis Chriſtianis deſcendunt, plurimum & offendiculi, & detrimenti (quemadmodum diuturna experientia compertum eſt) ordinarie in Societatem inuehere conſueuerunt: Ob eam cauſam multi efflagitarunt, vt præſentis Congregationis auctoritate ſtatueretur, ne vllus poſt hac in Societatem admittatur, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere deſcendat: & ſi quiſpiam eorum per errorem admiſſus fuerit, cum primum de hoc impedimento conſtiterit, à Societate dimittatur. Placuit autem Congregationi vniuerſæ ſtatuere, quemadmodum præſenti ſuo Decreto ſtatuit, vt nullus omnino ex huiuſmodi hominibus, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere deſcendunt, deinceps in Societatem recipiatur.

Quod

Ordo Decreto-rum in m.s.

Quod ſi eorum quiſpiam errore aliquo admiſſus fuerit, cum primum de hoc impedimento conſtiterit, quocunque tempore ante profeſſionem id detegatur, admonito prius Præpoſito Generali, & expectato eius reſponſo, dimittatur. De qua re omnes ante admiſſionem perſpicue admonendi erunt. Quanquam enim Societas pro communi ſalute omnibus omnia fieri optat, vt quos poterit Chriſto lucrifaciat; non tamen neceſſum eſt, vt ſuos miniſtros ex quouis hominum genere deſumat. Quin potius ad maiorem Dei gloriam, perfectioremque propoſiti ſibi finis aſſecutionem, conuenientius eſt, vt eos habeat operarios, qui omnibus alijs nationibus in toto orbe gratiores ſint; & quibus in Eccleſia Dei libentius, & fidentius vtantur ij, quorum voluntas bene, aut male in nos affecta (vt ſanctæ mem. P. Ignatius ait) multum habet momenti, vt aditus ad diuinum obſequium, & animarum auxilium aperiatur, aut præcludatur. Ceterum cum circa huius Decreti vim, & efficaciam dubitatio exorta eſſet, vtrum quod eo Decreto prohibetur, inter eſſentialia impedimenta, quæ à Societate omnino excludunt, referri; an potius indiſpenſabile tantum impedimentum decerni oporteret. Tandem poſt multa in vtramque partem allata, Congregatio declarauit, & ſtatuit, hoc Decretum non eſſentialis, ſed indiſpenſabilis impedimenti vim

ti vim obtinere; ſic ſcilicet, vt nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eo diſpenſare poſſit, atque ita deinceps in Societate integre inuiolateque ſeruandum eſſe.

LIII.

Dec. 69. Interceſsio de Decreto contra Iudæos, &c.

CVm proximum LXVIII. Decretum in Congregatione legeretur, tres interceſſiones à diuerſis Patribus factæ fuerunt. Vna quidem, vt cum ijs, qui bona fide in Societatem ingreſſi eſſent, à P. Præpoſito diſpenſari poſsit; quo in Societate retinerentur. Altera, vt eidem P. Præpoſito diſpenſare integrum eſſet in quibuſdam caſibus perraris, vt cum aliquis ex eo quidem ſanguine, ſed genere tamen nobiliſsimus in Societatem recipi petit, is admitti poſſit. Tertia, vt hoc impedimentum non ſolum indiſpenſabile ſit, verum etiam inter eſſentialia impedimenta numeretur, cui interceſsioni ea ratione multi adhæſerunt, vt ſi forte aliæ binæ obtinerent, in prædicto Decreto diſpenſari poſſe, ipſorum quoque nomine interceſſum eſſe cenſeretur. Verum cum denuo de hac quæſtione multa in medium à Patribus prolata fuiſſent, & rogata ſuffragia; Congregatio magna animorum, ac ſententiarum conſentione priores duas interceſſiones reiecit: & quod eo Dec. LXVIII. ante ſtatuit, nunc iterum decreuit. illudque ipſum Decretum hoc nouo Decreto ſtabiliuit:

 Ordo Decreto-rum in m.ſ.

nit: atque per omnia integre, incorrupteque in Societate ſeruandum eſſe ſerio, & grauiter mandauit. Sic autem & qui poſtremo loco interceſſerat, à ſua diſceſſit interceſſione, & ad aliorum ſententiam ſe adiunxit.

L I V.

Dec. 70. Perturbatores Societatis.

QVoniam diuturno quietis ſuæ detrimento Societas noſtra ſatis ſuperque experta eſt grauiſsima incommoda, quæ filij quidam præuaricatores, & communis pacis illius perturbatores, ac rerum nouarum architecti, ſuis conatibus illi attulerunt: & multæ Prouinciæ maiorem in modum id efflagitarunt, vt huiuſmodi homines debitis pœnis caſtigarentur: Congregatio, pro eo ac debuit, ſpiritualem filiorum ſuorum iacturam dolenter ingemiſcens; ac nihilominus perpendens, quantum detrimenti vnio, obedientia, religioſaque diſciplina Societatis ab ijs hominibus paſſa ſit; quantumque apud externos bonæ illius famæ, qua bonus odor vbique gentium in Chriſto eſſe ſolet, detractum fuerit: ſtatuit omnino ſalutari alicuius ſeueri Decreti medicamento, huic tam graui morbo depellendo proſpiciendum eſſe. Siquidem frequentes illi falſas calumnias, & varias criminationes (de quibus ſpeciale poſtea iudicium Præpoſito Generali habendum erit) ſuæ Religioni immerito impoſuerunt: atque zeli, communiſque boni pallio ſe contegentes,

id ſibi arrogare auſi ſunt, vt iudicio totius Societatis, immò & ipſiuſmet Fundatoris P.N. ſanctæ memoriæ ſe præferrent: nec dubitarunt libellis ſcriptis, atque ad ſummos Pontifices tranſmiſſis, ſubſcribere his verbis, *Ita petit tota Societas*, cum tamen ij pauci eſſent, & degeneres filij noſtræ Religionis; eaque poſtularent, quæ ſubſtantialia Inſtituti noſtri labefactarent; rationemque gubernationis in Conſtitutionibus expreſſam immutarent; ac nouam prorſus formam, & rationem inducentes, vniuerſam Societatis ſtructuram diſſoluerent, atque à fundamentis euerterent. Quo circa Congregatio declarat, eiuſmodi homines tantorum malorum auctores, aliorumque ſeductores, ac eorundem vere complices, cenſuras, & pœnas omnes in Apoſtolicis Bullis contentas incurriſſe. Nec non decernit, eos omnes, vtpote grauiſsimæ diuiſionis Societatis auctores, à tota Societate velut peſtem quam primum ſeparandos eſſe; iudicio P. Præpoſiti permittens, vtrum eos peculiaribus pœnitentijs ante dimiſsionem caſtigari conueniat. Quod ſi per aliqua neceſſaria impedimenta eos è Societate ſtatim eijci non licuerit, Congregatio ſtatuit, eos præterea inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes; vociſque tam actiuæ, quam paſsiuæ priuationis pœnis obnoxios fore, quamdiu eos in Societate neceſſario retineri

neri

Ordo Decretorum in m.ſ.

neri contigerit. Inſuper Congregatio ſtatuit, vt qui vehementer ſuſpecti de prædictis machinationibus reperti fuerint, ij vel iurent ſe humiliter amplexuros Conſtitutiones, & Decreta generalium Congregationum, nec non ſummorum Pontificum Bullas, quibus Societatis Inſtitutum confirmatur, ſeu explicatur, præſertim vero fel. rec. Iulij III. Greg. XIII. & Greg. XIV. nec vnquam ſe acturos quocumque prætextu contra illas, neque vt quidpiam de noſtri Inſtituti ratione immutetur curaturos per quoſcunque in Bulla Greg. XIV. non permiſſos: vel ſi hoc iuramentum præſtare noluerint, aut poſt illud præſtitum non ſeruauerint, etiam ſi Profeſſi, & antiqui fuerint, de Societate omnino eijciantur. Præcepit etiam Congregatio in virtute ſanctæ obedientiæ, ſupradictos omnes auctores, & complices, tanquam Societati pernicioſos, & Apoſtolicæ Sedi inobedientes, à quocunque ex Noſtris, ſiue certa ſcientia, ſiue fide digna auditione deprehenſi fuerint, & quoſcunque alios, ſi qui in poſterum pariter deprehendentur ſimilia machinari, ad Præpoſitum Generalem fideliter eſſe deferendos, vt ille pro ſuo officio, & huius Congregationis voluntate, eos ijſdem pœnis afficiat, & à Societate dimittat; certus niſi id viriliter exequatur, ſe nec bono Societatis, pro qua ſanguinem fundere paratus eſſe debet, nec propriæ conſcientiæ ſa-

tisfacturum. Quod vt ſine impedimento fiat, & optata pace tandem aliquando Societas frui poſſit: Congregatio decernit, ſuppliciter à Sanctiſsimo D. N. Clemente totius Religionis nomine petendum eſſe, vt prædeceſſorum ſuorum exemplo confirmare circa noſtrum Inſtitutum quæ ab illis confirmata, & declarata ſunt; & ſua auctoritate, & poteſtate illi aſsiſtere dignetur, vt quæ in huiuſmodi peruerſos homines hoc Decreto ſancita ſunt, ſine impedimento executioni mandentur.

L V.

Dec. 71. Rex Catholicus.

INter cetera, quibus noſtræ Societatis perturbatores illius euerſionem procurarunt, illud quoque grauiſsimum fuit, quod eam falſis calumnijs, & mendacibus criminationibus apud Catholicam Philippi Hiſpaniarum Regis Maieſtatem traduxerunt: id artificioſis ſuis commentis contendentes, vt pijſsimi Regis auctoritate Societatis innocentia opprimeretur; & ipſa Societas in ſummum naufragij diſcrimen adduceretur. Quo factum eſt, vt religioſiſsimus Rex pro ſua eximia in Deum, eiuſque Eccleſiam pietate, & in noſtram Societatem propenſa voluntate vehementer exoptarit, ea omnia huius Congregationis opera examinari, & veritatem omnino patefieri. Cum igitur Congregatio in eam rem ſerio, ac diligenter deſudarit, & iam res tota patefacta

fue-

 Ordo Decretorum in md.

fuerit; ſatiſque manifeſtum euaſerit, horum omnium figmenta,& nouitates non ex Societatis ſenſu, quod ipſi mentiebantur, ſed proprias ipſorum adinuentiones eſſe: decreuit pijſsimum Regem Catholicum, & per communes literas, & per certos Patres ex eorum numero,qui in Hiſpaniam reuertentur,de his omnibus, quæ geſta ſunt, ac de certiſſima rerum veritate ſuo nomine certiorem facere: eumque ſummo animi ſtudio, ac reuerentia obſecrare, vt ſicut Congregatio non dubitat, illum pro ſua inſigni pietate Societatem noſtram in ſuis regnis ſaluam eſſe velle; ita eius Maieſtas pro ſingulari clementia eandem Societatem ſui obſeruantiſsimam, ab eiuſmodi calumniatoribus vexari minime patiatur. Sic enim fore confidit, vt religioſam, quietam,& tranquillam vitam agentes, Eccleſiæ vtilitati, & ſpiritualibus proximorum commodis, ac illius etiam Maieſtatis obſequijs, fructuoſe vacare valeamus.

LVI.

CVm iuxta Decretum LVI.& LVIII. Deputati pro Ratione ſtudiorum fundamenta, ſeu præludia ad maiorem regularum,quæ Decreto LV. continentur,intelligentiam,conſcripta diligentius recognouiſſent,& correcta Congregationi propoſuiſſent: Congregatio illa probauit, & in actis huius Congregationis ad vſum Superiorum, vt in Decreto LVI. Dec. 72. Delectus opinionum.

propoſitum fuit, inſerenda mandauit. Illa vero ſunt, quæ ſequuntur, videlicet.

Præfatio ad Regulas de delectu opinionum à Deputatis pro Ratione ſtudiorum confecta.

PAtres Deputati ex varijs nationibus pro libro De ratione ſtudiorum recognoſcendo, cum de delectu opinionum primo loco tractandum cenſuiſſent; ac tanquam fundamentum propoſuiſſent, doctrinam Societatis eſſe debere vniformem, ſecuram, & ſolidam, iuxta Conſt. P. I I I. cap. I. §. 18. & P. I V. c. V. §. 4. poſt accuratam diſcuſſionem, & collationem multorum dierum, ſtatuerunt communi conſenſu ea, quæ ſequuntur.

1 Noſtri omnino S. Thomam, vt proprium Doctorem habeant; eumque in Scholaſtica Theologia ſequi teneantur, tum quia Conſtitutiones eum nobis commendant P. I V. c. X I V. §. I. & ſummus Pontifex Clemens VIII. id ſe cupere ſignificauit; tum quia cum vnius ſcriptoris doctrinam in Societate eligendam Conſtitutiones moneant P. V I I I. cap. I. lit. K. nullius hoc tempore doctrina poteſt occurrere, quæ ſit ea ſolidior, aut ſecurior, vt non immerito S. Thomas Theologorum princeps ab omnibus habeatur.

2 Non ſic tamen S. Thomæ adſtricti eſſe debe-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

debere intelligantur; vt nulla prorſus in re ab eo recedere liceat; cum illi ipſi, qui ſe Thomiſtas maxime profitentur, aliquando ab eo recedant; nec arctius Noſtros S. Thomæ alligari par ſit, quam Thomiſtas ipſos.

3 In quæſtionibus mere philoſophicis, aut etiam in ijs, quæ ad Scripturas, & Canones pertinent, licebit ſequi etiam alios, qui eas facultates magis ex profeſſo tractauerunt.

4 Cæterum ne forte ex ijs, quæ dicta ſunt, ſumat aliquis occaſionem S. Thomæ doctrinam facile deſerendi; præſcribendum videtur vt nullus ad docendum Theologiam aſſumatur, qui non ſit vere S. Thomæ doctrinæ ſtudioſus: qui vero ab eo ſunt alieni, omnino remoueantur. Nam qui ex animo S. Thomæ fuerint addicti, certum erit eos ab eo non receſſuros, niſi grauate admodum, & rariſſime.

His ita conſtitutis, ſequentes Regulas confecerunt, iuxta ea quæ dicta ſunt intelligendas, eaſque generali Congregationi approbandas obtulerunt.

LVII.

STatuit Congregatio, vt ad caſus reſeruatos ſupra Decreto LXVII. addantur peccata contra ſimplicia vota, quę profeſsi emittunt poſt profeſſionem: ac præterea cenſuræ Societatis noſtræ dumtaxat, prout in eo Decreto LXVII. iudicatum fuerat conſiderandum eſſe.

Dec. 73. Vota ſimplicia Profeſſorum reſeruantur.

L V I I I.

Dec. 74. Subſtantialia Inſtituti.

QVod à Congregatione maioris declarationis cauſa ad Deputatos Patres pro ſubſtantialibus Inſtituti ſupra Decreto L X. reiectum fuerat, hoc illi hunc in modum clarius proponi iudicarunt, & ad Congregationem retulerunt, nimirum.

Subſtantialia Inſtituti ea in primis ſunt, quæ in formula, ſeu regula Societatis, Iulio III. ſummo Pontifici propoſita, & ab eo, alijſque eius ſucceſſoribus confirmata, continentur. Deinde ea, ſine quibus illa aut nullo modo, aut vix conſtare poſſunt, cuiuſmodi ſunt.

Primo, eſſe aliqua impedimenta eſſentialia in admittendo.

Secundo, non eſſe neceſſarium, vt in dimittendo forma iudicialis ſeruetur.

Tertio, reddendam eſſe Superiori conſcientiæ rationem.

Quartum, contentum eſſe debere vnumquemque, vt omnia quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confeſsionem ea acceperit, Superioribus manifeſtentur.

Quinto, paratos eſſe omnes debere, vt ſe inuicem manifeſtent debito cum amore & caritate: & alia his ſimilia, à quibus nunc declarandis Congregatio breuitatis cauſa ſuperſedendum cenſuit; cũ præſertim Generales Præpoſiti ea pro tempore ad praxim declarare poſsint, dum in alijs Congregationibus generalibus

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ralibus non declarantur. Quæ omia Congregatio probauit, & ſupradictum Decretum LX. ad hoc LXXIV. exigendum eſſe decreuit.

L I X.

SVperioribus diebus cum legeretur Decretum LXVI. dubitatum fuit à quibuſdam Patribus, circa verba illa Deputatorum *vel ea diſtribuant ſine facultate Superioris*, quæ habentur §. 4. illius Decreti: An ſcilicet diſtribuere ſua bona, & abdicare ſe ſuis bonis ſine Superioris facultate, ſit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Conſtitutiones tantum. Et cum huius quæſtionis diſcuſſio tunc inchoata, hactenus dilata fuiſſet: Congregatio re accurate examinata, iudicium Patrum Deputatorum approbauit; ac declarauit, eum qui poſt emiſſa tria vota ſubſtantialia noſtræ Religionis, ſua bona diſtribueret ſine Superioris facultate, votum paupertatis Societatis violare.

Dec. 75. Abdicatio bonorum ſine facultate eſt contra votum

L X.

CIrca formulas Congregationum Prouincialis & Procuratorum, Congregatio decreuit ſequentia. Primo numerum congregandorum (quod ſupra Decreto LI. expediendum ſupererat, & huc reiectum fuerat) hoc modo contrahendum eſſe; vt ad Congregationem Prouincialem pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragenarium nume-

Dec. 76. Numerus Cō gregandorum

Ordo Decretorum in m.ſ.

numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis: & in vtroque caſu maior ſit Profeſſorum numerus. de quota vero, & alijs particularibus huc pertinentibus, Definitores decernant. Secundo, vt in Prouincialibus Congregationibus per ſuffragia ſecreta decernatur de cogenda, vel non cogenda Congregatione generali. Tertio, vt Procuratores electi in Prouincialibus Congregationibus, Aſſiſtentes vero in Congregatione generali, iurent de fidelitate ſeruanda circa ea omnia, quæ ad Congregationem Procuratorum pertinent, & in ea tractanda ſunt. Quarto, vt cum maior pars Prouinciarum cenſuerit Congregationem generalem eſſe cogendam, non ſufficiat hic Romæ maior pars ſuffragiorum ad decernendum, ne cogatur; ſed neceſſarium ſit ſaltem duas tertias ſuffragiorum partes in id conuenire; alioqui generalis Congregatio cogatur. Cætera omnia particularia ad prædictas formulas perficiendas pertinentia, Congregatio reiecit ad Definitores expedienda.

Secreta ſuffragia.

Iuramentum de fidelitate ſeruanda.

Procuratorũ ſuffragia de cogenda.

L X I.

Dec. 78. Cõſtitutiones Hiſpanicæ.

PRopoſitum fuit Congregationi quoddam exemplum Hiſpanicum Conſtitutionum, ex authographo P. Ignatij de verbo ad verbum bene, ac fideliter deſcriptum; ob eam cauſam, quod iſtud authographum iam obſole-

ſoletum, ac fere lacerum eſſet; & cum eo, atque cum alio authentico à prima Congregatione generali tit. v. Decr. I. approbato, & manu P. Polanci ſubſcripto, per quoſdam Patres linguæ Hiſpanicæ peritos diligenter collatum; poſtulatumque fuit, vt Congregatio illum librum probaret. Congregatio autem decreuit, illum librum, poſtquam denuo per aliquot Patres à P. Generali deſignandos cum authographo collatum fuerit, probatum fore, & pro approbato haberi debere. In quorum fidem Congregatio mandauit P. Laurentio Magio Secretario, vt ex eiuſdem præſcripto, & omnium Patrum nomine, ſubſcribat librum illum poſt prædictam collationem factam, & ſigilli Societatis impreſſione muniat.

LXII.

Decretum fuit proponente P. Generali; vt vel nouus Admonitor proximo die Martis, qui erit XI. præſentis menſis, eligatur in locum demortui; vel qui tunc per modum prouiſionis ſubſtitutus fuit, & iam eo officio fungitur, is à Congregatione confirmetur. Dec. 79. Admonitor.

LXIII.

Congregatio probauit iudicium Patrum Deputatorum pro dubitationibus Conſtitutionum exponendis, de eo, quod ad illos reiectum fuerat ſupra Decreto XXIV. Illud Dec. 80. Biennium nouitiatus.

lud

lud vero eiuſmodi eſt. Ad decretum de non contrahendo tempore biennij probationis, niſi ad profeſsionem in caſu, &c. addendum eſt, quod id non videtur repugnare Declarationi P. v. c. 1. lit. C. tum quia vt facultas diſpenſandi, quæ in ea conceſſa eſt, poſsit aliquem effectum habere, ſatis eſt ſi exerceatur in contrahendo tempore biennij ad profeſsionem in caſu aliquo emittendam; tum etiam quia nunquam videtur euenire poſſe, vt opus ſit illud contrahere, ad admittendum in gradum Scholaſticorum, vel Coadiutorum.

LXIV.

Dec. 81. Clemens Octauus.

QVoniam Illuſtriſsimus Cardinalis Toletus nomine Sanctiſsimi D. N. ſignificauit Patribus Deputatis pro cognoſcendis noſtræ Societatis detrimentis, quædam Congregationi declaranda, quæ S. Sanctitatis voluntas erat, vt executioni mandarentur; ea P. Præpoſitus Congregationi propoſuit. Et ſunt, quæ ſequuntur, videlicet

Triennium Superiorum.

1 Vt Prouinciales, atque Rectores, exceptis qui ſunt in Domibus Nouitiorum non durent vltra triennium, ſed vacent ſaltem per annum, in quo obediant ſicut ceteri.

Vt Prouinciales viſitentur.

2 Vt Prouinciales viſitentur, & de ſuo officio reddant rationem, ſiue per Viſitatorem, ſiue per Prouincialem ſucceſſorem.

Vt

 Ordo Decretorum in m.C

3 Vt obſeruetur Decretum Sanctiſsimi de caſuum reſeruatione.

4 Vt examinetur in Congregatione, an Aſsiſtentes in aliquibus caſibus debeant habere votum deciſiuum, & iudicetur per vota ſecreta, & referatur Sanctiſsimo, vel Cardinali. Votum deciſiuum Aſſiſtentium.

Quæ omnia Congregatio reuerenter audiuit, & debita cum ſubmiſsione, obedientia, atque animorum promptitudine amplexa eſt. Et quod attinet ad §. 3. de obſeruando Decreto reſeruationis caſuum, Sua Sanctitas conceſsit, quod ſupra Decreto LXVII. ſtatutum fuerat petendum eſſe, ac præterea vt Magiſtri Nouitiorum poſsint eorum confeſsiones audire.

L X V.

QVod proximo Decreto LXXXI. §. 4. mandatum fuit, vt ſcilicet per vota ſecreta examinaretur, an Aſsiſtentibus concedendum eſſet in aliquibus caſibus votum deciſiuum; factum eſt: & exceptis quinque, omnes cenſuerunt non eſſe concedendum, & nihil hac in re innouandum, cum præſertim hæc innouatio vnum ex Inſtituti ſubſtantialibus conuelleret. Dec. 82. Votum deciſiuum.

L X V I.

CVm canones ex Decretis Congregationis iuxta formulam Congregationis generalis §. 75. extrahendi eſſent; idque commodè Dec. 83. Canones V. Congregat.

Ordo Decretorum in m.ſ.

modè fieri non poſsit ante Congregationis diſſolutionem, propterea quod multi Patres cupiant & vrgeant Congregationi tandem finem imponi: Viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur: qui per Patres Aſsiſtentes, & alios quos ipſe iudicauerit, Canones ex Decretis primo quoque tempore extrahi curabit, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit, & extractos euulget, ac toti Societati communicet.

L X V I I.

Dec. 85. Lingua Indica.

QVoniam linguarum Indicarum peritia ijs, qui in Prouincijs Indicis verſantur ſummopere neceſſaria eſt, ad ſalutem Indorum procurandam; ob quam cauſam, vel ſolam, vel præcipuam, operarij in eam Domini vineam de Societate mittuntur: Viſum eſt vniuerſæ Congregationi, omnibus illarum Regionum Superioribus, ceteriſque Patribus, ac Fratribus ſerio iniungere, vt diligenter exequantur, quod eſt à Patribus Generalibus ſæpe commendatum circa ſtudium linguæ Indicæ diſcendæ, & exercendæ: vtque Superiores ipſi omni cura & diligentia, atque etiam exemplo ſuo, quoad licebit, miniſterium illud, quod eſt adeo in conſpectu Dei pretioſum, honorificent, atque promoueant. Reuerendo autem P. N. Generali commendetur, vt inſtructionem ad praxim huius rei perſcribat, quam pro natura, & ratione gentium

illarum

 Ordo Decretorum in m.ſ.

illarum putauerit commodiſsimam fore.

LXVIII.

ADmonitoris electio quemadmodum Dec. LXXIX. inſtitutum fuerat, expedita fuit; & tertio ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P. Iacobus Ximenez. cuius electioni interfuerunt Procuratores Sardiniæ, Mexici, Braſiliæ, & Generalis.

Dec. 86. Admonitor ad plura medietate ſuffragia.

LXIX.

FOrmula acceptandorum Collegiorum, de qua ſupra Decreto XXXVI. propoſita fuit, & diligenter examinata; & tandem à Congregatione probata, nempe vt deinceps nullum Collegium admittatur, in quo literæ humaniores doceantur, niſi ea fundatione dotatum ſit, vt ſaltem XXX. ex Noſtris in eo ali poſsint. Quod ſi præterea tres Philoſophiæ curſus addi fundatores velint; eiuſmodi ſit, vt ex proprijs reditibus ſaltem LX. ex Noſtris ſuſtentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam adiungeret; ita commode proſpectum eſſe debebit, vt minimum centum è Noſtris nutrire valeat. Quæ omnia in ipſa formula planius explicabuntur. Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc certi præſcribi viſum fuit. Et nihilominus

Dec. 87. Formula Collegiorum acceptandorum

circa

circa multiplicitatem Collegiorum Congregatio commendat P. Præpoſito, quod Decreto XI. ſecundæ, & XXX. tertiæ Congregationis generalis continetur.

LXX.

Dec. 88.
Curſus Philoſophicus.

CVm propoſitum fuiſſet vt auctoritate Congregationis conficeretur aliquis curſus philoſophicus, quo Noſtri in Societate vterentur, omnibus communis; placuit Congregationi, vt id P. Generalis iudicio relinqueretur.

LXXI.

Dec. 89.
Canonizatio B. P. Ignatij.

PRopoſitum fuit plurium, & Prouinciarum, & particularium nomine, vt ſanctæ memoriæ Ignatij, Societatis noſtræ Fundatoris, canonizatio à S. Sede Apoſtolica petatur. Congregatio vero decreuit, non ſolum P. Ignatij, ſed etiam P. Franciſci Xauerij canonizationem petendam eſſe: ac P. Præpoſito commiſit, vt ſi iudicio peritorum ſolida eius petendæ fundamenta extiterint, eam Congregationis nomine opportuno tempore petat.

LXII.

Dec. 90.
Officium pro ſacraměto Euchariſtiæ.

POſtulatum fuit, vt ad maiorem erga venerabile ſacramentum Euchariſtiæ deuotionem exercendam, petatur à ſummo Pontifice, vt in Societate ſingulis quintis ferijs non impeditis, Miſſa de illo celebretur; & officium proprium recitetur, ſicut in diebus

Sabbati

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Sabbati de B. Virgine fieri conſueuit. Et viſum eſt Congregationi, nihil omnino petendum eſſe; magis autem curandum, vt Societas in huiuſmodi ritibus ſe Romanæ Eccleſiæ conſuetudini conformet, quemadmodum ſemper fecit.

LXXIII.

Dec. 91.

CVm P. Præpoſitus expoſuiſſet, eam eſſe ſummi Pontificis voluntatem, referente id Cardinali Toleto, vt poſt ſequens ſexennium cogatur denuo generalis Congregatio; ac præterea fiat mutatio trium Aſſiſtentium, videlicet Italiæ, Hiſpaniæ, Luſitaniæ; propterea quod diuturno ſatis tempore in eo officio ij perſeuerarunt. nam quartus Aſsiſtens pro Tranſalpinis partibus non ita pridem ſuum officium inchoarat. Congregatio cenſuit, quod ad generalem quidem Congregationem poſt ſequens ſexennium celebrandam attinet, ſine recuſatione obtemperandum eſſe; & nihilominus rationes ſumma cum humilitate, & reuerentia offerendas, quibus Congregationis ſenſus hac de re cõtineatur. De Aſsiſtentium autem mutatione Congregationi viſum fuit, voluntatem ſummi Pontificis, tanquam obedientiæ filijs, omni qua par eſt promptitudine, & ſubmiſſione amplectendam: humiliter tamen, ac reuerenter, cum eius Sanctitate agendum eſſe, illique proponendas rationes, ac ſerio ſupplicandum,

Congregatio altera poſt ſexennium, & mutatio Aſſiſtentium mandato Pontificis.

Congregatio deprecatur.

dum,vt illa mutatio non fiat: cum præſertim noſtris Conſtitutionibus aduerſetur; ac nulla eius faciendæ mutationis cauſa extare cernatur, & grauia inde incommoda ſequi neceſſe ſit. deſignandos vero pro iudicio P. Præpoſiti aliquot Patres, qui primo quoque tempore prædicta omnia apud ſummum Pontificem Congregationis nomine pertractent. Pater autem Præpoſitus deſignauit P. Benedictum Palmium, & P. Ægidium Gonzalez,qui poſtridie mane ad ſummum Pontificem accederent.

LXXIV.

Dec. 92. Perſtat in ſententia Pontifex.

CVm duo Patres,de quibus proximo Decreto XCI. ad ſummum Pontificem ob quædam impedimenta non acceſsiſſent,& nihilominus ſummus Pontifex, quæ in Congregatione geſta fuerant reſciuiſſet, per Cardinalem Toletum P. Præpoſito ſignificari mandauit,vt ſupradicta duo,videlicet de Congregatione poſt ſequens ſexennium cogenda, & de mutatione Aſsiſtentium iam facienda executioni omnino mandarentur. Quæ omnia cum P.Præpoſitus Congregationi expoſuiſſet, Congregatio acquieuit, & obtemperandum eſſe annuit Atque ita quatriduum ad capiendas informationes pro tribus Aſsiſtentibus Italiæ,Hiſpaniæ,Luſitaniæ eligendis indictum fuit: ita vt proximo die Martis,qui erit XVIII. præſentis menſis, mane electio fiat.

Congregatio acquieſcit.

Statu-

LXXV.

STatutum fuit, vt quandoquidem poſt proximum ſequens ſexennium, ſummi Pontificis mandato, cogenda eſt generalis Congregatio, Decretum LXXVI. maneat in omnibus ſuſpenſum, excepto primo §. de contractione numeri congregandorum in Prouincialibus Congregationibus. ita vt nullam omnino vim habeat quoad tres poſteriores §§. donec ſequens Congregatio de illo decernat. Dec. 95. Decreti ſuſpenſio.

LXXVI.

PRopoſitum etiam fuit, Latinam Conſtitutionum editionem in multis ab authographo P. Ignatij Hiſpanico diſcrepare; ac loca iam collecta eſſe; & ob eam cauſam aliquos Patres deſignandos eſſe, qui ea inſpicerent, vt Latina editio emendari poſſet. Verum Congregationi viſum fuit, ea de re iam nihil agendum eſſe, cum præſertim Latinam editionem habeamus à Congregatione IV. generali Decreto LIX. approbatam, & temporis anguſtia illi collationi operam dari non patiatur. Loca vero collecta committi debere P. Generali cum Aſsiſtentibus conſideranda, vt ſequens Congregatio generalis materiam paratam reperiat: ſed Conſtitutiones, ſi opus fuerit, iuxta P. Ignatij authographum emendandas, quemadmodum Dec. 95. Latina editio emendanda.

in quarta Congregatione generali Decreto xxxvIII. factum etiam fuit.

LXXVII.

Dec. 96. Trium Aſsiſtentium electio.

CVm Patres mane conueniſſent, prout Decreto xcII. conſtitutum fuerat, facta eſt trium Aſsiſtentium electio ad plura medietate ſuffragia, præmiſſis quæ de more præmitti ſolent. Et primo quidem loco, ac primo ſcrutinio, pro Italiæ & Siciliæ Prouincijs electus eſt P. Ludouicus Maſellus, Poloniæ Prouincialis. Secundo pro Hiſpaniæ & Indiarum ad eam pertinentium Prouincijs, primo ſcrutinio P. Antonius Mendoza. Tertio pro Luſitánia & Indijs Orientalibus, ac Braſilia P. Ioannes Aluarus, Luſitaniæ Prouincialis.

Procuratores Indiarum electi cum iure ſuffragij.

Quorum electioni interfuerunt Procuratores Mexici, ac Braſiliæ, vtpote in ſuis Prouincijs electi cum iure ſuffragij ad Generalem, ſi opus fuiſſet, eligendum, iuxta Decretum xlvi. Congregationis quartæ generalis. P. item Ioſephus Acoſta ex Congregationis conceſſione. non autem Procuratores Generalis, & Sardiniæ, iuxta Decretum lxxiii. Congregationis tertiæ generalis; nec Secretarius P. Generalis, iuxta Decretum xv. Congregationis quartæ generalis. Porro noui Aſsiſtentes ſtatim poſt electionem ſuam iuramentum, iuxta §. 85. Formulæ Congregationis generalis coram Crucifixo in omnium conſpectu

fece-

Ordo Decretorum in m. ſ.

fecerunt. Similiter & P. Iacobus Tyrius pro Tranſalpinis partibus Aſsiſtens, qui hactenus illud non præſtiterat.

L X X V I I I.

POſtremo cum lectæ fuiſſent Congregationis actiones omnes, & Decreta quædam Definitorum quæ ſequentur, eaque omnia Congregatio approbaſſet, communi omnium conſenſu Congregationi finis in nomine Domini impoſitus eſt. Dec. 100. Decreta Definitorum approbata.

Sequuntur Decreta per Definitores facta, & a Congregatione approbata, ſupra Decreto C.

L X X I X.

PRæcipitur Noſtris omnibus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ, quam paſsiuæ priuationis, obſeruatio Decreti LXIII. ne ſcilicet quiſpiam publicis, & ſæcularibus Principum negotijs, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vlla ratione ſe immiſcere, nec etiam quantumuis per quoſcunque requiſitus, aut rogatus eiuſmodi politicas res tractandi curam ſuſcipere audeat, vel præſumat. Et ſerio commendatur Superioribus, ne permittant, Noſtros ijs rebus vllo modo implicari. Et ſi quos ad eas propenſos animad- Dec. 101. Negotia rationis ſtatus.

uerterint, Prouincialem ſuum quam primum commonefaciant, vt eos loco mutet, ſi illic ſit occaſio, vel periculum ſe eiuſmodi implicationibus irretiendi.

LXXX.

Dec. 102. Circa Decretum LXIV.

DEfinitum eſt, nihil certi ſtatuendum eſſe in eos de quibus agitur Decreto LXIV. propter difficultatem praxis, quæ ex particularibus circumſtantijs pendet: ſed accuratam illius Decreti obſeruationem P. Præpoſito commendandam; vt ipſe pro ſua prudentia ea remedia adhibeat, quæ Noſtros iuuent, vt ſine ſpiritualis boni ac religioſæ diſciplinæ iactura cum Principibus viris agant; & ijs pœnis errantes corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

LXXXI.

Dec. 103. Qui nam in Congregationem Prouinciæ admittendi.

CIrca formulam Congregationis prouincialis, de qua Decreto LXXVI. ſequentia particularia definita ſunt. Primo, vt ad Congregationem prouincialem, præter Prouincialem ipſum, & Superiores omnes locales, & Procuratorem Prouinciæ, vel maximi Collegij conueniant tot profeſsi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum ſufficiant. Quod ſi contingat numerum Superiorum, qui profeſsi non ſunt, ita excreſcere, vt tertiam ſuffragiorum partem ſuperent; tunc tot Profeſsi addantur, ſeruato an-

to an-

Ordo Decretorum in m.

to antiquitatis ordine, quouſque duas tertias partes conficiant, etiam ſi hoc modo præfixus numerus excederetur. Secundo, ex Rectoribus non profeſſis, ij tantum in Congregatione locum habeant, qui Societatis domicilia adminiſtrant; non item qui Seminariorum quorūcunque curam habent. Tertio, Conſultores Prouincialis, non quia Conſultores ſunt, ſed ſeruata ſuæ profeſſionis antiquitate, inter quoſcunque alios admitti debent.

DECRETA

Sextæ Congregationis generalis.

I.

Dec. 12.
Galliæ conceditur quintus Aſſiſtens.

ACtum eſt de quinto Aſſiſtente inſtituendo pro Gallia, quod fuerat præterita iam actione propoſitum. In qua deliberatione poſtquam plurima prolixe à pleriſque allata fuerunt de præclaris Regni Galliæ, Regiſque ipſius in Societatem noſtram meritis ac ſtudio, deque adeo fructuoſis in illis Prouincijs noſtrorum Patrum, ac Fratrum ſudoribus; licet aliquibus nonnihil obſtare quædam poſſe viderentur: tamen quia tantopere aucta iam Societate, atque in illo præſertim regno Collegiorum & negotiorum varietate, ac multitudine, dum Aſsiſtens ipſi proprius aſſignatur, non illis tantum Prouincijs, ſed imminuto cete-

 Ordo Decretorum in m. ſ.

ris Aſſiſtentibus onere toti ferme Societati commodetur; neque alienum eſſe à Conſtitutionibus videtur: quia denique non exiguæ res iſta Societatis erga Regem Chriſtianiſſimum, pro tam ſingularibus ab ipſo in eam collatis beneficijs, gratitudinis, & propenſæ in ipſum voluntatis futurum eſſe videbatur argumentum: ſumma omnium conſenſione, & communi quadam animorum lætitiæ, atque alacritatis ſignificatione, reſponſum eſt, quintum Aſſiſtentem Galliæ Prouincijs concedendum eſſe reliquis omnino parem.

II.

Dec. 14. Contra perturbantes.

QVoniam contra Societatis perturbatores à quinta Congregatione generali quædam ſtatuta fuerunt toti Societati valde ſalutaria: vt ad eiuſdem Societatis pacem in dies conſeruandam magis exitum illa feliciorem habeant, prælecto LXX. dictæ Congregationis ſuper ea re Decreto, propoſitum fuit, vt illud hæc quoque Congregatio primo renouaret: deinde præceptum etiam Prouincialibus adderet, vt in eiuſmodi perturbatores inquirant, & ad Generalem deferant; neque minus fortiter, quam fideliter, ſuo in ea re munere fungantur. Multis itaque hinc inde allatis, omnium ſuffragijs concluſum fuit, illud quintæ Congregationis contra Societatis perturbatores Decretum, nuper

nuper à Sanctiſſimo D.N. Paulo Quinto confirmatum, non modo renouandum eſſe; verum etiam ita extendendum, vt eo Noſtri omnes comprehendantur, qui quorumcumque hominum, ſiue de Societate ſint, ſiue de ipſa non ſint, opera vtuntur ad Societatis pacem conturbandam: ſic tamen, vt præciſe magis ad praxim declaretur, quinam illi ſint, quibusve in caſibus aliqui Societatis perturbatores dici debeant. Quod vero ad præceptum ſpectat, maior pars cenſuit, eſſe Prouincialibus imponendum.

III.

Dec. 15. Canonizatio Beatorũ Ignatij, & Xauerij.

CVm propoſitum fuiſſet quod à diuerſis Prouincijs poſtulabatur, vt hoc ipſo Congregationis tempore totius Congregationis nomine vrgeretur apud ſummum Pontificem, atque apud alios, ad quos ſpectat, Canonizatio B. P. N. Ignatij, ac B. Franciſci Xauerij: reſponſum eſt, vt id fiat ſuo tempore.

IV.

Dec. 16. Aſſiſtentium mutatio extraordinaria Pôtificis mandato.

EXpoſuit R.P. N. Generalis ſummi Pontificis voluntatem eſſe, referente P. Laurentio Paulo Procuratore generali, vt omnino fieret omnium Aſsiſtentium mutatio. Ac licet Suæ Sanctitatis voluntas, qua par eſt reuerentia videretur ab omnibus tanquam obedientiæ filijs amplectanda: cum res tamen grauiſsima iudicaretur, tum quia noſtris

Ordo Decretorum in m.ſ.

ſtris Conſtitutionibus aduerſatur, tum quia nulla eius mutationis faciendæ cauſa cernebatur, & grauia inde ſequi incommoda poſſe timebatur: Cenſuit Congregatio deſignandos, R. P. N. Generalis iudicio, Patres aliquot, qui cum eodem R. P. Noſtro, cum primum commodè poſſet, rei momentum & communem Congregationis ſenſum S. Sanctitati cum omni humilitate proponerent: rogarentque in primis, vt Societatis vniuerſæ illa de re mentem ſecretis in Congregatione ſuffragijs exquiri permitteret: ſic tamen vt Suæ Sanctitatis nihilominus poſteà iudicio acquieſceremus.

Legati Patres ad Pontificem

V.

CVm non deſint è Noſtris, qui Theologicarum rationum prætextu, vi Bullæ Cruciatæ ſibi licere putent Confeſſarios eligere, qui eos à reſeruatis in Societate caſibus abſoluant; & Sacerdotes etiam è Noſtris aliqui fortaſſe ſint, qui ijſdem fundamentis, ſeu prætextibus nixi, eos qui in eiuſmodi caſus incurrerunt, abſoluere aliquando audeant, cum magno religioſæ noſtræ diſciplinæ detrimento, niſi remedium efficax afferatur: Propoſitum fuit videndum, eſſet ne ſeuerum aliquod ab hac Congregatione Decretum faciendum, quo id omnino prohibeatur; declarando præterea, priuilegium Bullæ Cruciatæ nihil prodeſſe Noſtris poſſe aduerſus

Dec. 17.
Bullæ Cruciatæ.

noſtræ

noſtræ Societatis priuilegia, ſæpius à ſanctâ Sede Apoſtolica nobis conceſſa & confirmata decernendo Bullę Cruciatæ caſum, quoad reſeruatorum caſuum abſolutionem, Noſtris interdictum, ac nullum eſſe, iuxta Breue Sanctiſsimi D. N. Gregorij XIII. anno 1575. die III. Maij, & Clementis VIII. die XIV. Iunij 1595. in eundem finem conceſſum, & non ita pridem à Sanctiſsimo D. N. Paulo V. viuę vocis oraculo R. P. Noſtro confirmatum. Placuit autem omnibus, hoc fieri Decretum, cum Congregatio ſententiam eorum, qui contra fruſtra ſentiunt, reijciat: & Noſtris omnibus, ne illam ſequantur, prohibendum cenſuerit. Ac licet ſenſerint, quatenus opus fuerit, à ſummis Pontificibus declarationem petendam, qua dilucide conſtet, nullis Bullæ Cruciatæ priuilegijs, aut clauſulis, etiam derogatorijs, dictis noſtris priuilegijs quidquam derogari: interim tamen edicit Congregatio nemo vt Noſtrorum audeat vel docere, vel in praxi contrariam tenere ſententiam. Quare nec Sacerdotes abſoluere quemquam ad ſe cum reſeruatis caſibus accedentem præſumant; nec qui accedunt tutos ſe vllo modo in conſcientia, quaſi rite abſolutos, arbitrentur. Si quem vero conſtaret, illam doctrinam docere, vel alijs perſuadere, tamquam probabilem; eum Prouinciales, tamquam

Socie-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

Societati maxime noxium, debitis pœnis coerceant.

V I.

VT illa hora recreationis, qua iuxta Conſtitutiones poſt prandium & cœnam à grauioribus ſtudijs, & occupationibus vacandum eſſe præſcribitur, fructuoſius, & religioſius iuxta regulas expendatur: propoſitum fuit, vt media poſt prandium & cœnam hora elapſa, quod reliquum eſt, ita diſtribueretur, vt quadrans vnus recenſendis aliquorum Sanctorum exemplis, vel huiuſmodi alijs tribueretur: alter vero, ſi ſe ad cubicula Noſtri reciperent, vel in recitando Roſario, vel in gratiarum actione, vel in pij alicuius libelli lectione ac meditatione inſumeretur. Cum itaque multa hinc inde diu à Patribus allata in medium fuiſſent: viſum tandem eſt maiori parti, nihil de conſueta illa hora recreationis, detrahendum eſſe, de qua loquitur Regula Præpoſiti LVI. & Rectoris LV. verum enitendum eſſe diligenter, vt alijs rationibus, quæ à diuerſis propoſita fuerant, occurreretur incommodis, quæ certum eſt alicubi in recreationibus inueniri, aut ex eiſdem promanare. Eas autem rationes, ac remedia deferenda eſſe ad Patres Deputatos pro ſpiritus renouatione, vt quæ ab ijs probata fuiſſent, poſtea Congregationi generali proponerentur.

Dec. 18. Hora recreationis.

Poſtea

VII.

Dec. 19. Ordinationes de viſitandis ſeminis.

POſtea cum propoſitum fuiſſet, videndum, an Ordinationibus à R. P. N. Generali factis, circa viſitationem præſertim ſeminarum, aliquid addendum eſſet, ad earum fructus certius atque efficacius percipiendos: Viſum eſt Congregationi, vt Patres Deputati pro renouatione Spiritus, diligenter illas percurrerent, tam impreſſas, quam manuſcriptas: quibus ſi quid addi poſſe iudicaſſent, ad Congregationem deferrent.

VIII.

Dec. 20. Bonorum applicatio extra Prouinciam.

QVoniam in quarta generali Congregatione facta fuit poteſtas R. P. N. Generali, vt pro Seminarijs Noſtrorum, quæ indigerent, diſpenſaret circa bonorum applicationem extra Prouinciam, in qua bona illa eſſent: propoſitum eſt Congregationi, vt hæc eadem auctoritas R. P. N. Generali denuo concederetur pro Seminarijs Prouinciarum, in quibus qui Societatem ingredi cupiunt, admittuntur. Itaque poſt varias rationes à diuerſis Patribus in vtranque partem allatas, & ijs, quorum maximè intereſſe videbatur, prolixe auditis; conſtitutum fuit, vt poteſtas illa diſpenſandi, & bona eiuſmodi Seminarijs Noſtrorum egentibus applicandi, quemadmodum dictum eſt, huius etiam Congregationis auctoritate concederetur intra Regnum Hiſpaniæ: atque idem etiam de alijs

 Ordo Recreationum in m.ſ.

quoque Regnis intelligeretur.

I X.

QVia in nonnullis Prouincijs, ac ciuitatibus, dicitur eſſe non parua offenſio, quod Noſtri in Aduentu nec ieiunent, nec abſtineant ſaltem à carnibus: propoſitum Congregationi fuit; conſiderandum, An ad euitandam dictam offenſionem, concedendum eſſet ijs Prouincijs, quæ id petunt, vt vel ieiunent, vel abſtineant: atque ad omnes ſcrupulos eximendos ſimul declararetur, quomodo intelligenda ſint verba illa Regulæ xxxii. Præpoſiti, & xxxi. Rectoris, *dummodo ordinaria conſuetudo ieiunandi, quæ iuxta Conſtitutiones non ſit, non introducatur*. Viſum tandem eſt Congregationi, nullo modo expedire, vt vlla vniuerſalis huius rei conſuetudo toti Societati communis introducatur. Cumque perſpicuum ſit, reliquo anni tempore, abſque inducendæ conſuetudinis periculo, ieiunia cum delectu ciborum more eccleſiaſtico, & abſtinentias petentibus, iuxta diſcretionis menſuram concedere Superiores poſſe; monendos Congregatio cenſuit, eos etiam in Aduentu faciles eſſe oportere, cum ad ſingularitatem non pertineat, alijs non ieiunantibus ieiunare. Quare vt ſimul & conſuetudo non introducatur, quæ obligationem ſapere videatur; & ædificationi quoque conſulatur, atque offenſio vitetur; ſtatutum eſt, Dec. 21. Aduentus, & pœnitentiæ.

vt

Ordo Decretorum in m.ſ.

vt ſi in aliqua ciuitate, vel in pluribus, vel etiam in tota Prouincia offenſio hæc timeatur; Prouincialis diligenter, & perſpicue R. P. N. Generalem informet, vt ille pro ſua prudentia omnibus perſpectis ſtatuere poſſit, quid in quaque domo, vel Prouincia concedendum ſit, vel cauendum: ex eoque ſic praxis tota deducatur, vt nec offenſioni ſit locus, nec obligatione Noſtri ad huiuſmodi ieiunia obſtricti cenſeantur.

X.

Dec. 22. Perſtat in propoſito Pontifex.

RETulit R.P.Generalis ſe, prout die XXVI. Februarij Act.V. Decreto XVI. ſtatutum fuerat, cum Patribus Ferdinando Albero, Ludouico Richeomo, Ioſepho Villega, Antonio Maſcarenas, Paulo Boxa, & Bernardino Caſtorio, pridie ſummum adijſſe Pontificem: cumque varias rationes attuliſſet, quibus Aſſiſtentium mutationem Societati valde incōmodam fore oſtenderet, Suam Sanctitatem benigne quidem audiuiſſe, perſtitiſſe tamen in propoſito; cum aſſereret ſe præſentium quidem Aſſiſtentium ad id perſonarum ratione non moueri; ſed Societatis tamen bonum, & Dei obſequium ſpectare. Quare gratum ſibi futurum, ſi hoc ei crederemus, & ipſius iudicio ac voluntati acquieſceremus. Ac licet quando id commodius intra Congregationis tempus videretur, à nobis perfici permiſiſſet; cum tamen quamprimum faciendam nouorum

 Ordo Decretorum in m.ſ.

rum Aſſiſtentium electionem eſſe omnium ſuffragijs iudicatum fuiſſet; indictum eſt quatriduum pro informationibus iuxta formulam faciendis: ita vt proximo die Veneris, hoc eſt VII. Martij mane ipſorum fieret electio.

X I.

Dec. 24. De non mutandis Conſtitutionibus.

QVoniam §. 68. formulæ Congregationis generalis, de ſubſtantialibus noſtri Inſtituti nihil omnino agendum in Congregatione dicitur; de ijs vero, quæ pertinent ad alias Conſtitutiones vel condendas, vel immutandas, & de alijs grauioribus ſemper eſſe ad plura medietate ſuffragia decernendum; cum tamen appareat, non ſolum plures particulares perſonas, ſed nonnullas etiam Congregationes prouinciales non ea, qua par eſt, reuerentia erga Conſtitutiones affici, facileque de illarum mutatione generali Congregationi proponere: quia res nouitatis, ac periculi plena eſt, & viam munit non ſolum ad contemptum Conſtitutionum noſtrarum, quas vt ſanctas, à B. Patre Noſtro tot lacrymis, & orationibus conditas venerari debemus; ſed etiam ad aliam ſenſim Religionem condendam: Cum propoſitum propterea fuiſſet ſtatuendum, vt de Cõſtitutionibus immutandis non ſolum decerneretur ad plura medietate ſuffragia, vt iam decretum eſt in prima Congregatione generali tit. 11. Decr. 11. & in Congregatione generali ſecunda

Decr. IX. & X. Sed nec liceat quidem de ijs in Congregatione tractare, ſi quid vnquam proponeretur, niſi ad plura medietate ſuffragia de eo tractandum ſtatuatur. ipſa vero deliberatio, & Decretum non fiat, niſi ad duas tertias partes, non obſtantibus decretis, & §. Formulæ Congregationis generalis ante citatis. Poſt multa, quæ à diuerſis fuerunt allata, viſum fuit maiore ſuffragiorum parte, Decretum hoc eſſe à Congregatione faciendum: atque ita factum, conſtitutumque fuit.

XII.

Dec. 25. Pœna in eos qui agunt cōtra ſubſtantialia.

CVm relatum fuiſſet, aliquas Congregationes prouinciales propoſuiſſe nonnulla contra ſubſtantialia Inſtituti, quanquam eiuſmodi eſſe minime fortaſſe animaduertiſſent: vt tamen in poſterum ſint cautiores, propoſitum fuit, vt pœna ſtatueretur aliqua in eos, qui deinceps hac in re, quæ tanti momenti eſt, peccauerint; & aliquid propoſuerint contra ea, quæ ſubſtantialia Inſtituti ſunt; ſiue cum certum eſt ea, quæ proponunt, eiuſmodi eſſe, ſiue cum ſint ne talia dubitatur. Atque omnium fuere conſenſu decretum eſt, vt in eos, qui tale quid in poſterum tentauerint, pœna R. P. Noſtri iudicio ſtatuatur.

Cum

XIII.

CVm vero propoſitum quoque fuiſſet de ijs generalium Congregationum Decretis, quæ facta iam ſunt; multoque magis de Conſtitutionibus, propter earum reueren tiam, nec tollendis, nec immutandis: ſtatuit Congregatio, vt nulla poſt hac prouincialis Congregatio quicquam proponat, quo tollendæ, aut immutãdæ ſint prædictæ Conſtitutiones, vel Decreta, niſi communi conſenſione, & omnibus eorum ſuffragijs, qui dictis prouincialibus Congregationibus interſunt, vel ſaltem ad duas tertias partes, viſum fuerit eſſe proponendum. Tum vero non petatur, vt eiuſmodi Conſtitutiones, vel Decreta tollantur, aut immutentur, ſed ſolum incommoda proponantur, quæ ſequuta, vel ſequi poſſe videntur ex eorum obſeruatione: ad eaque vitanda remedium à Congregatione generali ſimpliciter petatur.

Dec. 26. De non mutandis Conſtitutionibus & Decretis.

XIV.

DIe VII. Martij cum Patres omnes, qui ſuffragij ius ad electionem habebant, mane facto ſacro conueniſſent, quemadmodum Act. IX. Dec. XXII. conſtitutum fuerat, præmiſſa breui oratione, facta eſt quinque Aſſiſtentium electio per ſecreta ſcrutinia, ad plura medietate ſuffragia. Et primo quidem loco, ſecundo ſcrutinio electus eſt pro Italiæ, Siciliæque Prouincijs P. Mutius Vitelleſcus,

Dec. 28. Aſſiſtentium quinque electio.

Prouincialis Romanæ Prouinciæ. Secundo loco pro Germania primo ſcrutinio P. Ferdinandus Alberus, Viennenſis Collegij in Auſtria Rector. Tertio loco pro Gallijs ſecundo ſcrutinio P. Ludouicus Richeomus, Prouincialis Lugdunenſis. Quarto loco pro Hiſpania, & ad eam pertinentibus Prouincijs primo ſcrutinio P. Nicolaus de Almaçan, Prouincialis Bæticæ. Denique pro Luſitania & Prouincijs ad eam ſpectantibus primo etiam ſcrutinio P. Antonius Maſcarenas, Prouincialis Luſitaniæ. abſolutaque electione ſinguli de nouo electi Aſſiſtentes iuramentum iuxta §. 81. Formulæ Congregationis generalis in omnium conſpectu coram Crucifixo præſtiterunt.

X V.

Dec. 29. Profeſsio quatuor votorum pro Humaniſtis.

QVia literarum humaniorum tanta eſt neceſſitas, tantaque ad diuinum obſequium, & proximorum commodum vtilitas, (qua propter magni ſemper in Societate factæ ſunt) ad earum ſtudia, quæ alicubi languere videntur, magis ac magis promouenda, quod ſummopere ab omnibus Prouincijs expetitur: cenſuit Congregatio, vt (quemadmodum propoſitum fuerat) cum Noſtris, qui mediocrem rerum Theologicarum cognitionem habuerint, quæ ſufficere ad infidelium, & hæreticorum conuerſionem poſſit; quique inſignes alioqui in literis humanioribus fuerint,

 Ordo Decretorum in m.ſ.

rint, & plures annos in ijſdem docendis cum laude ſtrenue laborauerint (ſi cetera non deſint, quæ in Conſtitutionibus requiruntur) diſpenſari poſſit, vt ad profeſsionem quatuor votorum promoueantur, R. P. N. Generalis iudicio, iuxta Conſtitutiones. quod ſi prædictam rerum Theologicarum cognitionem eos non habere contigerit, & nihilominus cetera, quæ dicta ſunt, adfuerint; diſpenſari cum illis poterit, vt ad trium votorum profeſſionem promoueantur. Atque idem fieri poſſe intelligatur cum Noſtris, qui apud Indos vtiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiſcendis operam dederunt: dummodo dici intelligatur, ita in hac tota re diſpenſari poſſe iudicio R. P. N. Generalis, vt non communiter tamen, ac facile cum omnibus vſurpetur.

X V I.

Dec. 30. Iuniorum ſeparatio.

CVm nihil ſit, quod deſiderare magis Societas debeat, maiorique ſtudio promouere, quàm vt qui ſe, ſuamque in ea operam ad Dei gloriam, & proximorum vtilitatem in ijs functionibus impendunt, quæ ſuæ vocationis atque Inſtituti propriæ ſunt, illum ſpiritus feruorem conſeruare, ac in dies augere ſtudeant, quem initio hauſerunt: cumque tantus ex iuniorum noſtrorum Fratrum à reliquis ſeparatione fructus conſtet, vbi ea fieri cœpta eſt, ad eos in bona Nouitiatus edu-

cationė confirmandos, & probe, quales Inſtitutum poſtulat, effingendos: poſtulatum fuit, vt huius Congregationis auctoritate eiuſmodi ſeparatio approbaretur, & confirmaretur; eaque, ſicubi forte nondum cœpiſſet, introduceretur. Quamobrem omnium votis non approbata modo fuit; ſed etiam Prouincialibus magnopere commendatum, vt pro eo, quo Societatem amore proſequuntur, cupereque propterea debent, vt ij, de quibus agitur, melius in eo ſpiritu conſeruentur, quem probationis tempore acquiſiuerunt; hunc Iuniorum ſeorſum a ceteris habitandi, conuerſandi, & in omnibus, quoad fieri poterit, ſegregandi morem inuehi, & obſeruari curent tum in Seminarijs maxime, illiſque Collegijs, in quibus numerus eorum maior eſt; tum vero etiam in alijs, vbi commode fieri poſſe iudicauerint. Rogatuſque fuit R.P.N. Generalis, vt Inſtructionem aliquam ad huius rei feliciorem, faciliorem que progreſſum conficeret.

XVII.

Dec. 34. Rectorũ mutandorum poteſtas facta Generali.

QVia vero iuxta Canonem xxxi. primæ Cong. & xviii. Cong. quintæ, moris eſt, vt ſi quæ Congregationis tempore Rectorum vel conſtituendorum vel mutandorum neceſſitas occurrat, id niſi Congregatione annuente non fiat; & quibuſdam in locis fieri oportere Prouinciales aliquot vrgebant: Cenſuit Congregatio, cum id proponeretur, R.P. Gene-

Generali permittendum; quod pro maiori Societatis bono faciendum in Domino iudicaſſet.

XVIII.

PRopoſitum fuit de Collegijs, quæ hactenus multiplicata ſunt, vbi ſtudentium Noſtrorum Seminaria actu non ſunt; an licite retineri poſſent; & quid remedij eſſet adhibendum, cum ex Conſtitutionibus, & literis Apoſtolicis conſtare videatur, reditus in Collegijs, & Domibus Probationis ad Seminaria Noſtrorum ſtudentium eſſe conceſſos. Et cum perpenſis plurimis locis Conſtitutionum, verbis literarum Apoſtolicarum, & Decretis primæ, ſecundæ, & tertiæ Congregationis generalis, multa in medium adducta eſſent, & per quatriduum res diligenter examinata: viſum eſt Congregationi ſtatuendum, nullum in ea re fuiſſe, aut eſſe debere ſcrupulum; cum præſertim perpetua praxis, & continuata ſeries ab ipſo B. Fundatoris tempore hucuſque tradita, quæ eſt optima legum interpres, ſecuros nos reddere poſſint. & nihilominus ad omnes difficultates tollendas, quoniam non ſolum per communicationem priuilegij à fel. record. Iulio II. Ordini Prædicatorum conceſsi; ſed etiam ex proprio priuilegio, poteſt Societas, quæ dubia ſunt in Inſtituto & formula eiuſdem comprehenſa, declarare: Declarat Congregatio, non ſolum Collegia, vbi ſunt eiuſ-

Dec. 31. Collegia quæ noſtrorum Seminaria non habent.

modi Seminaria, ſed etiam alia, in quibus literarum ſtadia tractantur, & Scholæ in proximorum vtilitatem apertæ ſunt; eſſe conſentanea Conſtitutionibus,& inſtituto:& Profeſſos, atque Coadiutores formatos, de quibus poterat eſſe maior dubitatio (nam de ceteris nihil ſcrupuli ſubeſſe poteſt) qui eiuſmodi Collegijs, etiam vt operarij neceſſarij aut vtiles ſunt, poſſe in eis ſine vllo ſcrupulo ſuſtentari: neque hoc eſſe, Societatem profeſſam, quod de Domibus profeſſis prohibitum eſt,ex Collegiorum reditibus iuuari. Curandum tamen omnino, vt Collegia inchoata perficiantur, quo vel noſtri Scholaſtici aliquot ibi ali, vel, ſi cōmodius Societati fuerit, in aliquibus Seminarijs ex eorum contributione ſuſtentari, vel alia aliqua ratione proſpici poſſit, prout R. P. Præpoſito Generali ad maius Dei obſequium, Societatis vtilitatem,& commune Eccleſiæ bonum expedire viſum fuerit. Si vero ob paucitatem Domorum Profeſſarum (quas hactenus,etſi diligenter à R.P. Præpoſito Generali quibuſdam locis curatum ſit) multiplicare non potuimus,profeſſorum numerus ita excreuit, (quod tamen ob multitudinem, & neceſsitatem Collegiorum alijs morientibus, ac deficientibus non tam cito futurum creditur) vt ipſi profeſsi extra caſus Conſtitutionibus comprehenſos in ipſis Collegijs non tam ob neceſsitatem, atque vtilitatem illorum,

rum, quam in fraudem, & vt ibi alantur, conſtituti eſſe poſſe videantur: tum Prouincialis in cuius Prouincia id contigerit, moneat R. P. Præpoſitum Generalem, vt ille ſiue in Reſidentias, ſiue in alias Prouincias, ſiue ad Indos tranſmittere poſſit, quos tranſmittendos iudicauerit: Collegia autem vbi omnino ſtudia non tractantur (quæ nulla, aut pauciſſima eſſe Prouinciales teſtati ſunt) in meliorem formam arbitrio R. P. N. Generalis reducantur. Ac licet nonnullis ad maiorem ſecuritatem viſum fuiſſet, diſpenſationem à Chriſti Vicario, vel declarationem petendam: cenſuit tamen Congregatio nihil opus eſſe, cum præſenti ſua declaratione omnes Noſtri tranquillo animo, & quieti eſſe poſſint, & debeant, ſicuti præſenti Decreto ipſamet Congregatio omnino decernit, ac ſtatuit. Hortans omnes in Domino, vt perfectioni potius acquirendæ, & proximis iuuandis, atque gloriæ Dei amplificandæ, vt in omnibus Regionibus, præſertim vero Septentrionalibus, magno cum fructu Dei benignitate factum eſt, neruos omnes ipſi in vinculo pacis arctiſſime colligati ſtrenue intendant.

XIX.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. cœpiſſent eorum, quæ ad ipſos à diuerſis delata fue- Dec. 36 Formulæ recognitæ.

fuerant, iudicium Congregationi proponere: Placuit Congregationi quemadmodum alias factum fuiſſe referebatur; ea primum omnia in Congregationis loco affigi, quæ tum ab ipſis, tum ab alijs Patribus in ſingulis eorum Deputationibus diſcuſſa, & dijudicata deferrentur: vt ijs, quæ maioris alicuius momenti eſſent, maturius conſideratis, facilius poſtea ſuum de eiſdem quiſque ſuffragium daret; & Congregatio auditis omnibus ſtatuere, ac definire poſſet. In ceteris autem, quæ aut non eſſent adeo grauia, aut nullum cuipiam circa illa dubium occurreret; niſi ijs coram omnibus perlectis, Congregatio aliquid eſſe mutandum iudicaſſet, Deputatorum iudicium approbaſſe cenſeretur. Atque huius generis fuerunt hæc, quæ ſequuntur.

Numerus cō. gregandorum

1. Eo ipſo quod numerus eorum, qui ad Congregationem Prouincialem conuenire poſſunt, ad numerum quadraginta, vel quinquaginta contractus fuit per Decretum LXVI. & Canonem XVI. Congregationis generalis quintæ; ad hos quoque intelligi debet, ſuffragium actiuum eſſe contractum: reliquis autem profeſſis, ſi qui in ea Congregatione locum non habent, remanet tamen ſuffragium paſsiuum. Itaque addendum eſt formulæ, eos, ſi eligantur, vocandos eſſe, ſi fieri commode poſsit, vt Congregationi

dein-

 Ordo Decretorum in ni. ſ.

deinceps intersint.

2 Profeſsi quos certo conſtiterit poſt indictam Congregationem applicatos eſſe Prouinciæ, in Congregationem admittentur vltra numerum quadraginta, vel quinquaginta; ſic vt non excludantur ij, qui ſunt de Prouincia, & ſuo iure intra numerum dictum in Congregatione locum habent. Profeſſi applicati Prouinciæ

3 Quoniam iuxta Decretum xxv. huius Congregationis de ſubſtantialibus Inſtituti, quando res dubia eſt, in Congregationibus Prouincialibus tractari non licet: in fauorem ſubſtantialium hæc conſtituta regula eſt; vt tunc res dubia, & de illa tractari non poſſe intelligatur, ſi vel vnus Deputatorum cenſeat eſſe dubiam; multoque minus, ſi Prouincialis ita cenſeat, cuius eſt totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere, vt Decreta ſeruentur; eoſque coercere, qui contra Inſtitutum aliquid forte molirentur. Quando dubitatur de ſubſtantialibus.

4 Circa §. 20. Congregationis Prouincialis, vbi dicitur, poſt decimum ſcrutinium per tres, aut per quinque Compromiſſarios eligi vnum ex illis debere, qui plura ceteris habeat ſuffragia: iudicatum eſt, vt ſi duo ex quinque Compromiſſarijs vnum elegerint, & alij duo alium, quintus vero ad tertium acceſſerit; aut ſi ex tribus Compromiſſarijs ſinguli acciperent ſingulos; in priori caſu Compromiſſarij.

danda

danda deinceps ſuffragia eſſe inter eos tantum duos, qui plura ſuffragia habuerunt; & illum tertium excludendum, qui ab vno ſolo eligebatur. In poſteriori autem caſu duos

Dec. 37. alios addendos eſſe Compromiſſarios.

Reſponſa Generalium legenda.

5 Placuit etiam conſtitui, vt antequam in Congregatione Prouinciali quicquam tractandum proponatur; Reſponſa prius R.P.N. Generalis ad proxime præcedentis Congregationis quæſita prælegerentur.

X X.

Suffragia pro fundatore Domus Profeſſę

CVm ex Decreto LXIII. & Canone XVIII. Congregationis tertiæ Generalis, pro fundatoribus Domorum Profeſſarum ſuffragia fiant in ipſa Domo & Prouincia, in qua Domus erigitur: Quæſitum fuit, an videretur ab hac Congregatione ſtatuendum, vt eadem pro dictis fundatoribus in poſterum ſuffragia exhiberentur, quæ iuxta Conſtitutiones P. IV. c.I. pro fundatoribus Collegiorum in tota Societate præſcribuntur: aut ſaltem addendum aliquid ijs, quæ iuxta dictum Canonem fieri conſueuerunt; cum plerique Domorum fundatores plus aliquando in ipſarum fundatione expendant, quam nonnullorum fundatores Collegiorum. cenſuitque Congregatio nihil eſſe immutandum. Si quid vero aliud particularis aliquando cauſa poſtulauerit, R. P. Præpoſitus Generalis videbit.

Cum

 Ordo Decretorum in m.ſ.

X X I.

CVm facile non ſit, Principibus aliquando quibuſdam Confeſſorios à Societate poſtulantibus denegare: vt maiore, cum accidit, integritate procedatur; neve vllum, dum alios noſtris miniſterijs iuuamus, detrimentum paupertatis noſtræ puritas patiatur: Placuit Congregationi Inſtructionem primo pro Confeſſarijs Principum à R. P. N. Generali confectam approbare, ſuaque auctoritate confirmare: ac præterea ſtatuere, non licere Noſtris, eo maxime titulo, quod cum Principibus, & Magnatibus tractant, vel eorum Confeſſarij ſunt, ab ijs quidquã ad proprium vſum, & diſpoſitionem accipere: neque ad id Superiores concedere facultatem poſſe. Et ſi quos aliquid eiuſmodi procuraſſe conſtiterit, eſſe puniendos. Idem voluit Congregatio intelligi de alijs Confeſſarijs, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, amicos: & maxime obſeruari debere ab ijs, qui in Miſſionibus verſantur. Quod ſi ſponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui particulari mittatur, id iuxta regulas, in communem vſum accipiatur, & diſpenſetur. In caſibus vero particularibus & prudentia Superiorum videbit, quid fieri expediat; & vbi dubium eſſet, ad R. P. Præpoſitum Generalem recurratur.

Dec. 38. Inſtructio pro Confeſſarijs Principum.

Cum

XXII.

Dec. 39. Secreta ſuffragia.

CVm in Deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis &c. quæſitum fuiſſet, quod à pleriſque fuerat propoſitum, eſſet ne in Congregationibus Prouincialibus ſecretis ſuffragijs de negotijs agendum: & res fuiſſet in Congregatione quoque propoſita, & agitata: nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragijs, ſiue de negotijs alijs agatur, ſiue quæratur, cogenda ne ſit Congregatio generalis, nec ne; propter multa, & grauia incommoda, quæ, præter nouitatem, inde ſecutura eſſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

XXIII.

Dec. 40. Secretum in informatione capienda.

QVæſitum etiam fuerat in eadem Deputatione pro formulis, Imponendum ne præceptum eſſet, quo vetaretur, vt nihil quicquam in informationibus de aliquo auditum, illi ipſi manifeſtaretur, indicata perſona, à qua fuiſſet acceptum. Quod cum eſſet Congregationi quoque propoſitum, illa non modo Deputatorum iudicium confirmauit, (qui cenſuerunt omnes, præceptum quidem huiuſmodi non eſſe imponendum, ſed aliquid

tamen

 Ordo Decreto-rum in m.ſ.

tamen grauioribus verbis addi poſſe, quo ſui omnes officij monerentur) verum addendum etiam putauit, non modo non indicandam vlli perſonam eſſe, à qua de ipſo quidquam quis audiuiſſet; ſed neque in vniuerſum quidem, cuiquam aliquid omnino de ipſo in informationibus auditum, eſſe deferendum.

XXIV.

Dec. 41. Quæ ſeruanda in informationibus capiendis.

QVoniam in Congregationibus prouincialibus, ex informationibus, quæ capiuntur, ſiue de mittendis ſingulis triennijs Romam Procuratoribus agatur, ſiue de eligendis ijs, qui Prouincialem ad Congregationem generalem comitaturi ſunt; non mediocriter lædi caritas plerumque poſſet, dum inquiruntur, & dicuntur permulta, quæ ad rem circa perſonas eligendas non faciunt: Viſa ſunt Congregationi hæc, quæ ſequuntur in huiuſmodi informationibus in poſterum obſeruanda, & commendanda. Vt maxima primum tam in capiendis, quam in dandis informationibus religioſæ caritatis, & modeſtiæ retinendæ ratio habeatur. Deinde vero de perſonis, quæ ſatis iam vel ex earum actionibus, diuque probatis moribus, vel ex adminiſtrationibus, atque ex officijs, quibus in Societate functę fuerunt, in Prouincia notæ ſunt, nullam eſſe informationem capiendam; verum de ijs tantum capiatur, quæ plane notæ non ſunt: & quidem ab ijs, qui eas bene norunt,

& ſyn-

Ordo Decretorum in m.ſ.

& ſynceram de ipſis informationem dare poſſunt. Denique vt alijs omnibus prætermiſſis, de ijs tantum rebus capiatur, ac detur informatio, quæ ad id pertinent, cuius maxime cauſa fieri electio debet, iuxta formulam Congregationis prouincialis §. 14. nimirum, An rerũ Societatis notitiam habeat, &c. Quamobrem etiam viſa ſunt Congregationi expungenda illa verba, quæ illo §. extremo leguntur, *& alia huiuſmodi*.

XXV.

Dec. 42. Formulę correctæ.

EX allatis à Patribus Deputatis pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. hæc fuerunt à tota Congregatione approbata, circa formulam Congregationis prouincialis.

1 Vt ex formula Congregationis prouincialis §. 5. expungatur, quod habetur de Rectoribus Conuictorum, & Seminariorum ad Congregationes prouinciales admittendis: cum per Decretum CIII. & Can. XVI. Congregationis generalis quintæ, iam ſint ab ipſis excluſi.

Quodnã maximum Collegium.

2 Cum maximum Collegium, cuius Procurator in Congregatione prouinciali locum habet, iuxta §. 5. formulæ Congregationis prouincialis, quando nullus ſit Prouinciæ Procurator; Patribus Deputatis viſum eſſet, dicendum ceteris paribus antiquius; habendamque rationem eſſe tum numeri perſonarum,

rum, tum redituum, & functionum; atque in his tempus indictæ Congregationis ſpectandum: Congregatio tamen cenſuit ad tollendas difficultates addendum, vt R. P. Præpoſitus Generalis nominet in ſingulis Prouincijs, quod ſit maximum Collegium, ſicubi aliqua dubitatio fuiſſet.

3 Profeſſi quatuor votorum, qui propter Canonem XVI. Congregationis quintæ non ingrediuntur Congregationem ratione profeſsionis, ſed ſolum, quia Superiores ſunt; ſedere debent inter profeſſos, iuxta ordinem antiquitatis. Superiores Profeſsi vbi nam ſedeant.

4 Si quis ſufficientem habet informationem de eligendis, non cogitur eam petere, iuxta §. 14. Nec quicquam addendum eſt formulæ, niſi forte, vt caueant, ne quis ſine ſufficienti informatione ſuffragium ferat.

5 Circa §. 20. declaratum fuit, infirmos in eodem domicilio haberi pro præſentibus. quare in omnibus electionibus, etiam Compromiſſariorum, actiuum, & paſsiuum habere ſuffragium; fere tamen expedire, electionem Compromiſſariorum ex illis fieri, qui Congregationi præſentes adſunt, & communem Congregationis ſenſum vident. verum quid in ſingulis caſibus, & perſonis expediat, videat ipſa Congregatio. Infirmus in eodem domicilio.

6 Placuit, vt Congregationis prouincialis, & Procuratorum formulis addatur, quod Suffragia cōburenda.

eſt in §. 52. Congregationis generalis, de ſuffragiis ſtatim comburendis, & quidem à Secretario. neceſſarium tamen non eſt viſum comburi in eodem Congregationis loco, ſed ſtatim poſt illam.

Latine loquendum. 7 Addi quoque placuit formulæ Congregationis prouincialis, paragraphum 69. Congregationis generalis de dicendis ſententiis breuiter, &c. tum vero etiam viſum fuit, in iiſdem prouincialibus Congregationibus Latine loquendum eſſe.

Præceptum ſecreti. 8 Viſum eſt eidem formulæ addendum §. in quo moneantur Prouinciales, vt quando ita expedire iudicauerint, & res poſtulauerit, poſsint pro ſuo munere imponere præceptum ſecreti.

Abſentes eligi qui poſsint. 9 Circa §. 9. ſi de Procuratoris electione agatur, qui tertio quoque anno Romam mittendus eſt; poteſt legitime impeditus ne intereſſe Congregationi prouinciali poſsit, abſens eligi; modo non ſit extra Prouinciam, & Prouincialem conuenire poſſit antequam Romam adeat. Si vero agatur de mittendis ad Congregationem generalē eligi poſſunt omnes, qui de Prouincia ſunt, etiam qui eo tempore ſunt extra Prouinciam.

Numerus Romæ Congregandorum. 10 Iudicatum eſt æquum eſſe, atque ita fieri debere, vt numerus congregandorum quadrageſimus, vel quinquageſimus, Romæ conficiatur primo ex profeſſis Prouinciæ. ceteri

 Ordo Decretorum in m.C

teri vero quatuor votorum profeſſi, qui Romæ Societati vniuerſę nauant operam, vt Reuiſores, Subſtituti Secretarii Generalis,& alii huiuſmodi, ſupra illum numerum admittantur, quando alias ratione antiquitatis eſſent admittendi cum excluſione aliorum.

11 Procurator Generalis in Congregationem prouincialem admittatur, intra numerum tamen,iuxta Canonem xvi. Congregationis quintæ, atque hoc erit in formula declarandum. Procurator Generalis.

12 Secretarius Societatis Profeſſus, qui ratione numeri non haberet locum in Congregatione prouinciali, admittendus eſt ob Canonem xv.Congregationis quartæ;abſque alterius tamen Profeſsi excluſione, qui intra numerum contineretur. Secretarius.

13 Declarandum eſt in formula, De reiectis antequam de ipſis tractetur, decernendum prius eſſe in Congregatione, Vtrum de illis agendum ſit, nec ne. Reiecta.

14 In Prouinciis intra Europam, ſi durante adhuc Congregatione prouinciali primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non poſsit, & eius impedimentum fuerit probatum;ſuccedat electus ſecundo loco; & eligatur alius,qui ſubſtituatur loco ſecundi. Si vero vterque fuerit impeditus, duo alii eligantur, vnus primo,alter ſecundo loco. Quod ſi diſſoluta iam Congregatione, Electorum impedimenta

Ordo Decreto-
rum in m. ſ.

impeditus vterque iudicetur, vt eſt in §. 27. aut nullus eo anno mittatur; aut Prouincialis cum ſuis Conſultoribus, qui ſuffragij ius in Congregatione haberent, & præſentes ſunt, alium poterit mittere ad informandum de ſtatu Prouinciæ: qui tamen nullum Romæ tamquam Procurator ius habeat in Congregatione Procuratorum.

Abſentum loco Subſtituti. 15 Si quis quacunque ex cauſa ante electionem à Congregatione abeſſe cogatur, nec adeſſe poſsit electioni; admittatur alius, qui proxime ad Congregationem accederet. Si vero ille poſtea redeat, ſuo iure admittatur; neque tamen alter excludatur. Poſt electionem vero, nullus eſt pro abſente ſubrogandus.

Quæ in actis ſcribenda. 16 In actis, quæ in Prouincia manent, ſcribenda ſunt omnia, quæ fuerunt in Congregatione tranſacta, ſiue probata fuerint, ſiue reiecta: Romam vero approbata ſolum mittenda ſunt, non reiecta.

Sigillare acta. 17 Ad §. 34. formulæ Congregationis prouincialis addendum eſt reſponſum R.P.N. Generalis, quo ſtatuitur ſatis eſſe, ſi ſolus Secretarius cum Prouinciali obſignet ſcripturas poſt diſſolutam Congregationem; & eas poſtea Prouincialis tradat Procuratori, vel ſibi ſeruet, ſi eundum ſit ad Congregationem generalem.

Propo-

XXVI.

PRopoſita quædam ſunt item à Patribus Deputatis pro formulis, &c. circa formulam Congregationis Procuratorum; quæ Congregatio eo, quo ſequitur modo approbauit. Dec. 43. Circa formulam Procuratorum.

1 Procuratores in ſuffragijs ferendis Romæ pro cogenda, vel non cogenda Congregatione generali, ſi diſſentire volent, ſiue affirmando, ſiue negando, à ſenſu omnium, vel maioris partis Prouinciarum; tunc ad aliquid contra ſtatuendum non ſufficient ſuffragia plura medietate, ſed duabus ſuffragiorum tertijs res tota decernatur. Si vero Prouinciarum vota ſint æqualia, res terminetur ad plura medietate ſuffragia. Procuratorum ſuffragia Romæ.

2 Quemadmodum Secretarij eſt colligere fideliter omnia, quæ in Congregatione aut dicuntur, aut aguntur: ita etiam ipſe collectas rationes, quæ pro cogenda, vel non cogenda Congregatione generali allatæ fuerint, ad prouincialem Congregationem referet: eiuſque iudicio præcipuas ſeliget, quæque ad commune Societatis bonum ſpectare videbuntur. Selectio rationũ pro cogenda.

3 Si fuerit in Congregatione Procuratorum decretum, cogendam eſſe Congregationem generalem; intelligitur intra ſeſquiannum eſſe cogendam: menſem autem, ac diem R.P.N. Generalis conſtituet. atque ita ſcru- Tempus Congregationis generalis cogendæ.

Ordo Decretorum in m.ſ.

tinio altero non erit opus, quo quando cogenda ſit, quæratur.

De non manifeſtando ſuffragio.

4 Non eſt iudicatum, præceptum eſſe neceſſarium, quo caueatur, ne cuipiam Procuratores manifeſtent, quale nam ſuffragium dederint Romæ de cogenda, vel non cogenda Congregatione generali: monendos tamen eſſe, ne illud temere manifeſtent.

Materia cogendæ Congregationis generalis.

5 Cum iudicaretur maior aliqua directio neceſſaria, qua cognoſcerent Procuratores, ac deliberare certius poſſent, cogenda ne ſit Congregatio generalis: Viſum fuit addendum §. 6. Procuratores intelligere debere, cogendam generalem Congregationem non eſſe, niſi iuxta Conſtitutiones P. VIII. cap. II. §. 2. cum deliberandum erit de rebus perpetuis, ac magni momenti, vel de rebus grauibus, ac difficilibus ad vniuerſam Societatem, & ad modum in ea procedendi ſpectantibus: quibus R. P. Præpoſitus Generalis cum Aſsiſtentibus prouidere non poſsit; quibuſque certum videatur generalem Congregationem afferre poſſe remedium.

Procuratorum expenſæ.

6 Cum quæſitum eſſet, An aliquæ addi regulæ debeant, ne maiorem Procuratores, quam par ſit, poteſtatem ſibi vſurpent in negotijs tractandis, in emendis rebus, in expenſis in itinere faciendis, & ſimilibus: Viſum fuit hoc ad R. P. Generalem pertinere: addi tamen poſſe in §. 8. formulæ, vt Procura-

tores

 Ordo Decretorum in m. ſ

tores pecuniam ſibi datam, & vndequaque acceptam etiam cum facultate Superiorum, Prouinciali conſignent, atque ab illo ſibi neceſſariam accipientes, paupertatis ſint memores.

XXVII.

Circa formulam vero Congregationis generalis hæc item ab iiſdem Deputatis pro formulis, &c. allata, & iudicata fuerunt, Congregationis etiam iudicio approbata. Dec. 44. Circa Congregationem generalem.

1 Si vel Præpoſitus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominauerit, vel ante noui Generalis electionem moriatur, ad eius electionem omnes profeſſi, qui eo in loco fuerint, vocandi ſic erunt, vt ſenarium quidem numerum excedant, ſed plures tamen quadraginta non ſint. Quot eligere debeant Vicarium.

2 Si quando extra tempus Congregationis generalis eligendi ſint Aſſiſtentes, atque Admonitor, placuit ſeruari Conſtitutionem; & Generalem Præpoſitum cum approbatione Prouincialium vnum ſubſtituere, & aliquam de illo informationem ad eos mittere, quibus notus non eſſet is, qui proponitur, quod hactenus factum eſt. Plures enim nominari, non eſt Conſtitutionibus conſentaneum, quæ R.P. Generali ius tribuunt vnum nominandi. Qui vero fuerit electus, iuramentum præſtet coram iis, qui ius in Congregatione generali Aſſiſtentium electio extra Congregationem.

 habeant,

habeant, hoc eſt, coram R. P. Generali, Aſſiſtentibus, Secretario, & Procuratore Generali.

Congregationum Decreta Prouincijs cõmunicanda.

3 Congregationum generalium acta Prouincijs communicari neceſſe non eſt. Verum Decreta omnia Prouincialibus danda ſunt, vt in ſingulis extent Prouincijs. & à Prouincialibus communicari poſſunt Superioribus illis, quibus expedire iudicauerint.

Aſsiſtentes.

4 Quod in §. 53. formulæ dicitur, *Non erit opus eligere nouos Aſſiſtentes*, ſic intelligendum eſt, vt integrum Congregationi ſit, aut nouos eligere, aut antiquos confirmare. Ergo addendum eſt formulæ, vt videat Congregatio per ſecreta ſuffragia, an priores confirmandi ſint, an alij eligendi.

XXVIII.

Dec. 45. Declaratio Decreti de genere.

PRopoſitum fuerat Congregationi, vt informatiô, quæ fieri debet ad ſeruandum Canonem tertium Congregationis quintæ generalis, illa cenſeretur ſufficiens, in qua teſtes deponerent de quatuor, vel quinque generationibus: in hac vero non haberetur ratio de rumoribus; ſed probationes ſint certo concludentes, aliquam perſonam in particulari fuiſſe ad fidem conuerſam ex Iudaiſmo, vel Mahumetiſmo. Cum igitur Congregatio hac de re diligenter, & hinc inde allatis rationibus per tres ſeſſiones egiſſet; tandem decreuit per modum ſiue declarationis, ſiue mo-

dera-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

derationis, eam in poſterum praxim eſſe adhibendam, vt excluſis ijs, qui Moriſci in Hiſpania vocantur, vel alijs quibuſcunque, qui Chriſtiani quaſi ſpecietenus haberentur (de his enim non agitur) itemque ijs, qui hoc nomine generationis Hebræorum, ſeu Saracenorum infames habentur, qui etiam iuxta Conſtitutiones titulo infamiæ admitti non poſſunt; in ceteris, qui alioqui honeſtæ familiæ eſſent, aut vulgo nobiles, vel boni nominis haberentur, informationes fierent vſque ad quintum gradum incluſiue. In quibus informationibus, quæ diligenter, ſecreto, & prudenter faciendæ erunt, exacte tamen, ſicuti non eſt habenda ratio cuiuſcunque rumoris, aut cuiuſpiam aſſerentis ſe aliquid inaudiſſe; ita ſi conſtans fama haberetur, tales hac macula notatos, vnde offendiculo, & dedecori eſſe poſſent, non eſſent admittendi: ſed probationes certæ, & fide dignæ habendæ erunt, vt aliquis vſque ad eum gradum excludatur. Vltra hos vero gradus, niſi ſit talis infamia, quæ publice conſtet, decreuit Congregatio, non eſſe aut cenſendum impedimentum aliquod, aut vlterius inquirendum. De Tartaris autem, & Mahumetanis alijs, ſiue in Polonia, ſiue alibi, committitur R. P. N. Generali, vt poſſit diſpenſare intra prædictos hos gradus, cum ceſſet in his ratio infamiæ, & dedecoris. Atque hac occaſione

caſione ad caritatem, & vnionem inter Noſtros ſeruandam, ne quis incertis rumoribus detur locus, aut ſpargantur inter Noſtros, quæ etiam Superiores, & alios præſtantes operarios lædere, & contemptibiles reddere poſſunt, commendat ſerio, & diligenter Congregatio omnibus Noſtris, ne de huiuſmodi rebus ſermones miſceantur: monitis tamen, vbi opus fuerit, Superioribus, ſi quid irrepſerit, quod contra hoc Decretum, ſeu moderationem eſſe poſſit, vt illi pro ſuo officio remedium adhibeant, vel R. P. N. Generalem admoneant.

XXIX.

Dec. 46. De renouatione ſpiritus.

CVm Patres Deputati pro renouatione Spiritus, duo retuliſſent in ipſorum Deputatione approbata: eorundem iudicium plurium ſuffragijs Congregatio confirmauit. Ea ſunt, quæ ſequuntur.

Triduum ante renouationem votorum

1 Vt ante renouationem votorum inſtituatur vacatio per triduum, ita vt ceſſetur ab alijs occupationibus, etiam literarijs, præterquam à lectionibus ordinarijs, vbi eæ habentur, ſiue matutino, ſiue etiam veſpertino tempore: & ideo vbi commode fieri poterit, eligendum tempus, in quo præcedant aliquæ vacationes, ſicut vacationes Nataliciæ: & per illud triduum, qui vota renouaturi ſunt, exerceant ſe in rebus ſpiritualibus, iuxta Inſtructionem.

vt

Ordo Decretorum in m.ſ.

2 Vt omnes quotannis vacent ſpiritualibus exercitijs per octo vel decem dies continuos: atque vt id efficaciter & omnino fiat, ſtatutus eſt iſte annuus ſpiritualium exercitiorum vſus, & omnibus ſummopere à Congregatione commendatur, præcipue vero Superioribus; vt non modo ceteros ſuo exemplo excitent, ſed tempus quoque ſingulis commodum ad ea cum fructu peragenda, omnibus difficultatibus ſuperatis attribuant.

Exercitia ſpiritualia annua

X X X.

CVm propoſitum fuiſſet de diſtinctione habitus Coadiutorum temporalium, Congregatio cenſuit, commendandum eſſe R. P. N. Præpoſito Generali obſeruationem regulæ quo ad breuitatem veſtium. De pileis vero, cum diligenter dictæ ſententiæ fuiſſent; placuit Congregationi nihil in alterutram partem definire, aut ſtatuere: neque quidquam hoc tempore innouandum eſſe. iuuandos autem in ſpiritu diligenter, ac paterne, vt in ſua vocatione humiliter, ac reuerenter Domino, ac Societati inſeruiant. Si qui vero ſe ad ſpiritum vocationis, & gradus ſui non accommodauerint, ii puniantur, mortificentur, & pilei etiam vſu, vbi eſſet introductus, ad humiliationem arbitrio Superiorum priuentur.

Dec. 47. De veſtitu, & pileo Coadiutorum.

Quia

XXXI.

Dec 48. Finis Congregationis indictus.

QVia relatum fuit, nihil admodum ſupereſſe in Congregatione tractandum; propoſitum fuit, & omnibus acclamantibus decretum, vt Congregationi die Sabbati proximo, hoc eſt, xxix. Martii finis imponeretur, niſi quid aliud accideret, quamobrem aliud ipſi Congregationi videretur.

XXXII.

Dec. 49. De manifeſtatione delicti.

LEcta ſunt, & à Congregatione confirmata ſequentia, quæ Patres Deputati pro manifeſtatione delicti Superioribus facienda ſibi viſa retulerunt circa Regulam Summarii ix. & x. deſumptam ex capite iv. Examinis. §. 8.

1 Licitum eſſe omnibus, manifeſtare Superiori, vt Patri, quodcumque delictum alterius, ſiue graue ſit, ſiue leue: & hunc eſſe ſenſum Regulæ.

2 Cum illo capite iv. Examinis omnibus proponatur, & interrogentur, An contenti ſint futuri, vt omnes defectus, & res quæcumque, quæ in eo notatæ, & obſeruatæ fuerint, Superiori manifeſtentur; eo ipſo Noſtros cedere cuicumque iuri famæ, quod huic manifeſtationi obſtare poſſet: & facultatem concedere omnibus, deferendi ad Superiorem quæcumque, etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem & ratione maioris humilitatis, & profectus ſpiritualis,

& vt

& vt à Superiore magis cognoſci, & melius dirigi, ac iuuari poſſint, ipſimet expreſſe conceſſerint, & iudicauerint, ſibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam, & bonum animæ.

3 Cum in eodem loco non ſolum de defectibus, ſed etiam de erroribus, & quibuſcunque alijs rebus, quæ in ipſo notatæ, & obſeruatæ fuerint, fiat expreſſa mentio, non eſſe dubium, quin de omnibus delictis, etiam grauioribus ſit ſermo.

4 Verba illa regulæ, *per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata, & obſeruata fuerint: non autem de ijs, quæ ipſemet ſecreto, & conſilij petendi gratia, vt dirigatur vel iuuetur, cum alio communicauerit. Si quando autem ob aliquas peculiares, vel graues rationes dubitauerit cõſiliarius, num debeat manifeſtare Superiori rem eo modo in ſecreto acceptam, tum conſulat diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, atque cautione qua decet, procedere poſsit.

5 Neceſſe non eſſe in hac manifeſtatione expectare, vt hoc illi à Superiore iniungatur, vel ab ipſo interrogetur, cum verba illa, *præſertim vbi à Superiore fuerit ita præſcriptum*, ſatis declarent, debere eſſe paratos ad hanc manifeſtationem non expectato Superioris præſcripto.

Quod

6 Quod vero ſubiungitur *debita cum caritate, & amore*, ſic accipi debere, vt qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci, vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur: ſed ex affectu caritatis, vt videlicet ille melius iuuetur in ſpiritu, periculis à Superiore occurratur, bono communi proſpiciatur; atque ita manifeſtans ſeruet eum modum manifeſtandi in verbis, narratione, intentione, qui amorem, & caritatem præſeferat.

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt, (qualia ſunt infectiua aliorum, & nociua bono religionis, vt ſunt lapſus carnis cum tertio, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, & machinatio contra Inſtitutum, vel Superiores, præſertim vero Generalem, conſuetudo detrahendi, & ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolum poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediate vti denunciatione paterna, manifeſtando illa Superiori, vt prouideat ſecreto, & prudenter tam bono ſubditi, quam bono Religionis.

8 Quando autem prudenter iudicatur, non poſſe adhiberi ſufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ perſonæ, niſi aſſumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad denunciationem

iudi-

 Ordo Decretorum in m.L.

iudicialem Superiori faciendam.

XXXIII.

CVm autem quæreretur apud Deputatos circa eandem regulam, qua ratione in denunciatione paterna ſe debeat gerere Superior, vt Pater, tam in ſeruando ſecreto, quam in alijs, quæ ad remedium adhibendum pertinent: hæc ab ipſis ſtatuta, & á Congregatione confirmata fuerunt, quæ ſubduntur. Dec. 50. Quomodo ſecretum ſeruandum.

1 Ea ratione ſecretum ſeruare debet, vt deferentem nulli reuelet ſine eius conſenſu, quem interdum dare tenebitur; atque ita vt ſemper Superior omnimode indemnitati deferentis conſulat.

2 Delatum etiam nulli debet reuelare, qui non poſſit prodeſſe fini, quem denunciatio paterna intendit; qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis, quibus Superior debet paterne prouidere. Quare ſine vrgenti neceſsitate, & magna vtilitate in ordine ad dictum finem, & cum eo minore detrimento, quo poſsit reſpectu famæ delati, nunquam debet manifeſtare delatum.

3 Quando iudicat ob fines & rationes dictas reuelandum, tunc debet illis tantum manifeſtare, qui prodeſſe poſſunt ad remedium adhibendum.

4 Habita ratione finis denunciationis paternæ,

ternæ, poteſt ipſum delatum aliquando monere, & corrigere ſecreto, coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum S. Thoma docent Doctores. Item & de remedio conſulere, imponendo ſecretum ijs, cum quibus communicat.

5 Poteſt etiam vnus Superior dicere rem ſic delatam, & notam, alteri Superiori eiuſdem delati, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

6 Cum autem poſsit, & ſit licitum, de ea re conſultare cum ijs, cum quibus expedit pro remedio, & cum ſecreto: vt tamen cum maiori cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur conſenſus deferentis, quem dare ille debebit; ſic tamen, vt in conſultatione deferentis nomen taceatur; & res, quoad fieri poteſt, in vniuerſali tractetur. Non debet autem Superior petere à deferente, vt ſuo nomine ſubſcribat rem delatam, cum ea ſubſcriptio tantum deſeruiat denunciationi iudiciali.

7 Poteſt item ob dictum finem, facere ſecreto quæcunque iudicauerit expedire ad remedium, profectumque delati, citra eius infamiam; vt monere priuatim, reprehendere, terrere minis, diligentius inuigilare circa ipſum, mutare illum loco, præuenire occaſiones, cauere à recidiuo, non admittere ad aliquod officium, remouere ab officio, quod

 Ordo Decreto-rum in m. S.

habet, ſi ſine violatione ſecreti, ſub alia occaſione apparenti, & probabili id præſtare poſſit.

8 Poteſt etiam Superior aliqua ex ſic delatis publicare in publicis refectorij reprehenſionibus, vt ſunt defectus leues, & communes ſubditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, ſecundum praxim communem Societatis, dummodo non afferant ipſi delato infamiam alicuius momenti; & quoad fieri poterit, conſenſus habeatur deferentis,& ſine vllo eius detrimento fiat.

9 Denique poteſt Superior interdum ex ſic notis, & ad ſe tanquam ad Patrem delatis, venire ad dimiſſionem delati ex Societate; ſic tamen, vt licet adiuuetur,& vtatur hac notitia,non tamen eo modo procedat, vt talis defectus poſſit cognoſci ab alijs, vel in ſpecie, vel in genere: ſed alias alia via cognitas notas opponat, quæ ad illum dimittendum ſufficientes ſint in opinione aliorum; aut certe nihil dicat, nec det occaſionem aliquam credendi,quod aliquid tale imponatur in pœnam delicti, quod omnino ſecretum eſt, nec alia via ſcitur,quam paternæ denunciationis. Ne vero noua iſta viderentur,quæ de denunciatione delicti ex Deputatorum iudicio allata,& confirmata fuerunt; relatum eſt,quod Iulius II. in ſtatutis Franciſcanorum dicit, damnandum eſſe dogma, quod habet, Reli-

gioſum criminis ſocium non teneri ad denunciandum illud Superiori. Et quod in Conſtitutionibus generalibus Farinerij Ordinis Minorum cap. VII. refertur in quodam Capitulo generali, alias à ſancto Bonauentura ſtatutum conditum fuiſſe in hæc verba: *Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quod cum aliqui ſunt Socij in crimine, non teneatur alter alterum reuelare Superiori, qui poteſt, ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcauere. Nam ex ſententia Bonauenturæ, & Magiſtrorum Ordinis, & totius Capituli generalis definitum eſt, quod hæc doctrina eſt peſtifera & in deſtructionem Ordinis, & regularis diſciplinæ; cum Prælati ſcire debeant ſubditi exceſſus, non ſolum vt puniant, ſed vt poſſint præcauere.*

XXXIV.

Dec. 51. Manifeſtanda Nouitijs.

DEnique decretum etiam fuit à Congregatione, vt hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum, ac probatum eſt, oſtendatur Nouitijs, & declaretur iuxta regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda, declarandaque paulatim ipſis ibidem eſſe dicuntur.

XXXV.

Dec. 52. Pro formulis Congregationis.

EX his vero, quæ Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. ſibi viſa fuiſſe retulerunt, quæ ſequuntur Congregatio ſuo quoque iudicio confirmauit.

1 Quod

 Ordo Decretorum in m. L

1 Quod in formula Congregationis prouincialis dicitur de ijs, qui ambitioſe agunt, & per ſe, vel per alios directe, vel indirecte ſuadent vt ſe, vel certum alium eligant, aut excludant: Viſum eſt extendendum eſſe, vt intelligatur à die indictæ Congregationis vſque ad electionem, idque tum in Prouinciali, tum in generali Congregatione. Ac præterea eos quoque comprehendi, qui licet ſuffragium in Congregatione non habeant, agunt tamen pro illis, vel contra illos, qui habent. In ambitioſos cenſura.

2 Profeſſos omnes quatuor votorum adeſſe Congregationi oportere, qui iuxta Canones conuenire debent, propter Societatis bonum. quare non eſt hoc liberæ illorum voluntati relinquendum; cum Societatis interſit, atque expediat illos adeſſe. Poteſt enim quiſque iuri ſuo cedere, ſi venire nolit; at non iuri Societatis, quæ illius opera indiget in Congregatione. Ceterum in examinandis impedimentis, poſſe cum aliquibus minus ſcrupuloſe agi. Profeſſis liberum non eſt abeſſe à Congregatione.

3 Cum Prouinciali impedito, quo minus venire ad Congregationem generalem poſſit, in §. 23. dicatur, ſubſtitui debere vnum ex duobus, qui electi fuerint comitaturi Prouincialem, & ex tertio poſt illos primum electo; non autem ex tribus electis poſt duorum illorum electionem: in Conſtitutionibus vero ſimpliciter dicatur, ex tribus, quos elegerit Subſtitutus Prouincialis.

Congregatio: Probatum eſt iudicium Deputatorum, qui dixerunt per formulam declarari Conſtitutionem,& intelligendam eam eſſe de primo ternario. Quare ad generalem Congregationem is veniet, quem ex illo ternario eliget Prouincialis. Quod ſi Prouincialis nullo nominato Viceprouinciali moriatur, ſi Viceprouincialis à R. P. Generali nominatus fuerit, vnus ex electis alias venturis, aut aliquis ex illis iure ſuo ſuccedat in Viceprouincialem,ille veniat:alioqui venire oportebit primum electum; hocque impedito, ſecundum; & deinde tertium.

Nullus poteſt impediri ad Congregationem.

4 Poteſt quidem Prouincialis cum alijs, iuxta formulam iudicare, an quis impeditus ſit, ita vt ad Congregationem venire non debeat; & is, qui ſic iudicatur, debebit acquieſcere: at nullo modo debet,aut poteſt quemquam impedire,qui ante impeditus non eſſet, & ius ad Congregationem haberet: neque ex ſua, & aliorum, quos conſulere ſolet, ſententia ordinare, vt aliquis ex illis, qui ius habeat ad Congregationem prouincialem, non veniat ad illam; ſed remaneat Superior alicuius Collegij loco Rectoris, qui ad Congregationem veniat; vel in aliqua alia re occupetur, vt ipſi videbitur expedire. Potius igitur,niſi alius ſit,remaneat Rector in ſuo Collegio, & alium pro ſe ad Congregationem mittat.

Placuit

5 Placuit etiam, vt in formulis Congregationis tum prouincialis, tum generalis extendatur, & prohibeatur negotiatio omnis, in electione quoque Secretarij, & Deputatorum. Negotiatio pro Secretario, & Deputatis.

6 Quoniam ex Canone xxxII. Congregationis primæ, Viſitatoris poteſtas mortuo Generali expirat: Viſum eſt explicari debere, liberum ipſi eſſe, aut Congregationem prouincialem adire in ea Prouincia, in qua tunc fuerit, aut redire ad ſuam: atque in vtrauis tam actiuum, quam paſsiuum ſuffragium habebit. Viſitator in qua Congregatione eſſe poſſit.

7 Placuit §. 32. Congregationis prouincialis formulæ, inter ea, quæ tractanda ſunt in Congregatione poſteriore loco, addi, De Conſtitutionum, & regularum obſeruatione, ac de religioſa diſciplina tractandum eſſe. Quæ tractanda in Congregatione.

8 Placuit quoque declarari ad §. 13. Prouincialem habere duo ſuffragia, etiam cum agitur de impedimentis in Congregatione; vnicum vero ante, vel poſt Congregationem. Prouincialis duo ſuffragia.

9 Quemadmodum in Congregatione generali, iuxta §. 59. ſingulis ſeſſionibus aliqua breuis oratio præmittitur: ita viſum eſt in formula Congregationis prouincialis addendum, in ea quoque fieri debere. Precatio initio Congregationum.

10 Viſum eſt §. 22. & 23. addendum, vt cum quis electus fuerit, quam primum proponat, ſi quæ habet impedimenta, ſaltem an- Electorum impedimenta.

tequam dimittatur Congregatio, vt ipſa de illis iudicet.

Suffragia non aperienda.

11 Placuit etiam ſignificari, ne vlli ſuffragia, cui data ſint, ab vllo manifeſtetur: nullam tamen iniungi propterea pœnam.

Procuratores Indiarum in Luſitania & Bætica.

12 Viſum fuit Procuratores Indiarum, qui in Prouincijs Luſitaniæ, & Bæticæ commorantur; Congregationem prouincialem pro generali futura conuocatam, ingredi non debere.

Prouincialis ſuffragia in cōſultatione extra Europam.

13 Prouinciales extra Europam in conſultatione, quæ habetur iuxta §. 24. & 25. ad eligendum Procuratorem Romam mittendum, habent duo ſuffragia: quia illa non eſt ordinaria tantum conſultatio, ſed quaſi abbreuiata Congregatio prouincialis: atque ita addendum eſt in formula, Prouincialem habere duo ſuffragia; & declarandum, vt illa electio fiat per ſecreta ſuffragia, ſicuti fieri ſolet in plena Congregatione.

In Congregatione Procuratorum petenda informatio à Generali.

14 Circa formulam Congregationis Procuratorum, cenſuerunt Patres Deputati, eorumque iudicium Congregatio probauit; Ad neceſſariam capitis, & membrorum connexionem, horumque ab illo directionem, curandum, ne illius, cuius prouidentiæ ſe totam Societas commiſit, informatio prætereatur à Procuratoribus. Quare addendum eſſe in formula, vt à R. P. Generali omnino informatio petatur, cui magis perſpectus eſt vni-

verſæ

Ordo Decretorum in m. ſ.

uerſæ Societatis ſtatus: tum vero à ceteris, qui ius ſuffragij in Congregatione habent.

15 Cum in §. 15. formulæ Congregationis generalis, quinque duntaxat nationes nominentur, ex quibus deligi Deputati debeant; petereturque, ne excluderetur Polonia, quæ aliquot nationes comprehendit, Polonicam, Lituanicam, Ruſſicam, Pruſſicam, & Liuonicam: ad huiuſmodi difficultates tollendas placuit nomen nationis in dicto §. mutari in nomen Aſsiſtentiæ, dicique ex quinque Aſsiſtentijs: omnes enim nationes ad aliquam Aſſiſtentiam pertinent.

Polonia in aſſiſtentia Germaniæ.

16 Ex Luſitania, & Bætica Procuratores pro indijs Romam ad Congregationem generalem mittendi non ſunt, non obſtante Canone XIV. Congregationis tertiæ: neque noua vlla electio facienda eſt: ſed vnus ex his, qui Romam venturi ſunt, à Prouinciali deſtinatus ſuppleat. Quapropter ab illarum Prouinciarum Procuratore inſtrui debebit.

Procuratores ex Bætica, Luſitania pro Indijs.

17 Cum in §. 64. formulæ Congregationis generalis dicatur, iuxta cuiuſcunque antiquitatem profeſsionis proponenda eſſe, quæ ipſi Congregationi generali proponi debere viſum fuerit; ea vero poſsint Electores, iuxta §. 16. dare Deputatis abſque ſubſcriptione; atque ita ignoretur, à quonam propoſitum quid fuerit: Viſum fuit Deputatis, vt ij qui ordinem illum antiquitatis ſeruari volue-

Qui proponit ſubſcribant nomen.

rint, nomen ſuum ſubſcribant, alioqui ſuo iuri cedere cenſeantur.

Electi ad Cõgregationem generalem, ad omnia ius habent.

18 Declaratum quoque eſt, tum in formula Congregationis generalis, tum Prouincialis, vt quoties, & quacumque ex cauſa generalis cogitur Congregatio; electi à Congregatione Prouinciali, cenſeantur ſemper electi tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Præpoſiti, & Aſsiſtentium electionem, ſi eos tempore illo mori contingeret, nec eſſe opus Prouinciales Congregationes iterum conuocare.

Vicarij eſt declarare diem, & locum Cõgregationis.

19 Viſum etiam eſt, addi poſſe in officio Vicarij generalis: Ad Vicarium cum Aſsiſtentibus pertinere declarare, quo die, & loco generalis Congregatio cogenda ſit.

Quando Prouinciales non poſſunt mutari à Generali.

20 Placuit ſic declarari Canonem XXXII. Congregationis primæ, & Canonem XVIII. Congregationis quintæ, vt Officiales, ſaltem Prouinciales, mutari non poſsint, tantum poſt inchoatam Congregationem generalem.

Locus Congregationis generalis Roma.

21 Iudicatum ad §. 3. formulæ Congregationis generalis addenda verba Conſtitutionum P. VIII. c. V. §. I. nimirum locum, quo conueniet Societas ad Generalis electionem, videri Curiam ſummi Pontificis eſſe debere, vbi vt plurimum erit ipſius Generalis reſidentia, &c.

Appro-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

XXXVI.

APprobauit etiam eadem actione Congregatio infraſcripta capita, quæ viſa ſunt Patribus Deputatis pro executione ad eandem executionem in Societate promouendam profutura circa ſecundum caput Inſtructionis R. P. N. Generalis pro Superioribus, maxime vero in §. 1. & 3. ab ipſis obſeruata. Dec. 53. Ex deputatione pro executione.

1 Ad faciliorem notitiam eorum, quæ Superiores ſcire conuenit, vt ea mandare executioni poſsint; iudicatum eſt expedire, vt fiat Index, ſeu Catalogus eorum, quæ à Superioribus tum Prouincialibus, tum localibus ſunt præſtanda; vt omnia breui conpendio contenta iuuent memoriam. Colligendus vero eſt huiuſmodi Index ex Regulis, Ordinationibus, & Inſtructionibus. Elenchus.

2 Ad eandem notitiam proderit, ſi Superiores cum ſuis Conſultoribus tempore conſuetæ conſultationis ſimul perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, Inſtructionibus, & ſimilibus libris, octauo, aut decimoquinto quoque die, iuxta Viſitatorum Inſtructionem. Quæ in conſultationibus tractanda.

3 Singulis menſibus legatur in conſultatione Memoriale exequendum à Prouinciali, vel Viſitatore relictum; tum ne memoria excidat, tum vt ſuis temporibus poſsit Prouincialis de executione à Conſultoribus moneri. Memoriale Prouincialis octauo quoq; die legendum

neri. Ideoq; communicandum erit huiuſmodi Memorialis exemplum tum Admonitori, tum Conſultoribus; dummodo non ſit aliquid, quod ad particulares perſonas pertineat. Commendandum vero eſt Viſitatoribus, & Prouincialibus, vt abſtineant à nouis Ordinationibus, abſque neceſsitate multiplicandis; eaſque relinquant, quæ practicabiles ſint, & antea oſtendant Superiori, & alijs, qui iudicium ferre poſſunt iuxta regulam Prouincialis cxxxiv. Expedit enim audire difficultates, præſentem potius quam abſentem, & aut expungere aliquas, aut Superiorem, & alios capaces reddere, atque ad executionem animare.

Capita de quibus ſcribẽdum ad Prouincialem.

4 Formanda videntur aliqua capita, de quibus Superiores, & Conſultores eorundem ſuis temporibus ad Prouincialem ſcribere debeant; ne in ſcribendo vagentur in incerto, eaque omittant, de quibus Prouincialis monendus eſſet. Poterunt autem huiuſmodi capita magna ex parte deſumi ex ijs, iuxta quæ ad Præpoſitum Generalem ſcribendum eſſe præſcribitur.

Legenda in conſultatione

5 Præſcribendum eſt Superioribus localibus, vt ſemel in menſe, puta prima hebdomada menſis, loco ordinariæ conſultationis habeatur conſultatio de executione; ſcilicet, an Domi ſit aliquid, quod prætermitti videatur? an vigeat obſeruatio Regularum

tam

 Ordo Decretorum in m.ſ.

tam communium, quam officialium? an notetur aliquarum frequens tranſgreſſio? an Superiorum Ordinationes executioni ſint mandatæ, præſertim eæ, quæ in memoriali relictæ ſunt à Prouinciali adnotatæ; quæ eodem tempore eſſent legendæ, ſi nondum executioni mandatæ eſſent. Porro de hoc capite (quod referendum eſſet inter ea, de quibus ad mediatos Superiores ſcribendum eſt) ſpecialiter, & diſerte ſcribi deberet ad R. P. Generalem, & ad Prouincialem ab ijs, qui ex officio ſuis temporibus ad eoſdem ſcribere tenentur.

6 Similem conſultationem principio cuiuſque menſis cum ſuis Conſultoribus, vbi diutius reſidet, & præſentes habet Conſultores, inſtituet Prouincialis: in qua exquirant, Quomodo ſe habeat communis Prouiucię diſciplina? quid de ea ſciatur, vel audiatur? quid etiam ipſi Prouinciales à Rectoribus, & eorundem Conſultoribus habeant, &c. Qua de re (an ſcilicet huiuſmodi conſultationes fiant, & quo fructu, ac ſatisfactione) ſuis temporibus Conſultores Prouincialium ad Præpoſitum Generalem ſcribant. Conſultatio Prouincialis ſingulis menſibus.

7 Ad faciliorem harum conſultationum vſum, poſſent tam pro localibus Superioribus, quam pro Prouincialibus, præſcribi capita nonnulla ſingulis menſibus examinanda; magis inhærendo ijs, quibus nondum plane ſatiſ- Singulis menſibus examinanda.

ſatisfactum videtur: præſertim circa abuſus ſi qui ſunt in Prouincia.

XXXVII.

Dec. 54. Ex eadem Inſtructione.

Circa §. vero 3. cap. 2. Inſtructionis eiuſdem R. P. Noſtri, quædam obſeruata fuerunt de timore, qui executionem impedire ſolet.

Superiores timidi.

1 Huiuſcemodi timorem aliquando ex naturali puſillanimitate naſci; taleſque Superiores parum fore ad gubernandum idoneos.

2 Timidos reddi Superiores ob frequentes delationes ad mediatos Superiores, atque in non paucis abſque fundamento, ex incertis rumoribus, ſuſpicionibus, aut paſſione: quibus ſi facile credant Superiores mediati, & inauditos damnent, & ſeuere atque abſolute reprehendant; deſpondent animum Superiores immediati, & vix audent quidquam tentare ad redimendam vexationem.

3 Quia Superiores mediati non aſsiſtunt illis, neque eorum auctoritatem apud ſubditos defendunt.

4 Quia ſubditos habent aliquando nonnullos, quos continere in officio non poſſunt ob eorum auctoritatem, ita vt indigeant potentiori brachio Superiorum mediatorum: qui videntur nonnunquam fouere huiuſmodi homines imperfectos, quorum exemplo plurimum

Ordo Decretorum in m. 1.

mum retardatur executio .Ad quas difficultates ſuperandas hæc viſa ſunt adhibenda .

1 Vt Prouinciales ſibi deuinciant Superiores locales,& amanter,ac confidenter cum illis agant ; oſtendantque ſe de illorum bonæ gubernationis ſucceſſu, & auctoritate apud ſubditos tuenda eſſe ſollicitos .

2 Vt examinentur diligenter querelæ ſubditorum aduerſus Superioris rigorem,deſcendendo ad caſus particulares, ne forte exiſtiment rigorem eſſe, exigere à ſubditis diſciplinam, & exactam obſeruationem Regularum . Neque minus examinetur,quid cauſæ ſit,cur de multis Superioribus non audiantur ſubditorum querelæ, Vtrum quia,ſalua tamen diſciplina, ſuaues ſunt. an vero,quia remiſsi, & indulgentes, quique nullum contriſtare, ſed pacifice viuere velint .

3 Vt mediati Superiores non ſint faciles in credendo delationibus,& audiant quid rationis, aut excuſationis afferant immediati . & vbi innocentes fuerint deprehenſi,moneantur ſerio à Prouinciali,qui detulerunt,vt cautiores ſint in poſterum ; faciantque, vt ſubditi intelligant, probari ſibi zelum Superiorum in promouenda executione,iuxta officij obligationem .

4 Plurimum momenti habebit, ſi Superiores omnes Societatis cum Præpoſito Generali, & Superiores locales cum Prouincia-

li ad

li ad executionem vrgendam conſpirent: ita: vt omnes intelligant, vnum eundemque in Societate animum eſſe: neque recurſus ad Superiores mediatos in hac parte prodeſſe: neque ob tranſitum à re ad modum exequendi impediri executionem oportere. Eandemq. conſpirationem in quolibet Collegio facere deberet Superior cum ſuis Conſultoribus, Admonitore, Patre ſpirituali, & alijs Patribus, qui promouere poſſunt executionem: ita vt idem ſentiant, & dicant omnes. Quod ſi antiquiores aliqui obloqui de executione videantur, monendi, & coercendi ſunt, ſi opus fuerit, etiam publicis pœnitentijs, ne alios turbent, & inſuauem reddant executionem.

5 Conducet, ſi Superiores mediati, ſiue præſentes, ſiue abſentes ſint, nullam omittant occaſionem vrgendi Superiores immediatos ad executionem, per quos pari ratione Inferiores omnes ad eandem executionem excitentur.

6 Promouebit executionem diſciplinæ vigor, & vſus reprehenſionum, & aliarum pœnitentiarum, aduerſus tranſgreſſores regularum, & non curantes paterna monita, ſeruato ordine Regulæ XXVII. Rectoris: ita vt intelligant ſubditi, veniendum tandem ad extrema remedia dimiſſionis, ſi opus fuerit, quando alijs tentatis nihil proficitur. Atque huiuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe

debet,

 Ordo Decretorum in m. L.

debet, etiam antiquioribus, & ſenioribus: imo & ipſis Superioribus, ſi ſuo officio defuerint, ad aliorum ædificationem, & ſatisfactionem, vt liberius executionem promouere poſſint. Intelligere autem debent tum Superiores, tum ſubditi, etiam antiquiores, & benemeriti, non fieri ipſis iniuriam, nec infamari, ſi ob defectus contra regulas imponantur eis publicæ pœnitentiæ.

7 Poſtremo executio poſita potiſsimum eſt in opere ipſo vrgendo potius, quam in documentis. Quare expedit, vt Viſitator, & Prouincialis in ſuis viſitationibus, ea quæ remedio indigent, & certa ſunt eſſe contra regulas, neque iuſtam ob cauſam dilationem poſtulant, curent omnino ante ſuum è Collegio diſceſſum executioni mandari. Ita enim, & ſuauius, & efficacius fient omnia, & Superiores immediati magna moleſtia liberabuntur. Et diſcent etiam ipſi exequi per ſe, quæ ſunt ſui officij, neque ad aduentum vſque Prouincialis inconuenientia tolerare. Reliqua vero, quæ ſtatim executioni mandari non poterunt, notẽt in Memoriali. Quod ſi in ſequẽti viſitatione deprehenderint Superioris culpa prætermiſſa, is non maneat impunitus, ne ſubditi offendantur, exiſtimantes ſolum fieri quæ ſunt ad guſtum Rectoris; reliqua vero quantumuis præſcripta prętermitti. Quod ſi Rectores continenter, & notabiliter negli-

gentes,

gentes,& remiſsi in executione deprehendantur; tali onere liberentur, ne ipſorum conniuentia religioſa diſciplina relaxetur.

XXXVIII.

Dec. 55. Allata poſtea ſunt, quæ à Deputatis pro Concionatoribus, & Confeſſarijs obſeruata fuerunt. Verum ea Congregatio cenſuit R. P. Noſtro remittenda; vt ex ijs in Inſtructionem ad eoſdem melius inſtituendos,& corrigendos ea conferat, quæ cum Patribus Aſsiſtentibus opportuniora, atque vtiliora fore pro ſua prudentia iudicabit. Idemque de ijs factum eſt,quę à Deputatis pro renouatione Spiritus, pro reformanda recreatione, iuxta Decretum XVIII. allata fuerunt.

Concionatores corrigendi.

XXXIX.

Dec.56. Ex ijs autem, quæ Deputati circa Miſſiones attulerunt; in ijs, quæ ſequuntur, eorum iudicium Congregatio comprobauit.

Circa Miſsiones.

1 Vt feminarum viſitatio multo magis in Miſſionibus, quam in Domibus, & Collegijs interdicatur: neque patiantur Noſtri feminas domum ad ſe venire cuiuſcumque rei cauſa, ſed audiantur in Eccleſia.

2 Noſtri qui ſunt in Miſsionibus non inuitent externos ad ſuam menſam, nec patiantur ſe inuitari ab alijs, quantum in ipſis erit.

3 Commendetur ſerio Prouincialibus per R. P. N. Generalem, vt videant, ne pecunia accipia-

 Ordo Decretorum in mſ.

accipiatur à Noſtris in Miſſionibus; aut, ſi quando accipienda ſit, ita diſpenſetur, vt non lædatur paupertas, aut detur externis offenſio: teneanturque Noſtri, qui in Miſſionibus fuerint, acceptæ pecuniæ rationem Superioribus dare: & eam, ſi quid ſuperſit, eiſdem Superioribus Domus, vel Collegij ſtatim reddere.

4 De eleemoſynis vero, quæ Noſtris aliquando mittuntur, poſtquam alicubi concionatum eſt in Aduentu, aut in Quadrageſima, aliove tempore, ſeruetur diligenter, quod in Inſtructione dicitur à R.P.N. Generali hac de re edita.

X L.

POſtremò lecta ſunt, & à Congregatione approbata, quæ Patres Deputati pro ſcholaſticis in ſpiritu iuuandis attulerunt, atque hic adſcripta. Dec. 57.

1 Vt in Inſtructione pro ipſis iam facta, in qua commendatur, vt non agant cum externis, addatur, vt non vocentur ad ianuam, niſi de Rectoris, & non alterius expreſſa licentia: qui rarius debet eam concedere, atque inuigilare, ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia. Circa Scholaſticos.

2 De Magiſtris autem, viſum eſt ad eorum Regulas nihil addi poſſe, niſi vt videant diligenter Superiores, ne in colloquijs, quæ habere neceſſario debent cum externis ſuis

Ordo Decretorum in m.ſ.

Scholaſticis, diutius morentur, præſertim cum vno aliquo, ac ne tempus terant.

3 De conferentijs, quæ loco exhortationis haberi aliquando poſſunt ſexta feria, iuxta Regulam Rectoris xxiv. viſum eſt, nihil addendum: ſed commendandum Superioribus, vt eas crebriores habeant, vbi bene ſuccedunt. De alijs autem peculiaribus, ad quas ſoli Scholaſtici vocentur, cenſuerunt Patres non eſſe introducendas, ne nimium onerentur.

4 De Roſario, vel Officio B. Virginis quotidie recitando: viſum eſt, id cuiuſque deuotioni, ac Præfecti rerum ſpiritualium prudentiæ relinquendum eſſe.

5 Cum quæſitum eſſet, an fieri Regula deberet, ne Scholaſtici ingrediantur cubicula Magiſtrorum ſuorum: viſum fuit Patribus, vniuerſe non poſſe prohiberi. ſed ſicubi mos eſt, vt ſtudiorum cauſa Scholaſtici ſuos præceptores in cubiculo conueniant, declarandũ ijs eſt, facere ipſos contra Regulam xxxiii. communium, ſi ob aliam cauſam, quam ſtudiorum, in eorum cubicula intrent aut morentur. Expedit autem, vt Superior aſsignet horam vnam ipſis, commodam Magiſtris, qua conueniri poſsint: extra quam, ſi neceſſe ſit, ſcholaſticos agere cum ipſis, & eorum ingredi cubicula, petant à Superiore licentiam.

Ordo Decretorum in m.ſ. 18

6 Viſum quoque eſt valde expedire, ob multa incommoda, quæ docet experientia, vt ſi alicubi licentia generalis datur, aut mos inualuit, vt Magiſtri in ſua mutuo cubicula intrent abſque licentia particulari, ne in poſterum fiat. In caſibus autem particularibus videant Superiores.

7 Iudicatum eſt à Patribus, ac probatum, vt in die recreationis, cum itur ad prædium, ſeu vineam, ibique cœnatur; à meridie per vnam vel alteram horam, Noſtri partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant: & debere tempus illud eſſe commune omnibus, ita vt tunc ludere, vel confabulari non liceat: elapſo autem eo tempore ſignum detur ad recreationem.

8 Placuit præterea Inſtructionem in genere fieri pro vacationibus generalibus, quando Noſtri morantur in prædio, ne cum religioſæ diſciplinæ detrimento tempus illud traijciatur. Ea vero Inſtructio ad omnes Prouincias mittatur: quæ poterunt addere, ſi quid præterea iudicabunt ſibi conducere.

9 Cum propter cœli iniurias, vel alias ob cauſas, die recreationis neque itur ad prædium, neque ad ambulationem; mane ad recreationem non pulſetur, ſed vacetur ſtudijs. Poſt meridiem vero, peracta recreatione ordinaria poſt prandium, & interpoſita mora aliqua, detur ſignum ad recreationem per ho-

ras tres. Sed clamores, & ludi ſtrepitoſi, qui à vicinis audiri poſſunt, omnino caueantur.

XLI.

Dec. 58.
Quæ remittuntur ad Generalem.

CVm relatum eſſet, ea quæ ad Patres Deputatos pro formulis, &c. circa Ordinationes recognoſcendas, atque item ea, quæ ad Deputatos pro ſtudijs circa eadem ſtudia fuiſſent allata, vel moram requirere longiorem, vel eiuſmodi eſſe, quibus Congregationi generali opus non eſſet: placuit Congregationi, quemadmodum de Concionatoribus, & Confeſſarijs, & de recreatione factum fuit Decreto LV. illa R. P. N. Generali commendare; qui cum Patribus Aſsiſtentibus, & alijs, quos iudicabit, de omnibus ſtatuet, quod Societati magis commodum, & opportunum fore videbitur.

XLII.

Dec. 59.
De reiectis.

CVm R. P. N. Generalis iterum ac tertio monuiſſet, vt ſi quis haberet aliquid ex reiectis, quod proponi Congregationi cuperet, id in ſequenti die afferret; cumque eſſe diceretur, quod Congregationem protrahi longius poſtularet; & R. P. N. Generali in eadem Congregatione impedito, atque abſentibus à ſuis Prouincijs Prouincialibus, alijſque Superioribus, non paruum Societatis gubernatio, & Collegiorum negotia detrimentum paterentur: petitis ſingulatim ſuf-

ſuffragijs, nemine repugnante, iterum dies Sabbati, hoc eſt xxix. Martij ad Congregationem finiendam conſtitutus eſt. De finienda Congregatione.

XLIII.

QVoniam Decreto xix. Congregationis huius remiſſum fuerat Deputatis pro renouatione ſpiritus, vt viderent, ſi quid addi poſſet, aut deberet Inſtructionibus, & Ordinationibus à R. P. N. Generali ſæpius iteratis circa viſitationes feminarum: retulerunt Congregationi Patres Deputati, ſe perlegiſſe in ſua deputatione omnia diligenter, quæ hac de re à R. P. N. Generali ſcripta fuerant: nimirum Inſtructionem tertiam pro Confeſſarijs, & ſpeciatim illa capita, quæ ſpectant ad confeſſiones, collocutiones, & viſitationes mulierum: Deinde caput xII. Ordinationum Præpoſitorum Generalium circa obſeruationem Regulæ xvIII. Sacerdotum, vna cum ipſis Sacerdotum regulis, quæ hac de re agunt: ac denique duas literas communes R. P. N. ad omnes Prouincias miſſas, alteras xxI. menſis Decembris M.DC.V. quæ totæ verſantur in hac materia; alteras xIII. menſis Nouembris M.DC.VII. circa Noſtrorum aſſociationem, in quarum poſtrema parte maximopere inculcatur obſeruatio dictę Regulæ xvIII. Quibus perlectis, cum ſingulorum Deputatorum ſententia exquiſita fuiſſet, ſi quid pro maiori cautela, & cuſtodia Noſtrorum adden

Dec. 60. Circa Confeſſarios.

dum videretur: omnibus viſum fuiſſe, Ordinationibus, ac monitionibus ſupradictis ſatis eſſe proſpectum huic negotio, quantum humana prudentia proſpici poteſt: nec quidquam amplius deſiderari, præter exactam executionem eorum, quæ ordinata ſunt: eorumque iudicium tota Congregatio confirmauit.

XLIV.

Dec. 61. Canonizatio Beatorum Aloyſij, & Staniſlai.

CVm de petenda canonizatione Beatorum Aloyſij Gonzagę, & Staniſlai Koſtka propoſitum fuiſſet: Congregatio cenſuit rem debere commendari R. P. Noſtro; vt quando videret opportunum, eam à ſummo Pontifice ſextæ huius Congregationis nomine poſtularet.

XLV.

Dec. 62. De Iudiciali denunciatione.

QVia propoſitum fuerat Patribus Deputatis pro manifeſtatione delicti, ſcriptum quoddam de iudiciali denunciatione, vt viderent quando aut quomodo à paterna Superior ad illam tranſire, & qua ratione in eius progreſſu ſe gerere deberet: retulerunt dicti Patres, cum regula noſtra ſummarij IX. & X. finiatur in denunciatione paterna, & caſus ſit rariſſimus, in qua oporteat deſcendere ad iudicialem; viſum ſibi eſſe non expedire, vt Congregatio generalis aliquid de ea ſtatuat; ſed ſolum, vt R.P.N. Generalis curet Inſtructionem fieri pro Superioribus, vt ſi quando opus ſit.

ſit, intelligant, quem in ea tenere modum debeant. Doctrinam porro illam, quæ iam dicto ſcripto continebatur, & ex qua elici poſſe videtur Inſtructio, pleroſque omnes probaſſe. Hanc vero Deputatorum ſententiam tota Congregatio probauit.

XLVI.

AD æs autem alienum quod ſpectat, quo pleraq. Collegia vehementer premuntur, in Hiſpania præſertim, cum nullum à Congregatione remedium expectari poſſe videretur: commendata res item eſt R. P. N. Generali, qui re cum idoneis Patribus, & alijs quibuſdam communicata, remedia iam ex propoſitis nonnulla executioni mandata eſſe dixit; & in poſterum quicquid fieri poſſet præſtandum, quod ad malum hoc, ne ſaltem ſerpat magis, maxime commodum fore iudicabitur. Dec. 64. De ære alieno tollendo.

XLVII.

LEctis actionibus omnibus, ac Decretis, cum Canones à Deputatis extracti Congregationi legi cœpiſſent, & aliquid deſiderari videretur; quia tamen res nimis longa viſa eſt, & Patres omnes cupiebant, & vrgebant, vt Congregatio hac die abſolueretur; viſum fuit, vt res tota (quod alias factum fuiſſe in alijs generalibus Congregationibus referebatur) R. P. N. Generali committeretur; qui Canones prædictos reuideret, & euulgaret, Dec. 68. Canones conficiendi permittuntur Generali.

Ordo Decreto-rum in m.ſ.

prout Societatis praxi expedire iudicaſſet. Atque ita cum nimis iam tarda hora R.P.N. Generalem ad aliud commodius poſt abſolutam Congregationem tempus hortationem, quam tunc erat habiturus, differre cogeret, omnium conſenſu Congregationi finis impoſitus eſt in nomine Domini. Et recitato ab omnibus alternatim ſubmiſſa voce *Te Deum laudamus*, & alijs orationibus in gratiarum actionem, poſt mutuos caritatis amplexus, cum maxima ſingularis caritatis, atque animorum coniunctionis ſignificatione diſceſſum eſt, ipſo die Martij XXIX. anni MDCVIII.

DECRETA

Congregationis Septimæ.

I.

CVM ad Patres qui ius ſuffragij ad electionem Præpoſiti Generalis habuerant, P. Bernardus de Angelis Societatis Secretarius, & P. Laurentius de Paulis Procurator generalis acceſſiſſent; propoſuit R. P. Generalis, num P. Nicolaus Trigautius, qui à Sinenſi miſſione Procurator delectus fuerat, ad negotiorum in Congregatione tractationem admittendus eſſet. Admittendum cenſuerunt Patres: ita tamen ne gratuitam hanc ob varias in medium allatas rationes ad ſola negotia tractanda Congregationis admiſſionem, aliarum miſſionum Procuratores traherent aliquando in iuris conſequentiam. Vocatus deinde P. Tri-

Dec. 1. Procurator Miſſionis Sinenſis.

P. Trigantius, vt tractandis in Congregatione rebus in poſterum intereſſet.

I I.

Dec. 4.
Qui Prouinciales fuerunt ad Congregationem admittendi.

PRopoſitum deinde, conſultumne eſſet Prouincialibus Congregationibus intereſſe eos Patres, qui aliquando Prouincijs in quibus præſentes ſunt præfuiſſent; ac Prouincialium etiam Conſultores: idque extra quadrageſimum vel quinquageſimum numerum, ſi fortè illo non continerentur. Cenſuit Congregatio, ſolos tales Prouinciales, ſi forte numero recenſito excluderentur, ſupra numerum admittendos; Conſultores minimè.

I I I.

Dec. 7.
An alimenta dimiſſis à Societate Sacerdotibus præſtanda ſint.

CVm ratione Sacerdotis cuiuſdam, qui importunis poſtulationibus dimiſſionem è Societate impetrauerat, Pontificique libellum ſupplicem ad alimenta à Societate impetranda obtulerat, propoſitum per Illuſtriſsimum Cardinalem Bellarminum à Sua Sanctitate fuiſſet, vt proſpiceret Societas, quid facto opus eſſet circa dimiſſos à Societate Sacerdotes, qui maiorum hereditate, quique Religionis, omnique alio titulo carent.

Cauſæ cur in ea re nihil nouandum.

Poſt ſeriam, prolixamque huius rei diſcuſſionem, cenſuit Congregatio omni animi ſubmiſsione rogandam eſſe Suam Sanctitatem dignaretur Societatis iura, receptamque iam inde ab initio ſui conſuetudinem tueri: maxi-

me cum grauiſſimæ cauſæ ſint, quæ nihil in hac re mutandum ſuadeant.

Ac primo, paucíſsimos à Societate dimitti, qui alimentis ad vitam neceſſarijs careant: ac vix in ſingulis Prouincijs vnum, alterumve reperiri poſſe, qui egeat: Immo in vniuerſa Societate adeo eſſe paucos, vt ab omnibus totius Societatis Prouincialibus, qui Romæ nunc ſunt, vix decem eius generis homines deſignari poſsint. Pauci ſunt eiuſmodi qui neceſſarijs careant.

2 Inter eos, qui dimittuntur, vix quemquam reperiri, qui non ijs naturæ donis, exercitatione, ſtudioque in Societate confirmatis præditus ſit, vt facili negotio conditionem conſequi poſſit, qua ſe, vitamque ſuam modeſte, & honeſte tueatur, ſi modo viri boni officio fungi velit. Sin minus, pergatque in delictis, ob quæ, vt plurimum dimittuntur, pœnis potius tales inſolentias frænandas eſſe, quam præmio remunerandas. Vel ea ſibi parare non poſſint.

3 Accedit, Societatem maximos ſumptus, nullo ſuo emolumento, in alendis talibus Nouitiatus, ac ſtudiorum tempore, atque in reliquo etiam quo in illa vixerunt annorum decurſu tuliſſe, vt peracti ſumptus longe emolumenta ſuperent, vt merito queri non poſſint; maxime cum aut ob delicta non leuia, aut importuna rogatione dimittantur. Societas in illis educandis multos ſumptus fecit.

4 Neque

Iudex à ſe dãnatos alere non tenetur.

4 Neque maior videtur ineſſe Societati obligatio, dimiſſos ob culpam alendi, quam Iudici eos, quos ob manifeſtum delictum, beneficio, aut clericali titulo priuauit, damnauitque. Neque tamen quiſquam damnatorum talium Iudicem ſuper alimentis conuenire conſueuit.

Nec eos alij Ordines religioſi quos eijciunt.

5 Et ſane duriſsimum foret, Societatem ad præſtanda alimenta teneri eorum, quos ob non leues culpas dimittit. Neque enim quiſquam aliorum Ordinum tenetur ad alendum eos, quos à Religione ſua ob delicta præſcindit: qui, ſi res propius conſiderentur, multo plures in ſingulis reperientur, quàm qui à Societate dimittuntur; maxime ſi componantur cum ijs, qui à Societate dimiſſi, medijs viuendi carent. cum tamen plerique eorum qui à reliquis Religionibus præſcinduntur, non raro pluribus egeant; neque tamen quiſquam hactenus cenſuit talibus alimenta à Religionibus ſuis præſtanda eſſe: neque quiſquam ea inuerecundia, & audacia fuit, qui cum ob manifeſtum crimen ab Ordine reiectus eſſet, ab eodem alimenta ſibi deberi iure contenderet, aut Sedem Apoſtolicam ſuper ijs compellaret.

Alimenta hęc viam munirét ad defectioné

6 Aperiret deinde hæc alimentorum ſuppeditatio viam ad cogitationes de deſerenda Religione ſuſcipiendas; maxime in ijs, qui minus feruentes, commodorumque ſuorum ſtudio-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

ſtudioſiores, otijque amatores ſunt. Spes enim hæc alimenti non paucos forte traheret, qui illa deſtituti in Religione detinentur. Fieretque paulatim, vt cum emolumento hoc, ac quaſi deſertæ Religionis præmio, plures prouocati, vocatione relicta, ſæculum repeterent; Collegia quæ ægre admodum operarios ſuos ſuſtentant, magnam neceſſariæ ſuæ dotis partem in tales effunderent, non ſine graui Fundatorum ac Benefactorum ſuorum offenſione, qui dona ſua in tales nollent profundi; ac manum etiam retraherent, eleemoſynaſque negarent, quas ad tales diuertendas eſſe merito vereri poſſent. — Et Collegijs grauia eſſent.

7 Extat & Toloſani Parlamenti nobiliſſima deciſio, qua P. Claudium Bernardum, Prouinciali P. Ioanne Gentilio à Societate egreſſum, petentem alimenta à Societate, iudicauit iniquum poſtulare. — Non deberi iudicauit Parlam. Toloſan.

8 Eſt denique & illud non leuis momenti in hoc negotio, quod cum anno 1597. Aprilis XXI. memoriale quoddam Clementi fel. recordationis VIII. porrectum fuiſſet de Sacerdotibus à Societate dimiſſis, Paupertatis, ac Religionis titulo ordinatis, cum ad egeſtatem, adeoque & ad mendicitatem deuenire poſſint; Pontifexque Cardinali Matthæio ex Congregatione Concilij, memoriale diſpiciendum tranſmiſiſſet: iſque à P. Laurentio de Paulis Breue ſibi tradi petiſſet, quo — Clemens viij. alijq. Pont. rem integram relinquerunt.

Ordo Decretorum in m.ſ.

Societas in ordinandis Sacerdotibus ſuis vtatur, quo Conſtitutioni Pij V. ſuper ordinandis derogatur; ſummoque poſtea Pontifici, re prius ſerio, & accurate diſcuſſa, retuliſſet Cardinalis, alias hoc negotium per ſummos Pontifices, & Congregationem S. Officij fuiſſe examinatum,& intactum demum relictum: Pontifex ijs auditis, eandem etiam rem integram Societati reliquerit.

IV.

Dec. 8. De ijs, qui ad Generalem dimiſſionis cauſa profugiunt aut vagantur.

PRopoſitum fuit, cenſeret ne Congregatio ijs, qui ſine patentibus, Superiorumque ſuorum facultate ad Generalem profugiunt, vel extra Collegia profugi vagantur, quo facilius hiſce vijs dimiſſionem extorqueant, certam aliquam ſtatuendam pœnam eſſe. Cenſuit, graui eos pœna pro varia delicti qualitate puniendos, neque à P. Noſtro facile audiendos, ſed ad Prouincias remittendos, atque in ijs puniendos eſſe: omnem tamen hanc pœnam putauit iudicio P. Noſtri relinquendam.

V.

Dec. 9. Mortuo Generali, quæ iuſta in Prouincijs facienda ſint.

AD aliam quæſtionem, qua petebatur, quid demortuo Generali, in ſingulis Prouincijs faciendum eſſet: Cenſuit Congregatio, vbi primum certi aliquid de morte illius conſtiterit, officium in templo noſtro Societatis more de defunctis dicendum. eodemque die, vel ſane pridie, aut poſtridie ſolen-

ne

Ordo Decretorum in m. ſ.

ne ſacrum, pro conſueto loci, Collegijque more decantandum, aut dicendum: ſacrumque eodem etiam die à reliquis faciendum ſupra ea ſacra, quæ Vicarius facienda præſcripſerit: pro modeſtia tamen religioſa, conſueto Societatis more cenotaphium, reliquaque peragenda eſſe.

V I.

Dec. 11 Decreta typis mandanda.

CVm propoſitum fuiſſet, placeretne Congregationum generalium decreta typis mandari: cenſuit Congregatio mandanda.

V I I.

Dec. 12. Priuatam Generalis menſā tolli approbat Congregatio.

CVm rogaſſet R. P. Noſter Congregationem vt Decreto ſuo priuatam Generalis menſam (quam ipſe, omnium omnino commendatione, vltronea ſibi voluntate ſubtraxerat) tollere dignaretur; probauit Congregatio, laudauitque propenſam in communem menſam voluntatem Patris Noſtri; Deū precata, vt eandem in illo mentem perpetuet, & ſucceſſoribus largiatur. Nam licet primorum Patrum noſtrorum in illis Societatis initijs conſuetudo, ob graues, quæ eos mouerant cauſas, non poſſit non probatiſſima videri: in præſentiarum tamen non poteſt non Diuinæ bonitati gratias agere, quę piam hanc mentem Patri Noſtro iniecerit: eandemque ſucceſſoribus, quanto poteſt ſtudio precari, totiſque animis commendare; vt pari voluntate, & ſpiritu in eandem rem ferantur.

Præ-

VIII.

Dec. 13. Aſſiſtentium electio.

PRæmiſſa iuxta Formulam oratione, delecti ſunt vltimo die quatridui, ante prandium, Aſſiſtentes, Italiæ P. Bernardinus Confalonerius; Germaniæ P. Theodorus Buſæus; Galliæ P. Chriſtophorus Baltaſar, primo omnes ſcrutinio. Hiſpaniæ P. Alfonſus Carrillius, ſcrutinio ſecundo: Luſitaniæ P. Nonius Maſcarenas ſcrutinio primo. petitumque Congregationis mandato in ſingulis ſuffragium eſt à P. Petro Antonio Spinello, qui iam tunc morbo (quo paucis poſt hebdomadis, ſcilicet die XIV. Decemb. extinctus eſt) lecto detinebatur: præſtitumque iuramentum ab Aſsiſtentibus eſt iuxta Formulæ præſcriptum. Rogata deinde Congregatione, placeretne eadem actione eligi Admonitorem, cum ſat temporis ſupereſſet; placuit eligi, primoque ſcrutinio delectus eſt P. Iacobus Crucius.

Suffragium ab ægroto petitū

Admonitor eadem actione electus.

IX.

Dec. 14. Congregationes generales ſtatis temporibus non cogēdas.

AD propoſitam quæſtionem, Certumne tempus Congregationibus generalibus indicendis ſtatuendum eſſet: Cenſuit Congregatio vniuerſa, multis grauibuſque in hanc rem in medium allatis à varijs rationibus, nullum indicendis illis in præſentiarum certum tempus ſtatuendum, magiſque hoc conforme menti B. P. Noſtri eſſe Conſtitutionibus expreſſæ: proſpectumque abunde Societati

Ordo Decretorum in mſ.

cietati per prouinciales Congregationes, à quibus tertio quoque anno Procurator in Vrbem mittitur; perque alia media Conſtitutionibus, ac variarum Congregationum Decretis comprehenſa.

X.

Dec. 15.
De cogenda Congregatione generali ad plura ſuffragia decernent Procuratores.

Rogatà Congregatio eſt, dignaretur diſpicere, expediretne derogari ſextæ Congregationis Decreto, quo ſtatuit, in ferendis ſuffragijs pro cogenda, vel non cogenda Congregatione generali, duabus ſuffragiorum tertijs rem totam decernendam, cum vel ab omnibus, vel à maiore Prouinciarum parte diſſentiunt Procuratores: ſufficereque in poſterum ad generalis Congregationis indictionem, ſi maior Procuratorum pars, iuxta formulam Congregationis IV. iudicet indicendam.

Non obſtante Decreto VI. Cong.

Cenſuit Congregatio ſtandum Decreto Congregationis quartæ, derogandumque ſextæ Congregationis Decreto, quo prius illud Decretum mutauerat. Quare in poſterum cum tertio quoque anno Romæ de cogenda, vel non cogenda Congregatione generali, in Procuratorum Congregatione agetur, è maiore ſuffragiorum parte rem decernendam.

X I.

Dec. 16.
De eadem re in Cong. pro-

AD propoſitam vero quæſtionem, Num expediret in prouincialibus Congre-

Ordo Decretorum in m.ſ.

ninciali ſecretis ſuffragiis non agendū.

gationibus cum de cogenda, vel non cogenda generali Congregatione agitur, per ſecreta rem hanc ſuffragia tranſigi. Cenſuerunt Patres omnes, nullo diſſentiente, plurimis, grauibuſque ducti rationibus, nullo modo concedendum, vt per ſecreta ſuffragia de cogenda vel non cogenda generali Congregatione res in prouincialibus Congregationibus traſigatur. Optabatque Congregatio vniuerſa, nullo vnquam tempore Societatem ab hac ſententia diſcedere; quod per ſecretorum ſuffragiorum conceſſionem grauiſſima merito damna vniuerſæ Societati inurenda certo ſibi perſuaderet, viamque ſterni ad eam è veteri loco mouendam. Cenſuit denique Congregationis ſextæ Decretum huic ſuo attexendum, nouoque hoc robore firmandum.

DECRETVM XXXIX. CONGREgationis VI.

CVm in deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis, quæſitum fuiſſet, quod à pluribus fuerat propoſitum, eſſet ne in Congregationibus prouincialibus ſecretis ſuffragÿs de negotÿs agendum; & res fuiſſet in Congregatione quoque propoſita, & agitata: Nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtentum eſſe

ſuffra-

 Ordo Decretorum in nu...

ſuffragijs, ſiue de negotijs alijs agatur, ſiue quæratur, cogendane ſit Congregatio generalis, nec ne; propter multa, & grauia incommoda, quæ præter nouitatem inde ſecatura eſſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

Quam piam, propenſamque in Societatis tuitionem, tantorum Patrum mentem corroborandam ſibi, ac ſtabiliendam Congregatio cenſuit; vti & de facto nouo hoc Decreto ſuo firmat, corroboratque: quod etiam ſupplicibus votis Deum rogat, vt perpetuum faciat eſſe.

X I I.

Dec. 18. Falſi delatores, & detractores coercendi.

PRopoſitum, qua pœna mulctandi viderentur, qui ſcienter, quive temere, aut è meris ſuſpicionibus alicui apud Superiores falſum crimen, ſeu verbo, ſeu ſcripto imponerent: qua etiam illi, qui graues Noſtrorum defectus occultos, ſiue falſos illos, ſiue veros, alijs, quam Superioribus aperirent.

Cenſuit Congregatio, illos omnes, qui ſeu ſcripto, ſeu verbo falſum alteri crimen imponerent, ſiue id temere, & ex inanibus ſuſpicionibus, ſiue ex alia quapiam minus probata cauſa facerent; eoſque etiam, qui graues Noſtrorum defectus occultos, alijs quam Superiori-

 riori-

Ordo Decretorum in m.ſ.

rioribus aperirent, grauiter ſeuereque pro delicti qualitate puniendos. Superiorum vero conſcientiam, iuxta Inſtructionem Congregationis ſextæ, tanquam in re grauiſſima, & inimica vnioni, grauandam in primis hoc Decreto eadem Congregatio cenſuit, vt ſerio in auctores inquirant, ſeuereque puniant, ac publice etiam in publicis delictis: vt horum exemplo reliqui á ſimili culpa terreantur, & innocentia vnicuique ſua apud omnes conſtet. Quod ſi qui auctores ipſos manifeſtare recuſauerint, pro ipſis auctoribus habendos, eademque pœna mulctandos. Sed neque ipſi Superiores faciles delatoribus aures, fidemque præbeant; diſquirant ſingula, nec laboribus parcant, donec in delatæ rei cognitionem veniant, vt aut innocentem ab omni delicti ſuſpicione liberent; aut noxium, & falſum delatorem pro rei grauitate puniant. Ipſum etiam R.P.Noſtrum vniuerſa Congregatio rogandum cenſuit, vt exemplum in huius Decreti tranſgreſſores ſtatuat, digneturque delationibus modum ſtatuere; diligenterque in auctores, reſque delatas inquirere, vt ſi nocentem eum, qui defertur deprehenderit, pro delicti conditione puniat: ſin innocentem, non patiatur delatorem impunitum abire. Optaretque eadem in ſcriptionibus modum teneri, vt nemo ad mediatos Superiores dicta, factaque aliorum

Nec facile audiendi.

Rogatur Generalis, vt delationibus modum ſtatuat.

defe-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

deferat, niſi prius Superiores immediatos, iuxta bene ordinatæ caritatis, & prudentiæ leges, per ſe, alioſve monuerit: addatque in ijs, quas ſcribit literas, monuiſſe ſe Superiorem, nec emendationem ſequutam: niſi graues admodum cauſæ hunc ordinem inuertendum ſuaderent: quod vbi acciderit, cauſas tranſgreſſi ordinis in literis ad mediatum Superiorem addat.

XIII.

Dec. 19. Sæcularia externorum negotia Noſtris interdicta.

CVm grauiter Conſtitutio moneat, vt Noſtri à ſæcularibus negotijs abſtineant, neque ea vllis precibus adducti obeunda ſuſcipiant, vel in illis occupari ſe ſinant; Cenſuit Congregatio, ſeuere, grauiterque interdicendum Noſtris, ne vllo prætextu in propinquorum, aut quorumcunque externorum negotijs, tribunalibus ſe ſiſtant; neve curam vllam adminiſtrandi illorum bona, liteſve proſequendi, aut dirigendi ex quacunque cauſa ſuſcipiant: aut illorum quemquam ad Eccleſiaſticas, aut ſæculares dignitates promouere ſtudeant, ſine expreſſa R. P. Noſtri facultate, quam ſoli Generali Congregatio voluit reſeruatam. Quem etiam rogat, vt difficillimum ſe in eiuſmodi conceſſionibus præbere dignetur. In alijs vero pijs propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum ægrotorum, vinculis detentorum, ſimiliumq. commendationibus; ad quas licet quis aut

caritatis, aut quaſi quibuſdam æquitatis, ac gratitudinis alicuius magnæ legibus teneretur, nulli tamen harum tractationem permittendam cenſuit, ſine expreſſa Superioris loci, in quo res agitur, facultate. Qui, ſi rei grauitas moram nullam patiatur, permittere eas, audito in rebus grauioribus Conſultorum iudicio, poterit: ita tamen, vt Prouinciali in rebus alicuius momenti conceſſionem, cauſamque huius, prima quaque opportunitate indicare teneatur. Quod ſi moram res patitur, teneatur ad Prouincialem pro impetranda facultate decurrere. Qui & ipſe, ſi res moram non patiantur, veniam eas tractandi, ſi cenſuerit expedire, largiatur: facultatem tamen à ſe conceſſam in rebus grauioribus, & momenti maioris, conceſsioniſq. cauſam R.P. Noſtro, vbi primum licebit, indicare teneatur. Decreti vero huius tranſgreſſores grauiter pro tranſgreſsionis magnitudine puniendos cenſuit Congregatio.

X I V.

Dec. 20. Aſsiſtentium, Admonitoris literæ.

CVm vero propoſitum fuiſſet, conſultumne Congregationi videretur, Aſsiſtentium, & Admonitoris Patris Noſtri literas, Noſtrorumque viciſsim ad illos non reſerari à locorum, alijſque Superioribus. Cenſuit Congregatio, non obſtante regula, ob varias cauſas omnem harum literarum reſerationem in præſentiarum Superioribus interdicendam:

cendam: ſolamque hanc facultatem in Patre Noſtro voluit reſidere.

X V.

ROgata Congregatio, cenſeretne Diploma à Pontifice petendum, quo Societatis Superioribus de fide bona, malaque eorum, qui Carthuſiam petunt, iudicium ferendi poteſtas fieret: Cenſuit non petendum: videndumque an per Pij V. indultum non poſſimus vti priuilegio Patribus Carmelitis reformatis conceſſo.

Dec. 21. De iis, qui mala fide ad Carthuſiam tranſeunt.

X V I.

CVm deinde rogatum foret, videretur ne per vniuerſam Societatem in peruigilio B. P. Noſtri ieiunium indicendum: placuit vniuerſæ Congregationi, cenſuitque indicendum.

Dec. 23. In peruigilio B. Ignatii ieiunandum.

X V I I.

ROgata Congregatio, vt certi aliquid ſtatuere dignaretur circa abdicationem, & adminiſtrationem bonorum Noſtrorum, quando proprietate, quando illorum adminiſtratione exuere ſe debeant: Cenſuit, inſiſtendo, & hoc ſuo decreto ordinationem p.m. P. N. Claudij confirmando,

Dec. 24. Qua ratione Noſtri bonis ſuis eorumq. adminiſtratione exuere ſe debeant.

1 Omni omnino Noſtros bonorum ſuorum adminiſtratione, vt primum Nouitiatum ingreſſi fuerint, exuere ſe debere.

Adminiſtratio bonorum.

2 Adminiſtrationem vero talium primo quadriennio currente, pro perſonarum, ac

Prouinciarum qualitate, iudicio Prouincialis illi committendam, qui maiore eam fide tractaturus putatur.

Prouentuum diſpenſatio.

3 Quadriennij tempore, quo dominium bonorum ſuorum retinent, licet nihil ex annuis prouentibus ſola voluntate ſua; in proprios, aut Noſtrorum vſus conuertere, aut certo alicui Collegio, multoque minus loco in quo reſident, donare poſſint: poterunt tamen ex illis, aſſenſu Prouincialis accedente, ea ijs locis, ac pijs cauſis per modum eleemoſynæ applicari, quæ maxime tali ſubſidio egere Prouincialis in Domino iudicauerit.

Abdicatio bonorum.

4 Bonorum dominio, ſi quod habent, etiam penſionum, ac cenſuum, ſiue realium, ſiue perſonalium, eorumque, ſiue perpetuorum, ſiue vitalitiorum, vbi primum per ætatem, & patrias leges licebit, abſoluta inter viuos donatione, quin & iure omni ſuo, quando id conſultum Pater Noſter iudicauerit, & fieri imperauerit, exuere ſe teneantur. Penſiones tamen Eccleſiaſticæ, ſimiliaq. generum horum, quæ mere perſonalia ſunt, & ſuper Noſtrorum perſonis conſtituuntur, quibus abſolute, & in ſolidum abdicare ſe Noſtros non expedit, R.P. Noſtri iudicio diſtribuenda erunt; ita vt nulla talium adminiſtratio apud illos maneat.

Penſiones Eccleſiaſticæ, & alia perſonalia.

Bona poſt quadrienniũ abdicanda.

5 Quadriennem tamen ab ingreſſu Societatis bonorum poſſeſſionem cenſuit Congregatio, iuxta Ordinationes P. N. Claudij, illis

illis permittendam. In cuius prorogationem, nulli præterquam Generali, idque ex graui cauſa, diſpenſare liceat. qua in re præcipue ſpiritualis boni, & poſſeſſoris ratio habeatur.

6 Quando vero iudicio P. Noſtri ob graues cauſas vltra quadriennium prorogata poſſeſſio fuerit, nullo modo ex annuis poſt Nouitiatum prouentibus, voluit quidquam poſſeſſionibus illorum poſſe accreſcere: ſed in cauſas pias, è Prouincialis iudicio fructus tales, cum in poteſtate Noſtrorum fuerint, impendendos cenſuit. Poſt Nouitiatum annuis fructibus non augenda.

7 Quod ſi forte ante quadriennium expletum perfectionis ſtudio ducti abdicare ſe in ſolidum ſuis in Noſtrorum vſum voluerint; ſolius P. Noſtri iudicio committendam hanc abdicationem cenſuit: qui habita perſonarum, locorumque ratione id ſtatuet quod in Domino expedire iudicauerit. Si tamen quadriennij huius tempore, ſiue de annuo cenſu, ſiue de rerum proprietate, in externos, piaſque cauſas diſponere vellent, impediendi non eſſent. Ante quadriēnium abdicare quo pacto liceat.

Decretum vero hoc cenſuit, Nouitijs, ijs quorum quoquomodo intererit, ſub initium ſui in Societatem ingreſſus prælegendum, ne quis poſtea ignorantiam prætexere poſſit. Decretum hoc Nouitijs declarandum.

A D

XVIII.

Dec 25.
De hoſpitum
Noſtrorum
exceptione.

AD petitionem Congregationi factam, vt dignaretur ſtatuere modum, quo abuſus, & exceſſus tollerentur, qui quibuſdam locis non immerito timeri poſſe videbantur, in petenda, & accipienda compenſatione à Noſtris per Domos, Collegiaque iter facientibus. Cenſuit Congregatio B. P. Noſtri, Maiorumque veſtigijs fortiter inſiſtendo, magna vbique Noſtros caritate hoſpitio excipiendos, vt mutui amoris vinculo arctius in dies colligemur; maxime cũ liberalior in Noſtros hoſpitalitas vna è primis, validiſque inter nos coniunctionis cauſis merito numerari debeat. Neque permiſſurum vnquam Deum, vt irremuneratam relinquat benignitatem; ſed ingenti fœnore compenſaturum, vt non vna in hanc diem Societatem varijs Prouincijs experientia docuit. Quare cenſuit, à nullo omnino hoſpitum noſtrorum quidquam in hoſpitalis compenſationem exigendum: ac nec ſpontaneas quidem oblationes Noſtrorum, à locorum Superioribus admittendas. Si tamen negotiorum cauſa ad aliquem à Superiore ſuo locum deſtinatus, longiorem ibi moram trahere cogeretur, aut in confirmata inualetudine ad Noſtrorum aliquam Domum recuperandæ illius cauſa mitteretur; æquitas poſtulare videtur, vt ſumptus hoſce graues pari carita-

Nihil eius
cauſa exigendum,
vel admittendum.

Quando nam
compenſandi
ſumptus videantur.

 Ordo Decretorum in m. ſ.

te, ac liberalitate compenſent Superiores à quibus mittuntur. Quod ſi quæ Domus ob maiorem hoſpitum concurſum, rerumque temporalium tenuitatem ſubſidio egere videretur, poterunt Prouinciales ex eis, quæ libere eorum diſpoſitioni diſtribuenda relinquuntur, pro onerum varietate, ac grauitate, loco illi ſuccurrere. quam rem Patri Noſtro commendandam cenſuit. Aut ſubleuandi.

X I X.

Placuit deinde Congregationi, Annuas præteritorum annorum literas per varias Prouincias primo quoque tempore imprimendas diſtribui. Inſequentium vero annorum Patri Noſtro commendandas cenſuit, vt certum aliquem, totius Societatis ſumptibus, ſi aliter commode fieri non poſsit, alendum illi operi præficere dignetur, ne diutius tanto ſpiritualium narrationum fructu vniuerſa Societas careat. Dec. 26. De annuarum editione.

X X.

CVm propoſitum eſſet Congregationi, vt de efficaci remedio proſpicere dignaretur, ad compeſcendum illos, qui externorum pro ſe, aut alijs interceſsiones in quacunque cauſa, vel munere procurant: Cenſuit Congregatio, procuratas à Noſtris externorum in quacunque cauſa vel munere interceſsiones, tanquam omnis bene conſtitutæ Religionis peſtem, omni conatu eliminandas. Dec. 27. Interceſsiones externorum Noſtri pro ſe, vel pro aliis ne procurent.

Neque

Neque potuit non patrocinia hæc paulatim proſerpentia, ſine magno animorum ſenſu intelligere, vt à quibus pedetentim ad grauiſſima incommoda damnaque prolapſuram Societatem non vanis indicijs, rationibuſque; niſi obuiam primo quoque tempore malis iretur, præſentiebat. Quare vt in re pernicioſiſsima, omnibus ſibi viribus occurrendum putauit. Serio proinde Superiores omnes monitos voluit, vt ad extinguenda minitantia hæc vniuerſo corpori mala, eam curam, ſolicitudinemque adhibeant, quam & imminentis morbi magnitudo, & illorum in communem omnium parentem noſtram Societatem affectus iure ſuo poſtulat: inuigilentque ne interceſsionum harum auctores, fautoresve impuniti abeant. Et licet non putauerit in præſentiarum decretum hoc, peculiari præcepto ſub mortali obligante firmare, grauioribuſque cenſuris Noſtros ab his patrocinijs arcere; cenſuit tamen Superioribus iniungendum, vt prima data opportunitate Noſtros omnes moneant, vt ſi quis externos ſibi, aut alteri patronos, ac interceſſores apud Superiores paraſſe deprehenſus fuerit, pro arbitrio Superiorum, ac in grauioribus cauſis ex mente Patris Noſtri, pro delicti qualitate puniendum ſciat, vt vel à prætenſa re omnino excludatur, vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate

Earum auctores puniendi.

obeunda

obeunda remoueatur, vel vocis tam actiuæ, quam paſſiuæ, ſi alias ad illam ius haberet, conceſsione priuetur, vel alia pœna pro rei grauitate mulctetur. Si qui vero patronos hoſce inſcij omnino interceſsionum harum patiantur; vbi primum molitiones tales intellexerint, teneantur patronorum horum conſilia Superioribus aperire, & quantum in ipſis eſt impedire. Quod ſi neglexerint, ſciant ſe pro rei magnitudine, Superiorum arbitrio puniendos. Ijſdemque legibus ac pœnis iudicauit ſubijciendos alios omnes, qui conſcij interceſsionum harum, ſilentio eas premunt, nec Superioribus indicant.

Non procuratæ Superioribus aperiendæ, & impediendæ.

X X I.

AD propoſitas de illuſtrioribus quibuſdam Miſsionibus quæſtiones, eſſent ne talibus per varias Prouincias ſparſis certi ex ijſdem Nationibus Superiores deſignandi, qui omnibus præeſſent. Secundo, eſſent ne Aſsiſtentium, Prouincialium, ac Superiorum localium poteſtate eximendi, quo certius ſub vno Nationis ſuæ capite ad finem ſibi propoſitum gubernarentur. Tertio, concedendane illis è ſola gente ſua Nouitiatus, Seminaria, Collegia; ac in ijſdem Philoſophiæ, Theologiæ, & humaniorum literarum Profeſſores, ac Superiores etiam è gente ſua, quo commodius ab eiuſdem linguæ, & gentis Superiore inſtituerentur, magiſque concordibus in-

Dec. 28. De Noſtris, qui per varias Prouincias ſparſi certis Miſsionibus ſunt addicti.

ter ſe

ter ſe animis agerent.

Non expedire, vt commu nem vnũ habeant ſuæ gentis Superiorẽ.

Cenſuit poſt maturam ſeriamque duarum actionum deliberationem, Primo, Non expedire Miſsionibus, cuiuſcunque demum nominis, Superiores, qui omnibus per varias Societatis Prouincias ſparſis præeſſent, concedere: quod hęc gubernatio noua in Societate foret, & Nationum diſcrimina induceret, mutuæ animorum coniunctioni contraria.

Sed vt Aſsiſtentibus, & Prouincialibus ſubſint.

2 Omnes vbique Miſsionum harum ijs Aſsiſtentibus ſubijciendos, in quorum Prouincijs ſedem fixerunt. quibus non difficile erit, Miſsionum illarum res concordibus animis magno miſsionum bono tractare. Prouincialibus vero, locorumque apud quos verſantur Superioribus, ceterorum per omnia more ſubiacere debere; idque tam in negotijs tractandis, quam in literarum ſcriptionibus, & acceptionibus, librorum editionibus, perſonarum admiſsionibus, dimiſsionibus, tranſmutationibus, officiorum diſtributionibus, reliquiſque denique omnibus, nulla præ reliquis exemptione conceſſa.

Collegia, aut Nouitiatus è ſola gente ſua habere non debent.

3 Non permittenda illis è ſola gente ſua Nouitiatus, Collegia, aut Noſtrorum Seminaria. conſultiuſque eſſe, recepto in Societate omnium gentium more, alijs de Societate permiſceri, ne Nationũ diſcrimina paulatim magno Societatis totius damno introducantur. Sed neque permittendum, vt in ijs Vrbibus,

Ordo Decretorum in m.ſ.

bus, in quibus Societas Collegia ſua habet, ſtudiaque è ſola ipſi gente ſua Theologiæ, Philoſophiæ, & humaniorum literarum Profeſſores habeant, multoque minus Superiores; quod hæc ratio aperte cum Societatis moribus pugnet.

Neque Scholas, Magiſtros aut Superiores.

Quare nullo modo cenſuit Congregatio permittenda, quæ propoſitis Miſsionum quæſtionibus continentur. Neque enim ea ſi propius conſiderentur, Societatis integritati, adeoque nec Miſsionibus ipſis conſultum putauit concedere. quinimo Societatis moribus, Miſsionumque felicibus ſucceſsibus arbitratur aduerſari. Quæ omnia ſerio Congregatio Patri Noſtro pro ſuo in Societatē vniuerſam affectu totis animis commendauit. Quarum felicioribus in dies progreſsibus cum impenſe ſtuderet, tum Societatis vniuerſæ incolumitati cum primis inuigilandum ſibi putauit. Quare ſi quid forte in ſupra recenſitis poſtulationibus vſpiam tentatum eſt, aut re ipſa quid opere expletum, id omne Patrem Noſtrum pro conceſſa ſibi à Domino prudentia, vbi commodum fore, & expedire iudicauerit, ad Decreti huius formam, & communem viuendi Societatis rationem, vt deducere dignetur rogauit.

Decreti executio Generali commendata.

X X I I.

Dec. 29. De ijs, qui importunius di-

CVm propoſitum Congregationi fuiſſet, vt de remedijs dignaretur proſpicere,

quibus

mitti petunt à Societate.

quibus præſcindi, & præcaueri importuna quorundam de dimiſsione à Societate poſtulatio poſsit.

Cauſas ſcripto proponere tenentur, & Superiorũ iudicio acquieſcere.

Cenſuit primo. Eos omnes, qui dimiſsionem petunt, nulla iuſta apparente cauſa, & idonei alioquin ad Societatem iudicantur, ſi Superiorum monitis non acquieſcant; teneri Prouinciali ſuo cauſas omnes, quas dimiſsioni obtendunt, cum propriæ manus ſubſcriptione proponere; affirmareque nullam aliam ſibi rogatæ dimiſsionis cauſam ſupereſſe. Prouincialis vero erit, cauſas illas cum Conſultoribus diligenter examinatas, ad P.N. mittere, ſcribereque quid tam ipſe, quam Conſultores, ſentiant. Quas ſi P. Noſter non iudicauerit ad dimiſsionem ſufficientes, & idoneas, ſub obedientiæ præcepto perpetuum illis Prouincialis ſilentium indicat: eoſque ſi non obtemperent, pro delicti qualitate ſeuere puniat, publica etiam animaduerſione, ſi publica ad alios culpa promanauit. Sciantque tales ſe in conſcientia tutos non eſſe, ſed mortali culpæ ſubiacere, quamdiu in illa animi obſtinatione manent.

Externorum in ea re conſilio, vel opere vti prohibentur.

2. Imponitur præceptum, & pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Prouinciali reſeruatæ, tum in illos, qui inconſulto Prouinciali externos de dimiſsione ſua in conſilium adhibent; tum in illos, qui quocunque modo externorum auxilio, vel interceſsione ad dimiſsio-

miſsionem à Superioribus obtinendam vtuntur. Præcepti vero huius tranſgreſſores, præter alias pœnas arbitrio Prouincialis imponendas, longe ſibi difficiliorem facturos dimiſsionem ſciant.

3 Illis, quibus è ſola importunitate, cum alia nulla iuſta ſubſit cauſa, dimiſsionem concedere Societas cogitur, non niſi cum obligatione aliam intrandi Religionem, in qua regularis obſeruantia vigeat, in poſterum concedendam, eamque obligationem Patentibus inſerendam: ac non niſi rariſsime permittendum, vt liber omnino talium quiſpiam ab omni votorum obligatione ad ſæculum redeat. Qui ſine iuſta cauſa dimiſſionem extorquent, alium ordinẽ ingredi cogantur.

4 Eos, qui è cauſis non veris, fraude, ac dolo dimiſsionẽ à Societate obtinuerunt; aut ex cauſis quidem veris, & iuſtis, grauibuſque delictis, ſed ea intentione perpetratis, quo facilius dimiſsionem extorquerent; nullo modo tutos in conſcientia eſſe: & eiuſmodi facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam prorſus eſſe: eoſque in eodem foro omnibus ſubiacere Apoſtatarum cenſuris, ac pœnis. Et ſi hoc in exteriore foro conſtiterit, poſſe Superiores contra eos agere, tanquam contra veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia, & ſacrorum Canonum diſpoſitionem. De ijs, qui fictis ex cauſis, vel ſtudio adſcitis dimittuntur.

5 Qui ad dimiſsionem obtinendam ſecretas obtendunt cauſas, quibus ſe ineptos De ijs, qui ſecretas cauſas obtendunt.

ad religioſam diſciplinam, votorumque obſeruationem contendunt, teneri eiuſmodi cauſas, ſi P. Noſtro ita videbitur, aperire Prouinciali, & immediato ſuo Superiori, vel alteri; qui examinatis his cauſis, ſententiam ſuam ad Generalem perſcribent, quo maturius aliquid de concedenda, vel deneganda dimiſsione ſtatui poſſit. Quod ſi quis renuat prædictis Patribus, cum P. Noſter id expedire iudicauerit, ſecretas illas cauſas aperire, ſpe omni careat dimiſsionis obtinendæ.

Qui ob grauem culpam dimittuntur, priuſquam abeant, puniendi.

6 Qui ob publicam aliquam culpam grauem è Societate dimitti debent, non prius dimittantur, quam iuxta culpæ quantitatem arbitrio Superiorum puniantur, etiam incluſione ad tempus, vbi vſus, & conſuetudo id obtinuit.

XXIII.

Dec. 30. In eos qui deliberationum, informationũ. ve ſecreta euulgant.

AD propoſitionem, qua petebatur, vt prouidere Congregatio dignaretur de efficaci remedio in illos, qui quæ in conſultationibus, Congregationibus tam Prouincialibus, quam generalibus, peracta ſunt, quæque in examinibus ad ſtudia, ad profeſsionem, in informationibus ad gradum, aut ad gubernationem euulgant: Cenſuit Congregatio, in re tam graui, & à qua magna pars bonæ gubernationis dependet, ſerio prouidendum. Quare monendos ſibi duxit Superiores omnes, vt magna diligentia huic tam noxiæ rei

 Ordo Decretorum in m. C.

inuigilent: tenerique in euulgationum harum auctores omni ſtudio inquirere; repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo punire, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non inferiorum priuationem, quo reliqui horum exemplo ab hoc vitio terreantur.

XXIV.

Dec. 32. De veſtitu Coadiutorũ temporalium.

CVm propoſitum Congregationi fuiſſet, vt dignaretur diſcrimen aliquod certum in vniuerſo Sacerdotum, Scholaſticorum, & temporalium Coadiutorum veſtitu Decreto ſuo ſtatuere.

Serueтur Regula 6. cuſtodis veſtium.

Cenſuit primo, ſeruandam regulam vi. Cuſtodis veſtium, vt ſottana dimidio palmo breuiore, pallio vero ſottanis breuiore vterentur Coadiutores: vtque illi rei magna cura, & diligentia, ſuperatis difficultatibus omnibus, incumberent Superiores.

Pileus clericalis in poſterũ ne cõcedatur.

2 Circa capitis vero tegumentum ijs, qui in poſterum ad Societatem Coadiutores venturi ſunt, omni omnino clericalis pilei vſu, quo Sacerdotes, & Scholaſtici vti conſueuerunt, interdicendum eſſe: adempta cuicunque demum Superiori, etiam Generali, diſpenſandi cum illis facultate. Ijs vero, qui iam in Societate ſunt, permitti eorundem vſum poſſe in illis Prouincijs, in quibus conſuetudo talis inualuit.

Et cum interceſsiſſent huic Decreto aliqui

 Patres,

Patres, petijſſentque tempus ſibi concedi ad intercesſionis ſuę rationes Cōgregationi proponendas, conceſsit Congregatio.

XXV.

Dec. 34.
Ad ſpiritus
augmentum.

CIrca Spiritus augmentum, ac promotionem à Deputatis Patribus delata hæc cenſuit Congregatio obſeruanda.

Viſitatio quo
tidiana.

Primum Viſitationem, cuius meminit Inſtructio pro Spiritus renouatione, intelligendam eſſe quotidianam. Virum proinde fidum in ſingulis Domibus, & Collegijs deſignandum, qui ei muneri vacet, neque idem ſemper in viſitando tempus teneat. Nulli interim concedendum, vt ad libitum dormiat, ſed

Statum cuiq.
tēpus ſurgen-
di, & orandi.

ſurgendi, orandique tempus ſingulis ſtatuendum. Quod ſi quis ordinarie longiori tempore indiguerit, Prouincialis conſulendus erit. In quibus omnibus ſuus viſitator ſtatuendus. Qualem etiam deſignare oportebit, tempuſque meditationi commodum, illis, qui domeſticis occupationibus orationis tempore diſtinentur; quales fere ſunt Ædituus, Ianitor, Coquus, quique ſacro tunc temporis deſeruiunt. Qui vero extraordinarijs occupationibus detinentur, Superiorem admoneant, vt hiſce incommodis tempori proſpiciat, ne qua die ab oratione vacent. Maxima vero ratio habeatur eorum, qui in villis verſantur.

Orationis, &
examinis tem

2 Neminem orationis, & examinis tempore

pore ad portam, vel Eccleſiam ſine expreſſa Superioris facultate euocandum, niſi ſolennioribus diebus, quibus confeſſionibus excipiendis vacatur. Quod ſi quis in templo fuerit (niſi audiendis pœnitentibus operam daret, aut aliud grauitas negotij, aut perſonæ depoſceret) audito examinis ſigno, ad cubiculum ſe recipiat. Idemque iudicium de ijs, qui ad oſtium Domus cum externis colloquuntur. — pore ad portã, vel Eccleſiam non eundum.

3 Superſit in poſterum ante examen veſpertinum quadrans integer, quem ſinguli, vt præfinitum ſibi tempus, lectioni ſpirituali impendant, ſimulque vt ad matutinam orationem ſe præparent. — Horæ quadrans lectioni ſpirituali deſtinatus.

4 Detur opera, vt annua Exercitia ſpiritualia IX Canone Congreg. VI. præſcripta, exacte ab omnibus fiant, omni omnino excuſatione & occupatione ſepoſita, ac ſuperata; ita vt neque negotijs, neque confeſsionibus eo tẽpore diſtineantur. ſeruata etiam in illis proportione, methodoque, quibus integra exercitia fieri conſueuerunt, præſertim quod ad receſſum ab omnibus. — Annua exercitia ſerio, & accurate faciendã.

XXVI.

Magiſtrorum literarum humaniorum ſtudium, quod cum Societate longe, lateque magno Reipublicæ Chriſtianæ emolumento creuit, tanquam rem vnam è ma- — Dec. 35. Humaniorum literarum Magiſtri fouendi.

[illegible] Docto-rum in m.ſ.

xime optatis, & quæ ſaluti plurimorum commodiſsima eſt, quo poteſt Congregatio Superioribus omnibus affectu cenſuit commendandum, vt in tam laudali munere deſudantes quanta poſſunt beneuolentia in Domino proſequantur, ſuoſque omnes ad munus illud magna alacritate obeundum, ac proſequendum adhortentur, vt in hoc tam vtili eruditionis, & cultus animarum genere fortiter inſiſtentes, præmia ab illo expectent, qui ſuorum labores non patitur irremuneratos.

Earum profeſ-
ſio non defi-
nienda trien-
nio.

2 Cenſuit deinde, nullos certos in Societate annos, definitumve tempus, humaniorum literarum profeſsioni obeundæ præſcribendum, multoque minus triennio illud concludendum: ſed à ſingulis Superioribus deſignandum in hac re tempus, quod ad maiorem Dei gloriam futurum iudicabunt.

Theologis etiã imponenda.

3 Theologos etiam poſt abſoluta Theologiæ ſtudia, ſiue ante illa literas haſce profeſsi fuerint, ſiue non, pro Superiorum arbitrio, illis applicandos. Quam rem Prouincialibus omnibus ſerio commendatam eſſe voluit, vt in tam graui, tamque vtili occupationum genere non tam propenſionis cuiuſque, quam communis boni, & gloriæ maioris Dei rationem habeant, omni reliquo affectu ſepoſito.

Ordo Decretorum in m.ſ.

XXVII.

Dec. 36.

Interceſſio circa pileos Coadiutorũ.

LEctis Patrum, qui tam pro Indicis, quam pro varijs Europæ Prouincijs interceſſerant, rationibus, poſt multa, variaque in vtramque partem à varijs allata, cenſuit Congregatio.

Permittuntur clericales iam ingreſſis.

1 Nihil ſibi videri, in Coadiutorum capitis integumento mutandum in ijs, qui Societatem ingreſsi, Sacerdotum, ac Scholaſticorum pileis vtuntur.

Ingreſſuris decreto indiſpẽſabili interdicuntur.

2 Ijs vero, qui in poſterum in Europa ad eandem Societatem acceſſuri ſunt, nullo modo vſum pilei clericalis, quo Sacerdotes, Scholaſticique vtuntur, cenſuit permittendum. Statuitque Congregatio, ſententiam hanc ſuam indiſpenſabilis decreti vim, roburque habere, & obtinere debere. Quod etiam diſerte in poſterum indicandum voluit omnibus quotquot in Societatem admitti petierint, nec alia conditione admittendos.

Quod Nouitiis in poſterum indicandum.

De Indiis Prouincijs res Generalis arbitrio relicta.

3 De ijs vero, qui in vtraque India, Orientali, & Occidentali verſantur, nihil in præſentiarum ſtatuendum ſibi iudicauit. ſed rem totam arbitrio P. Noſtri relinquendam, qui pro temporum varietate videbit quid in Domino conſultum fuerit, ac fieri poterit.

XXVIII.

Dec. 37.

Sanctorũ Reliquiæ nõ alienandæ.

CVm vero propoſitum fuiſſet, de Sanctorum reliquijs, quæ Domibus, & Collegijs applicatæ ſunt, poſſentne à Noſtris, aut

Superioribus etiam alijs donari: Cenſuit Congregatio, Interdicendum in poſterum omnibus, vti & de facto Decreto hoc ſuo interdicit, ne Noſtrorum quiſquam, non Superiorum localium, non Prouincialium, ac ne Viſitatorum quidem, è quacunque etiam cauſa, ſiue Noſtris, ſiue externis quidquam è talibus Sanctorum reliquijs donet aut largiatur. Quod ſi quis Decreto huic contrauenire deprehenſus fuerit, eum iudicio P. Noſtri pro rei grauitate puniendum.

XXIX.

Dec. 38. De Coadiutoribus, qui certis Patribus operam nauant.

CVm propoſitum Congregationi eſſet, vt diſpicere dignaretur, conſultumne eſſet aliquibus Patribus certos Coadiutores aſsignari, qui peculiarem illorum curam ita haberent, vt à reliquis domeſticis munijs obeundis excuſarentur. Cenſuit Congregatio, nulli omnino certum aliquem, ſtabilemque quocunque prætextu permittendum, aut concedendum eſſe: ſed ſi quis ex quacunque cauſa Coadiutoris opera indigeret, illi Superiores pro negotiorum, temporum, atque occurrentium neceſsitatum varietate talem è domeſticis aliquem aſsignent; quem ad id muneris tunc commodiſsimum iudicauerint; ita vt non ſemper idem, ne quidem ad egrediendum Domo attribuatur. Quod ſi qui magis ſtabili indigerent, arbitrio id P. Noſtri ſtatuendum eſſe. Viſitatoribus tamen, & Prouincia-

Vt ſtabiles nõ ſint, ſed ſubinde mutentur.

Excipiuntur Viſitatores, Prouinciales, & alij arbitrio Generalis.

uincialibus non iudicauit Coadiutorem denegandum.

X X X.

Dec. 40. Regulæ Secretarij, et Subſtitutorũ.

CEnſuit deinde Congregatio Secretarij Societatis, & Subſtitutorum illius regulas reliquorum more imprimendas, poſtquam à Deputatis examinatæ fuerint.

X X X I.

Dec. 41. Domos tertię probationis dotari, et admitti poſſe.

CVm vero quæſitum fuiſſet, Liceretne per Conſtitutiones tertiæ probationis dotatas reditibus, annuiſque prouentibus Domos admittere, ab alijs omnibus Societatis Domibus, ac Collegijs ſeparatas: Cenſuit tales admitti poſſe, neque hanc rem Conſtitutionibus repugnare, quin magis conformem illis eſſe.

X X X I I.

Dec. 42. Oblatum gradum ſuſcipere cunctantes.

AD quæſtionem, qua petebatur, quid cenſendum de ijs eſſet, qui in cuiuſcunque impoſiti à Superioribus gradus ſuſceptione difficiles ſe præbent, varijſque excuſationibus illorum voluntatem eludentes in annos ſæpe plurimos, atque in totam etiam vitam rem protrahunt. Cenſuit Congregatio, omnes vi quarti voti in Congregatione v. explicati teneri Superiori certũ gradum imponenti obedire; ita tamen vt rationes Prouinciali, ac Patri Noſtro conſueto Societatis more proponere poſsint; quas ſcripto cenſuit proponendas. Verum Superiori illis examinatis in ſen-

Quandonam vi voti teneantur.

tentia perſeueranti, & certum gradum abſolute ſtatuenti, licet non addat obedientiæ præceptum, teneri vnumquemque obedire, imperatumque gradum ſuſcipere; vt ſi non fuerit obſequutus, cenſendus ſit in malo ſtatu eſſe, atque a Sacramentorum vſu, & adminiſtratione excludendus. Sed neque conſultum putauit, P. Noſtrum cum talibus facile diſpenſare, vt toto vitæ tempore, ſine certi gradus ſuſceptione perſeuerent, ne horum exemplo alij cum graui Societatis damno paria imitentur & audeant. Sed neque ad ſecundum examen admittendos, niſi rarius, & cum dubium aliquod de aptitudine interceſſit. Quam rem vniuerſa Congregatio cenſuit P. Noſtro commendandam.

Non permittendi vt ſine gradu maneāt

Nec aliud examen facile concedendū.

XXXIII.

Dec. 44. De Scholaſticis Societatis.

CVm varia à varijs propoſita, Patribus pro ſtudijs ſuperioribus examinanda, tradita forent, illique iudicium ſuum ad Congregationem retuliſſent; cenſuit ex oblatis hæc probanda, vti & decreto ſuo probat.

Philoſophi ſingulis annis examinandi.

1 Vt Philoſophi ſub ſingulorum annorum finem ſerio, & ſigillatim examinentur, ſintne idonei Logici ad Phyſicam, Phyſici ad Metaphyſicam, Metaphyſici ad ſcholaſticam Theologiam audiendam. Nemo vero è primo ad ſecundum annum, aut è ſecundo ad tertium admittatur, qui mediocritatem non attigerit, vt nimirum quæ audiuit, bene intelligat,

 Ordo Decretorum in m. ſ.

telligat, & rationem illorum poſſit reddere.
Ad Theologiam vero Scholaſticam audiendam nemo admittatur, qui mediocritatem in Philoſophia non ſuperauerit; vt nimirum eam cum ſatisfactione tueri poſſit; niſi præclara ad gubernandum, aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere, nulla Prouinciali diſpenſandi cum quoquam facultate relicta. Simili etiam ratione examinandi, qui vel vniuerſam Philoſophiam, vel partem illius, ante ſuum in Societatem ingreſſum audiuerunt, & idem per omnia de illis, quod de ſupra recenſitis, ſtatuatur iuxta Regulam Prouincialis XIX. §. 8.

Ad Theologiam non admittendi, niſi mediocritatē in Philoſophia ſuperarint. Aut talentum habeant gubernandi, vel concionandi.

Examinandi etiam qui ante ingreſſum Philoſophiæ ſtuduerunt.

2 Vt qui ſcholaſticam Theologiam audiunt ſub ſingulorum etiam annorum finem pari modo examinentur: nemoque ad inſequentem annum audiendum admittatur, qui mediocritatem non ſuperauerit, vt nimirum cum ſatisfactione tueri poſſit, quæ à Magiſtris ſuis audiuit; niſi forte præclara cuiuſpiam alioqui mediocris, vt dictum eſt, talenta aliud poſtularent.

Theologiæ auditores ſingulis etiā annis examinandi.

3 Nemo vero ad quatuor votorum profeſſionem admittatur, niſi qui ſub finem anni quarti deprehenſus fuerit tantum eruditionis habere, quantum neceſſum foret ad Philoſophiam, ac Theologiam cum ſatisfactione docendam, niſi forſan ad gubernandum, vel

Examen eorundē ad profeſſionem.

ad

ad concionandum illuſtria talenta haberet, idque iudicio P. Noſtri. Examen vero quod ſub anni quarti finem inſtituitur, fit vt minimum horarum in vnoquoque duarum, in quo varia è primis Philoſophiæ, & Theologiæ capitibus percurrantur.

Examinatores in ſingulis Seminarijs quatuor.

4 Examinatores, qui in ſingulis Seminarijs, tam Philoſophicis, quam Theologicis à P. Noſtro quatuor minimum deſignati, per ſecreta ſuffragia vota ferent, tenebuntur iuramento tam de non reuelandis ſuffragijs ſuis, quam de ſincero iudicio, & eorum qui examinati ſunt, aptitudine, ac eruditione ferendo; idque in examine quod fieri ſolet ſub finem anni quarti ſcholaſticæ Theologiæ, quod inſtituitur in ordine ad quatuor votorum profeſsionem. In quo Examinatoris dubium ſuffragium pro nullo habendum erit.

Iuramento adſtricti.

Diuerſi eſſe debent à Magiſtris examinandorum.

5 Examinatores hi, quoad fieri poterit, non ſint eorum, qui examinantur, præceptores. Quod ſi vero Examinatorum vnum, pluresve contingeret aut vita defungi, aut grauioribus alijs diſtentos non poſſe examini intereſſe; erit Prouincialis pro tempore de alijs proſpicere, qui ijſdem iuramenti legibus tenebuntur.

Eorum loco alios ſubſtituere licet Prouinciali.

6 Nihil tamen vniuerſo hoc Decreto ſuo derogatum voluit Decreto XXIX. Cong. VI. in fauorem humaniorum literarum, & Indicarum Linguarum facto.

7 Dua-

Ordo Decretorum in m.ſ.

7 Duabus Theologiæ Scholaſticæ lectionibus, & ſacræ Scripturæ adijciatur, vbi fieri poterit, quarta lectio moralis Theologiæ, qua ex profeſſo, & ſolide, ſuccinctè tamen, explicentur materiæ morales, quas Scholaſtici Profeſſores prætermittunt, vel non niſi breuiſſime attingunt. Quam lectionem Noſtri biennio ſaltem audiant, alteroq. biennio Scripturam ſacram. In qua tamen vniuerſa re Regionum, & Prouinciarũ variarũ ratio habeatur.

Lectio moralis Theologiæ

XXXIV.

AD illud, quod quidã propoſuerant, placeret ne Congregationi in poſterum abſtineri à recreatione in hebdomada ſancta, à feria quarta poſt decãtatas tenebras, vſq. ad veſperã feriæ vi. incluſiue. Cenſuit Congregatio ab omni illis diebus recreatione, in honorẽ ac reuerentiã Dom. paſsionis abſtinendum

Dec. 45. Triduo hebdomadæ ſanctæ à recreatione abſtinendum.

XXXV.

PRopoſita deinde quædam fuerunt, quæ à Patribus deputatis ad examinanda dubia circa Conſtitutiones, Regulas, ac decreta à varijs mota & diſcuſſa fuerant: Ac

Dec. 46.

Primo. Ad dubium §. 45. formulæ Congregationis Prouincialis, motum circa illa verba, *Si vel vnus Deputatorum cenſet eſſe dubium, multoque minus ſi Prouincialis ita cenſeat.* Cenſuit Congregatio Decreto xxv. Congregationis vi. inſiſtendum.

Formula. Cong. Prou. §. 45. declaratur.

Cum deinde interceſſum eſſet ab vno è patribus,

Quod, vel vnus deputato-

rum affirmat eſſe ſubſtantia le, proponi nō poteſt.

tribus, & ad noua ſuffragia itum; Cenſuit Congregatio, è ſolo vnius è deputatis, aut Prouincialis dubio, alijs duobus abſolute oppoſitum ſentientibus, non eſſe propoſitas Congregationi Prouinciali quæſtiones reijciendas: ſed tunc tantum, quando vel vnus abſolute affirmaret rem propoſitam eſſe de ſubſtantialibus Inſtituti, idque in ſubſtantialium fauorem.

XXXVI.

Dec. 47. Facultates, & priuilegia ab aliquo Superiore conceſſa

AD illud vero quod propoſitum erat, An facultates, & Priuilegia cuiuſcunq. demum generis ea forent, perſonalia, an alia, à locorum Superioribus, Prouincialibus, Viſitatoribus conceſſa morte illorum, vel munerum abdicatione ceſſarent, & à ſubſequentibus Superioribus noua eſſet illorum confirmatio petenda, & quando. Cenſuit conſultum ſibi videri eos, qui Superiorum, maximeque Prouincialium munus ineunt, teneri vt primum commodum illis fuerit, præſentes, & coram monere ſubditos, vt priuilegia, & facultates à prædeceſſoribus conceſſas aperiant, vt eas ipſi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint. Ceterum conceſſas eiuſmodi facultates vſque ad hanc denunciationem in ſuo robore permanere: qua facta, ſi illas ſubditi non aperiant, de facto, ac re ipſa pro abrogatis haberi. Idemque iudicium eſſe

Nouo Prouinciali quando iubet, aperiri debent, vt eas confirmet, vel abroget.

Alioqui ceſſāt

de

Ordo Decretorum in m.ſ

de facultatibus à Viſitatoribus conceſſis, quas etiam ſubditi rogati Prouinciali indicare tenebuntur, licet non poſſint eas Prouinciales, niſi Generali admonito, reuocare.

Etiam quæ à Viſitatoribus conceſſa ſunt.

XXXVII.

Dec. 48. Viſitatorum regulæ.

CVm deſideraſſent nonnulli, vt Viſitatorum Regulæ ſeu Inſtructiones ſerio examinarentur, numquid illis addi, numquid demi deberet: cenſuit Congregatio rem hanc vniuerſam P. Noſtri iudicio committendam.

XXXVIII.

Dec. 49. Moriente nouo Generali poſt reditum Electorum.

CVm vero rogatum eſſet, quid faciendum foret, ſi contigeret Generalem mori, electoribus à recenti electione in ſuis Prouincijs conſtitutis, aut cum vicini Prouincijs ſuis ſunt, v. g. ſi poſt aliquot ab electione menſes moreretur: quid vero, ſi contigeret electum Domo, aut Vrbe abeſſe.

Congregationes Prouinciales iterum cogendę ſunt.

Ad primam propoſitæ quæſtionis partem cenſuit Congregatio, conuocandas rurſus Prouinciales Congregationes, & de nouo procedendum ad mittendorum electionem, faciendaque reliqua omnia è formulæ præſcripto.

Quid facto opus, cum Domo abſens eligitur Generalis.

Ad Secundam cenſuit, ſi electum contingeret in Vrbe eſſe, non eſſe è Congregationis loco egrediendum, donec euocato omnia, quæ formula continentur, exhibita eſſent. Sed neque dum vocatur, illi, aut alteri cui-

quam,

Ordo Decretorum in m.ſ.

quam, quidquam de electione indicandum. Si vero Vrbe abeſſet, idque octo, aut decem dierum itinere, vocandum eſſe, vacandumque interea temporis Congregationi ab omni rerum tractatione. Sin plures intercederent dies, longiuſque abeſſet, pergendum videri Vicario in negotiorum tractatione; ſola Aſſiſtentium, & admonitoris electione ad Congregationis finem reſeruata.

Quid, cum electus ab Vrbe propius, aut longius abeſt.

XXXIX.

Dec. 50. Promiſſio Societatem ingrediendi ad Coadiutores quoque ſpect.

AD illud, quod propoſitum fuerat, Vtrum promiſſio Societatem ingrediendi, quæ ſimplicium votorum formula continetur, peculiariſque voti vim habet, etiam ad Coadiutores temporales extendatur: Cenſuit Congregatio extendi.

XL.

Subſtantialiũ Catalogum non texendũ.

Sed in dubijs conſulendum Generalem.

CVm poſtulatus catalogus eſſet de ſubſtantialibus Inſtituti, de quibus in prouincialibus Congregationibus noſtris non licet agere, Patreſque deputati varia huius generis exempla attuliſſent: cenſuit Congregatio, Præter ea, quæ in formula exprimuntur, videri conſultius à recenſendis alijs ſuperſedere: quod omnia breui compendio comprehendi non poſſint. Ac ſi cui dubium obueniſſet, poſſe illum ad R. P. Noſtrum recurrere, ab eoque intelligere, quid de re tali ſentiendum videatur.

X L I.

CVm propoſitum fuiſſet ab aliquibus, vt dignaretur Congregatio priuatarum Deputationum deciſiones ad maiorem Deputationem reijcere: quæ diſpiceret quænam ad Congregationem referenda eſſent, ne in longum Congregatio cum magno prouinciarum incommodo traheretur. Placuit Congregationi rem ad dictos Deputatos patres remittere, qui examinatas à priuatis Deputationibus res diſpicerent, taleſne eſſent, quæ merito Congregationi proponendæ forent. Dec. 52. Deputationes priuatæ ad generalem reiectæ.

X L I I.

AD propoſitam quæſtionem, qua petebatur, an impedimenta Societatis eſſentialia P. I. c. III. §. 2. 3. non eſſent irritantia vota ſimplicia & quamcumque ſequentem profeſſionem. Cenſuit Congregatio è mente Conſtitutionum, & Congregationis v. illa primi generis, & ordinis impedimenta quinque irritantia eſſe, & pro talibus ab omnibus haberi debere: inhabileſque atque incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum omnes eos ab illa haberi, & eſſe, qui aliquo talium impedimentorum tenentur. Dec. 53. Impedimenta Societatis eſſentialia irritant vota et profeſſionem.

Interceſſione dein facta, cenſuit Congregatio ſtandum Decreto, nec interceſſioni deferendum. Et cum interceſſionem ſecundam alius quidam è Patribus interpoſuiſſet; conceſſit Congregatio, vt rationes, quas vrge- Interceſſiones.

Ordo Decretorum in m. ſ.

bat, audirentur & expenderentur, quo certius ſtatui poſſet, an huic intercesſioni locus concedi poſſet. Cumque interceſſum rurſus alio die fuiſſet ab vno è Patribus, rogataque Congregatio, vt dignaretur ob vniuerſas cauſas ſuum hoc Decretum in præſentiarum ſuſpendere: atque ad hanc intercesſionem eo ſenſu acceptam acceſsiſſet is pater, qui ſecundo loco interceſſerat: placuit Congregationi intercesſionem hanc de Decreti ſuſpenſione, ſeu iure, ſeu gratia, eatenus admittere, vt auditis rationibus certius aliquid ſtatueret. Ceterum re poſtea agitata, & auditis rationibus quæ adferebantur, cenſuit ſuſpenſioni locum dandum non eſſe.

XLIII.

Dec. 54. Celatorum impedimentorum cognitio.

AD illud vero quo petebatur, conſultumne cenſeret Congregatio à ſummo Pontifice petere, vt omnis cognitio indagendæ veritatis in celatis in Societatis ingreſſu impedimentis, malitia nimirum an ignorantia id contigiſſet, penes ſolam Societatem reſideret; vt quæ punitio etiam illorum, qui ſtudio illa celaſſent, pro delicti huius, atque aliorum in Societate commiſſorum qualitate, ad eandem ſolam pertineret: Cenſuit Congregatio ad tollendas difficultates omnes, quæ à varijs moueri poſsint, vtrumque à ſua Sanctitate petendum.

Cum

XLIV.

CVm quæreretur, an nomen Prælaturæ, & Dignitatis in Conſtitutionibus, votiſq. noſtris expreſſum, pro eadem, an pro diuerſa re accipienda forent; Aſſiſtentibuſque Dignitatis nomen tribuendum eſſet. Cenſuit Congregatio ex mente P. N. Claudij, dignitates, ac prælaturas extra Societatem, vt inter ſe diſtinguuntur, accipiendas eſſe, Profeſſorumque voto tam Dignitates, quam Prælaturas caueri. In Societate vero Prælaturas à Dignitate non diſtingui, nec extra Prælaturas, Dignitates in ea cenſendas: nec Aſsiſtentes Prælatorum nomine cenſeri, aut Dignitatis in ea nomen obtinere.

Dec. 55. Prælatura, & Dignitas in Societate idẽ eſt.

Aſſiſtentium officium, nec prelatura, nec dignitas.

Et cum interceſſum deinde fuiſſet ab vno ex Patribus circa hoc Decretum,

Cenſuit Congregatio, nihil deferendum interceſſioni; ſed ſtandum Decreto: Prælaturamque, ac Dignitatem in Societate pro ſynonymis, iuxta declarationem P. N. Claudij habendam: neque Aſſiſtentiam in Societate Prælaturam, aut Dignitatem continere.

XLV.

CVm propoſitum fuiſſet, ſtandum ne eſſet ordinationi P. N. Claudij dicentis, reſeruatum caſum eſſe, ſi quis Fratrum diceret Miniſtro aliquid iubenti, licet non præcepto, Nolo facere. Cenſuit Congregatio, huic P. N. Claudij ordinationi, vel declarationi

Dec. 56. An ſit caſus reſeruatus, ſi quis Miniſtro dicat, Nolo facere.

ſtandum eſſe : relicta tamen loci huius explicatione prudentiæ Patris Noſtri.

XLVI.

Dec. 57. Negotiorum ad ſtatus rationem pertinentium exempla.

CVm vero rogatum eſſet, Quænam eſſent illa negotia ad rationem ſtatus pertinentia, quibus miſcere ſe Noſtri Canone XII. Congregationis Quintæ generalis, ſub præcepto, & pœna inhabilitatis ad officia, vociſq. tam actiuæ, quam paſſiuæ priuatione, prohibentur. Cenſuit Congregatio, e reſponſis P.N. Claudij commodam explicationem peti poſſe, cum ait: *Vniuerſe loquendo ea, quæ pertinent ad ſolam conſcientiam, directionemve Principum, aliorumque qui petunt conſilium; per Canonem non probiberi. Quæ vero eò non referuntur, & à ſpirituali inſtructione diuerſa ſunt, tanquam à Canone aliena vitari debere.* & alibi: *Exemplo poſſe eſſe; Quæ ad Principum inter ſe fœdera, vel ad Regnorum iura, & ſucceſſiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia, quam externa: ſi quis publicis harum rerum, & ſimilium conſilijs intereſſet, aut tractandis ijs operam re ipſa impenderet.*

XLVII.

Dec. 58. Tertius & quartus dies in formula Cong. prouincialis, incluſiue accipiẽdus.

AD quæſtionem, Vtrum tertius, vel quartus dies deſignatus in formula Congregationis prouincialis ad mittendorum electionem, ſit à die, qua inchoata Congregatio eſt, excluſiue, an incluſiue intelligendus?

cenſuit

Ordo Decretorum in m.ſ.

cenſuit cum P. N. Claudio intelligendum incluſiue.

XLVIII.

Dec. 59.

Impedimenta Congregādorum vbi commodū eſt, examinet Prouincialis.

VTrum conſultatio de impedimentis ſe excuſantium, & aliorum, facienda neceſſario ſit à Prouinciali in Domo, in qua Congregatio habenda eſt, an vero in alia inſtitui poſſit? Cenſuit fieri poſſe in loco, in quo Prouinciali commodum fuerit.

XLIX.

Dec. 60.

Electi impedimenta poſt ſubſtituti electionem audienda.

QVid faciendum, cum in Congregatione prouinciali priore loco electus impedimenta proponit; audiendane illa ante ſubſtituti electionem, an poſt eam? Cenſuit cum P. Claudio audienda poſt ſubſtituti electionem.

L

Dec. 61.

Collegia reditus perpetuos cū onere partem illorū Domibus profeſſis erogandi admittere nō poſſunt.

AN contra Conſtitutiones, & Inſtituti rationem videatur eſſe, admittere annuos perpetuos reditus Collegio alicui donatos, aut legatos, cum onere partem illorum annue Domui profeſſæ dandi, & erogandi. Cenſuit Congregatio videri cum Inſtituto, & peculiari paupertatis Profeſſorum voto, noſtræque paupertatis puritate pugnare. Quare nullo modo perpetuos eiuſmodi relictos Collegijs reditus admittendos, ne paulatim ianua in Societate paupertati laxandæ aperiatur.

L I.

Dec. 62. Locationum pretio frui Domibus profeſſis quatenus liceat.

POſſitne Domus profeſſa emptam ſibi contiguam Domum, habitationi aliquando, aut ædificando templo neceſſariam, locare, locationiſque pretio frui, dum ædificandi ſe commoditas obtulerit? Cenſuit Congregatio, ad breue tempus locare, & locationis pretio frui poſſe. Quod ſi ratione eiuſmodi emptionis onus aliquod contraxiſſet, poſſe locationis illius pretio vti, donec ſe onere æris alieni exemerit.

L I I.

Dec. 63. Admonitores an ſcribere teneatur.

QVæſitum cum eſſet, an Admonitor tempore Conſultoribus deſignato ſcribere teneatur Superioribus: Cenſuit Congregatio non teneri, nec quicquam regulæ addendum.

L I I I.

Dec. 64. Prouincialis decreto de impedimentis abſentum ſtare Congregatio debet.

STandumne ſententiæ P. Claudij, vt de Prouincialis decreto circa impedimenta alicuius abſentis ſeruata formula Congregationis prouincialis cap. 111. §. 13. nihil à Congregatione ſtatui, aut reuocari poſſit. cenſuit P. N. Claudij ſententiæ ſtandum eſſe.

L I V.

Dec. 65. Dies 27. Septembris Societati colendus.

PLaceatne diem XXVII. Septembris peculiari à Noſtris veneratione, in gratiarum actionem confirmatæ, natæque tunc primum Societatis coli; proque felici eiuſdem ſucceſſu Patres omnes ſacra eo die peragenda

 Ordo Decemo rum in m. ſ.

da Deo offerre, reliquos vero roſaria, aliaſque preces ac communionem ſacram? Placuit Congregationem diem illum pro tali haberi, reliquaque eo modo peragi.

L V.

CVm denique propoſitum fuiſſet, an decretum à P. Vicario nuper factum, excommunicationiſque extenſio in illos omnes qui electionis ſinceritatem, libertatemque quoquo modo, directe, vel indirecte impedire conantur; formulis Societatis conformis fuiſſet; an cum ijſdem pugnaret, aut quidquam rationi contrarium contineret; patreſque quibus ea res commiſſa fuerat, reſpondiſſent; decretum P. Vicarij, extenſionemque illius fieri ab illo, & potuiſſe, & debuiſſe formuliſque conformem eſſe: neque vllo modo contrariam aliquam ſententiam, doctrinamve de inualiditate huius præcepti differentem, in Societate ferendam, ſed tanquam pernitioſam, ac ſcandaloſam habendam eſſe.

Dec. 67. Decretũ Vicarij circa §. 21. formulæ Cong. gener. approbatur.

Ne cui liceat vllius electionem impedire, etiam ſi nõ vt alius eligatur.

Probauit Deputatorum patrum ſententiam Congregatio vniuerſa: atque ad omnem in poſterum qualemcunque dubitandi rationem tollendam, cenſuit è §. 21. formulæ Congregationis generalis, verba illa omittenda, *Alicuius eligendi gratia*. Quod ſi quæ grauior res occurreret, quæ remedium poſceret, Vicario Societatis tunc Superiori, aut ſane Patribus ante electionem pro detri-

mentis Deputatis rem aperiendam eſſe.

L V I.

Dec. 68. De cura mulierũ, quæ certis inter ſe legibus vna viuunt.

ROgata Congregatio, vt de efficaci remedio aliquo prouideret, ne Noſtros circa mulierum curam certis locis, certiſque inter ſe legibus in vna domo conuiuentium, occupari, & diſtineri paulatim permitteret.

Alienam eſſe ab Inſtituto noſtro.

Cenſuit fortiter his initijs occurrendum: cum cura qualiſcunque talium Conſtitutionibus P. VI. cap. III. §. 5. reguliſque XLVII. Præpoſiti, LXIV. Rectoris, ex profeſſo videatur aduerſari; periculiſque hæc res ſit non vulgaribus, multorumque obloquutionibus expoſita. maxime quod hæc cura alieniſſima ſemper à Societatis inſtituto, miniſterijſque habita fuerit. Quare ſerio Superiores omnes monitos voluit, vt ab omni illarum directione, ac promotione abſtineant; neque ſuorum quemquam quocunque prætextu patiantur illarum ſe rebus miſcere, aut quamcunque talium curam ſuſcipere, aut peculiari modo fouere, aut dirigere. ſed circa illas, eo ſe modo habeant, quo circa alias Templum noſtrum promiſcue frequentantes. Rogauitque Congregatio R. P. Noſtrum, vt ſi quæ neceſſitas occurrerit, Suam Sanctitatem de ſummorum Pontificum Pauli Tertij, & Iulij Tertij voluntate, deque grauibus ex hac re incommodis, damniſque merito timendis, informare

Ideoque ab illa Noſtris abſtinendum.

Et informandum, ſi res exigat, Pontificem.

formare

 Ordo Decretorum in m.ſ.

formare dignetur: ſimulque omni ſtudio inuigilare huic malo, eaque remedia adhibere, quæ in hanc rem validiſsima, & certiſsima iudicauerit.

LVII.

PRopoſitum an Profeſsi, qui in aliena Prouincia negotiorum cauſa verſantur, admitti iuxta §.4. Congregationis Prouincialis debeant in Prouincia in qua verſantur; quod ea res non videretur difficultatibus carere. Cenſuit Congregatio ſtandum formulæ, nec quicquam ex ea immutandum.

Dec. 70. Profeſſi, qui negotiorũ cauſa in alia ſunt Prouincia, ad eius Congregationem admittendi.

LVIII.

PRopoſitum, quænam iudicanda ſit Prouincia ad quam redire Congregationis cauſa poſſe dicitur Viſitator; Cenſuit eam eſſe cuius erat cum ad viſitandum aſſumptus eſt.

Dec. 71. Viſitatoris Prouincia, quæ dicatur.

LIX.

PRopoſitum item, qua nota cognoſci poſſet applicatum aliquem alicui Prouinciæ. Cenſuit fieri aliquem de Prouinia voluntate Patris Noſtri, verbo, vel ſcripto expreſſa, vel applicatione illius ad aliquod Prouinciæ munus ordinarium: ſiue res effectum ſortiatur, ſiue non; niſi reuocata foret.

Dec. 72. Quod pacto applicetur quiſpiam Prouinciæ.

LX.

PRopoſitum rurſus, an Prouinciales per regulam CXII. mutuo conſenſu mutuis applicare Prouincijs ſuis perſonas poſsint. Cenſuit, in temporarijs poſſe; in perpetuis recur-

Dec. 73. A Prouincialibus applicari niſi ad tempus nemo poteſt inconſulto Generali.

recurrendum ad Generalem eſſe.

LXI.

Dec. 74. Exponitur §. 6. formulæ Cong. Prouin.

CIrca §. 6. Congregationis Prouincialis propoſitum fuit; cum quis in abſentis locum admittitur, ſi prior, cui ius competebat, ante electionem rediret, an intereſſe vterque Congregationi deberet. Cenſuit Congregatio, priore redeunte ſubſtitutum excludendum; verbaque illa formulæ, *ſi prior poſtea redierit*, intelligenda, ſi poſt electionem peractam.

LXII.

Dec. 75. Qui abſentes eliguntur, poſt peractas tantum electiones vocandi.

CIrca §. 9. quando ad Congregationem vocandi ſint, qui abſentes eliguntur. Cenſuit, poſt electiones peractas, ad ſolam negotiorum tractationem vocandos: idque formulæ inſerendum.

LXIII.

Dec. 76. Impediti loco vocandus, qui electioni adeſſe poteſt, etiãſi non ſit proximus.

CIrca §. 12. quid faciendum, ſi paulo ante Congregationem impedimentum alicui è Congregandis ſuperueniret, proximuſque illi ſubrogandus longius abeſſet, quam vt tempeſtiue adeſſe poſsit? Cenſuit eum è proximis vocandum eſſe, qui electioni tempori adeſſe poſsit.

LXIV.

Dec. 77. Incluſor ſecretis ſuffragijs eligendus.

CIrca §. 14. Congregationis generalis quæſitum eſt, expediatne Incluſorem per ſecreta ſuffragia eligi, quibuſque modis quatuor illius ſocij deſignandi ſint? Cenſuit

per

 Ordo Decretorum in m.ſ.

per ſecreta ſuffragia Incluſorē ex Præpoſitis, vel Rectoribus, vel alijs de Societate eligendum: ſociorum verò deſignationem Vicarij arbitrio relinquendam: remque hanc formulis inſerendam.

L X V.

CIrca §. 21. in quo ambitus iudices deſignantur deſumendi ex Aſsiſtentium nationibus, quæſitum eſt; an cum Germaniæ & Galliæ diſtinctæ nunc ſint Aſsiſtentiæ, Iudices quinque in poſterum creari placeret. Cenſuit quinque in poſterum Iudices è ſingulis Aſsiſtentiarum nationibus ſingulos deſignandos.

Dec. 78. Iudices ambitus quinque pro numero Aſſiſtentium

L X V I.

CIrca §. 58. quo ſtatuitur Generalem mutare poſſe Prouinciales, ſi id faciat ante Congregationem inchoatam. an non videretur conſultum, non licere illi Prouinciales mutare poſt decretam Congregationem, quocunque illa modo decernatur? Cenſuit non tantum poſt inchoatam, ſed nec poſt decretam Congregationem mutare illos poſſe, licet aliud ſextæ Congregationis decreto contineatur.

Dec. 79. Poſt decretam Congregationem generalem mutari Prouinciales nō poſſunt.

L X V I I.

PRopoſitum deinde fuit, placeret ne eos, qui in altera Prouincia negotiorum cauſa verſantur, extra numerum XL. vel L. admitti: cenſuit extra numerum admittendos.

Dec. 80. Supra numerum dūtaxat.

Propo-

LXVIII.

Dec. 81. Et quando locum alias habituri erant in vtraque Prouincia.

PRopoſitum etiam, placeret ne non admitti, niſi & in ſua Prouincia admittendi eſſent, & in Prouincia in qua verſantur intra XL. vel L. numerum ratione profeſſionis ſuæ numerarentur. Cenſuit non admittendos, niſi vtriuſque Prouinciæ conditiones adeſſent.

LXIX.

Dec. 82. Et cum negotia tractãt Societatis.

PRopoſitum rurſus de profeſſis, qui in aliena Prouincia negotiorum cauſa verſantur, admittendine viderentur ad Prouincialem Congregationem etiam illi, qui priuata ſua, aut amicorum, aut quorumcunque externorum negotia tractant: ſimul etiam à quo iudicium huius rei petendum eſſet. Cenſuit hos ſolos admittendos, qui Societatis, Prouinciarumque, aut Collegiorum ſuorum negotia gerunt. Iudicium vero de negotiorum conditione, ſi per tempus liceat à P. Noſtro petendum eſſe, aut ſane à Prouinciali ipſorum proprio.

LXX.

Dec. 83. Plurium Prouinciarum Viſitator.

CVm propoſitum fuiſſet circa variarum Prouinciarum Viſitatorem, quam è cõmiſsis ſibi Prouincijs deligere poſſet, ſi non rediret ad eam à qua aſſumptus fuerat. Cenſuit, in ea debere manere, in qua moriente Generali verſabitur, niſi in eam, à qua aſſumptus erat, redire mallet.

Cum

LXXI.

CVm §.6. Congregationis Procuratorum ſtatutum eſſet, intra ſeſquiannum à decreta Congregatione generali, cogendam illam eſſe; propoſitum fuit, an non placeret, ſeſquiannum in annum mutare. Cenſuit nihil immutandum.

Dec. 84. Confirmatur §.6. Congreg. Procur.

LXXII.

CVm vero rogatum eſſet, an demortui Generalis ordinationes, reſponſa ad Prouincias, priuilegiorum communicationes, particulares conceſsiones, & id genus alia, etiam cum Aſſiſtentibus tractata, ſed à generali Congregatione non approbata, vim ſuam obtineant mortuo Generali: an vero illarum obligatio, aut conceſsio cum illius morte expirent. Cenſuit eandem vim habere, quam viuo Generali habebant, donec à ſucceſſore reuocentur.

Dec. 85. A Generali ſtatuta, vel cõceſſa eo mortuo vim retinent, niſi à ſucceſſore reuocentur.

LXXIII.

CEnſuit Congregatio, in formula Congregationis generalis §. 64. quo tractandorum ordo exponitur, hæc ordine hoc ponenda. *Proponantur Congregationi primo loco, quæ P. Præpoſitus attulerit: deinde, quæ Prouinciæ ſingulæ proponenda miſerunt habita inter eas ratione antiquitatis Prouincialium: Tum quæ Prouinciales, Aſſiſtentes, Sociјque Prouincialium*, iuxta P. VIII. cap. VII. §.2. litera A. Denique, quæ Procuratores,

Dec. 86. Tractandorũ ordo in Cõg. generali.

ratores,

ratores, & alij de Congregatione, ſeruato inter illos antiquitatis ordine.

LXXIV.

Dec. 87. Vicarius rem grauiſſimam ducere debet, quam talē iudicat maior pars Aſsiſtentium.

CVm propoſitum fuiſſet, an quamuis Vicarius iudicet rem aliquam non eſſe grauiſsimam, neque cum Aſsiſtentibus conſultandam, aut ad eorundem plura ſuffragia decernendam; maior tamen Aſsiſtentium pars contrarium iudicat; teneatur Vicarius rem talem conſultandam, & ad plura ipſorum ſuffragia decidendam proponere: Cenſuit Congregatio, Vicarium rem talem ex mente plurium Aſsiſtentium teneri in conſultationem decidendam adducere.

LXXV.

Dec. 88. Vt in proponendis ad profeſsionem ordo ſeruetur.

PEtitum deinde fuit, vt remedium aliquod ſtatueretur, ne qui ſtudia Theologica citius peregerunt, eos in profeſſione præcederent, qui ſerius illa ob literarum humaniorum prælectionem abſoluerunt, cum aut priores hi, aut pares illis vocatione ſunt. Cenſuit ſerio in primis Prouincialibus omnibus commendandum, vt qui pares ſunt vocatióne, ſimul ad gradum proponantur, niſi peculiaris aliqua, grauiſque ratio aliud ſuaderet, quam Generali aperire teneantur. conſultumque omnino eſſe, vt quorum ob docendi munus, aliaſve occupationes dilata fuerunt ſtudia, eorum maxima ratio habeatur, idque vel tempus illis contrahendo, quo in miniſte-

rijs

Ordo Decretorum in m. ſ.

rijs poſt ſtudia probandi ſunt;vel alijs prorogando, ita vt vel doceant, qui ante non docuerunt, vel diutius in alijs miniſterijs occupentur, quo omnes ſimul, quoad fieri poterit,proponi poſſint. De ijs vero, quos P.Noſter ſimul decreuit,ſcripſitque promouendos, caueant Prouinciales, ne vnum alteri præponant; curentque modis omnibus,vt recentiores antiquioribus poſtponantur, idque ſiue per ſe, ſiue per alios vota illorum excepturi ſint.

Itemq. in excipienda ſingulorum profeſsione.

LXXVI.

CVm Canon tertius Congregationis primæ, in quo dicitur Generalis eſſe Regulas condere, videatur pugnare cum Canone XXI. Congregationis quartæ, in quo dicitur, Congregationis generalis eſſe leges condere; rogata Congregatio,vt dignaretur dubium hoc declaratione ſua tollere,cenſuit,loca hæc nullo modo inter ſe pugnare, cum in Canone tertio Congregationis primæ agatur de poteſtate Regulas, & Ordinationes condendi, prout illa inter ſe conuertuntur,& pro ſynonymis habentur, vt non vno Conſtitutionum loco fit; quas condere, & abrogare à Generalium voluntate pendet. In Canone vero XXI. Congregationis quartæ agitur de legibus condendis, quæ vim habeant Conſtitutionum, & Decretorum generalium; quorum abrogatio à Generali non pendet.

Dec. 89. Canonũ conciliatio.

Generalis regulas, ideſt Ordinationes condere poteſt.

Non leges, quæ vim habeant Conſtitutionum.

Cum

LXXVII.

Dec. 90. Triduana recollectio ab omnibus obſeruanda qui vota renouãt.

CVm propoſitum eſſet circa §. 7. I ctionis pro Scholaſticis, an tridu añte votorum renouationem recollecti nes de Societate, qui renouaturi ſunt v comprehenderet: cenſuit omnes ea co hendi, omneſque illa teneri.

LXXVIII.

Dec. 91. Deputatio pro detrimentis in omni deinceps Cong. generali.

PRopoſuit deinde P. Noſter, placer Congregationi, in omni deinceps rali Congregatione, ex quacunque ca la indicta fuerit, Deputationem ſtatui trimenta cognoſcẽnda, ſi qua forte aut i diem paſſa Societas foret, aut timeri n poſſent. quam rem cum varijs in mediu latis rationibus decernendam P. Noſter caſſet: cenſuit eam Congregatio Decret confirmandam, deputandoſque in omr nerali Congregatione Patres detriment gnoſcendis. In quorum cognitione, ſi forte traditum foret, quod quocunque r ad perſonam alicuius è Deputatis perti videretur; placuit tantiſper eam è Deput nis loco ſecedere; remque hanc vniuer iuxta formulæ præſcriptum quatriduo ſi dam eſſe.

LXXIX.

Dec. 92. Breuis oratio in fine cuiuſq. ſeſſionis.

CEnſuit deinde, formulæ Congregat generalis §. 59. inſerendum, *eode modo ſingulæ ſeſſiones breui aliqua ora*

conc

 Ordo Decretorum in n. L

concludendæ. Prouincialis vero §. 16. *Breuique ceteris diebus in principio, & cuiuſque ſeſſionis fine facta oratione*. Formulæ vero Congregationis Procuratorum cenſuit inſerendum: *Suffragia a Secretario in ipſo Congregationis loco comburantur, non obſtante contrario ſextæ Congregationis decreto*.

Suffragia in ipſo Congregationis Procur. loco cōburenda.

LXXX.

Quædam è varijs Inſtructionum locis ad alia transferenda viſa ſunt.

Dec. 93. Quædam ex Inſtructionibus in Regulas, vel aliò tranſlata.

1 Ex §. 1. Inſtructionis Spiritus, addendo §. 6. Inſtructionis de ordinandis, poſt verbum, Exegerit: *atque in vocatione ſua firmus, & ſtabilis ſit*.

2 Ex §.2.eiuſdem addendum regulæ Prouincialis CXVII. *qui in aliquo Collegio male ſe gerit, non mittatur, ſi fieri poteſt ad aliud niſi iuuetur, vbi deliquit*.

3 Ex §. 5. addatur regulæ Cuſtodis veſtium poſt, inuenerit. *v.g. veſtes duplices, inſtrumenta itineris, & ſimilia*.

4 Ex Inſtructione ſextæ Congregationis de renouatione Spiritus, cap. IV. §. 3. addendum monitis eiuſdem §. 14. poſt pretioſa: *quæ aurei vnius valorem excedant*.

5 Ex eadem cap. IX. §. 4. addendum Inſtructioni pro viſitatione Prouinciæ §. 8. poſt, temporalium; *catalogum P. Natalis, quibus de rebus Noſtri recreationis tempore colloqui poſſunt*.

Biduum ad cóciones domeſticas.

6 Ex Inſtructione pro Concionatoribus, §. 3. mutanda hoc modo regula LIV. Rectoris: *quibus ad ſe parandum, propter varias occupationes quibus Scholaſtici diſtinentur, bidui fere ſpatium pro Superioris arbitrio dandum erit.*

Quadrans ad tonos.

7 Ex §. 5. eiuſdem addendum regulæ Rectoris LVI. *Vtilitas maior erit, ſi quadrante hora circiter præmoneantur, qui tonos facturi ſunt, themate illis aſſignato.*

8 Ex §. 10. addendum regulis Concionatorum. *Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum ſuum, & ſocij, tertium pro ſarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum potius, quam pecuniam pro victu accipiant, idque apud Eccleſiaſticum, vel alium honeſtum ciuem, vel conuenienti aliquo Religioſis loco. Sit vero victus tenuis, & parcus, vt Religioſos decet. Viaticum porro non niſi neceſſarium pro ſolo itinere admittant.*

9 In §. 11. Inſtructionis pro Concionatoribus, pro *non vltra triennium* ponatur *non diutius quam par eſt*.

10 Ex Inſtructione ſecunda, Congregationis ſextæ addendum regulæ LII. Prouincialis. *His etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel vnus ſaltem annus concedatur, vt priuato ſtudio ſacra Scriptura,*

ræ, legendiſque Patribus, ac ſancta meditationi vacent.

11 Ex Inſtructione III. pro Confeſſarijs, §. 1. addendum ad regulam c. Prouincialis: *Confeſſarij maturi ſint ætate, quantum fieri poteſt, ac multo magis ſpiritu, & moribus.*

12 Ex §. 2. eiuſdem addendum ad regulam xv. Sacerdotum: *Mulierum confeſſiones non audiantur niſi ad crates, etiam ſi ſint puellulæ.*

13 Ex §. 3. ad regulam xvII. Sacerdotum, poſt, alloqui: *Id fiat in loco patenti, nec longum ſermonem.*

14 Ex Inſtructione III. pro Confeſſarijs in ſexta Congregatione, §. 1. addendum monitis §. 9. poſt, deprehenderetur: *Idemque omnino iudicium eſſe debet de alijs Confeſſarijs, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus, erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, & amicos: maxime vero de ijs, qui in Miſſionibus verſantur.*

15 Ex Inſtructione vIII. de Nouitijs ad regulam LX. Magiſtri Nouitiorum, *& ij quidem per annum*; pro eo quod erat, *per ſex menſes.*

16 Ex Inſtructione Iv. Congregationis ſextæ ad regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, poſt defectuum, addatur *tum ſuorum, tum alienorum.*

17 Ex Inſtructione v. Congregationis vI.

pro Scholaſticis §. 1. addendũ regulę xxxviii. Rectoris. *Neque permittantur nimis colloqui cum externis, aut amicis: ad ianuam vero, niſi de vnius Rectoris expreſſa licentia non vocentur; quam raro admodum oportebit illis concedere: itemque inuigilare ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.*

18 Ex §. 2. eiuſdem addatur Regulis Scholaſticorum hæc noua regula. *Si Magiſtros ſtudiorum cauſa conuenire debent, horam certam à Superiore deſtinatam habeant, extra quam illorum cubicula ſine peculiari facultate non adeant.*

19 Ex Inſtructione xiv. pro Coadiutoribus §. 1. addendum Regulæ vii. Præfecti rerum ſpiritualium. *Diligentiam circa Coadiutores temporales, frequenter eos alloquendo, nouos præſertim & infirmiores, vt quieti, &c.* & in fine: *Meditationis etiam capita illis ſuggerat, modum, & fructum orationis exigat, dirigatque vbi opus fuerit.*

LXXXI.

Dec. 94. Inſtructiones reliquæ ad directionem.

Reliqua vero, quæ à Patribus ad ordinationes, Inſtructiones, formulaſque recognoſcendas, atque in breuiorem, commodioremque methodum contrahendas deſignatis facta fuerant, probauit Congregatio, voluitq. eam vim habere, quam reliquæ Generaliũ ordinationes habere conſueuerunt. Inſtructiones vero tantum directionis vim retinere.

Ordinationes generaliũ contractæ.

Reme-

LXXXII.

Remedia etiam poſtulata, ne Collegia ſupra vires perſonarum numero vel oneribus grauentur. Qua de re hæc probauit Congregatio. Dec. 99. Remedia ſubleuandæ Collegiorum inopiæ.

1 Ne plures in ſingulis alantur, quam per facultates ali poſſunt: pauciores etiam.

2 Ne plures in Nouitiatum admittantur, quam qui Prouincijs neceſſarij ſunt.

3 Ne Coadiutores quartam partem in Collegijs, in Domibus vero profeſſis ne tertiam partem excedant. Coadiutorū numerus.

4 Vt onera, ad quæ è fundationibus, aut Conſtitutionibus Collegia non tenentur, ad tempus, ſaltem iudicio Prouincialis, omittantur; admonito tamen prius Generali.

5 Ne operarijs, maximeque Coadiutoribus deſit, in quo occupentur.

6 Vt Rectores, reliquique officiales tales adhibeantur, qui prudentes ſint œconomi: ordinationemque P. N. Claudij de rebus temporalibus commendatiſsimam habeant. Sed neque permittendum Rectoribus, vt œconomiæ domeſticæ formam in rebus alicuius momenti, inconſulto Prouinciali immutent.

7 Ne perſonarum ſine neceſſitate mutationes fiant. Superflua domi ne habeantur: non equi, non famuli plures: ſeruetur que ordinatio P.N. Claudij circa peregrinantes data anno M. DC. XI. Caueantque Prouincia-

les ne imponendis contributionibus Collegia grauent: quin magis ex ijs, quæ in poteſtate ſua habent, eorum indigentiam ſubleuent.

8 Cauſas æris alieni contracti in viſitationibus diligenter inquirant Prouinciales; nec patiantur Superiores, quorum negligentia debita creuerunt, ſine pœnitentijs abire: moneantque Generalem de talibus, ſi rei grauitas id poſtulauerit, à munere amouendis.

LXXXIII.

Dec. 100. Sûma Theologiæ, & Philoſophiæ.

CVm propoſitum fuiſſet, placeret ne Congregationi, aliquibus Societatis Theologis, & Philoſophis committere, vt certas in vtraque ſcientia ſummas conficerent, quæ maxime receptas Societatis opiniones è D. Thomæ, Patrumq. noſtrorum ſcriptis deſumptas ſolide & paucis cõplecterentur: ne tanta Noſtri libertate per varia Theologorum, ac Philoſophorum placita vagarentur. Cenſuit nihil hac de re in præſentiarum ob varias grauesque à multis in medium allatas cauſas ſtatuendum, nec videri nunc idoneum huic rei tempus eſſe.

LXXXIV.

Dec. 101. Negotiationis vetitæ noſtris exempla.

CVm poſtulatum eſſet, quænam eſſent illa, quæ negotiationis ſpeciem habent, à quibus Noſtri iuxta Canonem xxv. Congregationis ſecundæ abſtinere iubentur. Cenſuit Congregatio, Varia illa eſſe, neque omnia

nia recenſeri poſſe. Inter alia tamen numerari hæc poſſe.

1 Conducere agros alienos, vt ex ijs lucrum, & quæſtum facias. Non tamen habere ſpeciem negotiationis, eos conducere ad prædiorum noſtrorum adminiſtrationem, vel animalium noſtrorum ſuſtentationem. Agrorum cóductio.

2 Emere aliqua, vt noſtra poſtea induſtria carius vendantur. Emere tamen animalia ad prædiorum noſtrorum paſcua conſumenda, quæ poſtea diuendantur, non cenſuit negotiationis ſpeciem habere: ſicut nec emere, quæ putantur vſibus Noſtrorum neceſſaria, quæ ſuperflua poſtea vendantur. Emptio rei vt carius vendatur.

3 Typographiæ ſumptus pro edendis Noſtrorum libris ſuppeditare, exemplaque damno, lucroque noſtro diuendenda accipere. Quæ res licet abſolute negotiatio Clericis interdicta non ſit, Noſtris tamen videtur omnino interdicenda, nec niſi grauiſſimas ob cauſas à P. Noſtro permittenda. Typographię ſumptus.

4 Typographiam in Collegijs habere, in qua libri excuſi externis diuendantur. In vtraque tamen India, partibuſque Septentrionalibus, pro libris pijs, & ad Religionem ſpectantibus, Scholarumque noſtrarum, cum vel Typographi deſunt, vel Catholici deſunt; iudicio P. Noſtri rem totam committendam cenſuit. Typographia propria.

LXXXV.

Dec. 102. De prædijs Collegiorum commutandis

ROgatum deinde, vt Congregatio P. Noſtro commendare dignaretur, vt ampla varijs locis Societatis prædia conſtituta, quæ & exiguos prouentus annuos reddunt, & non ſine externorum offenſione poſſidentur, in meliores res magiſque vtiles commutari curet. Cenſuit P. Noſtro commendandum, vt huic rei inuigilare dignetur multorum Collegiorum ac Prouinciarum bono.

LXXXVI.

Dec. 103. De miſſione Sinenſi.

An petenda à Rege facultas Euangelij promulgandi.

CVm propoſitum à Procuratore Sinenſi Miſſionis illius nomine fuiſſet, vt diſpicere Congregatio dignaretur, num conſultum arbitraretur; poſt tot annos excultæ Miſſionis illius facultatem à Rege Sinarum petere Catholicæ Religionis libere profeminandæ. Re prius iuſſu R. P. Noſtri Deo ab omnibus per ſacrificia commendata, cenſuit Congregatio, collaudato in primis ardenti Patrum nobiliſſimæ Miſſionis illius ſtudio, nihil in tanta terrarum diſtantia, temporumque ſibi ſuccedentium varietate, certo ſtatui poſſe: ſed rem vniuerſam Patrum, qui tot iam annos fortiter in illa Miſſione deſudant, experientiæ, & prudentiæ committendam: qui auditis amicis, viriſque literatis, & in dignitate in illo Regno conſtitutis, id ſtatuant, quod è re Chriſtiana conſultum eſſe iudicauerint. Adfuturum indubie tam pijs Noſtrorum

 Ordo Decretorum in 81. §

rum votis Deum, ſanguineque iam olim ſuo rigatum Regnum in fœcundam aliquando horreo ſuo inferendam meſſem excitaturum: neque paſſurum vt tam calentia Noſtrorum deſideria, irrito conatu elabantur. Progrederentur tantum quo cœpiſſent modo Patres, non laboribus, non ſanguini, non vitæ parcentes: paratũ adſtare æternæ mercedis remuneratorem Deum. Cogitarent, ſudorem ſuum ſemen eſſe Sinenſium Chriſtianorum, quod centupla breui fœneratione in fœcundas excitaret ſpicas magnus agrorum ſuorum rigator, & cultor Chriſtus: à quo & tempus diſcerent explicandæ per vniuerſum Regnum illud operæ, & Regiæ voluntatis inflectendæ. Interim commendatiſſimam tam generoſam, lateque patentem Miſſionem, vniuerſam Societatem precibus, ſacrificijſque ſuis apud Deum habituram. Tantum pergerent, maiorumque veſtigijs fortiter inſiſtendo, bene de Diuina in Sinenſes munificentia, atque explicata dextera ſperarent. Fortiter agendo res creſcere: & à ſola generoſa manu triumphos ſperari poſſe cœlo inferendos.

LXXXVII.

PRopoſitum deinde, an placeret formulis addere, triduum, aut quatriduum in poſterum concedendum ad intercedendum à Decreto rei alicuius facto, vltra quem terminum nulla interpoſita intercesſio valida eſſet.

Dec. 104. Intercedere decreto alicui poſt triduum non licet.

Cea-

Cenſuit ſolum in poſterum triduum concedendum eſſe; omnemque intercesſionem extra illud tempus interpoſitam pro nulla habendam.

LXXXVIII.

Dec. 105. Formula Cong. gener. correcta.

PRopoſitum an placeret in formula Congregationis generalis §.82. expungi verba illa, *aut etiam alicuius eligendi gratia*, in quibus de Aſsiſtentium electione agitur. vti factum eſt in eadem formula, vbi de electione Generalis agebatur. Cenſuit verba illa expungenda eſſe.

LXXXIX.

Dec. 107. Iudices ambitus poſt electionem cum Generali cognoſcent de omnibus, quæ contra formulas commiſſa fuerint.

CVm propoſitum eſſet, placeretne Congregationi Iudices, quorum erat de ambitu ante electionem Generalis cognoſcere, prorogare etiam in tempus electionis peractæ? ita vt poteſtas illorum extendatur in omne Congregationis tempus in illos, qui ab obitu Generalis vſque ad noui Præpoſiti electionem contra Conſtitutiones, & formulas deliquiſſent, inquirendi; reportoſque pro delicti modo puniendi, priuando non tantum illos iuxta formulam voce actiua, aut paſſiua, idque ad tempus, aut in perpetuum; ſed inhabilitando etiam ad munia & officia, aliјſque pro arbitrio pœnis afficiendo.

Cenſuit Congregatio tempus illud, poteſtatemque Iudicibus illis, eodem in omnibus modo, quo in quęſtione proponitur, cōcedendam,

Ordo Decretorum in m.ſ.

dam, ac prorogandam eſſe, præſente ſemper Generali, cuius erit iudicio huic præſidere, illudque pro prudentia,& paterno ſuo in omnes affectu dirigere. Cuius etiam perſonam, iuxta Conſtitutiones, & formulas, ab omni hac diſquiſitione exemptam eſſe voluit; nec licere Iudicibus deſignatis vllam delationem in perſonam illius, aut electionem admittere, aut inquirere.

Ab his tamen contra Generalem nulla delatio admittenda.

X C.

Rogatum, placeretne Ordinationum libris in Domibus, ac Societatis Collegijs, conſuetudinum librum addere, quo Superiores, & Miniſtri ad manum habeant ea, quibus ordinem domeſticum certius dirigant. Placuit librum talem reliquis addi, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ conſuetudines referantur: placuitque hunc etiam Viſitatoribus in viſitationibus probandum offerri.

Dec. 108. Liber Cõſuetudinũ in ſingulis Domibus, & Collegijs.

X C I.

Propoſitum deinde, an placeret in poſterum obligationem tolli, tertio quoque menſe Inſtructionem pro Confeſſarijs legendi circa XVIII. regulam Sacerdotum, mulierumque viſitationes: ſimul etiam illam, qua iubebantur tam Prouincialium, quam localium Superiorum Conſultores quater in annos ſingulos ad Generalem Præpoſitum ſcribere.

Dec. 109. Ceſſat obligatio legendæ Inſtructionis pro Confeſſarijs.

Conſultorum item ne quater ſcribãt ad Generalem.

Cenſuit vtramque in poſterum obligationem tollendam; ſcribendique modum, tempuſque ad veterem normam, formulamque reuocandum. qua nimirum Conſultores Prouincialium menſe Ianuario, & Iulio; Conſultores vero Superiorum localium ſemel quotannis menſe Ianuario ad Generalem ſcribere iubebantur.

XCII.

Dec. 111. Humanarum literarum ſtudia commendantur.

ROgata Congregatio, vt humaniorum literarum ſtudium quam commendatiſſimum haberet. Placuit plurimorum hoc deſiderium: cenſuitque monendos Superiores eſſe, vt eo maioribus animis, conatuque in hanc rem incumberent, quo plus fructus, vtilitatis, gloriæque Dei ex hoc tam Societati proprio literarum ſtudio merito ſperari poteſt. Quam etiam rem cenſuit P. Noſtro commendandam, vt pro ſuo in ſtudium hoc ſingulari affectu, quam commendatiſsimum habere dignetur.

XCIII.

Dec. 112. Qui falſo aliquē deferunt ad Vicarium, vel Deputatos.

Iudicum ambitus arbitrio puniendi.

PRopoſitum deinde occaſione Decreti LXVII. qua pœna digni videantur, qui falſo aliquem ad Vicarium, vel Deputatos Patres detuliſſent: quique in ijs, quę denuntiarent, maligne, aut calumnioſe egiſſe deprehenſi fuiſſent. Cenſuit, prò qualitate delicti, Iudicum ambitus arbitrio puniendos: neque vllo modo permittendum, vt impunita crimi-

 Ordo Decretorum in m.ſ.

minandi, ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

X C I V.

PRopoſita formula Iudiciaria à Patribus Deputatis compoſita, cenſuit Congregatio nullo illam Decreto ſuo firmandam: ſed P. Noſtri prudentiæ rem totam committendam, qui eam quando commodum, opportunumque, atque expedire in Domino iudicauerit, Prouincialibus communicare dignabitur, maxime cum grauior aliqua neceſsitas id poſtulauerit.

Dec. 113. Formula iudiciaria Generalis iudicio relicta.

X C V.

PRopoſitum etiam, placeret ne ſcholaſticæ Theologiæ Profeſſorum tempus ad certos vt plurimum annos reuocare, quo plura in hoc tam vtili Societatis ſtudio exerceri ingenia poſſent, fructuſque ſcientiæ illius latius diffunderetur. Cenſuit, vniuerſam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

Dec. 114. Theologiæ profeſſio annis non definienda.

X C V I.

AD propoſitam quæſtionem, Examinandi ne Theologiæ, ac legum, canonumq. Doctores eſſent, qui Societatem ingrediuntur; an ſine præuio examine ad quatuor votorum profeſsionē admittendi: cenſuit Congregatio, in legum, Canonumque Doctoribus id obſeruandum, quod P.v.cap.11.§.2.litera B.continetur. Theologiæ vero Doctores; de quorum eximia eruditione nulla dubitatio eſſet, eximi

Dec. 115. Theologiæ ante ingreſſum Doctores quādonam ad profeſsionem examinandi.

nandos

nandos non eſſe:dubios vero examinãdos eſſe, qui ſi mediocritaté non excedunt ad quatuor votorum profeſsionem admittendi non erunt.

XCVII.

Dec. 116. Suffragia examinatorũ quo pacto ferenda.

CVm vero rogata Congregatio eſſet, vt circa ſecreta examinatorum ad profeſſionem ſuffragia, certum aliquem modum præſcriberet. Cenſuit ſingulos examinatores ſcribere ſuffragium ſuum debere tam ad Prouincialem, quam ad Generalem, ſuſcripto nomine proprio. Sed Prouinciali inſcribendas literas, *Soli*: qui in librum, non examinatorum nomina, ſed ſolum ſuffragiorum nũmerum referat, ea cautela, vt nec Socius ipſius in Examinantium ſuffragiorum cognitionem veniat; ignoretque quid examinantium quiſque ſenſerit. Literæ vero examinatorum ad Prouincialem datæ comburantur.

XCVIII.

Dec. 117. Bienniũ Nouitiatus quando inchoetur.

PRopoſitum deinde, A qua die biennium Nouitiatus inchoari cenſeri debeat. Cenſuit à die, qua quis in Societatis Domum à Prouinciali probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur; in quacunque demum Domo, aut Collegio id fiat. Atque ita xxvi. regulam Magiſtri Nouitiorum intelligendam eſſe.

Dec. 118. Formula de promouendis, & aptis ad gubernandum.

XCIX.

PRopoſitum fuerat, placeret ne formulas de aptis ad gubernandum, & gradum, in

 Ordo Decretorum in m.ſ.

in breuiorem, commodioremque rationem contrahi; aliumque etiam modum informationes inſtituendi præſcribi; quod prior ratio, qua multis iam annis vſi ſumus, videretur nonnullis non leuia ſecum incommoda habere. Cenſuit Congregatio, non facile à veteri formula, modoque recedendum: rem tamen vniuerſam Patris Noſtri iudicio committendam.

C.

Dec. 119. De reditu Societatis in ditionem Venetam.

Rogata deinde Congregatio eſt, vt quo poſſet affectu, R. P. Noſtro Noſtrorum in Venetam ditionem reſtitutionem commendaret. Probauit hoc multorum ſtudium Congregatio vniuerſa: quod eo propenſius facit, quo Sereniſſimæ Reipublicæ illius in vniuerſam, iam inde à primordio naſcentis Societatis, voluntatem non poteſt non gratiſsima memoria recolere. ſperetque fore, vt depulſa tandem nube, quæ nouem iam annos Societatem cum multorum admiratione tenuit, ſerenior dies eluceſcat, quo ſe ſuaque in Rempublicam illam veteri profundere more poſsit; ſanguinemque, vitamque etiam pro illius incolumitate, & ſalute ponere. Quare quanto conatu poteſt, vnam hanc è florentiſsimis quondam Societatis Prouincijs, nullo ſuo merito ereptam, Paternitati illius commendat, vt in omnem bene gerendæ rei occaſionem intentus, in eo laboret,

vt Sereniſsima Reſpublica promptiſsimam illi ſeruiendi, & obſequendi Societatis voluntatem intelligat: nec ab alio nouennale hoc ſilentium illius, quam à ſtudio vitandæ cuiuſcunque offenſionis promanaſſe.

C I.

Dec. 121. Regulæ Secretarij, & ſub ſtitutorum.

PRopoſitæ Secretarij Societatis, & Subſtitutorum illius Regulæ à Deputatis, vt Decreto XL. ſtatutum fuerat, examinatæ & recognitæ: quædam etiam additamenta ad Regulas Procuratoris Generalis; rogataque Congregatio, placeretne eas eo modo edi. Cenſuit edendas, omniaque hæc P. Noſtri iudicio committenda.

IN-

3} {8}Vol 4470977

INDEX EORVM, quæ in Decretis continentur.

Prior numerus Congregationem indicat, Poſterior Decretum.

Vbi A, litera eſt inſerta, Decretum ante Electionem factum ſignificat, ſiue ex Prioribus.

A

ADmonitor P. Generalis profeſſus quatuor votorum eſſe debet. II. 22. IV. 15. poteſt eſſe vnus ex Aſſiſtentibus. I. 81. IV. 15. electus ad plura ſuffragia. I. 81. II. 22. III. 10. ad plura medietate eligi debet. IV. in Formula. p. 311. V. 67. Eodem die quo Aſſiſtentes electus, ſed à prandio. II. 22. III. 27. electus die ſequenti. IV. 17. eodem die & actione electus. VII. 8. Eius officium durat vſque ad electionem noui Generalis. II. 35. Literæ ipſius ad alios, vel aliorum ad ipſum non referandæ. VII. 14. In caſu mortis vel abſentiæ, alius à Generali ſubſtituitur, eodem modo quo Aſſiſtens. III. 42. IV. 24.

Aduentus ieiunium, vel à carnibus abſtinentia. I. 96. V. 27. VI. 9.

Aedificia Domorũ & Collegiorum qualia eſſe debeant. I. 113. eorum forma ad Generalem referenda. II. 84.

Ambitus Iudices ex quatuor nationibus ex quibus Aſſiſtentes. IV. 49. quinque deinceps creãdi pro numero Aſsiſtentium. VII. 65. eorũ poteſtas poſt electioné prorogata, & qualis ſit. VII. 81

Annuæ literæ quadrimeſtrium loco inſtitutæ. II. 37. in earum exemplaribus adhibita moderatio. IV. 38. earum impreſſio P. Generali commendata. VII. 19.

Apoſtatæ etiam ij, qui poſt vota ſimplicia deficiunt. IV. 53. an reuocandi ſint cum aliam religionem ingrediuntur. I. 24. Apoſtatarum pœnis obnoxij, qui fictis cauſis, vel ſtudio procuratis dimiſsionem extorquent. VII. 22. §. 4. an ad Scholas noſtras admittendi, qui à Societate defecerunt. I. 119.

Arcula in Eccleſijs noſtris ad colligēdas etiam pro alijs eleemoſynas non ponenda. II. 78.

Aſsiſtēs electionis poſt Secretarium eligendus. I. A. 14. non eligendus ante quatriduum. Ibid. & III. A. 2. eius iuramentum & officiū. I. A. 15. 16

Aſsiſtentes P. Generalis à Congregatione eligendi ſunt. I. 80. eligi poſſunt etiam abſentes. Ibid. ex diuerſis Prouincijs aſſumendi. Ibid. & ex diuerſis nationibus. II. 20. quatuor eſſe debent. I. 88. nunc quinque. VI. 1. 14. tempus aliquod aſsignatum ad capiendas de illis informationes. I. 80. id debet eſſe quatriduū, II. 3. electi ad plura ſuffragia. I. 80. eligendi ad plura medietate. II. 22. III 17. IV. 16. eligi non debent ſtatim poſt electum Generalem. II. 44. neque eorum ſubſtituti a Congregatione deſignari. III. 12. an noui creandi ſint, quando Generalis tempore Congregationis moritur, decernet ipſa Congregatio. VI. 27. §. 4.

Aſsiſtentes noui ſuo ſtatim munere fungi incipiunt. II. 20. Dicere & facere circa Generalem, quo ſenſu intelligantur. I. 82. Eorum officium Prælatura non eſt, nec dignitas. VII. 44. durat etiam ſub Vicario, vſque ad noui Generalis electionem I. 90. II. 35.

Aſsiſtentes in electione Generalis ius habent ſuffragij, & Congregationi interſunt etiam poſt electionem. I. 90. II. 1. 3. Sedent ordine ſuæ profeſſionis. I. 90. antiqui inter Prouinciales, noui ſuis locis.

locis.II.20. Idem ius habent in omni alia Congregatione, quacumque de cauſa cogatur.IV.45. Suffragium extra Congregationem deciſiuum habere non debent V.65 habent tamen in diſſoluendis Collegijs.IV.23. & in omnibus ijs,in quibus habēt Prouinciales. V. 16. Eorum literæ ad alios, vel aliorum ad ipſos non reſerandæ. VII. 14. Alijs miniſterijs occupandi non ſunt.II.74. Vicepræpoſiti Domus Romanæ eſſe non poſſunt.IV.32. etſi poteſt eſſe idem Secretarius & Aſsiſtens, melius tamen eſt vt ſint diuerſi. I. 89. alio ablegari à Generali facile non debent: obedire tamen debent,ſi mittantur. I. 83.Si Pontifex aliquo mittere velit, à Generali informandus eſt. I. 86. Generalis in diuturno itinere ſocium habere debet aliquem Aſsiſtentium. I. 85.

Aſsiſtentem, ſi male ſe gerat, ſuſpendere ab officio poteſt Generalis, nō remouere ſine conſenſu Societatis.I.87. remoueri etiam non poteſt ob aduerſam valetudinē in aere Romano, ſine conſenſu Societatis. I. 84. In caſu mortis vel mutationis, alium ſubſtituit Generalis cum approbatione Prouincialium Europæ.IV.24.VI 27.§.2. plures ab eo nominari non debent,vt vnus approbetur. VI. 27. §.2. nondum approbatus ſuffragium non habet.IV.25.Subſtitutus à Generali coram quibus prǽſtet iuramentum.VI.27.§.2.

Aſsiſtentes extraordinarie mutati mādato Pōtificis. V.73.74 77. VI.4.10.14.

Aſsiſtentes iurare iuſsi de fidelitate ſeruanda circa Congregationes Procuratorum.V.60.Id decretum poſtea ſuſpenſum in eadem Congregatione.V. 75.

Aſsiſtentium Regulæ in quarta Congregatione confectæ & approbatæ. pag.348.

B

Barba noſtris non nutrienda. I. 114.

Beneficia ſi quæ perſonis Societatis offerantur, nō admittenda ſine licentia Gene-

Generalis.I. 139. Si quæ ante ingreſſum habebāt Noſtri, an cogendi ſint, vt ea relinquant ante profeſsionem.I.140.reſi. gnare ea debent finito biennio,ante vota.V.19. Beneficiorum quæ curā animarum habent,vniones non admittendæ. II. 59.& I. 124.

Bonorū abdicationis promiſsio, quomodo intelligenda.III. 19 abdicari non debent ſine permiſſu Generalis.III.39.alio. qui fit contra votū paupertatis. V. 50. & 4. 59. quando abdicare ſe noſtri bonis, eorumque adminiſtratione debeāt. VII.17. Circa bonorum diſpoſitionem explicatæ aliquot locis Conſtitutiones.II.23. 76.

Bonorum quæ à Noſtris dantur diſtributio, in eadem Prouincia à Generali facienda eſt.II.23 Prouincia intelligenda eſt more Societatis,& in qua ſita ſunt bona:ſic tamen vt caueatur offenſio Principum, ſi diuerſi in ea ſint Prouincia.III. 16 IV.65. Permiſit ad tempus Generali tertia Cōgregatio,vt bona ex vna ad aliam Prouinciam transferat pro Seminarijs. III. pag. 192. Item quarta. IV. pag. 273. & ſexta. VI. 8. & ſeptima.

Bulla Cruciatæ Noſtris ad caſus reſeruatos vti non licet.VI. 5.

C

Candela Fundatoribus Domorum Profeſſorum non datur. III. 41. cui danda, quando Epiſcopi de menſa Epiſcopali fundant Collegia. V. 11.

P.Petrus Caniſius extra ordinem admiſſus ad 3. Congregationem III.5.

Canones qui ad praxim pertinent ex decretis deſumendi. I I. 46. III. 9. Soli euulgandi. II. 46. III. 9.

Canones trium Congregationum. I I I. 9. 33. Congregationum omnium. I V. 51. quintæ. V. 66.

Canonizatio B.Ignatij, & B.Xauerij promouenda. V. 71. V I. 3. Item B. Aloyſij, & B. Stanislai. VI 44.

Cantus Miſſæ nonniſi ex grauiſſima cauſa à Generali

nerali permittendus, idque diebus tantum Dominicis & feſtis. I. 39.
Cantus Miſſæ, & Veſperarum induci, tollique poteſt à Generali, quibus locis iudicat expedire. II. 15. qualis in Eccleſijs noſtris cantus eſſe debeat. I. 40. III. 36.
Capellaniæ in Eccleſijs noſtris erigi non debent. I. 103. 134.
Carcerum vſus Generalis arbitrio relictus. I. 116.
Cathedræ publicæ in Vniuerſitatibus quatenus ad mittendæ. I. 118.
Carthuſiæ ad ordinem qui tranſeunt, eos ſi redeant Societas recipere non tenetur III 45. IV. 66 de ijs qui ad Carthuſiam tranſire mala fide petunt. VII. 15.
Caſus in Societate reſeruati à P. Laynez. II. 60. reſeruati à quinta Congatione. V. 51. 57. ab his noſtri abſolui non poſſunt vi Bullæ Cruciatæ. VI. 5. Circa decretũ Clementis VIII. de caſibus reſeruatis quædam ab illo Societati conceſſa. V. 51. 64 §. 4.
Catalogi ſingulis annis cũ informatione Romam mittendi. II. 48. 54.
Coadiutores ſpirituales formati doctrinam Chriſtianam intra annum per 40. dies doceant. II. 58. quæ in illis ſtudia requirantur. II. 69.
Coadiutores temporales veſtitu à Sacerdotibus noſtris, ſæcularibuſque hominibus diſtinguantur, & is honeſtus ſit, iuxta morẽ patriæ. I. 95. Veſtium breuitas iuxta regulam obſeruanda. VI. 30. VII. 24. Pileorum ratio Prouincialium arbitrio permiſſa. I. 95. Generali, prout cuique Prouinciæ expedierit, relicta: ſic tamen vt prædicta diſtinctio ſeruetur. III. 22. Pileus clericalis Coadiutoribus in poſterum interdictus. VII. 24. 27. Eo priuandi, vbi eſt introductus, qui male ſe gerunt. VI. 30. Qui ex officio Miſsis inſeruiũt, eo vti debere viſi. I. 95. ſi expedire iudicatur vt ſuperpelliceis vtantur, facultas à Generali petenda. I. 95.
Coadiutorum temporaliũ numerus minuendus. I. 103. quot in ſingulis Domibus & Collegijs eſſe de-

debeant. VII.82.§.3.Eorum opera quomodo vti oporteat Sacerdotes. I. 103. Nullus cuiquam Sacerdoti certus ac ſtabilis aſsignādus.VII 29.

Collegiorum admittendorum formula à P. Laynez data. II. 154. alia à quinta Congregatione edita.V.79. Admitti non poſſunt cum obligatione ad Concionatorem, Cōfeſſarium, vel Lectorem Theologiæ dādum. I 74. Quæ conſideranda dum poſtulantur. II. 8. Collegij fundatio reiecta ob alienas conditiones. II. 13.In admittendis adhibenda moderatio. ibid. & III. 17. 20.

Collegia non ſolum vbi Seminaria ſunt Noſtrorū, ſed alia etiam, in quibus ſtudia tractātur, & Scholæ apertæ ſunt, Inſtituto ſunt conſentanea. VI.18 De his tamen danda opera, vt perficiantur, quo Scholaſtici Noſtri aliquot in illis, vel eorum contributione in Seminarijs alij poſsint. ibid.

Collegia inchoata in quibus Noſtri nec legunt, nec Scholaſticos alunt, ex eleemoſynas viuant, dum fundatio perficitur. II. 71. poterunt etiam ex reditibus viuere arbitrio P.Generalis. III.43. in meliorem formam reducenda, in quibus ſtudia literarum omnino non tractantur. VI. 18.

Collegia eleemoſynas admittere quæ nō poſsint. III. 25. Protectores habere poſſunt,ſed ſine iuriſdictione. I. 112.

Collegiorum ædificia qualia eſſe debeant. ibid. Collegium maximum in ſingulis Prouincijs à Generali deſignandum. VI.25.§. 2.

Collegia plures ne habeāt, quam alere poſſunt ex reditibus, vel eleemoſynis.II 27,VII. 82.

Ad diſſoluenda Collegia, cum extra Congregationem generalem res agitur,ius habent ſuffragij Prouinciales, & Aſſiſtentes.IV.23.Duo etiā antiquiſsimi cuiuſque Prouinciæ profeſsi: Secretarius item,& Procurator generalis.IV. 27.

Collegialibus Romæ in electione Generalis preſtanda.1.A.10.16. 19.

Commiſſarios generales in

Congregatione ſedere ante Prouinciales ſtatuit prima Congregatio.I.A. 10.Poſtea eadem declarauit illorum officium per mortem Generalis exſpirare, nec ſuffragiũ illos habere ad electionem ſucceſſoris, niſi eligantur.I.91.Eligi autem poſſe in Congregatione Prouinciæ,in qua verſabuntur. I. 92.
Commiſſarij ad viſitandas tantum Prouincias mittendi, non autem qui in remotis Prouincijs continuum habeāt officium in poſterum conſtituendi. II. 11. expirant in Europa per obitum Generalis.II.A.20. IV.3.
Compromiſſarij quinque ad Generalem eligendũ poſt tentata ſcrutinia creandi.I.A.17.II.A.25.
Compromiſſarij in Congregatione Prouinciali quomodo, & inter quos ſuffragia ferant. VI.19 §. 4. eligi debent ex præſentibus.VI.25.§.5.
Concionari poſſint Noſtri etiam ad ordines non promoti.II.62. Concionaturi publicè idonei ſint. Ibid.
Conciones cum ſuperpelliceo faciendæ. I. 110. Stola pro more patriæ vſurpanda. Ibid. Concionum initio B. Virgo ſemper ſalutanda. Ibid. Lectiones ſacræ Scripturæ etiam ad populum ſine ſuperpelliceo fiant. I. 110. quod de ijs tantum locis intelligẽdum, vbi non eſt illius vſus. IV. 10.
Congregatio generalis ſtatis temporibus non cogenda. II. 19. IV. 7. V. 30. VII. 9. Eius locus, cum ad Generalem eligendum conuocatur, eſt curia Pontificis. VI. 35. §.21. Ante electionem ea ſolum tractat, quæ pertinent ad electionem.I.A. 3.II.A.7. & ſolos admittit electores. I. A. 3. Ad negotia poſt electionem tractāda venire poſſunt præter ordinarios, quando Generali, aut Vicario videbitur, vnus, aut duo ex ſingulis Prouincijs. II.2. ijque à Congregatione Prouinciæ ad plura medietate ſuffragia eligendi. IV. 35. Ordo ſedendi, & ſententias dicendi in Congregatione generali.I.A.10. I. 2. II. 87. vno die res propo-

nendæ, & ſequenti tractandæ.I.A.3.quod de rebus grauioribus intelligendum eſt.I.4.II.A.8. Congregatio generalis ſolui non poteſt ſolius Præpoſiti arbitrio.I.145
Congregationum generalium acta Prouincijs communicari nõ eſt neceſſe.VI.27.§.3. Decreta communicari poſſunt. Ibid. & typis mandari. VII. 6.
Formula eligendi Generalem à tertia Congregatione approbata. pag. 194. altera in quarta Congregatione confecta. pag. 274.
Congregatio Procuratorũ tertio quoque anno, vt deliberent an cogenda ſit Congregatio generalis II. 19. quandonam debeant cogendam decernere.VI.26.§.5. an iurare de fidelitate debeant. V. 60. In ea quinam habeãt ſuffragium. II.19.Informatio petenda potiſſimum à Generali.VI.35.§.14. manifeſtare propria ſuffragia temere non debent. VI. 26.§.4. Duæ tertiæ ſuffragiorum eſſe debent, cum diſſentiunt à maiori parte Congregationum Prouincialium. VI. 26. §.1. non ſunt neceſſarii, ſed ſufficiunt plura medietate. VII. 10. cum decernunt cogendam eſſe Congregationem generalem, intra ſeſquiãnum arbitrio Generalis cogenda intelligitur. VI. 26. §. 3. VII. 71.
Formula Congregationis Procuratorum in quarta Congregatione confecta, & approbata. pag. 333.
Congregationes Prouinciales tertio quoque anno cogendæ ad eligendum Procuratorem. II. 67. & quandocunque futura eſt Congregatio generalis, vt eligantur qui in illa ſuffragium habituri ſunt.Ibid. & IV.37. 39.In his congregandorum numerus contractus, & definitus. V. 29. 38. 60. 81. Supra numerũ admittendi Profeſſi poſt indictam Congregationem Prouinciæ applicati. VI. 19. §. 1. qui Prouinciales in ea Prouincia fuerũt, ſi alioqui numero excludantur. VII. 2. Profeſſi aliarum

rum Prouinciarum. VII. 57. 67. 68. 69. Romæ item ij, qui vniuerſæ Societati operam nauant. VI. 25. §. 10 & aliquando Secretarius. Ibidem. §. 12.

De impedimentis conuocandorum iudicat Prouincialis, vbi commodius ei viſum fuerit. VII 48. eius ſtandum eſt iudicio. VII. 53. Impeditis ne veniant, quinam ſubrogandi. VII. 63. Si quis ante electionem abeſſe cogatur. VI. 25. §. 15. VII. 61.

Electio intra quatriduum incluſiuè facienda. VII. 47. Eligi poteſt in Procuratorem abſens, ſi eſt in Prouincia; ad Congregationem generalem mittendus, etiam qui extra Prouinciam. VI. 25. §. 9. Abſentes electi quãdo ad Congregationem vocandi. VII. 62. Electorum impedimenta quandonam audienda. VI. 35. §. 10. VII. 49. Impeditorum loco qui ſubſtituendi. VII. 38.

Congregationibus Prouincialibus auctoritas maior non eſt tribuenda. V. 32. Secreti præceptũ imponere poteſt Prouincialis. VI. 25. §. 8. Legenda initio reſponſa Generalis ad præcedentem Congregationem, VI. 19. §. 5. De cogenda Congregatione generali ſecretis ſuffragijs agere non debent. VI. 22. VII. 11. rationes in vtramque partem allatæ quomodo ſeligendæ. VI. 26. §. 2. Acta quomodo ſcribi, & quæ Romam mitti oporteat. VI. 25. §. 16. quomodo ſigillanda. VI. 15. §. 17.

Formula Congregationis Prouincialis in tertia approbata. III. 33. in quarta Congregatione confecta & approbata. pag. 313.

Conſcientiæ aperiendæ ratio, & praxis præpoſito Generali commiſſa. IV. 40.

Conſtitutiones ratæ & firmæ habendæ, vt ſunt in originali. I. 15. recognitæ, & emendatæ à prima Congregatione. I. 10. 19. & ſeqq. vſque ad 70. Nõ expugnandæ, etiam quæ in praxi non ſunt. III. 23 quæ in his Concilio Tridetino aduerſari videantur. III. 8. 30. & p. 230. 233.

233. De Cõſtitutionibus mutandis quatenus agere, aut ſtatuere liceat in Congregatione generali. VI. 11. quatenus de ijſdem in Congregatione Prouinciæ agi poſſit. VI. 13.
Conſtitutionum verba, ſaluo ſenſu, mutanda tribus Patribus cõmiſit B. Ignatius. I. 53.
Conſtitutionum exemplar cum autographo collatum, & approbatum in prima Congregatione. I. 78. alterum in quinta Congregatione approbatum V. 61.
Cõſtitutionum Latinæ verſionis auctoritas. I. 79. Verſio duplex. III. 26. poſterior approbata. III. 34. denuo recognita. IV. 8. 33. 50. V. 76.
Conſultationis tempore legendum aliquid ex regulis, ordinationibus, &c. VI. 36. §. 2. Conſultatio de executione. VI. 36. §. 5. de Prouinciæ diſciplina. VI. 36. §. 6.
Conſultores ad ſcribendi formulam reuocati. VII. 91.
Contractuũ celebrandorũ auctoritas eſt penes Generalem. I. 77. 100. 139. Collegialiter fieri quando poſſint. I. 144. perpetuorum exempla authentica Romam mittenda. I. 103. Contractus Parmenſis à Congregatione confirmatus. I. 100 Formula contractuum. III. 28.
Conuictorum cura. I. 126. IV. 13. Conuictores cum alumnis Collegij Germanici. III. 24.
Correctores externorum Scholaſticorum ne ſint, diſpenſare poteſt Generalis. I. 35.

D

Decreta Congregationum ante electionem in futurum non obligant, & ſeorſim ſcribenda ſunt. I. 115. Decreta primæ & ſecundæ Congregationis ante electionem in vnum corpus redacta, & confirmata. II. 51. Decreta aliquot Congregationum explicata. IV. 57. vſque ad 67. De mutandis decretis Congregationum generalium, quatenus in Prouincialibus agere liceat. VI. 13.
Decreta Congregationum

typis

typis mandanda. VII. 6.
Decretum electionis Præpoſitorum Generalium. I. A. 15. II. A. 24. III. pag. 165.
Definitores creandi, vel quãdo rebus agitatis nihil ſtatui videtur, vel ad celeriorem negotiorum expeditionem. IV. 29. 42 Non ſemper creandi. II. 44. Sed quando res vrget. III. 6. Et quando in illis caſibus decernit Cõgregatio. IV. 42. creati ſex. II. 26. III. 18. ſeptẽ. IV. 30. octo. V. 39. Per ſcrutinium ad maiorem partem ſuffragiorum creati. I. 7. II. 26. III. 18. ad plura medietate creandi. IV. 42 ſine ſcrutinio electi. V. 39.
Definitorum poteſtas. IV. 29. II. 32. 39. III. 18. IV. 30. cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones creari in prima Congregatione non placuit. I. 19. reijcere poſſunt, quæ priuato nomine proponuntur. II. 34.
Delatores falſi, detractoreſque coercendi. VII. 12. 93.
Deputati pro detrimentis Societatis ante electionem creandi. II. 92. à quibuſnam informationem accipere debeant. III. A. 5. In quinta Congregatione creati, etiamſi nulla tunc eſſet electio. V. 1. In omni deinceps generali Congregatione deſignandi. VII. 78 Secretum illis obedientiæ præcepto impoſitum. V. 3.
Deputati ad ſeligenda quę Congregationi poſt electionem proponenda videntur. II 4. quinque ex Prouincialibus, qui varijs nationibus præerant, electi. Ibid. Ex ordine Prouincialium, & Aſsiſtentium, alijs non excluſis. III 3.
Deputati ad examinandam Formulam eligendi Generalis. III. 4 ad Officium Vicarij, & Formulam Congregationis Prouincialis. III. 7. Ad eos afferre licet durante tota Congregatione. III. 15.
Deputationes priuatæ ad generalem deputationẽ reiectæ. VII. 41.
Dignitas & Prælatura in Societate idem eſt. VII. 44.

Di-

Dimittendis à Societate adhibenda moderatio. V. 31. Circa dimittendos explicantur Conſtitutiones. V. 6.50.
Dimiſſionem qui petunt, cum idonei ſint, rationes ſcripto dare, & Superiorũ iudicio acquieſcere cogantur. VII. 22. §. 1. Externorum conſilio, vel opera vti ad dimiſſionem nõ licet. ibid. § 2. Qui ſine cauſa inſiſtunt vt dimittantur, ad aliam religionem compellendi. ibid. §. 3. Quid fictis cauſis, vel ſtudio quæſitis, dimiſsionem obtinent, Apoſtatarum pęnis ſunt obnoxij ibid. §. 4. Qui ſecretas cauſas obtendunt, Generali aperire teneantur. ibid. § 5. Qui ob publicum delictum dimittuntur, ante dimiſsionem puniendi. ibid. § 6. Profugientes à Societate, vt dimiſsionẽ facilius extorqueãt, qua pœna mulctandi. VII. 4.
Dimiſsis bona an reſtituenda V. 8.
Dimiſſos à Societate Sacerdotes Epiſcopi alere non tenentur. II. 77. nec Societas ipſa. VII 3.
Directoria varia conſcribi iuſſa. I. 107.
Diſputationum præſes poteſt eſſe antiquiſsimus profeſſorum. I. 30.
Doctoratus inſignia an ferre noſtris liceat. I. 131.
Doctrina Chriſtiana cantando docetur, vbi eſt ædificatio. I. 137. poſt profeſsionem, & vota publica, per XL. dies intra annum docenda. II. 58.
Doctrina S. Thomæ in Theologia Scholaſtica noſtris ſequenda. V. 41. Regulæ pro delectu opinionum pro Theologis. ibid pag. 384. pro Philoſophis. pag. 386.
Domni nomen honorificũ è Societate tollendum. II. 85.
Domus probationis an ſeiungendæ ab alijs. I. 127. In ſingulis Prouincijs inſtituendę, vel coniunctæ Collegijs, vel ſeparatæ. II. 14.
Domos tertiæ probationis ſeparatas, dotataſque admittere licet. VII. 31.
Domus profeſſæ in magnis ciuitatibus erigẽdæ III. 17 Fundatorem habere poſſunt, & quid præſtare debeat, quæve pro illo

lo ſuffragia facienda ſint. III.41. VI. 20. Ad breue tempus locare domum aliquam poſſunt. VII. 51. reditus perpetuos à Collegio aliquo ſibi ex onere pendendos admittere non poſſunt. VII. 50. Bona immobilia in communi habere non poſſunt, etiam poſt Concilium Tridentinũ. II. 33.

Domus Profeſſæ Romanæ Præpoſitus particularis eſt Generalis. II. 49. 73. Vicepræpoſitus ab eo creari poteſt, qui ordinariam habeat Superiorum poteſtatem. IV. 28. & Congregationi Prouinciæ interſit, etiamſi non profeſſus: curandum tamen, quoad fieri poteſt, vt ſit profeſſus. IV. 32. Non poteſt eſſe vnus ex Aſsiſtentibus IV. 32.

E

Eccleſiæ noſtræ arculam ad eleemoſynas pro noſtris, vel alijs habere non poſſunt. II. 78. Non poſſunt in illis erigi Capellaniæ, quibus externi inſeruiant. I. 103. 134. Sepeliri in illis externi quinam, & qua lege poſsint I. 121. Pro quibus externis exequiæ à noſtris celebrari. I. 120. IV. 61. Eccleſiarum noſtrarum ædificia. I. 113.

Eleemoſynas pro miniſterijs in compenſationem accipere non licet. I. 37. V. 29. nec externis ſuadere, vt nobis potius, quam alijs dent pauperibus II. 56. Eleemoſynæ à Collegijs accipi an poſsint. III. 25. an oſtiatim à Domibus profeſsis petendæ, an per Procuratorem. I. 103. ſtipendium lectionis publicæ pro eleemoſyna Noſtris datum, & repudiatum. II. 24.

Electio Præpoſiti Generalis per inſpirationem quandonam acceptanda. I A. 12. per ſcrutinium. I. A. 16 per Compromiſſarios I. A. 17.

Electi ad Congregationem generalem, ius habent ad electiones, ſi quæ tunc contingant. VI. 35. §. 18.

Electores Generalis informationes petere omnes debent. I. A. 6. c. 1. II. A. 13. peti poſſunt à ſolis

lis

lis Electoribus. I. A. 6. c. 2. & ab omnibus de Societate idoneis. II. A. 14 immo à ſolis Electoribus, & Procuratoribus. II. 89. & à Secretario Generalis. IV. 11. Definire apud ſe non debent ante incluſionem. I. A. 8. Ordo inter illos dum procedunt, communicant, & ſedent in Congregatione. I A. 10. Nomen ſuum & electi ſuffragijs adſcribunt. I. A 13. & II. A. 21. Eligentis nomen non manifeſtandũ; niſi cum neceſsitas vrget iudicio Congregationis. ibid. Suffragia quomodo ferant. I. A. 16. dare poſſunt cui voluerint inter omnino pares. ibid.

Examen externorum ad ordines, beneficia, vel officia, quatenus à Noſtris ſuſcipiendum. II. 72. IV. 63.

Examen Noſtrorũ ad profeſsionem VII. 33. an ſubire id debeant, qui Doctores erant ante ingreſſum. VII. 96.

Examina annua Scholaſticorum Philoſophiæ, & Theologiæ. VII. 33.

Examinatores quot, & quales eſſe oporteat. VII. 33. quomodo ſuffragia ferre. VII. 97.

Examinis tempore nemo ad ianuam, vel Eccleſiam vocandus. VII. 25. §. 2.

Excommunicatio in ambientes pro ſe, vel pro alijs. I. A. 7. extenſa. VII. 55. & in eos qui informationem dant nõ ſynceram. I. A. 7. II. A. 19. reſeruata Vicario, vel Generali. I. A. 20. II. A. 27. In eos qui ad dimiſsionem ſuam externorum conſilium, vel interceſsionem, & auxilium adhibent. VII. 22. §. 2. reſeruata Prouinciali. ibid.

Executionem quæ impediant, aut promoueant. VI. 37.

Exequiæ pro externis, Principibus, & alijs. I. 120. IV. 61.

Exercitia ſpiritualia Noſtris omnibus per octo, vel decem dies quotannis obeunda VI. 29. §. 2. VII. 25. §. 4.

Facul-

F

Facultates ab aliquo Superiore conceſſæ vim habent, niſi à ſucceſſore, cui cum iubet aperiendæ ſunt, reuocentur. VII. 36. 72.

Feminarum viſitationes, & confeſsiones. VI. 43. vnà viuentium cura Noſtris interdicta. VII. 66.

Formula Collegiorum acceptandorum, P. Laynez, in ſecunda Cõgregatione approbata II. p. 154. altera P. Aquauiuæ in quinta Congregatione recognita. V. 69.

Formula Congregationis generalis à tertia Congregatione approbata. III. p. 194. altera in quarta confecta. IV. pag. 274. Congregationis Prouincialis à tertia approbata. III. 33. & pag. 211. altera in quarta confecta. IV. pag. 313. Congregationis Procuratorum, in quarta confecta. IV. pag. 333. Congregationis ad eligendum Vicariũ. IV. p. 338.

Formula contractuum. III. 28.

Formula de aptis ad gubernandum, & de promouendis. VII. 99.

Formula iudiciaria. VII. 94

Formula ſcribendi in ſecunda Congregatione à Definitoribus confecta. II. 16. & ab eadem approbata. 54.

Formula ſuffragiorum. I. A. 13. iuramenti de ſuffragijs ſincerè publicandis. I. A. 15. & II. A. 23. abſolutiones Electorum à cenſuris. I. A. 15. reformata II. A. 23. iuramenti Electorum. I. A 16 Decreti electionis. I. 16. & II. A. 24. III. A. 5. pag. 165.

G

Galliarum Aſsiſtens in tertia Congregatione poſtulatur. III. 10. in ſexta conceditur. VI. 1.

Generalis Præpoſitus non ſuffragiorum qualitate, ſed numero medietatem excedente eligitur. I. A. 4. eligi poteſt inter abſentes vel præſentes, ſed profeſſus quatuor votorum. ibid. 13. quomodo eligatur, electoque reue-

reuerentia exhibeatur. ibidem. 16. Quid facto opus, quando Generalis eligitur abſens, aut moritur paulo poſt electionem. VII. 38. Perpetuus eſſe debet I. 47. remoueri non poteſt, niſi ob ſex caſus in Conſtitutionibus expreſſos. I. 48.

Eius auctoritas in condendis Regulis, & Ordinationibus, declarandiſque Conſtitutionibus. I. 143. IV. 19. VII. 76. ad quoſuis contractus, excepta diſſolutione Collegiorum, & Domorum. I. 100. In Congregatione duo habet ſuffragia cum prærogatiua præcedendi. I. 8. Præpoſitus eſt peculiaris Domus Romanæ. II. 49. 73. & Vicepræpoſitum in ea creare poteſt, qui ordinariam habeat Superiorum poteſtatem. IV. 28. Quorum expenſis alatur, & iter faciat. II. 82.

Aſsiſtentem ſi male ſe gerat, ſuſpendere poteſt ab officio. I. 87. Si extra Vrbem diu abfuturus proficiſcatur, Aſsiſtentium aliquem vt ſocium habere debet. I. 85. Curare item, ne Aſsiſtentes aliò à Pontifice mittantur. I. 86.

Curare debet, ſi quæ à ſuperiori Congregatione commiſſa fuerant, nondum executioni mandata. II. 93.

Officiales qui ab ipſo creãtur, mutare non poteſt poſt inchoatam Congregationem generalem. VI. 35. §. 20. nec poſt decretam. VII. 66. vſque ad finem Congregationis. I. 1. quod de omni Congregatione generali accipiendum eſt. V. 23. Ideo facultatem cum opus eſt, petit à Congregatione. VI. 17.

Vicarium ante mortem nominare debet. IV. 20.

Generali mortuo iuſta vbique perſoluenda. VII. 5. Eius morte non exſpirant officia ab ipſo data. I. A. 5. nec Superiorum nominationes, & mandata, niſi Superior aliud ſtatuat. IV. 3. vim habent omnia ab eo ſtatuta, vel conceſſa, donec à ſucceſſore reuocentur. VII. 22.

Graduum Societatis accurata

rata iuxta Conſtitutiones diſtributio Generali commendatur. IV. 9. Nullum illis certum tempus præfigendum. V.36.37. In promouendis ad gradum ordo ſeruandus VII.75. Qui oblatum gradum admittere cunctantur, contra votum quando peccent. VII. 32.

H

Hebraicæ linguæ neceſſitas. I. 29.

Hebræorum genere orti à Societate excluduntur. V. 52.53. vltra quintum gradum, niſi publica ſit infamia, non reijciendi. VI. 28.

Hiſpaniæ Rex Catholicus petit, vt Societas quorundam priuilegiorum vſu abſtineat in Hiſpania. V. 21. à perturbatoribus Societatis falſis accuſatoribus circumuentus. V. 55.

Honoris inter Noſtros loquendo, vel ſcribendo, an præſcribi forma debeat. I. 103.

Hoſpitalis domus cura nõ ſuſcipienda. II. 13.

Hoſpitalitas inter Noſtros gratuita. VII. 18.

Humaniorum literarum ſtudia commendantur. VII. 92. doctrina inſignes ad profeſſionem promouẽdi. VI 15. VII. 33. §. 3. Magiſtri faciendi, quique, & quandiu in eo munere occupandi. VII. 26.

I

Ieiunare, alijs non ieiunantibus non eſt ſingularitas. I. 96. Ieiunia volentibus iuxta diſcretionis menſuram concedenda. ibid. & VI. 9. B. Ignatij peruigilio ieiunandum. VII. 16.

B. IGNATIVS tribus Patribus commiſit, vt ſaluo ſenſu verba Conſtitutionum, prout ipſis videretur, immutarent. I. 53. Orare ſimul Noſtros ordinarie nõ probabat. I. 98. Nec eleemoſynas oſtiatim peti à Domibus profeſſis, licet ad tempus id permiſerit. I 103. Profeſſis iniunxit, vt ſemel per dies quadraginta doctrinam Chriſtianam docerent. I. 138. Eius aliquot ordinationes extra corpus Conſtitu-

ſtitutionum repertæ. I. 72.73 74.75.76.Canonizatio petenda decernitur. V. 71.
Impedimenta quinque primi generis irritant vota, & profeſſionem. VII. 42. celatorum iudicium, vt ad ſolam ſocietatem pertineat curandum. VII. 43.
Impedimenta ſubſtantialia. I. A. p. 9. §. 1. eſſentialia, & indiſpenſabilia. V. 52.
Incluſor Electorum per ſecreta ſuffragia eligẽdũs à Congregatione. VII. 64. eius ſocij à Vicario deſignandi. Ibid. Ipſe ſibi ſocios deligit in prima Congregatione. I. A. 11.
Indicarum linguarum ſtudium Noſtris, qui in India ſunt, commendatur. V. 67. Earum periti ad profeſſionem promouendi. VI. 15.
Indifferentium gradus ne duret vltra biennium. IV. 52.
Infirmi in eodem domicilio in Cõgregationibus conſulendi. VI. 25. §. 5. petitum ab infirmo ſuffragium in electione Aſſiſtentium. VII. 8.
Informatio de rebus tractandis ante electionem ſi maior deſideretur, à Vicario petenda. I. A. 3. & ab alijs etiam Electoribus. II. 88.
Informationum ad Generalis electionem capiendarum ratio. I. A. 6. II. A. 13. 14. 15. 16. Non ſynceras dantes excommunicantur. I. A. 7. II. A. 19. In loco incluſionis ſumi non debent. I. A. 13. Petere non licet, An hic, vel ille ſit aptus. I. A. 6. p. 6. Licere ſtatuerat ſecunda Congregatio, ſed non, An aptiſſimus inter omnes. II. A. 16. poſtea id ipſum retractauit. II. 90. Silentium in rebus ſecretis apud alios ſeruandum, qui Electores non ſunt. I. A. 6. p. 6. idque in virtute ſanctæ Obedientiæ. II. A. 16. Secretum etiam erga eos, de quibus aliquod auditũ eſt. VI. 23.
Informationum in Cõgregatione Prouinciali capiendarũ leges aliquot. VI. 24. Petere non tenetur, qui notitiam habet ſufficientem. VI. 25. §. 4.

In-

Inquiſitionis officia Noſtris ambire non licet. V. 26. In eius gratiam Noſtri in Hiſpania priuilegiorum quorundam vſu, Rege petente abſtinent. V. 21.
Inſignia Doctorum, & Magiſtrorum, an ferre Noſtri queant. I. 131.
Interceſſio vna poſt decretum Cōgregationis, vel Definitorum, duæ in abrogatione veteris Cōſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, conceſſæ. I. 9. poſt triduum nulla eſt admittenda. VII. 77.
Interceſſiones, & patrocinia externorum prohibentur. V. 14. 49. VII. 20. 22. §. 2.
Interrogatoriū primæ Cōgregationis. I. A. p. 8. Probatur idem in ſecunda. II. A. 18. Interrogatorium tertiæ Congregationis. III. A. 5. Interrogatorio vbi nō eſt neceſſe. I. A. p. 11. § 16. II. A. 18. Quomodo Electoribus communicandum. III. A. 5.
Iter pedibus Noſtri facere debent, cum poſſunt. III. 37.
Iudicialis denunciatio. VI. 45. Iudiciaria formula. VII. 94.
Iuniorum à ceteris ſeparata habitatio ſtabilita. VI. 16.

L

Latinè loquendum in Congregatione Prouinciæ. VI. 25. §. 7.
Lectio publica, in qua ſtipendiū eleemoſynæ nomine dabatur, Peruſiæ omiſſa. II. 24.
Lectioni ſpirituali qradrās quotidie deſtinatus. VII. 25. §. 3.
Liber conſuetudinum in ſingulis domicilijs. VII. 100.
Libri a Noſtris edi non poſſūt, ſine facultate Generalis. V. 9. imprimi, & venundari an debeant. I. 105.
Literæ quadrimeſtres in annuas mutatæ. II. 37.
Lites Noſtri ſine conſenſu Generalis non intentēt, ac ſi fieri poteſt intentatis non reſpondeant. II. 55.

M

Magiſtri cubicula mutuo ingredi non debent. VI. 40. § 6. eorum cũ Scholaſticis ſuis colloquia moderanda. VI. ibidem. §. 2.

Mahumetani ad Societatem admitti, qui poſſint. VI. 28.

Maioratus, qui habent in Hiſpania, qua ratione in Societatem admittendi. V. 18.

Manifeſtatio delicti, & circa illam ſancita in ſexta Congregatione. VI. 32. vſque ad 34.

Memoriale Prouincialis in conſultationibus legendum. VI. 36. §. 3.

Menſa priuata Superiorum. I. 76. Soli Generali relicta, & quibus ille conceſſerit. III. 38. Menſa communis Præpoſiti Generalis approbata. VII. 7. Menſæ benedictio, & gratiarum actio. I. 99. ſedendi ordo in menſa nullus, niſi quod Sacerdotes præcedunt. I. 106.

Milites Chriſti ad Societatem poſſunt admitti. I. 129.

Miniſtro qui dicit Nolo facere, in caſum incidit reſeruatum. VII 45.

Miſſa diebus Dominicis, & feſtis cãtari poteſt ex diſpẽſatione Generalis. I. 39. II. 17. Romæ cãtari more ſolito iubet Põtifex. III. 35. In Miſſa quẽ vſum ſequi Noſtri debeant. I. 93. Miſſa de Spiritu ſancto die electionis. I. A. 10.

Miſſionum ſtudiũ, & praxis commẽdatur. V. 46.

Miſſiones obeuntibus obſeruanda. VI. 39. Certarum nationum in miſſionibus cauenda. VII. 21.

Mutare perſonas ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, aut diuerſæ poteſt Generalis, intra ſuas Prouincias Prouinciales. II. 12.

N

P. Natalis Scholia, directionis tantum vim habent ſine obligatione. II. 42. Admonitiones, Prouincialibus dandæ ad directionem tantum. II. 57.

Negotia politica, & ſtatus Noſtris interdicta. V. 47.

79. Eius generis cenſeri quæ debeant. VII. 46. Sæcularia etiam alia occupare Noſtros non debent. V. 48. VII. 13.
Negotiationis ſpeciem, quæ habēt Noſtris prohibita. II. 61. Eorum quædam exempla. VII. 84.
Nouitiatus biennium contrahi non poteſt, vt ante illud quiſpiam religioſus cenſeatur. V. 12. 13. 69. biennium quando incipiat. VII. 98.
Nouitij biennio probandi: poteſt tamen circa ſtudia diſpenſare Prouincialis in ſecundo anno, ex commiſſione Generalis. II. 14. Non ſunt inſtigandi, vt vota faciant: ſi ſponte fecerint, cum alijs renouare non debent. Ibidem. & IV. 62. Orare debent vltra horam, ſed non obligari ordinarie ad duas. I. 97. Simul orare ante cœnam poſſunt. IV. 59. Nouitijs oſtendenda, quæ de manifeſtatione delicti ſanxit ſexta Congregatio. VI. 34. Nulla ætas admittendorum præſcribenda, ſed ſeruandæ Conſtitutiones. II. 14. Qui deſerunt Societatem, & aliam religionem ingrediuntur, non ſunt reducendi. I. 24.
Nuntij Apoſtolici ne in votis ſimplicibus diſpēſare poſsint à Pontifice petendum. I. 142.

O

Obligari ad miniſteria ſpiritualia Societas non poteſt. I. 74. ad lectionem Theologicam poteſt ex conſequenti. I. 75.
Officiales, qui à Generali creantur eo mortuo durant vſque ad creationē noui. I. A. 5. & vſque ad finem Congregationis. I. 1. IV. 58. Mutari ab eo non poſſunt poſt inchoatam Cōgregationem generalē. VI. 35. §. 20. nec poſt decretam. VII. 66. mutantur permiſſu Congregationis. VI. 17.
Officium de ſancto Eucharistiæ Sacramento quintis ferijs celebrari a Noſtris an debeat. V. 62.
Officium Beatæ Mariæ, an

quotidie recitandum. VI. 40. §. 4.
Opinionum delectus in Theologia, & Philoſophia. V. 41. 56. In quibus opinionibus iudicium ſubmittere Noſtri debeant, Conſtitutiones explicatæ. V. 6. 50. § 2.
Orationis tempori à Conſtitutionibus præſcripto nihil adijciendum I. 97. permiſſum Generali, vt augere poſſet, habita ratione perſonarum, & regionum. II. 29. Orationis hora integra à P. Borgia introducta ſtabilitur. IV. 5. Orare ſimul Noſtri ordinarie non debent. I. 98. IV. 59. Orationis certum tempus habeant omnes, & quotidie viſitentur. VII. 25. Orationis tempore ad ianuam, vel Eccleſiam ſine expreſſa facultate nemo vocandus. VII. 25. §. 2.
Ordinantur non profeſſi ad titulum paupertatis. II. 77.
Ordinationes Generalium contractæ vim habent eandem quam antea. VII. 81.

P

Pecunia ex Prouincia, aut regno contra edicta regia non extrahenda. II 15.
Perturbatores Societatis grauiter coerceantur. V. 54. Eos inquirere, & deferre, Prouinciales iubentur. VI. 2.
Philoſophia ſic interpretanda, vt Theologiæ ancilletur. III. 47. opinionum philoſophicarum delectus. V. 41. Ariſtotelis interpretes, qua cautione legendi. III. 47. Philoſophicus curſus ſcribendus. V. 70.
Polonia ſub Aſſiſtentia Germaniæ. VI. 35. §. 15.
Poloniæ Procurator. III. 48. De Tartaris, & Mahumetanis in Polonia diſpenſare poteſt Generalis, vt admittantur. VI. 28.
Præmia Scholaſticis externis danda, non noſtro ſumptu. I. 123.
Præſentandi ius retentum. I. 136.
Principum in familiaritatem Noſtri ne ſe inſinuent. V. 48. Inſtructio

pro

pro illorum confeſſarijs approbata. VI. 21. aulas ſequi noſtri,& Theologi,aut confeſſarij, niſi ad vnum, vel alterum menſem, non debent. II. 40.
Priuilegia Societatis. I. 103 ſubditis communicari quomodo poſſunt, declarat Generalis. I. 141.
Priuilegiorum aliquot vſu Noſtri rege poſtulãte abſtinent in Hiſpania, in gratiam Inquiſitionis. V. 21.
Proceſſiones à Noſtris nõ faciendæ: poteſt tamen diſpẽſare Generalis, vbi expedire videbitur. III. 35. à publicis, vt eximamur curandum: ſi declinari non poſſint,cũ ſuperpelliceis procedendum,eo loco,& ordine, quo ſtatuent, qui vocãt. Ibid. Romana à Cõgregatione abrogata à Pontifice retineri iuſſa. Ibid.
Procurator generalis ad Congregationem generalem admittendus poſt electionẽ III. 44. admitti debet ad Congregationem Prouinciæ. VI. 25. §. 11. In diſſoluẽdis Collegijs ſuffragium non habere illũ ſtatuit quarta Congregatio. IV. 23. eadem vt habeat decernit. IV. 27.
Procuratores Prouinciarũ ad Congregationem generalem admittẽdi poſt electionem. I. 3. III. 1. Nulli venire debẽt præter Electores, quando Cõgregatio cogitur ad ſolam electionem. II. 2. Vnus,aut duo eligi poſſunt à Congregatione Prouinciæ, quando Generalis, aut Vicarius ad negotia tractanda adducendos ſignificauit. Ibid. Quo loco, & ordine ſedeant. III. 1. IV 64. In Aſſiſtentium electione ſuffragium non habent. III. 1.
Procuratores Indiarum, ſi tempore Congregationis ſint in Europa, in eã admittendi,etiam ad electionem, ſi ad hoc ſint electi. II. 75. Interſunt Electioni Aſſiſtentium, qui ad hoc electi. V. 77. quomodo ad hoc electi cenſeantur. IV. 41. Quod ſi non adfuerint, eligi ad negotia tractanda poſſunt in Luſitania, & Bætica. II. 75. III. 48.
Procuratores Indiarũ, qui in Luſitania,& Bęti-

ca commorantur, Congregationẽ Prouincialem pro generali futura ingredi non debent. VI. 35. §. 12. nec ad Cõgregationẽ generalẽ in poſterum mitti. VI. 35. §. 16.
Procurator Sardiniæ, & Poloniæ. III. 48.
Procuratores ius habẽt in electione Admonitoris. II. 22.
Procuratores Romam ituri pecuniam ſibi vndecunq; datam conſignent Prouinciali, vt ab eo neceſſariam accipiant. VI. 26. §. 6.
Procuratores negotiorum alunt ij, quorum agunt negotia. II. 82. Ijdem expenſas faciant in externos Procuratores, Sollicitatores, Aduocatos, &c. II. 83.
Profeſsi parere debent Superioribus etiam non profeſsis. III. 21. ab obſeruatione regularum communium non eximuntur. IV. 22. ius ſuccedendi non habent. I. 38. In Collegijs habitare, vt operarij ſine ſcrupulo poſſunt. VI. 18. commẽdatum habeant, vt pueros aliquãdo iuxta votũ per ſe inſtituãt. I. 138. per dies 40. doctrinam Chriſtianam docere intra annũ profeſsionis debent. II. 58.
Profeſsis liberum non eſt abeſſe à Cõgregatione Prouinciæ. VI. 35. §. 2. poſt indictam Cõgregationem Prouinciæ applicati ſupra numerum in eam admittendi. VI. 19. §. 2.
Profeſsio 4. votorum, an ad eos tantum reſtringẽda, qui philoſophiæ, & Theologiæ curſum audierunt. IV. 14.
Profeſsioni edendæ certũ tempus conſtitui non debet. V. 36. 37. nullæ item addendæ ceremoniæ præter Conſtitutionis. I. 36. Ad profeſſionem admittendi literarum humaniorum, Indicarumque linguarũ cognitione inſignes. VI. 15.
Profeſsis trium votorum vota etiã ſimplicia poſt profeſsionem facienda ſunt. IV. 54.
Protectores Collegiorum, quales habere liceat. I. 112.
Prouinciarũ inſtitutio Generali relicta, ita vt nouis ius ſit veniendi ad Con-

Congregationem I.108. & rem cum Aſsiſtentibus diligenter conſideret. II. 36. eadem poteſtas illi confirmata. IV. 6. applicatio ad Prouinciã à quonam & quomodo fiat. VII. 59. 60.

Prouincialis poteſtas ordinaria, & extraordinaria à Generali declaranda. II. 10. viſitare quotannis Prouinciam debet arbitrio Generalis. I. 111. quorum expenſis alatur, & iter faciat. II. 82. Suffragium habet in diſſoluendis Collegijs. IV. 23. Suffragia quot habeat in Congregatione. VI. 35. §. 8. Duo habet extra Europam in conſultatione ad eligendum Procuratorem. VI. 35. §. 13. Applicare aliquem Prouinciæ an poſſit. VII 60. Iudicat de impedimẽtis congregandorum, ſed impedire neminem debet. VI. 35. §. 4. VII. 48. 53. Prouinciali impedito vel mortuo, quis eius loco venire ad Congregationem generalem debeat. VI. 35. §. 3. Triennio gerit officium iuxta Conſtitutiones. II. 68. Vltra triennium gubernare vetuit Clemens VIII. eoſque viſitari, & rationem reddere iuſſit. V 64. Prouinciali mortuo quis Viceprouincialis ſuccedat. IV. 56.

Q

Quatriduum informationum ante electionem Generalis, & in eo præſtanda. I. A. 6. 19. II. A. 26. Intra quatriduum, ſi qui veniant, deliberabit Congregatio, an ſuffragia ſint habituri. II. A. 26.

R

Recreationis quotidianæ hora retinenda. VI. 6. Recreatio ceſſat triduo hebdomadæ ſanctæ. VII. 34. Scholaſticorum hebdomadaria, domi, vel in vinea, quomodo traducenda. VI. 50 §. 7. & §. 9.

Rectores intra annum per ſe, vel per alium doctrinam Chriſtianam docere debent. II. 65. Eorum officio nullum tempus præſcribẽdum. II. 68. V. 35. vltra trienniũ durare vetuit Clemens VIII. V. 64.

64. Rectores profeſsi in Congregatione ſedent ordine ſuæ profeſsionis inter profeſſos. VI. 25. §. 3. Rectores Conuictorũ, & Seminariorum à Congregatione Prouinciæ excluſi. V. 81. VI. 25. §. 1.
Reditus petitionum publicarum, an retinendi. I. 122.
Regularum ſummarium integrum conſeruãdum. II. 57. Generali emendandum committitur. III. 27.
Regulæ communes ab omnibus obſeruandæ, etiam profeſsis. IV. 22. Scholaſticorum bis, aut ter ſingulis annis legendæ. II. 66. Aſsiſtentium confectæ, & approbatæ IV. p. 348. Item Admonitoris. IV. p. 356.
Regulæ communes, & officiorum Generali commiſſæ, vt recognoſcantur I. 133. II. 57.
Regulas condere ſolius eſt Generalis, & eorum qui auctoritatem ab eo acceperint. I. 143.
Reliquias Sanctorum Eccleſijs applicatas alienare, vel vſurpare non licet. VII. 28.
Renouatio votorum quibus feſtis facienda. II. 64. Eam præcedat triduana recollectio. VI. 29. VII. 77.
Roſarium, an quotidie recitãdum. VI 40. §. 4. eius bene dicendi modus cõſcribendus. I. 103.

S

Saracenorum genere orti ad Societatem non admittendi V. 52. 53. vltra quintum gradum nõ excluduntur, niſi ſit infamia. VI 28.
Scholis Noſtris an excludendi, qui à Societate defecerunt. I. 119.
Scholaſtici Magiſtrorum cubicula quomodo ingredi poſsint. VI. 40. §. 5. Eorum colloquia cum externis. VI. 40. §. 1. recreatio hebdomadaria, quomodo tranſigenda domi, & in vinea. VI. 40. §. 7. & 9.
Scholia Conſtitutionum facienda decernuntur. I. 51 Fieri non placet. IV. 34.
Scribendi formula à quinque Patribus confecta. II. 16.
Secreta deliberationum, & alia euulgantes, puniendi. VII. 23.

Secre-

Secretariæ Romanæ ſcriptores Prouinciarũ contributione ali non probat Congregatio.IV.16.
Secretarius electionis in prima,& ſecũda Congregatione electus in quatriduo.I.A.14.eligendus ante quatriduum.III. A. 2. præcedit Aſsiſtentem. I.A.14. eius iuramẽtum, & officium.ibid. 15.16. 17.& I.80. Nudo capite ſtare iubetur.I. A.16. Sed hoc nõ probat ſecunda Congregatio.II.A.24 Huius officium terminat finis electionis,vel Congregationis.II.80.
Secretarius Congregationis generalis,vel idem qui ante electionem confirmatur, vel nouus eligitur.II. 80. Duo item Patres eligendi, ad ſuffragia numeranda, & conficiẽda decreta cum Secretario. ibid. Decreta confirmata leget ante finem Congregationis, & in libro deſcripta ſua manu ſubſcribet, & ſigillo muniet Societatis. II. 81.
Secretarius Præpoſiti Generalis,ſi profeſſus eſt.4. votorum ad Congregationem Prouinciæ admittendus.IV.11. VI. 25. §. 12. ad Generalem verò, poſt electionem,etiam non profeſſus.IV.11.Informationes ab eo peti poſſunt. IV.11.Suffragiũ in diſſoluendis Collegijs non habet.IV.23.habere iubetur IV. 27. Secretarij regulæ recognitæ. VII. 101. excudendæ. 101.VII. 30.
Seminarium noſtrorum in qualibet Prouincia, ſaltem vnum ſit. II. 9.
Seminaria Clericorũ quando, & quomodo admitti poſsint. II. 18.
Septembris dies xxvij.quomodo in Societate celebrandus.VII.54.
Sepultura,& funus Noſtrorum.I. 109. IV.4. externorum in Eccleſijs noſtris. I. 121.
Sinarum miſsio.VII.86.
Subſtantialia Inſtituti, quæ ſint.V.44.45. 58.Subſtantialium catalogũ texendum non videri VII.40. De ſubſtantialibus in Congregatione agere non licet. I. 16. quæ ad ea pertinent immutari non poſſunt. II. 6. Contra illa in Congregatione Prouinciæ agere non licet. IV. 26. etiam cum

dubium

dubium eſt an talia ſint VI. 12. quando vnus Deputatorum dubitat. VI. 19. §. 3. quando abſolute affirmat. VII. 35. Qui contra ſubſtantialia aliquid proponunt, caſtigandi arbitrio Generalis. VI. 12.

Suffragia in negotijs ſecreta eſſe nō debent, neque ferri poſt auditas deliberationes. III. 13. VI. 22. plura medietate in rebus grauioribus decernendis, in reliquis ſatis eſt, vt plura ſint. II. 7.

Suffragiorum numerus non qualitas in electione ſpectatur. I. A. 4.

Suffragia cui data ſint, manifeſtari non debet. VI. 35. §. 11. ſeruanda donec ſoluatur Congregatio, & tunc comburenda I. A. 18. comburenda ſtatim poſt decretum electionis promulgatū. II. A. 21. 25. In Congregatione Prouinciæ, & Procuratorum ſtatim à Secretario comburenda, ſed non neceſſe, vt eodem loco. VI. 25. §. 6. In Congregatione Procuratorum ſtatim & eodem loco. VII. 79.

Suffragia pro Noſtris defunctis. III. 40.

Superintendentis nomen vel officium an in Societate vſurpandum II. 86.

Superioribus localibus nō præfigendum triennium, non prorogandæ tamen nimium præfecturæ. V. 35. an ad reddendam officij rationem adſtringendi. V. 33. 34.

Superpellicei vſus in Laicis qui miſſis inſeruiunt. I. 95. in Lectionibus ſacris. I. 110. IV. 10.

T

Tartari an admitti poſſint ad Societatem. VI. 28.

Theologiæ moralis lectio inſtituenda præter Scholaſticas. VII. 33. §. 7.

Theologiæ profeſſores tādiù doceant, quandiu Superioribus videbitur. VII. 95.

S. Thomæ doctrina Noſtris ſequenda. V. 41.

Typographiæ ſumptus, an ſuſcipere Noſtris liceat. VII. 84. §. 3.

Va-

V

VAcationum generaliũ Inſtructio cum Scholaſtici in prædio verſantur. VI. 40. §. 8.
Venetæ ditionis exilium. VII. 100. Venetum Collegium in Domum profeſſam conuerſum. II. 25
Veſperarum cantus. I. 39. II. 17.
Vicarius paribus ſuffragijs qualitatem habet præcedendi. I. A. 4. ei ſubeſſe debent omnes Officiales. Ibid. 5. ſi de ambitu notetur, ad quos deferẽdus. 9 Miſſam die electionis celebrat, vel is quẽ deſignarit. 10. Quorum opera vti poſſit ante quatriduum. 14. iurat de ſyncera publicatione ſuffragiorum. 15. abſoluit Electores à cenſuris. Ibid. primus dat ſuffragium. 16. promulgat electum, & format decretum. Ibid.
Vicario eligendo ſex minimum adeſſe debent. II. 50. nec plures quam quadraginta. VI. 27. § 1. Formula congregationis eligẽdi Vicarij. p. 338. Eius officium non tantum ad conuocãdam, ſed etiam ad gubernandã Societatem ſe extẽdit. I 43. prorogare poteſt tempus indicendæ Cõgregationis vnà cum Aſſiſtentibus. I. 44. Declarat cum ijſdem quo die & loco futura ſit VI. 35. §. 19. conſultare tenetur, & ſtatuere cũ Aſſiſtentibus de re, quã maior illorum pars grauiſſimam iudicat. VII. 74. vnicum habet ſuffragium inter Deputatos de detrimentis II. 92. Officio defunctus ſedet inter Prouinciales ordine ſuæ profeſſionis III. 2. Vicarium nominare ante mortem debet Generalis. IV. 20.
Vicarij officium in ſecũda Congregatione conſcriptum. II. p. 148. in tertia approbatum. III. 33. & p. 224. in quarta recognitum, & approbatum. p. 342.
Viſitatoris officium in Europa expirat per mortem Generalis. IV. 3. in qua Prouincia Congregationem ingredi poſſit. VI. 35. §. 6. quæ nam eius Prouincia cenſenda ſit. VII. 58. 70. quorũ expenſis alatur, & iter faciat. II.

82. Viſitatorum regulæ recognitæ. VII. 37.
Vniuerſitatum cathedræ publicæ qua ratione admitti à Societate poſsint. I. 118. II. 24. vniuerſitas Valentina non admiſſa propter adiunctas conditiones. II. 21. In Noſtris vniuerſitatibus neminem promouendum ad vllam facultatem, quam Noſtri non profitentur. II 70.
Vota ſimplicia Societatis in ſolemnia mutāda non eſſe I. 94 eorum obligatio II. 63. qui poſt illa deficiunt, vt Apoſtatæ puniendi. IV. 53 Ne in illis diſpenſare poſsint Nuntij Apoſtolici, curādum. I. 142. eorũ formulæ nihil adijciendum. V. 4. Promiſsio in his contenta peculiaris voti vim habet. V. 5. etiam in Coadiutores VII. 39. quod Nouitijs inſinuari debet. V. 50. Bis tantum quotannis renouanda. IV. 55. renouationis feſta mutari à Generali poſſunt. II. 64.
Vota ſimplicia profeſſorũ, eorumque formula approbata, & executioni mandata. I. 92. correcta vno loco. III. 46. his addi promiſsionẽ de ſubſtantialibus inſtituti non placuit. IV. 26. Emitti debent etiam à profeſsis trium votorum. IV. 54. Eorum tranſgreſsio eſt caſus reſeruatus. V. 77.
Vota in ſæculo emiſſa, in Noſtris ceſſant, dum in Societate manent. I. 132.

FINIS.

A01 1410977